tce lignum/dulces clauos dulcia ferẽs pondera sal: ua p̄ntẽ caterua̅ ĩ tuis hodie laudib9 cõgregatam. Alia an. O crux gl'iosa: o crux adorāda o lignū p̄ciosū et admirabile signū per quod τ diabol9 est victus τ mūdus xp̄i sanguine redēptus all'a. Decio la ā. terminet cu all'a. qn cūqʒ dr ā. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talē ꝑfert frõde flore germine dulce lignum dulces clauos/dulcia ferens pondera: assis nobis custodia contra inimici iacula. ℣. Adoram9 te christe. Oratio.

DEus qui vnigeniti filii tui dn̄i nostri iesu xp̄i p̄cioso sanguine viuifice crucis vexillū sctificare voluisti: ꝯcede q̄s eos/ q̄ eiusdē sctē crucis gaudēt honore tua qꝫ vbiqꝫ protectiõe gaudere. Per eundē. In introitu cho. dicat vna ex istis aīs de scta maria p ordinē. ā. Beata dei genitrix maria virgo ppe. an. Aue regina celorū. ā. Alma redemptoris aña. Speciosa facta es et suauis in deli. qre inferius p̄s. iii. añas supra nois.

tas añ p̄leā: dulce. i. post x kl. augusti. ¶ Infra as sūp. τ nat. btē ma. dr̄ vna istarū añarū p ordinē in introitu cho. an. Tota pulchra. ā. Ascendit xp̄s. an. Aīa mea. a. Descēdi in ortū. qre has de. i. assump. mariæ ad. i. vs. ℣. Sā[illegible] genitrix. τ semp [illegible] oratione tantū. Oro.

COncede q̄sum9 misericors de9 fragilitati nostre presidiū vt qui sancte dei genitricis et virginis marie cõmemorationē agimus: intercessiõis eius auxilio/a nostris iniquitatib9 resurgamus. Per eūdē do. In sabb. vero infra octa. visi. assūp. et nati. btē marie dicit in itroitu chori. de olb9 sctis. ān. Saluator mūdi. quere illā in die oim sanctorū ad scdas ves. ℣. Letamini. ℟. Exultēt. oro. Infirmitatē. Supradict9 ordo sp̄ v. et ov. ad ꝓces. tā in eūdo q̄ in introitu cho. i. semp seruet vsqʒ ad aduen. do. qncunqʒ fit proces. ante crucē ad ves. in sabba. siue de do. agitur siue non. Exorandū est q̄ in oibus sabba. abhinc vsqʒ ad adue. do. fiet. ꝓces. añ cru. nisi de

Dixit ergo ei helcana vir
su⁹. Anna cur fles: ꝛ qua-
re non comedis: et q̄obrē
affligit cor tuū? Nūquid
nō ego melior sum tibi q̄
decem filii? Surrexit aūt
anna postq̄ comederat i
sylo et biberat et hely sa-
cerdote sedēte sup sellam
ante postes dom⁹ dñi. Cū
esset anna amaro aio ora
uit ad dñm flens largiter
R. Exaudisti dñe oratio-
3.reg. 7.d. nē serui tui vt edificarez
tēplū noi tuo. Bñdic ꝛ sā-
ctifica domū istā i sempi-
ternū deus israel. V. Do-
mine q̄ custodis pactū et
miām suis tuis q̄ ambu-
lāt coram te in toto corde
suo. Benedic. Lectio. v.
Uotū igit vouit anna di-
cēs dñe exercituum si re-
spiciens videris afflictio
nē famule tue: ꝛ recorda-
tus mei fueris nec oblit⁹
ancille tue/ dederisq̄ ser-
ue tue sexū virilem dabo
eū dño oibus diebus vite
eius: ꝛ nouacula nō ascē-
det sup caput ei⁹. R. Au
3.reg. 8.c. di dñe hymnū ꝛ orationē
quā seruus tuus orat co
ram te hodie: vt sint oculi
tui aperti et aures tue in
tente. Super domū istam
die ac nocte. V. Respice
dñe de sanctuario tuo/ et Deu. 16.d.
de excelso celorū habita
culo. Sup domū. Lec. vi.
Factū ē aūt cū āna mul
tiplicaret preces corā dño
vt hely obseruaret os ei⁹
Porro āna loq̄bat in cor-
de suo tm̄q̄ labia ei⁹ mo-
uebant ꝛ vox penitus nō
audiebat. Estimauit aūt
eā hely temulētā: dixitq̄
ei. Usq̄quo ebria eris. Di
gere paulisper vinū quo
mades. R. Dñe si cōuers⁹ 2.pa. 6.d.
fuerit ppl's tuus ꝛ oraue
rit ad sāctuariū tuū. Tu
exaudies i celo dñe. Et li-
bera eos de manib⁹ inimi
corū suoꝝ. V. Si peccaue-
rit i te ppl's tu⁹ ꝛ ꝯuersus
egerit penitētiā veniensq̄
orauerit in loco isto. Tu.
Gl'ia. Et li. In iii. noc. añ.
Spōsus. ps. Celi eñ. vt in
p. V. Exaltare dñe in vir.
Euāg. scdm luca. Hō q̄dā
erat diues. R. iii. Peccaui 2.pa. i fine
sup numeꝝ arene maris:
et multiplicata sunt pctā
mea dñe ꝛ nō sū dign⁹ vi-
dere altitudinem celi pre
multitudie iniq̄tatis mee
q̄m irritaui irā tuā Et ma
lū corā te feci. V. Q̄m iniq̄ ps.50
tatē meā agnosco et deli-
ctū meū corā me est sp ti-
bi soli peccaui. Et R. Re

cita q̄s. Ep̄la ꝛ euang. cū ceteris vt p̄dictū est vltima do. si vaca. caret. Si autē nō vaca. tūc in fe. p̄mo loco cantet: deinde relique q̄ restāt cantāde. Si autē acciderit ꝙ due misse do. q̄ officiis carēt ꝑ breuitatē tp̄is neq̄ant cātari: nō est incōueniēs si oīno pretermittant. Cū vo ꝓpter tp̄is ꝓlixitatē cātade fuerint: tun coīter Dicit dn̄s. in .iij. mis. dn̄icalib⁹ cantabit. Proxima dn̄ica tn̄ ante aduē. dn̄i. d̄r añ. Cū subleuasset ꝛ añ Illi hoīes. super Bn̄⁹. et Magt vel ad mēo. de do. cum de aliquo festo .ix. l̄c. fit serui. cū or. Excita q̄s. Et tūc hec oro. dicat q̄ciore p ebdo. in fer. ad ves. et ad matu. et ad alias ho. lȝ p ebdo. ipsam due vel tres misse dn̄icales cantētur. Sciendū est autē ꝙ p̄dicta hist. Deus oim. q̄ñcūq̄ incipiat: semper dicet vsq̄ ad p̄mā do. post .v. kal'. augu. Prima autem dn̄ica q̄ d̄r augusti nō sp̄ īfra augustū incipit. Nā est ita ꝙ q̄ñ do. in iulio incipit: et facit in iulio ij. vel. iij. fer. ꝛ tn̄ dicit tota ebdom. augusti non iulij. Q̄d si mēsis augusti i. v.

vel. vi. fer. īcipit ipsa tunc do. nō august. sed iulij est. Unde in p̄ma do. post .v. kl'. augusti sp̄ inchoet histo. In p̄ncipio. De ichoatione hist. q̄re in locis suis cū hist. Nullus eīn mēsis habet plenā vel ꝑfectam ebdo. ī initio sui: siue. iij. fer. ꝛ do. pria post kal'. septēbris incipiēda est hist. Si bona. Et pria do. post iij. id⁹ septēbris icipiēda est hist. Peto dn̄e. Et proxima do. post .xi. kalē. octo. inchoetur histo. Adonay Et ꝓxima do. post .v. kal'. octob. ichoā. est hist. Adaperiat. Et pria do. post .v. kl'. nouē. ichoāda est hist. Vidi dn̄z. Et pria do. post v. kal'. decēbris inchoetur hist. Aspiciens. ¶ Sciendū est autē ꝙ in initio vniuscuiusq̄ hist. huius tp̄is sequētis sp̄ vnū ℟. de hist. que incipiēda est cātetur ad .i. ves. vt in hist. subnotatum est: nisi q̄ñ histo. in med. fer. ebdo. incipit vel differtur ī aliā ebdó. vt in fine magne rubrice ante hist. Dn̄e ne in ira. pleni⁹ notatum est. ¶ Do. ij. l̄c. i.

Et ait helcana vir su⁹ 1. reg. Fac quod tibi bonū 1. c. videtur es mane donec

ablactes filium tuũ. Pre
cor q̃ : vt ipleat dominus
verbum suum. Mãsit er=
go mulier / et lactauit fi=
lium suum: donec amoue
ret eum a lacte. Lectio. ii.
Et postq̃ ablactauerat
eũ adduxit eũ secũ i vitu
lis trib⁹ ⁊ trib⁹ modiis fa
rine / ⁊ ãphora vini: et ad
duxit eum in domum do=
mini in sylo. Lectio tertia
Puer autẽ samuel erat
adhuc ifantul⁹. Et imola
uerũt vitulum: et obtule=
rũt puerũ heli ⁊ ait anna
Obsecro mi domie / viuit
aĩa tua: ego suz mulier il
la q̃ steti corã te hic orãs
dñm ꝓ puero isto. Lc. iiii.
Oraui et dedit mihi dñs
petitionẽ meã quã postu
laui eum. Idcirco et ego
cõmodaui eũ dño: oĩbus
diebus vite eius / q̃b⁹ fue=
rit accõmodat⁹ dño. Lc. v.
Adorauit itaq̃ anna: et
ait. Exultauit cor meũ in
dño: et exaltatũ est cornu
meũ in deo meo. Dilata=
tũ est os meũ sup inimi=
cos meos: q̃a letata sum
in salutari tuo. Lectio. vi
Non est sctũs vt est dñs
neq̃ eñ est alius extra te
et nõ est fortis sicut deus
noster. Nolite multiplica
re loqui: sublimia gloriãtes. Lectio. per ebdom.
Et abiit helcana i do= 1. reg.
mum suam i rama= 2. b.
tha. Puer autem samuel
erat minister in cõspectu
dñi: ante faciẽ heli sacer=
dotis. Porro filii heli / fi=
lii belial erant nescientes
dñm neq̃ officiũ sacerdo
tũ ad pplm. Quicũq̃ aũt
immolabat victimas ve=
niebat puer sacerdotꝭ dũ
coq̃rẽt carnes ⁊ habebat
fuscinulã tridẽtẽ i manu
sua. Et mittebat eam i le=
betẽ vel i caldariã: aut in
ollã / siue in cacabũ: et oẽ
q̃d leuabat fuscinula: tol=
lebat sacerdos sibi. Sic
faciebant filii heli vniuer
so israeli: venienti in sylo.
Et anteq̃ adolerẽt adipẽ
veniebat puer sacerdotꝭ
⁊ dicebat immolanti. Da
michi carnẽ vt coquã sa=
cerdoti: non eñ accipiã a
te carnẽ coctã / sed crudã
Dicebatq̃ illi immolans
Incendatur primũ iuxta
morẽ adeps hodie: et tol=
le tibi q̃ntumcunq̃ deside
rat aĩa mea. Qui rñdit
Nequaq̃. Nũc eñ dabis
alioquin tollam vi. Erat
aũt pctm̃ puerorꝫ grande
nimis corã dño q̃a detra=

hebant hoīes a sacrificio dñi. ¶ Dñica.ij. Lectio.j.

1.reg. 2.d. Samuel aūt ministrabat āte faciē domini puer accinct⁹ ephot lineo et tunicā paruā faciebat ei mater sua: quā afferebat statutis dieb⁹ ascendēs cū viro suo: vt imolaret hostiā solennem. Le.ij.

Et bñdixit hely helcane et vxori eius. Dixitq͂ ei. Reddat tibi de⁹ semē de muliere hac / pro fenore qd cōmodasti dño: ⁊ abierūt in locū suū. Lectio.iij.

Uisitauit autē dñs annā ⁊ cōcepit ⁊ peperit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel nimis ante dñm. Leō.iiij.

Hely aūt erat senex valde ⁊ audiebat oīa q̄ faciebāt filij ei⁹ vniuerso israeli ⁊ quō dormiebant cum mulierib⁹: q̄ obseruabant ad ostiū tabernaculi. L.v.

Dixit aūt hely filiis suis Quare res facitis huiuscemodi: quas ego audio: res pessimas ab oī populo: Nolite filij facere hoc: nō enī est bona fama quā ego audio / vt transgredi faciatis ppl'm dñi. Le.vi.

Si peccauerit vir in virū placari potest ei deus. Si aūt peccauerit in dño: q̄s orabit ꝓ eo? Et nō audierūt vocē pr̄is sui: q2 deus voluit eos occidere. ¶ Lectiones per ebdomadam

Puer autē samuel ꝓficiebat atq͂ crescebat: ⁊ placebat tam deo q̄ hoībus. Factum est ergo die quadam: hely iacebat in lecto suo: et oculi eius caligauerant: nec videre poterat lucernam domini anteq̄ extingueret. Samuel autē dormiebat in templo vbi erat arca dei. Et vocauit dominus samuelem. Qui respondēs ait. Ecce ego. Currens ergo ad hely: dixit. Ecce ego vocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te fili: reuertere ⁊ dormi. Abijt samuel ⁊ dormiuit. Et adiecit domin⁹ rursum vocare eū. Consurgensq͂ samuel abijt ad hely: et dixit. Ecce ego: vocasti enī me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere ⁊ dormi. 1. reg. 3.a.

¶ Dñica tertia. Lectio.j.

Porro Samuel nondum sciebat dominum: neq͂ reuelatus ei fuerat sermo domini. Et adiecit dominus et vocauit adhuc samuel tertio.

Qui consurgens abiit ad
hely et ait. Ecce ego quia
vocasti me. Lectio secunda
Intellexit ergo hely qz
dñs vocasset puerũ: ꝛ ait
ad samuelẽ. Uade et dor-
mi et si deinceps te voca-
uerit dices. Loqre dñe qz
audit seruus tuus. Lc.iii.
Abiit ergo samuel ꝛ dor-
miuit in loco suo. Uenit
autẽ dñs et stetit. et voca-
uit sicut vocauerat secun
do. Samuel samuel. Et
ait samuel. Loquere dñe:
qz audit seruꝰ tuꝰ. Lc.iiij.
Et dixit dominus ad
samuel. Ecce ego fa-
cio verbũ in israel: qđ qui-
cũqꝫ audierit: tinniẽt am-
be aures eius. Lectio.v.
In die illa suscitabo ad-
uersum hely oĩa q̄ locu-
tus sum sup domũ eius.
Incipiã ꝛ cõplebo. Lc.vi.
Predixi eñ ei ꝙ iudica-
turꝰ essẽ domũ eiꝰ in etern-
num ꝓpter iniquitatem
eo ꝙ nouerat idigne age-
re filios suos et non corri
puerit eos. Idcirco iura-
ui domui hely: ꝙ nõ expie
tur iniqtas domus eius
victimis et mũeribꝰ vsqꝫ
in eternũ. Lecc. per ebdo.
1. reg. 3. c. Dormiuit aũt samuel
vsqꝫ ad mane ape-
ruitqꝫ hostia domus dñi.
Et samuel timebat indi-
care visionem hely. Uoca
uit ergo hely samuelem ꝛ
dixit. Samuel fili mi. Qui
respondens ait. Presto
sum. Et interrogauit eũ.
Quis est sermo quem lo-
cutus est dominus ad te?
Oro te ne celaueris a me
Hec faciat tibi deus ꝛ hec
addat: si abscõderis a me
sermonẽ ex his omnibus
verbis que dicta sunt ti-
bi. Indicauitqꝫ ei samuel
vniuersos sermones: ꝛ nõ
abscondit ab eo. Et ille re-
spondit. Dominus est.
Quod bonum est in ocu-
lis suis faciat. Creuit au-
tem samuel ꝛ dñs erat cũ
eo: ꝛ non cecidit ex oĩbus
verbis eius in terram/ et
cognouit vniuersus israel
a dan vsqꝫ bersabee ꝙ fi-
delis samuel propheta es
set domini. Et addidit do-
minus ꝙ appareret in sy
lo: quoniã reuelatus fue-
rat dñs samueli ĩ sylo iux
ta vbũ dñi. Et venit ſmo
samuelis vniuerso israeli.
¶ Dominica.iiij. Lectio.i. 1. re[g.] 4.
Et factum est in die-
bus illis. Conuene-
runt philistiim in pugnã.
Egressusqꝫ est israel ob-

uiā philistijm in preliū:et castrametat⁹ est iuxta lapidem adiutorij. Lectō.ij.
Porro philistijm venerūt in affec:⁊ instruxerūt aciē contra israel. Initoq̃z certamie:terga vtit israel philisteis:⁊ cesa sunt in illo certamie passim per agros quasi quatuor milia virorū et reuersus est populus ad castra. Lc.iij.
Dixeruntq̃ maiores natu de isrł. Quare pcussit nos hodie dñs corā philisteis. Afferamus de sylo arcā federis dñi:⁊ veniat in medio nostri:vt saluet nos de manibus inimicorum nostrorum. Lec.iiij.
Misit ergo ppłs ī sylo et tulerunt arcā federis dñi exercituū sedentis super cherubin. Erātq̃ duo filij hely cū arca federis dñi ophni ⁊ phinees. Lctō.v.
Cunq̃z peruenisset arca federis dei in castra:vociferat⁹ est oīs isrł clamore grādi et psonuit t̄ra a voce clamoris eoꝝ. Et audientes philistei vocem clamoris eoꝝ dixerūt. Quenā hec vox ē clamoris magni in castris hebreoꝝ: Lc.vi.
Et cognouerunt q̃ arca dñi venisset in castra. Timuerunt aūt philistei dicētes. Uenit de⁹ ī castra: et īgemuerūt dicētes. Ue nobis. Nō ei fuit tāta exultatio heri et nudiustertius. ℭ Lectiōes p ebdo.
Ue nobis:q̄s nos saluabit de manu deorum sublimiū istorū: Isti sunt q̄ pcusserunt egyptū oī plaga in deserto. Cōfortamini ⁊ estote viri philistijm:ne seruiat͛ hebreis sicut ⁊ illi seruieſt nobis. Confortamini et bellate. Pugnauerūt igit͛ ⁊ cesus est isrł:et fugit vnusq̄sq̃ ī tabernaculū suum. Et facta ē plaga magna nimis Et ceciderūt de israel triginta milia peditū:et arca dñi capta est. Duoq̃ filij hely mortui sunt ofni ⁊ phinees. Currens autem vir de bēiamin ex acie venit in sylo in illa die scissa veste ⁊ ↄspsus puluere caput. Cunq̃z ille venisset hely sedebat sup sellā cōtra viā spectās. Erat aūt cor eius pauēs pro arca dñi.

I.reg. 4.b.

ℭ Dominica.v. Lectio.i.
Uir aūt ille postq̄ ingress⁹ ē nūciauit vrbi:⁊ vlulauit oīs ciuitas. Festinās aūt venit ad hely ⁊ nūciauit ei. Dixit au-

I.reg. 4.c.

I.re. 4.a.

tem hely ad nũciũ. Quid actum est fili mi. Lectõ. iii.

At ille. Fugit inqͣt israel et ruina magna facta est in pplõ / insup et duo filij tui mortui sũt ofni ꝛ phinees: ꝛ arca dei capta est.

Cũqꝫ ille nominaſ: (L. iii) set arcã dei: cecidit de cella retrorsum iuxta hostiũ et fractis ceruicibus expirauit. Lectio quarta.

Philistijm aũt venerũt et tulerũt arcam dei: ꝛ asportauerunt eã a lapide adiutorij in azotum. L. v.

Tulerũt autẽ philistijm arcã dei et intulerũt eam in templũ dagõ. Et statuerunt eã iuxta dagõ. Lec. vi.

Cũqꝫ surrexissent mane altera die azotij: ecce dagõ iacebat ꝓnus i t̃ra ante arcã dñi. Lect. per ebdo.

1. reg. 5. a. Et tulerunt dagon / ꝛ restituerunt eum in locũ suũ. Rursumqꝫ mane die altera cõsurgẽtes: inuenerũt dagõ iacentem sup faciẽ suã in terra coram arca dñi. Caput autẽ dagon et due palme manuũ eius abscise erant super limen. Porro dagon trũcus solus remanserat in loco suo. Propter hanc causam nõ calcãt sacerdotes dagon: et omnes qui ingrediuntur tẽplũ eius: super limẽ dagon in azoto vsqꝫ in hodiernũ diem.

Dñica. vi. Lectio pma.

Aggrauata est autẽ manus dñi super azotios et demolitus est eos: ꝛ pcussit in secretiori parte natiũ azotum. 1. reg. 5. b. Lectõ. ii.

Videntes aũt azotij huiuscemodi plagã: dixerũt. Nõ maneat arca dei isrl̃ apd nos qm̃ dura est manus eius super nos ꝛ sup dagon deũ nostrum. L. iii.

Cõgregauerũt aũt oẽs satrapas philistinorũ ad se: ꝛ dixerũt eis. Quid faciemus d arca dei isrl̃. L. iiii.

Et circunduxerũt arcam dei israel. 1. reg. 5. c. Illis aũt circũducẽtibus arcã fiebat manus super singulas ciuitates interfectionis magne nimis. Lec. v.

Et pcutiebat viros vniuscuiusqꝫ ciuitatis a paruo vsqꝫ ad maiorẽ: ꝛ computrescebant prominentes extales eorũ. Lectõ. vi.

Miserũt autẽ arcã dei in accaron. Cũqꝫ venisset arca dei in accarõ exclamauerũt accaronite dicẽtes. Adduxerũt ad nos arcã dei isrl̃ vt iterficiat nos ꝛ om

nem populum nostrum.
¶ Lectio. per ebdomada.
M Iserunt itaq; et con
gregauerunt oñes
satrapas philistinorum:
q̄ dixerunt. Dimittite ar=
cam dei israel: et reuerta
tur in locum suum: et nõ
interficiat nos cũ populo
nostro. Fiebat autem pa
uor mortis i singulis vr=
bibus: et grauissima ma
nus domini. Uiri quoq; q̄
mortui non fuerant: ꝑcu=
tiebant in secretiori par=
te natium. Et ascendebat
vlulatus vniuscuiusq; ci
uitatis in celũ. Fuit ergo
arca dñi in regione phili=
stinorũ septem mẽsibus.
¶ Sequunt añe de btã ma
ria superi⁹ prenominate
An. Btã dei genitrix ma=
ria virgo perpetua: tem=
plum domini: sacrarium
spiritus sancti / sola sine
exemplo placuisti dño ie=
su chro: ora pro populo in
terueni pro clero: interce
de pro deuoto femineo se
xu. An. Aue regina celor̃:
aue domina angelorum:
salue radix sãcta / ex qua
mundo lux est orta: aue
gloriosa / super oñes spe=
ciosa: vale valde decora:
et pro nobis semper chri=
stum exora. An. Alma re=
demptoris mater / q̄ per=
uia celi porta manens et
stella maris succurre ca=
dẽti surgere qui curat po
pulo: tu que genuisti na=
tura mirante tuũ sanctũ
genitorem: virgo pri⁹ ac
posteri⁹ gabrielis ab ore
sumens illud aue pecca=
torum miserere. An. Spe=
ciosa facta es et suauis i
delitiis virginitatis san=
cta dei genitrix. quam vi
dentes filie sion vernan=
tes i floribus rosarum et
liliis conuallium beatissi
mam predicauerũt: et re=
gine laudauerunt eam.

A. ¶ Lra dñicalis. A 3.kal. augusti tota dr hist. In prin
cipio et mẽo.tm̃ de mar. In lau.oẽs añe dicunt. Fer.2.
6.et sab.de cõme.et mẽo.de sctis: et 4.fer. ꝑmittan
tur. ¶ Dñica.2.de transfiguratione dñi: minus dupl.
mẽo. de dñica et de trinita.sub silentio: et nulla proces.
Missa do.dicitur in cap.cũ mẽo.de trinita. Scde ves.
erunt de nomine iesu: et mẽo.de do. sub silen.et post=
ea solẽnis mẽo.de trãsfig.dñi: et nichil de sctis. Fe.2.
de solennitate nominis iesu: maius dup.et octa.cum

regi.cho.⁊ nihil de.s. donato. Ad.ii.ves.nihil de mar. Fe.3.et.4.de fui.oc.⁊ me.de.s. Mis.de oc.dr post.iii. et mis.de vig.post.vi.vtraq; ad pnci.altare. Do.3. de.s.hippolyto.ix.l. Ad.i.ves.meo. de oc.nois iesu:de oc.s.laurētii:de do.de tri.⁊ pc. In introitu cho.dr an. de.s.ma.nisi aliqua do.debeat dif. tūc nulla fiet me. de do.nec de triñ. neq; pces. Medie lc.de noie iesu.ix. R.a duob⁹ cātek. Mis.do.dr i cp.⁊ me.de tri. tm scde ves.erūt de oc.⁊ me.d.s.hippolyto: de.s.eusebio:d oc. scti laurētii:⁊ de do. Fe.2.d octa.ix.l. Inui.trip.oia si cut in.i.die pter lc. Medie lc.d sctō eusebio ⁊ tm meo. de oc.s.laurē. Mis.de oc.nois iesu post.iii.dr: mis.de vigi.post.vi.dr: vtraq; ad pnc.alta. Fe.3.de assū. Ad pmas ves.so.meo.de oc.nois iesu tm. Mis.d oc.s.lau. dr in cp.i.v.fe. ¶ Do.iiii.de fui.oc. Ad.i.ves.meo.de do.de tri.⁊ pc. In redeū.a. Saluator. Ad mat.meo. de do.⁊ de tri. Mis.do.dr i cp.⁊ i sūma mis.nulla me. Fe.6.⁊ sab.de cō. ¶ Et nota q; l.⁊ seq.d cō.btē marie dñr eod. ordie sicut an oc.assūp. Eodē mō fiat p⁹ oc. nati. ¶ Do.5.de ser.do.me.⁊ med.lc.de.s.ruffo. Scde ves.erūt de.s.aug.⁊ me.de do.sub silē. Deide meo.de s.hermete solē. Fer.4.5.⁊ sab.de cō. Fer.6.de.s.egi dio: ⁊ medie lc.de.s.psco:cū v.⁊ R.de.ii.noct. vnius

B. mar. ¶ Lra do. B pdie kal.augusti tota cātek hist. In pncipio. ⁊ me.tm.de.s.germano. In lau.offes a. dñr. Fer.3.5.et.6.de ɔme. Sab.de trāsfi. minus du. ¶ Do.ii. de solē.nois iesu mai⁹ du. Ad.i. ves.memo. de do.⁊ de tri. sub silē.nisi aliq do. debeat differri tūc nulla me.de do.neq; de tri. Et postea fiet sol.meo.de trāsfigu. Mis. do.dr icp.ifra oc. Fe.2.⁊.3.de ser.oct. et meo.de sctis. Mis.de vigi.s.laurētii dr post. vi.ad principale altare. Sabb.de.s. hippolyto.ix.lc.pter oc. Med.lc.de noie iesu. ¶ Do.3.de oct.ix.lc. Inuita. tripl. Ad.i.ves.q erūt de oct.fiat me.de.s. hippolyto: de.s.eusebio:⁊ de sctō laurētio:de do.⁊ de trin.⁊ pces. ad matu. Medie lc.de.s.eusebio. Mis.do.dr i cp. per ebdo. Mis.de vigi.assūp.dr i cap. cū me.de.s.eusebio

et de.s.laurētio. Et ad altā mis.fiat me. de do.ꝛ d tri.
Ad.i.ves.de assūp.fiat me.de do. sub silē.et postea d
octa.nois iesu sol.¶ Do.4.de serui.octa. Ad.i.vesp.
fiat me.de do.de tri.ꝛ ꝓces. In redeūdo ā. Saluator
Mis.do.dr.in cꝑ. Fe.5.6.ꝛ sab.de ꝯme.ꝛ R.fer.pter
mittant.¶ Nota ꝙ lect.ꝛ seqn.de ꝯme.btē marie dñr
eodē ordine sicut añ oct.¶ Do.5.de.s.aug. Ad.i.ves.
fiat me.sub silen.de sctō:de do.de tri.ꝛ nulla ꝓcessio.
Mis.do.dr in cap. Scde ves.erūt de.s.aug.ꝛ mēo.sub
silē.de do. Deinde sol.me.de.s.ioh.ꝛ de.s.sabia. Fer.5.
de sctō egidio:ꝛ medie lec.de.s.ṗsco.cū V.ꝛ R.de.ij.
noc.vni⁹mar. Fe.4.6.ꝛ sab.de cō.¶ Ifra do. ¶ pri-
mo die augusti totū ser.de.s.petro. Ad.i.ves. mēo.de
mar.ꝛ ichoat hist. In principio cū mēo.ꝛ me.de trini.
et ꝓces. Et histo.cātet p ebd.scz in.2.4.et.5.fer.ꝛ tūc
nichil fiet de sctis ibidē ꝯtin.nisi me.ad ves.ꝛ ad ma-
tu.de sctā ma. In.2.fer. dr mis.do. Fe.4.epl'a ꝛ euā-
gel.eiusd.fer. Fe.5.mis. Salus ppli.¶ Nota ꝙ festū
scti petri nō debet differri ꝓpter histo. inchoandā:vt
patet expresse ī magna rubrica. Fe.6.de trāsfig.dñi
min⁹ dup.ꝛ nichil de mar. Sab.de solē.nois iesu. Ad
ṗmas ves.q̄ erūt de noie iesu fiat sol.me.de trāsfi.tm̄.
¶ Do.2.de ser.octa.nois iesu. Ad.i.vesp.fiat mēo.de
do.de tri. sub silen. ꝛ nulla ꝓces. Ad matuti.tm̄ mēo.
de mar.de do.ꝛ de tri. Mis.do.dr in cap. Fe.2.de ser.
oc.ꝛ me.de.s. Mis.de vig.dr post.vi.ꝛ me.de.s.roma-
no tm̄. Fe.6.de.s.hippolyto.ix.lc.ꝛ med.lc.de noie ie-
su. Tres ṗme lc.de cōi pl'iorꝫ mr. Ultie lc. de ꝓpetate
sctōꝝ:ꝛ me.de oc. nois iesu:ꝛ de oc. s.laurē. Scde ves.
erūt de oc.ꝛ me.de sctis:et de oc.s.laurē. Ad ma.me.
lc.de.s.eusebio. Mis.de vigil.assūp.p⁹.vi.dr ad sūmū
altare. Mēo.de.s.ꝛ de oc.s.laurē.¶ Do.3.fest.assūp.
Ad.i. ves.me.de do.ꝛ de tri.sub silē.nisi aliq do.debe-
at differ.dr postea sol.mēo.de oct.nois iesu. Mis.do.
dr in cꝑ.ifra ebd.¶ Do.4.to.ser.de oc. Ad.i.ves.me.
de mar. de do.ꝛ de tri.ꝛ ꝓces. In redeūdo ān. Salua
tor V. Exultēt iusti.cum mis.do.i cꝑ. Fer.4.5.et.6.d

cō. ¶ Nota q̄ r. de cō. btē ma. ꝛ seq̄ntia dn̄r eodē ordi-
D. ne sicut ante oc. ¶ Lr̄a do. D. 2. die augu. cātet hist.
Ad. i. ves. q̄ erūt de do. mēo. de. s. petro. de. s. steph. de
tri. ꝛ pces. ꝛ me. ꝛ meḋ. r. de. s. steph. ꝛ tota cātet hist.
in vigi. scti bartholomei: qr illi scti nō habēt pprias r.
In lau. oēs āe. Fe. 3. et. 4. de ꝯme. Fe. 5. de trāsfi. dn̄i:
min⁹ dup. et nichil de sctis. Scđe ves. erūt de noīe ie-
su: ꝛ sol. mēo. de trāsfi. Fer. 6. de noīe iesu. ¶ Do. 2. de
serui. oc. Ad. i. ves. mēo. de sctō: de do. ꝛ de tri. et pces.
Ad mat. totū serui. de oc. ꝛ tm̄ mēo. de. s. romano: de
do. ꝛ de tri. Mis. de vig. đr in cp. in. 3. fer. Fe. 5. de sctō
hippolyto. ix. r. ꝛ meḋ. r. de noīe iesu: et tm̄ me. de oc. s.
lau. Fe. 6. de oc. nois iesu. ix. rc. Inui. trip. Ad. i. ves.
me. de. s. hippolyto: de. s. eusebio: ꝛ de. s. lau. Ad mat.
medie rc. de. s. eusebio. Mis. de oct. post. iiij. đr: ꝛ nulla
me. Mis. de vigi. post. vi. cātet: ꝛ due me. vtraq; ad sū-
mū altare tm̄. Ad ves. q̄ erūt de assūp. sol. me. de oct.
nois iesu tm̄. ¶ Do. 3. de serui. oc. Ad. i. ves. me. de do.
et de tri. sub silē. nisi aliq do. debeat differri: tunc nul-
la fiat mēo. neq; pces. Ad matu. mēo. de oct. s. laurē.
de do. ꝛ de tri. Mis. do. đr in cp. Fer. 2. serui. oc. ān. sup
psal. Bn̄⁹. Uirgo prudētissima. ꝛ mis. de oc. s. lauren.
đr in cp. et nulla me. ad altā missā. Eodē die ān. sup
Magt. Qualis est dilectus. ¶ Do. 4. tota cātet hist.
Ad. i. ves. q̄ erūt de oc. me. de mar. de do. ꝛ de tri. ꝛ p-
ces. In redeūdo ā. Saluator. V. Exultēt iu. Ad mat.
tm̄ mēo. de mar. et de trini. Scđe ves. erūt de aplo: et
mēo. de do. sub silē. ꝛ postea sol. me. de. s. audo. Fe. 3.
E. 4. et. 5. de cō. ¶ Lr̄a do. E. 3. die augusti tota cantet
histo. In pncipio. ꝛ fest. s. stephani differat in crasti.
In lau. oēs āe. Fe. 2. de. s. stepha. ix. r. Fe. 3. de cō. btē
marie: et me. de sctō. Fe. 4. de trāsfi. dn̄i: minus dup.
et nichil de sctis. Scđe ves. erūt de fes. nois iesu: ꝛ sol.
me. de trāsfi. Fer. 5. de noīe iesu: mai⁹ dup. ꝛ nichil de
sctis. Fe. 6. ꝛ sab. de serui. octa. In sab. missa de vigil.
đr post. vi. ad sūmū altare: ꝛ mēo. de sctō. ¶ Do. 2. de
sctō laurētio. Ad. i. ves. me. de noīe iesu: de do. ꝛ de tri.

et pces. Mis. do. dr in cap. Scde ves. erunt de. s. lau. et me. de noie iesu: de mar. et de do. Fe. 4. de. s. hippolyto. ix. l. Tres pme l. de cõi: tres medie l. de oc. nois iesu: tres vltie lc. de pperate sctõx: ꝛ mẽo. de vtrisqꝫ oc. Scde ves. erunt de oc. cũ mẽo. de. s. hippolyto et eusebio/ꝛ de sctõ laurẽ. Fe. 5. de oct. nois iesu: inui. tripl. et meo. lc. de sctõ eusebio ꝛ mẽo. ꝛ altera mẽo. de sctõ laurẽ. Missa de oc. post. iij. dr: ꝛ nulla me. Mis. de vigi. post. vi. dr: ꝛ. ij. mẽo. vtraqꝫ ad sũmũ altare. Fe. 6 de assũp. Ad. i. ves. sol. mẽo. de oct. nois iesu. ¶ Do. 3. de ser. oc. Ad. i. ves. mẽo. de. s. lau. de do. ꝛ de tri. et pces. fiat nisi aliqua do. debeat differri: tunc nulla memo. neqꝫ pces. In redeũdo ãn. Saluator. Mis. de oc. scti lau. dr in cap. Ad sũmã missã me. de do. et de tri. tantũ: et missa do. in cap. dr in vigil. scti bartholomei.
¶ Do. 4. de. s. bartho. Ad. i. ves. mẽo. de sctõ: de dñica: et de trini. sub silentio. Nulla pces. fiat. Et mis. do dr in cap. in do. cũ me. de sctõ ꝛ de trinit. Ad. ij. ves. me. de do. sub silentio. Deinde solẽnis mẽo. de cõ. Fe. 2. 3.
H. et sab. de cõme. ¶ Lra do. H. 4. die augu. tota cãtet histo. In principio. Ad. i. ves. memo. de sctõ stephano: de trini. et proces. In laud. oẽs ãe dicuntur: et lx. fer. pretermittunt. Fe. 2. de cõme. beate marie. Fer. 3. de transfigu. dñi: minus dup. Fer. 4. de noie iesu. Ad. i. ves. que erunt de noie iesu/fiat solẽnis mẽo. de trãsfigura. Fe. 5. et. 6. de oc. et mẽo. de sctis. Missa de vigi. sctj lau. dr post. vi. ad summũ altare: ꝛ memo. de sctõ
¶ Dñica. 2. de serui. octa. nois iesu. Ad. i. ves. mẽo. de sctõ tybur. de sctõ laurẽ. de do. ꝛ de trinita. Missa do. dr in cap. cũ memo. de trinit. Fer. 3. de sctõ hippolyto ix. lec. Medie lec. de octa. nois iesu: ꝛ memo. de. s. laurentio. Fer. 4. de octa. nois iesu. Inui. trip. Ad. i. ves. mẽo. de. s. hippolyto: de. s. eusebio: ꝛ de. s. laurẽ. Missa de oc. post. iij. dr: ꝛ nulla mẽo. Missa de vigil. post. vi. dr: et. ij. mẽo. et vtraqꝫ mis. ad sũmũ altare. Fer. 5. de assũp. Ad. i. ves. sol. me. de oc. nois ie. Do. 3. d ser. oct. Ad. i. ves. mẽo. d sctõ: de do. de tri. ꝛ pces. In redeũdo

In. Saluator. Miſ. do. dr i cp̃. cũ me. de tri. tm̃. Ad al-
tã miſ. me. de ſctõ: ⁊ de oib⁹ ſcis. ¶ Do. 4. de do. Ad. i.
veſ. q̃ erũt de aplo: me. ꝺ do. de tri. ſub ſilẽ. ⁊ nulla ꝓ.
Scd̃e veſ. erũt de do. ⁊ me. de cõ. Fer. 2. 3. et ſab. de cõ.
G. ¶ Lra do. H. 4. kal. aug. ichoet hiſt. me. ⁊ meꝺ. l. de
mar. In l. oẽs ãe dñr. Fe. 2. 3. ⁊ ſab. de cõ. ¶ Do. 2. de
do. me. ⁊ meꝺ. l. de ſctõ. Ad. ii. veſ. mẽo. de do. ſub ſilẽ-
tio: ⁊ nihil de ſctis. Fe. 2. de trãſfi. minus dup. Ad. ii.
veſ. q̃ erũt de noie ieſu ſolẽ. me. de trãſfi. Fe. 3. de noie
ieſu mai⁹ du. Fe. 4. et. 5. de ſer. oc. ⁊ me. ꝺ ſctis. Miſ.
de vigi. ſ. lau. poſt. vi. dr ad p̃ncipale altare: ⁊ miſ. oc.
poſt. iii. ¶ Do. 3. de ſer. oc. nois ieſu. ix. lc. ⁊ tm̃ me. de
oc. ſ. lau. de do. ⁊ de tri. Miſ. do. dr i cp̃. Scd̃e veſ. erũt
de. ſ. hippolyto: ⁊ me. de oc. nois ieſu: de oc. ſ. lau. ⁊ de
do. Fe. 2. de. ſ. hippolyto. ix. l. ⁊ meꝺ. l. de oct. nois ie-
ſu: ⁊ tm̃ me. de oc. ſ. lau. ad vtraſq; veſ. ad matu. ⁊ ad
miſſã. Fe. 3. de octa. nois ieſu: inuit. trip. Ad. i. veſ. q̃
erũt de oc. me. de. ſ. hippolyto: de. ſ. euſebio: de octa. ſ.
lau. ad mat. Meꝺ. l. de. ſ. euſebio. Miſ. de vigi. b. ma.
poſt. vi. dr ad p̃nci. alta. ⁊. ii. me. Fe. 4. de aſſũ. Ad. i.
veſ. ſol. me. de oc. nois ieſu: ⁊ nihil de. ſ. lau. ¶ Do. 4.
de ſer. oc. Ad. i. veſ. me. de. ſ. ꝺ do. de. tri. ⁊ ꝓc. In rede
undo ã. Saluator. Ad mat. me. ꝺ do. ⁊ ꝺ tri. Miſ. do.
dr in cap̃. Sab. de. ſ. ma. ¶ Do. 5. tota carẽt hiſt. ⁊ ℞.
fer. p̃termittunt. Fe. 2. 5. et. 6. de cõ. In ſab. fiãt meꝺ.
lec. de ſancto priſco: cũ ℣. ⁊ ℞. de. ii. noc. vnius mar.

¶ Dnica. i. poſt. v. kalen. augu. Ad veſ. ã. Bñ⁹. p̃s. Jbm. cp̃. Bñdict⁹ de⁹. ℞.
2. ℞. Byꝛũ celi. Hy⁹. O lux btã.
Eccl'i. ℣. Ueſptina ã. Ois ſapi-
i. a. entia a dño deo ẽ: ⁊ cũ il-
lo fuit ſemp: ⁊ ẽ añ euũ. ℣.
Mag. Ne ſeqñres ãe ſer. mõr hiſt. In p̃ncipio. ℞. Diu durat ſup pm. Mag. ſab. vel ad mão. de do. cũ

de aliq̃ feſt. ix. lc. fiat hui. ã. Sapiẽtia edificauit ſi- Sap.
bi domũ: excidit colũnas 9. a.
ſeptẽ ſubdidit ſibi gentes
ſuperboꝛũq; et ſublimiũ
colla ꝓpria virtute calca
uit. ℣. Magt. ã. Sapiẽtia
clamitat in plateis: ſi q̃s
diligit ſapiẽtiã ad me de-
clinet: ⁊ eã iuenier: ⁊ eam
dũ iuenerit btũs eſt ſi te

nuerit illã. ps. Magñ. an.
Pro. 8. c. Dñs possedit me ab initio
viarum suarum anteq̃ quicq̃ face
ret a principio: necdũ erãt
abyssi et ego parturiebar
quãdo preparabat celos
aderã cũ eo cõponẽs oïa.
Eccli. 24. a ps. Mag. an. Ego i altissi
mis habito: et thron⁹ me⁹
i colũna nubis. ps. Mag.
Ad mat. Inui. Laudem⁹
iesũ chr̃m. Hac die icipiat
liber sapiẽtie: et legat vsq̃
ad primam dñicã post. v.
kal. septẽbris. Lectio. i.
Eccli. i. a. Omnis sapiẽtia a dño
deo est: et cũ illo fuit
semper: et est ante euũ. Are
nam maris / et pluuie gut
tas: et dies seculi quis dinu
merauit? Altitudinẽ celi
et latitudinẽ terre / et pro
fundũ abyssi quis dimẽ=
sus est? Sapiẽtiã dei pce
dentẽ oïa: quis inuestiga
uit? Prior oïm creata est
sapiẽtia: et itellect⁹ prudẽ
Sap. Pro. 8. c. tie ab euo. R. In principio
deus anteq̃ terrã faceret
priusq̃ abyssos cõstitueret
priusq̃ produceret fontes
aquarum: anteq̃ mõtes col
locarentur. Ante omnes
colles generauit me dñs.
V. Quando preparabat
celos aderã cũ eo cuncta
cõponens. Ante. Lectõ. ii.

Honis sapientie vbũ
dei in excelsis: et in
gress⁹ illi⁹ mãdata et̃na.
Radix sapiẽtie cui reue=
lata est et astutias illi⁹ quis
agnouit? Disciplina sapiẽ=
tie cui reuelata est et ma
nifestata: et multiplicatio
nẽ igressus illi⁹ quis intelle
xit? R. Gyrũ celi circuiui Eccli. 24. a.
sola et in fluctibus maris
ãbulaui in oi gente et i oi
pplo primatũ tenui. Sup=
borũ et sublimiũ colla pro
pria virtute calcaui. V⁹.
Ego in altissimis habito
et thron⁹ meus i colũna
nubis. Superborum. Le. iii.
Un⁹ est altissim⁹ et crea
tor oïm / oĩps rex et metuẽ
dus nimis: sedẽs sup thro
nũ illi⁹ et dñans de⁹. Ipse
creauit illã in spũ scõ: et
vidit et dinũerauit et mẽ=
sus est: et effudit illã sup
oïa opa sua. Et sup omnẽ
carnẽ scd̃m datũ suũ et p̃=
bet illã diligẽtib⁹ se. Rn̄.
Emitte dñe sapiẽtiã de se Sap. 9. b.
de magnitudinis tue Ut
mecũ sit et mecũ laboret
vt sciam quid acceptũ sit co
ram te. Omni tẽpore. V⁹.
Da michi domie sedium
tuarũ assistricẽ sapiẽtiã.
Ut. Gl'ia. Omi. Lecc. iiii.
Timor dñi gl'a et gl'iatio

et corona exultatiōis. Timor dñi delectabit cor: et dabit letitiā et gaudiū in lōgitudinē dierū. Timēti dñm bñ erit i extremis: et in die defūctiōis sue bñdicet. Dilectio dñi honorabilis sapiētia. Quib⁹ aūt apparuerit i visu: diligūt eā in visiōe: et in agnitiōe
Sap. magnaliū suorū. R. Da
9.a. michi dñe sediū tuarꝫ assistricē sapiētiā ꝛ noli me reprobare a pueris tuis. Qm̄ seruus tu⁹ sum ego: et fili⁹ ancille tue. V. Dñe pater ꝛ deus vite mee/ne derelinquas me i cogitatu maligno. Qm̄. Lect. v.

Initiū sapiētie timor dñi: et cū iustis ꝛ fidelibus agnoscit. Timor dñi sciētie religiositas: iocunditatē atqꝫ gaudiū dabit Timēti dñm bene erit: et in diebus cōsolationis illius bñdicetur. Plenitudo sapiētie timere deum Corona sapiētie tior dñi: replens pacem et salutis
Eccli. fructū. R. Dñe pr̄ et de⁹
23.a. vite mee ne derelinqs me in cogitatu maligno: extollentiā oculorꝫ meorum ne dederis michi: et desideriū malignuꝫ auerte a me dñe aufer a me ꝯcupisceētiā. Et aīo irreuerenti et ifrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinqs me dñe ne accrescant ignorātie mee: ꝛ multiplicentur delicta mea. Et. Lect. vi.

Radix sapiētie est timere deum: ꝛ rami illius lōgeui. In thesauris sapiētie intellect⁹ et scientie religiositas: execratio aūt pctōribus sapientia. Timor dñi expellit peccatū: nam qui sine timore est: nō poterit iustificari. Usqꝫ in tēpus sustinebit patiēs: et postea redditio iocunditatis. R. Super sa Sap.
lutem et omnem pulchri 7.b.
tudinē dilexi sapientiam ꝛ proposui pro luce habere illam. Uenerunt mihi omnia bona pariter cum illa. V⁹. Dixi sapientie soror mea es: et prudentiā vocaui amicā meam. Uenerunt mihi. In. iii. noct. R. Initium sapientie timor domini: intellect⁹ bo- P.
nus omnibus inuocantibus eum. Laudatio eius manet in sclm̄ scli. V. Dilectio illius custodia legū Sap.
est: qr ōis sapientia timor 6.c.
domini. Lauda. R. Uerbū iniquū ꝛ dolosum lon- Pro.
ge fac a me dñe: diuitias 30.b.

et paupertates ne dederis
michi. Sed tantū victui
meo tribue necessaria. ℣.
Ne forte satiat⁹ euomam
illud: et periurem nomen
dei mei. Sed tātū. ℟. Fer.
Ne derelinquas me dñe
pr̄ et dñator vite mee / vt
nō corruā in cōspectu ad
uersarioꝝ meoꝝ. Ne gau
deat de me inimic⁹ meus
P.34. ℣. Apprehende arma et
scutū: et exurge in adiuto
riū mihi. Ne. ℟. Magna
eni sūt iudicia tua dñe: et
inenarrabilia verba tua
Multiplicasti populū tu
P.76 um et honorasti. ℣. De=
duxisti sicut oues ppl'm
tuum: in manu moysi et
aarō. Mul. ℭ Lec. p ebd.
Eccl'i. Bonus sensus vsq₃ in
1.d. tps abscondit verba
sua: et labia multoꝝ enar
rabunt sensum illius. In
thesauris sapiētie signifi
catio disciplie. Execratio
autem peccatoris cultu=
ra dei. Fili concupiscens
sapientiā conserua iusti=
tiā: et de⁹ prebebit illā tibi
Sapiētia eni et disciplina
timor dñi: et qd bñplacitū
est illi fides et mansuetu
do implebit thesauros il
li⁹. Contumax nō sis et in
credibilis timor dñi et ne
accesseris ad illum dupli
ci corde. Ne fueris hypo=
crita in cōspectu hoim: et
nō scādalizeris in labijs
tuis. Attēde i illis ne for=
te cadas: et adducas ani
me tue inhonorationem.
ℭ Dominica.ij. Lectio.i.
Fili accedens ad ser Eccl'i.
uitutē dei stā in iu= 2.a.
stitia et timore: et prepara
animā tuā ad tentationē
Deprime cor tuū et susti=
ne: et iclina aurē tuā: et ex=
cipe verba intellect⁹: et ne
festines ī tpe obductiōis
Sustine sustētatiōes dei
coniungere deo et sustine
vt crescat i nouissimo vi=
ta tua. Tu aūt. Lectio.ij.
Crede deo / et recupabit
te: dirige viā tuā et spera
in illū. Serua timorē illi=
us: et i illo veterasce. Me=
tuentes deū sustinere mi
sericordiā ei⁹: et non defle=
ctatis ab illo ne cadatis.
Qui timetis dñm credite il
li: et nō euacuabit merces
vr̄a. Qui timetis deū spa=
te i illū: et in oblectationē
veniet vobis mia. Le.iij.
Qui timetis dñm diligi=
te illū: et illuminabūt cor
da vr̄a. Respicite filij na=
tiones hoim: et scitote qa
null⁹ spauit in dño et ꝯfu

sus est. Quis enĩ pmãsit in mãdatis ei⁹ ⁊ derelict⁹ est? Aut qs inuocauit illũ et despexit illũ: qm̃ pius ⁊ misericors est de⁹. Lc.iiij.

De⁹ enim remittit ĩ tpe tribulationis pctã: ⁊ protector est oĩb⁹ exqrentib⁹ se in veritate. Ue duplici corde ⁊ labijs sceleratis: ⁊ manibus male faciẽtibus/ ⁊ peccatori terrã ingrediẽti duabus vijs. Ue dissolutis corde: qui non credũt deo: et ideo non protegentur ab eo. Tu. Lectio.v.

Ue his q̃ pdiderũt sustinentiã: q̃ dereliqrũt vias rectas: ⁊ diuerterũt in vias prauas: ⁊ qd faciẽt cũ inspicere cepit dñs? Qui timẽt dñm nõ erũt ĩcredibiles verbo illius: ⁊ q̃ diligũt illũ cõseruabũt vbũ illi⁹. q̃ timẽt dñm/ inqrent q̃ bñplacita sunt illi. L.vi.

Qui diligunt deũ replebunt lege ipsi⁹: et q̃ timẽt dñz pparabũt corda sua et ĩ conspectu illi⁹ scrificabũt aĩas suas. qui timẽt dñm custodiũt mãdata illius: ⁊ patiẽtiã habebunt vsq͡ʒ ad inspectionẽ illius dicẽtes. Si penitẽtiã non egerim⁹ ĩcidem⁹ in man⁹ dei ⁊ nõ in man⁹ hominũ

¶ Lectio. per ebdomadã.

Ecclĩ. 2.c. Secũdũ enĩ magnitudinẽ illius: sic ⁊ mia ipsius cũ ipso est. Filij sapiẽtie ecclĩa iustorum: et natio illorum obediẽtia ⁊ dilectio. Judiciũ pr̃is audite filij dilecti: et sic facite vt salui sitis. De⁹ enĩ honorauit pr̃em ĩ filijs: ⁊ iudiciũ mr̃is exqret ĩ filios Qui diligit deũ exorabit pro peccatis: et cõtinebit se ab illis. In oratiõe dierum exaudiet: ⁊ sicut qui thesaurizat/ ita et qui honorificat matrẽ suã. Qui honorificat patrem suũ iocũdabit in filijs: et ĩ die oratiõis sue exaudietur.

¶ Dñica.iij. Lectõ pma.

Ecclĩ. 3.c. Qui honorificat patrem suũ: vita viuet longiore. Et q̃ obedit patri: refrigerabit matrem. Qui timet deuz honorat parẽtes: et quasi dñis seruiet his q̃ se gñauerũt in opere et sermone ⁊ oĩ patiẽtia. Honora pr̃em tuũ vt superueniat tibi benedictio a deo: ⁊ benedictio illi⁹ in nouissimo manet. Tu aũt dñe. Lectio secũda.

Ecclĩ. 4.a. Bñdictio pr̃is firmat domos filiorum: maledictio matris eradicat funda-

mentū. Ne glorieris in cō=tumelias pris tui: nō est enī tibi gloria / sed cōfusio. Gloria enim hois ex hono=re patris sui: et dedec⁹ filii pr sine honore. Fili su=scipe senectā patris tui: ⁊ ne cōtristes eū ī vita illius Et si defecerit sensu veni=am da: ⁊ ne spernas eum in virtute tua. Lectio.iii.

Elemosina eni pris non erit ī obliuione: nam pro pctis matris restituetur tibi bonū: ⁊ ī iustitia edi=ficabit tibi: ⁊ in die tribu=latiōis cōmēorabit tui: et sicut ī sereno glacies sol=uētur pctā tua. Quā ma=le fame est q̄ derelīqt pa=trē: et est maledict⁹ a deo q̄ exasperat matrē. L.iiii.

Ecc'i. 3.c. Fili in mās uetudine opera tua perfice: ⁊ super hoim gloriā dilige=ris. Quāto magn⁹ es hu=milia te ī oib⁹: et corā deo inuenies gratiā: qm̄ ma=gna potētia dei solius: et ab humilib⁹ honoratur. Ignē ardētem extinguit aqua ⁊ elemosina resistit pctis. Cor durum male se habebit ī nouissimo. L.v.

Ecc'i. 4.a. Filli elemosinam paupe=ris ne defraudes: et ocu=los tuos ne transuertas a paupe. Aiam esurientē ne despexeris: et ne exas=peres pauperē in inopia sua. Cor inopis ne afflixe=ris: ⁊ ne ꝓtrahas datum angustianti. Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓpt irā: ⁊ nō relinquas q̄rentibus tibi retro maledice=re. Cōgregationi paupeꝝ affabilē te facito. Lec.vi.

Presbitero humilia ani=mā tuā: et magnato hūi=lia caput tuū: ⁊ responde pacifice in māsuetudine. In iudicando esto pupil=lis misericors vt pater: ⁊ miserebitur tui magis q̄ mr. Sapiētia filiis suis vi=tā īspirat: ⁊ suscipit exqui=rentes se. Et q̄ illā diligit diligit vitā. Et q̄ vigilaue=rint cōplectent placorem eius. ¶ Lect. per ebdom.

Fili cōserua tēp⁹ / et deuita a malo. Pro aīa tua nō cōfundaris di=cere verū. Est enim confu=sio adducens peccatū / et est cōfusio adducēs gra=tiam et gloriā. Ne accipi=as faciē aduersus faciē tuam: nec aduersus ani=mam tuā mēdaciū. Non reuerearis proximū tuū in casu suo: nec retineas verbū in tpe salutis. Nō Ecc'i. 4.c.

abscõdas sapiẽtiã tuã in decore suo. In lingua eni agnoscit sapia: et sensus et scientia et doctrina in vbis sẽsati: ⁊ firmamẽtũ i opib⁹ iustitie. Nõ cõtradicas vitati vllo modo: et de mẽdacio ineruditiõis tue ꝯfũdere. Nõ ꝯfunda ris cõfiteri pctã tua: ⁊ ne subiicias te oi hoi ꝓ peccato. Noli resistere cõtra faciẽ potẽtis: nec coneris cõtra ictũ fulminis. Pro iustitia agonizare ꝓ aia tua: et vsq ad mortẽ certa ꝓ iustitia: et de⁹ expugnabit ꝓ te inimicos tuos

6. A. ¶ Si bona. Lra do. A 3. die septẽbris tota cantetur hist. In lau. oẽs ãe dñr. Fe. 2. de. s. cuthberto. ix. lec. fiant sicut in alio fest. nisi facte fue. in. xl. tũc hic. iij. lc. de cõi. Fe. 3. 4. et. 5. de cõ. et R. fe. ꝑtermittãt. ¶ Do. 2. de serui. oc. Ad. i. ves. me. de do. de tri. et ꝓc. In ređ. ã. Saluator Mis. do. đi in cap. Ad matu. 3. R. Regali. 6. R. Natiuitas 9. R. Ad nutũ. Ad. ij. ves. me. đ mr. deinde de do. Sab. de. s. editha. ix. l. Medie lc. de mar.

6. B. cum v. et R. de. iij. nock. ¶ Lra dñicalis. B 2. non. septembris tota cantet histo. Si bona ⁊ memo. tm̃ de. s. cuthberto epo. In lauđ. oẽs ãe dñr. Tñ qñ fest. sancti cuthberti in. xl. celeb. non fuerit: tunc diffe. in. 2. fer. et fiant medie lc. de. s. bertino: cũ v. et R. de. 2. nock. vni⁹ ꝯfes. et ab. Fe. 2. 3. et. 4. de cõi. Tñ qñ fes. s. cuthber. differt / tunc in hac ebđ. nihil fiat de. 3. cõ. ¶ Do. 2. de ser. octa. Ad. i. ves. me. de mar. de do. de triñ. ⁊ ꝓc. In ređ. ãn. Saluator v. Exultẽt iusti Ad matu. 3. R. Natiuitas 6. R. Gloriose 9. R. Ad nutum. Mis. do. đi in cþ. cũ me. de tri. Ad altã mis. me. de mr. et de oĩb⁹ scris tm̃. Fe. 4. de cruce. Međ. l. de mr. cũ v. et R. de. 2. noc. prior mar. ad mat. de. s. ma. extra chor. R. de. 3. noc. 3. R. Gliose ãn. sup ps. Bñ⁹ scđm ordinẽ. Ad ves. solẽ. me. de oc. et de mr. Fe. 6. de. s. editha. ix. l. Medie lc. de mar. cũ v. ⁊ R. de. 3. nock. Scđe ves. erũt de fest. ⁊ me. de. s. ma. ã. Sub tua ⁊ me. de mr. ¶ Nota ꝙ lc. et seqn.

6. C. dñr eodẽ ordine sicut añ oct. ¶ Si bona Lra do. C. 4. kal. septẽbris inchoet histo. Ad. i. vespe. que erunt de sancto augustino cum meo. de do. et de trinitate.

sub silentio: ꝛ postea me. de sctō iohanne: de. s. sabina
solē. ad matu. q̄ erūt de sctō iohanne. me. de. s. sabina
de do. de trinita. et mis. de. s. sabina in cþ. dī ad altam
mis. me. de do. ꝛ de tri. Mis. do. dī in cþ. in. 3. fe. Fe. 4.
de sctō egidio. ꝛ meď. lect. de. s. prisco. cū ℣. et ℟. de. 2.
noc. vni⁹ mart. Fe. 5. 6. ꝛ sab. de cō. Tn̄ qn̄ fest. sancti
cuthberti cū. 9. lec. celebret: tūc in. 3. fe. 5. ꝛ. 6. de com.
¶ Do. 2. tota cantet hist. ꝛ tm̄ mēo. de. s. bertino. Feria
2. et. 3. de cō. ꝛ nichil de vigil. nisi ieiu. tm̄ ad ves. oro.
6. D Supplicatione ¶ Si bona. Littera dom̄. D 3. kal. se
ptēbris inchoetur histo. ad. 1. vespas que erunt de. s.
iohan. memo. de marty. de do. et de trinita. ꝛ processio
ad matu. meď. lc. de mar. In lau. oēs āe. fer. 3. de sctō
egidio. meď. lec. de sancto cū ℣. ꝛ ℟. de. 2. noct. vnius
mar. Fe. 4. 5. ꝛ sabba. de cō. Fe. 6. de sancto cuthber-
to. 9. lc. nisi facte fuerint in. xl. tunc fiāt hic. 3. lectiōes
de cōi vnius cōfesso. ꝛ pontifi. ¶ Do. 2. tota cantetur
histo. vespere erūt de sancta maria. ꝛ mēo. de do. fer.
2. de sctā maria ꝛ nichil de vigi. nisi ieiunium tm̄. oro
6. E ad ves. Supplicationem. ¶ Si bona. Littera dom̄. E
vltimo die augusti tota cantet his. et memo. tantum
de festo. In lau. oēs āe. Fe. 2. de sancto egidio. et me-
die lect. de sancto prisco cum ℣. et ℟. de. 2. noc. vnius
mar. Fe. 3. 4. ꝛ sab. de cō. Quando fest. scti cuthberti
celebratur cū. iij. lec. tūc in festo scti bertini dicuntur
℣. ꝛ ℟. de p̄mo noc. vni⁹ cōfes. ꝛ abbatis. ¶ Dn̄ica. 2.
de do. ad. 2. ves. q̄ erūt de. s. maria me. de do. sub silen.
6. F ¶ Si bona. Lr̄a do. F 1. die septēb. tota cātet hist. ad
1. ves. q̄ erūt de do. me. de. s. prisco ꝛ de trin̄. et ꝓces. ad
matu. tm̄ me. de. s. prisco ꝛ de trin̄. In lau. oēs āe dn̄r
festū scti egidij differatur in crastinū. Fe. 3. 6. et sab.
de cō. Fe. 4. de sctō cuthberto. 9. lec. de alio festo/nisi
fuerint facte in. xl. tunc fiant tres lect. de cōmuni. Fe-
ria. 5. de sctō bertino cū ℣. et ℟. de primo noct. vnius
confesso. et abba. ¶ Do. 2. de natiuitate beate marie
memo. de do. ꝛ de trini. sub silē. nisi aliqua do. debeat
differri: tunc nulla me. de do. nec de trini. fiat mis. do.

dicitur in cp.in.4.fe.nisi aliqua do.debeat dif. Sab. de cruce med.lc de mar. ℣. ⁊ ℟. de.2.noc. ¶ Si dona.
G. Lra do. q 2.die septeb.tota canter his.ad pmas vs. me.de scto/de trin.⁊ pces. In l.oes ae. Fe.2.5.⁊.6.d co.fer.3.de scto curhberto.9.lect.nisi facte fue.in.xl. tunc fient.3.lect.de coi. Fe.4.de scto cu ℣.et ℟.de.1. noc.vni⁹ ɔfes.⁊ ab. Sabba.de.s.ma.ad.2.vespe.me. de do.et de trin.sub silen.⁊ nichil ad has vesp.vrs.de scto. ¶ Do.2.de serui.occ.ad mat.me.de.s.de do.⁊ de trin.cu mis.do.in cp.nisi aliqua do.debeat dif.tuc nulla fiat me.de do.nec de trin. Fe.6.de.s.cruce. Ad matu.med.lec.de mar.cu ℣.⁊ ℟.2.noc.plu.mr.⁊ me.de mr.⁊ de.s.maria sol.cu a. Dignu nacq. Ad mat.de.s. ma.extra chor a.sup pm.

¶ Do.i.post.v.kl.septeb. Ad ves.a Benedict⁹. hs. Jpm.cp Bndictus de⁹ et
2. ℟. pr. ℟ Anteq comed. hy⁹ O lux bta trin. ℣ Uespertina oratio. an Cum au-
Job 2.c. disset iob nuncior verba sustinuit patienter ⁊ ait. si bona suscepim⁹ de manu dni mala aute quare no suscipiam⁹: in oib⁹ his no peccauit iob labiis suis: neq aliquid stultu contra deu locut⁹ est. ps. Magnificat. a. In oibus his
Job 1.d. no peccauit iob labiis suis: neq stultu quid cotra deu locut⁹ est. ps Magnificat. Ad mat. inl Laudemus nomen dni: qm suauis est In hymnis cofitemini illi: quia ipse est dns deus nr. ps. Uenite. Pac

Bndictus. Bndicta et ve. die incipiat liber iob/ ⁊ legat per xv. dies vel.viii. dies secudum q tempus exigit. Lectio prima.

V Ir erat in terra hus nomie iob: simplex ⁊ Job 1.a.
rectus ac times deum: et recedens a malo. Natiq sunt ei septe filii: et tres filie. Et fuit possessio eius septe milia ouium et tria milia camelor. Q uingeta quoq iuga bou ⁊ quingete asine: ac familia multa nimis. Eratq vir ille magnus inter oes orientales. Et ibant filii eius ⁊ faciebant couiuia per domos suas vnusquisq in domo sua. ℟. Si bona su Job 2.c.
scepim⁹ de manu dni mala aut quare non suscipiamus? Dns dedit dns ab-

Job i.d. stultu: sicut domino placuit ita factū est sit nomē dñi bñdictū. ℣. In oībus his nō peccauit iob labijs suis: neq stultū qd ꝯtra deū locutus est. Dñs. Lect. ij.

Et mittentes vocabant tres sorores suas vt comederēt et biberēt cum eis. Cūq in orbē trāsissēt dies conuiuij mittebat ad eos iob ꝛ sctificabat illos. Cōsurgensq diluculo offerebat olocausta p singulos Dicebat em. Ne forte peccauerit filij mei ꝛ bñdixerit deo i cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟. Antēq comedā suspiro ꝛ tanq̄ inūdātis aq̄ sic rugit⁹ meus q2 timor quē timebā euenit michi: ꝛ qd verebar accidit. Nōne dissimulaui nōne silui ꝛ iā qeui: ꝛ venit sup me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudie cōtendat mecū ne magnitudis sue mole me pmat eqtatē pponat ꝯtra me. Nō. l. 3.

Job 3.d. — Job i.a. — Job 3.b. — Job 2.c.

Quadā aūt die cū venissent filij dei. vt assisterent corā dño affuit inter eos etiā sathā. Cui dñs dixit. Unē venis: Qui rñdēs ait Circuiui terrā/ꝛ pābulaui eā. Dixitq dñs ad eū. Nunqd cōsiderasti seruū meū iob: q non sit ei silis in tra: hō simplex et rect⁹ ac timēs deū ꝛ recedens a malo. ℟. Utinā appēderētur pctā mea qb⁹ iram merui. Et calamitas quā patior i statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret: vnde ꝛ vba mea dolore sunt plena. Et cal. Gl'ia Et calami. Lcō. iiij. Job 6.a.

Et dixit ad dñm sathā. Nunqd frustra timet iob deum: Nōne tu vallasti eū: et domū eius vniuersāq substātiā eius p circuitū: Opib⁹ manuū eius bñdixisti: ꝛ possessio eius creuit in terra. Sed extēde manū tuā paululū: ꝛ tange cuncta q̄ possidet nisi in faciē bñdixerit tibi. ℟. Quare detraxistis sermonib⁹ vitatis ad increpādū vba cōponitis ꝛ subuertere nitimini amicum vestrū. Uerūtamen que cogitatis explete. ℣. Militia est vita hois sup terrā et sicut dies mercenarij dies ei⁹. Uerū. Lc. v. Job 6.d.

Dixit dñs ad sathan. Ecce vniuersa q̄ habet i manu tua sūt: tm̄ in eū ne extendas manū tuā. Egressusq est sathan a facie do

sisq̄ vestib⁹ sperserūt pul
uerē sup̄ caput suū in ce=
lū: et sederūt cū eo ī terra
septē dieb⁹ et septē nocti=
bus: et nemo loquebat̄ ei
ṽbū. Uidebāt eñi dolorē
ei⁹ esse vehementē. lc. v.
Job. Post hec aperuit iob os
3. a. suū / et maledixit diei suo
dicēs. Pereat dies ī qua
natus sum: ⁊ nox ī qua di
ctum est / cōceptus est hō
Dies ille vertatur in tene
bras: ⁊ nō reqrat eū deus
desup̄ ⁊ nō sit in recorda=
tione: nec illustret̄ lumie:
obscurent eum tenebre ⁊
vmbre mort̄: occupet eū
caligo ⁊ īuoluat̄ amaritu
dine. Noctē illā tenebros⁹
turbo possideat nec cōpu
tet̄ ī dieb⁹ āni nec nūeret̄
in mēsib⁹. Sit nox illa soli
taria nec laud̄ digna. l. 6
Job. Quare data est misero
3. c. lux: ⁊ vita his q̄ in amari
tudine anime sunt: Qui
expectāt mortē ⁊ nō inue
niunt: quasi effodientes
thesaurū. gaudētq̄ vehe
mēter cū inuenerit sepul
chrū. Uiro cui⁹ abscondi
ta est via: et circundedit
eū deus tenebris. Antecq̄
cōedā suspiro ⁊ q̄si inūdā
tis aq̄ sic rugit⁹ me⁹. Q⁊
timor quē timebā euenit
michi: et qd̄ verbar accı=
dit. Nonne dissimulaui:
nōne silui ⁊ iā q̄eui: et ve=
nit super me indignatio:
Lectiones per ebdoma.
Respondens autē eli= Job
phas themanites: di 4
xit. Si ceperimus loq̄ tibi
forsitan moleste accipies
sed ↄceptū sermonē q̄s te
nere possit: Ecce docuisti
plurimos ⁊ man⁹ lassas
roborasti Rn̄dēs aūt iob
ait. Militia est vita hoīs
sup̄ terrā et sicut mercen=
narii dies eius. Sicut cer
uus desiderat vmbrā: et
sicut mercennari⁹ p̄stolat̄
finē opis sui: sic ⁊ ego ha=
bui menses vacuos ⁊ no=
ctes laboriosas enumera
ui michi. Si dormiero di=
cam qñ cōsurgā ⁊ rursus
expectabo vesperam ⁊ re=
plebor doloribus vsq̄ ad
tenebras. Nō eñi (ait iob)
perii ꝓpter immīnētes te
nebras: nec faciem meā
operuit caligo. Ab oīpotē
te non sunt abscōdita tp̄a
q̄ aūt nouerūt eū ignorāt
dies illius. Alii terminos
statuerūt dirupuerūt gre
ges asinum pupillor ab=
egerunt: abstulerunt pro=
pignore bouem vidue.
Subuerterūt pauperum

viam: ꝛ oppresserũt man-
suetos fere alii quasi ona-
gri in deserto vigilantes
ad predam egrediuntur.
¶ Deto dñe. Lra dñicalis. A.xv.kl.octobris to. can
tet hist.et me.tm̃.de sctõ. In l.oẽs ãe. Fe.2.ꝛ.3.de cõ. 6. A
Fe.4.de fes.cũ. ℞.fe.et nihil de vigi.nisi tm̃ mẽo.ad
mis.de ieiu. Sab.de sctã tecla cũ noc. vsqꝫ ad mis.que
erit de ieiu.ꝛ me.ꝺ fes. Fe.6.de mar.ix.l. nulla mẽo.
de ieiu.sed tm̃ mis.de ieiu. ꝺꝫ post mis.de mart.ad sũ
mũ altare. ¶ Deto dñe. Lra dñical. B.xiiii.kal.octo 6. B
bris tota cãtet hist. In lau.oẽs ãe dñr. Fe.2.de.s.ma.
Fe.3.de fest.cũ. ℞.de.1.no.mis.de vigi. Fe.4.ꝺ aplo
mis.4.tp̃m cãtet solẽ.post mis.ꝺ aplo. Fer.6. de sctã
tecla cũ noc. vsqꝫ ad mis.que erit de ieiu. ꝛ mẽo.de fe
sto. Sabb.de fes. ℞.de.2.noc.ꝛ. ℞. fer.missa de ieiu.
¶ Deto dñe Lra dñical. C 2.idus septẽbris.ꝺ hui. 6. C
oct.ad.1.ves.q̃ tũc de do.me.de do.de tri.et ꝓces. In
introitu.ãn. Saluator ad matu.ꝺ do.ꝛ de tri.cũ mis.
do.in cp̃. Fer.4.de oc.mis.4.tp̃m. cante.post mis.de
die ad sũmũ altare. Fer.6.de virgi.meꝺ.lc.de mar.
cũ ℣.ꝛ ℞.de.3.noc. Mis.erit de ieiu. 4.tp̃m cũ mẽo.
de.s.lamberto. Sab.de fes. ℞.de.1. noc.ꝛ mis. de ieiu.
¶ Do.2.tota cãtet hist. In laudi. vna.ã. Fer.2.de fe.
cũ ℞.fer.et missa de ṽgine. Fe.5.6.et sab.de cõmẽo.
¶ Deto dñe. Lra dñical. D.idus septẽbris:to. seruit. 6. D
de oct.et histo.inchoet cum mẽo. Missa do.ꝺꝫ in cp̃.se
cunde ves.erũt de cruce:ꝛ mẽo.de do.sub silẽ. et post
ea mẽo.de mar.solen.et proces. Fer.2.de cruce:meꝺ.
lec.de marty.cũ.℣.ꝛ. ℞.de.2.noc.ad secũdas vespe.
fiat solen.memo.de octa.ꝛ de sctã. Fer.4.de.s.editha
ix.l.meꝺ.de mar.cũ.℣.ꝛ. ℞.de.3.noc.post.3. ꝺꝫ mis.
de fes.ꝛ post.6. cãtet mis. de ieiu. vtraqꝫ ad p̃cipale
altare scꝺe ves.erunt de fes.ꝛ memo.de sancta maria
cum ãn. Sub tuam ꝛ de marty. Fer.5.de sctã ma. et
mẽo.de.s. Fer.6.ꝛ sab.de fe.cũ ℞.his.ꝑ ordinẽ ꝛ mis.
de ieiu. ¶ Do.2.tota cãtetur histo. In laudi. vna.ãn.
Mis.de ṽgi. ꝺꝫ in cp̃.secũde ves.erũt.de.sctõ matheo
et mẽo.de do.sub silentio:deinde solen.mẽo.de sancto

6. E laudo. fe. 4. 5. ⁊ sab. de cõ. ¶ Peto dñe. Lra do. E 14
die septẽ. fer. de cru. ad. 1. veſ. fiat mẽo. de do. ⁊ de tri.
sub silẽ. deide solẽ. mẽo. de mar. ⁊ ꝑc. meõ. lc. de mar.
cũ ꝟ. ⁊ ℟. de. ij. noc. miſ. do. dr̃ i cꝑ. cũ me. ꝺ tri. tm̃ ad
2. vs̃. mẽo. de. ſ. ⁊ de do. sub ſil. deide ſol. me. ꝺ oc. fe. 3.
de. ſ. editha. ix. l. med. l. de mr̃. cũ ꝟ. de. 3. noc. fe. 5. de
ſ. ma. fe. 4. 6. ⁊ ſabb. de ieiu. cũ ℟. hiſt. et in ſabba. dr̃
℟. fer. ⁊ i his fer. dr̃ miſ. 4. tẽpo. ⁊ nihil de. ſ. niſi ad
vs̃. ⁊ ad mat. de. ſ. ma. Jn ſab. ad miſ. de ieiu. mẽo. de
6. F vigi. ſcti matthei. ¶ Peto do. Lra do. F 15. die ſeptẽ
bris. ſer. de oc. ad. 1. vs̃. q̃ erũt de cru. mẽo. de. ſ. ⁊ ꝺ do.
⁊ de tri. sub ſil. ⁊ deide ſo. me. ꝺ. oc. ⁊ nulla ꝓceſ. 2. vs̃.
erũt de oc. ⁊ me. de. ſ. editha de mar. ⁊ ꝺ do. fe. 2. de. ſ.
editha med. l. de mr̃. cũ ꝟ. ⁊ ℟. de. 1. no. fe. 3. de. ſ. ma.
fe. 4. 5. et. 6. de fe. cũ ℟. hiſ. dñica. Jn. 6. fe. dr̃. ℟. fe.
et in. 4. fe. miſ. de ieiu. ⁊ i. 5. fe. miſ. do. i 6. fe. miſ. de ie
iu. et mẽo. de vig. ſ. matthei. Sab. de aplo: miſſa de ie
iu. cantet poſt miſ. de ſctõ mattheo: vtraqꝫ ad ſũmũ
6. G altare. ¶ Peto dne. Lra do. G 16. die ſeptembris to=
ta cãtetur hiſto. ⁊ feſ. ſctẽ edithe differatur in craſti.
ad. 1. veſ. q̃ erũt de oc. memo. de mar. de do. de tri. et ꝓ
ceſ. Jn redeũdo. ãn. Saluator ꝟ. Exultent iuſti. Ad
matu. mẽo. de mar. ⁊ de trini. Jn lau. oẽs ãe dicũtur
ſcde veſ. erũt de do. ⁊ mẽo. de ſancta editha et de ſan=
cto lamberto. Feria. 2. de ſancta editha: et medie le=
ctio. de ſancto lamberto. ſecũde veſpe erunt de ſancta
editha: ⁊ mẽo. de ſctã maria. ãn. Sub tuum. Feria. 3.
de ſancta maria. Feria. 4. de ieiunio. 4. tp̃m et in. 5.
fer. dr̃. ℟. cum miſſa. de vigi. Fer. 6. et ſab. dñr miſſe
de ieiunio. 4. tp̃m. poſt miſ. de die ad ſummũ altare.

¶ Dñica. i. poſt. iiij. id⁹ ſe=
ptẽ. ad vs̃. a. Bñ⁹. ꝑ. Jhm
cũ Bñdict⁹ de⁹ et pat. ℟.
2. ℟. Di tpe. hy⁹. O lux. ꝟ. Ueſ=
Tho. pertina oro. a. Jngreſſus
5. b. raphael archangelus ad
thobiã ſalutauit eum di=
cẽs. gaudiũ tibi ſemꝑ ſit
cui thobias ait. q̃le gau=
diũ mihi erit qui in tene=
bris ſedeo ⁊ lumẽ celi nõ
video: cui angelus inquit
forti aio eſto: i ꝓximo eſt
vt a deo cureris. ꝑ Magr̃

Tho. 3.a. An. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parētum meorum neq vindictā sumas de pctis meis. ps. Magt. Ad mat. Invi. Laudem⁹ nostri dñi. ps Ven. Hac die incipiat lib. thobie et legat p.xv.vel.viii. dies scdm q tps plurē fuerit. vel breue qn de tpali agit. Lectio.i.

Tho. i.a. Thobias ex tribu et ciuitate neptalim: q est in superiorib⁹ galilee supra naason post viam q ducit ad occidentē in sinistro habens ciuitatē cephet. Cū capt⁹ esset in diebus salmanasar regis assyriorum i captiuitate tamē posit⁹ viā veritatis nō deseruit: ita vt oia q hre potuit q̄tidie cū captiuis fratrib⁹: q ex ei⁹ gñe erāt impartiret. R. Peto dñe vt de vinculo iproperii hui⁹ absoluas me / aut certe desuper terrā eripias me Ne reminiscaris delicta mea vel parētum meorum. neq vindictam sumas de peccatis meis: quia eruis sustinentes te domine. V. Omnia iudicia tua iusta sunt: et oēs vie tue mia et veritas et nūc dñe memēto mei. Ne remi. Lect. ii.

Tho. 3.c. et.a.

Cumq esset thobias iunior oib⁹ in tribu neptali nichil tñ puerile gessit in ope. Denique cū irent oēs ad vitulos aureos q̄s hieroboā fecerat rex isrl hic sol⁹ fugiebat cōsortia oim et pgebat i hirlm ad tēplū dñi et ibi adorabat dñm deū isrl oia pmitiua sua et decimas suas fideliter offerēs: ita vt in tertio anno proselitis et aduenis ministraret oēm deciationē Hec et his silia scdm legē dei: puerul⁹ obseruabat. R. Omni tpe bñdic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et oi tpe consilia tua i ipo pmaneāt. V. Memor esto fili qm pauperē vitā gerim⁹ hēbis multa bōa si timuerimus deū. Et. Lect. iii. Tho. 4.d.

Cumq fact⁹ fuisset vir: accepit vxorem annā de tribu sua: genuitq ex ea filium nomē suum imponens ei quē ab ifantia timere deum docuit: et abstinere ab omni peccato. Igitur cū p captiuitatē deuenisset: cum vxore sua et filio in ciuitate niniue cū omni tribu sua et oēs ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit aiam suā et nunq̄ cōtaminatus est in escis eorum. Tu. R. Me

Tho. mor esto fili: qm̄ pauperē
4.d. vitam gerimus habebis
multa bona. Si timueris
deū. ℣ Fiducia magna ē
corā summo deo elemosy-
na oīb⁹ q̄ faciūt eā. Habe
bis. Glīa. Si ti. Lectio. iiii
Memor fuit dñi tho-
bias in toto corde
suo: et dedit illi deus gra-
tiam in conspectu salma-
nasar regis. Et dedit illi
potestatē quocunqꝫ vellet
ire: habēs libertatē q̄cun
qꝫ facere voluisset. Perge
bat igiť per oēs q̄ erāt in
captiuitate et monita sa-
Tho. lutis dabat eis. ℟ Suffi
9.d. ciebat nobis pauptas no
stra vt diuitie cōputaren
tur nūqꝫ fuisset pecunia
ista pro qua misisti filiuz
nr̄m: Baculū senectutis
nr̄e. ℣ Heu me fili mi: vt
q̄d te misim⁹ peregrina-
ri lumen oculorū nostro-
rum. Baculum. Lect. v.
Cum autē venisset in ra
ges ciuitatē medorū ꝛ ex
his q̄bus honoratus fue
rat a rege habuisset decē
talēta argēti ꝛ cū in mul
ta turba gn̄is sui gabelū
egētem videret: q̄ erat ex
tribu sua sub cirographo
dedit illi memoratum pō
dus argēti. ℟ Benedici-
te deū celi: ꝛ coram oībus Tho.
viuentibus cōfitemini ei 12.b.
Quia fecit nobiscū mīam et.d.
suā. ℣ Tp̄s ē vt reuertar
ad eū q̄ me misit vos aūt
bn̄dicite deū. Q.ꝛ. Lec. vi.
Post multū vo tp̄s mor
tuo salmanasar rege cuz
regnaret sēnacherib fili⁹
ei⁹ ꝓ eo: ꝛ filios israel exo
sos haberet i ꝯspectu suo
thobias pgebat p oēm co
gnationē suā/et ꝯsolabať
eos. Diuidebat vnicuiqꝫ
ꝓut poterat de facultati
bus suis. Esurientes ale
bat/nudisqꝫ vestimēta p̄-
bebat: ꝛ mortuis atqꝫ oc-
cisis sepulturam sollicit⁹
exhibebat. ℟ Tp̄s est vt Tho.
reuertar ad eū q̄ me mi- 12.d.
sit vos autē bn̄dicite deū et.a.
Et enarrate oīa mirabi-
lia ei⁹. ℣ Bn̄dicite deum
celi ꝛ corā oībus viuētib⁹
confitemini ei. Et enarra
te. Glīa. Et. ¶ In. iii. noct.
℟ Tribulationes ciuita
tū audiuim⁹ quas passe
sūt ꝛ defecim⁹ timor ꝛ he
betudo mētis cecidit sup
nos et sup filios nr̄os: ip-
si montes nolūt recipe fu
gā nostrā. Dñe miserere.
℣ Peccauim⁹ cū p̄ribus
nr̄is iniuste egim⁹ iniq̄ta
tē fecimus. Dñe. ℟ Nos

Ju- dith. 7.d. aliũ deũ nescimus preter dñm i quo speram⁹. Qui non despiciet nos: nec amouit salutẽ suã a genere nr̃o. V⁹. Indulgẽtiã ei⁹ fusis lachrimis postulemus et hũiliem⁹ illi aĩas nr̃as. Qui. R. feria. Dñe de⁹ q̃ cõteris bella ab ini-
Ju- dith. 9.c. tio: eleua brachiũ tuũ super gẽtes q̃ cogitãt suis tuis mala Et dextera tua glorificet in nobis. V. Illi de virtutẽ illorũ in vtute tua: cadat virtus illorũ in iracũdia tua. Et. Glia. Et

Lectiones p ebdomadã

Tho. 2.a. Cum dies festus dñi esset: et factum esset prãdiũ bonũ in domo thobie: dixit filio suo. Uade et adduc aliq̃s de tribu nr̃a timẽtes deũ: vt epulẽtur nobiscũ. Cumq̃ abiisset reuersus nũciauit ei vnum ex filiis israel iugulatum iacere i platea. Statimq̃ exiliens de accubitu suo: relinquẽs prãdiũ ieiun⁹ puenit ad corpus tollensq̃ illud portauit ad domũ suam occulte vt dũ sol occubuisset caute sepeliret illud. Cũq̃ occultasset corpus: mãducauit panẽ cũ luctu et tremore mẽorãs illum sermonẽ quem dixit dñs p amos pphetã. Dies festi vr̃i pertentur in lamẽtationẽ et luctũ. Cũ vero sol occubuisset: abiit et sepeliuit eũ. ¶ Do. ii. Lec. i.

Tho. 2.b. Arguebant autẽ illũ oẽs proximi eius dicẽtes. Iã hui⁹ rei causa interfici iuss⁹ es: et vix fugisti mortis imperiũ et iterũ sepelis mortuos. Sz thobias pl⁹ timens deũ q̃ regẽ rapiebat corpa occisorũ et occultabat in domo sua: et in mediis noctib⁹ sepeliebat ea. Cõtigit autẽ vt q̃dã die fatigatus thobias a sepultura veniẽs domũ suã: iactasset se iuxta parietẽ et obdormisset et ex nido hyrundinũ dormiẽti illi calida stercora inciderent sup oculos ei⁹ fieretq̃ cecus. Lectio. ii.

Hãc autẽ tẽtationẽ ideo permisit dñs euenire illi vt posteris daret exẽplũ patientie eius sicut et sctĩ iob. Thobias cũ ab infantia sua semp deũ timuerit et mãdata ei⁹ custodierit: non est cõtristatus cõtra deũ q̃ plaga cecitatis euenerit ei: sz immobilis in dei timore permansit agẽs gratias deo oĩbus diebus vite sue. Lec. iii.

Tho. 12.b. et. 2.

Tho. 12.d. et.a.

Anna vero vxor ei⁹ ibat ad textrinum: opus quotidie et de labore manuū suarum victum quem cōsequi potuisset deferebat Unde factum est vt hedū caprarum accipiens detulisset domi. Cuius cum vocem balātis vir ei⁹ audiuisset dixit. Lectio .iiii.

Uidete ne forte furtiuus sit reddite eum dñis suis qr non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut cōtingere. Ad hec vxor eius irata dixit. Manifeste vana facta est spes tua: ꝛ elemosyne tue modo apparuerūt. Atq̃ his et aliis huiuscemodi ỽbis exprobrabat ei. L. v.

Tho. 3.a. Tūc thobias ingemuit et cepit orare cum lachrimis dicēs. Justus es domine: ꝛ oīa iudicia tua vera sunt et oēs vie tue mīa et veritas et iudiciū Et nunc dñe memor esto mei: ꝛ ne vindictā sumas de pctīs meis: neq̃ reminiscaris delicta mea vel parentū meorum qm̄ nō obediuim⁹ ꝑceptis tuis: ꝛ traditi sum⁹ ī direptionē ꝛ captiuitatē et mortē et ī fabulā ꝛ ī improperiū oībus nationibus ī qbus dispersisti nos. Lectio .vi.

Nunc dñe inqt thobias fm̄ voluntatē tuā fac mecū: ꝛ pcipe ī pace recipi spm̄ meū. Expedit eñi michi mori magis q̃ viuere Eadē itaq̃ die cōtigit vt sara filia raguel'i rages ciuitate medorū audiret īproperiū ex vna ab ācillis prīs sui qm̄ tradita fuerat septē viris ꝛ demoniū noīe asmode⁹ occiderat eos: mox vt īgressi essent ad eā. Tu. Lectō. p ebdo.

Cum ergo pro culpa sua increparet puellā: respondit éi dicēs. Amplius ex te nō videam⁹ filiū aut filiā sup terrā interfectrix virorum tuoꝝ. Nunquid et me occidere vis sicut iam occidisti septē viros: Ad hanc vocē perrexit supius ī cubiculū dom⁹ sue: ꝛ tribus diebus et trib⁹ noctibus nō māducauit: neq̃ bibit: sꝫ in orōne persistēs lachrimis deprecabaꝰ deuꝫ: vt ab ipo improperio liberaret eam. Factū est tertia die dū cōpleret sara orationē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomen tuū dñe de⁹ patrū nroꝝ q̃ cū iratus fueris mīam

facis et i tpe tribulatiōis pctā dimittis his q̄ inuocant nomen tuum. Ad te dñe faciem meam cōuerto ad te oculos meos erigo: peto domie vt a vinculo improperij huius absoluas me. Tu scis domine inquit sara ꝗ nunq̄ꝫ cō cupiui virum: et mundā seruaui animam meam ab omni concupiscentia.

¶ Adonay. Lra do. A viij. kal octob. tota cātet hist. 6. A. In lau. oēs āe. Fer. 2. 3. 4. ꝛ. 5. de cō. fe. 6. de mr. 3. ℞. Hec est vera. Sab. de sctō hieronymo. Et legat omelia ad matu. sicut in die ambrosij scꝫ Predixerat do. ¶ Lra do. B. 7. kal. octo. tota cantet hist. et mēo. tm̄ de sctō et de trini. In lau. oēs āe. Fer. 2. 3. ꝛ. 4. de cō. Fer. 6. de sctō hieronymo. Omelia vts. in. A. ¶ Lra do. C 6. kal. octo. tota cātet hist. ꝛ mēo. tm̄ de mar. et de trini. In lau. oēs āe. Fer. 2. 3. et sab. de cōmemo. Fer. 5. de sctō hiero. et legat omelia vt supra in. A. ꝛ ves. erūt de sctō hiero. ꝛ solen. mēo. de. s. ꝯf. et de sancto meloro. ¶ Lra do. D 5. kalen. octo. tota cantet histo. et mēo. tātum de marty. et de trini. In lau. omnes āe. Fer. 2. ꝛ sabba. de cō. Fer. 4. de sctō hiero. ad matu. oīa vt supra i. A. ¶ Lra do. E 21. die septembris de sctō mattheo mēo. de sctō laudo de do. et de tri. sub silen. nulla proces. ad mis. mēo. de sctō laudo ꝛ de omnibus sctis ad secūdas ves. de apo. fiat mēo. de do. sub silē. deīde mēo. de mar. solēniter. Feria. 2. de mar. ix. lec. ad secūdas ves. nichil de sctā tecla nisi ad vespas et ad matu. de sancta maria. Feria. 3. 4. et. 6. de fe. cū ℞. hist. et in. 6. fer. dicit ℞. fer. mis. do. dicit in. 3. fer. in. 4. fer. epl'a ꝛ euange. eiusdē fe. in. 6. fer. missa. Salus populi et nihil de mar. nisi memo. ad vesp. et ad matu. de sancta maria. Fer. 5. ꝛ sabbato de ꝯme. ꝛ in hac ebdom̄. nichil de. 3. cō. ¶ Litera dñicalis. F. xxij. die septēb. tota cātetur hist. ad. 1. ves. que erūt de apo. mēo. de do. ꝛ de tri. sub silē. sine ꝓc. In lau. oēs āe. et fest. s. mauricij differa. in crast. ij. ves. ā do. erūt de do. ꝛ mēo. de mar. ꝛ de. s. tecla. Fer. 2. de mar. ꝛ tm̄ me. de virgi. ves. erūt de mar. et mēo. de cō. Fe. 3. 4. et sab. de 6. B. 6. C 6. D 6. E 6. F

6.G. cõ. Cx[a] do. G. ix. kal. octo. tota cantet histo. ad .x. ves. q[ue] erũt de mar. mẽo. de s. tecla de do. de tri. et proces. ad matu. tñ mẽo. de virgi. [et] de tri. In lau. oẽs ãe scõe ves. erunt de do. [et] mẽo. de cõ. Fer. 2. 3. [et] 6. de cõ.

Dñica .i. post .xij. kl. octobris. Ad ves. ãn Bñd. ps. Ihm. cõ Bñdict[us] de[us]. R.
2. R. Dñe rex. hy[mnus] O lux beata
Ju= v. Uesptina. ãn. Adonay
dith. dñe de[us] magne et mirabi
16. lis q[ui] dedisti salutẽ in ma
nu femine exaudi preces
seruorum tuorũ. ps. Ma
gnifi. Ad mat. Inui. Lau
demus nomen dñi. ves.
in historia Si bona Hac
die incipiat liber iudith.
et legat p[er] ebdo. quãdo de
tempore agitur. Lectio .i.
Ju= Arphaxat itaq[ue] rex
dith. medorũ subiugaue
1.a. rat multas gentes impio
suo [et] ipse edificauit ciui=
tatẽ magnã quã appella=
uit egbathanis ex lapidi=
bus quadris [et] sect[is]: fecit=
q[ue] muros ei[us] in latitudie
cubitor[um] septuaginta: [et] in
latitudine cubitor[um] trigin
ta. Turres v[er]o ei[us] posuit
in altitudine cubitor[um] cen
tũ: p[er] quadrũ v[er]o ear[um] lat[us]
vtrũq[ue] vicenor[um] pedũ spa=
cio tẽdebat: Posuitq[ue] por
tas ei[us] in altitudie turriũ
Et gl[or]iabat quasi potẽs in
potentia exercit[us] sui: [et] in
glia quadrigarũ suarũ.
R. Adonay dñe de[us] ma= Ju=
gne [et] mirabilis q[ui] dedisti dith.
salutẽ i manu femine. Ex= 16.
audi p[re]ces s[er]uor[um] tuor[um]. v[ersus] Ju=
Bñdictus es dñe q[ui] nõ de= dith.
relinquis p[re]sumẽtes de te 6.d.
et de sua v[ir]tute gloriãtes
humilias. Exaudi. Le. ij.
Anno igitur duodecimo
regni sui nabuchodonosor
rex assyrior[um] q[ui] regnabat i
niniue ciuitate magna pu
gnauit cõtra arphaxat [et]
obtinuit eũ in campo ma
gno q[ui] appellat ragau cir=
ca eufraten [et] tigrim [et] ia=
dason i cãpo erioch regis
elicorum Tũc exaltatum
est regnũ nabuchodono=
sor: [et] cor eius eleuatũ est
Tu. R. Dñe rex oĩs in di Hest.
tione tua cũcta sunt posi= 13.c.
ta: [et] nõ est qui possit resi=
stere voluntati tue. Libe=
ra nos p[ro]pter nomen tuũ
v. Exaudi dñe orationem
nostram et cõuerte luctũ
nr̃m in gaudiũ. Li. Le. iij.
Et misit ad oẽs q[ui] habi=
tabant in cilicia et dama=
sco et libano: et ad gentes
q[ue] sunt i carmelo et cedar

et inhabitātes galileā in campo magno esdrelon ꝛ ad oēs q̄ erāt ī samaria ꝛ trans flumē iordanē vsqꝫ in hierusalē et oēm terrā iesse: quousqꝫ ꝑueniat ad
Judith. 9.d. mōtes ethiopie. ℞. Dn̄a tor dn̄e celoꝝ ꝛ terre crea tor aquarū rex vniuerse creature tue. Exaudi ora nem seruoꝝ tuoꝝ. ℣. Tu dn̄e cui humiliū semper ꝛ māsuetorū placuit depre catio. Ex. Glīa. Ex. Lc.iiij.

AD hos omnes misit nuncios nabucho donosor rex assyrioꝝ qui oēs vno aīo cōtradixerūt et remiserūt eos vacuos ac sine honore abiecerūt Tūc indignat⁹ est nabu chodonosor rex ad omnē terrā illā ꝛ iurauit per re gnū ꝛ thronū suum / q̄ de fenderet se de oīb⁹ his re
Tho. 3.c. gionib⁹. ℞. Spē ī aliū nū q̄ȝ habui p̄ter in te de⁹ is rael. Qui irasceris ꝛ ꝑpi tius eris ꝛ oīa pctā hoīm in tribulatiōe dimittis. Dn̄e de⁹ rex celi et t̄re re spice ad humilitatē nr̄aȝ. Qui irasce. Lectio q̄nta.

Judith 2.b. TUnc vocauit holo fernē principē mili cie sue: ꝛ dixit ei. Egrede re aduersum regnū oē oc cidētꝭ: ꝛ ꝯtra eos p̄cipue q̄ cōtēpserūt īperiū meū. Tūc holofernes vocauit duces ꝛ magistrat⁹ vtu tis assirioꝝ: ꝛ dinumera uit viros in expeditionē si cut p̄cepit ei rex. ℞. Con Hest. 14.c.
forta me rex sctōꝝ ꝑncipa tū tenens. Et da sermonē rectū ꝛ bn̄sonantem in os meū. ℣. Da nobis dn̄e lo cū penitētie: ꝛ ne claudas ora canētiū te dn̄e. Et. L.6

Et ꝑfect⁹ est holofernes Judith 2.et.3
et oīs exercit⁹ cū q̄drigis et eq̄tibus ꝛ sagittariis q̄ cooperuerūt faciē t̄re sicut locuste. Et cecidit timor illius sup oēs habitātes terram. Tantusqꝫ metus prouinciis illis incubuit: vt vniuersarum vrbium habitatores principes et honorati simul cū popu lis exirent in obuiam ve nienti: excipientes eū cū coronis et lāpadibus du centes choros in tympa nis ꝛ tybiis. ℞. Laudate dn̄m deū nostrū. Qui nō deseruit sperantes in se: et in me adimpleuit mise ricordiā suā: quā promi sit domui israel. ℣. Lau date dominū omnes gen tes ꝛ collaudate eū oēs populi. Qui. Gloria. Qui

In .iii.no. R. Tribulatio nes ciuitatum. R. Nos aliud. Regre hec duo Rta in hist. proxima pcedēte R. fer. Uos q̄ i turribus estis aperite portas dñs ops fecit vtutē. Et victo: riā dedit de iimicis nr̄is. V. Laud. dñm deū nr̄m: q̄ nō defuit spantes in se Et victo. ¶ Lctō. p ebdo.

Iu: dith. 3.d. PReceperat holofer: ni nabuchodonosor rex vt oēs deos terre ex: termiaret videlicet vt ip se solus diceret deus ab his nationibus q̄ potuis: sent holofernis potentia subiugari. Tunc audien: tes hec filij israel/q̄ habi: tabant in terra iuda ti: muerūt valde a facie ei⁹ Timor etiam et tremor inuasit sensus eorum: ne: hoc faceret hierusalez in templo domini quod fe: cerat ceteris ciuitatibus ₇ tēplis eax. Et miserunt in oēm samariā p circui: tum ₇ muris circunde de rūt vicos suos ₇ cōgrega uerūt frumēta in ppara: tione pugne. Achior dux oīm filiorū amō dixit ad holofernem. Si digneris audire me dñe me⁹ dicā veritatē in conspectu tuo de pplo isto q in mōtanis hitat: ₇ nō egredietur ver bū falsū ex ore meo. Tu.

6.A ¶ Adaperiat. Lra do. A. kal. octob. ad secūdas vesp. de. s. hieronymo. fiat mēo. de. s. meloro / de do. de tri. sub silē. nulla pces. ad matu. tota cātet his. ₇ tm̄ mēo. de. s. meloro et de tri. In lau. oēs āe. et fes. scti remigij sociox eius differatur in crastino. ₇ ibi fiant meo. lc. de. s. leode. tm̄ in dioce. norvvicen. icho. his. cū mēo. et to. ser. fiet de. s. rem. sociox q̄ꝫ e. et hoc pp̄ter aliud fes. ix. lc. i cra. ꝯti. ₇ tūc in do. fiat meo. l. de. s. melo. Hec re gula habet i magna rubri. fer. 3.5. ₇ sab. de eo. fer. 4. de fer. ₇ dr̄. 1. R. fer. ¶ Et no. q epl̄a ₇ euā. de. 4. fe. in ebdo. 23. p estatē ptinēt ad. 4. fer. i ebdo. 17. cū fuerit tps opor. Fe. 6. de. s. fide. Tm̄ vbi cele. transla. s. hugo nis: tūc serui. erit de trāsla. cū ix. lec. inuita. trip. 3.1. lec. de cōi vni⁹ ꝯfes. ₇ pōt. 3. med. lec. de sctā fide. 3. vl ti. lc. de expōe euāge. Uidete vigilate. ¶ Dñica. 3. de fer. do. fe. 3.5. et sab. de cōme. fer. 6. de sctō edvvardo ad secūdas ves. mēo. de sctō calixto sub silen. deinde

sole.meō.de sctā ma.cū āñ. Sub tuam. ¶ Do.3.de.s. wulfrā.ix.lec.de cōi. Mis.do.dr in cp.cū meō.de trini. Fe.3.de.s.ethel.9.l.de cōi vni⁹ vgi.nō mr. Fe.5.d.s. fredeswi.9.l.de cōi vni⁹ vgi.ꝛ mar. Fer.6.ꝛ sab.de cōme. ¶ Et nota ꝙ illa regula de.xi.mille virginū.s.si hoc fes.i sab.ꝯtig.serui.erit de fes.et fiat ser.de.s.ma. in aliqua alia fe.couenienti ꝛ hꝫ itelligi si tot fe.vacauerint in qbus cōme.pñt celeb.ꝛ si tot fe.nō vacauerint in sab.serui.erit de.s.ma.ꝛ tm̄ me.de virg. ¶ Do. 4.de serui.do. Fe.2.3.et.5.de cō. Fe.4.de fes.sctōꝝ crispini ꝛ crispiñ.9.lec.3.i.lec.de ꝓprietate cū tribus R.plu.mar.3.med.l.de.s.ioan.de beuer.de cōi vni⁹ cōfes.ꝛ pōti.3.vlti.lec.de expo.euāg. Descēdēs iesus de mōte.ad mis.dr grad.cū vno v.fer.6.de fe.ꝛ dicit 2.R.fer.mis.de vigi. ¶ Lra do.B.vi.noñ.octobris de do.ꝛ inchoet his.ad.i.vespe.q̄ erunt de cōfes.mēo.de sctō leodeg.de do.ꝛ de trini.ꝛ proces.ad matu.medie lec.de sctō:et tota cantet hist.in fest.scti romani quia illud fes.nō habꝫ ꝓprias l. In lau.oēs āe. Fer.2.3.ꝛ sabba.de cōmēo. Fer.4.de fe.cū R.de.i.noct. Fer.5. de sctā fide:tm̄ vbi celebrat transla.scti hugonis tunc serui.erit de trāsla.vts.in A. ¶ Nota ꝙ epła ꝛ euāg. de.4.fe.i eb.23.p estatē ptinēt ad.4.fe.in ebd.17.cū fue.tps opor. ¶ Do.2.de.s.dionysio me.de do.de triñ. ꝓces.mis.do.dr i cp.ꝛ nulla me.ad altā mis. Fe.2.3.et 4.de cō. ¶ Do.3.de.s.michaele me.de do.de tri.ꝛ proces. Fe.2.de.s.ethel.9.l.de cōi vnius virg.nō mar. Fe. 4.de.s.fredes.9.l.de cōi vni⁹ virg.et mar. Fer.5.6.et sab.de cō.me.de sctis. ¶ Do.4.to.cantet his.et tātum me.de sctō.ꝛ de tri. Fe.2.4.ꝛ sab.de cō. Fe.3.de mar. crispino ꝛ crispiñ.9.lec.vt supra in A. Fe.5.de fes.et dñr.2.R.fe. Mis.de vigi.ad.2.ves.de apostolis.mēo. de.s.ma.āñ. Sub tuam. ¶ Lra do.C.v.noñ.octobris to.canteturhis. In lau.oēs āe.fer.2.3.et.6.de cō. Fer. 4.de sancta fide.tm̄ vbi celebrat transla.sancti hugonis:tunc erit serui.de transla.vts.in A. ¶ Do.2.de do.et med.lec.de martyri. Fer.2.3.ꝛ.5.de com. ¶ Do.

6.B.

6.C

3.de.s.ethel.9.l.de cōi vni9 virgis.nō mar.ad.1.ves.q̄
erūt de.s.ethel.me.de.s.michaele/de do.de tri.z ꝓces.
mis.do.dī in cp.cū mēo.de tri.tm̄.Ad.2.ves.q̄ erūt de
s.luca.me.de do.sub sil.Deide me.de.s.ethel.z d.s.iu
sto solēnit.Fe.3.de.s.fredesvvida.9.l.de cōi vni9 vg.
z mr.Fe.4.6.z sab.d ꝯme.¶ Do.4.de do.2.ves.erūt
de mar.z me.de.s.ioā.de beuer.z d do.Fe.2.d mr.cris=
pino z crispiā.9.lc.tres.1.lc.de ꝓprietate.tres meď.
lec.de cōi vni9 ꝯfes.z pōti.3.vlti.lc.de expo.euangelij
Descēdēs ies9 de mōte. Fe.3.6.z sab.de cō.Fer.4.de
5.D fe.et dñr.2.R.fer.mis.de vigi.¶ Lra do. D.4.noñ.
octo.to.cā.his.In l.oēs āe.fe.2.5.z sab.de ꝯme. Fer.
3.de.s.fide.tm̄ vbi cele.trās.s.hugōis.tūc serui.erit de
trās.vts.in A.¶ Do.2.de do.z meď.l.de mar.Fe.2.
z.4.de cō.z nihil de.3.cō.Fe.3.de.s.edvvar.ad.2.vs̄
me.de.s.calix.sub silē.deide solē.mēo.de.s.ma.cū ān.
Sub tuā. Sab.de.s.ethel.9.l.de cōi vni9 vg.z nō mr.
¶ Do.3.de.s.luca.ad.1.ves.me.de.s.iusto/de do.d tri.
sub silē.z nul.ꝓces.Deide solē.me.de.s.ethel.ad mat.
me.de.s.de do.z de tri.sub silē.mis.do.dī in cp.cū me.
de.s.iusto:z de tri.tm̄.ad ves.de.s.luca.me.de do.sub
sil.Deide sol.me.de.s.fredes. Fe.2.de.s.fredes.9.l.de
cōi vni9 vgi.z nō mar.Fe.3.5.z sab.d cō.¶ Do.4.de
mar.cris.z cris.9.lc. Ad.1.ves.me.de.s.ioā.de do.z de
tri.z ꝓces.ad mat.3.p̄ me lc.de ꝓpetate.iij.meď.lect.
de.s.ioā.de cōi vni9 ꝯf.z pōti.3.vlti.lec.de expo.euāg.
Descēdens iesus de mōte.et me.de.s.de do.z de trini.
mis.do.dī i cp.cū me.de tri.tm̄.Fe.2.5.z.6.de cō.z in
6.E 3.fe.dī.1.R.his.cū.2.R.fe.mis.de vig.¶ Lra do. E.
4.kl.octo.to.cā.his.In.l.oēs āe.ad ves.de.s.michae.
me.de do.sub sil.Fer.3.d.s.hier.ad mat.leg.om̄.sicut
in die.s.ābro.Ad.2.ves.me.de ꝯfes.z de mar.solēniter
Fe.5.6.sab.de cō.¶ Do.2.d do.to.can.hist.In l.vna
ā.fe.2.de.s.fide:tm̄ vbi cele.trās.hugonis:tunc serui.
erit de trās.vts.ad A.Fer.3.4.z sab.de cō.¶ Do.3.
de do.ad.1.ves.s.edvvar.me.de do.sub silē.ad.2.ves.
me.de.s.calix.sub silē.deide sol.mēo.de.s.maria.ān.

Sub tuã cũ pleno fui.i cra. Fe.2.de.s.etheldre.9.lc.
oia de cõi vni⁹ virgi.⁊ marty. ¶ Do.4.de sancta fre=
des.9.lc.oia de cõi vni⁹ virg.⁊ nõ marty.mis.do.dicit
in cp.ad.1.ves.q̃ erũt de.s.luca me.de do.de trini.sub
sil.sine pces.deinde solẽ.me.de.s.fredes.2.ves.erũt de
vgi.⁊ me.de cõ. Fe.2.4.⁊.6.de cõ. Sabb.de mar.cri=
spino ⁊ crispiniano.9.lc.me.⁊ medie.l.de.s.ioã.de be=
uerlaco.3.1.lec.de pprietate.3.med.l.de cõi vni⁹ ɔfes.⁊
põti.3.vlti.lc.de expo.euã. Descẽdẽs iesus de monte.
¶ Do.v.de do.ad.1.ves.me.de mar.de tri.⁊ pces. Fe.
2.de fe.⁊ dñr lc.fe.parit mis.de vigi. Fe.4.⁊.5.de cõ.
¶ Lra do. E 3.kal.octo.de.s.michaele et hist.incho. 6.E.
cũ meo.sub silẽ.⁊ de tri.⁊ nulla pces.mis.do.dr i cp.2.
ves.erũt de sctõ hierony.⁊ me.de do.sub silen.deinde
solẽ.me.de.s.michaele. Fe.2.de.s.hierony.ad mat.le=
git omel.sicut i fes.ãbro. Fe.4.de sctõ v.añ l. Gloria
et honore cũ lc.de.2.noc.vni⁹ mar. Fe.5.6.⁊ sab.de
cõ. Nota q̃ epla ⁊ euãg.de.4.fe.i ebd.23.p estatẽ pti=
nẽt ad.4.fe.i ebd.14.cũ fuerit tps opor. ¶ Do.2.d do.
med.lc.de.s.fide. Tñ vbi cele.fest.s.hugonis fui.erit
de ipsa trãsla.vrs. A.et tũc ad.1.ves.fiat meo.de sctã
fide:de do.de tri.⁊ pces.⁊ mis.do.dicit in cap.cũ meo.
de triñ. Fe.2.3.⁊ sab.de cõ. ¶ Do.3.de.s.edvvar.ad.1.
ves.⁊ ad mat.me.de do.⁊ de triñ.sub silẽ.nulla pces.
ad.2.ves.de.s.calixto:de do.sub silẽ.deinde sol.me.de
s.maria cũ ã. Sub tuã Fe.2.de.s.ma. Fe.5.de.s.ethel
dre.9.l.oia de cõi vnius vgi.⁊ nõ mar. Sab.de.s.fre=
des.9.l.oia de cõi vni⁹ virg.⁊ nõ mar. ¶ Do.4.de do.
Fe.3.5.⁊ sab.de cõ. Fe.6.de mar.crispino et crispiñ.
9.l.3.1.l.de pprietate.3.med.lc.de sctõ ioã.de beuerla=
co.de cõi.⁊ tres vlti.lec.de expositione euãge. Descen
dẽs iesus de mõte. ¶ Do.5.tota cãtet his.mis.do.dicit
in cap.cũ Alla.⁊.2.ves.erũt de aplis:et me.de do.sub
silẽ: Fe.3.⁊.4.de cõi Sab.de com.alex ad mat.de.s.
ma.fiat me.de fir. ¶. Lra do. G 1.scz vltia die septẽb 6.G.
de.s.hierony.⁊ his.icho.cũ me.sub silẽ.ad.1.vesp.que
erũt de.s.hiero.fiat me.de do.et de tri.sub silẽ.deinde

solen.me.de sctõ michaele: ꝛ nulla ꝓces.2.vesp.erunt de.s.hiero.et me.de do.sub silẽ.deide solẽ.me.de ꝯfes. et de marty. Fe.3.de.s. In lau. ℣. Gloria ꝛ honore. cũ ℟.de.2.noc. Fe.4.5.ꝛ sab.de cõ. Fe.6.de fest.cũ ℟. de.1.noc.ꝛ mis.do. Tñ vbi trãsla.s.hugo.celeb.tunc in sab.seruí.erit ꝺ trãsla.vtꝫ.in A.ꝛ tũc fe.4.5.ꝛ.6.de cõ.ꝛ mis.do.ꝺꝛ in cp.in do.cũ me.de trini.tm̄. ¶ Do.2. tota cãtet his.ꝛ tm̄ me.de mar.ꝛ de tri.ꝛ ꝓc. Fe.2.4. et.6.de cõ. ¶ Do.3.de do.ad.1.vesp.q̄ erunt de fe.fiat me.de.s.de do.ꝛ de tri.sub silẽ.et nulla ꝓces.ad matu. meꝺ.lec.de.s.calixto.2.ves.erunt de do.ꝛ me.de.s.vvl= franno. Tñ vbi fest.trãsla.s.etheldre.celeb.tunc.1.do. carebit vtrisqꝫ ves.ꝛ ves.erũt de.s.vvlfrãno. Et sic no= ta ꝙ oẽs sũt do.et nõ alia fe.q̄ oĩno carent vtrisqꝫ ves. nisi qñ festũ simp.9.lc.vel.3.lc.cũ regi.cho.inter duo fest.dup.eue. Fe.4.de.s.etheldre.9.lc.de cõi vni⁹ vir gi.ꝛ nõ mar. Fe.6.de sctã fredes.9.l.de.cõi vni⁹ vg.ꝛ non mar. Sab.de.s.maria. ¶ Do.4.de do.me.ꝛ meꝺ. lec.de vir. Fe.2.4.ꝛ.6.de cõ. Fe.5.de mar.9.l.3.1.lc. de ꝓpe.3.meꝺ.lc.de.s.ioã.de beuer.de cõi vnius ꝯfes. et põti.cũ ℣.de.2.noc.3.vlti.lc.de expõne euã. Descẽ dẽs iesus de mõte. Sab.de fe.ꝛ dñr.2.℟.fe.missa erit de vigi. ¶ Do.5.de fest.aploꝝ.ꝛ me.de do.ꝛ de trinit. sub silẽ.et nulla ꝓces.mis.do.ꝺꝛ in cp.cũ me.de tri.ad 2.ves.de aplis fiat me.de do.sub silen.deide solẽ.me. de cõ. Fe.2.ꝛ.3.de cõ.ꝛ nihil de.3.cõ. Sab.de sctã vve nefreda virgi.et mar.oĩa de cõi vni⁹ virgi.ꝛ marty.

¶ Do.1.post.v.kal.octob. Ad ves.ã. Bñꝺ. ps. Ipꝫ.cp.
3.℟. Bñ⁹. ℟. Tua ẽ. hy⁹. O lux
2.ma. ℣⁹. Uesptina. ã. Adapiat
1.a. dñs cor vr̃ꝫ i lege sua ꝛ in pcept̃ suis ꝛ faciat pacẽ. p. Mḡt. De sequẽ.ãe.hui. his. Adapiat. Sab.ad veſ. Sdiu cãtabit sup Magt. vel ad me.de do.qñ de fes. 9.l.iit hui.ã. Da pacẽ dñe in dieb⁹ nr̃is: qꝛ nõ est ali⁹ q̄ pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ nr̃. p. Mḡt. ã. Tua est 1.pal.
potẽtia tuum regnũ dñe/ 29.c.
tu es sup oẽs gẽtes da pa cẽ dñe in dieb⁹ nr̃is all'a.
p. Mḡt. ã. Accingimini fi 1.ma.
lii potẽtes et estote para= 3.g.
ti in plio qm̄ meli⁹ est no=

bis mori i bello: q̄ videre
mala gētis nr̄e ꝛ sctōꝝ: si
cut fuerit voluntas in ce
lo sic fiat. ps. Mag. a. Ex
2.ma. audiat dn̄s oṙones vr̄as
i.a. et recōcilietur vobis: nec
vos deserat in tpe malo/
dn̄s de⁹ nr̄. ps. Magt. Ad
mat. Inui. Adapiat dn̄s
cor vr̄m in lege sua. Et in
p̄ceptis suis et faciat pa
cē. ps. Ueñ. Hac die. incí.
liber. Machab. ꝛ leg. vsq
ad. i. do. post. v. kal. nouē
bris: q̄n de tpali agit. R. i.
i.ma. Et factū est postq̄ p
i.a. cussit alexander phi
lippi rex macedo q̄ prim⁹
regnauit i grecia: egress⁹
de terra cethim dariū re
gē persarū ꝛ medoꝝ: ꝛ cō
stituit p̄lia multa/ et oīm
obtinuit munitiones: ꝛ i
terfecit reges t̄re: et per
trāsiit vsq ad fines terre
2.ma. R. Adapiat dn̄s cor vr̄m
i.a. i lege sua ꝛ i p̄ceptis suis:
ꝛ faciat pacē i dieb⁹ vr̄is.
Cōcedat vob̄ salutē ꝛ re
dimat vos a malis. v. Ex
audiat dn̄s oṙones vr̄as
et recōcilietur vobis: nec
vos deserat in tēpore ma
lo. Cōcedat. Lectio scda.
Et accepit spolia multi
tudinis gētiū: ꝛ siluit t̄ra
in ↄspectu ei⁹. Et ↄgrega

uit virtutem/ et exercitū
fortē nimis: et exaltatū et
eleuatū ē cor ei⁹. Et obti
nuit regiões gentiū: et ty
rānos: ꝛ facti sunt illi i tri
butū. Et post hec decidit
i lectū: ꝛ cog̃uit q2 morere
tur. R. Exaudiat dn̄s oro 2.ma.
nes vr̄as et recōciliet vo i.a.
bis: nec vos deserat i tpe
malo. Dn̄s de⁹ nr̄. v. Ad
aperiat dn̄s cor vestrū in
lege sua ꝛ in p̄ceptis suis:
et faciat pacē. Dn̄s. R. ii.
Et vocauit pueros no
biles q̄ secū erant nutriti
a iuuentute sua: ꝛ diuisit
illis regnū suū cū adhuc
viueret. Et regnauit ale
xander annis duodeci: et
mortu⁹ ē. Et obtinuerunt
pueri ei⁹ regnū: vnusq̄sq
in loco suo. R. Tua est po 2.pa.
tentia/ tuū regnū dn̄e: tu 29.c.
es super oēs gentes. Da
pacē dn̄e i dieb⁹ nr̄is. v.
Creator oiū de⁹ terribilis
et fortis: iustus et miseri
cors. Da. Gl̄ia. Da. R. iiii.
Et iposuerūt sibi oēs
dyademata p⁹ mor
tē ei⁹: ꝛ filij eorū post eos
ānis mlt̄is: ꝛ multiplicata
sūt mala i t̄ra. Et exiit ex
eis radix pcti antiochus
illustris fili⁹ ātiochi q̄ fue
rat rome obses: et regñuit

In anno centesimo tricesi-
mo τ septio regni grecoꝝ.
℟. Cõgregati sunt inimici
nr̃i et gloriant in virtute
sua: cõtere fortitudinẽ il-
loꝝ dñe et disperge illos.
Et cognoscãt q2 nõ est ali-
us q̃ pugnet ꝓ nobis: nisi
ff. 58. tu deus noster. ℣. Dispge
illos in virtute tua: et de-
strue eos ꝓtector noster
dñe. Ut cogno. Lectio .v.
In dieb9 illis exierũt ex
israel filii iniqui: et suase-
runt multis dicẽtes. Ea-
mus et disponam9 testa-
mentũ cũ gentib9 q̃ circa
nos sunt: q2 ex quo recessi
mus ab eis: iuenerũt nos
multa mala. Et bon9 vis9
est ꝯmo in oculis eoꝝ. Et
destinauerũt aliquos de
pplo τ abierũt ad regẽ: et
dedit illis potestatẽ vt fa
cerent iustitiã gentiũ. ℟.
i. ma. Impetũ inimicoꝝ ne ti-
4. a. muneritis / mẽores estote
quõ salui facti sunt pr̃es
nr̃i. Et nũc clamemus in
celũ: τ miserebit nr̃i deus
noster. ℣. Memẽtote mi-
rabilium eius q̃ fecit pha
raoni et exercitui eius in
mari rubro. Et. Lect. vi.
Et edificauerũt gimna-
siũ i hierosolymis scd3 le
ges nationũ. Et fecerunt
sibi preputia: et recesseꝛt
a testamento sctõ. Et iun-
cti sunt nationibus: τ ve-
nundati sunt vt facerent
malũ. Et paratũ ẽ regnũ
in cõspectu antiochi: et ce
pit pugnare in terra egy-
pti vt regnaret sup duo re
gna. Et itrauit ãtiochus
in egiptum in multitudi-
ne graui in currib9 et ele-
phãtis τ equitibus / τ co-
piosa nauiũ multitudie.
℟. Refulsit sol i clypeos i. ma.
aureos τ resplenduerunt 6. c.
mõtes ab eis. Et fortitu-
do gẽtiũ dissipata est. ℣.
Erat ei exercit9 magnus
valde et appropiauit iu-
das τ exercit9 ei9 in pliũ.
Et. Gl'a. Et. In .iii. noc. ℟.
Ornauerũt faciẽ tẽpli co- i. ma.
ronis aureis: τ dedicaue 4. a.
runt altare dño. Et facta
est leticia magna i pplo.
℣. In hymnis τ cõfessio-
nibus benedicebãt dñm.
Et. ℟. In hymnis τ ꝯfes-
siõib9 bñdicebãt dñz Qui
magna fecit i isrl' et victo
riam dedit illis dñs ops.
℣. Ornauerũt faciẽ tẽpli
coronis aureis: τ dedica-
uerunt altare dño. Qui.
℟. fer. Cõgregate sũt gen i. ma.
tes in multitudine vt di- 3. g.
micẽt cõtra nos. Et igno-

ramus quid agere debea
mus Dñe deus ad te sunt
oculi nři ne pereamus. vi.
Tu scis q̃ cogitant in nos
quõ poſsimus subsistere an-
te faciẽ illorũ nisi tu adiu
1. ma. 5. b. ues nos. Tu. iv. Dixit iu
das symoni fři suo: elige
tibi viros / et vade libera
fřes tuos in galileã: ego
aũt et ionathas fř meus
ibimus in galadithim. Si-
cut fuerit volũtas in celo
1. ma. 6. c. sic fiat. v. Et nunc clame
mus i celũ et miserebitur
nři deus nř. Lect. per ebdo.
1. ma. 1. d. Et factus est planctus ma
gnus in isrl et in omi
loco eorũ: ⁊ ingemuerunt
principes et sacerdotes /
iuuenes ⁊ virgines infir
1. ma. 4. a. mati sunt / et speciositas
mulierũ imutata est. Dis
maritus sumpsit lamẽtũ: ⁊
q̃ sedebãt i thoro marita-
li lugebãt. Et cõmota est
terra sup hitãtes in ea: et
vniuersa domus iacob in-
duit ꝯfusionẽ. Et post du-
os annos misit rex princi
pẽ tributorũ in ciuitates
iuda ⁊ venit hierl'z cũ tur
ba multa et magna: et lo-
1. ma. 5. g. cutus est ad eos verba pa-
cifica i dolo: ⁊ crediderũt
ei. Et irruit sup ciuitatem
repẽte ⁊ pcussit eã plaga
magna: et perdidit pplm
multũ ex isrl. Et accepit
spolia ciuitatis et succẽdit
eam igni / et destruxit do-
mos eius: ⁊ muros eius / et
captiuas duxit mulieres
et natos. Do. ij. Lect. i. mac. i.
Et scripsit rex antio- 1. ma. 1. e.
chus oi regno suo vt
esset ois ppls vnus. Et reli-
querũt vnusq̃sq; legẽ suã
et cõsenserũt omes gẽtes
ẞm verbũ regis antiochi.
Et multi ex israel cõsense
runt ei: ⁊ sacrificauerunt
idolis et coinquinauerũt
sabbatũ. Tu aũt. Lect. ij.
Et mulieres q̃ circũcide
bãt filios suos trucidebã-
tur ẞm iussũ regis antio-
chi: ⁊ suspẽdebãt pueros
a ceruicibus ⁊ eos q̃ circũ-
cidebãt eos trucidabant
Et multi de pplo isrl diffi-
nierũt apud se: vt nõ mã-
ducarẽt imũda: ⁊ elegerũt
magis mori q̃ cibis coin-
quinari immũdis. Lc. iij.
In diebus isrl. Surrexit
mathathias filius iohis fi-
lij simeonis sacerdos ex fi
liis ioarim ab hierusalẽ:
et cõsedit in mõte modin
et habebãt filios quinq;
iohannẽ qui cognomina-
batur gaddis: ⁊ symonem
qui cognominabat thassi

et iudā qui vocabat' ma=
chabeus: ⁊ eleazarū q̇ vo
cabat' abarō/et ionathan
q̇ vocabat' aphus. Lc.iiij.
Et scidit mathathias et
filij eius vestimēta sua: ⁊
operuerūt se ciliciis/plan
xerūtq; valde: et venerūt
illuc qui missi erant a re=
ge antiocho: vt cogerent
eos qui fugerant in ciui=
tatē modin imolare ⁊ ac=
cēdere thura: ⁊ a lege dei
sui discedere. Lectio.v.
Et mlt'i ex isrl' ɔsētiētes
accesserūt ad eos: sed ma
thathias ⁊ filij ei⁹ ɔstāter
steterūt: et rñdentes hi q̇
missi erāt a rege antiocho
dixerūt mathathie. Prin
ceps ⁊ clarissimus et ma
gnus es i hac ciuitate: et
ornat⁹ filijs ⁊ frīb⁹. Lc.vi.
Ergo accede prior: ⁊ fac
iussum regis: sicut feceīt
oēs gentes viri iuda: et q̇
remanserūt in hierl'm: et
eris tu et filij tui int' ami=
cos regis: ⁊ amplificatus
argēto et auro. Lec.p eb.
I.ma. 2.c. Et respondit matha=
thias: ⁊ dixit magna
voce. Et si oēs gentes re=
gi antiocho obediunt / vt
discedāt vnusquisq; a ser=
uitute legis patrum suo=
rū: ⁊ cōsentiant mādatis
eius: ego ⁊ filij mei et fra=
tres mei obediemus legi
patrū nrōx. Propiti⁹ no=
bis sit de⁹ nō est nobis vti
le relinq̄re legē et iustiti=
as dei. Et vt cessauit loq̇
verba hec/accessit quidā
iudeus in oīu oculis sa=
crificare idolis sup arā i
ciuitate modi secūdū ius=
sū regis. Et vidit matha=
thias ⁊ doluit: ⁊ ɔtremu=
erunt renes ei⁹/et accen=
sus est furor ei⁹ scd'm iu=
diciū legis: ⁊ insiliens tru
cidauit eū sup arā. Sed ⁊
virū quē miserat rex an=
tioch⁹ q̇ cogebat imolare
occidit i illo tpe/et arā de
struxit. ¶ Dñica.iiij. Le.i.
Et exclamauit voce I.ma.
magna mathathias 2.d.
in ciuitate dicēs. Dis qui
zelū legis habet/ statuēs
testamētū exeat post me.
Et fugit ipe ⁊ filij eius in
montes: ⁊ reliq̄rūt q̄cūq;
habebāt in ciuitate. Lc.ij.
Et circuiuit mathathi=
as et filij ei⁹ ⁊ amici/ ⁊ de
struxerūt aras: ⁊ circum=
ciderūt pueros incircun=
cisos quotq̇t inuenerunt
in finib⁹ isrl'i fortitudine:
et psecuti sunt filios sup=
bie: et ꝓsperatū est opus
manuū eorum. Lectio.iij.

Et appropinquauerunt dies mathathie moriẽdi ꝛ dixit filiis suis. Nũc cõfortata est supbia ꝛ castigatio et tps euersionis et ira indignatiõis. Uos ergo filij emulatores estote legis: ꝛ date aĩas vr̃as ꝓ testamento patrum ꝛ viriliter agite in lege. l. iiij.

Quia cũ feceritis qđ vobis p̃ceptuz est a dño deo vestro: in ipo gl'iosi eritis Ecce simon frater vester scio ꝙ vir cõsilij est: ipsum audite semper: et ipse vobis erit pater. Lectio. v.

2.d. Et iudas machabeꝰ fortis viribꝰ a iuuẽtute sua p̃nceps militie sit vobis: et ipse aget popl'i bellũ: et adducetis ad vos oẽs factores legis: et vindicate vindictam ppl'i vr̃i. lc. vi.

Et bñdixit eos ꝛ appositus est ad p̃res suos ꝛ defunctꝰ est centesimo q̃dragesimosexto ãno: et sepultus est in sepulchris p̃rm suoꝝ i modin: et plãxerũt eũ oĩs israel planctu magno. ¶ Lect'. per ebdoma.

I.ma. 3.a. Et surrexit iudas q̃ vocabaꝛ machabeꝰ/ filius eiꝰ ꝓ eo: et adiuuabant eum omnes fratres eius: ꝛ vniuersi qui se cõiunxerant patri eiꝰ: ꝛ preliabantur prelium israel cũ leticia. Et dilatauit gloriam populo suo: et ĩduit se loricam sicut gigas et succinxit se arma bellica sua in p̃lijs: ꝛ ꝓtegebat castra gladio suo. Siĩlis factus leoni in opibꝰ suis: et sicut catulus leonis rugiens in venatione sua: ꝛ pambulauit citates iude: ꝛ pdidit oẽs ĩpios ex eis: ꝛ auertit irã ab isrl': ꝛ noĩatꝰ ẽ vsꝙ ad nouissimũ terre: ꝛ ꝯgregauit peũtes Et cõgregauit apolonius gẽtes et a samaria v̾tutẽ magnã/ ad bellãdũ cõtra israel. ¶ Dñica. iiij. Lec. i.

Et cognouit iudas/ ꝛ exijt obuiam ei: et pcussit ꝛ occidit eũ/ et ceciderunt vulnerati multi: et reliqui fugerũt: ꝛ accepit spolia eoꝝ: ꝛ gladium apolonij abstulit iudas: ꝛ erat pugnans in eo omnibus diebus. Lectio scḋa. I.ma. 3.b.

Et audiuit serõ p̃nceps exercitus syrie: ꝙ congregauit iudas congregationem/ ꝛ ecclesiam fideliuz secum et ait. Lectio t̾tia.

Faciam michi nomen ꝛ gl'iabor in regno et debellabo iudam: et eos qui cũ

eo sunt: qui spernunt verbum regis. Lectio.iiii.

Et exiuit iudas obuiam illi cum paucis. Ut autez viderũt exercitũ venientem sibi obuiã dixerũt iude. Quomodo poterim⁹ pauci pugnare ꝯtra multitudinem tantam ꝛ tam fortem: ꝛ nos fatigati sumus ieiunio hodie. Lc.v.

Et ait iudas. Facile est cõcludi multos ĩ manib⁹ paucoꝝ: et nõ est differentia in cõspectu dei celi: liberare ĩ multis aut ĩ paucis: q̄a nõ in multitudine exercit⁹ victoria belli: sed de celo fortitudo est: vos aũt ne timueritis. Lc.vi.

Ut aũt cessauit loq̄ subito ĩ eos ĩsiliuit. Et cõtrit⁹ est seron: et exercit⁹ ei⁹ in ꝯspectu ipsi⁹. Et cecidit timor iude ac fratrum ei⁹ et fortitudo super omnes gentes que erãt in circuitu eoꝝum. ¶ Lec. p̄codo.

1. ma. 3. c. Et peruenit ad regez nomen ei⁹ et de prelijs iude narrabãt omẽs gẽtes. Ut audiuit aũt rex anthioch⁹ sermões istos irat⁹ est aĩo ꝛ misit ꝛ congregauit exercitũ vniuersi regni sui castra fortia valde/ et aperuit erariuz suũ ꝛ dedit stipẽdia exercitui in annũ. Et mandauit illis vt essẽt parati ad oĩa et cogitauit ire in p̄sidẽ et accipere tributa regionũ: et congregare argentũ multũ/ et reliq̄t lysiam nobilẽ de gñe regali super negocia regia: ꝛ vt nutriret anthiochũ filiuz suũ donec rediret. Et tradidit ei dimidiũ exercitũ ꝛ elephãtes ꝛ mãdauit ei de oĩb⁹ q̄ volebat: et de inhabitãtibus iudeã ꝛ hierusalem et vt mitteret ad eos exercitũ et ad cõterẽdã et extirpãdã v̄tutẽ isrl̄ et reliq̄as hierl̄m ꝛ auferẽdam memoꝛiã eoꝝũ de loco: ꝛ vt cõstitueret habitatoꝛes filios alienigẽas in oĩbus finib⁹ eoꝛum/ et foꝛte distribueret terram eoꝛum. ¶ Dñica.v. Lec.i. i. Machabeoꝛum tertio.

Et elegit lisias ptolomeũ filium doꝛimini et nicanoꝛem ꝛ goꝛgiã viros potẽtes ex amicis regis ꝛ misit cũ eis q̄dragintamilia viroꝝũ ꝛ septẽ milia eq̄tũ vt irent ĩ terrã iuda ꝛ disperderent eã secũdũ verbũ regis. Lect.ii. 1. ma. 3. c.

Et vidit iudas ꝛ fratres ei⁹/ q̄a multiplicata sunt

mala i terra: et exercitus applicabat ad fines eorũ Et ieiunauerũt et induerũt se ciliciis / et cinerem imposuerũt capiti suo: et sciderũt vestimẽta sua et clamauerũt voce magna in celũ dicentes. Lec. iij.

Quid faciemus istis: et quo eos ducem⁹? ecce nationes cõuenerũt aduersum nos vt nos dispdant Tũ scis q̃ cogitant in nos quõ poterimus subsistere ãte facies illorũ nisi tu adiuues nos? Lect. iiij.

Et ait iudas. Accigimini et estote filij potẽtes: et estote parati mane vt pugnetis aduersus natiões has q̃ cõuenerũt dispdere nos ꝛ sancta nr̃a. Qm̃ melius est nobis mori in bello: q̃s videre mala gentis nr̃e ꝛ sanctorũ. Lec. v.

Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. Et cũ dies factus esset viderũt castra gẽtiũ valida et loricatos et equitat⁹ in circuitu eorum: ꝛ hi docti ꝑlio. Et ait iudas viris q̃ secũ erant. Ne timueritis virtutẽ illorũ: ꝛ impetũ eoꝝ ne formideritis. Memẽtote quõ salui facti sunt patres nostri in mari rubro. Le. vi.

Et nũc clamem⁹ in celũ et miserebitur nr̃i deus / ꝛ memor erit testamẽti patrũ nostroꝝ: ꝛ ɔteret exercitum istũ ante faciẽ nostrã hodie ꝛ sciẽt oẽs gentes quia est deus qui redimat et liberet israel.

¶ Lectões per ebdomadã

Et eleuauerunt alienigene oculos suos: et viderũt eos venientes ex aduerso ꝛ exierunt de castris in ꝑliũ. Et tuba cecinerũt hi q̃ erant cũ iuda: et cõgressi sunt ꝛ contrite sunt gẽtes et fugerũt i cãpũ. Nouissimi aũt ceciderũt ex illis vsq; ad tria milia virorũ: ꝛ reuersus est iudas et exercitus ei⁹ ad spolia castroꝝ: et acceperũt aurũ multũ et argentũ et iacinctũ ꝛ purpurã marinã: opes magnas / ꝛ cõuersi hymnũ canebant ꝛ bñdicebãt i celũ deũ qm̃ bon⁹ est qm̃ i scl'm m̃ia ei⁹ Et facta est sal⁹ magna i isrl' in die illa. Dixit autẽ iudas ad fratres ei⁹. Ecce cõtriti sunt inimici nr̃i ascẽdam⁹ mũdare sctã et renouare: ꝛ obtulerũt sacrificiũ ſm legem sup altare olocaustoꝝ nouũ qd fecerunt: et cecidit omnis

1. ma. 4. b.

pplʼs i faciē/ et adorauerūt laudis: ⁊ ornauerūt faci⸗
⁊ bñdixerūt in celū cū q̄ p em tēpli coronis aureis:
sperauit eos: ⁊ fecerūt de et dedicauerūt portas: et
dicationē altaris diebus facta est letitia magna i
octo: et obtulerūt olocau⸗ pplʼo: ⁊ auersuz est oppro
sta cū letitia et salutaria briū gentium. Tu autē.

6. A ℂ Uidi dñm Lra do. A. 4. kal. noueb. to. cātek hist. Ad. i. ves. q̄ erūt de aplʼis/ fiat mēo. de do. de trini. sub silē. ⁊ pces. In lau. oēs āe dñr. Fe. 2. ⁊ sab. de cō. Fer. 6. de. s. vvenefreda. ix. lc. de cōi vni⁹ virgi. ⁊ mar. Ad mat. de sctā maria fiat me. de mar. i die aiarū. ℂ Do. 2. de do. Fe. 3. 5. et. 6. de cō. ℂ Do. 3. de hui. do. Meo. l. de. s. marti. cū R. de. i. noc. s. marti. Fe. 3. et sab. de cō. et nichil de. iij. cō. ⁊ R. O btm virū hoc āno ptermit. Fe. 5. de. s. edmū. ad mat. ⁊ ad mis. vt ptz postea i B ℂ Do. 4. de do. Ad. ij. ves. q̄ erūt de. s. edmūdo ān. super ps. Btūs vir cap. Iste scrūs. R. Perceptur⁹ me. de do. Fe. 3. et. 6. de cō. ⁊ nichil de. iij. cō. Sab. de. s. katherina. cp. Cōfitebor. ℂ Do. 5. de ser. do. Ad. i. ves. super ps. Mag. ā. Qui celorū Or. Excita q̄s do. ⁊ me. de sctā katherina: de mar. de tri. ⁊ pces. Ad mat. meo. l. de sctō lino mar. Et legat expo. euāg. Cū subleuasset. R. Sūme tri. In laud. oēs āe dñr Super psal. Bnd⁹. ān. Cū subleuasset. Ad mis. offm. Dicit do. Oro. Excita q̄s do epla. Ecce dies euāg. Cū subleuasset. Fe. 2. 3. et sab. de cō. cum V. Spūs ⁊ alme. Fe. 6. de oc. Missa erit de do. si fuerit aliqua cantanda: sinaūt missa

6. B. erit. Salus ppli ⁊ mēo. de oc. ℂ Lra do. B. 3. kal. nouēb. tota cātek hist. ix. R. Sūme tri. In lau. oēs āne. Fe. 2. de. s. q̄ntino: cū noc. Mis. de vigil. nulla mēo. Fe. 4. cōme. aiarū. Ad matu. brē ma. me. de mar. Fer. 5. de sctā vvenefreda. ix. lc. de cōi vni⁹ virgi. ⁊ mar. Fe. 6. ⁊ sab. de cō. ⁊ nichil de. iij. cō. ℂ Do. 2. de. s. leonardo Mēo. de do. de tri. ⁊ pces. Mis. do. dr in cap. cū me. de tri. Fe. 2. 5. et sab. de cō. ⁊ R. fe. ptermittunk. ℂ Do. 3. de sctō bricio. ix. lc. Ad. i. ves. mēo. de oc. de do. de tri. et pces. Ad matu. meo. lec. de oct. Mis. do. dr in cp. cū

mēo.de trini.tm̄. Ad altā mis.me.de oc.⁊ de oib⁹ scis
Fer.2.6.⁊ sab.de cō. Fe.4.de.s.edmūdo.lc.vii.cū p
nūciatiōe euāgel.sed absq3 omel.scdm sarū. Ad mis.
dr sic. Sub honore edmūdi ꝯfes.⁊ psulis ps. Exaudi
de⁹ orone meā cū dep. ¶ Do.4.de.s.edmū. Ad.i.ves.
ān.sup p. Btūs vir cp. Iste scūs. R. Percepturus.
Me.de do.de tri.⁊ pces.or. Excita q̄s do. Ad matut.
me.de do.ā. Cū subleuasset. Mis.do.dr in cp. Fe.2.5.
et sab.de cō.V. Spūs ⁊ al. ¶ Nota q in die oim sctō-
rum oēs hore sctē ma. dnr extra chorum more solito
¶ Lra do. C.pridie kal.nouēb.inchoet hist. med.lc. 6.C.
de.s. In laud.oēs ā. Mis.de vigi.dr in cp. sine me. Ad
altā mis.mēo.de.s.⁊ de tri. Fe.2.fest.oim sctōr. Ad.i.
ves.mēo.de do.⁊ de trini.sub silē. Fe.3.de cōme.aiar
Ad matu.de sctā ma.me.de marty. Fer.4.de sancta
vvenefre.ix.lc.de cōi vnius vgi.⁊ mar. Fe.5.et.6.de
cōme.⁊ nichil de.iii.cō. ¶ Do.2.tota cātet histo. Ad.i.
ves.mēo.de tri.⁊ pces. Fe.3.4.et.6.de cō. ¶ Do.3.de
do.⁊ med.lc.de sctō martino. Fe.3.de sctō edmundo.
ad matu.⁊ ad mis.vts in B. Fe.5.⁊.6.de cō.⁊ nichil
de.iii.cō. Do.4.de do. Ad.i.ves.ān.sup p. Mgr. Susti
nuimus. Oro. Excita q̄s. Me.de trinita.⁊ proces. Ad
matu.legatur expositio euāge. Cū subleuasset ix. R.
Sūme tri. In lau.oēs āe dnr. Ad missam offm. Dicit
dñs. Oro. Excita q̄s. Epistola. Ecce dies. Euāgel. Cū
subleuasset. Fe.4.6.et sab.de cō.cū V. Spūs ⁊ alme
Si fuerint plures misse dnicales cantande/ptermit-
tunt hoc anno. ¶ Lra do. D. kal.nouēb.de fest.oim 6.D.
sctōr:et histo.inchoetur cum memo.sub silen. ⁊ me-
moria de trini.scdm ordinale. Fe.2.comme.aiarum
et mēo.de mar. Ad matu.de sctā maria. Fe.3.de san
cta vvenefreda. ix.lec.de cōi vni⁹ virg.⁊ mar. Fe.4.
5.et sab.de cō.⁊ missa do.dr in cap.in.4.fe. ¶ Do.2.
tota cantet histo.⁊ me.tm̄ de marty.⁊ de trini.ix. R.
Sūme tri. In lau.oēs āe. Fe.3.5.et sab.de cō. ¶ Do.
3.de sancto machuto. Ad.i.ves.mēo.de octa.de do.de
trini.⁊ pces. Ad matu.medie lec.de octa. cum R. de

pꝛimo noc. Miſ. do. dr in caꝑ. cū me. de tri. Fe. 4. 5. et
ſab. de cō. Fe. 2. de. ſ. edmūdo. Ad mat. et ad miſ. vtꝫ
in B. ¶ Do. 4. de. ſ. cecilia. Mēo. de do. cū ān. Suſti-
nuimus. Oro. Excita qs. Fe. 5. 6. et ſabb. de cō. cū ꝟᵒ.
Spūs τ alme. Fe. 3. de ſctō: cū ℞. de. iij. noc. τ miſ. do.
dr ꝓ alta miſ. τ mēo. de. ſ. cū aliis mēo. ꝯſue. Et ſi fue-
rint plures miſſe do. cātāde: hoc anno pꝛetermittunt
6. E ¶ Lra do. E 4. noñ. nouēb. tota cātet hiſto. Ad. i. vꝫ
mēo. de do. τ de tri. ſub ſilētio: ſed nulla ꝓceſ. Ad ma.
mēo. tm̄ de mar. τ de tri. Jn lau oēs āe. Cōme. aſarū
differat in craſti. Fe. 3. de. ſ. vvenefreda. ix. lc. oīa de
cōi vniᵒ ꝟgi. τ mar. Fe. 4. 6. et ſab. de cō. et ℞. fe. pꝛe
termit. ¶ Do. 2. de do. et fiant mēd. lc. de ſctō. Jn lau.
oēs āe. ix. ℞. Sūme triñ. Fe. 2. 4. τ 6. de cō. Ad mēo.
de. ſ. marti. dr ān. Sacerdos. cū ſeqntibᵒ. ¶ Do. 3. de
ſctō edmūdo. Ad. i. veſ. mēo. de. ſ. machuto: de oct. de
do. de tri. τ ꝓceſ. Ad mat. τ ad miſ. de. ſ. edmūdo vtꝫ
in B. Miſ. do. dr in cꝑ. cū me. de tri. tm̄. Ad altā miſ.
mēo. de oc. et de oībᵒ ſctis. Fe. 3. 4. τ. 6. de cō. Fe. 5. de
ſ. edmū. Ad veſ. ān. ſuꝑ pſ. Jſte ſctūs. caꝑ. Scūs vir ꝗ
ſūf. ¶ Do. 4. de. ſ. clemente. Ad. i. veſ. me. de. ſ. cecilia:
de ſctā felicitate: deinde de do. cū ā. Suſtinuimus. or.
Excita qs. τ de trini. τ ꝓceſ. Fe. 2. de ſctō: cū ℞. de. iij.
noc. vniᵒ mar. iij. ℞. Perceptrūᵒ. τ miſ. do. dr pꝛo al-
ta miſſa. Dicit dñs. Oro. Excita qs. Epl'a. Ecce dies.
Euāge. Cū ſubleuaſſet. τ alie miſſe do. q fuerint cātā-
de/hoc āno ꝑtermit. Fe. 4. 5. et. 6. de cō. cū ꝟᵒ. Spūs
6. B et alme. ¶ Lra do. B iiij. die nouēb. tota cātet hiſto.
Jn lau. oēs ā. Et feſtū. ſ. vvenefrede differat i craſti.
et ibi fiāt. ix. lc. de cōi vniᵒ ꝟgi. τ mar. Fe. 3. 5. et ſab.
de cō. ¶ Do. 2. de do. Fe. 3. et. 5. de cō. Sab. de. ſ. edmū
do. ad ma. τ ad miſ. vtꝫ in B. ¶ Do. 3. de. ſ. hugone: τ
medie lect. de ſctō aniano. Ad. i. veſ. me. de. ſ. edmūdo
de ſctō aniano: de octa. de do. τ de trinita. τ ꝓceſ. Miſ.
do. dr in caꝑ. cū mēo. de tri. tm̄. Ad altā miſſam mēo.
de ſancto: τ de oct. Fe. 2. 3. et. 5. de cōme. ℞. O beatū
virum. ꝑtermittit. Fer. 4. de ſctō edmūdo. Ad veſ. ā.

sup psal. Btūs vir cap. Btūs vir q̄ in sapia. ¶Do.4. de do. Ad.i.ves.sup p̄.Magt ān. Sustinuimus Oro. Excita q̄s. Mēo.de sctō:et de trini.⁊ pces. Ad matu. meo.Rc.de sctō:⁊ legat expo.euāge. Cū subleuasset ix. R. Sūme tri In laud.oēs āe. Ad mis.offm. Dicit do. or. Excita q̄s Epl'a. Ecce dies Euāgel. Cū subleuas. Fer.3.4.et.5.de cō.cū v. Spūs et al Et si pl'es mis.d fue.cātāde:i hoc anno ptermittunt. ¶Lra do. 6.4. 6.6. die nouēb.to.cātet his. In lau.oēs āe. Fe.2.4.⁊ sab. de cō.⁊ R.fe.ptermitt. ¶Do.2.de.s.marti.et mēo.de sctō.de do.de tri.⁊ pc. Mis.do.dr in cp.cū me.de triñ. tm. Ad altā mis.me.de.s.⁊ de oib⁹ sctis. Fe.2.et.4.de cō. Fer.6.de.s.edmūdo. Ad mat.⁊ ad mis.vts in B. In sab.ad ves.q̄ erūt de do. me.de.s.hugone:de oc.de tri.⁊ pces. Tñ in diocesi Lincolñ. ves.erūt de.s.hugo=ne:qr dup.fes.est:⁊ mēo.de oc.de do.⁊ de tri.sub silen=tio:⁊ nulla pces. ¶Do.3.de do. Med.Rc.de octa.cū.ij. R.de.i.noc.vi.R. O bem virum ix.R. Sūme tri In lau.oēs āe. Fe.2.4.⁊ sab.d cō.⁊ R.fe.ptermit. Fe.3. de.s.edmū. Ad ves.ā.sup p̄. Btūs vir cap. Iste sctūs. ¶Do.vlti.ante aduen.de.s.katherina. Ad.i.ves.fiat mēo.de do.cū ān. Sustinuim⁹ or. Excita q̄s et expo. euāg.in hoc anno ptermit. Ad mat.me.de do.cū ān. Cū subleuasset Fe.3.4.et sab.de cō.cū v. Spūs et al me ⁊ missa do.dr in cp.i do.cū mēo.de tri.tm. Si fue=rint plures mis.do.cantā. i hoc anno pretermit. Et si accid.q due mis.do.q̄ pprijs offi.carent p breuitate tpis nequeāt in fe.cātari: non est incōueniens si oino omit. Fe.6.de apo. Ad.ij.ves me.d.s.ma.ā. Sub tuā.

¶Do.i.post.v.kal.nouē=bris. Ad ves.ān Bn⁹. ps. Ipm.cp Bndict⁹ de⁹. R.

2.R. Aspice do. hy⁹ O lux. v.

Esaie Uesptina.ā. Uidi dñm se

6.a. dētē sup soliū excelsum:⁊ plena erat oīs tra maie=state eius:⁊ ea q̄ sub ipso erāt replebāt templū. ps. Magt. De seqn.he Bulūt hist. Uidi do. q̄diu cātat i sab.sup Mgt vl ad me. de do. cū d aliq fes.ix.l.fit Bui.ā Muro tuo inexpu= Dañ.

gnabili circuncinge nos 3.d.

dñe: et armis tue potētie

ꝓgat nos sẽp de⁹ nr̃. ps.
Esaie Magt. an. Qui celoꝝ con=
40.c. tines thronos/ et abissos
intuer; dñe rex regũ mõ=
tes ponderas: trã palmo
cõcludis exaudi nos dñe
in gemitib⁹ nr̃is. ps. Magt
Hier. an. Sustinuim⁹ pacẽ et nõ
14.d. venit dñe sup nos/ qsiui=
mus bõa ⁊ ecce turbatio:
cognouim⁹ dñe pctã nr̃a
ne i etnũ irascaris nobis
de⁹ isrl. ps. Magt. ¶ Si vero
iii. v. do. i mẽse nouẽb. for
te otige. tũc repe. an. Qui
celoꝝ. ad vesp. in sab. v. do.
Ad mac. hui. De⁹ rex cele
stis. Qui sedes in throno
misere nob;. ps. Ueni. Hac
die incipit ezechiel: et leg.
vsq; ad aduen. do. qñ de
tempore agitur. Lectio. i.
Eze. Et factũ est in tricesi=
1.a. mo anno: id est qrto
i qnta mẽsis cũ essẽ i me=
dio captiuoꝝ iuxta fluui=
um chobar apti sunt celi.
Et vidi visiões dei in qn=
ta mensis: ipe ẽ ann⁹ qnt⁹
trãsmigratiõis regis ioa
chim. Hec dicit dñs de⁹/
cõuertimini ad me et sal=
ui eritis. ¶ Dẽs lc. de pro
phet; fini. cũ hac clau. R.
Esaie Uidi dñm sedentẽ sup so=
6.a. liũ excelsum et eleuatũ: et
plena erat oĩs terra ma=

iestate ei⁹. Et ea q̃ sub ip=
so erãt replebãt tẽplũ. V.
Seraphi stabãt sup illud
sex ale vni: ⁊ sex ale alteri
Factũ est vbũ (Et. R. ii.
dñi ad ezechielẽ filiũ bu=
zi sacerdotẽ in terra chal=
deoꝝ secus flumẽ chobar
Et facta est sup eũ ibi ma
nus dñi: ⁊ vidi: et ecce vẽ=
tus turbinis veniebat ab
aquilõe: ⁊ nubes magna
et ignis inuoluens ⁊ splẽ=
dor in circuitu eius. Et de
medio eius quasi species
electri hoc est de medio i=
gnis. Hec di. Rm. Aspice
dñe de sede sctã tua: ⁊ co=
gita de nobis: inclina de⁹
me⁹ aurẽ tuã ⁊ audi. Api
oclos tuos ⁊ vide tribula
tionẽ nr̃aꝫ. V. Respice dñe
de sctũario tuo/ ⁊ de excel
so celoꝝ hitaclo. Api. R. iii.
Et ex medio eoꝝ silitu=
do qttuor aialiũ: ⁊ hic as=
pect⁹ eoꝝ. Silitudo hois
i eis: ⁊ qttuor facies vni: ⁊
qttuor pẽne vni. Et pedes
eoꝝ pedes recti: et planta
pedis eoꝝ qsi plãta pedis
vituli: ⁊ scintille q̃si aspe=
ct⁹ eris cãdẽtis. Hec. R.
Aspice dñe qr facta est de
solata ciuitas plena diui=
tiis: sedet in tristitia dña
gentiũ. Nõ est qui conso=

letur eā:nisi tu deus. ℣.
Plorās plorauit in nocte
⁊ lachryme ei⁹ i maxillis
ei⁹. Nō. Glia. Non. Lc.iiii.
Ez. 1.a. Et manus hois sub
pēnis eorū: in q̄tuor
partibus. Et facies ⁊ pen
nas p quatuor ptes habe
bant iuncteq; erant pēne
eoꝝ alteri⁹ ad alteꝝ. Non
reuertebant cū incederēt
sed vnūq̄dq; ārte faciē suā
gradiebat. Silitudo aūt
vult⁹ eorū facies hois et
facies leonis: a dextris ip
sorū quatuor. Hec di. ℟.
Esaie 62.b. Super muros tuos hie-
rusalē constitui custodes
Tota die ⁊ nocte nō tace-
būt laudare nomē dn̄i. ℣.
Qui reminiscimini domi
ne ne taceatis: ne detis si-
lentiū ei. Tota. Lectio.v.
Facies aūt bouis a sini-
stris ipsoꝝ quatuor: et fa-
cies aq̄le desup ipsoꝝ qua
tuor. Et facies eoꝝ ⁊ pēne
eoꝝ extente desuper. Due
pēne singuloꝝ iungebant
et due tegebāt corpa eorū
et vnūq̄dq; eoꝝ coram fa-
cie sua ambulabat. Ubi
erat ipetus spūs illuc gra
diebant nec reuertebant
Dan. 3.d. cū ambularēt. ℟. Muro
tuo inexpugnabili circun
cinge nos dn̄e: et armis
tue potētie ptege nos sem
per. Libera nos de⁹ israel
clamantes ad te. ℣. Erue
nos in mirabilib⁹ tuis: et
da gl'iam noi tuo. Li. Lc.vi.
Et silitudo aialiū ⁊ aspe
ctus eorū quasi carbonū
ignis ardentium: ⁊ quasi
aspectus lāpadarū. Hec
erat visio discurrēs in me
dio aialiū: splendor ignis
⁊ de igne fulgur egrediēs
℟. Sustinuimus pacem Hier. 14.d.
et nō venit: q̄siuim⁹ bona
et ecce turbatio cognoui-
mus dn̄e pctā nostra. Nō
imperpetuū obliuiscaris
nos. ℣. Peccauimus cū
prib⁹ nr̄is: iniuste egim⁹/
iniq̄tatē fecim⁹. Nō. Glia.
Non. In.iii.noct. ℟. An- Dan. 13.c.
gustie michi sunt vndiq;
et q̄d eligā ignoro. Meli⁹
est michi incidere in ma-
nus hoim: q̄ derelinq̄re le
gem dei mei. ℣. Si eni hoc
egero mors mihi est: si au
tem nō egero: non effugiā
manus vestras. Melius.
℟. Laudabilis ppl's quē Esaie 19.d.
dn̄s exercituum benedixit
dicēs op⁹ manuū mearū
tu es hereditas mea isrl'
℣. Btā gēs cui⁹ ē dn̄s de⁹
ei⁹: ppl'us quē elegit in he
reditatē sibi. Hef. ℟. Mi- Dan. 6.f.
sit dn̄s angelū suū: ⁊ cclu

sit ora leonum. Et non me
ꝯtaminauerũt qꝛ corã eo
iustitia iuẽta est ĩ me. ℣.
ꝑ.56. Misit deꝰ m̃iam suã ⁊ ve-
ritatẽ suã aiaꝫ meã eripuit
de medio catulorũ leonũ.
Esaie Et. ℟. Qui celoꝝ cõtines
40.c. thronũ abyssum intueris
dñe rex regũ montes pon
deras terrã palmo cõclu-
dis. Exaudi nos deꝰ ĩ ge-
mitibꝰ nr̃is. ℣. Nõ eñi ĩ iu
stificationibꝰ nr̃is ꝓster-
nimꝰ ꝓces ante faciẽ tuã:
sꝫ ĩ miseratiõibꝰ tuis mul
tis. Ex. Glia. Ex. Rc. ꝑebõ.
Ezec. Et aialia ibant et re-
i.d. uertebant: in sĩitudi
nẽ fulguris chorŭscantis
Cumqꝫ aspicerẽ aialia ap-
paruit rota vna sup terrã
iuxta ea: q̃tuor habẽs fa-
cies. Et aspectus rotaꝝ: ⁊
opꝰ eaꝝ q̃si visio maris ⁊
vna sĩitudo ipsaꝝ q̃tuor.
Et aspectꝰ earũ et opa q̃si
si sit rota in medio rote.
Per q̃tuor ptes eaꝝ eun-
tes ibãt ⁊ nõ reuertebant
cũ ãbularẽt. Statura q̃qꝫ
erat rotis ⁊ altitudo ⁊ hor
ribilis aspectꝰ ⁊ totũ cor-
pus plenum oculis in cir-
cuitu ipsorum quatuor.
¶ Dominica.ij. Lectio.i.
Ezec. Cumqꝫ ambularẽt aia
i.e. lia: ãbulabãt pariter
et rote iuxta ea. Et cũ ele-
uarentur aialia de terra:
eleuabãtur simul et rote.
Quocunqꝫ ibat spũs illuc
eũte spũ et rote parit̃ ele-
uabantur sequẽtes eum.
Spũs eñi vite erat ĩ rotis
Cũ eũtibꝰ ibãt ⁊ cũ stanti-
bus stabãt. Et cũ eleuatis
a terra pariter eleuabãt ⁊
rote sequẽtes ea: qꝛ spũs
vite erat in rotis. Lectõ.ij.
Et similitudo super capi
ta aialiũ firmamẽti qua-
si aspectus christalli hor-
ribilis et extenti sup capi
ta eoꝝ desup. Sub firma-
mẽto aũt pẽne eorũ recte
alterꝰ ad alterũ. Unũqđ
qꝫ duabꝰ alis velabat cor
pus suum et alterũ simili
ter velabatur. Lectio.iij.
Et audiebat sonũ alarũ
q̃si sonũ aquarũ multaꝝ:
quasi sonũ sublimis dei.
Cum ambularẽt quasi so
nus erat multitudinis vt
sonus castroꝝ. Cumqꝫ sta-
rent demittebãtur penne
eorũ. Nã cũ fieret vox su-
pra firmamẽtũ qđ erat sup
caput eoꝝ stabant: ⁊ sub-
mittebãt alas suas. ℟.iiij.
Et super firmamentum
qđ erat imminens capiti
eorum quasi aspectus la-
pidis saphiri similitudo

throni. Et sup similitudi-
nem throni sil'itudo quasi
aspectus hois desuper. Et
vidi quasi speciem electri
velut aspectum ignis in-
trinsecus p circuitũ eius
a lũbis eius desuper. L.v.
Et a lũbis ei⁹ vsq deor-
sum vidi q̃si speciẽ ignis
splẽdẽtis i circuitu velut
aspectũ arc⁹ cũ fuerit in
nube in die pluuie. Hic e-
rat aspect⁹ splendoris per
gyrum. Lectio sexta.
Ezec. 2.e. Hec visio similitudis
glorie dñi. In diebus
illis. Factũ est verbũ dñi
ad ezechielẽ pphetam di
cens. Fili hois. Ecce ego
mitto te ad filios israel ad
gentes apostatrices q̃ re-
cesserunt a me. Hec dicit.
¶ Lectiones p ebdomad.
Patres eor puaricati
sunt pactũ meũ vsq
ad diẽ hãc: et filii dura fa-
cie ꝛ indomabili corde sũt
ad quos ego mitto te: ꝛ di
ces ad eos. Hec dicit dñs
deus. Si forte vel ipsi au-
diant et si forte quiescant
qm̃ dom⁹ exasperans est.
et scient qꝛ ppheta fuerit
in medio eorum. Tu ꝙ fili
hois ne timeas eos neq
metuas qm̃ increduli et
subuersores sunt tecũ: et
cum scorpionib⁹ tu habi-
tas. Tu ergo fili hois au-
di q̃cũq loquor ad te: ꝛ no
li esse exasperans sicut do
mus exasperatrix ẽ. Hec.
¶ Dñica tertia. Lectio.i.
Ezec. 2.d. Aperi os tuum et co-
mede oia q̃ tibi do.
Et vidi ꝛ ecce man⁹ missa
ad me in qua erat inuolu
tus liber/ꝛ expãdit illum
corã me/q̃ erat script⁹ int⁹
et foris: et scripte erant in
eo lamentationes et car-
men et ve. Lectio secũda.
Ezec. 3.a. Et dixit dñs ad me.
Fili hois qocunq in
ueneris comede. Comede
volumẽ istud ꝛ vadẽs loq̃
re ad filios isrl'. Et aperui
os meũ: et cibauit me vo-
lumine illo. Lectio tertia.
Et dixit ad me. Fili hois
vẽter tuus comedet ꝛ vi-
scera complebuntur volu
mine quod ego do tibi. Et
comedi volumen illud et
factũ est in ore meo tanq
mel dulce. Lectio quarta.
Dixit aũt dñs ad me. Fi
li hominis vade ad domũ
israel: ꝛ loq̃ris verba mea
ad eos. Nõ ei ad ppl'm p
fundi sermonis: et ignote
lingue tu mitteris ad do-
mũ israel quorũ nõ possis
audire sermones. Lco.v.

Et si ad illos mittereris ipsi audirēt te. Dom⁹ aūt israel noluīt audire te: q̄r noluīt audire me. Ois qp= pe dom⁹ israel attrita frō te est: et duro corde. Ecce dedi faciē tuā valētiorem facieb⁹ eor̄ ⁊ frōtē tuā du riorē frōtib⁹ eor̄. Lec. vi.

Ut adamantē ⁊ vt silicē dedi faciem tuā. Ne time as eos neq̄ metuas a fa= cie eor̄ q̄r domus exaspe= rās est ⁊ dixit dn̄s ad me. Fili hois om̄es sermones meos quos loquor ad te assume in corde tuo ⁊ au ribus tuis audi. Hec dic.

Lectiones per ebdom.

Ezec. 3. Et vade et ingredere ad trāsmigrationem ad filios ppl'i mei ⁊ loque ris ad eos: et dices eis. Hec dicit domin⁹ de⁹. Si forte audiāt ⁊ quiescāt: et assūpsit me spūs et audi= ui post me vocē cōmotio= nis magne bn̄dicta gl'ia dn̄i de loco suo et vocem alarū aialiū pcutientium altera ad alterā audiui ⁊ vocē rotar̄ sequentiū aia= lia ⁊ vocē cōmotionis ma gne. Spūs quoq̄ leuauit me ⁊ assumpsit me. ⁊ abij amarus in indignatione spirit⁹ mei. Manus enim domini erat mecum cōfor tans me. Et veni ad trans migrationē et ad aceruū nouarū frugū ad eos qui habitabant iuxta flumen chobar.

Dn̄ica quarta. Lectio .i. Ezechielis tertio

Et sedi vbi illi sedebāt et mansi ibi septē die bus merens in medio eo= rum. Ezec. 3.d. Cum autem pertrā sissent septē dies: factum est verbum domini ad me dicens. Fili hominis spe= culatorem dedi te domui isrl': et audies de ore meo verbum: et annunciabis eis ex me. Lectio secunda

Si dicente me ad impiū morte morieris: ⁊ non an nūciaueris ei neq̄ locut⁹ fueris vt reuertat̄ a via sua ipia ⁊ viuat: ipe ipi⁹ i iniquitate sua morieẗ: san guinē autem eius de ma nu tua requiram. Lec. iii.

Si aūt tu annūciaueris ipio ⁊ ille nō fuerit cōuer= sus ab ipietate sua ipse q̄= dē in iniqtate sua morieẗ: tu aūt animā tuā libera= sti: sed si cōuersus iust⁹ a iustitia sua fuerit: et fece= rit iniquitatē: ponā offen= diculum coram eo. Lec. iiii.

Ipse morieẗ q̄r nō annū= ciasti ei. In pctō suo mo=

rietur: τ nō erūt in memoria iustitie ei⁹ quas fecit. Sāguinē vero ei⁹ de manu tua requirā. Si autē tu annūciaueris iusto vt nō peccet iustus: τ ille nō peccauerit viuens viuet qr annūciasti ei et tu animā tuā liberasti. Lect.v.

Ezec. 3.d. Et facta est sup me manus dñi τ dixit ad me. In gredere τ includere i medio domus tue. Et tu fili hominis ecce data sūt super te vincula: τ ligabunt te in eis τ non egredieris in medio eoꝝ. Lectio.vi.

Et linguā tuā adherere faciam palato tuo: τ eris mutus nec quasi vir obiurgans/ qr dom⁹ exasperās est. Cū autē locutus fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus qui audit audiat: τ qui quiescit quiescat/ quia domus exasperans est. ℭ Lectiones per ebdomadam.

Eze. 4.a. Et tu fili homis. Sume tibi laterē et pones eū corā te: et describes in eo ciuitatē hierl'm Et ordiabis aduersus eā obsidionem et edificabis munitiōes. et cōportabis aggerē τ dabis contra eā castra τ pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sagittā ferreā: pones eā in murū ferreū int' te τ iter ciuitatē. Et obfirmab' faciē tuā ad eā τ erit in obsidionē τ circūdabis eam. Signū est domui isrl'. Et tu dormies sup latus tuū sinistrū: τ pones iniqtatē dom⁹ israel sup eo nūero dierū qb⁹ dormies sup illud/ τ assumes iniqtates eoꝝ. ℭ Dñica.v. Lectio.i.

Ego autē dedi tibi annos iniqtatis eorum nūero dieꝝ trecētos et nonagīta dies: τ portab' iniquitatē dom⁹ isrl'. Et cum cōpleueris hec: dormies sup lat⁹ tuū dextrū secūdo/ τ assumes iniqtatem domus iude quadraginta diebus. Hec. Lectio.ii. Eze. 4.b.

Et tu sume tibi frumentū τ ordeū/ τ fabā/ τ lentē et miliū/ τ viciā: τ mittes ea i vas vnū τ facies tibi panes nūero dierū qbus dormies sup lat⁹ tuū trecētis nonaginta dieb⁹ comedes illud. Hec. Lec.iii.

Cibus autē tu⁹ quo vesceris erit in pondere viginti stateres i die. A tempore vsq; ad tēpus comedes illud. Et aquā in mē-

sura bibes sextam partez
hin a tpe vsq ad tps bi-
bes illud: et qsi subcineri-
ciū ordeaceum comedes
illud. Hec dicit. Lect. iiii.
Eze. Et fact⁹ est smo dñi ad
6.a. me dicēs. Fili homis po-
ne faciē tuā ad mōtes is-
rael et pphetabis ad eos
et dices. Mōtes isrl' audi
te vbū dñi dei. Hec dicit
dñs deus mōtibus et col-
libus et vallibus. Lect. v.
Ecce ego inducā super
vos gladiū: et disperdam
excelsa vestra et demoliar
aras vestras: et confringē
tur simulachra vestra: et
deiiciā interfectos vestros
ante idola vestra. Lec. vi.
Et dabo cadauera filio-
rū israel añ faciē simula-
chrorū vror et dispdā ossa
vra añ aras vras in oib⁹
habitationibus vris. Ur-
bes deserte erūt: et excel-
sa demolient et dissipabū
tur. Et interibūt are vre et
cōfrigent et cessabunt ido
la vra et cōterēt delubra
vra: et delebunt opa vra.
Lectiones v ebdoma.
Eze. Et cadet interfectus
6.b. i medio vestri et scie-
tis quia ego dñs. Et relin
quam in vobis eos qui
fugerint gladium in gen-
tibus cuz dispsero vos in
terra: et recordabunt mei
liberati vri in gētibus ad
quas captiui ducti sunt.
qr contriui cor eorū forni-
cans et recedens a me. et
oculos eorū fornicantes
post idola sua. Et factus
est smo dñi ad me dicens
Et tu fili homis hec dicit Eze.
dñs de⁹ terre isrl'. Finis. 7.a.
venit: venit finis sup qua
tuor plagas tre. Nūc fin
sup te: et emittā furorem
meū: et iudicabo te iuxta
vias tuas/ et ponā ḡtra te
oēs abominatiōes tuas. P.
Incipiūt expōnes euāge.
dñicaliū cū orationib⁹ et
āis. a do. prima post tri.
vsq ad aduē. dñi. ¶ Do-
mina post fest. s. trini. Or.
Deus in te sperantiū
fortitudo: adesto p-
pici⁹ inuocatiōibus nris
et quia sine te nihil potest
mortalis īfirmitas: psta
auxiliū gre tue: vt in exe-
quendis mādatis tuis et
voluntate tibi et actione
placeam⁹. p. Scdm luca.
In illo tpe. Dixit iesus Luce
dis. s. parabolam hāc. 16.c.
Hō quidā erat diues et in
duebat purpura et bysso:
et epulabat quotidie splē
dide. Et erat quidā men-

dicus noīe lazarus/ q̄ ia=
cebat ad ianuā eius vlce
ribus plenus. Et reliqua
Omelia btī greg. . L.vii
Nonnulli putāt p̄cepta
veteris testamenti distri=
ctiora esse q̄ noui. Sz hi
nimirū īprouida ꝯsidera
tione fallūtur. In illo eni
nō tenacia: sz rapina mul
ctat. Ibi res iiuste subla=
ta restitutiōe quadrupli=
ci punit. Hic autē diues
iste non abstulisse aliena
rep̄hendit: sed ꝓpa nō de
disse: nec dicit q̄ vi quem
piā oppressit sed q̄ i acce=
ptis reb⁹ se extulit. L.viii.
Hinc ergo sūmope col
ligēdū est qua pena
mulctand⁹ sit q̄ aliena di
ripit: si inferni dānatione
ꝑcutit q̄ ꝓpria non largit
Nemo itaq̄ securꝝ se esti=
met dicens. Ecce aliena
nō rapio: sed cōcessis lici=
te reb⁹ vtor. Q̄ diues iste
non idcirco punit⁹ est q̄a
aliena abstulit sz q̄a acce
ptis reb⁹ semetipsum ma
le dereliquit. Hoc quoq̄
fuit qd hunc inferno tra=
didit: q̄ in sua felicitate
timidus non fuit: quia
percepta dona ad vsum
arrogantie inflexit: q̄ vi=
scera pietatis ignorauit

Eze. 7. a.

Luce 16. a.

quia peccata sua redime
re: etiam cū sibi abunda=
ret p̄ciū noluit. Lect. ix.
Sunt nōnulli qui cul=
tū subtiliū: preciosa
rūq̄ vestiū non putāt esse
pctm̄. Q̄d si videlicet pec=
catū nō esset: nequaq̄ ser
mo dei tā vigilāter expri=
meret q̄ diues q̄ torquet
apud inferos: bysso atq̄
purpura īdut⁹ fuisset. ne
mo q̄ppe vestimēta p̄cio
sa nisi ad inanē gl'iaz q̄rit
videlicet vt honorabilior
cet'is esse videat. Nā q̄ ꝓ
sola inani gl'ia vestimētū
p̄ciosi⁹ q̄rit res ip̄a testa=
tur q̄ nemo vult ibi p̄cio=
sis vestib⁹ indui vbi ab a=
liis nō possit videre. Q̄uā
culpā possim⁹ meli⁹ etiā
ex diuerso colligere: q̄ si
abiectio vilis vestimenti
v̄tus nō esset/ euāgelista
vigilanter de ioanne non
diceret/ erat indut⁹ pilis
camelorꝝ. ān. Pater abra Luce
hā miserere mei et mitte 16. f.
lazarū vt īti[n]gat extremū
digiti sui in aquam vt re=
frigeret linguam meā. 5.
Bñd⁹. ad vesp. ān. Fili re= ibid.
cordare q̄ recepisti bona
in vita tua: et lazarus si=
militer mala. ps. Magt.
¶ Dñica secūda. Oratio.

Sancti tui nomīs domine timorē pariter et amorē fac nos habere perpetuū qr nūq̄ tua gubernatiōe destituis q̄s in soliditate tue dilectionis instituis. Per. Scdm lu.

Luce 14. d. In il. tē. Dixit ie. disci. su. parabolā hāc. Hō quidā fecit cenā magnā: ⁊ vocauit multos. Et reliq. Om̄e. bti grego pp. lc. viii.

Quis iste hō est nisi ille de quo per pphetā dicit: Et hō ē q̄s cognouit eū: Qui fecit cenam magnā quia satietatē nobis īterne dulcedinis pparauit. Qui vocat multos: sed pauci veniūt/ qr nonnūq̄ ipi q̄ ei p fidē subiecti sunt eterno ei⁹ conuiuio male viuēdo cōtradicūt. Misit aūt seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quid hora cene nisi finis est mūdi. In quo nimirū nos sumus sicut iā dudū paul⁹ testat dicens Nos sum⁹ i q̄s fines sclo rū deuenerūt. Lu. lc. viii.

Si ergo iam hora cene est cum vocamur: tāto minus debem⁹ excusari a cōuiuio dei q̄to ppinquasse iā cernim⁹ finē scli. Quo eni pensam⁹ qr nichil est q̄d restat: eo debemus ptimescere: ne tēpus grē q̄d psto est peat. Idcirco aūt hoc cōuiuiū dei/ nō prādiū sz cena vocat qr post prandiū cena restat/ post cenā vero con uiuiū nullū restat. Et q̄a eternū dei cōuiuiū nobis in extremo parabitur rectum fuit vt hoc nō prandiū sz cena vocaret. lc. ix.

Sed quis per hūc seruum qui a patre familias ad inuitandū mittitur: nisi predicatorū ordo signat: De quo videlicet ordine q̄uis adhuc indigni existim⁹: q̄uis peccatorū pōderibus grauamur/ ⁊ nos tn̄ in istis diebus sum⁹. Et cū de edificatione vr̄a aliq̄d vobis loq̄r: hoc est qd ago. Seruus eni sū sūmi patrisfamilias: cū vos admoneo ad contēptū seculi inuitare vos venio ad cōuiuiū dei. Nemo me pp̄ter me hoc in loco despiciat. Et si ad inuitandū nequaq̄ dignus appareo: sed tamē sunt delitie quas promitto. a. Homo q̄dā fecit cenam magnā ⁊ vocauit multos ⁊ misit seruū suū hora cene dicere iuitatis Luce 14. d.

vt veniret quia oia para
ta sunt all'a. ps. Bñ9. Ad
Luce ves.ãn. Exi cito i plateas
14.e. et vicos ciuitatis: et pau
peres ac debiles: cecos z
claudos compelle intra=
re vt impleatur domus
mea alleluia. ps. Magt.
¶ Dominica tertia. Oro.
Deprecationez nostrã
quesumus domine
benignus exaudi: et qui=
bus supplicandi prestas
affectum: tribue defensio=
nis auxilium. Per dñm.
¶ Secundum Lucam.
Luce In illo tpe. Erant ap=
15.a. propinquantes ad ie
sum publicani z pctõres:
vt audirent illũ. Et reliq.
Ome. bti grego [illegible] lc. vii.
Audistis in lectione euã
gelica ffes mei: quia pctõ
res z publicani accesserũt
ad redẽptorẽ nrm: et non
solũ ad loquẽdũ sed etiã
ad cõuescendum recepti
sunt. Quod videntes pha
risei dedignati sunt. Ex
qua re colligite quia vera
iustitia ɔpassionẽ habet
falsa iustitia dedignatio=
nẽ ꝙuis z iusti soleant re
Luce cte peccatoribus indigna
14.d. ri. Sed aliud est ꝗd agi=
tur typo superbie: aliud
quod agitur zelo discipli=
ne. Dedignãtur etenĩ sed
non dedignantes. Despi=
ciunt: sed nõ despicientes
ꝑsecutionẽ cõmouent: sed
amãtes. Q2 z si foris icre
pationes exaggerãt ꝑ di=
sciplinã tñ intus dulcedi=
nẽ ꝑ charitatẽ ßuãt. lc. viii.
At contra hi ꝗ de fal=
sa iustitia superbire
solent ceteros quosꝗ de=
spiciũt: nulla infirmãtib9
mia cõdescẽdũt/ z ꝗ pctõ=
res se esse nõ credũt eo de
teri9 pctõres fiũt. De ꝗx
ꝓfecto numero pharisei
extiterãt: ꝗ diiudicantes
dñm ꝙ pctõres susciperet
arẽti corde ipm fõtẽ mie
rephendebãt. sed ꝗa egri
erant/ ita vt egros se esse
nescirẽt: quaten9 qd erãt
cognoscerent/ celestis eos
medicus blãdis fomẽtis
curat. Benignum paradi
gma obiicit: z in eorũ cor=
dib9 vulnerꝫ tumorẽ pre
mit. Ait nãꝗ. Quis ex vo
bis hõ ꝗ habet cẽtũ oues
z si perdiderit vnam ex il
lis/ nonne dimittit nona=
ginta nouem in deserto:
et vadit ad illam ꝗ perie=
rat donec inueniat illam.
Tu autem. Lectio nona.
Ecce maria dispensa=
tione pietatis simi=

litudinem veritas dedit: quã ꝛ ĩ semetipo hõ recognosceret ꝛ tñ hec specialiter ad ipm auctorẽ oim ptineret. Q.ꝛ ei cẽtenari⁹ numer⁹ est pfect⁹ ipse cẽtũ oues habuit cũ ãgelorũ substãtiã ꝛ hoim creauit. Sȝ vna ouis tunc piit qñ peccãdo homo pascua vite dereliqt. Dimisit autẽ nonagitanouẽ in deserto: qꝛ illos sũmos angelorũ choros reliquit in celo Cur aũt celũ desertũ vocat nisi q deſtũ dicit derelictũ? Tũc aũt celũ hõ deseruit: cũ peccauit. Eu. ã.

Luce 15.a. Quis ex vob hõ q̃ hȝ cẽtũ oues: ꝛ si pdiderit vnã ex illis: nonne dimittit nonagitanouẽ in deserto/ et vadit ad illaȝ q̃ perierat: donec ĩueniat illã all'a. p.

Luce 15.b. Bñ⁹. ad ves. ãn Que mulier hñs dragmas decẽ: et si pdiderit dragmã vnã/ nõne accẽdit lucernã ꝛ euertit domũ ꝛ q̃rit diligẽter donec ĩueniat? p Mg̃t

¶ Dñica quarta. Oratio.

PRotector in te sperãtiũ deus sine quo nichil est validũ: nichil sctm̃ multiplica sup nos miaȝ tuaȝ vt te rectore te duce sic trãseam⁹ p bona tp̃alia vt nõ amittamus eterna. Per d. Secũdũ Lucã

IN illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut ꝛ pr̃ vester misericors ẽ. Exp. Luce 6.f.

Ser. ex co. ve. be. ps. Le. vii.

Misericors est dñs super ĩgratos ꝛ malos vel multiplici scȝ sua mia q̃ etiam iumẽta saluat tp̃alia bõa largiendo: vel ad celestia dona singulari gr̃a / qua electos solũ gl'ificat inspirãdo. Sed siue hoc siue illud: siue vtrũq ĩtelligas magna dei bonitate fit q̃ nob imitãda proponit: si filij dei esse volumus. Nolite iudicare: ꝛ nõ iudicabimini. Duo autẽ sunt: in q̃bus temerariũ iudiciũ cauere debem⁹. Cũ incertũ est quo aĩo q̃d factum sit: vel cũ incertũ est q̃lis futur⁹ sit / q̃ nũc vel bon⁹ vel mal⁹ apparet. Le. viii

NOlite cõdemnare: et non cõdẽnabimini. Hoc loco nobis nichil aliud precipi estimo: nisi vt ea facta q̃ dubiũ est quo aĩo fiãt ĩ meliorẽ partẽ interp̃temur. Q. d ei scriptũ est. Ex fructibus eorũ cognoscetis eos: de manifestis dictũ est q̃ nõ possũt

bono aĩo fieri / sicut sunt stupra et blasphemie vel furta / vel ebrietates / ⁊ si qua sunt siĩa: de q̃bus iudicare nobis pmittit. Dimittite: et dimittemini. Date: et dabit vobis. Dimittere nos iniuriã dare bñficia iubet: vt et nobis pctã dimittant et vita det eterna. Qua sentẽtia breui sȝ eximia cũcta q̃ latissime de ꝯuersando cũ inimicis mãdauerat: cõphẽdẽdo concludit. Lu. rc. ic.

Ensurã bonã ⁊ ꝯfertã ⁊ coagitatã et superefluẽtẽ dabũt in sinũ vrm. Huic simile ẽ qd alibi dr: vt ⁊ ipi recipiãt vos in etna tabernacula. Nõ em pauperes ipi sed xp̃s his mercedẽ: q̃ elemosynã fecere redditurus est Quã tñ in sinũ dare dũr q: promerendi illis occasionẽ dedere cũ vel egentes misere vel improbe seuientes fortiores sunt: et tolerati patiẽtia ⁊ beneficio sustentati: ⁊ ad ipsam aliquotiẽs fidẽ dulci grã ꝓuocati. Eadẽ q̃ppe mẽsura qua mẽsi fueritis remetiet vobis. Potest hoc nõ solũ de elemosyna: sed de oĩb⁹ q̃ mẽte manu: lingua gerimus accipi. an.

Estote ergo misericordes qr et pater vester misericors est dicit dñs. ps Bñdictus. Ad vef. ã. Nolite iudicare vt nõ iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritis / iudicabimini dicit domin⁹. ps Mgt. — Luce 6. f. / Mat. 7. a.

¶ Dominica quinta. Or.

Da nobis dñe q̃s: vt et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: ⁊ ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. Per. Secũdum Lucam.

In illo tẽpore. Cũ turbe irruerẽt ad iesum vt audirẽt verbum dei: et ipse stabat secus stagnũ genezareth. Et reliq. Sermo ex ꝯmentario venerabilis bede p̃sbiteri. Le. vii. — Luce 5. a.

Stagnũ siue mare: p̃sẽs seculũ designat. Dñs vero secus mare stat post q̃ vite labẽtis mortalitatẽ ȝ deuincẽs i ea qua passus est carne stabilitatẽ perpetue q̃etis adijt. Turbarũ cõuentus ad eũ: gẽtiũ in fide ꝯcurrentiũ typus est. Et vidit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnũ posite circũcisionẽ et preputiũ figurãt. Quas bñ

dñs vidisse perhibet: quia in vtroqȝ pplo nouit dñs q̄ sūt ei⁹: eorūqȝ cor a fluctib⁹ seculi huius ad futu re vite tranqllitatē quasi ad soliditatē litoris vidēdo hoc est misericorditer visitādo prouehit. R̄. viii.

Piscatores autem descenderant: et lauabāt retia sua. Piscatores sunt eccl'ie doctores: qui nos rete fidei comprehēsos: ⁊ de ꝓfundo ad lumē elatos quasi pisces litori: sic terre viuētiū aduehūt. Quasi eñi quedā retia piscantiū sunt comple re predicantiū dictiones: q̄ eos quos ceperint in fide nō amittāt vnde et retia quasi retinentia sunt vocata. Sed hec retia modo relaxātur in capturā/ modo lota plicant: qꝛ nō omne tēpus est habile doctrine: sed nūc exaranda lingua doctoris: nunc suimet cura gērēda. Lec. ix.

Ascendēs aūt in vnā nauim que erat symonis rogauit eū a terra reducere pusillū: ⁊ sedens docebat de nauicula turbas. Nauis simōis est eccl'a primitiua de q̄ docebat turbas/ qꝛ de auctoritate ecclesie vsqȝ hodie gentes ad celorum regna inuitat. Ut cessauit aūt loq̄: dixit ad simonē. Duc in altū: et laxate retia vestra in capturā. Quod primo rogauit simonē nauē a terra reducere pusillū: significat vel tēperate vtēdum verbo ad turbas vt nec terrena eis ꝑcipiant: nec sic a terrenis in ꝓfunda sacramentorū recedatur vt ea penit⁹ nō intelligāt vel prius in ꝓximis regionibus gentiū p̄dicādum. Ut quod dixit item petro: duc in altū ⁊ laxate retia vestra i capturā ad remotiores gentes quib⁹ postea predicādū est ꝑtineat.

ān. Ascendēs iesus in nauem ⁊ sedēs docebat turbas all'a. Luce 5.a.
ꝟ. Bñ⁹. Ad vesp.

ān. Preceptor per totā noctē laborantes nihil cepim⁹: i ꝟbo aūt tuo laxabo rete. Luce 5.b.
ꝟ. Mḡt. ℭ Do. vi. or.

Deus qui diligētibus te bona inuisibilia preparasti: infunde cordib⁹ nostris tui amoris affectū vt te in oībus ⁊ super oīa diligētes: ꝓmissiones tuas q̄ oēm desideriū superant ꝯsequamur. Per dñm. Secūdum mattheū

Mat. 5. c. In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis Amen dico vobis: quia nisi abundauerit iustitia vestra plusꝗ̄ scribarum et phariseorum: nõ intrabitis in regnum celorum Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis tractatibus. Lectio septima.

Iustitia phariseorũ est vt non occidant. Justitia eorum qui intraturi sunt in regnum dei est: vt non irascãtur. Minimum ergo est nõ occidere: et qui illud soluerit minim⁹ vocabitur in regno celorum Qui autem illud impleuerit vt non occidat: non continuo magnus erit et aptus regno celorum: sed tamen ascendit in aliquẽ gradũ. Perficietur autẽ si nec irascitur. Quod si perfecerit: multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur non soluit legẽ vt non occidamus: sed implet poti⁹ vt et foris dum nõ occidimus: ⁊ intus dũ nõ irascimur innocentiã custodiamus. Lect. viij.

Audistis quia dictũ est antiqs. Nõ occides. Qui autẽ occiderit: reus erit iudicio. In lege enim iudicabatur vt qui aliũ occidebat: et ipse occideretur. Ego autem dico vobis: id est ego nouus homo vobis nouis noua loquor. Qui enĩ oĩs q̄ irascitur fratri suo: re⁹ erit iudicio. Uidendũ est quantum intersit inter iustitiam phariseorum et christianorum: q̄ itroducit in regnũ celorũ Ibi enim occisio: reum facit iudicio. Hic autẽ ira reũ facit nichilominus iudicio. Qui autẽ dixerit fratri suo racha: reus erit cõsilio. Racha enim grece: hebraice dicitur cenos id est inanis ⁊ vacuus quẽ possumus vulgata iniuria absq̄ cerebro nuncupare. Sed si de ocioso sermone reddituri sumus rationẽ: q̄to magis de ꝯtumelia. Lec. ix.

Signanter additur q̄ dixerit fratri suo racha Frater enĩ noster nullus est: nisi q̄ eundem nobiscũ habet patrẽ. Cũ ergo similiter credat in deũ et xp̄m dei nouerit sapientiam: qua rõne stulticie elogio denotari põt: Quid inter est aũt inter reũ iudicio/ et reũ cõsilio/ et reũ gehẽ-

Luce 5. a.

Luce 5. b.

ne ignis: Nã hoc postre-
mũ grauissimũ sonat: et ad
monet grad⁹ quosdã fa-
ctos a leuiorib⁹ ad grauio-
ra: donec ad gehẽnã ignis
veniret. Et ideo si leuius
est reũ esse iudicio q̃ reũ
esse consilio. Itẽ si leuius
est reũ esse consilio q̃ reũ
esse gehẽne ignis oportet
vt leui⁹ esse intelligat ira
sci fratri q̃ dicere racha.
Et rursus leui⁹ esse dice-
re racha q̃ dicere fatue.
Nõ eñi reatus ipse habe-
ret gradũ nisi gradatim
etiã pctã cõmemorarent.
Mat. 5.c. Tu. añ. Audistis q2 dictũ
est antiq̃s nõ occides qui
autem occiderit reus erit
iudicio. ps. Bñ⁹. Ad vel.
Mat. 5.d. añ. Si offers munus tuũ
ante altare 7 recordatus
fueris q2 frat tuus hꝫ ali
q̃d aduersuz te: relinq̃ ibi
munus tuũ ante altare 7
vade p̃us reconciliari frĩ
tuo. 7 tũc veniens offeres
munus tuũ alta. p. Magr
¶ Dominica. vii. Oratio.
Deus virtutuz cuius
est totuz qd est opti
mũ: insere pectorib⁹ nr̃is
amorẽ tui nois et p̃sta in
nobis religionis augmen
tũ. vt q̃ sũt bona nutrias
ac pietatis studio q̃ sunt
nutrita custodias. Per.
¶ Secundum Marcum.
In illo tp̃e. Cuz turba Mar. 8.a.
multa esset cum iesu
nec haberẽt qd mãduca-
rẽt: cõuocatis discipulis
ait illis. Misereor super
turbã/q2 ecce iam triduo
sustinent me nec habent
qd manducent. Et r. Ser-
mo ex cõ. ve. be. p̃sb. l. vii.
In hac lectione ꝯsiderã-
da est in vno eodẽq3 redẽ
ptore nr̃o distincta opera
tio diuinitatis 7 humani-
tatis atq3 error euticisq̃
vnã tantũ in xp̃o opatio-
nem dogmatizare presu-
mit ꝓcul a chr̃ianis fini-
bus expellend⁹. Quis eñ
nõ videat hoc qd sup tur
bã miseret dñs ne vel ine-
dia vel vie longioris labo
re deficiat affectum esse 7
ꝯpassionẽ humane fragi-
litatis. Qd vero de septẽ
panibus 7 pisciculis pau
cis quatuor milia homi-
nũ satiauit diuie op⁹ esse
vtutis. Mistice autẽ hoc
miraculo designat: q viã
p̃ntis seculi aliter incolu-
mes trãsire nequiuimus
nisi nos gratia redempto
ris nostri: alimẽto sui ver
bi reficiat. Lectio octaua
Hoc vo typice inter hãc

refectionē ꝛ illam quinqꝫ panū ac duorūꝫ piscium distat: qđ ibi lr̃a veteris testamēti spūali gr̃a plena esse signata est. Hic autē noui veritas ac gr̃a testamēti fidelibus ministranda mōstrata. Sane vtraqꝫ refectio in monte celebrata est: vt alioꝝ euāgelistarū narratio declarat quia vtriusqꝫ scriptura testamēti recte intellecta altitudiuem nobis celestiū pceptoꝝ mādat ꝛ pmiorū Utrāqꝫ altitudinem xp̄i q est mōs domus dn̄i i vertice montiū consona voce predicat. Qui em̄ edificatam sup se ciuitatez siue domū dn̄i: id est ecclesiaz in alta bonoꝝ extollit operū ꝛ cunctis manifestam gētibus exhibet: ipse hanc ab īfimis delectationib⁹ abstractam pane celi reficit/ atqꝫ ad appetitum superne suauitatis dato pignore cibi spiritualis accendit. Lectio nona.

Misereor īquit super turbā quia ecce iā triduo sustinent me: nec habent qđ mādu cent. Et si dimisero eos ieiunos in domū suā deficiēt in via. Quare triduo turba dn̄z sustinuerit: mattheus exponit plenius qui ait. Et ascendens in montē: sedebat ibi. Et accesserunt ad eū turbe multe: habentes secū mutos/cecos / claudos/debiles/ꝛ alios multos: ꝛ piecerunt eos ante pedes ei⁹ et curauit eos. Turba ergo dn̄m sanatione infirmoꝝ suoꝝ triduo sustinet: cū electi qqꝫ fide scr̄e trinitatis lucidi dn̄o pro suis suorūqꝫ peccatis anime videlicet languoribus pseueranti instantia supplicant. an. Misereor super turbā: quia ecce iā triduo sustinent me nec habēt quod mādu cent et si dimisero eos ieiunos: deficiēt in via all'a. ℣. Bn̄dictus. Ad vespe. an. Et accipiens iesus septē panes gr̄as agens fregit et dedit discipl'is suis vt apponerent: ꝛ apposuerunt turbe all'a. ps. Magnifi. Mar. 8.a. Iohis.

¶ Dominica. viii. Oratio

Deus cuius prouidētia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus / vt noxia cuncta submoueas: ꝛ omnia nobis profutura concedas. Per dn̄m nostrū.

Secundum mattheum.

Mat. 7.b. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouiũ: itrinsecꝰ aũt sunt lupi rapaces. Et reꝉ.

Omelia origenis. Lec. vii

Quod paulo supius fratres charissimi dñs nr̄ iesus xp̄s spaciosam ꝛ latã viam nominauit. hoc nũc apertius falsos ꝓphetas ostendit: per quos multi in perditionem abominabilem abierunt. Qui primo in iudea multi apparuerunt: et modo perfidia totum impleuerunt mũdum. Sed illi q̄ prius falsi prophete fuerunt verissimos domini prophetas vsqꝫ ad mortem persecuti sunt sicut hieremiã et micheam/ aliosqꝫ multos. Isti autem nunc falsi prophete et falsi christiani / qui sunt veraces christianos sine misericordia persequuntur et opprimunt: aliquando si detur copia etiam gladiis sine intermissione aut suis prauis moribus et exemplis. Idcirco omnes preueniens dominus adhortatur dicens. Attendite a falsis ꝓphetis. Lec. viii

Attendite diligẽtius obseruate cautius vt nõ seducamini vt non circumueniamini vt non fallamini. Attendite ergo: hoc est considerate: qꝛ non sunt oues sed lupi in vestimento ouium. Quia nõ sunt religiosi / sed irreligiosi in figura religiositatis. Qꝛ non sunt xp̄iani sed veritate vacui chr̄ianorũ psecutores. Attẽdite a falsis prophetis q̄ veniunt ad vos / in vestimẽtis ouium itrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. Ipsos ꝛ beatus paulus apostolus ad ephesios loq̄ns designabat dicens. Scio enim quia post decessum meum introibunt in vobis lupi graues: lupi rapaces. Lectio nona.

Lupi enim rapaces nominantur omnes infideles heretici: q̄ grauiter sanctam ecclesiam opprimunt et persequuntur vel molestare frequẽtant: qui sine misericordia rapere et coaceruare non desinunt. Aliquando pecunie irruunt aliene: aliquando in ipsos pecuniarũ domios. Multo magis satagunt aĩas ra:

pere:et secũ miserabiliter
deducere. Et vestimentũ
ouiũ habere dicuntur:eo
ꝙ nomẽ habeant xpiani-
tatis vel qz assimilant se
ministris iustitie figurã
religiositatis mẽtientes.
Per xpianũ itaqꝫ nomen
multos seducere nitũtur
dulcibꝰ sermonibus:mul-
tis scandalum inferẽtes.
Isti sunt de ꝗbus ait apo-
stolꝰ. Per suos dulces ser
mones et blãdos seducũt
corda innocentium. Sed
ex fructibus eoꝝ cogno-
Mat. 7.b. scetis eos. Eu. ãn. Attẽdi-
te a falsis prophetis ꝗ ve
niunt ad vos in vestimen
tis ouium:intrīsecus au-
tem sunt lupi rapaces:a
fructibus eorum cogno-
scetis eos. ps. Benedictꝰ.
Mat. 7.c. Ad vespas ãn. Non om-
nis qui dicit michi domie
domine intrabit in regnũ
celorum:sed qui facit vo-
luntatem patris mei qui
in celis est/ipse intrabit in
regnum celorum all'a. ps
Magt. ℭ Dñica.ix. Orõ.
Largire nobis domie
ꝗsumus semper spm̃
cogitãdi ꝗ recta sunt pro-
pitius et agendi:vt qui si
ne te esse non possumus:
secundũ te viuere valea-
mus. Per. Scd̃m Lucam
Luce 16.a. In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis para-
bolã hanc. Hõ quidã erat
diues ꝗ habebat villicum
et hic diffamatꝰ est apud
illum quasi dissipasset bo
na ipsiuꝰ. Et rel'. Omel'. ve
nera.bede pbri. Lctõ.vij.
Ad clemẽtiam nos dñs
et saluator nr̃ hortat sub
exẽplo villici et debitoris
dñi sui:vt si dimittimꝰ de-
bitoribus nostris: dimit-
tantur et nobis debita no
stra. Diues autẽ iste qui
habebat villicum dñs ipe
est iesus christus: cuius
villici id est dispensatores
sunt omnes fideles in san
cta ecclesia. Exules eni et
peregrini sumꝰ in hoc mũ
do:⁊ hic nõ habemus he-
reditatẽ. Sed que in pre-
senti videmur habere ad
dispẽsandum nobis com-
missa sunt non ad possi-
dendum:noster autẽ mu
nicipatus: vt ait paulus
in celis est. Lectio octaua
In villico ergo isto quẽ
dominus suus eijcie-
bat de villicatione et lau-
dauit eum quia futuram
sibi vitam prospexerit:nõ
omnia debemus ad imi-
tandum sumere. Non

enim aut domino nostro facienda est in aliq̃ fraus vt de ipsa fraude nos ele= mosynas posse facere spe remus: aut eos qui nos recipiant in eterna taber nacula: id est sanctos an= gelos tanq̃ debitores esse domini dei nostri fas est intelligendi cum fideles quiq̃ sicut diximus in san cta ecclesia significentur in villico. Si ergo laudat a domino/ villicus q̃ frau dem faciebat quanto am plius placẽt domino deo qui secundum eius prece ptum bona sua fideliter dispensant. Lectio nona.

Qui ergo iuxta hui⁹ serui exemplum se= dulo reiiciende villicatio nis: id est vltimũ tempo= ris sui diẽ et rationis red dende tempus ꝓuiderit facile terrenorũ oĩm dele= ctatione simul et dilectio= ne nudatus plus sibi de amicis conquirendis / in futuro: q̃ de diuitijs in p̃senti colligendis ꝓspice= re necessariũ ducit: quia ablata villicatione fode= re nõ valemus / qr finita hac vita in qua laborare ꝓ eterna debem⁹: nequa= q̃ postea bone cõuersatio nis fructũ licet inquirere Sed illo tunc tẽpore men dicare confusio est: illo sci licet pessimo genere men= dicandi quo ille virgines fatue q̃ hic ꝓ opibus suis mercedẽ humane laudis percipiebant mendicasse referũtur. An. Dixit domi nus villico: quid hoc au= dio de te: redde rationem villicationis tue all'a. Ps. Benedictus. Ad ves. aña. Luce 16

Quid faciã quia domin⁹ me⁹ aufert a me villicatio nẽ fodere non valeo: men dicare erubesco/ scio quid faciam vt cũ amotus fue= ro a villicatione: recipiãt me in domos suas. Ps. Magt. Dñica.x. Oro.

Pateant aures mise= ricordie tue dñe p̃ci= bus supplicantiũ: ⁊ vt pe= tẽtib⁹ desiderata ꝯcedas fac eos q̃ tibi placita sunt postulare. Per dominum nostrum. Secundũ Lucã

In illo tẽpore. Cum ap propinquaret ies⁹ hie Luce 19 rusalem: videns ciuitatẽ fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio. vij.

Quod a flente domino illa hierosolymorum sub=

uerso describatur que a vespasiano et tyto romanis principibus facta est nullus qui historiã euersionis eiusdem legit ignorat. Romani enim principes denunciãtur cum dicitur. Quia venient dies in te et circundabũt te inimici tui vallo / et circundabunt te et coangustabunt te vndiqꝫ / et ad terram prosternent te / et filios tuos qui in te sunt. Hoc quoqꝫ quod additur Et non relinquent in te lapidem super lapidem: etiam ipsa eiusdem ciuitatis transmigratio testatur. Quia dum nũc in eodem loco cõstructa est: vbi extra portam crucifixus fuerat dominus: ꝑor illa hierusalem vt dicitur fundit⁹ est euersa. Lec.viii.

Hierusalẽ ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata subiungitur. Eo ꝙ nõ cognoueris tempus visitationis tue. Creator quippe omnium per icarnationis sue mysterium hanc visitare dignatus est. Sed illa timoris et amoris illius recordata non est. Sed querẽdum prius est quid sit quod dicitur. Uidens ciuitatez fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses et tu. Fleuit etenim pius redemptor ruinam perfide ciuitat⁊ quam ipsa sibi non cognoscebat esse venturam. Cui a flente domino recte dicitur. Quia si cognouisses et tu subaudi scilicꝫ fleres: que modo: quia nescis quod imminet exultas. Unde et subditur. Et quidem in hac die tua: que ad pacem tibi. Cũ enim se carnis voluptatibus daret: et ventura mala non prospiceret: in die sua que ad pacem ei esse poterãt habebat. Tu autem. Lec.ix.

Cur vero ꝑsentia bona ad pacem habuerit: manifestatur cũ subditur. Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Si enim a cordis eius oculis mala que imminebant abscondita non essent: leta in presentibus prosperis non fuisset. Cuius mox etiam pena que de romanis (sicut predixi) principibus imminebat adiuncta est. Qua descripta quid dominus fecerit subdit: quia ingres-

sus templum cepit eiice-re vendentes et ementes de illo dicens illis. Scri-ptum est quia dom⁹ mea domus oratiõis est. Uos autem fecistis illam spe-luncam latronum. Qui enim narrauit mala ven-tura/et protinus templũ ingressus est: vt de illo vẽ-dentes et ementes eiice-ret: pfecto innotuit: quia ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Antiphona Cum appro-pinquaret dominus hie-rusalem: videns ciuitatẽ fleuit super eam/et dixit quia si cognouisses et tu quia venient dies in te: et circundabunt te/⁊ coan-gustabunt te vndiq3: ⁊ ad terram prosternent te/eo q non cognoueris tem-pus visitationis tue alle-luia. Ps. Benedictus. Ad vesperas ãn. Scriptum est enim quia dom⁹ mea domus orationis est cun-ctis gẽtibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: et erat quoti-die docens in templo. Psalmus. Magnificat.

Dominica.xi. Oratio.

Deus qui omnipoten-tiam tuam parcen-do maxime et miserando manifestas: multiplica super nos gratiam tuam vt ad tua promissa currẽ-tes/celestium bonorum facias esse cõsortes. Per dominum nostru3 iesum christũ. Secundũ lucam.

In illo tempore. Dixit iesus ad quosda3 qui in se confidebant tanq3 iu-sti et aspernabantur cete-ros parabolam istam: di-cens. Duo hoĩes ascende-runt in tẽplum vt orarẽt: vnus phariseus/et alter publicanus. Et reliq. Ser-mo ex commẽtario vene-rabilis Bede pbri. lc. vii.

Luce 18.b.

Quam parabolã domi-nus qua semp orare ⁊ nõ deficere docebat: ita con-clusit vt diceret/venien-te iudice difficile in ter-ra fidem reperiẽdam: ne quis sibi forte de superua cua fidei cogitatione vel etiam confessione blandi ret mox altera iuncta pa-rabola: diligentius osten-dit a deo fidei non verba examinanda: sed opera. Inter que nimirum ope-ra maxime regnat humi-litas. Publicanus humi-liter orans/ad illa prefa-te vidue: hoc est ecclesie

membra pertinet De qui bus supra dicitur. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se? Phariseus autem merita iactans ad ea de quib⁹ terribilis in conclusione sententia subditur. Ueruntamen filius hominis veniens putas inueniat fidem in terra. Tu. Lectio. viii.

Phariseus stans hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum: raptores/ iniusti/ adulteri: velut etiam hic publican⁹. Quatuor sunt species quibus omnis tumor arrogantium demonstratur. Cum bonum aut a semetipsis se habere existimant: aut si sibi datum desuper credunt: pro suis se hoc accepisse meritis putant: aut certe cum iactant se habere quod non habent aut despectis ceteris singulariter videri appetunt habere quod habent. Qua phariseus iste iactantie peste laborasse deprehenditur: qui idcirco de templo absque iustificatione descendit: quia bonorum operum merita sibi quasi singulariter tribuens: oranti publicano se pretulit. Tu autem domine. Lectio nona.

Ieiuno bis in sabbato: decimas do omnium que possideo. Ezechiel propheta de ostensis sibi celi animalibus scribit. et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsorum quatuor. Corpora quippe animalium idcirco plena oculis describuntur: quia sanctorum actio ab omni parte circunspecta est bona desiderabiliter preuidens mala solerter cauens. Sed nos sepe dum aliis rebus intendimus: fit vt alia negligamus: ibi procuidubio oculum non habemus. Nam ecce pharíseus ad obtinendam abstinentiam / ad impendendam misericordiam: ad referendas deo gratias oculum habuerat: sed ad humilitatis custodiam / non habebat. Et quid prodest quod contra hostium insidias pene tota ciuitas caute custoditur: si vnum foramen apertum relinquitur vnde ab hostibus intretur. An. Duo homines ascenderunt in Luce 18.b.

templum vt oraret: vnus phariseus et alter publicanus. descendit hic iustificatus in domum suam ab illo alleluia. ps Benedictus. Ad vesperas an.
Luce 18.b. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suũ dicens deus ꝓpitius esto michi peccatori. ps Magnificat.

¶ Dominica.xij. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus qui abũdantia pietatis tue: ꝛ merita supplicum excedis/et vota effunde super nos misericordiam tuam / vt dimittas que conscientia metuit/et adijcias quod oratio nõ presumit. per.

Secũdum marcum. vij.

Mar. 7.d. In illo tẽpore. Exiens iesus de finibus tyri venit ꝑ sidonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et reliq.

Omelia venerabilis Bede presbiteri. Lect. vij

Surdus ille ꝛ mut⁹ quẽ mirabiliter curatũ a domino modo cum euangelium legeretur / audiuimus / genus humanum designat in his qui ab errore diabolice deceptionis diuina merentur gratia liberari. Obsurduit nanq̧ homo ab audiẽdo vite verbo: postq̃ mortifera serpentis verba contra dominũ tumidus audiuit. Mutus a longe cõditoris effect⁹ est ex quo cum seductore colloquiũ habere ꝑsumpsit. Et merito clausit aures ab audienda inter angelos laude creatoris quas ad audiendã eiusdẽ creatoris vituperationẽ sermonib⁹ hostis incautus aperuit Merito clausit os ad predicãdã cũ angelis laudẽ creatoris quod velut ad meliorandũ eiusdẽ opus creatoris cibi vetiti preuaricatione supbus impleuit. Tu autẽ. Lec. viij.

Et heu miser generꝫ humani defectus. Quod in radice viciosuꝫ germĩauit viciosius multo dilatari cepit in propagine ramorum ita vt veniente in carne domino exceptꝭ paucis de iudea fidelibus totus pene mũdus ab agnitione et confessione veritatis surdus erraret ꝛ mut⁹. Sed vbi abundauit peccatum: superabundauit et gratia.

Uenit nãq3 dñs ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quot sanaret. Uenit sue gratia pietatis ad tumentia turbida et instabilia gentiũ corda in quibus nouerat esse qui ad suã gratiã pertinerẽt. Et bene inter medios fines decapoleos. ad mare galilee vbi egrotum sanaret venisse perhibetur: q̃a relicto ob perfidiã populo qui decalogi mandata acceperat exteras venit ad gentes: vt sicut ioannes ait filios dei qui erant dispersi cõgregaret in vnũ Tu autem. Lectio nona.

ET adducunt inquit ei surdum et mutũ: et deprecãtur eum vt imponat ei manũ. Quia ille surdus saluatorem agnoscere / mutus rogare nequibat adducunt ei amici / et pro eius salute domino supplicant. Sic nimirum sic spirituali necesse est curatione geratur: vt si quis humana industria ad auditum confessionemq3 veritatis cõuerti non potest: diuine pietatis offeratur aspectibus atq3 ad sanãdum eum superne manus flagitetur auxiliũ. Nec tardat celestis misericordia medici: si intenta precantium non hesitat / nec deficit oratio. An. Exiens iesus de finibus tyri venit per sydonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos alleluia. Ps. Benedictus. Ad vesperas An. Bene omnia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui. Ps. Magt. Marc. 7.d. Ibid.

C Do. decimatertia. Oro.

OMnipotens et misericors deus de cuius munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter seruiatur / tribue nobis quesumus: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per dominum nostrum.

C Secundum Lucam.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis Bede presbiteri. Lectio septima. Luce 10.d.

Non oculi scribarum neq3 phariseorum qui corpus domini tantum videre: sed illi beati oculi qui eius possunt cognoscere sacramẽta: de quibus di-

citur. Et reuelasti ea par
uulis. Beati oculi paruu
lorum quibus et se et pa-
trem filius reuelare di-
gnatur. Dico autem vo-
bis q multi prophete et
reges voluerunt videre
que vos videtis / et non
viderunt: et audire que
vos auditis / et non au-
dierunt. Lectio octaua.

Abraham vero exul-
tauit vt videret diē
christi: vidit et gauisus
est. Esaias quoqꝫ et miche-
as: et multi alii prophe-
te viderūt gloriam domi-
ni: qui et propterea viden
tes sūt appellati. Sed hi
omnes a longe aspiciētes
et salutantes / et per spe-
culum in enigmate vide-
runt. Apostoli autem in
presentia habentes domi
num / conuescentesqꝫ ei et
queqꝫ voluissent interro-
gando discētes: nequaqꝫ
per angelos et varias vi-
sionum species opus ha-
bebant doceri. quos vero
lucas multos prophetas
et reges dicit mattheus
apertius prophetas ꝛ iu
stos appellat. Ipsi sunt
reges magni qui tētatio-
num suarū motibus non
consentiendo succumbe-
re: sed regendo preesse
nouerunt. Tu autem do-
mine mi. Lectio nona.

Et ecce quidam legis-
peritus surrexit ten-
tans eum et dicens. Ma-
gister / quid faciendo vi-
tam eternam possidebo?
Legisperitus qui de vi-
ta eterna dominum ten-
tans interrogat occasio-
nem vt reor tentandi de
ipsis domini sermonibus
sumpsit vbi ait. Gaudete
autem q noīa vestra scri
pta sunt in celis. Sꝫ ipsa
sua tentatione indicat q̄
vera sit illa dñi confessio
qua patri loquitur q ab
scondisti hec a sapienti-
bus et prudentibus et re
uelasti ea paruulis. aña. Luce
Homo quidam descende 10.e.
bat ab hierusalem in hie-
rico ꝛ incidit in latrones:
qui etiam dispoliauerūt
eum, et plagis impositis
abierūt semiuiuo relicto.
℣. Benedictus. Ad vespe
ras aña. Quis tibi vide- Ibidē.
tur proximus fuisse illi
qui incidit in latrones?
et ait. ille qui fecit miseri
cordiam in illo: vade ꝛ tu
fac similiter alleluia. ps.
Magnificat. ¶ Domini-
ca decimaquarta. Oratio

Omnipotens sempiterne deus: da nobis fidei spei et charitatis augmentum: et vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per dominum.

Secundum Lucam.

Luce 17.c. In illo tempore. Dum iret iesus in hierusalem transibat per mediã samariam et galileam. Et cum ingrederet quoddam castellum: occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Sermo ex commẽtario venerabilis Bede presbiteri. Lectio septima.

Leprosi non absurde intelligi possunt: qui scientiam vere fidei non habẽtes varias doctrinas profitentur erroris. Hi autẽ tam vitandi sunt ecclesie vt si fieri potest longius remoti magno clamore interpellẽt. Unde et aperte subiungitur. Qui steterunt a longe et leuauerũt vocẽ dicentes. Jesu preceptor miserere nostri. Luce 10.e. Et bene vt saluentur iesum preceptorem nominant. Quia enim in eius verbis se errasse significant: hunc saluandi humiliter preceptorem vocant. Tu. Lectio octaua. Ibid.

Cumque ad cognitionem preceptoris redeũt: mox ad formam salutis accurrunt. Nam sequitur. Quos vt vidit dixit. Ite ostendite vos sacerdotibus. Et factũ est dum irent mundati sunt. Nullum dominus eorum quibus hec corporalia beneficia prestitit inuenitur misisse ad sacerdotes: nisi leprosos. Quia videlicet sacerdotium iudeorũ figura erat futuri sacerdotij regalis quod est in ecclesia quo consecrãtur omnes pertinẽtes ad corpus christi summi et veri principis sacerdotum. Et quisquis vel heretica prauitate vel superstitione gẽtili: vel iudaica perfidia / vel etiam scismate fraterno quasi vario colore per christi gratiã caruerit: necesse est vt ad ecclesiam veniat / coloremque fidei verum quem accepit ostendat. Lectio.ix.

Cetera vero vitia tanquam valitudines / et quasi morbos anime atque sensuum per seipsum interius in conscientia et

intellectu dominus sanat et corrigit. Unde autem vnus ex illis vt vidit quia mundatus est: regressus est cum magna voce magnificans deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens. Ille enim vere deo gratias agit: qui repressis cogitationibus presumptionis sue: qua in semetipso infirmus se humiliter videt: qui nichil sibi virtutis tribuit qui bona que agit esse de misericordia conditoris cognoscit. Añ.
Luce 17.c. Dum ingrederetur iesus quoddam castellum occurrerũt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe et leuauerũt vocem dicentes/iesu preceptor miserere nobis. Ps. Benedictus. Ad vespas añ. Nonne decem mundati sunt:
Ibid. et nouem vbi sunt? nõ est inuentus qui rediret/et daret gloriam deo: nisi hic alienigena. vade quia fides tua te saluum fecit alleluia. Ps. Magnificat.

¶ Dominica.xv. Oratio.

Custodi quesumus domine ecclesiã tuam propitiatione perpetua: et quia sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxiliis et abstrahatur a noxiis. et ad salutaria dirigatur. Per do.

Secundum Mattheum.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Et reliqua. Mat. 6.c.

Sermo et commentario venerabilis bede presbiteri. Lectio septima.

Nemo potest duobus dominis seruire: quia nemo valet transitoria simul et eterna diligere. Si enim eternitatem diligimus/ cuncta temporalia in vsu nõ in affectu possidemus. Aut enim vnum odiet et alterum diliget: aut vni adherebit/et alterum cõtemnet. Hec verba diligẽter cõsideranda sunt. Nã qui sint duo domini: consequenter exponit dicẽs. Non potestis deo seruire et mammone. Audiat hoc auarus: audiat q̃ censetur nomine christiano non posse simul mammone/hoc est diuitiis christoq; seruire. Lectio octaua.

Et tamen non dixit/ qui habet diuitias: sed qui seruit diuitiis. Qui enim diuitiarum ser

nus est: diuitias custodit vt seruus. Qui autē seruitutis excussit iugū: distribuit eas vt dominꝰ. Sed qui seruit mammone: illi vtrīq; seruit qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis prepositus princeps huius seculi a domino dicitur. Ergo aut vnum odiet/ et alterum diliget. Ut fieri debet odiet scilicet diabolum: diliget deū: aut vni adherebit/ et alterū contemnet. Adherebit scilicet diabolo: cum quasi eius premia temporalia sectatur: contemnet autem deum. Non dixit odiet: sed sicut solēt mnas eiꝰ postponere cupiditatibus suis: qui de bonitate eius sibi impunitatem blandiuntur. Quibus per salomonem dicitur. Fili/ ne adiicias peccatum super peccatum: ⁊ dicas. Miseratio dei magna est. Rc. ix

Ideo dico vobis. Nolite solliciti eē anime vestre quid manducetis aut corpori vestro quid induamini. Ergo quod omnibus natura tribuit et iumentis ac bestiis hominibus quoq; commune est huius cura penitꝰ non liberemur: sed precipitur nobis ne solliciti simus quid comedamus. Et quia in sudore vultus preparamus nobis panem: labor exercēdus est sollicitudo tollenda est. Anima plus est q̄ esca: ⁊ corpus plus q̄ vestimentum. Admonet vt meminerimus multo amplius nobis deū dedisse ꝙ nos fecit et composuit ex anima ⁊ corpore: q̄ est alimētum atq; tegumentū. Ut intelligas eum qui dedit animam multo facilius escas esse daturū. Similiter enim qui corpus dedit/ multo facilius daturum esse vestimentū. an.

Nolite solliciti esse dicentes quid mādūcabimus aut q̄d bibemus: scit enī pater vester celestis quid vobis necesse sit alleluia. Mat. 6.d.

ps. Benedictus. Ad vesperas an. Querite ergo primū regnum dei/ et iustitiam eius: et hec omnia adiicientur vobis alleluia. ps. Magt. ¶ Dominica. xvi. Oratio. Ibid.

Ecclesiam tuā domine miseratio ꝯtinua mundet et muniat: et

quia sine te non potest salua consistere: tuo semper mũere gubernetur. Per dñm. Secũdum Lucam.

Luce 7.d. In illo tempore. Ibat iesus in ciuitatẽ que vocatur naym: et ibãt cũ illo discipuli eius / et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis / ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et reliqua.

Sermo et cõmentario venera. bede pbri. Lec. vii.

Defũctus hic qui extra portam ciuitatis multis est intuentibus elatus / significat hominem letali criminum funere soporatum: eandemq insuper anime mortem nõ cordis adhuc cubili tegentem / sed ad multorum notitiã per locutionis operis ve indictum / quasi per ostia ciuitatis propalantem. Qui bene filius vnicus matris sue fuisse perhibetur. Quia licet e mult collecta personis / vna sit perfecta et immaculata virgo mater ecclesia: singuli quiq tamen fidelium vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatentur Nam et electus quilibet quando ad fidem imbuitur filius est. Quãdo ad fidem alios imbuit / mater est. Lectio octaua.

Porta ciuitatis qua defunctus efferebatur: puto aliquem de sensibus esse corporeis. Qui enim seminat inter fratres discordias: qui iniquitatem in excelso loquitur / per oris portam extrahitur mortuus. Qui viderit mulierem ad concupiscẽdam eam per oculorum portam sue mortis indicia profert. Qui fabullis ociosis / obscenis ve carminibus / vel detractionibus aurem libenter aperit: hãc anime sue portam mortis efficit. Ceterosq qui nõ seruat sensus: mortis sibi ipsi reserat aditus. Lectio nona.

Et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Uiduam esse ecclesiam omnis anima que sponsi dominiq sui se morte redemptam meminit agnoscit. Diuino autem nutu multa hominum turba viduam comitabatur: vt viso tanto miraculo multi testes multi fierent domini lauda:

tores. Quam cum vidis=
set iesus misicordia mo=
tus super eam / dixit illi.
Noli flere. Desiste inquit
quasi mortuū flere quem
mox viuum resurgere vi
debis. Ubi mystice noua
ti dogma confunditur.
Qui de sua mundicia su=
perbe gloriatus humilē
penitentium mundatio=
nem euacuare conatur/
veramq̄ matrem ecclesi=
am de natorum suorum
spirituali extinctione plo
rantem spe vite redonan
de negat consolari debe=
Luce 7.b. re. Tu autem. an. Ibat ie
sus in ciuitatem que vo=
catur naym: et ecce defun
ctus efferebat filius vni=
cus matris sue. ps. Bene
Luce 7.c. dictus. Ad vesperas ān.
Accepit autem omnes ti
mor: et magnificabant de
um dicētes: quia prophe
ta magnus surrexit in no
bis: et quia deus visita=
uit plebem suam. ps. Ma
gnificat. ¶ Dominica de=
cimaseptima. Oratio.
Tua nos quesumus
gratia semper et pre
ueniat et sequatur: ac bo=
nis operibus iugiter pre
stet esse intentos. Per do
minum. Secūdum lucā.

In illo tempore. Cum Luce 14.a.
intrasset iesus in do=
mum cuiusdam pricipis
phariseorū sabbato man=
ducare panem: et ipsi ob=
seruabant eum. Et ecce
quidam homo hydropi=
cus erat āte illum. Et reli
qua. Omelia venerabilis
bede presbiteri. Lect. vii.
Hydropis morbus ab
aquoso humore vocabu=
lum trahit. Grece enim a=
qua / hydor vocatur. Est
aūt humor subcutaneus
de vicio vesice natus / cū
inflatione turgente et an
helitu fetido. Propriūq̄
est hydropici q̄to magis
abūdat humoribus inor
dinatis / tanto amplius
sitire. Et ideo recte com=
paratur ei quem fluxus
carnaliū voluptatum ex=
uberans aggrauat. Com
paratur diuiti auaro / q̄
quanto copiosior est diui
tijs quibus non bene vti=
tur / tanto ardentius ta=
lia concupiscit. Lect. viii.
Et respondēs iesus/
dixit ad legisperitos
et phariseos. Licet sabba
to curare? At illi tacue=
runt. Quod dicitur re=
spondisse iesus ad hoc re=
spicit quod p̄missum est/

et ipsi obseruabant eum. Dominus enim nouit cogitationes hominū. Sed merito interrogati tacēt qui cōtra se dictum quicquid dixerint vident. Nā si licz sabbato curare: quare saluatorē an curet obseruāt? Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant. Tu aūt. Lectio.ix.

Ipse vero apprehensum sanauit eum / ac dimisit. Prouida dispensatione dominus ante legisperitos et phariseos / hydropicū curat: et mox contra auariciam disputat: vt videlicet per hui⁹ egritudinem corporis in illis exprimeret egritudo corporis. Deniqz post multa disputatiōis eius hortamenta subiunctum est. Audiebāt autem hec omnia pharisei qui erant auari: et deridebāt illum Hydropicus quippe quo amplius biberit / ampli⁹ sitit. Et omnis auarus sitim multiplicat. qui cum ea que appetit adeptus fuerit: ad appetenda alia amplius anhelat. An. Dixit iesus ad legisperitos /
Luce 14.a. et phariseos: si licet sabbato curare? at illi tacuerunt: ipse vero apprehendens hydropicum sanauit eum ac dimisit. ps. Benedictus. Ad vespas ān.
Cum vocatus fueris ad nuptias / recumbe in nouissimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit: amice / ascēde superius: tūc erit tibi gloria corā simul discumbētibus alleluia. ps. Magnificat. ¶ Dominica decimaoctaua. Oratio

Da quesumus domine populo tuo diabolica vitare contagia: et te solum deum pura mente sectari. Per dominum. Secundum Mattheum.

In illo tempore. Pharisei audientes q iesus silentium imposuisset saduceis / conuenerūt in vnum. Et interrogauit iesum vnus ex eis legisdoctor tentans eum. Magister: quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua. Omelia beati ioannis episcopi. Lec. vii.

Conuenerunt vt multitudine vincerent: quem ratione superare non poterant. A veritate se esse nudos professi sunt: qui multitudīe se armauerūt. Dicebant enim apud se.

Unus loquatur pro omnibus: et omnes loquamur per unum: ut si quidē vicerit / omnes videamur victores. Si autem victus fuerit / vel solus videatur confusus. O pharisei qui omnia propter homines cogitatis et facitis. Primum quidem venientes cum uno: vincendi estis per unum. Lectio. viii.

Tamē pone quia uno victo / homines non intelligunt omnes vos esse victos. Nunquid conscientie vestre nō sentiūt se esse cōfusas. Levis enim est cōsolatio cum quis in seipso confusus est: quod ab aliis ignoratur. Magister / quod est mandatum magnū in lege? Magistrum vocat: cuius nō vult esse discipulus: non scire desiderans / sed tentans. Simplicissimus interrogator et malignissimus īsidiator de magno mandato interrogat: qui nec minimum observat. Ille enim debet interrogare de maiori iustitia / qui minorem compleuit Tu autem. Lectio nona.

Dominus autem sic ei respōdit: ut interrogationis eius fictā conscientiam statim primo responso percuteret dicens Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: et in tota aīa tua: et in tota mente tua. Hoc est magnum et primū mādatum. Maximum aūt et minimū mādatū dicimus q̄tū ad dignitatem mandatorum / non quantum ad utilitatē. Alioquin utilitas omnium mandatorum una est: et omnia mādata que unum videntur esse mandatum: ita sibi coherent ut alterum sine altero esse non possit. Tu autem.

ān. Magister: qd est mandatum magnum in lege? ait illi iesus. diliges dominum deū tuum / ex toto corde tuo alleluia. ps. Benedictus. Ad vespas Mat. 22.d.

ān. Quid vobis videtur de christo: cuius filius est? dicunt ei omnes: david dicit eis iesus: quomodo david in spiritu vocat eū dominum dicēs: dixit dominus domino meo: sede a dextris meis ps. Magnificat. Ibid.

¶ Dominica decimanona. Oratio.

Dirigat corda nostra quesumus domine

tue miserationis opera-
tio: quia tibi sine te place-
re non possimus. Per do
minum nostrum iesum.
Secundum Mattheum.
Mat. 9.a. In illo tempore. Ascē-
dens iesus in nauicu
lam: transfretauit et ve-
nit in ciuitatem suam. Et
reliqua. Omelia beati io-
annis episcopi. Lect. vii.
Creator rerum orbis do
minus posteaq̄ se ꝓpter
nos angustiauit in carne
cepit habere humanam
patriam / cepit ciuitatis
iudaice esse ciuis / paren-
tes habere cepit / paren-
tum omnium ipse parēs
vt inuitaret amor attra
heret charitas / vinceret
affectio / suaderet huma-
nitas / q̄s fugauerat do-
minatio: metus disperse-
rat: et fecerat vis potesta
tis extorres. Uenit in ci-
uitatem suam: et obtule-
runt ei paraliticum iacē-
tem in lecto. Lectio. viii.
Et videns inquit ie-
sus fidem illorum /
dixit paralitico. Confide
fili. Dimittuntur tibi pec
cata tua. Audit veniam
et tacet paraliticus / nec
vllam rependit gratiam:
quia plus corporis q̄ a-
nime tendebat ad curam
et temporales erumnas
resoluti corporis sic defle
bat: vt eternas penas re-
solutionis anime non de-
fleret / gratiorem sibi pre-
sentem vitam iudicans
q̄ futuram. Merito chri-
stus fidem offerentiū re-
spicit: et vecordiam despi
cit sic iacētis vt fidei alie-
ne suffragio paralitici a-
nima ante curaretur / q̄
corpus. Tu autē. Lec. ix.
Respiciens inquit fi-
dem illorum. Cerni-
tis in hoc loco fratres / de
um non querere: insipien
tium voluntates non ex-
pectare ignorantium fi-
dem / non infirmi stulta
desideria perscrutari: sed
ad alterius fidem subue
nire. Reuera fratres quā
do medicus languētium
querit / aut respicit volun
tates: cum semper cōtra-
ria desideret et requirat
infirmus: hinc est q̄ nunc
ferrum / nunc ignem / nūc
amara pocula ingerit / et
opponit inuitis: vt curā
sani sentiant / quam sen-
tire non poterāt egrotan-
tes. Tu autē domine mi-
serere nostri. ℣. Dixit dñs Ma
paralitico: confide fili re- 9.a

mittunt tibi peccata tua alleluia. Ps. Benedictus.
Ad vesperas. An. Uidentes autẽ turbe timuerũt et glorificauerunt deum qui dedit potestatem talem hominib⁹. Ps. Magt.
Dñica.xx.post triñ. Or.
Omnipotens et misericors deus vniuersa nobis aduersantia propiciatus exclude: vt mente et corpore pariter expediti: q̃ tua sunt liberis mentib⁹ exequamur. Per dominum nostrum iesum.
Secundum Mattheum.
Mat. 22. a. In illo tempore. Dicebat iesus turbis parabolam hanc. Simile factum est regnũ celorum homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua
Omelia beati gregorii pape.
Lectio septima.
Plerũq₃ in sancto euangelio per regnũ celorum presens ecclesia designatur. Congregatio iustorũ regnum celorum dicitur. Quia enim per prophetam dominus dicit. Celũ michi sedes est. Et salomon ait. Anima iusti: sedes sapientie. Paulus etiam dicit christum dei virtutẽ ⁊ dei sapientiam. Liq̃do colligere debemus quia si deus sapiẽtia anima autem iusti: sedes est sapientie. Dum celum dicitur sedes dei: celum ergo est anima iusti. Hinc per psalmistã de scris predicatorib⁹ dicit. Celi enarrãt gloriã dei. Tu. Re. viii.
Regnum ergo celorũ ecclesia iustorum est quia dum eorũ corda in terra nil ambiũt per hoc q̈ ad superna suspirant iam in eis dominus quasi in celestibus regnat. Dicat ergo: simile est regnũ celorum homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Iã intelligit charitas vestra quis est rex: regis filii pater: Ille nimirũ/cui psalmista ait. Deus iudiciũ tuum regi da: ⁊ iustitiam tuam filio regis. Tu autem domine. Lectio nona.
Qui fecit nuptias filio suo. Tunc enim deus pater deo filio nuptias fecit: quando hunc in vtero virginis humane nature coniunxit. Quã do deum ante secula fieri voluit hominem in fine seculorum. Sed quia ex duabus personis solet fieri ista coniunctio.

absit hoc ab intellectibus
nostris vt personam dei
et hominis saluatoris no
stri iesu christi ex duab⁹
personis credamus esse
vnitam. Ex duabus quip
pe atq; in duabus hunc
naturis existere dicimus
Sed ex duabus personis
compositam credi vt ne=
Mat. phas vitemus. An Dicite
22.a. inuitatis ecce prandium
meum paraui: venite ad
nuptias alleluia. ps. Be=
nedictus. Ad vespas An.
Ibid. Nuptie quidem parate
sunt: sed qui inuitati erãt
non fuerunt digni: ite er=
go ad exitus viarum et
quoscunq; inueneritis vo
cate ad nuptias alleluia.
Psalmus Magnificat.
¶ Dominica.xxi. Oratio.
Largire quesum⁹ do=
mine fidelibus tuis
indulgẽtiam placatus et
pacem: vt pariter ab om=
nibus mundentur offen=
sis: et secura tibi mẽte de
seruiat. Per. S. ioannem
Joh. In illo tempore. Erat
4.g. quidam regulus cu=
ius filius infirmabat ca=
pharnaum. Hic cum au=
disset quia iesus aduenj=
ret a iudea in galileam/
abijt ad eum et rogabat

eum vt descenderet et sa=
naret filium eius. Inci=
piebat enim mori. Et reli
qua. Omelia beati grego
rij pape. Lectio septima.
Lectio sancti euangelij
quam modo fratres au=
distis expositione non in=
diget. Sed ne hanc tacite
preterisse videamur ex=
hortando potius q̃ expo=
nẽdo in ea aliquid loqua=
mur. Hoc autem nobis
solummodo de expositio=
ne video esse requiren=
dum. Cur is qui ad salu=
tem petendam venerat
audiuit: nisi signa et pro=
digia videritis non cre=
ditis. Tu. Lectio octaua.
Qui enim salutem q̃=
rebat filio: procul=
dubio credebat. Neq; eni
ab illo quereret salutem
quem non crederet salua
torem. Quare ergo dici=
tur. Nisi signa et prodi=
gia videritis: non credi=
tis cum ante crederet q̃
signum videret: Sed me
mentote quid petijt: et
aperte cognoscetis quia
in fide dubitauit. Popo=
scit nanq; vt descenderet
et sanaret filium ei⁹. Tu
autem dñe. Lect. ix.
Corporalem ergo pre

sentiā dñi querebat/q̄ per spiritū nusq̄ȝ deerat. Minus itaq̄ȝ in eū credidit/ quē non putauit posse salutē dare: nisi p̄sens esset ꝛ corpore. Si enim p̄fecte credidisset: proculdubio sciret q2 non esset loc⁹ vbi nō esset deus. Ex magna ergo parte diffisus est: q2 virtutē nō dedit maiestati: sed presentie coporali.

Joā. 4.b. Tu autē. Añ. Erat quidā regul⁹ cuius fili⁹ infirmabatur capharnaū: hic cū audisset q2 iesus adueniret in galileā/rogabat eū vt sanaret filiū eius. ps. Bñdictus. Ad ves. añ. Cognouit autē pater/q2 illa hora erat in qua dixit iesus filius tuus viuit: et credidit ipse / et domus ei⁹ tota. ps. Magnificat.

Ibid.

¶ Dominica.xxii. Oratio

Familiā tuaȝ q̄s dñe cōtinua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatibus te p̄tegente sit libera: et in bonis actibus tuo nomi sit deuota. Per dominū. Secūdm mattheum.

Mat. 18.a. In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnum celoꝝ homini regi: qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et reliqua. Omelia bti augustini episcopi. Lectio. vii.

Ecce fratres res in aperto ē: admonitio vtilis valde et salubris. Obediētia debetur / vt quod iussum est impleat: quia oīs homo debitor est dei et debitorem habet fratrē suum. Quis est enim qui nō sit debitor: nisi in quo nullū peccatum potest inueniri: Quis est autē qui non habeat debitorē fratrem: nisi ille in quem nemo peccauit: Putasne quisq̄ȝ in genere humano reperiri potest/qui non et ipse aliquo peccato obstrict⁹ sit fratri suo. Lectio octaua.

Debitor est ergo omnis homo: habēs tamē et ipse debitorē. Ideo deus iustus constituit tibi regulā in debitore tuo quod faciet et ipse cū suo. Duo sunt opa misericordie que nos liberant: que breuiter ipse dñs posuit in euangelio. Dimittite/ et dimittet vobis: date/et dabitur vobis. Dimittite et dimittetur vobis: ad ignoscendū pertinet. Date et dabit vobis: ad prestandum beneficiū perti-

net. Tu autē. Lectio.ij.

Quod ait de ignoscēdo ꝛ tu vis tibi ignosci quod peccas/ꝛ habes alium cui tu possis ignoscere. Rursus quod pertinet ad tribuendum beneficium petit te mendicus et tu es dei mendic⁹. Omnes enim quādo oramus mendici dei sumus. Ante ianuā patrisfamilias stamus: immo etiam ꝓsternimur/ supplices ingemiscimus: aliquid volentes accipere. Et ipsum aliqd ipse deus est. Quid a te accipit mendicus? Panē Et tu quid petis ab eo nisi christum qui dicit. Ego sum panis viuus: qui de celo descēdi. Tu aūt dñe.

Mar. 18.c. aña Dixit autem domin⁹ seruo: redde quod debes. procidens autem seruus ille rogabat eum dicens. patientiam habe in me: ꝛ omnia reddā tibi. ps. Benedict⁹. Ad vesperas ān.

Mar. 18.c. Serue neqꝫ omne debitū dimisi tibi quoniam rogasti me. nonne ergo oportuit te misereri conserui tui/ sicut et ego tui misertus sum alleluia. ps. Magnificat. ❡ Dominica vicesimatertia. Oratio.

Deus refugium nr̄m et virtus: adesto pijs ecclesie tue precib⁹/ auctor ipse pietatis et p̄sta: vt quod fideliter petim⁹/ efficaciter consequamur. p d. Secūdū Mattheum.

In illo tempore. Abeūtes pharisei cōcilium inierūt/ vt caperēt iesum in sermone. Et reliqua. Mat. 22.a.

Omelia beati Hieronymi presbiteri. Lectō septima.

Querētes dominū comprehendere principes sacerdotum ꝛ scribe: timuerunt populum. Atqꝫ ideo quid per se non poterant presidis manibus efficere tentabāt: vt ipsi a morte eius viderētur immunes: et mittunt ei discipulos suos cū herodianis. Tu autem. Lectio.viij.

Miserūt ergo discipulos suos q̄si adhuc minus cognitos et min⁹ suspectos: vt abscondite facileqꝫ deciperēt eū aut deprehensi minus erubescerent apud eum. Nam concilio malo deprehenso tanto minus nascitur cōfusio/ q̄to fuerit persona deterior. Sed discipuli magistris suis minores etate erant: malitia autem

pares. Tu aūt. Lect. ix.
Magister scim⁹ quia verax es / et viā dei in veritate doces: ⁊ nō est tibi cura de aliquo. Non enim respicis personam hominum. Dic ergo nob̄ Quid tibi videtur: licet cēsum dari cesari / an non?
Mat. 22.a.
Magistrum eum vocant et veracem: vt quasi honoratus ⁊ laudatus / mysteriū sui cordis eis simpliciter aperiret: tāq̄ eos volens habere discipulos
Mat. 22.b. Tu aūt. ān. Magister scimus quia verax es: ⁊ viam dei in veritate doces alleluia. ps. Benedictus.
Mat. 22.c. Ad vesperas ān. Reddite ergo que sūt cesaris cesari: et que sunt dei deo alleluia. ps. Magnificat.
¶ Dñica.xxiiii. Oratio.
Absolue quesum⁹ domine tuoruȝ delicta populorum: et a peccatorum nexibus que pro nostra fragilitate contraximus: tua benignitate liberemur. Per dominum
Secundum Mattheum.
Mat. 9.c. In illo tēpore. Loquēte iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit et adorauit eum dicens. Domine filia mea modo defuncta est: sed veni impone manuȝ tuam super eam / et viuet. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede presbiteri. Lectio septima.
Princeps sinagoge nullus melius q̄ ipse moises intelligitur. Unde bene iayrus / id est illuminans siue illuminatus dicitur quia qui accipit verba vite dare alijs et per hec ceteros illuminat: et ipse a spiritu sancto quo vitalia monita scribere vel docere possit illuminatur. Tu autem domine. Lec. viij.
Qui iuxta euangelium luce videns iesum / procidit ad pedes eius: quia in spiritu venturum in carne dñm viderat: humili corde se eius potentie subdidit / et quē tra circa finem seculi hominem incarnādum esse cognouit: vt eternum ante omne seculū deum existere nō dubitaret. Sicaput christi deus pedes eius quid apti⁹ q̄ assumpta humanitas qua terram nostre mortalitatis tetigit / accipiēdi sunt. Et procidere archisinagogū ad pedes iesu est legislatorem cum tota progenie

mediatorem dei et homi-
num lõge sibi dignitatis
gloria preferendum esse
cognoscere: et confiteri cũ
apostolo: quia quod infir
mũ est dei / fortius est ho
minibus. Tu. Lectio. ix.
Filia ergo archisina
gogi ipsa est sinago-
ga / que sola legali institu
tione cõposita: quasi vni-
ca moisi nata erat / et hec
velut duodecim etatis an
nõ / hoc est tẽpore puber-
tatis appropinquãte mo
riebatur: quia nobiliter a
prophetis educta postq̃
ad intelligibiles annos p
uenerat / postq̃ spiritua-
lem deo sobolez generare
deberet: subito languore
erroris consternata: spiri
tualis vite vias igredi de
spabiliter omisit. Et si nõ
a christo ei succurreret: i
horrendam mortem per
omnia corruisset. Tu aũt
Mat. dñe. añ. Loquente iesu ad
9.c. turbas ecce princeps vn[9]
accessit et adorauit eũ di-
cens domĩe filia mea mo-
do defuncta est: sed veni
impone manum tuam su
per eam et viuet alleluia
ps. Benedictus. Ad ves.
Ibid. añ. Cõfide filia: fides tua
te saluã fecit: et salua fa-
cta est mulier ex illa ho-
ra all'a. ps. Magt. ¶ Dñi
ca vicesimaquinta. Oro.
Excita q̃sumus domi
ne tuorum fidelium
volũtates: vt diuini ope-
ris fructum propensius
exequentes / pietatis tue
remedia maiora percipi-
ant. Per. ¶ Nota q̃ pro-
xima dñica ante aduen-
tum quantũcunq̃ tẽpus
breue fuerit: semper dici-
tur oratio. Excita quesu-
mus. cũ expositione euã-
gelii. Cum subleuasset. si
de dominica fiat seruitiũ.
Si vo de aliquo festo. ix.
lect. fiat seruitium / tunc
ad memoriã de dñica di-
cantur he ãe. Cum suble-
uasset. et añ. Illi homĩes
cum hac oratione Excita
quesumus dñe tuor. vt s.
Secundum Johannem.
In illo tempore. Cum Joã.
subleuasset oculos ie- 6.a.
sus: et vidisset quia multi
tudo maxima vẽit ad eũ /
dixit ad philippum. Un-
de emem[9] panes / vt man
ducẽt hi: Et reliqua. Ser-
mo ex commentario bea-
ti hieronymi. Lectio. vii.
Dominus in mõte: ver-
bum in alto. Proinde nõ
quasi humiliter iacet q̃s

in monte factum est/ non transeŭter ptereunduz est:sed suscipiendū. Turbas vidit/esuriētes agnouit/ misericorditer pauit non solum pro veritate/ verumetiam pro potestate. Quid enim sola pdesset bonitas / vbi non erat. panis vnde turba esuriēs pasceretur. Tu. Lec. viij.

Nisi bonitati adesset potestas ieiuna illa turba ꝛ esuriens remaneret. Deniqꝫ et discipli qui erant cum domino in fame: ꝛ ipsi turbas volebāt pascere: vt nō remanerēt inanes. Sed vnde pascerent:non habebāt. Interrogauit dominus vnde emerentur panes ad turbas pascendas:et ait scriptura. Hoc autez dicebat tentans eū discipulū scilicet philippū/quem interrogauerat. Tu. Lectio. ix.

Ipse eī sciebat qd esset facturus. Cur ergo de dono tentabat / nisi quia ignorantiam discipuli demonstrabat? Et forte ī demonstratione ignorantie discipuli aliquid significauit. Apparebit ergo cum ipsum sacramētū de quiqꝫ panibus ceperit nobis loqui: et quid significet indicare. Tu aūt dn̄e. Ꝝ. Cū Joā. 6.a.
subleuasset oculos eius / ꝛ vidisset maximam multitudinem venientem ad se/dixit ad philippum:vnde ememꝰ panes/ vt mā ducent hi? hoc autem dicebat tentans eum . ipse enim sciebat quid esset facturus. ps. Benedictus.

Ad vesperas an. Illi ho Joā. 6.b.
mines cum signum vidissent quod factum fuerat: glorificabant deū et dicebāt: quia hic est saluator mūdi. ps Magnificat.

¶ Pars Estiualis de tempore breuiarū ad vsum insignis ecclesie Sarum: finit feliciter.

¶ Orato preambula ad canonicum seruitium septē horarum.

Epties ī hac die laudem dicam tibi domine memor operuz tuorum magnorum nimis ac mirabilium/ quibus vniuersa septem diebus ab initio condidisti: memor preterea septiformis gratie tui sancti spiritus: cuius in singulis septem horis canonicis q̄s ego indignis sacro et regulari instituto tue ecclesie ad laudem tui sancti nominis coram te hodie dicere ꝓpono: singula michi obsecro dona gratiaꝝ largiri: dignare quaten⁹ illo tuo beatissimo spiritu septemꝙ suismuneribus abunde repletus: ⁊ velut columnis septem quas ī domus sue edificationez sapientia excidit suffult⁹ per circulum septem feriarum quibus ī orbem repetitis tēpora voluūtur/ per que decursum septez etatū quib⁹ assidue mortalis infirmitas ad mortem procedit: ita tibi placere merear/ vt per laboriosum mistici septenarij in septem virtutum operatione exercitium septē mortifera peccata q̄ sunt septem demonia / ab illa euangelica maria p christum electa vitare valeam / septemꝙ nequiores spirit⁹ quos ille fortis armatus ad hominum subuersionem secuz assumit superare / tandemꝙ ad triumphalem octonariū beatitudinum post peractam presentis vite militiam perduci. Rogo autem tuam clementissimā pietatem vt dum canonicas has horas laudi tue maiestatis exoluo cordi meo semper digneris assistere: linguam meā gubernare: vt apte integre/ perfecte/ tractim/ et distincte verba pronunciet et mentem a vagis ac volatilibus cogitationibus expedire: ad teꝙ dum tecum loquitur/ indesinenter attentam efficere: ne dum per rerum imagīes a te qui secreto conscientie delectaris foris gradiendo discedit etiam te a se merito discessisse misera defleat. Accipe igitur

et ore meo sacrificiũ lau=dis salutare qđ te honori=ficet meq̧ hostiã viuã san=ctam probatam tibi placi=tam coram te offerat ⁊ dif=funde gratiam tuam in labijs meis vt de corde bo=no eructem verbuz bonũ et propter gratiam labio=rum te regem amicũ ha=beam dumq̧ in voce exul=tationis et cõfessionis os meum aperiam: tua illđ benedictione implere di=gneris. Amen.

¶ Oratio dicenda a sacer=dote post missam.

Gratias ti=bi ago domi=ne deus om=nipotẽs pa=ter q̃ me di=gnatꝰ es sa=tiare corpo=re et sanguine dilecti filij tui domini nostri iesu xp̄i. Deprecor immensam cle=mentiam tuam omnipo=tens et misericors domi=ne vt hec sancta commu=nio non sit michi ad iudi=cium seu ad cõdemnatio=nem: sed sit michi arra fi=dei ⁊ scutum bone volun=tatis ad euacuãdas insi=dias iimici de mẽte mea. Ad extirpandam super=bie pestem/gule libidinẽ/ et lingue procacitatem et ad illud introire conuiui=um vbi lux vera ⁊ vbi sũt perpetua gaudia iustorũ Itẽ peto dñe vt hec sancta communio sit mihi dux ⁊ viaticũ ad portuz salutis eterne. Ipsa sit michi con=solatio: dũ tribulor in cogi=tationibus/in bono ꝓposi=to amor suauissimꝰ/in tri=bulatione ⁊ angustia pa=tientia/in infirmitate me=dicina. Per hec sacra my=steria que sumpsi presta michi fidem rectaz/spem firmã/charitatemq̧ pfe=ctã/mũdi abrenunciatio=nem/desiderij purificati=onẽ/mẽtis dulcedinẽ/tui ardẽtẽ dilectionẽ/ad dile=cti filij tui passionis mẽo=riã ac viscerosam ꝯpassio=nem: vitã meã plenã vir=tutibꝰ in tua laude et sin=cera fide seruare. Et ĩ ho=ra exitus mei gratiam tã=ti mysterij cum vera fide certa spe/⁊ sincera chari=tate percipere: vt te vide=am sine fine Amen.

Presbiter in mensa chri=sti quid agis bene pensa. Aut tibi vita datur: aut mors eterna paratur. Dum candela fluit: se de

struit officiando.
Presbiter ita ruit: si sit
reus celebrando.
Mors tua mors christi:
fraus mundi gloria celi.
Et dolor inferni sunt me=
moranda tibi.

Quia omnis oratio de=
bet finire in iesu christo.
Sequūtur versus ad sciē
dū qualiter quelibet ora=
tio debeat terminari.

Si christū memores: per
eundem dicere debes.
Si loqueris christo: q̄ vi=
uis scire memento.
Qui tecum si sit: collecte
finis in ipso.
Si memores flamen: eius
dem dic prope finem.
Dic in qua viuis: cū men
tio fit trinitatis.
Expellēs satanam: dicas
in fine per ignem.

Gaudy iesu.

KL Pⁱma dies mẽsis et septĩa trũcat vt ensis.

Januarius habet dies.xxxi. Luna.xxx.

iii	A	Janua.		Circũcisio dñi.min⁹ du.ix.l.D.	1
	b	iiii	No.	Oct.s.stephani ꝓtomar. iii.l.	2
xi	c	iii	No.	Octa.s.ioan.euãge. iii.lec.	3
	d	pridie	No.	Octa.s.innocẽtiũ mar. iii.lc.	4
xix	e	Nonas.		Oc.s.tho.e mr. Scti edvvardi.	5
viii	f	viii	Id.	Epiph.dñi.mai⁹ du.et pn.ix.l.	6
	g	vii	Id.	Claues.lxx.	7
xvi	A	vi	Id.	Luciãi pbri cũ so.ei⁹. mẽo.tm.	8
v	b	v	Id.	Si dies dñic⁹ infra oc.eue.tũc	9
	c	iiii	Id.	hac die leget euãg. Vidit ioã.	10
xiii	d	iii	Id.	Sol in aquario.	11
ii	e	pridie	Id.		12
	f	Idibus.		Oc.epi. ix.l. Med.l.de.s.hyla.	13
x	g	xix	kal.	Feb. Felic pi. iii.l.iui.simp.	14
	A	xviii	kal.	Scti mauri ab. iii.l.iui.simp.	15
xviii	b	xvii	kal.	Marcelli pp. et mr. iii.l.iui.sim	16
vii	c	xvi	kal.	Sulpitii epi et cf. iii.l.iui.sim	17
	d	xv	kal.	Prisce v. iii.l.iui.sim.pra.lxx	18
xv	e	xiiii	kal.	Scti vvlstani epi et cfes.ix.l.	19
iiii	f	xiii	kal.	Scrõꝝ fabiani et seba.mr.ix.l.	20
	g	xii	kal.	Scte agnetis vg. et mar.ix.l.	21
xii	A	xi	kal.	Scti vincẽtii mar.ix.lec.	22
i	b	x	kal.	P⁹ pmã lunã p⁹ epi.cõputa.x	23
	c	ix	kal.	dies: et sab.seq.claudet alla.	24
ix	d	viii	kal.	Cõuersio scti pauli.Inui.tri.	25
	e	vii	kal.	Et mẽo.de.s.Procto ix.lc.D.	26
xvii	f	vi	kal.	Scti iuliani epi. iui.du.iii.l.	27
vi	g	v	kal.	Scte agnet. ii.Inui.du.iii.l.	28
	A	iiii	kal.	Claues.xl.	29
xiiii	b	iii	kal.	Batildis vg.nõ mr. iii.l.iui.sim	30
iii	c	pridie	kal.	Nox hꝫ horas.xvi.Dies.viii.	31

Omnia festa.iii.lc.q̃ infra.lxx.contigerint:hñt inui.simp. et matu.cũ noc.dñr vsq ad.iiii.fer.in capite ieiunii in pl.vero neq seruit.fiat de tali fe.neq mẽo.nisi ad ves. et matu.de sancta maria ante memo.de.s.spiritu.

KL Quarta subit mortē: prosternit tertia fortē.
Februarius hz dies. xxviii. Luna vo. xxix.
Sed qñ est bissextus hz dies. xxix. Luna vero. xxx.

·	d	Februa.		Brigide vg. iii. lec. Inui. simp.	1
xi	e	iiii	No.	Puri. b. ma. du. lz nō pn. ix. lc.	2
xix	f	iii	No.	Blasii epi & mar. Inui. dup.	3
viii	g	pdie	No.	D	4
	A	Nonas		Agathe virginis & mar. ix. lec.	5
xvi	b	viii	Id.	Vedasti & amā. ep. 3. l. inl. sim.	6
v	c	vii	Id.	Ubicuq; i. lra fue. po fes. s. aga-	7
	d	vi	Id.	the: pria do. seq. erit oñica. lx.	8
xiii	e	v	Id.		9
ii	f	iiii	Id.	Scol. v. 3. l. inl. sim. Sol in pis.	10
	g	iii	Id.	¶ Si fes. puri. b. ma. infra. lxx.	11
x	A	pdie	Id.	oge. semp dr sequētia ad mis.	12
	b	Idus		sicr fiet in annūciatione eiusd.	13
xviii	c	xvi	kal.	Martii. Valētini m. 3. l. inl. d.	14
vii	d	xv	kal.		15
	e	xiiii	kal.	Iuliane v. & mr. inl. du. iii. lc.	16
xv	f	xiii	kal.		17
iiii	g	xii	kal.	Annos partiri p partes qua-	18
	A	xi	kal.	tuor equas. Cum poteris dñi	19
xii	b	x	kal.	bissextus adesse docetur.	20
i	c	ix	kal.	Ultima. lxx.	21
	d	viii	kal.	Cathedra. s. petri. inl. tri. ix. l.	22
ix	e	vii	kal.		23
	f	vi	kal.	Mathie apli. lferi9 dup. ix. l.	24
xvii	g	v	kal.	¶ Si bissex. fue. iiii. die a cathe	25
vi	A	iiii	kal.	dra. s. petri: iclu. fiat fes. s. D	26
	b	iii	kal.	mathie: & F. lra bis numeret.	27
xiiii	c	pdie	kal.	Nox hz hor. xiiii. Dies vo. x.	28

Post cineres/pneuma: post crucem/postq; luciam.
Mercurii/& veneris/sabbato/ieiunia fient.

¶ Q. ścuq; fes. ix. l. a capite ieiunii vsq; ad passionem do. eue. lz dup. fes. fuerit: semp fiat solē. mēo. de ieiuñ. ad vtrasq; ves. & ad matu. sed nō ad missam. Nā post missā de fe. dr mis. de ieiu. vtraq; ad pncipale altare.

Kl. Primus mādentē: disrūpit quarta bibentē.
Martius habet dies .xxxi. Luna vero .xxx.

iii	d	Marcii		Dauid epi et cōfes. ix. lec.	D	1
	e	vi	No.	Cedde epi et cōfes. ix. lec.		2
xi	f	v	No.	¶ Quodcūqz fes. ix. lc. īfra pas.		3
	g	iiii	No.	euenī. nihil fiat de fes. nisi duplex.		4
xix	A	iii	No.	fes. fuerit: tūc eiū totū seruitiū		5
viii	b	pridie	No.	fiet de fest. vsqz ad cenam do-		6
				mini: cū neuma. Gloria patri. Iesu christe.		
	c	Nonas.		Perpetue et feli. vg. et m. ii. lc.		7
xvi	d	viii	Id.	Post martis nonas vbi sit no-		8
v	e	vii	Id.	ua luna require. Mox qz dies		9
	f	vi	Id.	domini tertia pascha fiet.		10
xiii	g	v	Id.	Claues [redacted]. Sol in ariete. Equino.		11
ii	A	iiii	Id.	Gregorii [redacted] et ɔf. sferi° d. ix. l.		12
	b	iii	Id.			13
x	c	pridie	Id.	Ultima .xl.		14
	d	Idus.				15
xviii	e	xvii	kal.	Aprilis.		16
vii	f	xvi	kal.	Introitus noe in archā.		17
	g	xv	kal.	Edvvardi regis et mar. ix. lc.		18
xv	A	xiiii	kal.			19
iiii	b	xiii	kal.	Cuthberti epi et cōfes. ix. lec.		20
	c	xii	kal.	Bñdicti abbatis. ix. lec.	xvi	21
xii	d	xi	kal.	Primū pascha.	v	22
i	e	x	kal.	Hic adam creatur.		23
	f	ix	kal.		xiii	24
ix	g	viii	kal.	Annūcia. do. min° d. ix. l.	ii	25
	A	vii	kal.			26
xvii	b	vi	kal.	Resurre. do. ꝑnci. du. iii. l.	x	27
vi	c	v	kal.		D	28
	d	iiii	kal.		xviii	29
xiiii	e	iii	kal.		vii	30
iii	f	pridie	kal.	Nox hz hor. xii. Dies vo. xii.		31

Respice nūez p quē currit pma ista rub. i. hac parte isti° carte et i. alia pte eiusd carte: et vbicūqz ille numerus inuenit: in do. ꝓxia seq. sine dubio dies pas. celeb.

Aprilis.

KL Uen⁹ τ viden⁹: est mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.

	g	Aprilis.			xv	1
xi	A	iiii	No.		iiii	2
	b	iii	No.	Scti richardi epi τ ɔfes. ix. lc.		3
xix	c	pdie	No.	Ambrosii e. τ ɔf. fe. d. 9. l.	xii	4
viii	d	Nonas.		Nõ q si aliqd fes. vel ieiu.	i	5
xvi	e	viii	Id.	in ed. pas. euc. nihil. fit de fe. vt		6
v	f	vii	Id.	ieiu. nec p⁹ nec añ: nisi du.	ix.	7
	g	vi	Id.	fe. fu. tc el fe. dif. vsq p⁹ oc. pa.		8
xiii	A	v	Id.	de le. vo nihil fiat eo ano.	xvii	9
ii	b	iiii	Id.	Aug. Nic. Dedit d. Gre. D.	vi	10
	c	iii	Id.	gor. Ambros. Ecce sacerdos.		11
x	d	pdie	Id.	Sol in thauro.	xiiii.	12
	e	Idus.			iii.	13
xviii	f	xviii	kal.	Tybur. vale. τ maxi.		14
vii	g	xvii	kal.	(mar. iii. l. hui. d. Claues ro. xi.		15
	A	xvi	kal.			16
xv	b	xv	kal.		xix.	17
iiii	c	xiiii	kal.		viii.	18
	d	xiii	kal.	Scti alphegi archiepi τ mar.		19
xii	e	xii	kal.	(iii. lec. Inuita. dup. D		20
i	f	xi	kal.			21
	g	x	kal.			22
ix	A	ix	kal.	Scti georgii. fes. d. cũ re. ch. 3. l.		23
	b	viii	kal.			24
xvii	c	vii	kal.	Marci euã. ſfe. du. iii. l. Iesu.		25
vi	d	vi	kal.	(Letania maior. Ultimũ pas.		26
	e	v	kal.			27
xiiii	f	iiii	kal.	Uitalis mar. iii. l. cũ reg. cho.		28
iii	g	iii	kal.	Egressio noe de arca.		29
	A	pdie	kal.	Nox hȝ horas. x. Dies. xiiii.		30

¶ Nota q si do. proxima ante ascẽsionem dñi non vacauerit a dup. fes. vel ab octa. cũ regimine chori: tunc dicuntur omnes aẽ super laud. quando vltimum fit seruitium de do. ante ascensionẽ. etiam ad proces. ante missam dicitur añ. Sedit angelus cum suo V.

Tertius occidit: et septimus ora relidit.

KL Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xi	b	Mai.		Philippi et iacobi apl'orum. iferi⁹	1
	c	vi	No.	dup. ix. lec.	2
xix	d	v	No.	Inuẽtio crucis. min⁹ du. M.	3
viii	e	iiii	No.	iii. l. Me. & fir. alexã. euẽ. et t.	4
	f	iii	No.		5
xvi	g	p̃die	No.	Joãnis añ portã lati. Inui. tri.	6
v	A	Nonas		Joãnis de beuer. iii. l. cũ re. ch.	7
	b	viii	Id.		8
xiii	c	vii	Id.	Trãs. s. nich. cũ re. & nõ sar. fm	9
ii	d	vi	Id.	Gor. & e. 3. l. Cedã s3 sino. i dy.	10
	e	v	Id.	Inuita. dup. Prima gente.	11
x	f	iiii	Id.	Nerei achi. & pã. l. iul. dup.	12
	g	iii	Id.	Sol in geminis.	13
xviii	A	p̃die	Id.	Notãdũ ẽ q fes. trãs. s. ced:	14
vii	b	Idus		de epi & ɔf. semp d3 celebrari	15
	c	xvii	kal.	Junii. Do. prima añ ascẽ. do.	16
xv	d	xvi	kal.	iii. l. cũ re. cho. nõ sar. s3 sino.	17
iiii	e	xv	kal.		18
	f	xiiii	kal.	Dũstani archiepi et ɔfes. ix. l.	19
xii	g	xiii	kal.	Meo. de s. poten.	20
i	A	xii	kal.	Obit⁹ reg. hẽrici anno. 1471.	21
	b	xi	kal.	Cra do. F. tunc. 4. fes. roga.	22
ix	c	x	kal.		23
	d	ix	kal.		24
xvii	e	viii	kal.	Aldelmi e. med. l. s. vrba. M.	25
vi	f	vii	kal.	Augusti anglorum epi. iie. d. ix.	26
	g	vi	kal.	Ec. Incipit estas et h3 dies 91	27
xiiii	A	v	kal.	Germani epi & ɔf. iii. l. iui. du.	28
iii	b	iiii	kal.		29
	c	iii	kal.	Nox h3 horas. viii. Dies. xvi.	30
xi	d	p̃die	kal.	Petronille vgi. nõ mar. iii. le.	31

cũ noc. cũ extra oct. s. triñ. & cor. xpi. ɔtig.

¶ Nõ q do. i. vacãte post oct. corporis xpi: vel fer. i. incipiat liber regũ: Cuius histo. inchoet cum memo. in do. infra octa. & legantur lectiones per ordinem.

KL Denus palescit. quindenus federa nescit.
Junius habet dies.xxx. Luna vero.xxix.

	e	Junii		Nicomedis mar. iii.l.inui.sim.	1
xix	f	iiii	No.	Marcelli z petri m. inui.d.iii.l.	2
viii	g	iii	No.		3
xvi	A	pridie	No.		4
v	b	Nonas		Bonifacii cu so. m. inui.du.iii.l.	5
	c	viii	Id.		6
xiii	d	vii	Id.		7
ii	e	vi	Id.	Medardi z gil. cf. iii.l.inui.sim	8
	f	v	Id.	Trans. s. edmundi meo. z med.l.	9
x	g	iiii	Id.	De m. primo z fe. inui.tri.ix.l.D.	10
	A	iii	Id.	Barnabe apli. inui.tri.ix.lec.	11
xviii	b	pridie	Id.	Basilidis cri. na. inui.du.iii.l.	12
vii	c	Idus		Ultima pete. Sol in cancro. Solsti.	13
	d	xviii	kal.	Julii Basilii epi. iii.l.inui.sim.	14
xv	e	xvii	kal.	Uiti mod. atqz cres. iii.l.inui.du	15
iiii	f	xvi	kal.	Transla. s. richardi. meo.l.D.	16
	g	xv	kal.	De scis cirico z iulita. ix.lc.	17
xii	A	xiiii	kal.	Marci z marcel. m. inui.du.iii.l.	18
i	b	xiii	kal.	Geruasii et proth. inui.du.iii.l.	19
	c	xii	kal.	Transla. s. edwardi reg. z mr.	20
ix	d	xi	kal.	Ubi ec. non facte fuerint iii.l.	21
	e	x	kal.	Albani promartyris. ix.lec.	22
xvii	f	ix	kal.	Etheldrede v. iii.l. cu noc Uigi.	23
vi	g	viii	kal.	Nati. s. ioannis bap. minus dup	24
	A	vii	kal.		25
xiiii	b	vi	kal.	Ioannis z pauli m. inui.du.iii.l.	26
iii	c	v	kal.		27
	d	iiii	kal.	Leonis pape. z cf. iii.l. cu no Uigi.	28
xi	e	iii	kal.	Petri z pau. aplor. mi. d. ix.l.	29
	f	pridie	kal.	Comeo. s. pauli. inui.tri.ix.lec.	30

Nox habet horas.vi. Dies vero.xviii.

Post psonas tres: virgo regu dare debes. Deus oim.
Petrus cum paulo: iacobus cum bartholomeo.
Thomas/et andreas pariter cum simone iudas.
Ut ieiunemus nos admonet atqz matheus.

KL Tredecim⁹ mactat: iulij denus labefactat.
Julius habet dies xxxi. Luna vero xxx.

xix	g	Julij		Octa. s. ioã. bap. inu. dup. iij. le.	1
viii	A	vi	No.	Visitatio btē marie: mai⁹ du.	2
	b	v	No.		3
xvi	c	iiij	No.	Trãs. z ordinatio s. marti. ix. l.	4
v	d	iij	No.		5
	e	pdie	No.	Oc. aplo. pe. z pau. inu. tri. ix. l.	6
xiij	f	Nonas		Trãs. s. thome mar. mi⁹ dup.	7
ij	g	viij	Jd.	Dñica. i. post festū reliquiarum	8
	A	vij	Jd.	Celebrat festū reliquiar. mi. du.	9
x	b	vi	Jd.	Septē fratrū. inui. du. iij. lec.	10
	c	v	Jd.	Trãs. s. bñdicti. ix. l. nisi ferē fu.	11
xviij	d	iiij	Jd.	Tūc fiūt. z. l. z inui. du.	12
vij	e	iij	Jd.	D	13
	f	pdie	Jd.	Sol ī leone. Dies caniculares	14
xv	g	Idus		Trãs. s. swythunī z soc. ix. lec.	15
iiij	A	xvij	kal.	Aug. Trãs. s. osmūdi. ix. l. sy. sim.	16
	b	xvi	kal.	Kenelmi reg. z m. inu. du. z. le.	17
xij	c	xv	kal.	Arnulphi epi z m. z. l. inu. sim.	18
i	d	xiiij	kal.	Nox hʒ ho. viij. Dies ho. xvi.	19
	e	xiij	kal.	Margarete vg. z mar. ix. lec.	20
ix	f	xij	kal.	Praxedis v. nō m. z. l. inu. sim.	21
	g	xi	kal.	Marie magd. inu. tri. ix. lec. D	22
xvij	A	x	kal.	Apollinaris epi z m. z. l. inu. sim.	23
vi	b	ix	kal.	Xpine vg. iij. l. cū noc. Vigil.	24
	c	viij	kal.	Jacobi apli iferi⁹ dup. iij. lec.	25
xiiij	d	vij	kal.	Anne mr̄is ma. inu. tri. ix. lec.	26
iij	e	vi	kal.	Septē dormientiū. inu. du. z. l.	27
	f	v	kal.	Sansonis epi. inui. du. iij. lec.	28
xi	g	iiij	kal.	Felicis simp. z fau. inu. s. iij. l.	29
xix	A	iij	kal.	Abdō z sennes. inu. du. iij. lec.	30
	b	pdie	kal.	Germani epi z cōfessoris. iij. l.	31

Et post sansonē: sapientē da salomonē. In principio.
¶ Si octa. visi. in do. ꝯtig. nihil fit de oc. nisi sol. memo. ad vtrasqꝫ ves. z matu. et mis. de oc. visi. dicit ꝑ mis. de scā ma. in capel. cū ℣. Spūs z alme. ℞. Bñdictus es.

KL Prima necat fortē:perditq3 scd'a cohortem.
Augustus hз dies.xxxi. Luna vero.xxx.

viii	c	Augusti.		Ad vincu.s.petri.lui.tri.ix.l.D.	1
xvi	d	iiii	No.	Stephani pe.&.mr.lui.du.iii.l.	2
v	e	iii	No.	Inuē.s.stepha.pthomar.ix.l.	3
	f	pdie	No.		4
xiii	g	Nonas		Fes.niuis.ma. Oswaldi lui.d.	5
ii	A	viii	Id.	Trāsfi.do.ni.dup.Me.de ftr.	6
	b	vii	Id.	Noīs iesu.ma.d.ix.l. Donati.	7
x	c	vi	Id.	Ciriaci cū so.mr.lui.du.iii.lc.	8
	d	v	Id.	Romani mr.iii.l.cū noc. Vigil.	9
xviii	e	iiii	Id.	Laurētii mar.lui.triū.ix.lec.	10
vii	f	iii	Id.	Tyburtii mar.Inui.du.iii.lc.	11
	g	pdie	Id.		12
xv	A	Idus		Ypolyti cū so.ei9 mr.lui.d.ix.l.	13
iiii	b	xix	kal.	Septēb. Eusebii pbri. Vigil.	14
	c	xviii	kal.	Assūptio.b.ma.mai9 d.&.pn.	15
xii	d	xvii	kal.	Sol in virgine.	16
i	e	xvi	kal.	Octa.sci laurētii.meo.tm.	17
	f	xv	kal.	Agapiti mar.meo.tm.	18
ix	g	xiiii	kal.	Magni mar.memo.tantū.	19
	A	xiii	kal.		20
xvii	b	xii	kal.		21
vi	c	xi	kal.	Oc.s.marie.ix.l.Me.de sctis	22
	d	x	kal.	Tymotheo & apol.cū no. Vig.	23
xiiii	e	ix	kal.	Bartholomei apo.iferi9 d.ix.l.	24
iii	f	viii	kal.		25
	g	vii	kal.		26
xi	A	vi	kal.	Ruphi mar.Inui.du.iii.lec.	27
xix	b	v	kal.	Augustini epi & doc.fe.du.ix.l.	28
	c	iiii	kal.	Decol.s.ioh.bap.lui.tri.ix.lc.	29
viii	d	iii	kal.	Felicis & ad.mr.lui.d.iii.l.D.	30
	e	pdie	kal.	Cuthburge virginis non mar:	31

tytulo:Inuitato.duplex.iii.lec.
Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.

Post augustinū doctorem:iob lege iustū. Si bona.

Tertius septẽbris: ⁊ den⁹ fert mala mẽbris.

KL. September hȝ dies. xxx. Luna vero. xxix.

xvi	f	Septẽbris		Egidii abbatis. ix. lec.	1
v	g	iiii	No.		2
	A	iii	No.	D	3
xiii	b	ṗdie	No.	Translatio sancti cuthberti ix. lec. nisi factum fuerit in. xl.	4
ii	c	Nonas		Bertini abbatis. iii. le. cũ noc.	5
	d	viii	Id.	Dies [redacted]culares finiũtur.	6
x	e	vii	Id.	[redacted]	7
	f	vi	Id.	N[redacted] marie vg. mai⁹ dup.	8
xviii	g	v	Id.	Gorg[redacted]ro. xm. Equi	9
vii	A	iiii	Id.	noctiũ autũnale.	10
	b	iii	Id.	Prothi ⁊ iacincti mar[redacted]e. xm.	11
xv	c	ṗdie	Id.		12
iiii	d	Idus		Sol in libra.	13
	e	xviii	kal.	[illegible]. Exal. s. cru. d. mi. ix. le.	14
xii	f	xvii	kal.	Oc. na[redacted]ui. iii. Me. de. s. mich.	15
i	g	xvi	kal.	[redacted] vgi. nõ mar. ix lec.	16
	A	xv	kal.	Lãberti epĩ ⁊ m[redacted]ii. l. iui. sim.	17
ix	b	xiiii	kal.	Dopula mẽsis noni ieiunia sp.	18
	c	xiii	kal.	Post exaltatã feria q̃rta lucẽ.	19
xvii	d	xii	kal.	Uigilia.	20
vi	e	xi	kal.	Mathei apl'i ⁊ euã. ĩfe. du. D.	21
	f	x	kal.	Mauriciũ cũ so. ei⁹ mar. ix. lec.	22
xiiii	g	ix	kal.	Tecle vg. nõ mar[redacted]iii. l. cũ noc.	23
iii	A	viii	kal.		24
	b	vii	kal.	Firmini epĩ ⁊ m[redacted]iii. l. iui. sim.	25
xi	c	vi	kal.	Cypani ⁊ iusti[redacted]iui. du. iii. lec.	26
	d	v	kal.	Cosme ⁊ da[redacted]iui. du. iii. lec.	27
xix	e	iiii	kal.		28
viii	f	iii	kal.	Michaelis archãg. ĩferi⁹ du.	29
	g	ṗdie	kal.	Ieronymi p̃bri ĩferi⁹ d. ix. l.	30

Nox habet horas. xii. Dies vero. xii.

Thobiã dictũ post prothũ atq; iacinctum. Peto dñe.
Subiungas iudith post vigiliãq; mathei. Adonay.
Post sctm cosmã: dabis histo. machabeo. Adaperiat.

October.

Tertius et denus: est sicut mors alienus.

KL October habet dies .xxxi. Luna vero .xxx.

xvi	A	Octobris.		Remigii ger. ved. et bavo. ix. l.	1
v	b	vi	No.	Leodegarii epi et m. iii. l. Scti	2
xiii	c	v	No.	Thome herford. nō sar/sz sym. D.	3
ii	d	iiii	No.	Dedicatio ecclesie ... dominica prima	4
	e	iii	No.		5
x	f	Pridie	No.	Fidis vg. et mr. iii. lc. lui. sim.	6
	g	Nonas		Marci et marcel. lui. du. iii. lc.	7
xviii	A	viii	Id.		8
vii	b	vii	Id.	Dionysii sociorumque ei⁹ mr. ix. l.	9
	c	vi	Id.	Gereonis sociorumque eius mar tyrum. iii. lec. Inuitatoriu simplex.	10
xv	d	v	Id.	Nicasii sociorumque eius mar.	11
iiii	e	iiii	Id.	(Inuitat. dup. iii. lec.	12
	f	iii	Id.	Trāsl. s. edwardi re. et cf. ixe. l.	13
xii	g	Pridie	Id.	Calixti p. lui. d. 3. l. Sol i scor.	14
i	A	Idus		Wulfranni epi. ix. lec.	15
	b	xvii	Kal.	Novem. Michael i mō. tū. ix. l.	16
ix	c	xvi	Kal.	Translatio s. etheldrede. ix. lc.	17
	d	xv	Kal.	Luce euāgeliste. inferius du.	18
xvii	e	xiiii	Kal.	Fredeswide virginis. ix. lec.	19
vi	f	xiii	Kal.		20
	g	xii	Kal.	Undecim milliu v. lui. du. iii. lc.	21
xiiii	A	xi	Kal.		22
iii	b	x	Kal.	Romani epi et cf. iii. l. cū noc.	23
	c	ix	Kal.		24
xi	d	viii	Kal.	Crispini et crispi. med. l. de san	25
xix	e	vii	Kal.	cto ioāne de beuerla. ix. lec.	26
	f	vi	Kal.	Vigilia.	27
viii	g	v	Kal.	Simonis et iude. inferi⁹ dup.	28
	A	iiii	Kal.		29
xvi	b	iii	Kal.		30
v	c	Pridie	Kal.	Quintini mr. 3. l. cū noc Vigi.	31

Nox habet horas .xiiii. Dies vero .x.

Post iudā simonē: subiungas ezechielem. Vidi dnm.

Scorpi⁹ est quirus: ꝛ terti⁹ est nece cinctus.

KL Nouember habet dies. xxx. Luna. xxix.

	b	Nouēbris		Om̄ sctōꝝ. maius dup. ix. lec.	1
xiii	c	iiii	No.	Comemoratio animaꝝ. ix. lec.	2
ii	f	iii	No.	Wenefrede v̄gis ꝛ mar. ix. l.	3
	g	ꝑdie	No.		4
x	A	Nonas		D	5
	b	viii	Id.	Leonardi abbatis. ix. lec.	6
xviii	c	vii	Id.		7
vii	d	vi	Id.	Quatuor coronatorum mar- tyrum. Inuitatoriū duplex. iii. lec.	8
	e	v	Id.	Theodori mr. iii. lc. inui. simp.	9
xv	f	iiii	Id.		10
iiii	g	iii	Id.	Martini ep̄i ꝛ ꝯf. inu. tri. ix. lec.	11
	A	ꝑdie	Id.		12
xii	b	Idus		Bricii ep̄i ꝛ ꝯf. inui. du. iii. lec.	13
i	c	xviii	kal.	Decēbris. Sol in sagittario.	14
	d	xvii	kal.	Macuti ep̄i ꝛ ꝯfessoris. ix. lec.	15
ix	e	xvi	kal.	Edmundi archiep̄i. inui. tri. ix. l.	16
	f	xv	kal.	Hugonis ep̄i ꝛ confes. ix. lec.	17
xvii	g	xiiii	kal.	Oc. s. martini ep̄i. inui. du. iii. lec	18
vi	A	xiii	kal.		19
	b	xii	kal.	Edmundi regis. ix. lec.	20
xiiii	c	xi	kal.		21
iii	d	x	kal.	Cecilie v̄ginis ꝛ mar. ix. lec.	22
	e	ix	kal.	Clemētis [redacted]. ix. lc. inui. sim	23
				Incipit hyems: ꝛ habet dies. xci.	
xi	f	viii	kal.	Grisogoni martyris. iii. lec.	24
xix	g	vii	kal.	Katherine v̄g. ꝛ mar. ix. lec.	25
	A	vi	kal.	Lini [redacted] ꝛ mr. iii. lc. inui. sim.	26
viii	b	v	kal.		27
	c	iiii	kal.	D	28
xvi	d	iii	kal.	Saturnini ꝛ sisin. iii. l. Vigilia.	29
v	e	ꝑdie	kal.	Andree ap̄li. inferi⁹ du. ix. lec.	30

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii.

Post festū lini: erit semper aduentus dn̄i. Aspiciens.

KL Septim9 exanguis virosus den9 vt anguis
December habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.

	f	Decembris.			1
xiij	g	iiij	No.		2
ij	A	iij	No.		3
x	b	pdie	No.	Depositio sctĩ osmundi epĩ et	4
	c	Nonas.		confes.ix.lec.	5
xviij	d	viij	Id.	Nicolai epĩ.inui.tri.ix.lec.	6
vij	e	vij	Id.	Oc.s.ãdree apli.Iul.d.iij.l.M.	7
	f	vi	Id.	Cõceptio btẽ ma.min9 du.ix.l.	8
xv	g	v	Id.		9
iiij	A	iiij	Id.		10
	b	iij	Id.		11
xij	c	pdie	Id.	Sol in capricorno. Solsticiũ.	12
i	d	Idus		Lucie vginis et mar.ix.lec.	13
	e	xix	kal.	Januarij.	14
ix	f	xviij	kal.		15
	g	xvij	kal.	O sapientia. Nulle deinceps	16
xvij	A	xvi	kal.	dicant preces ad vespas.	17
vi	b	xv	kal.		18
	c	xiiij	kal.		19
xiiij	d	xiij	kal.	Uigilia.	20
iij	e	xij	kal.	Thome apli.inferi9 du.ix.lc.	21
	f	xi	kal.	M.	22
xi	g	x	kal.		23
xix	A	ix	kal.	Uigilia.	24
	b	viij	kal.	Nati.dñi nři iesu xpi.pn.du.	25
viij	c	vij	kal.	Stephani pthomar.min9 du.	26
	d	vi	kal.	Joãnis apli et euãg.min9 du.	27
xvi	e	v	kal.	Sctõr innocẽtiũ mar.min9 du.	28
v	f	iiij	kal.	~~Thome archiepi et mar.mi.d.~~	29 117
	g	iij	kal.		30
iiij	A	pdie	kal.	Siluestri ~~pape~~ et cõfes.ix.lc.	31

Nox habet horas.xviij. Dies vero.vi.

¶ Annus habet.xij.menses:hebdomadas.lij.et diem vnum. Et habet dies.ccc.lxv.et horas.vi.

¶ Tabula ad inueniendum.lxx.pascha/aduentum/ litteram dñicalē/ꝛ aureū numerū:incipiēdo ab anno salutis nr̄e.M.ccccc.xxv.vsqꝫ ad annū.M.ccccc.lij.

Numerus anni.	Aureus numerus.	Lr̄a dñical.	Bisextus.	Septuagesima.	Pascha.	Aduentus domini.
1525	6	a		12.februa.	16.ap̄lis.	3.decemb.
1526	7	g		28.ianua.	1.aprilis.	2.decēb.
1527	8	f		17.febru.	21.aprilis.	1.decēb.
1528	9	e	d	9.februa.	12.aprilis.	29.nouē.
1529	10	c		24.ianu.	28.martij	28.nouē.
1530	11	b		13.februa.	17.aprilis	27.nouē.
1531	12	a		5.februa.	9.aprilis.	3.decēb.
1532	13	g	f	28.ianua.	31.martij.	1.decēb.
1533	14	e		9.februa.	13.aprilis	30.nouē.
1534	15	d		1.februa.	5.aprilis.	29.nouē.
1535	16	c		24.ianu.	28.martij.	28.nouē.
1536	17	b	a	13.februa.	16.aprilis	3.decēb.
1537	18	g		28.ianua.	1.aprilis.	2.decēb.
1538	19	f		17.febru.	21.aprilis.	1.decemb.
1539	1	e		2.februa.	6.aprilis.	30.nouē.
1540	2	d	c	25.ianua.	28.martij.	28.nouē.
1541	3	b		13.februa.	17.aprilis	27.nouē.
1542	4	a		5.februa.	9.aprilis.	3.decēb.
1543	5	g		21.ianua.	25.martij	2.decēb.
1544	6	f	e	10.februa.	13.aprilis.	30.nouēb.
1545	7	d		1.februa.	5.aprilis.	29.nouē.
1546	8	c		21.februa.	25.aprilis	28.nouē.
1547	9	b		6.februa.	10.aprilis.	27.nouē.
1548	10	a	g	29.ianua.	1.aprilis.	2.decēb.
1549	11	f		17.februa.	21.aprilis.	1.decēb.
1550	12	e		2.februa.	6.aprilis.	30.nouē.
1551	13	d		25.ianua.	29.martij	29.nouē.
1552	14	c	b	14.febru.	17.aprilis	27.nouē.

¶ Bñdictio salis et aque
oibus dñicis per annum
post primã ꝛ cp. fiat bñdi-
ctio salis et aq̃ ad gradũ
chori a sacerd. hoc modo.

Exorcizo te creatu-
ra salis/per deum
✠ viuũ:per deum
✠ verũ:per deum ✠ san-
ctũ: p deũ q̃ te p heliseum
prophetã in aquam mitti
iussit/vt sanaretur sterili-
tas aque:vt efficiaris sal
exorcizatũ in salutem cre
dentiũ: et sis oibus te su-
mentib⁹ sanitas aie ꝛ cor
poris:ꝛ effugiat atq; disce
dat ab eo loco quo asper-
sum fuerit ois fantasia et
neq̃tia vel versutia diabo-
lice fraudis:oisq; spiritus
immũdus adiurat⁹. Per
eũ qui ventur⁹ est iudica
re viuos et mortuos:ꝛ se-
culũ per ignem. ℞. Amẽ.
Sequit oro sine Dñs vo-
biscũ.sed tm̃ cũ. Oremus.

IMmensam clementiã
tuã omps eterne deus
humiliter imploram⁹: vt
hãc creaturã salis quam
in vsum generis hũani tri
buisti/bñ ✠ dicere et scti-
✠ ficare tua pietate digne
ris:vt sit oibus sumẽtib⁹
salus mentis et corporis:
et quicq̃d ex eo tactũ vel
respersum fuerit / careat
omni immũdicia/oisq; im
pugnatiõe spũalis nequi
tie. Per dñm nr̃m iesum
christũ filiũ tuũ:q̃ tecũ vi-
uit ꝛ regnat in vnitate spi
ritusscti deus. Per oia se-
cula seculorũ. ℞. Amen.

¶ Sequit exorcismus aq̃.

Exorciso te creatura
aq̃ in noie ✠ dei pa-
tris oipotentis: et in noie
✠ iesu christi filii eius dñi
nr̃i: et in virtute spũsscti:
vt fias aq̃ exorcisata ad ef
fugandã omnẽ potestatẽ
inimici:et ipsum inimicũ
eradicare ꝛ explãtare va
leas cũ angelis suis apo-
staticis. Per virtutẽ eius
dẽ dñi nr̃i iesu xp̄i:qui vẽ-
tur⁹ est iudicare viuos et
mortuos ꝛ scl'm per ignẽ.
℞. Amẽ. Sequit oro sine
Dñs vob.sed cũ Oremus

DEus q̃ ad salutẽ hu-
mani gñis maxima
q̃q; sacra in aq̃rũ substan-
tia condidisti:adesto ꝓpi
tius inuocationib⁹ nr̃is:et
elemẽto huic multimodis
purificationib⁹ ꝑparato
virtutẽ tue bñ ✠ dictiõis
infunde: vt creatura tua
mysteriis tuis seruiẽs ad
abiiciẽdos demones/mor
bosq; pellẽdos diuine grẽ

sumat effectũ: vt quicquid in domib⁹ vel in locis fideliũ hec vnda resperserit / caream oĩ immundicia / liberet a noxa: nõ illic resideat spiritus pestilẽs: nõ aura corrũpẽs: discedant oẽs insidie latẽtis inimici: et si quid est qd aut incolumitati habitãtiũ inuidet aut quieti / aspersione hui⁹ aq̃ effugiat: vt salubritas p inuocationẽ scti tui nõis expetita: ab oib⁹ sit impugnationib⁹ defensa. p d. Hic mittat sac. sal i aquã in modũ crucis ita dicẽdo sñ nota. ¶ Cõmixtio salis et aq̃ pit fiat. In nõie pr̃is et filij et spũssctĩ. ℞. Amẽ. Dñs vo. Orem⁹

DEus inuicte virtutis auctor et isupabilis iperij rex ac sẽp magnificus triũphator: q aduerse dñationis vires reprimis q inimici rugiẽtis seuitiã supas: q hostiles nequitias potens expugnas: te dñe trementes et supplices deꝑcamur ac petim⁹ vt hãc creaturã sal et aq̃ dignãt accipias bẽign⁹ illustres pietatis tue more scti✠fices: vt vbicunq fuerit aspersa p inuocationẽ scti tui nõis oĩs infestatio immũdi spũs abiciat: terror q venenosi serpẽtis ꝓcul pellat: et ꝑsentia scti spũs nobis miaz tuã poscẽtib⁹ vbiq adesse dignet. p do. in vni. eiusd. Dũ aspergat aq̃ cantet hec ãn. Aspges me dñe hysopo et mundabor: lauabis me et sup niuẽ dealbabor. ps. Miserere mei. Aspges. v⁹. Et scdm. Aspges. ℞. Glia pri. Sicut erat in. Lauabis me. Post aspersionẽ aq̃ dicat sacer. ad gradũ chori. v⁹. Ostende nobis dñe miam tuã. ℞. Et salutare tuum da nobis. Sequit oro sine Dñs vo. sed tm cũ Orem⁹

EXaudi nos dñe sãcte pat oĩps eterne de⁹: et mittere dignare sctm angelũ tuũ de celis: q custodiat / foueat / protegat / visitet et defendat oẽs habitãtes in hoc habitaculo Per xp̃m. ℞. Amẽ. ¶ Bñdictio panis. Dñs vobiscũ ℞. Et cum spi. Oremus.

BEnedic dñe istã creaturã panis / sicut benedixisti quinq panes in deserto: vt oẽs gustantes ex eo / recipiãt tam corporis q̃ anime sanitatem. In nomine patris et filij et spiritussctĩ. Amen. Aspergatur aqua benedicta.

¶ Venerandis sacerdotibus ecclesie Anglicane Constantinus Lepus. S. P. D.

Non latet dñationes vestras viri percelebres: pleraq; diuina officia/nõ modo preclara sanctorum doctorũ oracula/verũetiã vtriusq; instrumenti libros subolere. e quib⁹ ceu fontib⁹ vetustissimis illa ipsa :raducẽda cõpaginãdaq; esse pontificia

xv. di sti. c. sacra romana.

sanctio censet. Quo fit vt huiusce breuiarii cõgeries partim Gregorianis/Ambrosianis/Augustini/cõpluriũq; doctorum eccl'iasticorum homiliis: partim etiã sacro scris biblie eloquiis adornet atq; roboret. sicuti ante oĩa in aduẽtu dñico videre licebit. Ibi enim prophetarum vaticinia et pcipue Esaie assumũtur: quẽadmodũ lectionũ textura testat. R'ia etiã v. añ. itidem et capl'a nunc ex Esaia/nunc ex Hieremia/nũc ex Psalmographo: ceterisq; pphetis colligũtur. Preterea ad totius anni curriculũ modo quinq; libri Moysi/mõ libri Regum/nũc Salomonis parabole/nũc etiã libri Tobie/ Iob/Iudith/Hester/et Machabeorũ passim dispergũtur. Ceterum (vt multa paucis absoluã) nõnulla scrõr officia ex plerisq; biblie eloquiis congesta liquido conspiciũtur. Quocirca pres celeberrimi Franciscus Byrckman bibliopola sane vigilantissim⁹ (benignus inopie mee subleuator) perpẽdẽs q̃ vtile q̃q; necessariũ foret sedẽ locũq; hmõi eloquiorũ vr̃is breuiariis annectere idipm effici a me obnixe poposcit. Ego quidẽ etsi aliquoties reluctat⁹ sum huic muneri obeũdo q graui 7 q̃tidiano essem extenuatus labore: ne tñ ingratitudis arguerer/aliq̃tũ ocii nactus votis eiusdẽ Frãcisci acquiescere studui: pfatũ vr̃m breuiariũ suffultiẽs biblie cõcordãtiis: qb⁹ sedes locusue e quo singula q̃q; profluãt extẽplo perq̃ facile edocet. Et si qui sint hũc nostrũ laborẽ vt supuacaneũ dãnantes: hoc saltẽ attendãt/q sedẽ prõptuariũq; sacratissimorum eloquiorum scire cupiẽtib⁹: difficultatẽ inquirẽdi huiuscemodi cõcordantie subleuent/q̃q; in marginibus site: nulliũ fastidiũ lectoribus ingerant. Valete.

¶In dñicis dieb⁹ an. No mine ne i ira. vsq; ad quadragesimã. Ad mat. hy⁹.

Primo dierũ oim / q̃ mundus extat conditus / vel q̃ resurgẽs cõditor nos morte victa liberet.

Pulsis ꝓcul torporibus surgamus oẽs ocius: et nocte queramus pium / sicut prophetã nouimus.

Nostras preces vt audiat / suãq; dexträ porrigat vt expiatos sordib⁹ / reddat polorum sedibus.

Ut q̃q; sacratissio / hui⁹ diei tpe: horis q̃etis psallim⁹ / donis btis muneret.

Iã nũc paterna claritas te postulam⁹ affatim: absit libido sordidans / oisq; actus noxius.

Ne feda sit vel lubrica / cõpago nostri corporis: ꝑ quẽ auerni ignibus / ipsi crememur acrius.

Ob hoc redẽptor quesumus / vt probra nr̃a diluas: vite perẽnis cõmoda / nobis benigne conferas.

Quo carnis actu exules effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui / melos canamus glorie.

Gl'ia tibi dñe q̃ na. Et oi in oĩ hymno eiusdẽ metri: vsq; ad puri. ꝑt ĩ hy. De⁹ creator. post purifi. vo oĩ hy⁹. Pra pr̃ a. Deus oim. vsq; ad aduẽ. tã ĩ do. q̃ in fer. dieb⁹: qñ de do. vel fe. agit or ad mat. seq. hy⁹.

Nocte surgentes / vigilemus oẽs / semp in psalmis meditemur atq; virib⁹ totis dño canam⁹ / dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canẽtes cum suis sctis mereamur aulam ingredi celi simul et beatã ducere vitã.

Prestet hoc nob; deitas btã p̃ris ac nati pariterq; scti spũs cui⁹ reboat in oĩ gloria mundo. Amen. ps.

Beatus vir q̃ ꝟm⁹. non abiit in consilio ipiorum et ĩ via pctõrum nõ stetit: ⁊ ĩ cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ ĩ lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tãq; lignũ quod plãtatũ est sec⁹ decursus aquarũ: qd fructũ suum dabit in tempore suo.

Et foliũ eius nõ defluet

et omnia quecunq faciet prosperabuntur.
Non sic impii nõ sic: sed tanq puluis quem proiicit ventus a facie terre.
Ideo nõ resurgũt impii i iudicio neq peccatores in consilio iustorum.
Qm̃ nouit dominus viã iustorum: et iter impiorũ peribit. Psalmus.
2. Quare fremuerũt gẽtes: et populi meditati sunt inania.
Astiterũt reges terre et principes ꝯuenerũt i vnũ aduersus dominum ⁊ aduersus christum eius.
Dirumpamus vincula eorũ: et proiiciamus a nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dominus subsannabit eos.
Tũc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo cõturbabit eos.
Ego aũt cõstitut9 sũ rex ab eo sup syõ mõtẽ sanctũ eius: ꝑdicãs ꝑceptũ eius.
Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.
Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: ⁊ possessionem tuam terminos terre.
Reges eos in virga ferrea: et tanq vas figuli cõfringes eos.
Et nunc reges itelligite erudimini/ qui iudicatis terram.
Seruite dño in timore: et exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinã nequando irascatur dñs et pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. Psalm9.
Domine quid multiplicati sũt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me. 3.
Multi dicũt aĩe mee: nõ est salus ipsi in deo eius.
Tu autem domine susceptor meus es: glĩa mea ⁊ exaltans caput meum.
Voce mea ad dominum clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo.
Ego dormiui et soporatus sum: et exurrexi quia dominus suscepit me.
Non timebo milia poplĩ circũdãtꝭ me: exurge dñe saluũ me fac deus meus
Qm̃ tu ꝑcussisti oẽs aduersãtes mihi sine causa dẽtes pctõrũ cõtriuisti.
Domini est salus: et sup pplm̃ tuũ bñdictio tua.

Non dicit ad noc. iste. ps.

4. Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iustitie mee: in tribulatione dilatasti michi.
Miserere mei: et exaudi orationem meam.
Filii hoim vsqquo graui corde: vt qd diligitis vanitatem et qritis mendaciu.
Et scitote quoniam mirificauit dns sanctum suu dns exaudiet me cum clamauero ad eum.
3. Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilib⁹ vestris compungimini.
Sacrificate sacrificiu iustitie et sperate in domio multi dicunt quis ostendit nobis bona.
Signatu est sup nos lumen vultus tui dne: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: dormiam et requiescam.
Qm tu dne singulariter in spe: constituisti me.
No di ad noctur. iste. ps.

5. Verba mea aurib⁹ percipe domine: intellige clamorem meum.
Intende voci orationis mee: rex meus et de⁹ me⁹
Qm ad te orabo domie: mane exaudies vocem meam
Mane astabo tibi et videbo quoniam no deus volens iniquitatem tu es.
Neqz habitabit iuxta te malign⁹: neqz pmanebut iniusti ante oculos tuos.
Odisti oes qui operant iniquitatem: perdes oes qui loquuntur medaciu.
Viru sanguinum et dolosum abominabit dns ego aut i multitudie mie tue
Introibo in domu tua: adorabo ad templu sanctu tuum in timore tuo.
Dne deduc me i iustitia tua ppt iimicos meos dirige i ospectu tuo via mea
Qm no est in ore eorum veritas: cor eoru vanu est.
Sepulchru pates e gutt eoru / linguis suis dolose agebat: iudica illos deus
Decidat a cogitationib⁹ suis: scdm multitudinem ipietatu eoru expelle eos qm irritauerunt te dne.
Et letent oes qui sperat in te: in eternu exultabut et habitabis in eis.
Et gloriabunt in te oes qui diligut nome tuu: qm tu benedices iusto.
Dne vt scuto: bone volutatis tue coronasti nos. ps.

6. Domine ne in furore
tuo arguas me: ne=
qꝫ in ira tua corripias me
Miserere mei dñe qm infir
mus sũ: sana me dñe qm
cõturbata sunt ossa mea
Et aia mea turbata est
valde: sed tu dñe vsqꝫquo
Conuertere dñe et eripe
animã meã: saluũ me fac
propter miam tuam.
Qm nõ est in morte qui
memor sit tui: in inferno
autẽ quis confitebit tibi.
Laboraui i gemitu meo
lauabo p singlas noctes
lectum meum: lachrimis
meis stratũ meũ rigabo.
Turbatꝰ ẽ a furore ocu=
lus meꝰ: inueteraui inter
omnes inimicos meos.
Discedite a me omnes q
operami iniqtatẽ: qm exau=
diuit dñs vocẽ fletus mei
Exaudiuit dominꝰ dep=
cationem meã: dñs oratio
nem meam suscepit.
Erubescãt ⁊ cõturbẽtur
vehemẽt oẽs inimici mei
cõuertãt ⁊ erubescãt val=
de velociter. Gloria. ¶In
oibꝰ do. diebꝰ p aduẽ. vsqꝫ
ad nati. dñi. In.i. noctur.
Gen. ã. Nõ auferet sceptrũ de
49.b iuda et dux de femore eiꝰ
donec veniat q mittẽdus
est. In oibꝰ do. ab oct. epi.

vsqꝫ ad passionẽ do. qñ de
do. agit. In.i. noc ãn. Ser
uite dño i timore. In oibꝰ
do. a do. tri. vsqꝫ ad aduẽ.
do. qñ de do. agit. In.i. no
ctur. ã. Pro fidei meritis
vocitat iure btũs: legẽ q
dñi meditat nocte dieqꝫ.
Domine deꝰ meꝰ in te 7.
speraui saluum me
fac: ex oibus persequenti=
bus me et libera me.
Nequã rapiat vt leo aiaz
meã: dum nõ est qui redi=
mat neqꝫ qui saluũ faciat
Dñe deꝰ meꝰ si feci istud
si ẽ iniqtas i manibꝰ meis
Si reddidi retribuẽtibꝰ
mihi mala: decidã merito
ab inimicis meis inanis.
Persequat inimicꝰ aiaz
meã ⁊ cõprehẽdat ⁊ ꝯcul=
cet in tra vitã meã: et glo=
riã meã in puluerẽ dedu=
Exurge dñe in ira (cat.
tua: ⁊ exaltare in finibus
inimicorum meorum.
Et exurge dñe deꝰ meꝰ i
pcepto qđ mãdasti ⁊ syna
goga pplõr circũdabit te
Et ppt hãc i altũ regre=
dere: dñs iudicat pplos.
Iudica me dñe fm iusti
ciã meã: ⁊ scđm innocẽtiã
meam super me.
Consumet neqtia pecca=
torũ et diriges iustũ: scru

tans corda et renes deus
Iustū adiutoriū meum a
domino : qui saluos fa-
cit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis
et patiens: nūquid irasci-
tur per singulos dies.
Nisi cōuersi fueritis gla
diū suū vibrauit: arcum
suū tetēdit et parauit illū
Et in eo parauit vasa mor-
tis: sagittas suas arden-
tibus effecit.
Ecce parturit iniustitiā
concepit dolorem: et pepe
rit iniquitatem.
Lacū aperuit et effodit
eum: et incidit in foueam
quam fecit.
Conuertet dolor eius in
caput eiꝰ: et in verticē ip-
sius iniqtas eiꝰ descēdet.
Confitebor dn̄o secūdū
iustitiā eius: et psallā no-
mini domini altissimi. ps.
8. Domie dn̄s noster: q̄
admirabile ē nomē
tuum in vniuersa terra.
Quoniā eleuata est ma
gnificētia tua: sup celos.
Ex ore infantiū et lactē-
tuum perfecisti laudē ꝓ-
pter inimicos tuos: vt de-
struas inimicū et vltorē.
Qm̄ videbo celos tuos
opa digitoꝝ tuoꝝ: lunam
et stellas q̄ tu fundasti.

Quid est homo q̄ memor
es eius: aut filiꝰ hoīs q̄m
visitas eum.
Minuisti eū paulominꝰ
ab angelis glīa et honore
coronasti eū: et cōstituisti
eū sup opa manuū tuaꝝ.
Oīa subiecisti sb pedibꝰ
eiꝰ oues et boues vniuer-
sas: insup et pecora cāpi.
Uolucres celi / et pisces
maris: qui pambulant se
mitas maris.
Domine dominꝰ noster:
q̄ admirabile est nomen
tuū in vniuersa terra. ps.
Confitebor tibi dn̄e in
toto corde meo: nar-
rabo oīa mirabilia tua.
Letabor et exultabo ī te
psallā noī tuo altissime.
In cōuertēdo inimicū me
um retrorsū: infirmabūt et
peribunt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudiciū meū
et causam meā: sedes sup
thronū q̄ iudicas iustitiā
Increpasti gētes et piit
ipius: nomē eoꝝ delesti ī
eternū et in seculū seculi.
Inimici defecerunt fra-
mee in finem: et ciuitates
eorum destruxisti.
Periit memoria eoꝝ cū
sonitu et dominus in eter
num permanet.
Parauit in iudicio thro

num suũ: ꝛ ipse iudicabit orbẽ t̃re in equitate iudicabit populos in iustitia.
Et fact⁹ est dñs refugiũ paupi: adiutor in opportunitatib⁹ ĩ tribulatione.
Et sperẽt ĩ te q̃ nouerũt nomẽ tuũ: q̃m nõ dereliq̃sti querentes te domine.
Psallite dño qui habitat in sion: ãnũciate inter gẽtes studia eius.
Qm̃ req̃rẽs sanguinẽ eorũ recordat⁹ est: nõ ẽ oblitus clamorẽ pauperum.
Miserere mei domine: vide humilitatẽ meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annũciem omnes laudatiões tuas in portis filie sion.
Exultabo ĩ salutari tuo infixe sunt gẽtes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderunt: cõprehensus est pes eorum.
Cognoscet dñs iudicia faciens: in operibus manuum suarum cõprehensus est peccator.
Cõuertant pctõres ĩ infernũ: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Qm̃ nõ ĩ finẽ obliuio erit paupis: patiẽtia pauperũ non peribit in finem.
Exurge dñe nõ confortet homo: iudicent gentes in conspectu tuo.
Constitue dñe legislatorẽ sup eos: sciant gentes quoniam homines sunt.
Ut q̃d dñe recessisti lõge despicis in oportunitatibus in tribulatione.
Dũ supbit ipius incẽdit paup: cõprehẽdunt in ꝯsiliis quibus cogitant.
Qm̃ laudat pctõr in desideriis aĩe sue: ꝛ iniqu⁹ bñ (dicit.
Exacerbauit dñz pctõr: scdm multitudinẽ ire sue non queret.
Nõ ẽ de⁹ ĩ ꝯspectu ei⁹ iq̃nate sunt vie illi⁹ in oĩ tpe
Auferunt iudicia tua a facie ei⁹: oĩm inimicoꝝ suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: non mouebor a gñatione in generationẽ sine malo
Cui⁹ maledictiõe os plenũ ẽ ꝛ amaritudĩe ꝛ dolo sb lĩgua ei⁹ labor et dolor
Sedet in insidiis cum diuitib⁹ in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi ei⁹ ĩ pauperẽ respiciũt: insidiat in abscõdito quasi leo in spelunca sua.
Insidiat vt rapiat pauperem: rapere pauperem

dum attrahit eum.
In laq̃o suo hũiliabit eũ inclinabit se et cadet cum dñatus fuerit pauperum
Dixit enĩ ĩ corde suo obli tus est de⁹: auertit faciẽ suam ne videat in finem.
Exurge domine de⁹ ⁊ exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propt̃ qd irritauit ĩpi⁹ deũ: dixit eñ in corde suo non requiret.
Uides qm̃ tu laborem ⁊ dolorẽ consideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelict⁹ est paup orphano tu eris adiutor
Cõtere brachiũ pctõris et maligni: queret pctm̃ illius et non inuenietur.
Dñs regnabit ĩ eternũ ⁊ in seculũ seculi: peribitis gentes de terra illius.
Desideriũ pauperũ exaudiuit dñs: p̃parationẽ cordis eoꝝ audiuit auris
Iudicare pupillo (tua. ⁊ hũili: vt nõ apponat vltra magnificare se homo super terram. Psalmus.

10. In dño cõfido: quõ dicitis aĩe mee transmigra in montẽ sicut passer
Qm̃ ecce pctõres intẽderunt arcum parauerunt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde.
Qm̃ que pfecisti destruxerũt: iust⁹ autẽ qd fecit:
Dñs in templo sctõ suo: dñs in celo sedes eius.
Ocl'i ei⁹ ĩ pauperẽ respiciũt: palpebre ei⁹ interrogant filios hominum.
Dñs interrogat iustum et impiũ: q̃ aũt diligit iniquitatẽ odit aĩam suam
Pluet sup pctõres laq̃os: ignis/sulphur/et spũs pcellarũ ps calicis eorũ.
Qm̃ iustus dñs ⁊ iustitias dilexit: equitatem vidit vult⁹ ei⁹. Gloria. Per aduẽ. do. añ. Erit ipse expectatio gẽtiũ: lauabit vino stolã suã: et sanguie vue palliũ suum. Ab oct. epiphanie vsq ad passionẽ dñi. añ. Domine deus meus in te speraui. Per estatẽ. añ. Juste deus iudex fortis paciensq benignus/in te sperantes muni miserando fideles. ps.

Saluum me fac dñe/ qm̃ defecit sanctus: quoniã diminute sunt veritates a filiis hominum 11.
Uana locuti sunt vnusquisq ad pximũ suũ: labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguã magniloquam.
Qui dixerũt liguã nr͂az magnificabim⁹: labia nostra a nobis sunt / q̃s noster dominus est.
Propter miseriã inopũ et gemitũ pauperũ nunc exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari fiducialiter agam in eo.
Eloq̃a dñi eloq̃a casta: argentum igne examinatum ꝓbatum terre purgatum septuplum.
Tu domine ꝟuabis nos et custodies nos a generatione hac in eternum.
In circuitu ipii ãbulãt: ſm altitudinẽ tuã multiplicasti filios hominũ. ꝓ.
12. Usq̃quo dñe obliuiscer is me in finẽ: vsq̃quo auertis faciem tuam a me.
Quãdiu ponam consilia in anima mea: dolorẽ in corde meo per diem?
Usq̃quo exaltabit inimicus meus sup me: respice ⁊ exaudi me dñe de⁹ me⁹.
Illumĩa oc̃los meos ne vnq̃ obdormiã in morte nequãdo dicat inimicus meus ꝓualui aduers⁹ eũ
Qui tribulãt me exultabunt si motus fuero: ego autẽ in mĩa tua speraui.
Exl'tabit cor meũ i salutari tuo / cãtabo dño q̃ bona tribuit michi: et psallã nomini dñi altissimi. ꝓ.
Dixit insipiens in corde suo: non est deus. 13.
Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studiis suis: non est q̃ faciat bonũ non est vsq̃ ad vnũ
Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si ẽ intelligẽs aut req̃rẽs deũ
Oẽs declinauerũt simul inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonum / nõ est vsq̃ ad vnum.
Sepulchrũ patẽs est guttur eorũ: linguis suis dolose agebant: venenũ aspidum sub labiis eorum.
Quor͂ os maledictiõe ⁊ amaritudine plenũ est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinẽ.
Contritio et infelicitas in viis eorũ / et viam pacis nõ cognouerũt: non est timor dei ante oculos eorũ
Nõne cognoscẽt omnes qui operãtur iniquitatẽ: qui deuorant plebẽ meã sicut escam panis?
Deum nõ inuocauerũt illic trepidauerũt timore

ubi non erat timor.
Qm dñs i gñatiõe iusta est: cõsiliũ inopis cõfudistis/ qm dñs spes eius est
Quis dabit ex sion salutare israel: cum auerterit dñs captiuitatem plebis sue exultabit iacob/ et letabitur israel. Psalmus.
14. Domine qs habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet i mõte sancto tuo.
Qui ingredit sine macula: et operatur iustitiam.
Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.
Nec fecit ꝓximo suo malũ: ꝛ opprobriũ nõ accepit aduersus ꝓximos suos.
Ad nihilũ deduct⁹ est in cõspectu ei⁹ malignus: timẽtes aũt dñm glorificat
Qui iurat ꝓximo suo et nõ decipit / q pecuniã suã nõ dedit ad vsurã: ꝛ mũera sup innocẽtẽ nõ accepit
Qui facit hec: non mouebit in eternũ. Glia. Per aduentũ. A. Pulchriores sũt oculi ei⁹ vino: et dẽtes eius lacte cãdidiores. V. Ex siõ species decor eius R. De⁹ nr manifeste veniet. Per oct. epi. vsq ad pas. dñi. An. Respice et ex audi me dñe de⁹ me⁹. V. Meor fui nocte nois tui dñe. R. Et custodiui legẽ tuã. Per estatẽ. an. Surge et i eternũ serua munimine sacro: custodiq tuos astripotẽs famlos. V. Meor fui nocte no. t. dñe.
Conserua me dñe (p. 15. qm speraui i te / dixi dño deus meus es tu: qm bonor meorum nõ eges.
Sanctis qui sunt i terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicate sunt infirmitates eorũ: postea accelerauerunt.
Non congregabo cõuenticula eorũ de sanguinib⁹ nec memor ero nominuz eorum per labia mea.
Domin⁹ pars hereditatis mee: et calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi.
Funes ceciderunt mihi in p̃claris. etenim hereditas mea p̃clara est michi
Bñdicã dñm qui tribuit michi intellectũ: insuper et vsq ad noctẽ increpuerunt me renes mei.
Prouidebã dñm in ꝯspectu meo sẽp: qm a dextris est michi ne commouear
Propter hoc letatũ est

cor meũ et exultauit lin-
gua mea: insuper et caro
mea requiescet in spe.
Q uoniã nõ derelinques
animam meã in inferno:
nec dabis sanctum tuum
videre corruptionem.
N otas mihi fecisti vias
vite: adimplebis me leticia
cum vultu tuo delectatio
nes in dextera tua vsq; in
finẽ. G loria. ¶ Dñicis die-
bus p aduẽ. vsq; ad nati.
do. In. ii. noc. ã. Bethleem
nõ es minima i pricipib⁹
iuda ex te exiet dux qui re
gat pplm meũ isrl: ipse ei
saluũ faciet pplm suũ a
pctis eor. ¶ Dieb⁹ do. ab
octa. epi. vsq; ad pass. do.
In. ii. noc. ãn. Bonorum meo
rũ nõ indiges: in te sperau
cõserua me dñe. ¶ Do. dieb⁹
ab oc. tri. vsq; ad aduẽ. d.
In. ii. noc. ãn. Nature ge-
nitor cõserua morte redẽ-
ptos: facq; tuo dignos ser
uitio famulos. Psalmus

16. E xaudi domine iusti-
ciã meam: intẽde de-
precationem meam.
A urib⁹ pcipe orõnẽ me-
am: nõ in labiis dolosis.
D e vultu tuo iudicium
meum prodeat: oculi tui
videant equitates.
P robasti cor meum ⁊ vi
sitasti nocte: igne me exa-
minasti: et non est inuen-
ta in me iniquitas.
V t nõ loquatur os meũ
opera hominũ: ppter ver
ba labiorũ tuorũ ego cu-
stodiui vias duras.
P erfice gressus meos i
semitis tuis: vt nõ moue-
antur vestigia mea.
E go clamaui, qm̃ exau-
disti me de⁹ inclina aurẽ tuã
michi ⁊ exaudi vba mea
M irifica mias tuas: qui
saluos facis sperãtes i te
A resistentib⁹ dextere tue:
custodi me vt pupillã ocli.
S ub vmbra alarũ tuarũ
ptege me: a facie impior
qui me afflixerunt.
I nimici mei aiam meã
circũdederunt adipẽ suũ
concluserũt: os eorum lo-
cutum est superbiam.
P roiicientes me nunc cir
cũdederũt me: oclos suos
statuerũt declinare in trã.
S usceperũt me sicut leo pa-
rat⁹ ad pdã: ⁊ sicut catulus
leonis habitãs in abditis
E xurge dñe preueni eũ
⁊ supplanta eũ: eripe aiam
meam ab impio / frameã
tuã ab inimicis man⁹ tue
D ñe a paucis de trã di-
uide eos in vita eorũ: de
absconditis tuis adimplet⁹

et venter eorum.
Saturati sunt filiis: et di
miserunt reliquias suas
paruulis suis.
Ego autem in iusticia appa-
rebo in conspectu tuo: satia-
bor cum apparuerit gloria tua.
Gloria. Per aduentum. an. Ecce virgo
concipiet et pariet filium et
vocabit nomen eius emanu
el. Post oc. epi. vsque ad pas-
sio. do. an. Inclina domine au
rem tuam mihi et exaudi verba
mea. Per esta. an. Pecto-
ra nostra tibi tu conditor orbis
adure igne pio purgans
atque cremando probans. ps.
17. Diligam te domine fortitu-
do mea: dominus firma-
mentum meum et refugium
meum et liberator meus
Deus meus adiutor meus:
et sperabo in eum.
Protector meus et cornu sa
lutis mee: et susceptor meus.
Laudans inuocabo dominum et
ab inimicis meis saluus ero
Circundederunt me dolo-
res mortis: et torrentes iniqui
tatis conturbauerunt me.
Dolores inferni circunde
derunt me: preoccupauerunt
me laquei mortis.
In tribulatione mea inuo
caui dominum: et ad deum
meum clamaui.
Et exaudiuit de templo
sancto suo vocem meam: et cla
mor meus in conspectu eius
introiuit in aures eius.
Commota est et contremuit
terra: fundamenta montium
conturbata sunt et commota
sunt: quoniam iratus est eis.
Ascendit fumus in ira eius
et ignis a facie eius exarsit
carbones succensi sunt ab eo.
Inclinauit celos et descen
dit: et caligo sub pedibus eius
Et ascendit super cherubin
et volauit: volauit super
pennas ventorum.
Et posuit tenebras lati-
bulum suum: in circuitu eius ta-
bernaculum eius: tenebrosa
aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in conspectu
eius nubes transierunt: gran-
do et carbones ignis.
Et intonuit de celo dominus et
altissimus dedit vocem suam:
grando et carbones ignis.
Et misit sagittas suas
et dissipauit eos: fulgura
multiplicauit et conturbauit
Et apparuerunt fon- ceos
tes aquarum: et reuelata sunt
fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua do-
mine: ab inspiratione spi-
ritus ire tue.
Misit de summo et acce-
pit me: et assumpsit me de
aquis multis.

Eripuit de inimicis me-
is fortissimis/ et ab his q̄
oderūt me: quoniam con
fortati sunt super me.
Preuenerūt me ī die af-
flictionis mee: et fact⁹ est
dominus protector meus
Et eduxit me in latitudi
nem: saluū me fecit quo-
niam voluit me.
Et retribuet michi dñs
scd̄m iustitiā meā: et secū
dum puritatem manuū
mearum retribuet michi
Qr custodiui vias dñi:
nec impie gessi a deo meo
Qm̄ oīa iudicia eius in
cōspectu meo: et iustitias
eius non repuli a me.
Et ero immaculatus cū
eo: ⁊ obseruabo me ab ini
quitate mea.
Et retribuet michi dñs
scd̄m iustitiā meā: ⁊ secun
dū puritatē manuū mea
rū in cōspectu oculoꝝ ei⁹
Cum scō sanctus eris:
et cum viro innocente in-
nocens eris.
Et cū electo elect⁹ eris:
et cū ꝑuerso peruerteris.
Qm̄ tu populū humilem
saluum facies: et oculos
superborum humiliabis.
Qm̄ tu illuminas lucer-
nam meā dñe: deus me⁹
illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar
a tētatione: et in deo meo
transgrediar murum.
Deus me⁹ īpolluta via
eius: eloq̄a domini igne
examinata/ protector est
omniū sperantiū in se.
Qm̄ q̄s de⁹ ꝑter dñz: aut
q̄s de⁹ preter deū nostrū.
De⁹ q̄ p̄cīxit me vtute: et
posuit immaculatā viam
Qui ꝑfecit pedes (meā
meos tāq̄ ceruoꝝ: et sup
excelsa statuens me.
Qui docet man⁹ meas
ad preliū: ⁊ posuisti vt ar
cum ereum brachia mea
Et dedisti michi ꝓtectio
nem salutis tue: et dexte-
ra tua suscepit me.
Et disciplina tua corre-
xit me in finem: et discipli-
na tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos
subtus me: ⁊ non sunt in-
firmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos
et cōprehēdā illos: et non
conuertar donec deficiāt
Cōfringam illos nec po-
terūt stare: cadēt subtus
pedes meos.
Et precinxit me virtute
ad bellū: ⁊ supplātasti in-
surgētes in me subt⁹ me.
Et inimicos meos dedi-
sti mihi dorsū: ⁊ odientes

me dispérdidisti.
Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret ad dominum nec exaudiuit eos.
Et cõminuã eos vt puluerẽ añ faciẽ venti: vt lutum platearũ delebo eos
Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentiũ.
Populus quẽ nõ cognoui seruiuit michi: in auditu auris obediuit michi.
Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt/ꝛ claudicauerunt a semitis suis.
Viuit dñs et bñdict⁹ de⁹ meus: et exaltetur deus salutis mee.
Deus q̃ das vindictas michi: et subdis populos sub me/liberatoꝛ me⁹ de inimicis meis iracundis
Et ab insurgẽtib⁹ in me exaltabis me a viro iniq̃ eripies me.
Propterea ꝯfiteboꝛ tibi in nationibus dñe: ꝛ nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis eius / et faciẽs m̃iam christo suo dauid: et semini eius vsq̃ in seculũ. Gloria
Per aduẽ. Añ. Orietur in dieb⁹ ei⁹ iustitia ꝛ abũdantia pacis et adoꝛabũt eũ oẽs reges oẽs gentes seruiẽt ei. ℣. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice eius ascẽdet. Per oct. epi. vsq̃ ad pas. do. Añ Dñs firmamentũ meũ et refugiũ meũ. ℣. Media nocte surgebã ad cõfitenduz tibi. ℟. Sup iudicia iustificationis tue. ꝑ estã. Añ. Tu ppl'm hũilẽ saluasti ab hoste redemptoꝛ atq̃ supba tuo colla p̃mis iaculo. ℣. Media nocte. Ps.
Celi enarrãt gloꝛiam dei: et opera manuũ eius ãnũciat firmamẽtũ. 18.
Dies diei eructat verbũ: ꝛ nox nocti idicat scientiã
Nõ sũt loq̃le neq̃ ſmones q̃ꝝ nõ audiãt voces eoꝝ
In omnẽ terram exiuit sonus eoꝛum: et in fines oꝛbis terre verba eoꝛum
In sole posuit tabnaculũ suũ: et ipse tañq̃ spõsus ꝓcedens de thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad currendam viam a summo celo egressio eius.
Et occursus ei⁹ vsq̃ ad summũ eius: nec est q̃ se abscondat a caloꝛe eius.
Lex dñi imaculata ꝯuertẽs aĩas testimoniũ dñi fidele sapiam p̃stãs puulis
Iustitie dñi recte letificã

tes corda: preceptum dñi lucidũ illuminãs oculos.
Timor dñi sanctus pmanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurũ et lapidẽ pciosũ multũ: et dulciora sup mel et fauũ.
Etem seruus tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis itelligit ab occultis meis mũda me: et ab alienis pce suo tuo.
Si mei nõ fuerint dñati tũc imaculat⁹ ero: ꝛ emũdabor a delicto maximo.
Et erunt vt cõplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in cõspectu tuo semper.
Domine adiutor me⁹: et redemptor meus. Gl'ia.
¶ Dñicis diebus p aduẽ. vsq ad natiui. dñi. In. iii noc. ãn. Nox precessit di-
Rom 13. d. es autẽ appropinquauit abiiciam⁹ ergo opera tenebrarũ et induamur arma lucis. ¶ Do. dieb⁹ ab octa. epiph. vsq ad pas. dñi qñ de do. agit. In. iii. noc. ã. Preceptũ dñi lucidum illuminans oculos. ¶ Dominicis diebus per esta. qñ de do. agit vsq ad aduẽ. In. iii. noc. ã. Spõsus vt e thalamo pcessit / christus in orbẽ descẽdens celo iure salutifero. Ps.
Exaudiat te dñs i die tribulationis: protegat nomen dei iacob.
Mittat tibi auxilium de sancto: et de sion tueat te.
Memor sit omnis sacrificii tui: ꝛ olocaustũ tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secũdũ cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nři magnificabimur.
Impleat dominus oẽs petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluũ fecit dominus chřm suum.
Exaudiat illum de celo scto suo: in potentatib⁹ salus dextere eius.
Hi in currib⁹ et hi i eqs: nos aũt in nomie dñi dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.
Domine saluũ fac regẽ et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Gloria. Per aduentũ ã. Hora est iam nos de somno surgere: et aperti sunt

oculi nri surgere ad xpm
qi lux vera est fulgens in
celis. Ab octa. epiph. vsq
ad passio. dñi. aña. Impleat
dñs omnes petitiones tu
19. as. Per esta. Añ. Auxiliũ
nobis saluator mitte sa-
lutis: et tribuas vitam tẽ
pore perpetuo. Psalmus
20. Domine i virtute tua
letabit rex: et super
salutare tuũ exultabit ve-
hementer.
Desideriũ cordis eius
tribuisti ei: et volũtate la-
bioꝝ ei⁹ non fraudasti eũ
Qm pueniſti eũ in bñdi-
ctionibus dulcedinis: po-
suisti in capite ei⁹ coronã
de lapide precioso.
Uitam petiit a te et tri-
buisti ei: lõgitudinem die
rum in seculum ꝛ in secu
lum seculi.
Magna est gloria eius i
salutari tuo: gloriã et ma
gnum decorem impones
super eum.
Qm dabis eum in bene-
dictionẽ i seculũ seculi: le-
tificabis eum i gaudio cũ
vultu tuo.
Quoniã rex sperat in do
mino: ꝛ i mia altissimi nõ
commouebitur.
Inueniat man⁹ tua oib⁹
inimicis tuis: dextera tua
inueniat oẽs q̃ te oderũt
Pones eos vt clibanum
ignis i tpe vultus tui dñs
in ira sua cõturbabit eos
et deuorabit eos ignis.
Fructũ eorum de terra
perdes: ꝛ semen eorum a
filijs hominum.
Qm declinauerũt i te ma-
la: cogitauerũt consilia q̃
non potuerunt stabilire.
Qm pones eos dorsum
in reliquiis tuis prepara
bis vultum eorum.
Exaltare dñe in virtute
tua: cãtabim⁹ et psallem⁹
vtutes tuas. Gloria. Per
aduẽ. añ. Gaudete in dño
semp: modestia vra nota
sit oibus hoib⁹ dñs prope
est nichil solliciti sitis: sed
in oi oratione petitiones
vestre innotescat apud de
um. ℣. Egredietur domin⁹
de loco sancto suo. ℟. Ue
niet vt saluet ppl'm suum
Nõ dicat vlteri⁹. Ab oct.
epipha. vsq ad pas. do. añ.
Domine in virtute tua le
tabit rex. ℣. Exaltare do
mine in vtute tua. ℟. Cã
tabim⁹ et psallemus vir-
tutes tuas. Per esta. Añ.
Rex sine fine manens mi
seris tu pce ruinis: pmis
cõcedẽs et tua cuncta re-
gẽs. ℣. Exaltare. Confiteb

Hy⁹. ābroſii et auguſtini.

Te deum laudam⁹ te dñe confitemur.
Te eternū patrem: oīs terra venerat.
Tibi oēs angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates.
Tibi cherubin ⁊ ſeraphin inceſſabili voce ꝓclamāt.
Sctūs. Sctūs. Sāctus.
Dominus deus ſabaoth
Pleni ſūt celi ⁊ terra maieſtatis glorie tue.
Te glorioſ⁹: apl'oꝝ chorus
Te ꝓphetarum: laudabilis numerus.
Te martyꝝ cādidatus: laudat exercitus.
Te ꝑ orbē terrarum: ſancta confitetur eccleſia.
Patrē: imēſe maieſtatis.
Venerandū tuum verū: et vnicum filium.
Sanctum quoq; paraclitum ſpiritum.
Tu rex glorie chriſte.
Tu patris ſempiternus es filius.
Tu ad liberandum ſuſcepturus hominē: non horruiſti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credētibus regna celorum.
Tu ad dexterā dei ſedes in gloria patris.
Iudex crederis: eſſe venturus.
Te ergo q̄ſumus famulis tuis ſubueni: quos ꝓcioſo ſanguine redemiſti.
Eterna fac cū ſctis tuis in gloria numerari.
Saluū fac ppl'm tuū dñe et benedic hereditati tue
Et rege eos et extolle illos vſq; in eternum.
Per ſingulos dies: benedicimus te.
Et laudam⁹ nomē tuū i ſeculū: et in ſeculū ſeculi.
Dignare dñe die iſto: ſine peccato nos cuſtodire
Miſerere noſtri dñe miſerere noſtri.
Fiat mīa tua dñe ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.
In te dñe ſperaui: nō confundar i eternū. ℣. Excelſus ſup oēs gentes dñs. ℟. Et ſup celos gl'ia ei⁹. De⁹ in adiutoriū. In laud. ān. Regnauit dñs ꝯcinctus fortitudine cū decore virtutū: cui⁹ ſedes eſt in eternum. ℣. Dñs regnauit. ℟. Sciam⁹ oēs q̄a dñs ipſe eſt de⁹ cui iubilem⁹ ⁊ exaltem⁹ ⁊ laudem⁹ nomē ei⁹ i eternū. Ps. Iubilate. Ān. Bñdicā te in vita mea vt videā virtutem

tua et gloriã tuã. Ps. Deus deus me⁹. An. Oĩs creatu ra celi et t̃re bñdicat dñm hymnũ dicat et superexal tet eũ in sc̃la. Ps. Bñdicite. An. Spũs oĩs laudet dñm
148. qr ipse dixit et facta sunt oĩa: mãdauit et creata sunt vniuersa. Ps. Laud. do. de ce. He p̃dicte ã. sep in lau. dicant do. dieb⁹ qñ inchoat aliq̃ noua histo. cũ pleno serui. et qñ visio fit serui. de do. añ. lxx. vel qñ aduẽ. Mediis vero do. d' hec sola ã. Regnũt. Ps.
92.
Ominus re gnauit deco rẽ idut⁹ est: indut⁹ ẽ dñs fortitudinẽ et precinxit se.
Etenim firmauit orbẽ ter re: qui non cõmouebitur.
Parata sedes tua extũc: a seculo tu es.
Eleuauerũt flumĩa dñe: eleuauert fluĩa vocẽ suã.
Eleuauerũt fluĩa fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̃r mlt̃ar.
Mirabiles elationes ma ris: mirabilis ĩ altis dñs.
Testimonia tua credibi lia facta sũt nimis: domũ tuam decet sanctitudo do mine in longitudinẽ dier.
Gloria patri. Psalmus.

Iubilate deo oĩs terra: 99.
seruite dño in letitia.
Introite in cõspectu ei⁹: in exultatione.
Scitote qm̃ dñs ipse ẽ de us: ipse fecit nos et nõ ipsi
Popul⁹ ei⁹ et oues (nos. pascue ei⁹ introite portas ei⁹ in ↄfessiõe: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen ei⁹ qm̃ suauis ẽ dñs in et̃nũ mĩa ei⁹: et vsq₃ ĩ gñatiõe et gña tionẽ vitas ei⁹. Gl'ia. Ps.
Deus deus meus: ad 62.
te de luce vigilo.
Sitiuit in te aĩa mea: q̃₃ multiplicit' tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sc̃tõ appa rui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuam et gloriam tuam.
Quoniã melior est mise ricordia tua sup vitas: la bia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: et in nomĩe tuo leua bo manus meas.
Sicut adipe et pinguedi ne repleatur anima mea et labiis exultationis lau dabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum in matuti nis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamẽto alarum

tuarũ exultabo / adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vo in vanũ q̃sierũt aiam meã itroibũt in inferiora t̃re tradent̃ i man⁹ gladii: ptes vulpiũ erũt.
Rex vo letabit̃ i deo laudabunt oẽs q̃ iurãt in eo: q2 obstructũ est os loquẽtium iniqua. Psalmus.
66. Deus misereat̃ nr̃i et benedicat nobis: illuminet vultũ suum super nos ꝛ misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in oĩbus gentibus salutare tuum.
Confiteant̃ tibi ppl'i de⁹: confiteãtur tibi ppl'i oẽs.
Letẽtur ꝛ exultẽt gẽtes qm̃ iudicas ppl'os i eq̃tate: ꝛ gẽtes i terra dirigis.
Cõfiteant̃ tibi ppl'i deus cõfiteantur tibi ppl'i oẽs: terra dedit fructũ suum.
Bñdicat nos de⁹ deus nr̃ bñdicat nos de⁹: et metuant eum oẽs fines terre.
Gloria patri. Canticum.
Dan. 3. c. Benedicite oĩa opera dñi dño: laudate ꝛ superexaltate eũ in secula.
Bñdicite angeli dñi dño: benedicite celi domino.
Bñdicite aq̃ oẽs q̃ super celos sunt dño: benedicite omnes virtutes dñi dño.
Bñdicite sol et luna dño: benedicite stelle celi dño.
Bñd ĩbr ymber ꝛ ros dño: beneđ oĩs spũs dei dño.
Beneđ ignis et est⁹ dño: beneđ frig⁹ ꝛ estas dño.
Bñđ rores ꝛ pruina dño: beneđ gelu ꝛ frigus dño.
Bñđ glacies ꝛ niues dño beneđ noctes ꝛ dies dño.
Bñđ lux et tenebre dño: bñđ fulgura ꝛ nubes dño
Bñdicat t̃ra dñm laudet et superexaltet eũ in sc̃l'a.
Beneđ montes et colles dño: beneđ vniuersa germinantia in terra dño.
Beneđ fontes dño: beneđ maria et flumina dño.
Beneđ cete et oĩa q̃ mouentur in aq̃s dño: beneđ oẽs volucres celi dño.
Bñđ oẽs bestie ꝛ pecora dño: bñđ filii hoim dño.
Bñdicat israel dñm: laudet ꝛ superexaltet eũ i sc̃l'a.
Beneđ sacerdotes domini dño: bñđ serui dñi dño.
Bñdicite spũs et aĩe iustoꝝ dño: benedicite sc̃ti ꝛ humiles corde domino.
Bñdicite anania azaria misael dño: laudate et superexaltate eũ in secula.
Bñdicam⁹ patrẽ et filiũ cũ sc̃tõ spũ: laudemus et

superexaltemus eũ in secl'a.
Benedictus es dñe in fir
mamento celi: ꝛ laudabi-
lis ꝛ gl'iosus et superexal
tatus in secula. Psalm⁹.
148. Laudate dñz de celis:
laudꝫ eũ in excelsis.
Laudꝫ eũ oẽs angeli ei⁹:
laudꝫ eũ oẽs ꝟtutes eius.
Laudate eũ sol et luna:
laudꝫ eũ oẽs stelle ꝛ lumẽ.
Laudate eũ celi celoꝝ:
et aque q̃ super celos sunt
laudent nomen domini.
Quia ipse dixit ꝛ facta sũt:
ipse mãdauit ꝛ creata sũt.
Statuit ea in eternum ꝛ
in seculũ seculi: preceptuz
posuit et non preteribit.
Laudate dñm de terra:
dracones et oẽs abyssi.
Ignis grãdo nix glacies
spiritus ꝓcellarum: que
faciunt verbum eius.
Montes et oẽs colles: li-
gna fructifera ꝛ oẽs cedri
Bestie et vniuersa peco-
ra: serpẽtes ꝛ omnes vo-
lucres pennate.
Reges terre ꝛ oẽs ppl'i:
pricipes ꝛ oẽs iudices t're
Iuuenes et virgines se-
nes cũ iunioꝛibus laudẽt
nomen dñi: quia exaltatũ
ẽst nomen eius solius.
Confessio eius super ce-
lum et terrã: et exaltauit
cornu populi sui.
Hymnus oĩbus sanctis
ei⁹: filijs israel populo ap
propinquãti sibi. Psalm⁹
Cantate dño cãticum 149
nouum: laus eius in
ecclesia sanctorum.
Letet isrl' in eo q̃ fecit eũ ꝛ
filie syõ exultẽt ĩ rege suo.
Laudent nomẽ eius in
choꝛo: in tympano ꝛ psal-
terio psallant ei.
Quia bñplacitũ est dño
in populo suo: ꝛ exaltauit
mansuetos in salutem.
Exultabũt scti in gl'ia: le
tabunt in cubilibus suis.
Exultationes dei in gut
ture eoꝝ: ꝛ gladij ancipi-
tes in manibus eorum.
Ad faciẽdã vĩdictã ĩ na-
tiõib⁹: icrepatiões ĩ ppl'is
Ad alligandos reges eo
rũ in cõpedib⁹: et nobiles
eoꝝ in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudiciũ
cõscriptũ: gl'ia hec est oĩ-
bus sctis eius. Psalmus
Laudate dñm in sctis 150.
ei⁹: laudate eũ in fir-
mamento virtutis eius.
Laudate eũ in ꝟtutib⁹
ei⁹: laudate eũ scdm mul-
titudinẽ magnitudĩs ei⁹.
Laudate eũ in sono tu-
be: laudate eum in psalte
rio et cithara.

Laudate eũ in tympano et choro: laudate eũ in chordis et organo.
Laudˀ eũ in cymbalis bñ sonãtibꝰ / laudˀ eũ in cymbalis iubilatiõis: ois spũs laudet dñm. Gl'ia. Cpm.
Apo. 7.c. Benedictio ⁊ claritas et sapia ⁊ grãꝝ actio honor et virtꝰ ⁊ fortitudo deo nr̃o i scl'a scl'oꝝ amẽ.
P.S. Hoc cap. dr in oibus do. ad lau. a Dñe ne i ira. vsqȝ ad. lxx. et a Deꝰ oim. vsqȝ ad aduẽ. qñcũqȝ agitur de do. ℂ In oibꝰ do. a Dñe ne in ira. qñ de dñica agitur vsqȝ ad. xl. dicit ad lau. hic sequẽs Hymnus

Eterne rerũ cõditor / noctẽ diẽqȝ q̃ regis: ⁊ temporum das tempora / vt alleues fastidium.
Preco diei iam sonet / noctis ꝑfunde peruigil: nocturna lux viantibꝰ / a nocte noctem segregans.
Hoc excitatꝰ lucifer / soluit polũ caligine: hoc omnis errorũ chorus / viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit pōtiqȝ mitescũt freta: hoc ipsa petra ecclesie / canente culpam diluit.
Surgamꝰ ergo strennue gallus iacentes excitat: ⁊ somnolẽtos increpat / gallus negantes arguit.
Gallo canẽte spes redit / egris salus refundit: mucro latronis conditur: lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice / et nos videndo corrige: si respicis lapsus cadunt / fletuqȝ culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus mẽtisqȝ somnũ discute: te nr̃a vox primũ sonet / ⁊ vota soluamus tibi.
Gl'ia tibi dñe / q̃ na. vsqȝ ad puri. post puri. vo dr
Deo p̃ri sit gloria / eiusqȝ soli filio: cum spũ paraclito ⁊ nũc ⁊ i ꝑpetuũ. Amẽ
℣. Dñs regnuit. ℞. Decorẽ induit all'a. Iste ℣ꝰ. cũ ꝑdi. cp̃. dicat in lau. oibus do. vsqȝ ad. lxx. et a Deus oim. vsqȝ ad aduentũ dñi qñ de do. agit. A. lxx. vsqȝ ad. xl. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis. ℞. A gñatione et ꝓgenie. Per estatẽ in do. et fer. diebus vsqȝ ad aduẽ. dr ad lau. hic sequens hymnus qñ de do. vel de feria agit. Hymnꝰ.

Ecce iã noctis tenuatur vmbra / lucis aurora rutilans coruscat: nisibus totis rogitemꝰ omnes cunctipotentem.

Ut deus nr̄ miseratus oēm pellat languorem tribuat salutē: donet et nobis pie tate pr̄is/regna polorū.
Prestet hoc nobis deitas beata/patris ac nati pariterq; sancti spūs cuius reboat in oī/gloria mundo.
℣. Dn̄s regnauit. ℟. Decorē induit all'a. Canticū.

Luce 1.g.
Benedictus dn̄s deus israel: quia visitauit et fecit redemptionē plebis sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri
Sicut locut⁹ est per (sui. os sanctorum: q̄ a seculo sunt prophetarum eius.
Salutē ex inimicis nr̄is: et de manu oīm q̄ oderūt nos
Ad faciēdā miam cū patribus nr̄is: et memorari testamenti sui sancti.
Iusiurādum quod iurauit ad abrahā patrem nostrum: daturū se nobis.
Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi.
In scītate et iustitia corā ipso: oīb⁹ diebus nr̄is.
Et tu puer pphēta altissimi vocaberis: pibis ei añ faciē dn̄i parare vias ei⁹.
Ad dandā sciētiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera mīe dei nostri: in quib⁹ visitauit nos oriens ex alto.
Illumīare his q̄ in tenebris et in vmbra mortis sedent: ad dirigēdos pedes nr̄os ī viā pacis. Gl'ia. Ps.

Ad te leuaui oculos 122.
meos: q̄ hitas ī celis
Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dn̄orum suorū.
Sicut oculi ancille in manib⁹ dn̄e sue: ita oculi nostri ad dn̄m deū nostrum donec misereatur nostri.
Miserere nr̄i dn̄e miserere nostri: qr multū repleti sumus despectione.
Qr multū repleta est aīa nr̄a: opprobriū abundantibus et despectio supbis.
Gl'ia. Kyrie el'. Xp̄e el'. Kyrie el'. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.
Exurge domine adiuua ps. 43
nos. Et libera nos pp̄ter nomen tuum.
Dn̄e deus virtutū cōuer ps. 79
te nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.
Dn̄e exaudi. Et clamor.
Dn̄s vobiscū. Et cū. Ora.

Ecclesie tue dn̄e preces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ et erroribus vniuersis secu-

ra tibi seruiat libertate/ et
pacē tuā nris cōcede tpi:
bus. p. ¶ Ad primā Hy⁹.

Iam lucis or:
to sydere de
um pcemur
supplices /
vt i diurnis
actib⁹ / nos
seruet a nocentibus.
Linguam refrenās tem
peret/ne litis horror inso:
net: visum fouēdo ptegat
ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis itima/
absistat et vecordia: car:
nis terat superbiam/po:
tus cibiqꝫ parcitas.
Ut cum dies abscesserit
noctemqꝫ sors reduxerit:
mundi per abstinentiam
ipsi canamus gloriam.
Deo pri sit gloria/eiusqꝫ
soli filio: cū spū paclito et
nūc et i ppetuū. Amē. Ps.
21. Deus de⁹ me⁹ respice
in me q̄re me dereli:
quisti: longe a salute mea
verba delictoꝝ meorum.
Deus me⁹ clamabo per
diem et nō exaudies: et no
cte et nō ad isipiētiā mihi.
Tu autem in sancto ha:
bitas: laus israel.
In te spauerūt pres nri:
sperauerūt et liberasti eos.
Ad te clamauerūt et sal:
ui facti sunt: in te spera:
uerūt et non sunt confusi.
Ego autē sum vermis et
non homo: opprobriū ho:
minū et abiectio plebis.
Oēs videntes me derise
rūt me: locuti sunt labijs
et mouerunt caput.
Sperauit in domino eri:
piat eū: saluū faciat eum
quoniam vult eum.
Qm tu es qui extraxisti
me de vētre spes mea ab
vberib⁹ matris mee: in te
proiectus sum ex vtero.
De ventre matris mee
deus me⁹ es tu: ne disces:
seris a me.
Qm tribulatio pxima ē:
qm non est qui adiuuet.
Circundederunt me vi:
tuli multi: tauri pingues
obsederunt me.
Aperuerūt sup me os suū:
sicut leo rapiēs et rugiēs.
Sicut aq̄ effusus sū: et dis
persa sunt oia ossa mea.
Factū est cor meū tanqꝫ
cera liquescens: in medio
ventris tui.
Aruit tanqꝫ testa virtus
mea et ligua mea adhesit
faucib⁹ meis: et in pulue:
rē mortis deduxisti me.
Qm circundederunt me
canes multi: consiliū ma:
lignantium obsedit me.

Foderūt manus meas
ꝛ pedes meos: dinumera
uerunt oīa ossa mea.
Ipsi vero cōsiderauerūt
et inspexerūt me: diuiserūt
sibi vestimēta mea ꝛ sup
vestē meā miserunt sortē.
Tu autē dñe ne elongaue
ris auxiliū tuū a me: ad
defensionē meā conspice.
Erue a framea deus ani
mam meam: et de manu
canis vnicam meam.
Salua me ex ore leonis
et a cornibus vnicorniuz
humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum
fratribus meis: in medio
ecclesie laudabo te.
Qui timetis dñm lauda
te eū: vniuersum semē ia
cob glorificate eum.
Timeat eū oē semē isrl':
qm̄ nō spreuit neq; despe
xit dep̄cationē pauperis.
Nec auertit faciē suam
a me: et cum clamarē ad
eum exaudiuit me.
Apō te laus mea ī eccle
sia magna: vota mea red
dā in ꝯspectu timētiū eū.
Edent pauperes ꝛ satu
rabunt et laudabūt dñm
qui requirūt eū: viuent cor
da eorū in seculum seculi.
Reminiscent ꝛ ꝯuertēt ad
dñm: vniuersi fines terre
Et adorabūt in cōspectu
eiꝰ: vniuerse familie gētiū.
Quoniam dñi est regnū: et ipse
dominabitur gentium.
Manducauerūt et adora
uerūt oēs pingues terre:
in cōspectu eiꝰ cadēt oēs
qui descendūt in terram.
Et aīa mea illi viuet: ꝛ se
men meum seruiet ipsi.
Annūciabit dño genera
tio vētura ꝛ annūciabūt
celi iusticiā eiꝰ: pplo qui
nascet quē fecit dñs. ps.
Dominus regit me et 22.
nichil michi deerit:
in loco pascue ibi me col
locauit.
Super aquā refectio
nis educauit me: animā
meam conuertit.
Deduxit me sup semitas
iusticie: ꝓpter nomē suū.
Nā ꝛ si ābulauero ī me
dio vmbre mortis: nō time
bo mala qm̄ tu mecū es.
Virga tua ꝛ baculꝰ tuꝰ:
ipsa me consolata sunt.
Parasti in ꝯspectu meo
mensam: aduersus eos q̄
tribulant me.
Impinguasti in oleo ca
put meū: et calix meꝰ ine
brians q̄ preclarus est.
Et mīa tua subsequetur
me: oībus diebꝰ vite mee.
Et vt inhabitē in domo

domini: in longitudinem
dierum. Gloria. Psalmꝰ
23. Domini est t͛ra et ple-
nitudo eiꝰ: orbis t͛ra
rū ⁊ vniuersi q̄ hītāt ī eo.
Quia ipē sup̄ maria fun
dauit eum: et super flumi
na preparauit eum.
Quis ascendet in montē
domini: aut quis stabit in
loco sancto eius?
Innocēs manibꝰ ⁊ mun
do corde: q̄ non accepit in
vano animā suā: nec iura
uit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictio-
nem a dn̄o: ⁊ misericordiā
a deo salutari suo.
Hec est gn̄atio q̄rētiū eū
querētiū faciē dei iacob.
Attollite portas ṗncipes
vr̄as ⁊ eleuamī porte eter
nales: et itroibit rex gl'ie.
Quis est iste rex glorie:
dn̄s fortis ⁊ potens / domi
nus potens in prelio.
Attollite portas ṗncipes
vr̄as ⁊ eleuamī porte eter
nales: et itroibit rex gl'ie.
Quis ē iste rex gl'ie: dn̄s
v͛tutū ipē est rex gl'ie. Ps.
24. Ad te dn̄e leuaui ani-
mā meā: deꝰ meꝰ in
te cōfido non erubescam.
Neq₃ irrideāt me inimi-
ci mei: etenī vniuersi q̄ su-
stinent te nō cōfundētur.
Confundantur oēs ini-
qua agentes: sup̄uacue.
Uias tuas dn̄e demon-
stra mihi: ⁊ semitas tuas
edoce me.
Dirige me in v͛itate tua
et doce me: quia tu es deꝰ
saluator meus: et te susti
nui tota die.
Reminiscere miseratio-
num tuarū dn̄e: et miarū
tuarū que a seculo sunt.
Delicta iuuētutis mee:
et ignorantias meas ne
memineris.
Secundū miam tuā me-
mento mei tu: propter bo-
nitatem tuam domine.
Dulcis ⁊ rectus dn̄s: p̄-
pter hoc legē dabit delin-
quentibus in via.
Diriget mā suetos ī iudi
cio: docebit mites vias su
Uniuerse vie dn̄i (as.
mia ⁊ v͛itas req̄rētibꝰ te-
stamētū eiꝰ ⁊ testīonia eiꝰ.
Propter nomen tuū dn̄e
propitiaberis pc̄tō meo:
multum est enim.
Quis est homo q̄ timet
dominū: legē statuit ei in
via quam elegit.
Anima eius in bonis de
morabitur: et semen eius
hereditabit terram.
Firmamentū est dn̄s ti-
mētibus eū: ⁊ testamētū

ipsius vt manifestet illis.
Oculi mei semp ad dñm quoniã ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me et miserere mei: quia vnic⁹ et pauper sum ego.
Tribulatiões cordꝫ mei multiplicate sunt: de necessitatib⁹ meis erue me.
Vide humilitatẽ meã et laborem meum: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniã multiplicati sunt: et odio iniquo oderũt me
Custodi animã meam ⁊ erue me: non erubescam quoniam speraui in te.
Innocẽtes ⁊ recti adheserũt mihi: q2 sustinui te.
Liba de⁹ isrl: ex oïb⁹ tribulatiõib⁹ suis. Glia. ps
25. Iudica me dñe quoniã ego in innocẽtia mea ingressus sum: ⁊ i dño sperans non infirmabor.
Proba me dñe ⁊ tẽta me vre renes meos ⁊ cor meũ
Qm̃ mĩa tua ante oclos meos est: et complacui in veritate tua.
Non sedi cũ consilio vanitatis: ⁊ cũ iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiã malignãtiũ: et cũ ipijs nõ sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuum dñe.
Ut audiã vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locũ habitationis glorie tue.
Ne pdas cũ impijs de⁹ animã meã: et cum viris sanguinũ vitam meam.
In quorꝫ manib⁹ iniquitates sunt: dextera eorꝫ repleta est muneribus.
Ego autẽ in innocentia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei.
Pes me⁹ stetit i directo: i eccl'iis bñdicã te dñe. ps.
Deus in nomie tuo sal 53.
uum me fac: ⁊ in virtute tua iudica me.
De⁹ exaudi orõnẽ meã: aurib⁹ pcipe vba oris mei
Qm̃ alieni isurrexerũt aduersũ me ⁊ fortes q̃sierũt animã meã: ⁊ nõ pposuerũt deũ ante cõspectũ suũ.
Ecce ei de⁹ adiuuat me: ⁊ dñs susceptor ẽ aïe mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: et cõfitebor nomini tuo dñe: quoniã bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus.
Gloria patri. Psalmus.

117. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc israel quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc domus aaron: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicant nunc qui timent dominum: quoniam in seculum misericordia eius.
De tribulatione invocavi dominum: et exaudivit me in latitudine dominus.
Dominus michi adiutor non timebo quid faciat michi homo.
Dominus mihi adiutor: et ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: quam confidere in homine.
Bonum est sperare in domino: quam sperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: et in nomine domini quia ultus sum in eos.
Circumdantes circumdederunt me: et in nomine domini quia ultus sum in eos.
Circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis et in nomine domini quia ultus sum in eos.
Impulsus eversus sum ut caderem: et dominus suscepit me.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Vox exultationis et salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutem dextera domini exaltavit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar sed vivam: et narrabo opera domini.
Castigans castigavit me dominus: et morti non tradidit
Aperite mihi portas (me.
iustitie et ingressus in eas: confitebor domino hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Lapidem quem reprobaverunt edificantes: hic factus est in caput anguli.
A domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.
Hec est dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea.
O domine salvum me fac/o domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo domini: deus dominus et illuxit nobis.
Constituite diem solemnem in condensis: usque ad cornu altaris.
Deus meus es tu (taris.
et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es

michi in salutem.
Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in sec̃m mia eius.
A.lxx. vsq3 ad pascha dic
do. P isto ps. Confitemini
do. dñs reg. deco. ps.
118. aleph Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.
Nõ enĩ q̃ opant iniq̃tatẽ in viis ei9 ambulauerũt.
Tu mandasti: mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tũc nõ ɔfundar: cũ pspexero ĩ oĩb9 mãdatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo qd̃ didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsq3quaq3.
Beth. In quo corrigit adolescẽtior viam suam: in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis.
In corde mõ abscõdi eloquia tua: vt nõ peccẽ tibi.
Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas.
In labiis meis ꝓnunciaui: oĩa iudicia oris tui.
In via testimonioꝝ tuorum delectatus su3: sicut in omnibus diuitiis.
In mãdatis tuis exercebor: ⁊ ɔsiderabo vias tuas.
In iustificationib9 tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.
Retribue seruo tuo viuifica me: ⁊ custodiã sermones tuos. Gy. mel.
Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sũ in t̃ra: nõ abscõdas a me mandata tua.
Concupiuit aĩa mea desiderare iustificationes tuas: in oĩ tẽpore.
Increpasti sup̱bos: maledicti qui declinãt a mãdatis tuis.
Aufer a me opprobriu3 et cõtemptum: quia testimonia tua exquisiui.
Etenĩ sederũt principes et aduersũ me loq̃bãtur: seru9 aũt tuus exercebat in iustificationibus tuis.
Nã ⁊ testimonia tua meditatio mea est: ⁊ consiliũ meũ iustificationes tue.
Adhesit pauimento aĩa mea: viuifica me secũ verbum tuum. De. leth.

Vias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue a me et de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua nõ sum oblitus.
Adhesi testimoniis tuis dñe: noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri: cũ dilatasti cor meũ
Gloria pa. In diebus do. a Dñe ne in ira. vsq ad lxx. et a Deus oim. vsq ad aduen. dñi qñ de do. agit.
ps. 22 Añ. Dñs regit me et nichil mihi deerit in loco pascue ibi me collocauit. In fer. a Domine ne i ira. vsq ad lxx. et a Deus oim. vsq ad aduẽtũ qñ de do. agit añ.
ps. 53. Deus exaudi orõnẽ meã: aurib9 percipe verba oris mei. In fer. per aduẽ. añ. Ueni et libera nos deus nr. Symbolũ athanasij.

Quicũq vult saluus esse: ante oĩa op9 est vt teneat catholicã fidem.
Quã nisi quisq integrã inuiolatãq seruauerit absq dubio in eternũ peribit.
Fides autem catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate et trinitatẽ in vnitate veneremur.
Neq cõfundẽtes psonas neq substãtiã separãtes.
Alia est enĩ persona pris alia filij: alia spũssancti.
Sed pris et filij et spũssancti vna ẽ diuinitas equalis glia: coeterna maiestas
Qualis pater talis fili9: talis spiritussanctus.
Increat9 pat increat9 filius: increat9 spũssctũs.
Immẽsus pat imẽsus filius: immẽsus spũssctũs.
Eternus pater etern9 filius: eternus spũssctũs.
Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.
Sicut non tres increati/ nec tres imẽsi: sed vn9 increat9 et vnus immẽsus.
Similiter oipotẽs pat oĩps filius: omps spũssctũs.
Et tamẽ nõ tres oipotẽtes: sed vnus oipotens.
Ita deus pr deus filius: deus spiritussanctus.
Et tamẽ nõ tres dij: sed vnus est deus.
Ita dñs pat dñs filius: dñs spiritussanctus.
Et tamen non tres dñi: sed vnus est dominus.

Quia sicut sigillatim vnã-quãq; personã deum aut dñm confiteri: christiana veritate compellimur.
Ita tres deos aut dños dicere: catholica religione prohibemur.
Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.
Filius a pre solo est nõ fact⁹ nec creat⁹: sʒ genit⁹.
Spũssctũs a pre et filio nõ factus nec creatus nec genitus: sed procedens.
Vn⁹ ꝯ pat nõ tres pres/ vn⁹ fili⁹ nõ tres filij: vnus spũssctũs nõ tres spũssctĩ
Et in hac trinitate nichil prius aut posteri⁹: nichil maius aut minus.
Sed tote tres psone coeterne sibi sunt ꝛ coeq̃les.
Ita vt p oĩa sicut iam su pradictũ est: et vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnitate veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.
Sʒ necessariũ est ad eternam salutẽ: vt incarnationem quoq; dñi nostri iesu christi fideliter credat.
Est ꝯ fides recta vt credamus ꝛ confiteamur: q2 dñs nr iesus christ⁹ dei filius deus ꝛ homo est.
Deus est ex substantia pris ante scła genitus: et homo est ex substãtia matris in seculo natus.
Perfect⁹ deus pfectus homo: ex aĩa rationali et humana carne subsistẽs.
Equalis patri secũdũ diuinitatem: minor patre secundum humanitatem.
Qui licet de⁹ sit et hõ: nõ duo tñ sed vn⁹ est christ⁹.
Unus aũt nõ cõuersione diuinitatis i carnẽ: sed assũptiõe hũanitatis i deũ.
Unus oĩno nõ cõfusione substãtie: sʒ vnitate psone
Nã sicut aĩa rationalis et caro vn⁹ est hõ: ita de⁹ et homo vn⁹ est christus.
Qui pass⁹ ẽ ꝓ salute nr̃a descẽdit ad iferos: tertia die resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos sedet ad dexterã dei pris oĩpotentis: inde vẽtur⁹ est iudicare viuos ꝛ mortuos.
Ad cuius aduẽtum oẽs hoĩes resurgẽ hñt cũ corporibus suis: ꝛ reddituri sũt de factis ꝓpriis rõnẽ.
Et qui bona egerũt ibũt in vitam eternã: qui vero mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica quã nisi q̃sq; fideliter firmiterq; crediderit: saluꝰ esse non poterit. Gloria.

In oib⁹ do. q̃ncuq̃ʒ dr ps. Pe⁹ de⁹ me⁹ res. cũ reliq̃s ps ad primã dicet super Q.uicuq̃ʒ. hec añ. Te deũ patrẽ ingenitũ: te filium vnigenitũ: te spm̃ sctm̃ paraclitũ: sanctã ⁊ idiuiduã trinitatem toto corde et ore cõfitemur laudamus atq̃ʒ bñdicim⁹: tibi gl'ia in scl'a. In ceteris aũt do. simplicib⁹ tot⁹ anni: ⁊ oibus festis simp. tã. iii. q̃. ix. l'c. cũ reg. cho. et in oct. et infra q̃n chor⁹ regit: ⁊ in cõme. btẽ marie: et festi loci nisi in fest. et ꝯmẽo. q̃ ꝯtingũt ifra oct. sctẽ trinit. dr sup Q.uicuq̃ʒ. hec añ. Te iure laudant / te adorant / te glorificãt oẽs creature tue: o btã trinitas. In tẽpore. pasc. all'a. In oibus fe. dup. p annũ extra ebd. sctẽ trin. dr sup Q.uicuq̃ʒ. hec añ. Gras tibi de⁹: gratias tibi va vna trinitas vna ⁊ sũma deitas: sctã et vna vnitas. In tpe pasc. all'a. In oib⁹ fer. q̃n de fe. agit p totũ annũ: ⁊ in fes. iii. lec. sine reg. chori: et in oct. ⁊ infra: ⁊ in q̃b⁹ chor⁹ nõ regit: ⁊ invigi. ⁊ in. iiii. tpib⁹ extra ebdo. pente. ⁊ ebdo. sctẽ trin. dr sup Q.uicuq̃ʒ. hec añ. Gl'ia tibi trinitas: equalis vna deitas et ante oia scl'a: ⁊ nũc ⁊ in ppetuũ. In tpe pasc all'a. Per ebd. sctẽ trin. de q̃cũq̃ʒ fit seruit. dr sup Q.uicuq̃ʒ. hec ã. O btã et bñdicta et gl'iosa trinitas: pat ⁊ filius ⁊ spũssctũs. Caplm.

Regi scl'orũ immortali inuisibili soli deo honor ⁊ gloria: in scl'a scl'orũ amen. D. g. Hoc pdi. cap. dr oib⁹ do. ⁊ in fe. ⁊ in oct. ⁊ infra q̃n chorus regit: ⁊ in ꝯme. btẽ ma. ⁊ in fes. loci p totũ annũ extra ebdõ. pasch. ¶ In oib⁹ aliis fes. p annũ: ⁊ i oib⁹ fer. ab oc. pas. vsq̃ʒ ad pẽte. ⁊ in oct. et ifra oc. sine regi. cho. et in vig. ascẽ. ⁊ pẽte. ⁊ in vigil. nata. dñi / ⁊ epipha. cũ extra do. eue. dr hoc Cap. — I. Ti. I. d.

Domine miserere nri: te enim expectauimus esto brachiũ nrm̃ i mane et sal⁹ nra in tpe tribulationis. In oibus aliis fer. p aduẽ. ⁊ a Dñe ne in ira vsq̃ʒ ad cenã do. ⁊ a Deus oim. vsq̃ʒ ad aduen. q̃n de fer. agitur / dicitur Cplm. — Esaie 33. a.

Pacem et veritatẽ diligite: ait dñs ops. Et q̃ncuq̃ʒ dr hoc pdictũ cap. ad pimã: tunc fiãt pces cũ ꝯstratiõe ad oẽs hor. Rx. — Zach. 8. d.

Jesu xpe fili dei vivi: Mi-
serere nob. ℣. Qui sedes
ad dexterā pr̄is. Misere.
Mis. Jesu xpe. Iste ℣. scz
Qui sed. di per totū annū
post predic. ℞. nisi in die
nati. do. et abhinc vsq in
crastī. purifi. ⁊ a pasc. dn̄i
vsq ad ascen. do. ⁊ nisi qn̄
dicat de s. maria: ⁊ nisi in
fe. ⁊ p octa. corpis xpi: qn̄
de oc. fit servi. ⁊ nisi in fes.
trāsfi. ⁊ i fes. ⁊ p octa. nois
iesu: qn̄ de ipsis oc. fit ser.
p̄.45 seqt ℣. Exurge dn̄e adiu-
va nos. ℞. Et libera nos
ppt nomē tuū. Et his di-
ctis sequāt pces hoc mō.
Kyrie eleison. iii. Xpe
eleisō. iii. Kyrie elei-
son. iii. Pater noster.
Et ne nos iducas i tēta-
tionē. Sz lib a nos a malo
p̄.118 Vivet anima mea ⁊ lau
dabit te. Et iudicia tua
adiuvabunt te.
Ibid. Erravi sicut ovis q̄ pe-
riit. Quere servū tuū do-
mine/qz mādata tua non
sum oblit⁹. Credo i deū.
Carnis resurrectionem
Et vitam eternam amen
p̄.70 Repleat os meū laude.
Ut cantē gloriā tuā tota
die magnitudinē tuam.
p̄.50 Dn̄e averte faciē tuam
a peccatis meis. Et oēs
iniquitates meas dele.
Cor mūdum crea in me p̄.50
deus. Et spm̄ rectū inno-
va in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie Ibid.
tua. Et spiritum sanctuz
tuum ne auferas a me.
Redde michi letitiam sa Ibid.
lutaris tui. Et spiritu pn̄-
cipali confirma me.
Eripe me domine ab ho p̄s.
mine malo. A viro iniquo 139.
eripe me.
Eripe me de inimicis me p̄.58
is deus me⁹. Et ab insur-
gētibus in me libera me.
Eripe me de operātibus Ibid.
iniquitatem. Et de viris
sanguinum salua me.
Sic psalmū dicā nomini p̄.60
tuo in scl'm scl'i. Ut reddā
vota mea de die in diem.
Exaudi nos de⁹ saluta- p̄s.
ris nr̄. Spes oīm finium 64.
terre et in mari longe.
Deus in adiutoriū meū p̄.69
intēde. Domine ad adiu-
vandum me festina.
Sanctus deus sctūs for-
tis sanct⁹ et immortalis.
Agnus dei qui tollis pctā
mundi: miserere nobis.
Bn̄dic anima mea dn̄o. p̄s.
Et oīa que intra me sunt 102.
nomini sancto eius.
Bn̄dic anima mea dn̄o. Ibid.
Et noli oblivisci oēs re

tributiones eius.
Ps. 102. Qui propiciat oib⁹ iniquitatibus tuis. Qui sanat oẽs infirmitates tuas.
Ibid. Qui redimit de interitu vitã tuaz. Qui coronat te in mia ⁊ miserationibus.
Ibid. Qui replet in bonis desideriũ tuũ. Renouabit vt aqle iuuẽtus tua. Deinde dr Cõfiteor. et Misereat. et Absolutionẽ. vt ad cõpletoriũ. Sequantur preces hoc modo.
Ps. 84. Deus tu cõuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te.
Ibid. Ostende nobis dñe misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis.
Dignare domie die isto. Sine pctõ nos custodire.
Ps. 122. Miserere nostri domine. Miserere nostri.
Ps. 32. Fiat mia tua domine super nos. Quemadmodũ sperauimus in te.
Ps. 79. Dñe deus virtutum conuerte nos. Et ostẽde faciẽ tuam et salui erimus.
Ps. 101. Dñe exaudi orõnẽ meã. Et clamor me⁹ ad te veñ. Dñs vobiscũ. Et cũ. ⁊c. Oremus. Ne preces pdicte dicatur supradicto modo ad primã p totũ annũ/tã in fest. q̃ in pfes. tã dupl. q̃ simpl. nisi a cena dñi/ vsq; ad oct. pasc. et nisi in die aiarũ ⁊ita tñ q in oibus fef. et p aduẽ. ⁊ a Dñe ne in ira. vsq; ad cena dni: et a De⁹ oim. vsq; ad aduẽtũ dñi qñ de fef. agit: statim post Fiat mia. sequet v⁹. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te. ⁊c. ola sicut ad cople. notatum est vsq; ad orõnem dicẽdam expleant. Hec sequẽs orõ dr in oib⁹ fef. dup. p annũ extra ebdo. pasche. Orõ.

In hac hora hui⁹ diei tua nos domine reple mia: vt p totũ diẽ exultantes/in tuis laudibus delectemur. Per. Dñs vobis. Bñdicam⁹ dño. Deo gr̃as. In oib⁹ do. ⁊ in fes. sctõrũ nõ dup. et in fest. extra ebdo. pasc. dicat hec oratio.

Domine scte pat̃ ops eterne de⁹: q nos ad principiũ huius diei peruenire fecisti tua nos hodie salua virtute ⁊ concede: vt in hac die ad nullũ declinem⁹ pctm̃: nec vllũ incurram⁹ periculũ: sed semp ad tuã iustitiã faciẽdam ois nostra actio tuo moderamie dirigat. Per. Dñs vob. Bñdicam⁹ dño. Deo gr̃as. Deinde di. sacer.

℟. Preciosa est in conspectu domini. Mors sctorum ejus. Deinde dicat sacerdos sine Dominus vobiscum, et sine Oremus.

Sancta maria mater domini dei nostri iesu christi: atque omnes sancti iusti et electi dei intercedant et orent pro nobis peccatoribus ad dominum deum nostrum ut nos mereamur ab eo adiuuari et saluari: qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus. Per omnia secula seculorum amen. Sacerdos dicat Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Eodem modo dicitur tribus vicibus. Deus in adiu. Domine ad. et tunc sequitur sine Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio. ℟.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

Et ne nos indu. Sed libera

Et veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.

Ibid. Et sit splendor domini dei nostri super nos. Et opera manuum nostrarum dirige super nos et opus manuum nostrarum dirige. Hec sequens oratio dicitur in festis duplicibus et quandocunque chorus regit extra ebdomadam pasche sine Dominus vobiscum. Et tamen cum Oremus.

Omnipotens sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filii tui/ mereamur bonis operibus abundare Qui tecum vi. Dominus vobiscum. Benedicamus domino. In omnibus aliis festis et profestis dicitur hec oratio sine Dominus vobiscum. sed tamen cum Oremus.

Dirigere et sctificare et regere dignare domine deus quesumus corda et corpora nostra in lege tua et in operibus mandatorum tuorum: vt hic et in eternum te auxiliante sani et salui esse mereamur Per. Et finiatur supradicto modo: videlicet cum Dominus vobiscum et cum Benedicamus d. ¶ Et sciendum est quod quandocunque dicitur psalmus Ad te leuaui oculos. post matutinas ad primam post tabulam lectam dicitur sine nota iste psalmus:

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi. 120.

Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit: neque dormiet: qui custodit israel.

Dominus custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.
Dñs custodit te ab omni malo: custodiat aiam tuam dominus.
Dñs custodiat introitum tuum et exitũ tuũ: ex hoc nũc et usque in sclm. Gloria
Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pr nr. Et ne. Sz libe.
Ps. Ostende nob' dñe miam tuã
84. Et salutare tuũ da nobis
p.16 Saluos fac seruos tuos
et ancillas tuas. Deus meus
sperantes in te.
p.19. Mitte eis dñe auxiliũ de
sctõ. Et de sion tuere eos.
Ps. Esto nobis dñe turris for
60. titudinis. A facie inimici
p.88 Nihil pficiat inimicus in
eis. Et filius iniquitatis
non apponat nocere eis.
Dñe exaudi. Et cla. Dñs vobiscũ. Et cum. Oremus.
Adesto dñe supplicationibus nris: et viã famulorum tuorum i salutis tue psperitate dispone: vt inter oẽs vie et vite huius varietates: tuo semper protegantur auxilio. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus salus eterna credentium exaudi nos pro famulis tuis pro quibus mie tue imploramus auxiliũ: vt reddita sibi sanitate: grarum tibi in ecclesia tua referant actiões. p xpm. R. Amen
Excellentior psona dicat.
Bñdicite. Dñs. In nomie patris et filij et spũssancti. Amen. Ad tercia. Hy.
Nunc sancte nobis spiritus vnũ pri cum filio: dignare promptus ingeri/ nro refusus pectori.
Os/ligua/mẽs/sensus/ vigor/ cõfessionẽ psonent flamescat igne charitas/ accendat ardor proximos.
Presta pr pijssime/ prique cõpar vnice: cũ spũ paraclyto/ regnans p omne seculum. Amen. Psalmus.
Legẽ pone michi dñe viã iustificationum tuarũ: et exquirã eã semp
Da mihi itellectũ et scrutabor legẽ tuã: et custodiã illã in toto corde meo
Deduc me in semita mãdatorum tuorum: qr ipsã volui
Inclina cor meũ in testimõia tua: et nõ i auariciã
Auerte oculos meos ne videãt vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo.
Amputa opprobrium

meū qḋ suspicat⁹ sum: qꝛ iudicia tua iocunda.
Ecce cōcupiui mādata tua: i eq̄tate tua viuifica
Vau. Et veniat sup me (me. mia tua dn̄e: salutare tuū secundum eloquium tuū
Et rn̄debo exprobranti: bus mihi verbū: quia spe raui in sermonibus tuis
Et ne auferas ḋ ore m̄o vbū veritatis vsq̄q̄: qꝛ in iudiciis tuis supsp̄aui
Et custodiā legē tuā sēp in sc̄l'm ꝛ in sc̄l'm seculi.
Et ābulabā in latitudīe: qꝛ mādata tua exquisiui
Et loq̄bar i testimonijs tuis in cōspectu regum: et non confundebar.
Et meditabar in mādatis tuis: que dilexi.
Et leuaui man⁹ meas ad mādata q̄ dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Psalmus.
Zay. Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti.
Hec me cōsolata est i humilitate mea: qꝛ eloquiū tuum viuificauit me.
Superbi inique agebāt vsq̄quaq̄: a lege aūt tua non declinaui.
Memor fui iudicior̄ tuor̄ a sc̄lo dn̄e: ꝛ cōsolat⁹ sum
Defectio tenuit me pro peccatorib⁹ derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles mihi erant iustificatiōes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nōis tui dn̄e: ꝛ custodiui legē tuā.
Hec facta est mihi: qꝛ iustificatiōes tuas exq̄siui.
Heth. Portio mea domīe: dixi custodire legem tuam.
Deprecat⁹ suz faciē tuā in toto corde meo: miserē mei sc̄d'm eloquium tuuz
Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Parat⁹ sū ꝛ n̄ sū turbat⁹ vt custodiā mādata tua.
Funes peccatorū circūplexi sunt me: et legē tuā non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad cōfitēdū tibi: sup iudicia iustificationis tue.
Particeps ego sum oīm timentium te: et custodiētium mandata tua.
Mīa tua dn̄e plena ē terra: iustificationes tuas doce me. Gloria pr̄i. ꝑ o.
Teth. Bonitatem fecisti cū seruo tuo domine: secundum verbum tuum.
Bonitatem et disciplinā et sciētiam doce me: quia

in mādatis tuis credidi.
Priusq̄ꝫ humiliarer ego
deliqui: ꝓpterea eloquiū
tuum custodiui.
Bonꝰ es tu ⁊ in bonitate
tua doce mē iustificatiōes
Multiplicata est (tuas
sup me iniq̄tas supboꝝ:
ego aūt in toto corde meo
scrutabor mandata tua.
Coagulatū est sicut lac
cor eorum: ego vero legē
tuam meditatus sum.
Bonum mihi quia humi
liasti me: vt discam iusti
ficationes tuas.
Bonū michi lex oris tui:
sup milia auri ⁊ argenti.
Joth. Manus tue fecerūt me ⁊
plasmauerunt me: da mi
chi intellectum vt discam
mandata tua.
Qui timent te videbunt
me et letabuntur: quia in
verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equi
tas iudicia tua: et in veri
tate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua
vt cōsoletur me: scdm elo-
quium tuum seruo tuo.
Ueniant mihi miseratio
nes tue et viuā: quia lex
tua meditatio mea est.
Cōfundāt superbi qr in-
iuste iniquitatē fecerunt
in me: ego autem exercē-
bor in mandatis tuis.
Conuertantur michi ti-
mentes te: ⁊ qui nouerūt
testimonia tua.
Fiat cor meū imacula-
tū i iustificationibꝰ tuis:
vt nō ɔfundar. Gl'ia. In
do. añ. Laus ⁊ perennis gl'ia
deo pr̄i ⁊ filio scō simul pa
raclyto in scl'a scl'oꝝ. Cap.
Gratia dñi nostri iesu 2. co.
chr̄i ⁊ charitas dei ⁊ 13.
cōicatio scti spūs sit semp
cū oībus nobis. ℟. Incli ps.
na cor meū deus. In testi 118.
monia tua ℣. Auerte ocu
los meos ne videāt vani
tatem: in via sua viuifica
me. In testi. Gloria. Incli
na. ℣. Ego dixi dñe mise- ps.
rere mei. ℟. Sana aīam 40.
meam qr peccaui tibi. In
fer. añ. Ueniāt mihi mise-
rationes tue ⁊ viuā. Cap.
Sana me dñe et sana-
bor saluuz me fac et Hiere.
saluus ero/qm̄ laus mea 17.
tu es. ℟. Sana aīaz meā
Quia peccaui tibi. ℣. Ego ps.
dixi dñe miserere mei. Qr 40.
Gloria. Sana. ℣. Adiutor
meꝰ esto dñe. ℟. Ne dere- ps. 26.
liquas me neq̄ despicias
me deꝰ salutaris meꝰ. In
fer. p aduen. añ. Tuā dñe ps.
excita potentiā et veni ad 79.
saluandū nos. Capitulū.

Heb. 10. g. Qui venturus est veniet et nõ tardabit: iam nõ erit timor in finib⁹ nostris: quoniam ipse est sal
Ps. 79. uator noster. ℟. Ueni ad liberandũ nos. Dñe deus virtutũ. ℣. Et ostende faciem tuã et salui erimus
Ps. 101. Dñe. Gloria. Ueni. ℣. Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe ℟. Et oẽs reges t̃re gloriã tuã. Ad sextã. Hy⁹.

Rector potens verax de⁹ q̃ tẽperas rerũ vices splẽdore mane instruis / ⁊ ignib⁹ meridiẽ.
Extingue flãmas litiũ / aufer calorẽ noxiũ: cõfer salutem corporum / verã
ꝙ pacem cordium.
Presta pr piissime. Ps.
Caph Defecit in salutare tuum aĩa mea: ⁊ ĩ verbum tuum supersperaui
Defecerunt oculi mei in eloquiũ tuũ: dicentes qñ consolaberis me?
Q ⁊ factus suz sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui: quãdo facies de ꝑsequentibus me iudicium?
Narrauerunt mihi iniq̃ fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniqui ꝑsecuti sunt me adiuua me.
Paulominꝰ ꝯsummauerunt me in terra: ego aũt non dereliq̃ mãdata tua.
Secũdum miam tuã viuifica me: et custodiã testimonia oris tui.
In eternum dñe verbum tuum permanet in celo. Lameth
In generatiõe ⁊ generatione veritas tua: fundasti terram et permanet.
Ordiatiõe tua ꝑseuerat dies: qm̃ oĩa seruiunt tibi
Nisi ꝙ lex tua meditatio mea ẽ: tũc forte periissem in humilitate mea.
In eternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerũt peccatores vt ꝑderẽt me: testimonia tua intellexi.
Omnis cõsummationis vidi finem: latum mãdatum tuum nimis. Ps.
Quomodo dilexi legẽ tuã domĩe: tota die meditatio mea est. Mem.
Sup inimicos meos pru

in mādatis tuis credidi.
Priusq̄ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuum custodiui.
Bon⁹ es tu ⁊ in bonitate tua doce m̄ iustificatiōes
Multiplicata est (tuas sup me iniq̄tas supborū: ego aūt in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatū est sicut lac cor eorum: ego vero legē tuam meditatus sum.
Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonū michi lex oris tui: sup milia auri ⁊ argenti.
Joth. Manus tue fecerūt me ⁊ plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cōsoletur me: scd̄m eloquium tuum seruo tuo.
Ueniant mihi miserationes tue et viuā: quia lex tua meditatio mea est.
Cōfundāt superbi q̄r iniuste iniquitatē fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur michi timentes te: ⁊ qui nouerūt testimonia tua.
Fiat cor meū īmaculatū ī iustificationib⁹ tuis: vt nō ↄfundar. Gl'ia. In do. ā. Laus ⁊ perennis gl'ia deo pri ⁊ filio scō simł paraclyto in sc'a sc'ox. Cap.
Gratia dñi nostri iesu chri ⁊ charitas dei ⁊ cōicatio scī sp̄us sit semp cū oībus nobis. ℟. Incli na cor meū deus. In testi monia tua ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: in via sua viuifica me. In testi. Gloria. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana aīam meam q̄r peccaui tibi. In fer. ān. Ueniāt mihi miserationes tue ⁊ viuā. Cp.
Sana me dñe et sanabor saluuz me fac et saluus ero/q̄m laus mea tu es. ℟. Sana aīaz meā Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Q. Gloria. Sana. ℣. Adiutor me⁹ esto dñe. ℟. Ne derelinquas me neq̧ despicias me de⁹ salutaris me⁹. In fer. p aduen. ān. Tuā dñe excita potentiā et veni ad saluandū nos. Capitulū.

2. co. 13.
ps. 118.
ps. 40.
Hiere. 17.
ps. 40.
p. 26
ps. 79.

Heb. 10.g. Qui ventur⁹ est veniet et nõ tardabit: iam nõ erit timor in finib⁹ nostris: quoniam ipẽ est salvator noster. ℟. Ueni ad
Ps. 79. liberandũ nos. Dñe deus virtutũ. ℣. Et ostende faciem tuã et salui erimus
Ps. 101. Dñe. Glia. Ueni. ℣. Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe ℟. Et oẽs reges t̃re gloriã tuã. Ad sextã. Hy⁹.

Rector potens verax de⁹ q̃ tẽperas rerũ vices splẽdore mane instruis / ⁊ ignib⁹ meridiẽ.
Extingue flãmas litiũ / aufer calorẽ noxiũ: cõfer salutem corporum / veraq̃ pacem cordium.
Presta pr̃ pijssime. Ps.

Caph. Defecit in salutare tuum aia mea: ⁊ i verbum tuum supersperaui
Defecerunt oculi mei in eloquiũ tuũ: dicentes qñ consolaberis me?
Q ⁊ factus suz sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui: quãdo facies de psequentibus me iudicium?
Narrauerunt mihi iniq̃ fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me.
Paulomin⁹ ɔsummauerunt me in terra: ego aũt non dereliq̃ mãdata tua.
Secũdum miam tuã viuifica me: et custodiã testimonia oris tui.

Lameth. In eternum dñe verbum tuum permanet in celo.
In generatiõe ⁊ generatione veritas tua: fundasti terram et permanet.
Ordiatiõe tua pseuerat dies: qm̃ oĩa seruiunt tibi
Nisi q̃ lex tua meditatio mea ẽ: tũc forte perijssem in humilitate mea.
In eternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerũt peccatores vt pderẽt me: testimonia tua intellexi.
Omnis cõsummationis vidi finem: latum mãdatum tuum nimis. Ps.

Mem. Quomodo dilexi legẽ tuã domĩe: tota die meditatio mea est.
Sup ĩimicos meos pru

dētem me fecisti mādato
tuo: q2 in eternū michi est.
Super oēs docentes me
intellexi: quia testimonia
tua meditatio mea est.
Super senes intellexi: q2
mandata tua quesiui.
Ab omni via mala ꝓhi-
bui pedes meos: vt custo
diam verba tua.
A iudicijs tuis non decli
naui: quia tu legez posui-
sti michi.
Quamdulcia faucibus
meis eloquia tua: super
mel ori meo.
A mandatis tuis intelle
xi: propterea odiui omnē
viam iniquitatis.
Nun. Lucerna pedibus meis
verbum tuum: et lumen
semitis meis.
Iuraui ꝛ statui: custodi
re iudicia iustitie tue.
Humiliatus sum vsquequaq3 dñe
viuifica me ſm vbū tuū.
Voluntaria oris mei bñ
placita fac domine: et iu-
dicia tua doce me.
Anima mea i manibus
meis semper: et legē tuā
non sum oblitus.
Posuerūt peccatores la-
queum mihi: ꝛ de māda-
tis tuis non erraui.
Hereditate acq̄siui testi-
monia tua i eternū: quia
exultatio cordis mei sunt
Inclinaui cor meū ad fa
ciēdas iustificatōes tuas
in eternū: ꝓpt retributionē
Iniquos odio ha- (Ps. Samech
bui: et legē tuā dilexi.
Adiutor ꝛ susceptor me
us es tu: ꝛ i verbum tuū
supersperaui.
Declinate a me maligni ꝛ
scrutabor mādata dei mei
Suscipe me ſm eloquiū
tuū ꝛ viuā: ꝛ nō ꝯfundas
me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero:
et meditabor in iustifica-
tionibus tuis semper.
Spreuisti omnes disceden
tes a iudicijs tuis: q̄a in-
iusta cogitatio eorum.
Preuaricantes reputa-
ui oēs pctōres terre: ideo
dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo car-
nes meas: a iudicijs em
tuis timui.
Feci iudiciū et iustitiā Ayn.
non tradas me calumniā
tibus me.
Suscipe ſuū tuū i bonū
nō calūnient me superbi.
Oculi mei defecerūt i sa-
lutare tuū: ꝛ in eloquiū
iustitie tue.
Fac cū seruo tuo ſcōm
miam tuā: et iustificatio-
nes tuas doce me.

Seruus tu⁹ sum ego: da
michi intellectum: vt sciã
testimonia tua.
Tempus faciẽdi dñe: dis
sipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mãdata tua
super aurum ꝛ topazion
Propterea ad oia manda
ta tua dirigebar: oẽm viã
iniquã odio habui. Gl'ia
In do. an. Glia laudis re-
sonet ĩ ore oim pri genite-
q; pli spiritui sctõ pariter
resultet laude perenni. Cp.
1.Ioã. 5.b. Tres sunt q̃ testimo-
nium dãt in celo: pr
verbũ/ ꝛ spũssanct⁹: et hi
Ps. 118. tres vnũ sũt. R. In eter-
nũ dñe Permanet verbũ
tuũ. V. In celo ꝛ in secu-
lũ seculi Vitas tua. Per.
Ps. 22 Gloria. In. V. Dñs regit
me et nichil michi deerit.
R. In loco pascue ibi me
Ps. 118. collocauit. In fe. an. Non
confundas me dñe ab ex-
pectatione mea. Capim.
1.tes. 5.d. Omnia probate quod
bonũ est tenete: ab oĩ
specie mala abstiete vos.
Ps. 33. R. Bñdicã dñm In omni
tpe. V. Sẽp laus ei⁹ ĩ ore
meo. In. Gla. Bñ. V. Dñs
regit. In adue. a. In tuo
aduẽtu erue nos dñe. Cp.
Esaie 14.a Prope est vt veniat
tps ei⁹: et dies ei⁹ nõ
elõgabuntur: miserebitur
dñs iacob et israel salua-
bitur. R. Ostende nobis Ps.
dñe miam tuam. V. Et sa 84.
lutare tuũ da nobis. Mi-
sericordiã. Gloria. V. Me
mẽto nr̃i dñe in bñplacito Ps.
ppl'i tui. R. Uisita nos ĩ 105.
salutari tuo. Ad.ix. Hy⁹.

Rerum de⁹
tenax vigor
immot⁹ in
te pmanẽs
luc; diurne
tẽpora suc-
cessibus determinans.
Largire claruz vespere
quo vita nusq̃ decidat s;
premiũ mortis sacre per-
ennis instet gloria.
Presta pater.
Mirabilia testimõia Phe.
tua dñe: ideo scruta
ta est ea anima mea.
Declaratio s̃monũ tuo-
rum illuminat: et intelle-
ctum dat paruulis.
Os meũ aperui et attra
xi spiritum: qr mandata
tua desiderabam.
Aspice in me et miserere
mei: scdm iudicium dili-
gentium nomen tuum.
Gressus meos dirige se-
cũdum eloquium tuum:
vt nõ dominetur mei om
nis iniustitia.

Redime me a calūniis hominum: vt custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruum tuū: et doce me iustificatiões tuas
Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierūt legem tuam.
Sade Iustus es domine: et rectum iudicium tuum.
Mādasti iustitiā testimonia tua ꝛ vitatē tuā nimis
Tabescere me fecit zel⁹ me⁹: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuū vehemēter: et seruus tu⁹ dilexit illud.
Adolescētul⁹ sum ego ꝛ cōtēptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iustitia in eternū: et lex tua veritas
Tribulatio et angustia inuenerunt me: mādata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternū: itellectū da michi ꝛ viuam. Gloria. ps.
Caph Clamaui in toto corde exaudi me dn̄e: iustificationes tuas reqrā.
Clamaui ad te saluū me fac: vt custodiā mandata tua.
Preueni in maturitate et clamaui: qꝛ in verba tua supersperaui.
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meā audi scd̄m miam tuā dn̄e: ꝛ secundū iudiciū tuū viuifica me.
Appropinquauerūt psequetes me iniqtati: a lege autē tua longe facti sunt
Prope es tu dn̄e: et oēs vie tue veritas.
Initio cognoui de testimoniis tuis: quia in eternum fundasti ea.
Vide humilitatē meā et eripe me: quia legē tuam non sum oblitus. Res
Iudica iudicium meū ꝛ redime me: ꝓpter eloquium tuum viuifica me.
Lōge a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Mie tue multe dn̄e: scd̄m iudicium tuū viuifica me
Multi q̄ persequūẜ me ꝛ tribulant me: a testioniis tuis non declinaui.
Vidi preuaricātes ꝛ tabescebā: quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mādata tua dilexi domine: in misericordia tua viuifica me
Principiū vboꝝ tuoꝝ veritas: i eternū oīa iudicia

iustitie tue. Gloria. hy.

Sin. Principes psecuti sūt me gratis: ꝛ a verbꝫ tuis formidauit cor meū.

Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

Iniquitatē odio habui et abominatus sum: legē autem tuam dilexi.

Septies ī die laudem dixi tibi: super iudicia iusticie tue.

Pax mlta diligētibꝰ legē tuā: ꝛ nō est illis scādalū.

Expectabā salutare tuū dn̄e: ꝛ mādata tua dilexi.

Custodiuit aīa mea testimonia tua: ꝛ dilexit ea vehementer.

Seruaui mādata tua et testimonia tua: quia oēs vie mee in conspectu tuo

thau. Appropinquet deprecatio mea ꝛ cōspectu tuo domine: iuxta eloquiū tuuꝫ da michi intellectum.

Intret postulatio mea ī cōspectu tuo: scd̄m eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas.

Pronūciabit ligua mea eloquiū tuū: quia omnia mandata tua equitas.

Fiat manꝰ tua vt saluet me: qm̄ mādata tua elegi

Cōcupiui salutare tuū domine: ꝛ lex tua meditatio mea est.

Viuet anima mea ꝛ laudabit te: ꝛ iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui sicut ouis q̄ perijt: q̄re seruū tuū dn̄e/ qꝛ mandata tua nō sū oblitꝰ

Gl'ia. In do. A. Ex q̄ oīa: p quē oīa: in quo oīa: ipsi gloria in secula. Capl'm.

Vnus dn̄s vna fides vnū baptisma / vnꝰ deꝰ ꝛ pr̄ oīm/ q̄ sup oēs et p oīa / et ī oībꝰ nobis q̄ est bn̄dictꝰ in sc̄l'a. R. Clamaui in toto corde. Exaudi me dn̄e. V. Iustificatiōes tuas req̄rā. Exaudi. Gl'ia

Cla. V. Ab occultis meis munda me dn̄e. R. Et ab alieīs pce s̄uo tuo. In fe. an. Iuxta eloquiū tuū da mihi intellectū dn̄e. Cap.

Alter alterius onera portate: et sic adimplebitꝭ legē xp̄i. R. Redime me dn̄e. Et misere mei. V. Pes ei meꝰ stetit in via recta ī ecclesijs benedicā te dn̄e. Et. Gl'ia. Redime. Vꝰ. Ab occultis. In feriis in aduen. an. Ueni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebꝭ tue israel. Cp.

Eph. 4. b.

po. 118.

p̄. 18.

po. 118.

Gala. 6. a.

p̄. 25

mich. Venite ascēdam⁹ ad
4.a. mōtem dñi: ꝛ ad do=
mum dei iacob: ꝛ docebit
nos vias suas: et ābula=
bim⁹ ī semitꝭ ei⁹: q2 de siō
exibit lex et verbū dñi de
Esaie hierl'z. ℟. Sup te hierl'm
60 a Orief dñs. ℣. Et gl'ia ei⁹ ī
te videbit. Orietur. Gl'ia.
ps. Sup. ℣. Dñe de⁹ virtutū
79. cōuerte nos. ℟. Et ostēde
faciem tuā ꝛ salui erim⁹.
¶ Fer. ii. ad mat. Inu. Ve=
nite exultem⁹ dño. ps. Ju
bilem⁹ deo sa. ℣. Dñe ne ī
ira. vsqꝫ ad. xl. qñ de. ii fe.
agit or ad mat. seq. hy⁹.
Somno refectis artū
b⁹ / spreto cubili sur=
gim⁹: nobis pater canēti=
bus / adesse te deposcim⁹
Te lingua pmū cōcinat
te mentis ardor ambiat:
vt actuum sequētium tu
sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini /
et nox diurno syderi: vt
culpa quā nox intulit / lu=
cis labescat munere.
Precamur idem suppli=
ces / noxas vt oēs āputes
et ore te canētiū / lauderꝭ
ī ppetuū. Gl'ia tibi. Post
pnm. Ps. Ia pr. Per esta
tē or iste hy⁹. Nocte surg.
q̄re in principio psalterij
ante pnī. Beatus vir. ps.

Dominus illu 26.
minatio mea:
et sal⁹ mea
quē timebo
Dñs pro=
tector vite
mee: a quo trepidabo.
Dū appropiāt super me
nocentes: vt edāt carnes
meas.
Qui tribulāt me inimici
mei: ipsi infirmati sunt et
ceciderunt.
Si ꝯsistāt aduersum me
castra: nō timebit cor meū.
Si exurgat aduersū me
pliū: in hoc ego sperabo.
Vnā petii a dño hāc req̄=
ram: vt inhabitē in domo
domini / oībus diebus vi=
te mee.
Ut videā voluntatē dñi:
et visitem templum eius
Qm̄ abscōdit me ī taber
naculo suo in die malorꝫ:
protexit me in abscōdito
tabernaculi sui.
In petra exaltauit me:
et nunc exaltauit caput
meū sup inimicos meos.
Circuiui ꝛ imolaui ī ta
bernaculo ei⁹ hostiā voci
ferationis: cātabo ꝛ psal=
mum dicam domino.
Exaudi domine vocem
meā q̄ clamaui ad te: mi=
serere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meũ exq̃si-
uit te facies mea: faciẽ tu
am domine requiram.
Ne auertas faciem tuã
a me: ne declines in ira a
seruo tuo.
Adiutor me⁹ esto ne de-
relinq̃s me: neq; despicias
me deus salutaris meus
Q̃m pater me⁹ et mater
mea dereliq̃runt me: dñs
autem assumpsit me.
Legẽ pone michi dñe in
via tua: ꝛ dirige m̃ i semi
ta recta ꝓpt' iimicos m̃os
Ne tradideris me i ani-
mas tribulãtiũ me/ quo-
niam insurrexerũt in me
testes iniqui: ꝛ mẽtita est
iniquitas sibi.
Credo videre bona do-
mini: in terra viuentium
Expecta dñz viriliť age/
et confortet cor tuum: et
sustine dominum. ps.
27. Ad te dñe clamabo de
us me⁹ ne sileas a
me / nequando taceas a
me: ꝛ assimilabor descen-
dentibus in lacum.
Exaudi dñe vocẽ depca
tionis mee dũ oro ad te:
dum extollo man⁹ meas
ad templum sanctũ tuuz
Ne simul tradas me cũ
peccatorib⁹: et cũ operan-
tib⁹ iniq̃tatẽ: ne pdas me

Qui loquunt pacẽ cum
ꝓximo suo: mala autem
in cordibus eorum.
Da illis sm opera eorũ
et secundum nequitiã ad
inuentionum ipsorum.
Scdm opa manuum eo-
rum tribue illis: redde re
tributionem eorum ipsis
Quoniam non intellexe-
runt opa dñi: et in opera
manuũ ei⁹ destrues illos
et non edificabis eos.
Bñdict⁹ dñs qm̃ exaudi-
uit vocẽ depcationis mee
Dñs adiutor me⁹ ꝛ ꝓte-
ctor me⁹: et in ipso spauit
cor meum ꝛ adiut⁹ sum.
Et refloruit caro mea et
ex volũtate mea ꝯfitebor
Dñs fortitudo ple (ei.
bis sue: et ꝓtector salua-
tionum christi sui est.
Saluũ fac ppl'm tuũ dñe
et bñdic hereditati tue: et
rege eos ꝛ extolle illos vs-
q; in et'nũ. Gloria. an. Dñs
defensor vite mee. ps.
Afferte dño filii dei: 28.
afferte domino filios
arietum.
Afferte domino gloriam
et honorẽ afferte dño glo-
riã noĩ ei⁹: adorate dñm
in atrio sancto eius.
Vox dñi sup aquas de⁹
maiestatis itonuit: domi-

mich. 4.a. Venite ascēdam⁹ ad mōtem dñi: ꝛ ad domum dei iacob: ꝛ docebit nos vias suas: et ābulabim⁹ i semitꝫ ei⁹: q2 de siō exibit lex et verbuꝫ dñi de
Esaie 60 a hierl'z. ℟. Sup te hierl'm Orietꝰ dñs. ℣. Et glia ei⁹ i te videbit. Orietur. Glia.
ps. 79. Sup. ℣. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. ℟. Et oñde faciem tuā ꝛ salui erim⁹.
¶ Fer. ij. ad mat. Inu. Venite exultem⁹ dño. ps. Jubilem⁹ deo sa. Vñ. Dñe ne i ira. vsqꝫ ad. xl qñ de. ῡ fe. agit̃ dr ad mat. seq. Hy⁹.

Somno refectis artub⁹ / spreto cubili surgim⁹: nobis pater canētibus / adesse te deposcim⁹
Te lingua p̄mū cōcinat te mentis ardor ambiat: vt actuum sequētium tu sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini / et nox diurno syderi: vt culpa quā nox intulit / lucis labescat munere.
Precamur idem supplices / noxas vt oēs āputes et ore te canētiū / lauderꝫ i ppetuū. Gloria tibi. Post pri'mi. P̄ka pr̄. Per esta tē dr iste hy⁹. Nocte surg. q̃re in principio psalterij ante p̄ni. Beatus vir. ps.

Dominus illuminatio mea: et sal⁹ mea quē timebo
Dñs protector vite mee: a quo trepidabo.
Dū appropiāt super me nocentes: vt edāt carnes meas.
Qui tribulāt me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderunt.
Si ꝯsistāt aduersum me castra: nō tīebit cor meū.
Si exurgat aduersū me pliū: in hoc ego sperabo.
Vnā petij a dño hāc reqram: vt inhabitē in domo domini / oībus diebus vite mee.
Vt videā voluntatē dñi: et visitem templum eius
Qm̄ abscōdit me i tabernaculo suo in die maloꝝ: protexit me in abscōdito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meū sup inimicos meos.
Circuiui ꝛ imolaui i tabernaculo ei⁹ hostiā vociferationis: cātabo ꝛ psalmum dicam domino.
Exaudi domine vocem meā q̄ clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meū exqsi-
uit te facies mea: faciē tu
am domine requiram.
Ne auertas faciem tuā
a me: ne declines in ira a
seruo tuo.
Adiutor meꝰ esto ne de-
reliqs me: neq₃ despicias
me deus salutaris meus
Qm̄ pater meꝰ et mater
mea dereliqrunt me: dn̄s
autem assumpsit me.
Legē pone michi dn̄e in
via tua: ꝛ dirige m̄ i semi
ta recta ꝓpt' iimicos m̄os
Ne tradideris me i ani-
mas tribulātiū me/ quo-
niam insurrexerūt in me
testes iniqui: ꝛ mētita est
iniquitas sibi.
Credo videre bona do-
mini: in terra viuentium
Expecta dn̄z viriliť age/
et confortet cor tuum: et
sustine dominum. ps.
27. Ad te dn̄e clamabo de
us meꝰ ne sileas a
me / nequando taceas a
me: ꝛ assimilabor descen-
dentibus in lacum.
Exaudi dn̄e vocē depca
tionis mee dū oro ad te:
dum extollo manꝰ meas
ad templum sanctū tuuz
Ne simul tradas me cū
peccatoribꝰ: et cū operan-
tibꝰ iniqtatē: ne pdas me

Qui loquunt pacē cum
ꝓximo suo: mala autem
in cordibus eorum.
Da illis sm̄ opera eorū
et secundum nequitiā ad
inuentionum ipsorum.
Scd̄m opa manuum eo-
rum tribue illis: redde re
tributionem eorum ipsis
Quoniam non intellexe-
runt opa dn̄i: et in opera
manuū eiꝰ destrues illos
et non edificabis eos.
Bn̄dictꝰ dn̄s qm̄ exaudi-
uit vocē depcationis mee
Dn̄s adiutor meꝰ ꝛ ꝓte-
ctor meꝰ: et in ipso spauit
cor meum ꝛ adiutꝰ sum.
Et refloruit caro mea et
ex volūtate mea ꝯfitebor
Dn̄s fortitudo ple (ei.
bis sue: et ꝓtector salua-
tionum christi sui est.
Saluū fac ppl'm tuū dn̄e
et bn̄dic hereditati tue: et
rege eos ꝛ extolle illos vs-
q₃ in etn̄ū. Gl'ia. an̄. Dn̄s
defensor vite mee. ps.
Afferte dn̄o filii dei: 28.
afferte domio filios
arietum.
Afferte domino gloriam
et honorē afferte dn̄o glo-
riā noi eiꝰ: adorate dn̄m
in atrio sancto eius.
Vox dn̄i sup aquas deꝰ
maiestatis itonuit: domi-

nus sup aquas multas.
Uox dñi i virtute: vox do
mini in magnificentia.
Uox dñi cōfringentis ce-
dros: et cōfringet domin⁹
cedros libani.
Et cōminuet eos tāq̃ vi
tulū libani: et dilect⁹ quē-
admodū filius vnicorniū
Uox dñi intercidētis flā-
mā ignis vox dñi cōcutiē-
tis desertū: et cōmouebit
domin⁹ desertum cades.
Uox dñi pparāt⁊ ceruos
et reuelabit ꝯdēsa: et in tē
plo ei⁹ oēs dicēt gloriam.
Domin⁹ diluuiū inhabi-
tare facit: et sedebit domi-
nus rex in eternum.
Dñs virtutē populo suo
dabit: domin⁹ benedicet
populo suo in pace. ps.
29. Exaltabo te dñe quo-
niam suscepisti me:
nec delectasti inimicos me
os super me.
Dñe deus meus clama
ui ad te: et sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno
aiam meā: saluasti me a
descēdentibus in lacum.
Psallite dño oēs sancti
eius: et cōfitemini memo-
rie sanctitatis eius.
Qm̄ ira i indignatiōe ei⁹
et vita in voluntate eius
Ad vesper dmorabit fle
t⁹: et ad matutinū leticia.
Ego aūt dixi i abūdātia
mea: nō mouebor in etnū
Dñe in voluntate tua: pstī
tisti decori meo virtutem
Auertisti faciē tuā a me
et factus sum cōturbat⁹.
Ad te domie clamabo: et
ad deū meū deprecabor.
Que vtilitas i sanguine
meo: dū descendo i corru-
ptionem:
Nūquid cōfitebitur tibi
puluis: aut annunciabit
veritatem tuam.
Audiuit dominus et mi
sertus est mei: domin⁹ fa
ctus est adiutor meus.
Cōuertisti planctū meū
in gaudiū mihi: cōcidisti
saccum meum et circūde-
disti me leticia.
Ut cātet tibi glīa mea et
nō ꝯpungar: dñe de⁹ me⁹
i etnū ꝯfitebor tibi. Gloria
A. Adorate dominum in
aula sancta ei⁹. Psalm⁹.
In te dñe spaui nō cō- 30.
fundar in etnū: in iu
stitia tua libera me.
Inclina ad me aurē tu-
am: accelera vt eruas me
Esto michi in deū prote
ctorē et in domū refugij:
vt saluum me facias.
Quoniā fortitudo mea
et refugium meū es tu: et

propter nomen tuū dedu
ces me ꝛ enutries me.
Educes me de laq̄o quē
absco̅derūt michi: quoniā
tu es protector meus.
In manus tuas commē
do spm̄ meum: redemisti
me dn̄e deus veritatis.
Odisti obseruantes va-
nitates: superuacue.
Ego autē in domino spe
raui: exultabo et letabor
in misericordia tua.
Qm̄ respexisti humilita-
tē meā: saluasti de necessi
tatibus animam meam.
Nec co̅clusisti me in ma
nib⁹ inimici: statuisti in lo-
co spacioso pedes meos.
Miserere mei dn̄e qm̄ tribu
lor: ꝯturbat⁹ ē i ira ocul⁹
me⁹ aīa mea ꝛ vēter me⁹
Qm̄ defecit i dolore vita
mea: ꝛ ānī mei i gemitib⁹
Infirmata est i pauper-
tate virt⁹ mea: ꝛ ossa mea
conturbata sunt.
Super oēs inimicos me
os fact⁹ sum opprobriuꝫ
vicinis meis valde: et ti-
mor notis meis.
Qui videbant me foras
fugerūt a me: obliuioni dat⁹
sum tāq̄ꝫ mortu⁹ a corde.
Factus sum tāq̄ꝫ vas p-
ditū: qm̄ audiui vitupa-
tionem multorum cōmo-

rantium in circuitu.
In eo dū ꝯuenirēt simul
aduersum me: accipe ani
mam meā consiliati sunt
Ego autem ī te speraui
dn̄e/ dixi de⁹ me⁹ es tu: in
manibus tuis sortes mee
Eripe me de manu ini-
micorum meorū: et a per
sequentibus me.
Illustra faciē tuā super
seruū tuū / saluuꝫ me fac
in mīa tua dn̄e: nō cōfun-
dar qm̄ inuocaui te.
Erubescāt impii ꝛ dedu
cantur in infernum: mu-
ta fiant labia dolosa.
Que loquuntur aduersus
iustum iniquitatē: in sup
bia ꝛ in abusione.
Quā magna multitudo
dulcedinis tue dn̄e: quaꝫ
abscōdisti timentibus te.
Perfecisti eis q̄ sperāt ī
te: in ꝯspectu filiorꝫ hoim̄.
Abscōdes eos in abscon
dito faciei tue: a cōturba
tione hominum.
Proteges eos in taber-
naculo tuo: a cōtradictio
ne linguarum.
Benedictus dn̄s quoniā
mirificauit mīam suā mi
chi in ciuitate munita.
Ego autē dixi in excessu
mētis mee: ꝓiect⁹ sum a
facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocē oro
nis mee dū clamarē ad te
Diligite dn̄m oēs sancti
ei⁹ q̄m ṽitatē reqret dn̄s:
et retribuet abundanter
facientibus superbiam.
Viriliter agite ꝛ cōfortet̃
cor vestrū oēs q̄ speratis
in domino. Glia pri. ps.
31. Beati quorū remisse
sunt iniquitates: et
quorꝫ tecta sunt peccata.
Btūs vir cui nō imputa=
uit dn̄s peccatum: nec est
in spiritu eius dolus.
Qm̄ tacui inueterauerūt
ossa mea: duꝫ clamarem
tota die.
Qm̄ die ac nocte graua=
ta est sup me man⁹ tua:
conuersus sum in erūna
mea dū configitur spina.
Delictum meū cognitū
tibi feci: ꝛ iniusticiam me
am non abscondi.
Dixi ꝯfitebor aduersum
me iniustitiā meā domi=
no: ꝛ tu remisisti impieta
tem peccati mei.
Pro hac orabit ad te oīs
sctūs: in tēpore oportuno
Veruntamen in diluuio
aquarū multarū: ad euꝫ
non approximabunt.
Tu es refugium meū a
tribulatione q̄ circūdedit
me: exultatio mea erue
me a circundantibus me.
Intellectū tibi dabo ꝛ in
struā te i via hac qua gra
dieris: firmabo super te
oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ et
mul⁹ qb⁹ nō est itellectus
In chamo et freno ma=
xillas eorū cōstringe: qui
non approximant ad te.
Mlta flagella pctōr; spe
rantem autē in dn̄o mise=
ricordia circundabit.
Letami in dn̄o ꝛ exl'tate
iusti: ꝛ gl'iamini oēs recti
corde. Glia. a. In tua iu=
stitia libera me dn̄e. ps.
Exultate iusti in dn̄o: 32.
rectos decet collau=
Cōfitemini dn̄o i (datio
cithara: in psalterio decē
chordarum psallite illi.
Cantate ei cāticū nouū
bene psallite ei i vocifera
Quia rectū est ṽbū (tiōe.
dn̄i: et oīa opa eius i fide.
Diligit mīam ꝛ iudiciū
mīa dn̄i plena est terra.
Verbo dn̄i celi firmati sūt
ꝛ spū oris ei⁹ oīs ṽt⁹ eorꝫ
Congregās sicut in vtre
aquas maris: ponens in
thesauris abyssos.
Timeat dn̄m oīs terra:
ab eo autē cōmoueantur
oēs inhabitātes orbem.
Qm̄ ipse dixit ꝛ facta sūt

ipse mādauit ⁊ creata sūt
Dñs dissipat cōsilia gen
tiū reprobat autē cogita=
tiones populoꝝ: et repro=
bat consilia principum.
Cōsiliū autē dñi in etnū
manet: cogitatiōes cordꝫ
ei⁹ i gñatione ⁊ gñationē.
Beata gens cui⁹ est dñs
deus eius: ppl'us quē ele
git in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vi=
dit oēs filios hominum.
De preparato habitacu
lo suo: respexit super oēs
qui habitant terram.
Qui finxit sigillatim cor
32. da eorum: q̄ intelligit oīa
opera eorum.
Nō saluatur rex p̄ mul=
tā ꝟtutē: ⁊ gygas non sal
uabitur in multitudine
virtutis sue.
Fallax equus ad salutē
in abundātia autem vir
tutis sue non saluabitur.
Ecce oculi dñi super me
tuentes eū: et in eis q̄ spe
rant super mīa eius.
Ut eruat a morte aīas
eorum: ⁊ alat eos i fame.
Aīa nr̄a sustinet dñz: qm̄
adiutor et ꝓtector nr̄ est
Quia i eo letabit cor nr̄m:
et i noīe sctō ei⁹ sꝑauim⁹.
Fiat mīa tua dñe super
nos: quēadmodū spera=
uimus in te. Psalmus.
Benedicam dñm in oī 33.
tēpore: semper laus
eius in ore meo.
In dño laudabit aīa mea
audiāt māsueti et letent.
Magnificate dñz mecū: ⁊
exaltem⁹ nomē ei⁹ i idipz
Exqsiui dñm et exaudi=
uit me: ⁊ ex oībus tribula
tionib⁹ meis eripuit me.
Accedite ad eū ⁊ illumi
namini: et facies vestre
non confundentur.
Iste pauper clamauit ⁊
dñs exaudiuit eū: ⁊ ex oi=
b⁹ tribulatiōib⁹ ei⁹ salua
Immittit āgel⁹ (uit eū
dñi in circuitu timētium
eum: et eripiet eos.
Gustate ⁊ videte qm̄ su=
auis est dñs: beatus vir
qui sperat in eo.
Timete dñm oēs scti ei⁹:
qm̄ n̄ ē iopia timētib⁹ eū.
Diuites eguerūt ⁊ esurie
rūt: inqrētes aūt dñm nō
minuentur omni bono.
Uenite filii audite me: ti
morē domini docebo vos
Quis ē hō q̄ vult vitā: di
ligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuam a
malo: et labia tua ne lo=
quantur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bo
nū: iqre pacē ⁊ pseqre eā.

Ideo exaudisti vocē oronis mee dū clamarē ad te
Diligite dñm oēs sancti ei⁹ qm̄ veritatē requiret dñs: et retribuet abundanter facientibus superbiam.
Viriliter agite ꝛ cōfortetur cor vestrū oēs q̄ speratis in domino. Gl'ia patri. ps.
31. Beati quorū remisse sunt iniquitates: et quorū tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatum: nec est in spiritu eius dolus.
Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea: duz clamarem tota die.
Qm̄ die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua: conuersus sum in erūna mea dū configitur spina.
Delictum meū cognitū tibi feci: ꝛ iniustitiam meam non abscondi.
Dixi ꝯfitebor aduersum me iniustitiā meā domino: ꝛ tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te oīs sctūs: in tēpore oportuno
Veruntamen in diluuio aquarū multarū: ad euz non approximabunt.
Tu es refugium meū a tribulatione q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.
Intellectū tibi dabo ꝛ instruā te i via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ et mul⁹ qb⁹ nō est itellectus
In chamo et freno maxillas eorū cōstringe: qui non approximant ad te.
Multa flagella pctōrꝝ sperantem autē in dño misericordia circumdabit.
Letamini in dño ꝛ exl'tate iusti: ꝛ gl'iamini oēs recti corde. Gl'ia. a. In tua iustitia libera me dñe. ps.
Exultate iusti in dño: rectos decet collau- 32.
Confitemini dño i (dario cithara: in psalterio decē chordarum psallite illi.
Cantate ei cāticū nouū bene psallite ei i vocifera (tiōe.
Qr rectū est vbū dñi: et oīa opa eius i fide.
Diligit mīam ꝛ iudiciū mīa dñi plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sūt ꝛ spū oris ei⁹ oīs vtꝰ eorꝝ
Congregās sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.
Timeat dñm oīs terra: ab eo autē cōmoueantur oēs inhabitātes orbem.
Qm̄ ipse dixit ꝛ facta sūt

Ipse mādauit ⁊ creata sūt
Dñs dissipat cōsilia gen
tiū reprobat autē cogita-
tiones populoꝝ: et repro-
bat consilia pꝛincipum.
Cōsiliū autē dñi in et'nū
manet: cogitatiōes cordꝭ
eiꝰ i gñatione ⁊ gñationē.
Beata gens cuiꝰ est dñs
deus eius: ppl'us quē ele
git in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vi-
dit oēs filios hominum.
De pꝛeparato habitacu
lo suo: respexit super oēs
qui habitant terram.
Qui finxit sigillatim cor
32. da eorum: q̄ intelligit oīa
opera eorum.
Nō saluatur rex p mul-
tā vtutē: ⁊ gygas non sal
uabitur in multitudine
virtutis sue.
Fallax equus ad salutē
in abundātia autem vir
tutis sue non saluabitur.
Ecce oculi dñi super me
tuentes eū: et in eis q̄ spe
rant super mīa eius.
Ut eruat a morte aīas
eorum: ⁊ alat eos i fame.
Aīa nr̄a sustinet dñz: qm̄
adiutor et ꝓtector nr̄ est
Qz i eo letabit cor nr̄m:
et i noīe scō eiꝰ sꝑauimꝰ.
Fiat mīa tua dñe super
nos: queadmodū spera-
uimus in te. Psalmus.
Benedicam dñm in oī 33.
tēpore: semper laus
eius in ore meo.
In dño laudabit aīa mea
audiāt māsueti et letent.
Magnificate dñz mecū: ⁊
exaltemꝰ nomē eiꝰ i idipz
Exq̄siui dñm et exaudi-
uit me: ⁊ ex oībus tribula
tionibꝰ meis eripuit me.
Accedite ad eū ⁊ illumi
namini: et facies vestre
non confundentur.
Iste pauper clamauit ⁊
dñs exaudiuit eū: ⁊ ex oī-
bꝰ tribulatiōibꝰ eiꝰ salua
Immittit āgelꝰ (uit eū
dñi in circuitu timētium
eum: et eripiet eos.
Gustate ⁊ videte qm̄ su-
auis est dñs: beatus vir
qui sperat in eo.
Timete dñm oēs scī eiꝰ:
qm̄ n̄ ē inopia timētibꝰ eū.
Diuites eguerūt ⁊ esurie
rūt: inq̄rētes aūt dñm nō
minuentur omni bono.
Uenite filii audite me: ti
morē domini docebo vos
Quis ē hō q̄ vult vitā: di
ligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuam a
malo: et labia tua ne lo-
quantur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bo
nū: iq̄re pacē ⁊ pseq̄re eā.

Oculi dñi super iustos: ⁊
aures eius ad ꝑces eorū.
Uultus autē domini su-
per faciētes mala: vt per-
dat de terra mēoriā eorū
Clamauerūt iusti et do-
minus exaudiuit eos: et
ex oībus tribulationibus
eorum liberauit eos.
Iuxta est dñs his q̃ tri-
bulato sunt corde: et hu-
miles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iu-
storū: et de oībus his libe
rauit eos dominus.
Custodit dñs omnia ossa
eorꝫ: vnū ex his nō ꝯteretꝰ
Mors pctōrū pessima: et
q̃ oderūt iustū delinquēt.
Redimet dñs aīas ſuo-
rū ſuorꝫ: ⁊ non delinquent
omnes qui sperant in eo.
Gloria patri. an. Rectos
decet collaudatio. ps.
34. Iudica domine nocen
tes me: expugna im-
pugnantes me.
Apprehēde arma et scu
tum: et exurge in adiuto-
rium michi.
Effunde frameam ⁊ cō-
clude aduersus eos q̃ ꝑse
quuntur me: dic aīe mee
salus tua ego sum.
Confundantꝰ ⁊ reuereā-
tur: q̃rentes aīam meam
Auertātꝰ retrorsū: ⁊ ꝯfun
dātꝰ: cogitātes mihi mala
Fiāt tanq̃ puluis ante fa
ciem venti: ⁊ angelus do-
mini coartans eos.
Fiat via illorū tenebre
⁊ lubricum: ⁊ angelus do
mini persequens eos.
Quoniā gratis abscōde-
rūt michi interitū laquei
sui: superuacue exprobra
uerunt animam meam.
Ueniat illi laqueus quē
ignorat: et captio quā ab-
scōdit apprehendat eū/ ⁊
in laqueū cadat in ipsum
Anima autē mea exulta
bit in domino: et delecta-
bitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent:
domine quis similis tibi.
Eripiēs inopē de manu
fortiorꝫ eius: egenū ⁊ pau
perem a diripiētibus eū.
Surgētes testes iniq̃: q̃
ignorabā interrogabāt me.
Retribuebant mihi ma-
la pro bonis: sterilitatem
anime mee.
Ego aūt cū michi mole-
sti essent induebar cilicio
Humiliabam in ieiunio
aīam meā: et oratio mea
in sinu meo conuertetur.
Quasi proximū et quasi
fratrē nostrū sic compla-
cebā: quasi lugēs et cōtri-
status sic humiliabar.

Et aduersũ me letati sũt et ꝯuenerũt: cõgregata sũt sup me flagella ꝛ ignoraui.
Dissipati sũt nec cõpũcti tẽptauerũt me subsãnauerũt me subsannatiõe: frẽduerũt sup me dẽtib⁹ suis.
Dñe quãdo respicies restitue aīaꝫ meã a malignitate eorũ: a leonib⁹ vnicã (meã.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant michi qui aduersant michi inique: ꝙ oderunt me gratis et annuunt oculis.
Quoniam mihi quidem pacifice loquebãtur: et in iracũdia terre loquentes dolos cogitabant.
Et dilatauerunt sup me os suũ: dixerũt euge euge viderunt oculi nostri.
Uidisti dñe ne sileas: domine ne discedas a me.
Exurge et intende iudicio meo: deus me⁹ et dñs meus in causam meam.
Iudica me scdm iustitiã tuã dñe deus meus: et nõ supergaudeant michi.
Nõ dicãt in cordib⁹ suis euge euge aīe nr̃e: nec dicant deuorabimus eum.
Erubescãt ꝛ reuereãt siḿ ꝙ gratulant malis meis.
Induant cõfusione et reuerentia: qui maligna loquuntur super me.
Exultent ꝛ letent qui volũt iustitiã meam: ꝛ dicãt semp magnificet dñs qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur iustitiã tuã: tota die laudem tuã. Psalmus. 35.
Dixit iniust⁹ vt delinquat in semetipo: nõ est timor dei añ oculos ei⁹.
Qm̃ dolose egit in conspectu ei⁹: vt inueniat iniquitas eius ad odium.
Uerba oris eius iniqtas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitateꝫ meditatus est in cubili suo: astitit omni vie nõ bone: malitiam autem non odiuit.
Dñe in celo mĩa tua: ꝛ veritas tua vsq ad nubes.
Iustitia tua sicut mõtes dei: iudicia tua abyss⁹ mlt.
Hoies ꝛ iumẽta sal (ta. uabis dñe: quẽadmoduꝫ mltiplicasti mĩaꝫ tuã de⁹
Filii aũt hoim: in tegmine alarũ tuarũ sperabũt.
Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue: ꝛ torrente voluptatis tue potabis eos
Qm̃ apd te est fõs vite: et in lũie tuo videbim⁹ lumẽ

Pretende miam tuã scientibus te: et iustitiã tuam his qui recto sunt corde.
Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderũt qui operãtur iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare.
Gloria patri. An. Expugna impugnãtes me. Psalm⁹

36. Noli emulari in malignãtibus: neq3 zelaueris facientes iniqtatẽ.
Qm tanq̃ fenũ velociter arescẽt: et queadmodum olera herbarũ cito decidẽt
Spa in dño et fac bonitatẽ: et inhabita terrã et pasceris in diuitijs eius.
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela dño viã tuam: et spera in eo et ipse faciet.
Et educet quasi lumẽ iustitiã tuã: et iudiciũ tuum tanq̃ meridiẽ: subditus esto dño et ora eum.
Noli emulari in eo q̃ prosperatur in via sua: et in hoĩe faciente iniustitias.
Desine ab ira et derelinque furorẽ: noli emulari vt maligneris.
Qm̃ q̃ malignant exterminabunt: sustinentes autẽ dñm ipsi hereditabũt terrã
Et adhuc pusillũ et non erit petõr: et queres locũ eius et non inuenies.
Mansueti autẽ hereditabunt terram: et delectabũtur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustum: et stridebit super eũ dentibus suis.
Dñs aũt irridebit eũ: qm̃ ꝓspicit q̃ veniat dies ei⁹.
Gladium euaginauerũt petõres: intenderũt arcũ
Ut decipiant pauperẽ et inopẽ: vt trucidẽt rectos corde. (suũ.
Gladi⁹ eorũ intret in corda ipsorũ: et arc⁹ eorũ ꝯfrigat.
Melius est modicũ iusto sup diuitias petõrũ mltas
Quoniã brachia peccatorum conterẽtur: cõfirmat autem iustos dominus.
Nouit dñs dies imaculatorũ: et hereditas eorum in eternum erit.
Nõ ꝯfundent in tpe malo: et ĩ dieb⁹ famis saturabunt/qz petõres peribũt.
Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes queadmodum fumus deficiẽt.
Mutuabitur peccator et non soluet: iustus autem miseretur et tribuet.
Quia benedicẽtes ei he-

reditabunt terrā: maledi
centes aūt ei disperibūt.
Apud dn̄m gressus hōis
dirigetur: et viā eius volet.
Cum ceciderit iust⁹ non
collidetur: q2 dn̄s supponit
manum suam.
Iunior fui etenī senui et
nō vidi iustū derelictum:
nec semē ei⁹ q̄rens panē.
Tota die miseretur et com-
modat: et semē eius in be
nedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bo
nū: ⁊ inhabita ī scl'm scl'i.
Q2 dn̄s amat iudiciū: et
nō derelinquet sctōs suos
in eternū cōseruabūtur.
Iniusti punientur: et semē
impiorum peribit.
Iusti aūt hereditabunt
terram: et inhabitabūt in
seculū seculi super eam.
Os iusti meditabitur sa
pientiam: ⁊ lingua eius lo-
quetur iudicium.
Lex dei eius in corde ip-
sius: ⁊ nō supplantabun-
tur gressus eius.
Considerat petōr iustū:
et querit mortificare eū.
Dn̄s aūt nō derelinq̄t eū
in manib⁹ eius: nec dāna-
bit eū cū iudicabitur illi.
Expecta dn̄m et custodi
viā eius et exaltabit te vt
hereditate capias t'rā: cū
perierint petōres videbis
Vidi impium superexal
tatum: et eleuatum sicut
cedros libani.
Et transiui et ecce non
erat: quesiui eū et non est
inuentus locus eius.
Custodi innocētiā et vi-
de equitatē: qm̄ sunt reli-
quie homini pacifico.
Iniusti autē dispibūt: sīl
reliq̄e impiorū interibūt.
Salus aūt iustor a dn̄o:
et ptector eor est in tem-
pore tribulationis.
Et adiuuabit eos dn̄s ⁊
libabit eos: et eruet eos a
petōribus ⁊ saluabit eos/
q2 sperauerunt in eo. Ps.
Domine ne in furore 37.
tuo arguas me: neq̃
in ira tua corripias me.
Quoniā sagitte tue ifixe
sunt michi: et confirmasti
super me manum tuam.
Nō est sanitas in carne
mea a facie ire tue: nō est
par ossibus meis a facie
peccatorum meorum.
Qm̄ iniquitates mee su-
pergresse sunt caput me-
um: et sicut onus graue
grauate sunt super me.
Putruerunt ⁊ corrupte
sunt cicatrices mee: a fa-
cie insipientie mee.
Miser factus sum ⁊ curs

uat⁹ sum vsq; in finē: tota die ꝯtristat⁹ ingrediebar.
Qm lūbi mei ipleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum ꝛ humiliatus sum nimis: rugiebaȝ a gemitu cordis mei.
Dñe ante te omne desiderīū meū: et gemit⁹ meus a te non est absconditus.
Cor meū ꝯturbatū est in me: dereliqt me vt⁹ mea: et lumen oculoꝝ meoꝝ et ipsum non est mecum.
Amici mei ꝛ ꝓximi mei: aduersum me appropinquauerunt ꝛ steterunt.
Et qui iuxta me erāt de lōge steterūt: ꝛ vim faciebāt q̄ q̄rebāt animā meā.
Et q̄ iq̄rebāt mala michi locuti sūt vanitates: ꝛ dolos tota die meditabant.
Ego autē tanq̄ surdus nō audiebā: et sicut mut⁹ non aperiens os suum.
Et fact⁹ sum sicut hō nō audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.
Qm i te dñe spaui: tu exaudies me dñe de⁹ meus.
Q ꝛ dixi neqñ sup gaudeant mihi inimici mei: ꝛ dū ꝯmouent pedes mei: sup me magna locuti sunt.
Qm ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Qm iniqtatē meā ānūciabo: ꝛ cogitabo ꝓ pctō mō.
Inimici aūt mei viuunt et cōfirmati sunt sup me: ꝛ multiplicati sunt q̄ oderunt me inique.
Qui retribuūt mala pro bonis detrahebāt michi: qm̄ sequebar bonitatem.
Ne dereliq̄s me dñe de⁹ me⁹: ne discesseris a me.
Intēde in adiutoriū meum: dñe de⁹ salutis mee.
Gloria. Añ. Reuela dño viā tuam. ℣. Dñe in celo mīa tua. ℟. Et vitas tua vsq; ad nubes. Lec. et ℟. de eadē fer. Dñ lau. ℣. Fiat mīa tua domine sup nos. ℟. Quēadmodū sperauimus in te. Iste ℣. dr ante lau. i olb⁹ fer. a Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. Et a Deus om. vsq; ad aduentū dñi. qñ de fer. a git. In lau. ps. p. 35 p. 32

Miserere mei de⁹: scdȝ magnaȝ misericordiā tuā. 50.
Et secundū multitudineȝ miserationum tuaꝝ: dele iniquitatem meam.
Amplı⁹ laua me ab iniquitate mea: et a peccato

meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui: et malum coram te feci vt iustificeris in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.
Asperges me domine hysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique olocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitie oblationes et olocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gloria. Añ. Miserere mei deus. Ps.v. Verba mea. vt fo. lii. Intellige clamorem meum domine. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Ps. Ipsum. Canticum Esaie.
Confitebor tibi domine quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus et consolatus es me. Esaie 12.a.
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini domino et inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: memento

te qm̄ excelsū ē nomē ei⁹.
Cantate dño qm̄ magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio sion: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gl'ia. ℣. Cōuersus est furor tu⁹ dñe: ꝛ cōsolatus es me. an̄. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. Caplm.
1. Co. Uigilate ꝛ orate: state
16. c. in fide viriliter agite et confortamini: ꝛ oīa vestra in charitate fiāt. Hoc cōm. dr oīb⁹ fer. ad lau. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad caput ieiunii: et a De⁹ oīm. vsqꝫ ad aduentum dñi: qn̄ de feria agit. A Dñe ne in ira. vsqꝫ ad .xl. quando de scā feria agitur/dicit ad laudes sequēs Hymnus
Splendor patne glie/ de luce lucem proferēs: lux lucis ꝛ fons luminis/dies diē illuminans.
Uerusqꝫ sol illabere/micans nitore ppeti iubarqꝫ sancti spirit⁹/infunde nostris sensibus.
Uotis vocem⁹ te patrē/ patrē perennis glorie: patrē potentis grē/culpam releget lubricam.
Informet act⁹ strēnuos dentem retundat inuidi: casus secundet asperos/ donet gerendi gratiam.
Mentē gubernat ꝛ regat casto fideli corpore: fides calore ferueat / fraudis venena nesciat.
Christusqꝫ nobis sit cibus / potusqꝫ noster sit fides: leti bibamus sobriā/ ebrietatem spiritus.
Letus dies hic trāseat/ pudor sit vt diluculum: fides velut meridies / crepusculnm mens nesciat.
Aurora cursus pueħit/ aurora totus prodeat: in patre tot⁹ filius/et totus in verbo pater.
Deo prī sit gloria /eiusqꝫ soli filio: cū spū paraclito/ et nūc ꝛ in ppetuū. Amē.
℣. In matutis dñe medi- Ps.62
tabor in te. ℟. Qr fuisti adiutor me⁹. Per estatē dr hy⁹ Ecce iā no. ℣⁹. In matutis. Iste ℣. dr oībus fer. ad lau. a Dñe ne i ira. vsqꝫ ad .xl. et a De⁹ oīm. vsqꝫ ad aduentum dñi: qn̄ de feria agitur. an̄. Benedict⁹ deus israel. ps. Ipm Deinde dicantur preces feriales hoc modo.
Kyrie eleisō. iii. Christe eleison. iii. Kyrie eleison. iii. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.

ps. 40. Ego dixi domine misere re mei. Sana animā meā quia peccaui tibi.

p.89 Cōuertere domine vsq; quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos.

p.32 Fiat misericordia tua dñe super nos. Quemadmodū sperauimus in te.

psal. 131. Sacerdotes tui induantur iustitiā. Et sancti tui exultent.

p.19. Dñe saluū fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

p.16 Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. De⁹ meus sperantes in te.

Ambrosius. Saluū fac pplm tuū domine et bñdic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq; in eternum.

ps. 121. Domie fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus p fidelibus defunctis. Requiē eternam dona eis dñe τ lux perpetua luceat eis.

p.26 Exaudi dñe vocē meam qua clamaui ad te. Miserere mei τ exaudi me. ps. Miserere mei de⁹. tot⁹ ps. dicat sine nota: cū Gloria pri. et Sicut erat. Finito psal. sol⁹ sacerdos erigat se: τ ad gradū chori accedat scz ad mat. et ad ves. tunc dicendo hos vsus.

Exurge domine adiuua nos. Et libera nos ppter nomen tuum. p.43

Dñe deus vtutū conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. p.79

Dñe exaudi. Et clamor.

Dñs vobiscum. Et cum.

In aduētu dñi qñ de feria agit/ dñr mēo. ad mat. ā. Spūsscts in te descēdet maria: ne tieas hñs i vtero filiū dei allā. ℣. Egredietr virga de radice iesse. ℟. Et flos de radi. Oro. Luce 1.c. Esaie 11.a.

Deus q de btē marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnē suscipe voluisti: psta supplicib⁹ tuis. vt q vere eaz dei genitricem credimus ei⁹ apud te itercessionib⁹ adiuuemur. Per eund. x.

Mēo: de oib⁹ sctis. ā. Ecce dñs veniet τ oēs scti ei⁹ cū eo: τ erit in die illa lux magna allā. ℣. Ecce apparebit dñs sup nubē cādidā. ℟. Et cū eo sctōr milia. Oro. Zach. 14.c.

Conscientias nras q̄sumus dñe visitando purifica: vt veniens iesus christus filius tuus dñs noster cū oibus sctis paratam sibi in nobis in-

ueniat mãsionẽ. Qui te. Ad vesp. et r. Ab octa. scti stephani vsq ad puri. q̃tidie fiat mẽo. de. s. maria: de q̃cunq fiat serui. tã ad vesp. q̃ ad mat. nisi in vig. epi. et in die eiusdẽ. In fes. ix. l. et infra oc. et in oc. q̃n cho. regit. et i do. ad vtrasq

ps. 71 vesp. cũ hac ãn. Quñ nat⁹ es ieffabilit' ex vgine tũc iplete sunt scripture sicut pluuia i vell⁹ descendisti: vt saluũ faceres gen⁹ humanũ te laudam⁹ de⁹ nr̃. Et ad matu. cũ hac ã. Ec-

Joã. ce maria genuit nob' sal

1. d. uatorẽ quẽ iohẽs videns exclamauit dicẽs: ecce agn⁹ dei: ecce q̃ tollit pctã mũdi all'. In fes. vo et in fes. iiij. l. sine regi. cho. ad

Exo. vespe. dr hec ãn. Rubum

3. a. quẽ viderat moyses incõbustum ɔseruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ vginitatẽ dei gẽitrix intcede ꝓ nobis. Et ad mat. cũ hac

Nũe. ã. Germinauit radix iesse

24. c orta ẽ stella ex iacob vgo pepit saluatorẽ te laudam⁹ de⁹ nr̃. Et ad mat. dr sep v. Post ptũ. Et ad vs dr v. Specios⁹ forma p̃ fi-

Ps. 44. lijs hoim. R. Diffusa est gratia in labijs tuis. Nõ dicit vlterius. Oratio.

Deus q̃ salut' eterne btẽ marie vginitate fecũda hũano gñi p̃mia p̃stitisti: tribue q̃s: vt ipam ꝓ nob' intcedere sentiam⁹/ p quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipe: dñz nr̃z iesũ xpm filiũ tuũ. Deide fiat mẽo. de oib⁹ sctis in feria. et in fes. sine re. cho. ad vs et ad matu. Post puri. vo ad matu. dr hec ãn. Btã mr̃ et inupta vgo gl'iosa regina mundi intcede ꝓ nob' ad dñz. v. Post partũ. or. Famulor. vel oro. Oẽs sc̃e. de⁹. vt posterius pater. Nõ dr oro. Cõcede q̃s misi. de⁹. ad mẽo. de sctã maria: nisi ad proces. nri. Me. de oib⁹ sctis. Ad mat. ãn. Exultabũt. v. Mirabilis. or. Infirmitatẽ. vel or. Oim sctõr. vel or. Uide do. vel or. Tribue. Post puri. ad mẽo. de. s. ma. dicãt ãe sicut p⁹ hist. De⁹ oim. Et etiã de oibus s. ad vs et ad me. d pas. te. ¶ Fe. ij. post oc. tri. et abhic vsq ad aduẽ. do. tã in fe. q̃ i fes. iij. l. sine re. cho. et i oc. et infra q̃n cho. non regit dicant he tres me. s. de cruce: de. s. ma. et de oib⁹ sctis. Cũ vo i fes. iij. le. aliqd fes. ɔtig. tũc in p̃mis

fiat me.v.s.et postea me. supradicte Per oc. Vo re: liquat siue di de feriis/siue de fer. sep fiat i pmis me. de cruce. Ad mat. ā. Nos
Bal. 6.d. aūt gl'iari oportet in cru: ce dñi nři iesu xpi. v. Ois
po. terra adoret te de⁹ ⁊ psal:
65. lat tibi. Psalmū di.no.r.

Deus q̄ sanctā (Oro. crucē tuā ascēdisti: ⁊ mūdi tenebras illustrasti tu corda ⁊ corpora nřa il: luminare dignare salua: tor mūdi. Qui vi. vel or.

Perpetua q̄s dñe pa: ce custodi: q̄s per li: gnū scē cruc' redimere di: gnat⁹es saluator mundi. Qui vi. ⁊ re. cū deo. Me. de.s.maria. Ad matu. ān Btā mr. v. Post ptū. Or.

Adesto nobis dñe de: us nř et q̄s scē cru: cis letari fac' honore: ei⁹ q̄q ꝑpetuis defende subsi diis. Per xpm. Uel oro.

Famulorū tuorū q̄s dñe delictis ignosce: vt q̄ tibi placere de actib⁹ nostris non valemus: ge: nitricis filii tui dñi nostri intercessione saluemur. Per eundē. Uel oratio.

Omnipotēs sempiter: ne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potētie a cunctis protege pericu lis: et gl'iosa beate marie semp vginis intercessio: ne: fac nos presenti gau: dere prosperitate ⁊ futu: ra. Per xpm. Nō vī oro. Concede q̄s nobi. ad me. de scā maria per totum annū: sed ad proces. et ad cōplet'. de ea tm. Meō. ad oib⁹ scis. Ad matut. ān. Exultabunt sancti in gl'ia po.
letabunt in cubilib⁹ suis. 149
v. Mirabilis deus in san po.
ctis suis. R. Et gl'iosus 67.
in maiestate sua. Oratio

Infirmitatē nostram q̄s dñe propitius re: spice: et mala oia que iu: ste meremur: oim scōrū tuorū intercessione auer: te. Per xpm. Uel oratio.

Omnium sanctorū tuo rum q̄s dñe interces: sione placatus: ⁊ veniam delictorum nobis tribue ⁊ remedia sempiterna cō cede. Per. Uel oratio.

Uide dñe infirmita: tes nřas: et interce: dētib⁹ oib⁹ sanctis tuis: celeri nobis pietate suc: curre. Per xpm. Uel or.

Tribue q̄s dñe oēs sāctos tuos iugiter orare ꝓ nobis: ⁊ eos sem: per clementer audire di:

gueris. Per. Mēo. de cruce ad ves. an. Salua nos xpe saluator p vtute scte crucis: qui saluasti petrū in mari miserere nobis. ℣. Dis terra. Uel an. Per signum crucis de inimicis nris libera nos de⁹ nr. Uel an Adoram⁹ te xpe ꝛ bñdicim⁹ tibi: qꝛ per crucem tuā redemisti mundū. ℣. Dis tra. Or vt̄s ad mat. Mēo. de. s. maria ad ves. an. Sctā maria vgo itercede ꝓ toto mundo: qꝛ genuisti regē orbis. ℣. Sctā dei genitrix vgo semp maria. Uel an. Sctā dei genitrix vgo semp maria: intercede ꝓ nobis ad dnm deū nrm. ℣⁹. Post partū. Uel an. In ꝓle mat: in partu virgo: gaude ꝛ letare pia mat dni. ℣ Sctā dei geni. Oro vt̄s. ad mat. Me. de oibus sctis ad ves. ā. Scti dei oēs q̄ estis ꝯsortes supernorū ciuiū intercedite ꝓ nobis. ℣⁹. Letami. Uel Exultēt. Uel an. Oēs electi dei nri memorami an deū: vt vris ꝓcib⁹ adiuti mereamur vobis adiūgi. ℣ Letamini. vel Exultēt. Uel an. Sctoꝝ ꝓcib⁹ cunctorū redde salutē corporis et aie xpe tuis famulis. ℣⁹. Letamini. Uel an. O q̄ gl'iosum est regnū: in quo cū chro gaudent oēs scti amicti stolis albis: sequūtur agnū quocūq; ierit. ℣. Letamini. Isti duo ℣. ad mēo. de oibus sctis nō variātur/ nisi cum ℣. Letamini. ad ꝓmas ves. or: tunc ad mēo. de oibus sctis dicetur ℣. Exultent. Sil'r ad matu. qñ ℣⁹. Mirabilis de⁹. or in laud. tūc ad mēo. de oib⁹ sctis dicetur ℣. Justorū aie. qđ per totum annū obseruet: nisi in aduentu/ ꝛ in tpe pasc. Oro vt̄s. ad matutinas.

¶ Fer. iii. ad mat. Inuit. Jubilemus deo Salutari nro. ps. Ueñ. Al Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ de. iii. feria agitur/ dicit ad matutinas sequēs Hymn⁹.

Consors pnri luminis/ lux ipse lucis et dies noctē canendo rūpimus/ assiste postulantibus.

Aufer tenebras mentiū fuga cateruas demonū: repelle somnolentiam/ ne pigritantes obruat.

Sic chre nobis oibus/ indulgeas credētib⁹: vt ꝓsit exorantibus/ qđ precinentes psallimus.

Pra pr pijssi. Per estatē

Hy⁹. Nocte sur. Psalm⁹.

38.
Dixi custodiã
vias meas:
vt non delin-
quam in lin-
gua mea.
Posui ori
meo custodiã:cũ consiste-
ret pctõr aduersum me.
Obmutui ꝛ humiliatus
sũ ꝛ silui a bonis:et dolor
meus renouatus est.
Cõcaluit cor meũ intra
me:ꝛ in meditatione mea
exardescet ignis.
Locutus sum in lingua
mea:notum fac michi do-
mine finem meum.
Et nũerũ dierꝫ meorꝫ q̃s
est:vt sciã q̃d desit michi.
Ecce mensurabiles po-
suisti dies meos:ꝛ substã
tia mea tanq̃ nihilũ añ te.
Veruntñ vniuersa vani-
tas:oĩs homo viuens.
Verũtñ in imagine per-
trãsit homo:sed ꝛ frustra
conturbatur.
Thesaurizat:et ignorat
cui congregabit ea.
Et nunc q̃ est expectatio
mea nõne dñs:ꝛ substan-
tia mea apud te est.
Ab oĩb⁹ iniq̃tarib⁹ meis
erue me:opprobrium insi
pienti dedisti me.
Obmutui et nõ apui os
meũ q̃m tu fecisti:amoue
a me plagas tuas.
A fortitudine man⁹ tue
ego defeci:in increpationĩ
bus propter iniquitatem
corripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut
araneã animã ei⁹:verũtñ
vane cõturbat oĩs homo.
Exaudi orõnẽ meã dñe
et deprecationẽ meã:auri
b⁹ pcipe lachrimas meas
Ne sileas q̃m aduena
ego sũ apud te:et peregri-
nus sicut oẽs pr̃es mei.
Remitte mihi vt refrige
rer priusq̃ abeam:et am-
plius non ero. Psalmus.
Expectans expectaui 39.
dñm:ꝛ intẽdit mihi.
Et exaudiuit p̃ces meas
et eduxit me de lacu mise
rie et de luto fecis.
Et statuit supra petram
pedes m̃os:ꝛ direxit gres
sus meos.
Et imisit in os meũ cãti-
cũ nouũ:carmẽ deo nr̃o.
Videbunt multi et time-
bunt:et sperabũt in dño.
Beatus vir cuius est no
men dñi spes eius:et non
respexit in vanitates ꝛ in
sanias falsas.
Multa fecisti tu dñe de⁹
meus mirabilia tua:ꝛ co
gitationib⁹ tuis non est q̃

similis sit tibi.
Annunciaui ⁊ locut⁹ sū:
multiplicati sunt sup̄ nu-
merum.
Sacrificium ⁊ oblationē
noluisti aures autē per-
fecisti michi.
Holocaustū et pro pecca-
to non postulasti: tunc di
xi ecce venio.
In capite libri scriptū ē
de me vt facerē voluntatē
tuā de⁹ me⁹ volui: et legē
tuā in medio cordis mei.
Annūciaui iustitiā tuā
in eccl'ia magna: ecce la-
bia mea non prohibebo
domine tu scisti.
Iusticiā tuā non abscon
di in corde meo: veritatē
tuam ⁊ salutare tuū dixi
Nō abscōdi miam tuā ⁊
vitatē tuā: a ꝯsilio multo
Tu aūt dn̄e ne longe fa-
cias miserationes tuas a
me mia tua ⁊ veritas tua
semper susceperunt me.
Qm̄ circūdederūt me ma
la q̄r non est nūer⁹ ꝯpre-
henderūt me iniquitates
mee: ⁊ nō potui vt viderē
Multiplicate sūt sup̄ ca-
pillos capitis mei: et cor
meum dereliquit me.
Complaceat tibi dn̄e vt
eruas me: dn̄e ad adiuuā
dum me respice.

Confundant̄ ⁊ reuereant̄
simul q̄ querūt animam
meam: vt auferant eam.
Conuertāt̄ retrorsū ⁊ re-
uereāt̄: q̄ volūt mihi mala
Ferant confestim cōfu-
sionem suā: qui dicunt mi
chi euge euge.
Exultent et letent̄ sup te
oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt sem
per magnificetur dn̄s q̄
diligunt salutare tuum.
Ego aūt mendic⁹ sum ⁊
paup̄: dn̄s sollicit⁹ ē mei.
Adiutor me⁹ ⁊ protector
me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tar-
daueris. G̃ Lia. A̅. Ut non
delinquā ī lingua mea. Ps.
Beat⁹ q̄ itelligit super 40.
egenū ⁊ pauperē: in
die mala liberabit eū dn̄s
Dn̄s ꝯseruet eū ⁊ viuifi-
cet eū ⁊ beatū faciat eū in
terra: et non tradat eū in
aīam inimicorum ei⁹.
Dn̄s opē ferat illi super 41.
lectū doloris ei⁹: vniuer-
sum stratū eius versasti
in infirmitate eius.
Ego dixi domine misere
re mei: sana aīam meam
qui peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt ma
la mihi: quādo morietur
et peribit nomen eius.
Et si igrediebat̄ vt vide-
ret vana loq̄bat̄: cor eius

cōgregauit iniq̄tatē sibi.
Egrediebatur foras: et
loquebaꝛ in idipsum.
Aduersū me susurrabāt
oēs inimici mei: aduersū
me cogitabāt mala michi
Verbum iniquum cōsti
tuerūt aduersum me: nū
quid qui dormit non adij
ciet vt resurgat.
Etenim homo pacꝭ mee ī
quo speraui. q̄ edebat pa
nes meos magnificauit
sup me supplantationem
Tu autem dn̄e miserere
mei et resuscita me: et re=
tribuam eis.
In hoc cognoui qm̄ voluis=
ti me: qm̄ non gaudebit
inimicus meus sup me.
Me aūt ꝓpt̄ inocētiā su=
scepisti: ꝛ cōfirmasti me ī
conspectu tuo in eternū.
Benedictus dn̄s deus is=
rael: a seculo et in seculū
fiat fiat. Psalmus.
41. Quēadmodū deside=
rat ceruꝰ ad fontes
aquaꝝ: ita desiderat ani=
ma mea ad te deus.
Sitiuit aīa mea ad deū
fōtē viuū: qn̄ veniā ꝛ ap=
parebo ante faciē dei.
Fuerūt michi lachrime
mee panes die ac nocte:
dum dicit michi quotidie
vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et
effudi in me aīam meā:
quoniā trāsibo in locum
tabernaculi admirabilis
vsq; ad domum dei.
In voce exultatiōis ꝛ cō
fessionis: sonꝰ epulantis.
Quare tristꝭ es aīa mea
et quare cōturbas me?
Spera in deo qm̄ adhuc
ꝯfitebor illi: salutare vul=
tus mei ꝛ deus meus.
Ad meipsum aīa mea
conturbata est: propter=
ea memor ero tui de ter=
ra iordanis et hermonij
a monte modico.
Abissꝰ abissū inuocat. in
voce catharactaꝝ tuaꝝ.
Oīa excelsa tua ꝛ fluctꝰ
tui: sup me transierunt.
In die mādauit dn̄s mi=
sericordiā suam: et nocte
canticū eius.
Apud me oratio deo vi=
te mee: dicam deo susce=
ptor meus es.
Quare oblitꝰ es mei: et
quare cōtristatus incedo
dū affligit me inimicus?
Dū ꝯfringunt ossa mea
exprobrauerūt michi qui
tribulāt me inimici mei.
Dū dicūt michi p singu=
los dies: vbi est deꝰ tuus.
Quare tristꝭ es aīa mea
et quare conturbas me?

Spera in deo qm adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Oria. Sana dñe aiam meã qz peccaui tibi. Iste ps. nõ dr ad noc. ps. 42.
Iudica me de9 et discerne causam meã. Psalm9.
43. DEus aurib9 nostris audiuim9: pres nri annunciauerunt nobis.
Opus qd opat9 es in diebus eor: z i dieb9 antiqs.
Man9 tua gentes dispdidit z plantasti eos: afflixisti pplos z expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederunt terrã: et brachiũ eor nõ saluauit eos.
Sed dexta tua z brachiũ tuũ z illuminatio vultus tui: qm cõplacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob.
In te inimicos nros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernem9 insurgentes in nobis.
Non eni in arcu meo sperabo: et gladius meus nõ saluabit me.
Saluasti eni nos de affligentibus nos: z odientes nos confudisti.
In deo laudabimur tota die: z in noie tuo cõfitebimur tibi in seculum.
Nũc aũt repulisti z confudisti nos: et nõ egredieris de9 in virtutibus nris.
Auertisti nos retrorsum post inimicos nros: z qui oderũt nos diripiebãt sibi.
Dedisti nos tanq̃ oues escarum: et in gẽtibus dispersisti nos.
Vendidisti ppl'm tuũ sine pcio: z nõ fuit multitudo in cõmutationib9 eor.
Posuisti nos opprobriũ vicinis nostris: subsãnationem z derisum his qui in circuitu nostro sunt.
44. Posuisti nos in similitudinem gentibus: cõmotionem capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõtra me est: et cõfusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis et obloquẽtis: a facie inimici et persequentis.
Hec oia venerũt sup nos nec obliti sum9 te: et iniq nõ egim9 i testamẽto tuo.
Et non recessit retro cor nostrũ: et declinasti semitas nostras a via tua.
Qm hũiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sum9 nomen dei nri: z si expãdim9 manus

nostras ad deū alienum.
Nonne deus reqret ista: ipse enim nouit abscondita cordis.
Qm ꝑpter te mortificamur tota die: estimati sumꝰ sicut oues occisionis.
Exurge q̄re obdormis dn̄e: exurge et ne repellas
Quare faciē tuā (i finē. auertis: obliuisceris iopie nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e.
Qm̄ humiliata est in puluere aia nr̄a: conglutinatus est in terra venter nr̄.
Exurge domine adiuua nos: et redime nos ꝑpter nomen tuum. Psalmus.
44. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamꝰ scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filiis hoim: diffusa est gr̄a i labiis tuis: ꝑpterea bn̄dixit te deus in eternum.
Accigere gladio tuo sup femur tuum potētissime.
Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.
Propt̄ vitatē ⁊ mansuetudinē et iustitiā: et deducet te mirabil'r dext'a tua.
Sagitte tue acute: populi sub te cadēt in corda inimicorum regis.
Sedes tua deus in scl'm seculi: vga directionis virga regni tui.
Dilexisti iustitiam ⁊ odisti iniqtatē: ꝑpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuus oleo letitie pre consortibus tuis.
Myrra ⁊ gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex qbus delectauerūt te filie regum in honore tuo.
Astitit regia a dextr' tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ppl'z tuū ⁊ domū pr̄is tui
Et cōcupiscet rex decorē tuū: qm̄ ipse est dn̄s deus tuus et adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribꝰ: vultū tuum deprecabuntur oēs diuites plebis.
Ois gloria eiꝰ filie regis abintꝰ in fimbriis aureis circūamicta varietatibꝰ.
Adducētur regi vgines post eā: ꝓxime eiꝰ afferētur
Afferent in letitia ⁊ exultatione: adducētur in templum regis. (tibi.
Pro prībꝰ tuis nati sunt tibi filii: ꝯstitues eos principes super oēm terram.
Memores erūt nominis

tui dñe: in omni genera-
tione et generationem.
Propterea ppl'i confite-
buntur tibi: in eternũ et in
seculũ sc'li. Gl'ia patri. ã.
Eructauit cor meum ver
bum bonum. Psalmus.
45. Deus nr̃ refugium ⁊
virtus: adiutor in tri-
bulationibus que inuene
runt nos nimis.
Propterea nõ timebim⁹
dũ turbabit terra: ⁊ trãsfe
rent mõtes in cor maris.
Sonuerũt et turbate sũt
aq̃ eorũ: cõturbati sũt mõ-
tes in fortitudine eius.
Flumis impet⁹ letificat
ciuitatẽ dei: sctificauit ta-
bernaculũ suũ altissim⁹.
Deus in medio ei⁹ non cõ
mouebitur: adiuuabit eã
deus mane diluculo.
Cõturbate sunt gẽtes ⁊
inclinata sũt regna: dedit
vocẽ suã mota est terra.
Dñs virtutũ nobiscũ: su-
sceptor noster de⁹ iacob.
Uenite et videte opa dñi
q̃ posuit pdigia sup terrã
Auferens bella vsq; ad
finem terre: arcũ cõteret
et cõfringet arma: et scu-
ta comburet igni.
Uacate ⁊ videte qm̃ ego
sũ de⁹: exaltabor in genti-
bus et exaltabor in terra.

Dñs virtutũ nobiscũ: su
sceptor nr̃ de⁹ iacob. ps.
Omnes gẽtes plaudi- 46.
te manibus: iubilate
deo in voce exultationis.
Qm̃ dñs excelsus terri-
bilis: rex magnus super
omnem terram.
Subiecit popl'os nobis:
et gẽtes sub pedib⁹ nr̃is.
Elegit nob hẽditatẽ suã
speciẽ iacob quẽ dilexit.
Ascẽdit deus in iubilo: ⁊
dñs in voce tube.
Psallite deo nr̃o psallite
psallite regi nr̃o psallite.
Qm̃ rex oĩs terre deus:
psallite sapienter.
Regnabit de⁹ super gen
tes: deus sedet super sedẽ
sanctam suam.
Principes ppl'orũ cõgre
gati sunt cũ deo abrahã
qm̃ dij fortes terre vehe-
menter eleuati sunt.
Gloria. ãn. Adiutor i tri-
lationibus. Psalmus.
Magn⁹ dñs et lauda- 47.
bilis nimis: i ciuitate
dei nr̃i in mõte scõ eius.
Fundat exultatiõe vniuer
se t're mõs syõ latera aqui
lonis: ciuitas regis magni.
Deus i domibus ei⁹ co-
gnoscet: cum suscipiet eã.
Qm̃ ecce reges t're ɔgre
gati sũt: ɔuenerũt in vnũ

46. Ipsi videntes sic admirati sunt/conturbati sunt/commoti sunt:tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturientis:in spiritu vehementi conteres naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate dñi virtutum/i ciuitate dei nostri:deus fundauit eã i eternũ.
Suscepimus deus miam tuam:in medio tẽpli tui.
Scdm nomen tuũ deus sic τ laus tua in fines terre:iustitia plena ẽ dextra tua.
Letetur mõs sion τ exultent filie iude:propter iudicia tua domine.
Circũdate siõ et cõplectimi eã:narrate i turrib' ei'.
Ponite corda vrã i vtute ei' τ distribuite domos ei' vt enarretis i pgenie altera.
Quoniam hic est deus deus nr̃ in eternũ τ i scl'm seculi:ipse reget nos in scl'a. Psalmus
47. 48. Audite hec oẽs gẽtes auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Quique terrigene τ filij hominum:simul in vnum diues et pauper.
Os meũ loquetur sapientiam:et meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo i parabolam aurẽ meã:aperiã in psalterio propositionẽ meã.
Cur timebo i die mala:iniqtas calcanei mei circundabit me.
Qui cõfidunt in virtute sua:τ in multitudine diuitiarum suar gloriantur.
Frater nõ redimit redimet homo:τ nõ dabit deo placationem suam.
Et precium redẽptionis aïe sue:τ laborabit i eternũ τ viuet adhuc in finẽ.
Non videbit interitũ cũ viderit sapiẽtes moriẽtes sil' isipiẽs et stult' pibũt.
Et relinquẽt alienis diuitias suas:τ sepulchra eorũ domus illor in eternũ.
Tabernacula eor i progenie τ progenie:vocauerũt noïa sua i terris suis.
Et homo cũ in honore esset nõ intellexit:cõparatus est iumentis insipiẽtibus et similis factus est illis.
Hec via illorum scandalum ipsis:et postea in ore suo complacebunt.
Sicut oues i inferno positi sũt:mors depascet eos.
Et dominabũtur eorum iusti in matutino:et auxilium eor veterascet in inferno a gloria eorum.
Uerũtamẽ deus redimet aïam meã de manu iferi:

cum acceperit me:
Ne timueris cū diues fa
ct⁹ fuerit hō: ⁊ cū mltipli-
cata fuerit gl'ia dom⁹ ei⁹
Quoniam cū interierit
non sumet omnia: neqꝫ de
scendet cū eo gloria eius.
Q ꝛ aīa ei⁹ in vita ipsius
bñdicetur: confitebitur ti
bi cum benefeceris ei.
Introibit vsqꝫ ī ꝓgenies
patrū suoꝝ: ⁊ vsqꝫ in eter-
num non videbit lumen.
Homo cū ī honore esset
nō intellexit: cōparat⁹ est
iumētis insipiētibus ⁊ si
milis fact⁹ est illis. Gl'ia
℣. Aurib⁹ ꝑcipite qui ha-
bitatis orbem. Psalmus
49. Deus deoꝝ dominus
locutus est: et voca-
uit terram.
A solis ortu vsqꝫ ad occa
sū: ex siō species decor ei⁹
Deus manifeste veniet:
deus noster ⁊ non silebit.
Ignis in cōspectu ei⁹ ex
ardescet: ⁊ in circuitu ei⁹
tempestas valida.
Aduocauit celū desur-
sum: et terram discernere
populum suum.
Congregate illi scōs ei⁹
qui ordinant testamentū
eius super sacrificia.
Et anūciabūt celi iusti-
tiā ei⁹: qm̄ deus iudex est

Audi ppl's meus ⁊ loq̄r
israel: et testificabor tibi
deus deus tuus ego sum
Nō in sacrificiis tuis ar
guā te: olocausta aūt tua
in cōspectu meo sūt semꝑ
Nō accipiā ꝺ domo tua
vitulos: neqꝫ de gregibus
tuis hyrcos.
Quoniam mee sunt oēs
fere siluarum: iumēta in
montibus et boues.
Cognoui om̄ia volatilia
celi: et pulchritudo agri
mecum est.
Si esuriero non dicam ti
bi: meus est eñ orbis ter-
re et plenitudo eius.
Nunqd mãducabo car- 51.
nes thauroꝝ: aut sangui-
nem hyrcorum potabo?
Immola deo sacrificiū
laudis: ⁊ redde altissimo
vota tua.
Et inuoca me ī die tribu
latiōis: eruam te ⁊ hono-
rificabis me.
Peccatori autē dixit de⁹
q̄re tu enarras iustitias
meas ⁊ assumis testamē
tum meum per os tuum
Tu u o odisti disciplinā
et ꝓiecisti ſmones meos
retrorsum.
Si videbas furem curre
bas cū eo: et cū adulteris
portionē tuā ponebas.

Os tuum abūdauit ma-
litia: ⁊ lingua tua concin-
nabat dolos.
Sedēs aduers⁹ frēz tuū
loq̄baris: et aduers⁹ filiū
matris tue ponebas scan
dalum: hec fecisti ⁊ tacui
Existimasti inique q̄ ero
tui similis: arguā te ⁊ sta
tuam cōtra faciem tuam
Intelligite hec q̄ obliui-
scimini deū: nequando ra
piat/ ⁊ nō sit qui eripiat.
Sacrificiū laudis hono-
rificabit me: et illic iter q̄
ondā illi salutare dei. No
ct. ad noc. iste. Ps. Misere
re mei deus. ℞. Psalm⁹.
51. Quid gl'iar' ī malitia
q̄ potēs es ī iniq̄tate.
Tota die iniustitiā cogita
uit līgua tua: sicut noua-
cula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiā sup be-
nignitatē: iniquitatē ma-
gis q̄ loqui equitatem.
Dilexisti oīa verba preci
pitationis: lingua dolosa
Propterea de⁹ dstruet te ī
finē: euellet te et emigrabit
te de tabernaculo tuo ⁊ ra
dicē tuā de terra viuentiū
Videbūt iusti ⁊ timebūt
et sup eū ridebūt ⁊ dicēt:
ecce homo qui non posuit
deum adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudi
ne diuitiarū suarū: ⁊ pre-
ualuit in vanitate sua.
Ego aūt sicut oliua fru-
ctifera in domo dñi: spera
ui in mia dei in eternum
et in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculū
q̄r fecisti: ⁊ expectabo no-
mē tuum qm̄ bonū est in
conspectu sanctorū tuorū.
Gl'ia. An. De⁹ deorū dñs
locut⁹ est. ℣. Immola deo
sacrificiū laud. ℞. Et red
de altissimo vota tua. An
te lau. ℣. Fiat mia. In l.
An. Scdm magnā miam
tuā: miserere mei de⁹. Ps.
Miserere mei deus. Ps.
Iudica me de⁹ ⁊ discer 42.
ne causā meā de gēte
nō sancta ab homine iniq̄
et doloso erue me.
Qr tu es deus fortitudo
mea quare me repulisti:
⁊ quare tristis incedo/ dū
affligit me inimicus.
Emitte lucē tuā et verita-
tē tuā: ipa me deduxerūt
et adduxerūt ī mōtē sctm̄
tuū ⁊ in tabernacula tua
Et introibo ad altare dei:
ad deum qui letificat iu-
uentutem meam.
Confitebor tibi in cithara
deus de⁹ meus/ quare
tristis es aīa mea: et qua
re conturbas me:

Spa in deo qm̃ adhuc cō fitebor illi: salutare vult⁹ mei ꝛ deus me⁹. Gl'ia. ā. Salutare vult⁹ mei ꝛ de⁹ meus. ā. Ad te de luce vi gilo. ps. Deus deus meus

Cātī. Esaie 38.b

Ego dixi i dimidio dierum meoꝝ: vadā ad portas inferi.

Quesiui residuū annorū meoꝝ: dixi nō videbo dñm deum in terra viuētium.

Nō aspiciā hoiem vltra: et habitatorem quietis.

Gñatio mea ablata est ꝛ conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum

Precisa est velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer succidit me.

De mane vsq3 ad vesperam finies me: sperabam vsq3 ad mane quasi leo sic cōtriuit omnia ossa mea.

De mane vsq3 ad vespā finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo/meditabor vt columba.

Attenuati sūt oculi mei: suspicientes in excelso.

Dñe vi patior respōde ꝓ me qd dicā: aut qd respōdebit michi cū ipse fecerit.

Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine anime mee.

Dñe si sic viuitur ꝛ in talib⁹ vita spirit⁹ mei corripies me ꝛ viuificab; me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu aūt eruisti aīa3 meā vt non periret: ꝓiecisti post tergū tuū oīa peccā mea.

Qr nō īfernus ↄfitebit tibi neq3 mors laudabit te: non expectabūt qui descēdunt in lacū veritatē tuā

Uiuēs viuēs ipse ↄfitebit tibi sicut ꝛ ego hodie pr filiis: notā faciet vitatē tuā

Dñe saluū me fac: ꝛ psalmos nros cātabim⁹ cūctꝭ dieb⁹ vite nr̄e in domo dñi

Gl'ia. ān. Cūctis dieb⁹ vite nr̄e saluos fac nos dñe ā. In excelsis laudate deum. ps. Laud. cp. Uigilate R. Dñe ne in ira. vsq3 ad xl. qn̄ de. iii. fer. agitur dicit ad laudes sequēs. hy⁹

Ales diei nūci⁹/lucē ꝓpiquā ꝑcinit: nos excitator mētiū/iam chrs ad vitam vocat. Auferte clamat lectulos egros sopore desides: castiq3 recti ac sobrii vigilate ia3 sum ꝓrimus. Iesū ciam⁹ vocibus flētes precantes sobrie: intenta supplicatio dormire cor mūdū vetat. Tu xp̄e somnum discute tu rūpe noctis vicula: tu

solue peccatum vetus no
usq; lumen ingere. Deo
pri. V. In matutinis. Cp.
Uigilate. Per estatē. hy.
Ecce iā no. V. In matuti
Luce nis. an. Erexit dn̄s nobis
1. c. cornu salutis in domo dd
pueri sui. ps. Bn̄. pces vt
in. ii. fe. or. vt decet. Lec
vt s. ¶ Fer. iiii. Inuitato.
In manu tua dn̄e. Oēs fi
nes tre. ps. Ueni. A Dn̄e ne
i ira. vsq; ad xl. qn̄ de. iiii.
fe. agr̄ dr ad ma. seq. hy.
Rerū creator optime
rectorq; noster aspi-
ce: nos a quete noxia/ mer-
sos sopore libera.
Te chr̄e scte poscimus/
ignosce tu criminib: ad
cōfitendū surgimus/ mo-
rasq; noctis rumpimus.
Mētes manusq; tollim
pphēta sicut nouim: no-
bis gerendū pcepit/ pau-
lusq; gestis censuit.
Uides malū qd gessim
occulta nr̄a pādim/ pces
gemētes fundim/ dimit-
te qd peccauim. Pra. p
estatē. hy. Nocte sur. ps
52.
Dixit isipiēs
i corde suo:
nō est deus
Corrupti
sūt & abomi
nabiles facti
sunt in iniquitatibus: nō
est qui faciat bonum.
Deus de celo pspexit su
per filios hoim: vt videat
si est intelligēs aut requi
rens deum.
Omnes declinauerūt si-
mul inutiles facti sūt: nō
est qui faciat bonum non
est vsq; ad vnum.
Nōne sciēt oēs q operā-
tur iniquitatē: q deuorāt
plebē meā vt cibū panis
Deū non inuocauerunt:
illic trepidauerūt timore
vbi non fuit timor.
Qm̄ deus dissipauit ossa
eorum q hoib placēt/ cōfusi
sunt qm̄ deus spreuit eos
Quis dabit ex siō saluta
re isrl cū cōuerterit dn̄s
captiuitatē plebis sue: ex
ultabit iacob et letabit is-
rael. Non dr ad noct. iste
ps. iiii. Deus in noie. ps.
Exaudi de orationē 54.
meam: et ne despexe
ris deprecationē meā/ in
tende michi & audi me.
Cōtristatus sum i exer-
citatione mea: & cōturba-
tus sum a voce iimici & a
tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerūt
in me iniqtates: et in ira
molesti erant michi.
Cor meū cōturbatū est

in me: et formido mortis
cecidit super me.
Timor et tremor vene=
runt super me: et contexe
runt me tenebre.
Et dixi quis dabit mihi
pennas sicut colūbe: ꝛ vo=
labo et requiescam.
Ecce elongaui fugiēs: ꝛ
mansi in solitudine.
Expectabā eū q̄ saluum
me fecit: a pusillanimita=
te spiritus et tempestate.
Precipita dn̄e ꝛ diuide li
guas eoꝝ: q̄m vidi iniq̄tatē
et ꝯtradictionē i ciuitate
Die ac nocte circūdabit
eā super muros eius ini=
quitas: et labor in medio
eius et iniustitia.
Et nō defecit de plateis
eius: vsura ꝛ dolus.
Q̄m si inimicus meꝰ ma
ledixisset michi: sustinuis
sem vtiq̄ꝫ.
Et si is q̄ oderat me sup
me magna locutꝰ fuisset:
abscondissem me forsitā
ab eo.
Tu vo homo vnanimis:
dux meus ꝛ notus meus
Qui sil' mecū dulces ca=
piebas cibos: i domo dei
ambulauimꝰ cū cōsensu.
Ueniat mors sup illos ꝛ
descendant in infernum
uiuentes.

Q̄m neq̄tie in habitacu=
lis eoꝝ: in medio eorum
Ego aūt ad dn̄m clama
ui: et dn̄s saluauit me.
Uespe ꝛ mane ꝛ meridie
narrabo et annūciabo: et
exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animā
meā ab his qui appropi=
quant mihi: quoniā inter
multos erant mecum.
Exaudiet deꝰ ꝛ humilia
bit illos: q̄ est ante secula
Nō ei est illis ꝯmutatio
ꝛ nō timuerūt deū: extēdit
manū suā in retribuēdo.
Contaminauerūt testa=
mētū eius: diuisi sunt ab
ira vultꝰ eiꝰ et appropin=
quauit cor illius.
Molliti sūt ꝑmones eius
sup oleū: ꝛ ipsi sūt iacula.
Iacta super dominū cu=
ram tuā ꝛ ipse te enutriet
et non dabit in eternū flu
ctuationem iusto.
Tu vo deꝰ deduces eos
in puteum interitus.
Uiri sāguinū ꝛ dolosi nō
dimidiabunt dies suos: e=
go aūt spabo in te domie
Gloria. A. Auertet dn̄s ca=
ptiuitatē plebis sue. Ps.
Miserere mei deꝰ quo 56.
niā conculcauit me
homo: tota die impugnās
tribulauit me.

Et conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniã multi bellãtes aduersum me
Ab altitudine diei timebo: ego vo in te sperabo.
In deo laudabo sermões meos ĩ deo speraui/ nõ timebo qd faciat tibi caro.
Tota die verba mea execrabãt: aduersuz me oẽs cogitatiões eorum in malũ.
Inhabitabunt et abscondẽt: ipsi calcaneũ meum obseruabunt.
Sicut sustinuerũt aĩam meam pro nichilo saluos facies illos: ĩ ira populos confringes.
Deus vitam meã annũciaui tibi: posuisti lachrimas meas ĩ cõspectu tuo
Sicut et ĩ pmissiõe tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunqз die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbũ: in dño laudabo sermonẽ in deo speraui nõ timebo quid faciat michi homo.
In me sũt de' vota tua: q̃ reddã laudationes tibi
Qm̃ eripuisti aĩam meã de morte et pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuẽtium.

Miserere mei de' miserere mei: quoniaz in te confidit anima mea
Et ĩ vmbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deũ altissimũ: deũ qui bñfecit mihi
Misit de celo et liberauit me: dedit ĩ oppropriũ cõculcantes me.
Misit de' miam suã et veritatẽ suã: et eripuit aĩam meã de medio catulorum leonũ: dormiui cõturbatus
Filii hoim dẽtes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus.
Exaltare sup celos de': et ĩ oẽm terrã gloria tua.
Laqueũ parauerũt pedibus meis: et ĩcuruauerunt aĩam meam.
Foderũt ãte faciẽ meã foueã: et inciderunt in eã.
Paratũ cor meũ de' paratũ cor meũ: cantabo et psalmum dicam dño.
Exurge gl'ia mea exurge psalteriũ et cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dñe: et psalmũ dicam tibi in gẽtibus.
Qm̃ magnificata ẽ vsqз ad celos mia tua: et vsqз ad nubes veritas tua.

Exaltare sup celos de⁹: et sup oẽm terrã gl'ia tua
Gloria pr̃i. an. Dñ̃ inte confidit anima mea. ps.

57. Si vere vtiq; iustitiã loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenī ī corde iniqtates opamini ī t̃ra: iniustitias em̃ manus vr̃e cõcinant.
Alienati sunt pctõres a vulua: errauerunt abvtero locuti sunt falsa.
Furor illis secũdũ similitudinem serpẽtis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.
Que non exaudiet vocẽ incantantium: et venefici incantantis sapienter.
Deus cõteret dẽtes eoꝝ in ore ipsorum: molas leonum confringet dñs.
Ad nichilum deuenient tanq̃ aqua decurrens: intẽdit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera q̃ fluit auferetur: supercecidit ignis et non viderunt solem.
Priusq̃ itelligerẽt spine vestre rhãnum sicut viuẽtes: sic ī ira absorbet eos.
Letabit iust⁹ cũ viderit vĩdictã: man⁹ suas lauabit in sanguine pctõris.
Et dicet hõ si vtiq; ẽ fructus iusto: vtiq; est de⁹ iudicans eos in terra. ps.

Eripe me de iimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. 58.
Eripe me de operantib⁹ iniquitatẽ: ⁊ de viris sanguinum salua me.
Quia ecce ceperũt aĩam meã: irruerũt ī me fortes
Neq; iniqtas mea neq; peccatũ meũ dñe: sine iniquitate cucurri ⁊ direxi.
Exurge in occursũ meũ et vide: et tu dñe deus virtutum deus israel.
Intẽde ad visitãdas oẽs gentes: nõ miserearis oĩbus q̃ operãtur iniqtatẽ.
Conuertent ad vesperã ⁊ famẽ patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loquent ī ore suo et gladi⁹ in labiis eoꝝ: quoniam quis audiuit.
Et tu dñe deridebꝫ eos: et ad nihillũ deduces omnes gentes.
Fortitudinẽ meã ad te custodiã quia deus susceptor meus es: de⁹ meus mia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos neq̃ obliuiscãtur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus domine.
Delictū oris eorū sermonē labiorū ipsorū: et cōprehendantur in superbia sua.
Et de execratione et mēdacio: annūciabuntur in consummatione.
In ira cōsūmationis et nō erūt: et scient qr deus dñabitur iacob et finiū terre.
Cōuertent ad vesperā et famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergent ad mādu candū: si vero nō fuerint saturati et murmurabūt.
Ego aūt cātabo fortitudinē tuā: et exaltabo mane misericordiam tuam.
Quia fact⁹ es susceptor me⁹ et refugiū meū: in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallam: qr de⁹ susceptor me⁹ es/deus meus mia mea.
Glo'ia patri. An. Juste iudicate filij hominum. ps.
59. Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misert⁹ es nobis
Cōmouisti terrā et cōturbasti eā: sana cōtritiones eius quia commota est.
Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significationē: vt fugiant a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et cōuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et me⁹ est manasses: et effraī fortitudo capitis mei.
Iuda rex me⁹: moab olla spei mee.
In idumeā extēdam calciamentū meū: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsqz in idumeam:
Nōne tu de⁹ q repulisti nos: et non egredieris de⁹ in virtutibus nostris.
Da nob' auxiliū d tribulatione: qr vana sal⁹ hoīs
In deo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nichilū deducet tribulātes nos. Psalm⁹.
Exaudi deus depreca- 60.
tionem meam: intende orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui duz anxiaretur cor meū: i petra exaltasti me
Deduxisti me qr factus

es spes mea: turris forti-
tudinis a facie inimici.
Inhabitabo in taberna-
culo tuo i scl'a: ꝓtegar in
velamēto alarum tuarū.
Quoniā tu deus meus
exaudisti orationē meā:
dedisti hereditatē timēti
bus nomen tuum.
Dies sup dies reg. adiī
cies: annos ei⁹ vsq; in diē
gnationis et gnationis.
Permanet i eternū i cō-
spectu dei: miam et vita
tem eius quis requiret?
Sic psalmū dicā nomini
tuo i seculū seculi: vt red-
dā vota mea de die in diē
Gloria. ā. Da nobis dñe
auxiliū de tribulatione. ꝑ.
61. Nonne deo subiecta e-
rit aīa mea: ab ip-
so enim salutare meum?
Nā ⁊ ipse de⁹ me⁹: ⁊ salu
taris me⁹: susceptor me⁹
non mouebor amplius.
Quousq; irruitis i homi
nem: interficitis vniuersi
vos tanq; parieti inclina
to ⁊ macerie depulse?
Veruntamē preciū meū
cogitauerūt repellere: cu
curri i siti ore suo benedi-
cebant et corde suo male
dicebant.
Veruntamē deo subiecta
esto aīa mea: qm ab ipo
patientia mea.
Quia ipse de⁹ me⁹ et sal-
uator meus: adiutor me⁹
non emigrabo.
In deo salutare meū ⁊
gl'ia mea: de⁹ auxilii mei
et spes mea in deo est.
Sperate in eo oēs cōgre
gatio ppl'i: effundite corā
illo corda vestra: deus ad
iutor noster in eternum.
Verūtamen vani filii ho
minū mēdaces filii hoim
in stateris: vt decipiāt ip-
si de vanitate in idipsum
Nolite sperare in iniqui
tate/⁊ rapinas nolite con
cupiscere: diuitie si afflu-
ant nolite cor apponere.
Semel locut⁹ est de⁹ duo
hec audiui/ qr ptās dei ē
et tibi dñe mia: qr tu red-
des vnicuiq; iuxta opera
sua. Nō dicat ad no. seq.
ꝑ. lxii. Deus de⁹ meus. ꝑ.
Exaudi deus oratio- 63. 64
nem meā cum depre
cor: a timore inimici eripe
animam meam.
Protexisti me a cōuētu
malignātiū: a multitudie
operātium iniquitatem.
Qr exacuerūt vt gladiū
līguas suas/ intēderūt ar-
cum rem amarā: vt sagit
tēt in occultis īmaculatū
Subito sagittabunt eū ⁊

nō timebunt:firmauerūt
sibi sermonem neq̃.
Narrauerunt vt abscon
derent laqueos:dixerunt
quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquita=
tes:defecerunt scrutātes
scrutinio.
Accedet homo ad cor al
tum:et exaltabitur deus
Sagitte puulorꝝ facte sūt
plage eorꝝ: et ifirmate sūt
cōtra eos lingue eorum.
Conturbati sunt omnes
q̄ videbant eos:et timuit
omnis homo.
Et annūciauerunt ope=
ra dei:et facta eius intel=
lexerunt.
Letabitur iustus i dn̄o
et sperabit in eo:⁊ lauda
buntur oēs recti corde.
Gloria. aā. A timore inimi=
ci eripe dn̄e animā meā in
Non dr ad noc. iste. ps.
64. Te decet hymn⁹ de⁹
in sion:et tibi redde
tur votum in hierusalem
Exaudi de⁹ orōnē meā:
ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorū p̄ualue
rūt sup̄ nos: et impietati=
bus nr̄is tu ꝓpiciaberis.
Beatus quem elegisti et
assumpsisti: inhabitabit
in atrijs tuis.
Replebimur in bonis do
mus tue:sanctū est tēplū
tuum mirabile i equitate
Exaudi nos de⁹ saluta=
ris nr̄: spes oim finiū ter
re ⁊ in mari longe.
Preparās mōtes in vir=
tute tua:accict⁹ potētia:
q̄ conturbas ꝓfundū ma
ris sonum fluctuum ei⁹.
Turbabuntur gentes ⁊
timebunt qui habitāt ter
minos a signis tuis: exi=
tus matutini et vespe de
lectabis.
Visitasti terrā ⁊ inebria
sti eam: multiplicasti lo=
cupletare eam.
Flumen dei repletū est
aquis: parasti cibū illorꝝ
q̄m ita est p̄paratio eius.
Riuos ei⁹ inebriās mul=
tiplica genimina eius: in
stillicidijs eius letabitur
germinans.
Bn̄dices corone anni be=
nignitatis tue: et cāpi tui
replebuntur vbertate.
Pinguescēt speciosa de=
serti: ⁊ exultatione colles
accingentur.
Induti sūt arietes ouiū
et valles abundabūt fru
mento: clamabūt etenim
hymnū dicent. Psalmus
Iubilate deo ois t'ra/ 65.
psalmū dicite noi ei⁹:
date gloriam laudi eius.

Dicite deo ꝙ̄ terribilia sūt opa tua dn̄e: i multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te et psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo.
Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in consilijs sup filios hominum.
Qui ꝯuertit mare in aridā in flumie ꝑtrāsibūt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dn̄at in v̄tute sua in eternū ocl'i ei⁹ sup gētes respiciūt: q̄ exasperāt non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gētes deum nostrū: et auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit aiaȝ meā ad vitā: ⁊ non dedit in cōmotionem pedes meos.
Qm̄ probasti nos deus igne nos examiasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos i laqueū posuisti tribulationes in dorso nr̄o: imposuisti homines sup capita nostra
Trāsiuimus per ignē et aquam: ⁊ eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuam in olocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distinxerunt labia mea.
Et locutū est os meum: in tribulatione mea.
Olocausta medullata offerā tibi cum incenso arietum: offerā tibi boues cū hyrcis.
Venite audite et narrabo oēs q̄ timetis deum: ꝙ̄ta fecit anime mee.
Ad ipsuȝ ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea.
Iniq̄tatē si aspexi in corde meo: nō exaudiet dn̄s
Propterea exaudiuit de⁹: et attēdit voci deprecationis mee.
Bn̄dict⁹ deus q̄ nō amouit deprecationē meā: et miaȝ suā a me. Nō dr̄ ad no. iste. p̄. De⁹ misereat. p̄.

Exurgat deus et dissipentur inimici eius: 67
et fugiāt qui oderūt eum a facie eius.
Sicut deficit fum⁹ deficiant/sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei.
Et iusti epulētur ⁊ exultent in conspectu dei: ⁊ delectentur in leticia.
Cātate deo psalmum dicite noi ei⁹/iter facite ei: qui ascendit super occasum/dn̄s nomen illi.
Exultate in conspectu

eius turbabūtur a facie eius patris orphanorū: ꝛ iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo: deus qui īhabitare facit vnius moris in domo.
Qui educit vinctos ī fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris.
Deus cū egredereris in cōspectu populi tui: cum pertransires in deserto.
Terra mota est etenī celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariā segregabis deus hereditati tue ꝛ īfirmata est: tu vero perfecisti eam.
Alalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbū euāgelizantibus: virtute multa
Rex virtutū dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatꝭ intˀ medios cleros penne colūbe deargentate: ꝛ posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dū discernit celestis reges super eā niue dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis.
Mōs coagulatꝰ mōs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos:
Mons in quo bñplacitū est deo habitare ī eo: etenī dñs habitabit in finem.
Currus dei decē milibꝰ multiplex milia letantiū dñs in eis in synai in scō.
Ascēdisti in altum: cepisti captiuitatē: accepisti dona in hominibus.
Etenim nō credētes: inhabitare dominū deum.
Bñdictus dñs die quotidie: ꝓsperū iter faciet nobis deus salutariū nrōrū
Deꝰ nr̄ deꝰ saluos faciēdi: et dñi dñi exitꝰ mortis
Uerūtamē deus cōfringet capita inimicorū suorū: verticē capilli perambulantiū in delictis suis
Dixit dominꝰ ex basan conuertam: cōuertam in profundum maris.
Ut intingatꝰ pes tuꝰ ī sāguine: lingua canū tuorū ex inimicis ab ipso.
Uiderūt ingressus tuos deus: igressus dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerūt pˀncipes cōiūcti psallētibꝰ: in medio iuuēcularꝫ tipanistriarū
In ecclˀiis bñdicite deo dño de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescen

tulus: in mentis excessu.
Principes iuda duces eorum: principes zabulon & principes neptalim.
Mãda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A tẽplo tuo in hierl'm: tibi offerent reges munera
Increpa feras arundinis congregatio thaurorũ in vaccis populorum: vt excludãt eos qui probati sunt argento.
Dissipa gẽtes que bella volũt venient legati ex egypto: ethiopia p̃ueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite domino.
Psallite deo q̃ ascẽdit super celũ celi: ad orientem
Ecce dabit voci sue vocẽ virtutis: date gl'iam deo super isrl' magnificẽtia eius et virtus eius ĩ nubibus.
Mirabilis deus ĩ scis suis deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi sue/benedictus deus.
Gl'ia. ãn. In eccl'iis bñdicite dño. ℣. Deus vitã meã annũciaui tibi. ℞. Posuisti lachrimas meas in cõspectu tuo. Ante laud. ℣. Fiat mĩa. ¶ In laudi. ãn. Amplius laua me deus ab iniustitia mea. ps. Miserere. ãn. Te decet hymnus deus in sion. ps. Ipsum. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus deus meus. Cãti.

Exultauit cor meũ in dño: & exaltatum est cornu meum in deo meo 1. reg. 2. a.
Dilatatũ est os meũ super inimicos meos: q2 letata sum in salutari tuo.
Non est sctũs vt est dñs neq3 ei est aliud extra te: et nõ est fortis sicut deus nr̃.
Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vestro: quia deus sciẽtiarum dñs est/et ipsi preparantur cogitationes.
Arcus fortium superatus est: & infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis pepit plurimos: et q̃ multos habebat filios infirmata est.
Dominus mortificat & viuificat: deducit ad ĩferos et reducit.
Dñs pauperẽ facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitãs de puluere egenũ: et de stercore erigens

pauperem.
Ut sedeat cũ principib⁹ et solium glorie teneat.
Dñi eĩ sũt cardines tre: et posuit super eos orbem
Pedes sctõrũ suorũ seruabit et impii in tenebris conticescent/q2 nõ in fortitudine sua roborabit vir.
1.reg. 2.a.
Dominum formidabũt aduersarii eius: et sup ip sos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines tre et dabit ĩperiũ regi suo: 7 sublimabit cornu xpi sui. Gl'ia. ã. Dñs iudicabit fines tre. ꝟ. Celi celoꝝ laudate deũ. ꝟ. Laud. d. d. ce. cap. Uigilate. R. Dñe ne in ira. vsq3 ad. xl. qñ de. iiii. fe. agi'. dr ad lau. seq. hy⁹.
Nox 7 tenebre et nubila ꝯfusa mũdi 7 turbida lux ĩtrat albescit polus chr̃s venit discedite.
Caligo terre scindit percussa solis spiculo: rebusq3 iam color redit vultu nitentis sideris.
Te xp̃e solum nouim⁹ te mẽte pura 7 simplici: flẽdo canẽdo quesumus intende nostris sensibus.
Sũt mlta fucꝫ illita q̃ luce purgent tua tu lux eoi siderꝫ vultu sereno illumina. Deo pri. ꝟ. In matutinis. ch. Uigilate. ꝛc. per estatẽ. hy⁹. Ecce iã. ꝟ. In matutis. ã. Salutẽ ex inimicis nr̃is: 7 d manu oim q̃ nos oderunt libera nos dñe. ps. Bñ⁹. Preces vt s. oro vt decet. ¶ Fer. v. ad matu. Inuit. Adoremus dñm Q. m ip̃e fecit nos. ps. Uenite. Pro hist. Dñe ne in ira. R. Dñe ne in ira vsq3 ad. xl. qñ de. v. fe. agi'. dr ad matu. sequẽs. Hy⁹.
Nox atra rerũ ꝯtegit terre colores omniũ nos cõfitẽtes poscimus / te iuste iudex cordium.
Ut auferas piacula/sordesq3 mentis abluas: donesq3 christe gratiã vt arceantur crimina.
Mẽs ecce torpet impia/ quã culpa mordet noxia obscura gestit tollere/ 7 te redemptor querere.
Repelle tu caliginem/ intrĩsecus q̃s maxime: vt in beato gaudeat se collocari lumine. Presta pater Per estatem. hy⁹. Nocte surgẽtes. Super noc. ps.

Saluũ m fac de⁹: quoniã intrauerũt aq̃ vsq3 ad aiam meã. I nfix⁹ suꝫ 68.

In limo profundi: et nõ est substantia.
Ueni i altitudinẽ mar̃: et tẽpestas demersit me.
Laborani clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero in deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Cõfortati sunt q̃ psecuti sũt me iimici mei iiuste: q̃ nõ rapui tũc exoluebam.
Deus tu scis insipientiã meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
Nõ erubescãt in me q̃ expectãt te dñe: dñe virtutũ.
Nõ cõfundãtur sup me: qui querũt te deus israel.
Quoniã propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.
Extrane⁹ fact⁹ sum fratrib⁹ meis: et peregrinus filijs matris mee.
Quoniã zelus dom⁹ tue comedit me: et opprobria exprobrãtium tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animã meã: et factũ est in opprobrium michi.
Et posui vestimentum meũ ciliciũ: et factus sum illis in parabolam.
Aduersũ me loq̃bãt q̃ sedebãt i porta: et i me psallebãt qui bibebãt vinum.
Ego vero orõnẽ meã ad te dñe: tps bñplaciti deus.
In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me et de profundis aquarum.
Non me demergat tẽpestas aque: neq; absorbeat me profundũ/ neq; vrgeat sup me puteus os suum.
Exaudi me dñe quoniã benigna est mĩa tua: ſm multitudinem miserationum tuarũ respice in me.
Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo: qm̃ tribulor velociter exaudi me.
Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis iproperiũ meũ et confusionem meam: et reuerentiam meam.
In ɔspectu tuo sũt oẽs q̃ tribulãt me: iproperiũ expectauit cor meũ et miseriã.
Et sustinui q̃ simul ɔtristaretur et nõ fuit: et q̃ consolaretur et non inueni.
Et dederunt in escã meã fel: et in siti mea potauerunt

runt me aceto.
Fiat mensa eorum corā ipsis in laqueū: et in retributiones et in scandalum.
Obscurentur oculi eorū ne videāt: et dorsum eorū semper incurua.
Effunde super eos iram tuā: et furor ire tue cōprehendat eos.
Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniā quē tu pcussisti persecuti sunt: et sup dolorem vulnerum meorum addiderūt.
Appone iniqtatē super iniquitatē eorū: et non intrent in iustitiam tuam.
Deleāt de libro viuētiū: et cū iustis nō scribātur.
Ego sum paup et dolēs: sal9 tua de9 suscepit me.
Laudabo nomen dei cū cātico: et magnificabo eū in laude.
Et placebit deo super vitulū nouellū: cornua producentem et vngulas.
Videāt paupes et letent: qrite deū et viuet aīa vr̄a.
Quoniā exaudiuit pauperes dn̄s: et victos suos non despexit.
Laudēt illū celi et terra mare et oīa reptilia in eis
Quoniā deus saluam faciet sion: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhitabūt ibi: et hereditate acquirent eam.
Et semē seruorum eius possidebit eam: et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. Psalmus.
Deus in adiutorium meū intende: dn̄e ad adiuuādum me festina. 69.
Cōfundant et reuereant qui querūt aīam meam.
Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala.
Auertantur statim erubescentes: qui dicunt michi euge euge.
Exultēt et letent i te oēs qui qrūt te: et dicant semp magnificet dn̄s / qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egen9 et paup sum: deus adiuua me.
Adiutor me9 et liberator me9 es tu: dn̄e ne moreris
Gloria. an. Dn̄e deus i adiutoriū meū intende. ps.
In te dn̄e speraui non cōfundar in eternum: 70.
in iustitia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurē tuā et salua me.
Esto michi in deum ptectorē et in locū munitum:

vt saluum me facias.
Quoniam firmamentum meum: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatorum: et de manu contra legem agentis et iniqui.
Quoniam tu es patientia mea domine: domine spes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus.
In te cantatio mea semper tanquam prodigium factus sum multis: et tu adiutor fortis
Repleatur os meum laude vt cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei michi: et qui custodiebant animam meam consilium fecerunt in vnum.
Dicentes deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice.
Confundantur et deficiant detrahentes anime mee: operiantur confusione et pudore qui querunt mala michi.
Ego autem semper sperabo: et adiiciam super omnem laudem tuam.
Os meum annunciabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.
Quoniam non cognoui litteraturam introibo in potentias domini: domine memorabor iustitie tue solius.
Deus docuisti me a iuuentute mea: et vsque nunc pronunciabo mirabilia tua.
Et vsque in senectam et senium: deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura est.
Potentiam tuam et iustitiam tuam deus vsque in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi.
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus consolatus es me.
Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi: veritatem tuam deus psallam tibi in cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti.
Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam

tuam: cum cõfusi et reue-
riti fuerint qui querunt
mala michi. Psalmus.
71. Deus iudiciũ tuũ re-
gi da: ꝛ iustitiã tuã
filio regis.
Iudicare populũ tuum
in iustitia: ꝛ pauperes tu-
os in iudicio.
Suscipiant mõtes pacẽ
populo: ꝛ colles iustitiã.
Iudicabit pauperes po-
puli: ꝛ saluos faciet filios
pauperum: et humiliabit
calumniatorem.
Et permanebit cum sole
et ante lunam: in genera-
tione et generationem.
Descẽdet sicut pluuia in
vellus: et sicut stillicidia
stillantia super terram.
Orietur in dieb⁹ eius iusti-
tia et abundantia pacis:
donec auferatur luna.
Et dñabitur a mari vsq;
ad mare: ꝛ a flumine vsq;
ad termios orbis terrarꝫ.
Corã il procident ethio-
pes: ꝛ īimici ei⁹ trã ligẽt.
Reges tharsis et insule
munera offerẽt: reges ara-
bũ ꝛ saba dona adducẽt.
Et adorabunt eũ oẽs re
ges: oẽs gẽtes seruiẽt ei.
Quia liberabit pauperẽ a
potente: et pauperem cui
non erat adiutor.
Parcet paupi ꝛ inopi: et
aĩas pauperũ saluas fa-
ciet. Ex vsur' ꝛ iniqtate (ciet.
redimet aĩas eorꝫ: ꝛ hono
rabile nomẽ eorꝫ corã illo.
Et viuet ꝛ dabit ei de au
ro arabie: et adorabũt de
ipso sp tota die bñdicẽt ei.
Erit firmamẽtũ in terra
in summis montiũ / super
extollet super libanũ fru-
ctus eius: et florebunt de
ciuitate sicut fenũ terre.
Sit nomen eius bñdictũ
in secula: ante solem per-
manet nomen eius.
Et bñdicẽtur in ipso om-
nes tribus terre: oẽs gen-
tes magnificabunt eum.
Benedict⁹ dñs de⁹ israel:
qui facit mirabilia solus.
Et benedictũ nomẽ ma-
iestatis eius in eternũ et
replebitur maiestate ei⁹:
omnis terra fiat fiat.
Gloria. An. Esto mihi dñe
in deum protectorẽ. Ps.
Quam bonus israel 72.
deus: his qui recto
sunt corde.
Mei aũt pene moti sunt
pedes: pene effusi sũt gres
sus mei.
Quia zelaui super iniquos
pacem peccatorꝫ videns.
Quia nõ est respectus mor
ti eorum: et firmamẽtum

In plaga eorum.
In labore hominum nō sunt: et cū hominibus nō flagellabuntur.
Ideo tenuit eos sup̄bia: operti sunt iniquitate et impietate sua.
Prodijt q̄si ex adipe iniquitas eorum: transierūt in affectum cordis.
Cogitauerunt et locuti sunt nequitiā: iniquitatē in excelso locuti sunt.
Posuerunt in celum os suum: ꝛ lingua eoꝝ transiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerūt quō scit deꝰ: et si est sciētia in excelso.
Ecce ipsi pctōres ꝛ abūdantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi/ergo sine causa iustificaui cor meū: et laui int̄ inocētes manꝰ meas.
Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis.
Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filioꝝ tuorum reprobaui.
Existimabā vt cognoscere: hoc labor est ante me.
Donec intrē in sanctuarium dei: et intelligam in nouissimis eorum.
Verūtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt: perierūt propter iniquitatem suam.
Velut somniū surgentiū dn̄e: in ciuitate tua imaginē ipsoꝝ ad nichilū rediges.
Quia inflāmatū est cor meū: et renes mei cōmutati sūt/et ego ad nichilū redactus sum ꝛ nesciui.
Ut iumētū factꝰ sū apud te: et ego semper tecum.
Tenuisti manū dexterā meam: et in volūtate tua deduxisti me/et cum gloria suscepisti me.
Quid eñ mihi est ī celo: et a te q̄d volui sup terrā.
Defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei ꝛ pars mea deꝰ in eternū.
Qꝛ ecce qui elongāt se a te peribunt: p̄didisti oēs qui fornicantur abs te.
Michi aūt adherere deo bonum est: ponere in dn̄o deo spem meam.
Ut annunciē oēs predicationes tuas: in portis filie sion. Psalmus.
Ut q̄d deꝰ repulisti in finē: iratus est furor 73.

nu⁹ sup oues pascue tue.
Memor esto cõgregatio-nis tue: quam possedisti ab initio.
Redemisti virgã heredi tatis tue: mõs sion in quo habitasti in eo.
Leua man⁹ tuas in sup bias eoꝝ in finẽ: q̃ta mali gnat⁹ est inimic⁹ in scõ.
Et gl'iati sunt q̃ oderunt te: i medio solẽnitatis tue.
Posuerunt signa sua si-gna et non cognouerunt: sicut in exitu sup summũ
Quasi in sylua lignoꝝ se curib⁹ exciderũt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.
Incẽderũt igni sanctua rium tuũ in terra: pollue rũt tabernaculũ nõis tui
Dixerũt in corde suo co-gnatio eorum simul: quie scere faciamus oẽs dies festos dei a terra.
Signa nr̃a non vidimus iam nõ est ꝓpheta: et nos non cognoscet amplius.
Usqquo de⁹ iproperabit inimicus: irritat aduersa rius nomẽ tuũ in finem.
Ut q̃d auertis faciẽ tuã ⁊ dexterã tuam: de medio sinu tuo in finem.
Deus autem rex nr̃ ante secula: operatus est salu-tem in medio terre.
Tu cõfirmasti in ỽtute tua mare: cõtribulasti ca pita draconum in aquis.
Tu cõfregisti capita dra conis: dedisti eum escam populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti flu-uios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es au-roram et solem.
Tu fecisti omnes termi-nos terre: estatem et ver tu plasmasti ea.
Memor esto hui⁹ inimi-cus improperauit dño: et populus insipiens incita uit nomen tuum.
Ne tradas bestiis aĩas confitẽtes tibi: ⁊ animas pauperum tuorũ ne obli-uiscaris in finem.
Respice in testamẽtum tuum: q: repleti sunt qui obscurati sunt terre domi bus iniquitatum.
Ne auertat humilis fa-ct⁹ ꝯfusus: paup ⁊ inops laudabũt nomen tuum.
Exurge de⁹ iudica cau-sam tuã: mẽor esto iprope rioꝝ tuoꝝ/eoꝝ que ab isi-piente sunt tota die.
Ne obliuiscar voces ini micor tuoꝝ: supbia eorũ

qui te oderũt ascẽdit sẽp.
Gl'ia. Añ. Liberasti vgã
hereditatis tue. Psalm⁹.
74. Confitebimur tibi de=
us cõfitebimur: ꝛ in=
uocabimus nomẽ tuum.
Narrabimus mirabilia
tua: cum accepero tẽpus
ego iustitias iudicabo.
Liq̃facta est terra ꝛ oẽs
qui habitãt in ea: ego ꝯfir
maui columnas eius.
Dixi iniq̃s nolite inique
agere: et delinquentibus
nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altũ
cornu vestrũ: nolite loqui
aduersus deũ iniquitatẽ.
Quia neq₃ ab oriẽte neq₃
ab occidente neq₃ a deser=
tis montibus: quoniam
deus iudex est.
Hũc humiliat et hũc ex=
altat: q2 calix in manu dñi
vini meri plenus mixte.
Et inclinauit ex hoc in
hoc/ verũtamẽ fex ei⁹ non
est exinanita: bibent oẽs
peccatores terre.
Ego autẽ annũciabo in
sc'lm: cantabo deo iacob.
Et oĩa cornua peccatoꝝ
confringã: et exaltabũtur
cornua iusti. Psalmus.
75. Notus in iudea deus:
in israel magnũ no=
men eius.
Et fact⁹ est ĩ pace locus
ei⁹: ꝛ habitatio ei⁹ in sion.
Ibi cõfregit potẽtias: ar
cũ scutũ gladiũ et bellũ.
Illuminãs tu mirabilit'
a mõtib⁹ eternis: turbati
sunt oẽs insipiẽtes corde.
Dormierunt sõnũ suũ: ꝛ
nichil inuenerũt oẽs viri
diuitiaꝝ in manib⁹ suis.
Ab increpatione tua de=
us iacob: dormitauerunt
qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es et q̃s re
sistet tibi: ex tunc ira tua.
De celo auditum fecisti
iudicium: terra tremuit ꝛ
quieuit.
Cũ exurgeret in iudicio
de⁹: vt saluos faceret om=
nes mansuetos terre.
Qm̃ cogitatio hoĩs confi
tebit' tibi: et reliq̃e cogita=
tionis diẽ festũ agẽt tibi.
Vouete ꝛ reddite domĩo
deo vr̃o: oẽs qui in circui=
tu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert
spm̃ p̃ncipũ: t'ribili apud
reges terre. Gl'ia. Añ. In
isr'l magnũ nomẽ ei⁹. Ps.
Voce mea ad dñm cla 76.
maui: voce mea ad
deum et intendit michi.
In die tribulationis mee
deum exquisiui manibus
meis: nocte cõtra eum et

non sum deceptus.
Renuit cõsolari aĩa mea
memor fui dei et delecta=
tus sum: ꝛ exercitat⁹ sum
et defecit spiritus meus.
Anticipauerũt vigilias
oculi mei: turbat⁹ sum et
non sum locutus.
Cogitaui dies antiq̃s: et
annos eternos in mente
habui.
Et meditat⁹ sum nocte
cũ corde meo: et exercita=
bar ꝛ scopebã spm̃ meũ.
Nũquid in eternũ ꝓiciet
deus: aut non apponet vt
complacitior sit adhuc.
Aut in finẽ miam suam
abscidet: a generatione in
generationem.
Aut obliuiscet̃ misereri
deus: aut cõtinebit in ira
sua misericordias suas.
Et dixi nũc cepi: hec mu=
tatio dextere excelsi.
Memor fui oper̃ domini:
quia memor ero ab initio
mirabilium tuorum.
Et meditabor in oibus
operib⁹ tuis: ꝛ in adinuẽ=
tionibus tuis exercebor.
Deus in sancto via tua:
quis deus magnus sicut
deus noster: tu es de⁹ qui
facis mirabilia.
Notã fecisti in pplĩs vir
tutem tuam: redemisti in
brachio tuo populũ tuũ
filios iacob et ioseph.
Viderũt te aque deus vi
derunt te aq̃ ꝛ timuerũt:
et turbate sunt abyssi.
Multitudo sonit⁹ aqua=
rũ: vocẽ dederũt nubes.
Etenim sagitte tue trã=
seũt: vox tonitrui tui i rota
Illuxerunt chorușcatio=
nes tue orbi terre: cõmo=
ta est et cõtremuit terra.
In mari via tua: ꝛ semi=
te tue in aquis multis: et
vestigia tua non cogno=
scentur.
Deduxisti sicut oues po
pulũ tuũ: in manu moysi
et aaron. Psalmus.
Attẽdite popule me= 77.
us legem meam: in=
clinate aurem vestram in
verba oris mei.
Aperiam in parabolis
os meum: loquar proposi
tiones ab initio.
Quanta audiuimus et
cognouimus ea: ꝛ patres
nr̃i narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a fi=
liis eor̃: in gñatiõe altera
Narrantes laudes dñi
et virtutes eius: ꝛ mirabi
lia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniũ
i iacob: ꝛ legẽ posuit i isrl̃.
Quãta mandauit patri=

bus nostris: nota facere ea filijs suis/vt cognoscat generatio altera.

F ilij q̄ nascētur et exurgēt: enarrabūt filijs suis.

U t ponāt in deo spē suā: et nō obliuiscāt operū dei ꝛ mādata eius exquirāt.

N e fiant sicut p̄res eoꝝ: gñatio praua et exaspās.

G eneratio q̄ non direxit cor suū: ꝛ nō est creditus cum deo spiritus eius.

F ilij effrem intendētes ꝛ mittentes arcū: conuersi sunt in die belli.

N on custodierunt testamētum dei: ꝛ in lege eius noluerunt ambulare.

E t obliti sunt benefactorum eius: et mirabilium eius que ostendit eis.

C orā patrib⁹ eorū fecit mirabilia ī terra egypti: in campo thaneos.

I nterrupit mare et perduxit eos: et statuit aq̄s quasi in vtre.

E t deduxit eos in nube diei: ꝛ tota nocte in illuminatione ignis.

I nterrupit petrā in eremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.

E t eduxit aquam de petra: ꝛ deduxit tanq̄ flumina aquas.

E t apposuerunt adhuc peccare ei: in iram cōcitauerūt excelsū in inaquoso

E t tentauerūt deum in cordibus suis: vt peterēt escas animabus suis.

E t male locuti sunt de deo: dixerūt nunquid poterit de⁹ parare mensam in deserto.

Q ui percussit petram et fluxerunt aque: ꝛ torrentes inundauerunt.

N unquid et panē poterit dare: aut parare mensam populo suo.

I deo audiuit dn̄s et distulit: ꝛ ignis accēs⁹ est i iacob: et ira ascēdit in israel

Q uia non crediderūt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.

E t mandauit nubib⁹ desup: ꝛ ianuas celi ap̄uit.

E t pluit illis manna ad manducādum: et panem celi dedit eis.

P anem angelorum mā-ducauit hō: cibaria misit eis in abundantiam.

T ranstulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum.

E t pluit super eos sicut puluerem carnes: ꝛ sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorũ: circa tabernacula eorum.
Et mãducauerũt ꝛ saturati sunt nimis/et desideriũ eoꝝ attulit eis: nõ sũt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erãt in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eoꝝ: et electos israel ĩpediuit.
In oĩb⁹ his peccauerũt adhuc: et nõ crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.
Cũ occidẽret eos q̃rebant eũ ꝛ reuertebãtur: et diluculo veniebant ad eum.
Et remẽorati sũt q2 de⁹ adiutor ẽ eoꝝ: ꝛ de⁹ excelsus redẽptor eorum est.
Et dilexerũt eũ ĩ ore suo: ꝛ lingua sua mẽtiti sũt ei.
Cor autẽ eoꝝ nõ erat rectũ cum eo: nec fideles habiti sunt in testamẽto ei⁹.
Ipse aũt est misericors et propitius fiet peccatis eorum: ꝛ nõ disperdet eos.
Et abũdauit vt auerteret iram suam: ꝛ nõ accẽdit omnem iram suam.
Et recordatus est q2 caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiẽs exacerbauerũt eũ in deserto: in irã ꝯcitauerunt eũ in inaquoso.
Et conuersi sunt ꝛ tẽtauerunt deũ: et scm̃ israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus ei⁹: die qua redemit eos de manu tribulãtis.
Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos.
Et cõuertit in sanguinẽ flumina eorũ: et imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cinomiam ꝛ comedit eos: et ranã ꝛ disperdidit eos.
Et dedit erugĩ fruct⁹ eorũ: ꝛ labores eoꝝ locuste.
Et occidit in grãdine vineas eorum: ꝛ moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: ꝛ possessionem eorum igni.
Misit in eos irã indignationis sue indignationẽ ꝛ irã ꝛ tribulationẽ: immissiones ꝑ angelos malos.
Viã fecit semite ire sue: et nõ pepcit a morte animarũ eoꝝ: ꝛ iumẽta eorũ in morte conclusit.
Et pcussit omne primogenitũ in t̃ra egypti: pri-

bus nostris: nota facere ea filijs suis/ vt cognoscat generatio altera.
Filij q̄ nascētur et exurgēt: enarrabūt filijs suis.
Ut ponāt in deo spē suā: et nō obliuiscāt operū dei ⁊ mādata eius exquirāt.
Ne fiant sicut pr̄es eoꝝ: gn̄atio praua et exaspās.
Generatio q̄ non direxit cor suū: ⁊ nō est creditus cum deo spiritus eius.
Filij effrem intendētes ⁊ mittentes arcū: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamētum dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt benefactorum eius: et mirabilium eius que ostendit eis.
Corā patribꝰ eorū fecit mirabilia ī terra egypti: in campo thaneos.
Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aq̄s quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrā in eremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tanq̄ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram cōcitauerūt excelsū in inaquoso
Et tentauerūt deum in cordibus suis: vt peterēt escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerūt nunquid poterit deꝰ parare mensam in deserto.
Qui percussit petram et fluxerunt aque: ⁊ torrentes inundauerunt.
Nunquid et panē poterit dare: aut parare mensam populo suo.
Ideo audiuit dn̄s et distulit: ⁊ ignis accēsꝰ est ī iacob: et ira ascēdit in israel
Quia non crediderūt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibꝰ desup: ⁊ ianuas celi apuit.
Et pluit illis manna ad manducādum: et panem celi dedit eis.
Panem angelorum mā ducauit hō: cibaria misit eis in abundantiam.
Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: ⁊ sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorũ: circa tabernacula eorum.
Et mãducauerũt et saturati sunt nimis / et desiderium eorum attulit eis: nõ sũt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erãt in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: et electos israel ĩpediuit.
In oĩbus his peccauerũt adhuc: et nõ crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.
Cũ occidẽret eos q̃rebant eũ et reuertebãtur: et diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sũt q2 deus adiutor ẽ eorum: et deus excelsus redẽptor eorum est.
Et dilexerũt eũ ĩ ore suo: et lingua sua mẽtiti sũt ei.
Cor autẽ eorum nõ erat rectũ cum eo: nec fideles habiti sunt in testamẽto eius.
Ipse aũt est misericors et propitius fiet peccatis eorum: et nõ disperdet eos.
Et abũdauit vt auerteret iram suam: et nõ accẽdit omnem iram suam.
Et recordatus est q2 caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiẽs exacerbauerũt eũ in deserto: in irã cõcitauerunt eũ in inaquoso.
Et conuersi sunt et tẽtauerunt deũ: et sctm̃ israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulãtis.
Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos.
Et cõuertit in sanguinẽ flumina eorũ: et imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cinomiam et comedit eos: et ranã et disperdidit eos.
Et dedit erugi fructus eorũ: et labores eorum locuste.
Et occidit in grãdine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit in eos irã indignationis sue indignationẽ et irã et tribulationẽ: immissiones per angelos malos.
Viã fecit semite ire sue: et nõ pepcit a morte animarũ eorum: et iumẽta eorũ in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitũ in terra egypti: pri-

mitias omnis laboris eoꝝ
In tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues po
pulũ suũ:et perduxit eos
tanq̃ gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe ꝛ nõ
timuerunt:et inimicos eo
rum operuit mare.
Et eduxit eos in montẽ
scĩficationis sue: mõtem
quẽ acq̃siuit dextera eiꝰ.
Et eiecit a facie eoꝝ gen
tes et sorte diuisit eis ter:
ram:in funiculo distribu:
tionis.
Et habitare fecit ĩ taber
naculis eoꝝ:tribꝰ israel.
Et temptauerũt ꝛ exacerba:
uerũt deũ excelsũ:et testi:
monia eiꝰ nõ custodierũt
Et auerterũt se ꝛ nõ ser:
uauerũt pactum:queãd:
modũ patres eoꝝ conuer
si sunt in arcũ prauum.
In iram concitauerunt
eum in collibus suis:ꝛ in
sculptilibus suis ad emu
lationẽ eũ ꝓuocauerunt.
Audiuit deus et spreuit
et ad nichilũ redegit val:
de israel.
Et repulit tabernaculũ
sylo:tabernaculum suum
vbi habitauit in hoĩbus.
Et tradidit in captiuita
tẽ vtutẽ eoꝝ:ꝛ pulchritu:
dinẽ eoꝝ in manꝰ inimici.
Et cõclusit in gladio po:
pulum suum:et heredita
tem suam spreuit.
Iuuenes eorũ comedit
ignis : et virgines eorum
non sunt lamentate.
Sacerdotes eorũ in gla:
dio ceciderũt:ꝛ vidue eo:
rum non plorabantur.
Et excitatꝰ est tanq̃ dor:
miens dñs : tanq̃ potens
crapulatus a vino.
Et pcussit inimicos suos
in posteriora:opprobriũ
sempiternũ dedit illis.
Et repulit tabernaculũ
ioseph:et tribum effraim
non elegit.
Sed elegit tribum iuda:
montẽ syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicor
nis scĩficiũ suũ : in terra
quã fundauit in secula.
Et elegit dauid seruum
suum:et sustulit eũ de gre
gibus ouium:de post fetã:
tes accepit eum.
Pascere iacob ꝑuũ suũ:
et israel hereditatẽ suã.
Et pauit eos in innocen
tia cordis sui:ꝛ in intelle:
ctibꝰ manuũ suarũ dedu
xit eos. Gloria. ãn. Tu es
deꝰ q̃ facis mirabilia. ps.
Deus venerũt gẽtes 78.
in hereditatẽ tuam
polluerũt tẽplũ sanctum

tuum: posuerũt hierusa-
lem in pomoꝝ custodiã.
Posuerũt morticina ser-
uorum tuoꝝ escas volati
libus celi: carnes sanctoꝝ
tuorum bestijs terre.
Effuderunt sanguinem
eorum tanq̃ aquam in cir-
cuitu hierusalem: et non
erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobriũ
vicinis nostris: subsanna
tio et illusio his qui in cir
cuitu nostro sunt.
Usq̃quo dñe irasceris in
finem: accendetur velut
ignis zelus tuus.
Effunde iram tuam in
gentes q̃ te non nouerũt:
et in regna que nomẽ tuũ
non inuocauerunt.
Quia comederũt iacob:
et locũ eius desolauerũt.
Ne memineris iniq̃tatũ
nr̃aꝝ antiquaꝝ: cito anti-
cipẽt nos mĩe tue: q2 pau
peres facti sum⁹ nimis.
Adiuua nos deus saluta
ris noster: et ꝓpter gloriã
nois tui dñe libera nos/et
propitius esto pctis nr̃is
propter nomen tuum.
Ne forte dicant in genti
bus vbi est deus eorũ: et 78.
innotescat in nationibus
coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorũ
tuorũ qui effusus est: in-
troeat in cõspectu tuo ge-
mitus compeditorum.
Secũdum magnitudinẽ
brachij tui: possides filios
mortificatorum.
Et redde vicinis nr̃is se-
ptuplũ in sinu eoꝝ: impro
perium ipsorum quod ex
probrauerunt tibi dñe.
Nos autẽ popul⁹ tuus
et oues pascue tue: cõfite-
bimur tibi in seculum.
In generatione et gene-
ratione: annunciabimus
laudem tuam. Psalmus
Qui regis israel inten- 79.
de: qui deducis ve-
lut ouem ioseph.
Qui sedes sup cherubin:
manifestare corã effraim
beniamin et manasse.
Excita potẽtiã tuã et ve
ni: vt saluos facias nos.
Deus cõuerte nos: ⁊ ostẽde
faciẽ tuã et salui erimus.
Domine deus virtutum
quousq̃ irasceris sup ora
tionem serui tui
Cibabis nos pane lachry
maꝝ: ⁊ potũ dabis nobis
in lachrymis in mẽsura.
Posuisti nos in cõtradi-
ctionẽ vicinis nr̃is: ⁊ inimi
ci nr̃i subsãnauerũt nos.
Deus virtutũ conuerte
nos: et ostẽde faciẽ tuam

et salui erimus.
Vineā de egypto trāstu-
listi: eiecisti gētes ꝛ plan-
tasti eam.
Dux itineris fuisti in cō
spectu eius: ꝛ plātasti ra
dices ei⁹ ꝛ ipleuit terrā.
Operuit mōtes vmbra ei⁹:
et arbusta ei⁹ cedros dei.
Extēdit palmites suos
vsqꝫ ad mare: et vsqꝫ ad
flumē propagines eius.
Vt qd destruxisti mace-
riā ei⁹: et vindemiāt eam
oēs q̄ ptergrediunt viā.
Exterminauit eaꝫ aper
de sylua: et singularis fe-
rus depastus est eam.
Deus virtutū conuerte-
re/respice de celo: et vide
et visita vineam istam.
Et perfice eā quā plāta-
uit dextra tua: et sup filiū
hoīs quē cōfirmasti tibi.
Incensa igni et suffossa
ab increpatione vult⁹ tui
peribunt.
Fiat man⁹ tua sup virū
dextere tue: et super filiū
hoīs quē cōfirmasti tibi.
Et nō discedimus a te vi
uificabis nos: et nomen
tuum inuocabimus.
Dn̄e deus virtutū cōuer
te nos: et ostēde faciē tuā
et salui erim⁹. Gloria. An̄.
Propiti⁹ esto pctis nr̄is
dn̄e. ℣. Gaudebunt labia
mea dum cantauero tibi.
℟. Et aīa mea quā rede-
misti. An̄ ℟. ℣⁹. Fiat misa.
In lau. an̄. Tibi soli pec
caui dn̄e miserere mei ds
Miserere mei de⁹. Psalm⁹
Domine refugium fa 89.
ctus es nobis: a ge-
neratione in generationē
Priusqꝫ montes fierent
aut formaret terra et or-
bis: a seculo ꝛ vsqꝫ in secu
lum tu es deus.
Ne auertas hominē in
humilitatē: et dixisti con-
uertimini filii hominum.
Qm̄ mille anni ante ocu
los tuos: tāqꝫ dies hester-
na que preteriit.
Et custodia i nocte: que
pro nichilo habentur eoꝝ
anni erunt.
Mane sicut herba trans-
eat/mane floreat ꝛ trans-
eat: vespere decidat/indu
ret et arescat.
Qꝛ defecim⁹ i ira tua: ꝛ i
furore tuo turbati sum⁹.
Posuisti iniqtates nr̄as
in cōspectu tuo: sclm nr̄m
in illuminatiōe vult⁹ tui.
Qm̄ oēs dies nr̄i defece-
rūt: ꝛ in ira tua defecim⁹.
Anni nr̄i sicͭ aranea me-
ditabunt: dies annoꝝ nr̄o
rū i ipsis septuagita anni

Si autē in potentatibus octoginta anni: et ampli⁹ eorum labor et dolor.
Quoniam supuenit mansuetudo: et corripiemur.
Quis nouit potestatē ire tue: et pre timore tuo irā tuam dinumerare.
Dexteram tuam sic notam fac: ⁊ eruditos corde in sapientia.
Conuertere domine vsq̄ quo: et deprecabilis esto super seruos tuos.
Repleti sum⁹ mane misericordia tua: et exultauim⁹ et delectati sum⁹ in omnibus diebus nostris.
Letati sum⁹ pro diebus quib⁹ nos humiliasti: annis quib⁹ vidim⁹ mala.
Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splēdor dñi dei nostri sup nos/ ⁊ opera manuū nostrar̄ dirige super nos: ⁊ opus manuū nr̄ar̄ dirige. Gl'ia. ā. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ān. In matutis dñe meditabor in te. ps. De⁹ de⁹. Cāticū.
Exod. 15.a. Cantem⁹ dño gloriose enim honorificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare.
Fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutem.
Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum.
Dñs quasi vir pugnator oīpotens nomē eius currus pharaonis et exercitum ei⁹ proiecit in mare.
Electi principes ei⁹ submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerūt eos/ descenderūt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine/ dextera tua dñe percussit inimicum: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuā que deuorauit eos sicut stipulā: et in spiritu furoris tui cōgregate sunt aque.
Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus psequar ⁊ cōprehendā: diuidā spolia et implebit aīa mea.
Euaginabo gladiū meum: ⁊ interficiet eos manus mea.
Flauit spūs tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortib⁹ domine / quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis et faciens mirabilia.
Extendisti manū tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti i mīa tua populo quem redemisti.
Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderūt ppl'i et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistum.
Tūc cōturbati sunt pricipes edō / robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaan.
Irruat super eos formido ꝛ pauor: in magnitudine brachii tui.
Fiant immobiles quasi lapis donec pertrāseat populus tuus domine: donec pertranseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.
Introduces eos et plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operat⁹ es domine.
Sāctuariū tuū dn̄e qd firmauerunt man⁹ tue: dn̄s regnabit in eternū ꝛ vltra
Ingressus est eīn eques pharao cum curribus et equitibus eius in mare: et reduxit super eos dominus aquas maris.
Filii aūt israel ambulauerūt p siccū: i medio ei⁹.
Gloria. An̄. In eternū dn̄s regnabit et vltra. añā. In sctis eius laudate deum. ps. Laud. Cap. Uigilate. R. Dn̄e ne in ira. vsq; ad q̄n̄ de .v. feria agit / dicit ad laudes sequēs hymn⁹

Lux ecce surgit aurea pallens fatiscat cecitas: q̄ nosmet in p̄ceps diu errore traxit deuio.
Hec lux serenū cōferat / purosq; nos p̄stet sibi: nichil loq̄mur subdolū / voluamus obscurum nichil.
Sic tota decurrat dies / ne lingua mēdax nec manus ocl'i nec peccēt lubrici / nec noxa corp⁹ inq̄net.
Speculator astat desuper q̄ nos dieb⁹ oīb⁹: actusq; nostros prospicit / a luce prima in vesperum. Deo patri. V. In matutinis. Per estatē hy⁹. Ecce iā noctis. V. In matutinis. An̄. In
sanctitate seruiam⁹ dn̄o: Luce. I.
et liberabit nos ab inimicis nostris. ps. Bn̄dictus
¶ Fer. vi. ad matu. inuit. Dn̄m qui fecit nos Uenite

te adoremus. Ps. Venite.
D Dn̄e ne in ira. usq̄ ad
gl. quãdo de. vi. feria agit.
dicit ad matu. seq̄ns hyꝰ.

Tu trinitatis unitas
orbē potēter q̄ regis
attende laudū cātica: que
excubantes psallimus.
Iam lectulo ꝯsurgimus
noctis quieto tempore: ut
flagitemus vulnerum/a
te medelam omnium.
Quo fraude quicquid de
monū/in noctibꝰ deliqui-
mus: abstergat illud celi-
tus/tue potestas glorie.
Ne corpꝰ assit sordidum
nec torpor instet cordiū:
nec criminis contagio/te-
pescat ardor spiritus.
Ob hoc redemptor q̄s/
nos reple tuo lumine: per
qđ dierū circulis/nullis
ruamur actibꝰ. Presta pr.
Per estatem hyꝰ. Nocte
urgentes. Psalmus.

80. Exultate deo
adiutori no
stro: iubilate
deo iacob.
Sumite psal-
mum ⁊ date
tympanum: psalteriū io-
cundum cum cithara.
Buccinate in neomenia
tuba: in insigni die solēni-
tatis vestre.
Quia p̄ceptū in israel est:
et iudicium deo iacob.
Testimoniū in ioseph po
suit illud cū exiret de ter-
ra egypti: linguam quam
non nouerat audiuit.
Diuertit ab oneribꝰ dor-
sum eius: manus eius in
cophino seruierunt.
In tribulatione inuoca-
sti me: et liberaui te: exau
diui te in abscōdito tēpe-
statis/ p̄baui te apud a-
quam contradictionis.
Audi ppl's meꝰ ⁊ ꝯtesta-
bor te: isrl' si audieris me
nō erit in te deꝰ recens: neq̃
adorabis deū alienum.
Ego enim sum dn̄s deus
tuus q̄ eduxi te terra egy
pti: dilata os tuum et im-
plebo illud.
Et nō audiuit populus
meus vocē meā: et israel
non intendit michi.
Et dimisi eos scd'm desi-
deria cordis eorum: ibūt
in adinuētionibus suis.
Si populus meus audis
set me: isrl' si in vijs meis
ambulasset.
Pro nichilo forsitan ini-
micos eorū humiliassem:
et sup tribulantes eos mi
sissem manum meam.
Inimici dn̄i mentiti sunt
ei: et erit tempus eorū in s

in secula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. ps.
81. Deus stetit in sinagoga deorum: in medio autem deos diiudicat.
Usquequo iudicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilem et pauperem iustificate.
Eripite pauperē et egenum: de manu peccatoris liberate.
Nescierunt neqꝫ intellexerunt/in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dii estis: et filii excelsi omnes.
Vos autē sicut homines moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus iudica terrā: quoniam tu hereditabis in omnibus gētibus. Gloria. An. Exultate deo adiutori nostro. ps.
82. Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqꝫ compescaris deus.
Quoniā ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Super populum tuū malignauerunt cōsiliū: et cogitauerūt aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite et disperdamus eos de gēte: et nō memoretur nomē israel vltra.
Quoniam cogitauerūt vnanimiter simul aduersus te: testamentum disposuerunt tabernacula idumeorum et hismaelite.
Moab et agareni gebal et amō et amalech: alienigene cū habitantibus tyrū.
Etenim assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filiis loth.
Fac illis sicut madian et sisare: sicut iabin in torrente cyson.
Disperierūt in endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb et zeb: et zebee et salmana.
Omnēs principes eorum qui dixerunt: hereditate possideamus sanctuariū dei.
Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulā ante faciem venti.
Sicut ignis qui cōburit syluam: et sicut flāma cōburens montes.
Ita persequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorū ignominia: et querent nomen tuum domine.

Et rubescant et cõturben tur in seculum seculi: et cõ fundantur et pereant.
Et cognoscãt qz nomen tibi de⁹: tu sol⁹ altissimus in omni terra. Psalmus.
83. Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ concupiscit: et deficit anima mea in atria domini.
Cor meũ et caro mea exultauerũt in deũ viuum.
Etenim passer inuenit sibi domũ et turtur nidũ sibi: vbi reponat pullos suos.
Altaria tua dñe virtutũ: rex meus et deus meus.
Beati qui habitant in domo tua domine: in secula seculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascẽsiones in corde suo disposuit in valle lachrimarum in loco quem posuit.
Etenim benedictionem dabit legislator ibunt de virtute in virtutẽ: videbitur deus deorum in sion.
Dñe de⁹ virtutũ exaudi orationem meam: aurib⁹ percipe deus iacob.
Protector noster aspice deus: et respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna in atriis tuis: super milia.
Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare i tabernaculis peccatorum.
Quia miam et veritatem diligit deus: gratiã et gloriam dabit dominus.
Nõ priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocẽtia domine vtutũ: btũs hõ q̃ sperat in te. Gloria. Tu solus altissimus sup omnem terram. Psalmus.
Benedixisti domie terrã tuã: auertisti captiuitatem iacob. 84.
Remisisti iniq̃tatẽ plebis tue: operuisti oĩa pctã eorũ
Mitigasti omnẽ irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte irã tuam a nobis.
Nunquid in eternũ irasceris nobis: aut extẽdes iram tuam a generatiõe in generationem.
Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis domine miam tuam: et salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquat in me dñs deus: q̃ loquet pacem in plebem suam.

Et sup sctōs suos: et in eos q̄ couertuntur ad cor

Verūtamē ꝓpe timētes eū salutare ipsi⁹: vt inhabitet gloria in terra nr̄a.

Misericordia et veritas obuiauerunt sibi: iustitia et pax osculate sunt.

Veritas de t̄ra orta est: et iustitia de celo ꝓspexit

Etenim dn̄s dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eū ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. Psalmus.

85. Inclina dn̄e aurē tuā et exaudi me: quoniā inops ⁊ pauper sum ego

Custodi aīam meā qm̄ sanctus sum: saluum fac seruum tuum deus me⁹ sperantem in te.

Miserere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die letifica aīam serui tui: qm̄ ad te dn̄e aīam meā leuaui.

Quoniaꝫ tu dn̄e suauis et mitis: et multe mīe oībus inuocantibus te.

Auribus ꝑcipe dn̄e orationē meam: intende voci deprecationis mee.

In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.

Nō est similis tui ī dijs dn̄e: ⁊ nō est scd'ꝫ opa tua.

Oēs gētes quascunq; fecisti venient et adorabūt corā te domine: et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es ⁊ faciēs mirabilia tu es deus solus.

Deduc me domine ī via tua: et ingrediar in veritate tua: letetur cor meū vt timeat nomen tuum.

Cōfitebor tibi dn̄e deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuū in eternum.

Q: mīa tua magna est super me: et eruisti aīam meā ex inferno inferiori.

Deus iniqui insurrexerūt super me ⁊ synagoga potentiū quesierūt aīam meam: ⁊ nō proposuerūt te in conspectu suo.

Et tu dn̄e de⁹ miserator ⁊ misericors: patiēs et multe misericordie et verax.

Respice in me et miserere mei da imperium tuū puero tuo: et saluum fac filium ancille tue.

Fac mecū signum in bono vt videant qui oderūt me ⁊ confundant: qm̄ tu dn̄e adiuuisti me et consolat⁹ es me. Gl'ia. a. Bn̄dixisti dn̄e terram tuam.

86. Fundamēta ei⁹ i mō
tib⁹ sctis: diligit do-
min⁹ portas sion sup oīa
tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sūt de te:
ciuitas dei.
Memor ero raab ⁊ baby
lonis: scientium me.
Ecce alienigene ⁊ tyr⁹ ⁊
populus ethiopū: hi fue-
runt illic.
Nūqd siō dicet hō et hō
natus est ī ea: ⁊ ipse fun-
dauit eam altissimus.
Dñs narrabit iscpturis
pplor: et principū horum
qui fuerunt in ea.
Sicut letantium omniū:
habitatio est in te. ps.
87. Domine deus salut̄
mee in die clamaui:
et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo
oratio mea: inclina aurē
tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis
aīa mea: ⁊ vita mea in in
ferno appropinquauit.
Estimatus sū cū descen-
dētibus in lacū: fact⁹ suʒ
sicut hō sine adiutorio in
ter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiē-
tes isepulchris quorum
nō es mēor ampli⁹: ⁊ ipsi
de manu tua repulsi sunt
Posuerunt me in lacu
inferiori: in tenebrosis et
in vmbra mortis.
Super me confirmatus
est furor tuus: et omnes
fluctus tuos induxisti su
per me.
Longe fecisti notos me
os a me: posuerūt me abo-
minationem sibi.
Tradit⁹ sum ⁊ non egre
diebar: oculi mei langue-
runt pre inopia.
Clamaui ad te domine:
tota die expādi ad te ma-
nus meas.
Nunquid mortuis faci-
es mirabilia: aut medici
suscitabunt ⁊ confitebun-
tur tibi.
Nūquid narrabit aliqs
in sepulchro miam tuaʒ:
et veritatem tuam in per
ditionem?
Nunquid cognoscentur
i tenebris mirabilia tua:
et iustitia tua i terra obli
uionis.
Et ego ad te domine cla
maui: ⁊ mane oratio mea
preueniet te.
Ut quid domie repellis
orationem meam: auert̄
faciem tuam a me.
Pauper sum ego ⁊ in la
boribus a iuuētute mea:
exaltat⁹ aūt humiliatus
sum et conturbatus.

In me trãsierũt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me.
Circundederunt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul.
Elõgasti a me amicum et proximũ: et notos meos a miseria. Gloria. An.
Fundamẽta eius in mõtibus sanctis. Psalmus.
88. Misericordias dñi: in eternum cantabo.
In generatione et generationem: annũciabo veritatem tuam in ore meo
Quõ dixisti i eternũ mia edificabit in celis: ꝑparabitur veritas tua in eis.
Disposui testamẽtũ electis meis: iuraui dauid seruo meo vsqꝫ in eternũ preparabo semen tuum.
Et edificabo i gñatione et gñationẽ: sedem tuam
Confitebunt celi mirabilia tua dñe: etenĩ veritatẽ tuã in ecclesia sanctorum
Quõ qs in nubib⁹ equabit dño: similis erit domino in filijs dei:
Deus q̃ glorificatur in consilio sanctoꝝ: magn⁹ ⁊ terribilis sup oẽs qui in circuitu eius sunt.
Dñe de⁹ virtutũ qs silis tibi: potens es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo.
Tu domiaris potestati maris: motũ aũt fluctuũ eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratũ supbũ: in brachio vtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sũt celi et tua est terra: orbẽ terrarum ⁊ plenitudinẽ ei⁹ tu fundasti aqlonem et mare tu creasti.
Thabor et hermõ i noie tuo exultabũt: tuum brachium cum potentia.
Firmetur manus tua ⁊ exaltetur dextera tua: iustitia et iudiciũ ꝑparatio sedis tue.
Mia ⁊ veritas p̃cedẽt faciem tuam: beatus ppl's qui scit iubilationem.
Dñe in lumine vult⁹ tui ãbulabũt ⁊ in noie tuo exultabũt tota die: ⁊ i iustitia tua exaltabuntur.
Quõ gl'ia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ i beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum
Quõ domini est assũptio nostra: et sancti israel regis nostri.
Tũc locut⁹ es in visione sctis tuis: et dixisti posui adiutoriũ i potẽte et exaltaui electũ de plebe mea.
Inueni dauid suũ meũ

oleo sancto meo unxi eũ.
Man⁹ enim mea auxiliabi
tur ei: ꝛ brachium meum
confirmabit eum.
Nichil ꝓficiet inimic⁹ in
eo: et filius iniqtatis non
apponet nocere ei.
Et cõcidã a facie ipi⁹ ini
micos ei⁹: ꝛ odiẽtes eũ in
fugam conuertam.
Et vitas mea ꝛ mia mã
cũ ipso: et in noie meo ex:
altabitur cornu eius.
Et ponã in mari manũ
ei⁹: ꝛ in fluminibus dexte
ram eius.
Ipse iuocauit me pr̃ me
us es tu: de⁹ me⁹ et suscc:
ptor salutis mee.
Et ego primogenitũ po:
nam illũ: excelsum pre re
gibus terre.
In eternum seruabo illi
miam meã: et testamẽtũ
meum fidele ipsi.
Et ponam i seculũ secu:
li semen eius: ꝛ thronum
eius sicut dies celi.
Si aũt dereliquerint filii
eius legem meã: ꝛ in iudi
ciis meis nõ ãbulauerint
Si iustitias meas ꝓpha
nauerint: ꝛ mãdata mea
non custodierint.
Visitabo in virga iniqui
tates eorum: ꝛ in verberi
bus peccata eorum.
Miam aũt meam nõ dis
pergam ab eo: neqꝫ noce:
bo in veritate mea.
Neqꝫ prophanabo testa
mentũ meũ: et que proce:
dunt de labiis meis non
faciam irrita.
Semel iuraui in sancto
meo si dd̃ mentiar: semen
eius in eternũ manebit.
Et thron⁹ eius sicut sol
in ꝯspectu meo: ꝛ sicut lu
na perfecta i eternũ/ ꝛ te:
stis in celo fidelis.
Tu vo repulisti ꝛ despe
xisti: distulisti xp̃m tuum
Auertisti testamentum
serui tui: prophanasti in
terra sanctuarium eius.
Destruxisti omes sepes
eius: posuisti firmamẽtũ
eius formidinem.
Diripuerũt eũ oẽs tran
seũtes viã: factus est op:
probrium vicinis suis.
Exaltasti dexterã depri
mentiũ eũ: letificasti oẽs
inimicos eius.
Auertisti adiutoriũ gla
dii eius: ꝛ non es auxilia
tus ei in bello.
Destruxisti eũ ab emun
datione: et sedem eius in
terra collisisti.
Minorasti dies tp̃is ei⁹:
perfudisti eũ confusione
Usqꝫ domie auertis in

finē: exardescet sicͭ ignis
ira tua.
Memorare q̄ mea substan
tia: nūquid enim vane cōsti
tuisti oēs filios hominū.
Quis est homo q̄ viuet ⁊
non videbit mortē: eruet
aīam suā de manu īferi?
Ubi sunt mīe tue āntique
domine: sicut iurasti da-
uid in veritate tua.
Memor esto domine op-
probrij seruorū tuorū: qđ
continui in sinu meo mul
tarum gentium.
Qđ exprobrauerūt īimi-
ci tui dn̄e: qđ exprobraue
rūt cōmutationē xp̄i tui.
Benedict⁹ dn̄s ī eternū:
fiat fiat. Non dr ad noct.
iste ps. 89. Domie refugiū
⁊c. Nō dr ad noc. iste ps.
90. Qui habitat ī adiuto
rio. ⁊c. Nō dr ad noc. iste
p̄. 91. Bonum est cōfiteri ī
Non dicitur ad noct. iste
ps 92. Dn̄s reg. deco. ps
93. Deus vltionum domi
nus: deus vltionum
libere egit.
Exaltare q̄ iudicas ter-
ram: redde retributionē
superbis.
Usquequo pctōres domie
vsquequo peccatores glo-
riabuntur.
Effabunt ⁊ loquēt iniq̄-
tatē: loquēt oēs q̄ operā-
tur iniustitiam.
Populū tuū domie hūi-
liauerunt: ⁊ hereditatem
tuam vexauerunt.
Uiduam ⁊ aduenam in
terfecerūt: et pupillos oc-
ciderunt.
Et dixerunt non videbit
dominus: nec intelliget de
us iacob.
Intelligite insipiētes in
populo: ⁊ stulti aliquādo
sapite.
Qui plātauit aurem nō
audiet: aut qui finxit ocu
lum non considerat.
Qui corripit gentes non
arguet: qui docet hominē
scientiam.
Domin⁹ scit cogitatiōes
hominum: qm̄ vane sunt
Beat⁹ hō quē tu erudie-
ris domine: et de lege tua
docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus
malis: donec fodiat pec-
catori fouea.
Qz nō repellet dominus
plebē suā: et hereditatem
suam non derelinquet.
Quoadusq̄ iustitia con-
uertatur in iudiciū: ⁊ qui
iuxta illam omnes qui re
cto sunt corde.
Quis cōsurget michi ad
uersus malignantes: aut

qs stabit mecū aduersus operantes iniquitatem.
Nisi q2 dominꝰ adiuuit me: paulominꝰ habitasset in inferno anima mea.
Si dicebā motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.
Scdm multitudinē dolorū meoꝝ in corde meo: cōsolationes tue letificauerunt animam meam.
Nūquid adheret tibi sedes iniquitatis: q fingis laborem in precepto.
Captabūt i aiam iusti: et sanguinem innocētem condemnabunt.
Et factꝰ est michi dñs in refugiū: ⁊ deus meꝰ i adiutorium spei mee.
Et reddet illis iniqtatē ipsoꝝ/ et in malicia eoꝝ disperdet eos: dispdet illos dominus deus noster
Non dr ad noct. ist ps.
94. Venite exultemus domino: iubilemꝰ deo salutari nostro.
Preoccupemꝰ faciē eiꝰ in cōfessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei.
Qm̄ deus magnꝰ dñs: et rex magnꝰ sup oēs deos.
Q2 in manu eiꝰ sunt oēs fines terre: ⁊ altitudines montium ipsius sunt.
Qm̄ ipsiꝰ est mare ⁊ ipe fecit illud: et siccam manus eius formauerunt.
Venite adoremus ⁊ pcidamus ⁊ ploremus ante dominū q fecit nos: q2 ipse est deus noster.
Et nos ppl's pascue eiꝰ et oues manus eius
Hodie si vocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vestra.
Sicut i irritatione scdm diē tētationis in deserto.
Ubi tētauerūt me pr̄es vestri: pbauerūt: et viderunt opera mea.
Quadragita ānis offensus fui generatiōi illi: ⁊ dixi semp hi errant corde.
Et isti nō cognouerunt vias meas vt iuraui in ira mea: si introibunt in requiē meā. an. Benedictus dominꝰ in eternū. Ps.
Cantate domino cātica cū nouum: cātate domino omnis terra. 95.
Cātate dn̄o ⁊ benedicite nomini eiꝰ: annūciate de die in diem salutare eius
Annunciate inter gētes gloriā eius: i oibus populis mirabilia eius.
Qm̄ magnꝰ dominus et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam oẽs dij gẽtiũ demo-
nia: dñs autẽ celos fecit.
Cõfessio et pulchritudo
in conspectu eius: sctimo
nia ⁊ magnificẽtia in san
ctificatione eius.
Afferte domino patrie gẽ
tiũ: afferte domino gloriã
et honorẽ: afferte domino
gloriam nomini eius.
Tollite hostias ⁊ introite
in atria eius: adorate do
minũ i atrio sancto eius.
Commoueat a facie ei⁹
vniuersa terra: dicite i gẽ
tibus quia dñs regnauit
Etem correxit orbẽ t̃re
qui nõ cõmouebit: iudica
bit populos in equitate.
Letent celi ⁊ exultet ter-
ra/ cõmoueat mare ⁊ ple
nitudo ei⁹: gaudebunt cã
pi/ et oĩa que in eis sunt.
Tunc exultabunt oĩa li-
gna siluarũ a facie domi-
ni quia venit: quoniam ve
nit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terre in
equitate: ⁊ populos in ve
ritate sua. Psalmus.
96. Dominꝰ regnauit ex-
ultet terra: letent in-
sule multe.
Nubes ⁊ caligo ⁊ circui
tu eius: iustitia ⁊ iudiciũ
correctio sedis eius
Ignis ante ipm p̃cedet:
et inflammabit in circui-
tu inimicos eius.
Illuxerũt fulgura eius
orbi terre: vidit ⁊ cõmota
est terra.
Montes sicut cera fluxe-
rũt a facie domini: a facie
domini omnis terra.
Annunciauerunt celi iu
stitiã eius: et viderũt oẽs
populi gloriam eius.
Confundant oẽs q̃ ado-
rãt sculptilia ⁊ q̃ gloriant
in simulachris suis.
Adorate eum oẽs an-
geli eius: audiuit et leta-
ta est sion.
Et exultauerũt filie iude
ꝓpter iudicia tua domĩe
Qm tu dñs altissimꝰ su-
per oẽm t̃rã/ nimis exal-
tatus es super oẽs deos.
Qui diligitis dñm/ odite
malũ: custodit dñs aĩas
sctõꝝ suoꝝ/ de manu pec-
catoris liberauit eos.
Lux orta est iusto: et re-
ctis corde leticia.
Letamini iusti in dño: ⁊
confitemini memorie san
ctificationis eius.
Gloria. An. Cãtate domino
⁊ benedicite noĩ eius. V⁹.
Intret oro mea in conspe
ctu tuo dñe. Rn. Inclina
aurẽ tuã ad p̃cẽ meã. Dñ
laud. V⁹ Fiat mia. ℭ In

lau. An. Spū pncipali cō-
firma cor meum deus. Ps.
Miserere mei deus. Ps.
142. Domine exaudi oro-
nē meā auribus pci
pe obsecrationem meam
in vitate tua exaudi me
in tua iustitia.
Et nō intres i iudiciū cū
huo tuo: qz nō iustificabit
in cōspectu tuo oīs viuēs
Qz psecut⁹ est inimicus
aiam meam: humiliauit
in terra vitā meam.
Collocauit me in obscu-
ris sicut mortuos seculi:
et anxiat⁹ est sup me spi-
ritus meus in me turba-
tum est cor meum.
Memor fui dierū ātiq̄rū
meditat⁹ sum in oīb⁹ opi
bus tuis: i factis manuū
tuarum meditabar.
Expandi manus meas
ad te: aīa mea sicut terra
sine aqua tibi.
Velocit exaudi me dn̄e
defecit spiritus meus.
Nō auertas faciē tuā a
me: ⁊ similis ero descēdē-
tibus in lacum.
Auditā fac michi mane
miam tuā: qz in te spaui.
Notā fac mihi viā i qua
ambulem: quia ad te le-
uaui animam meam.
Eripe me de iimicis me
is dn̄e ad te confugi: doce
me facere voluntatē tuā
quia deus meus es tu.
Spūs tu⁹ bon⁹ deducet
me in terrā rectā: propter
nomē tuum dn̄e viuifica
bis me in equitate tua.
Educes de tribulatione
aiam meam ⁊ in mīa tua
disperdes omnes inimi-
cos meos.
Et pdes oēs q̄ tribulant
aiam meā: qm̄ ego seru⁹
tuus sum. Gloria. An. In
veritate tua exaudi me
dn̄e. A. Illumina dn̄e vul-
tum tuum super nos. Ps.
Deus deus. Canticum.
Domine audiui audi- abac.
tionē tuam: ⁊ timui 3. a.
Dn̄e op⁹ tuū: i medio an
norum viuifica illud.
In medio ānoꝝ notū fa-
cies: cū irat⁹ fueris mise-
ricordie recordaberis.
Deus ab austro veniet:
et sctūs de monte pharā.
Operuit celos glīa ei⁹: ⁊
laudis ei⁹ plena est terra
Splendor ei⁹ vt lux erit:
cornua in manibus eius
Ibi abscōdita est fortitu
do eius: āte faciem eius
ibit mors.
Egredietur diabol⁹ an-
te pedes eius: stetit ⁊ mē
sus est terram.

Aspexit et dissoluit gentes: et contriti sunt mōtes seculi.
Incuruati sūt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.
Nūquid in fluminibus irat⁹ es domie: aut in fluminib⁹ furor tuus/vel in mari indignatio tua.
Qui ascēdes sup eq̄s tuos: et q̄drige tue saluatio
Suscitans suscitabis arcū tuū: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre/ viderunt te et doluerunt montes: gurges aquarū transiit.
Dedit abyssus vocē suam: altitudo man⁹ suas leuauit.
Sol et luna steterūt ī habitaculo suo: in luce sagittarū tuarū: ibūt in splēdore fulgurantis haste tue
In fremitu conculcabis terram: ī furore obstupefacies gentes.
Egress⁹ es ī salutē ppl'i tui: in salutē cū chr̄o tuo.
Percussisti caput de domo impii: denudasti fundamentū eius vsq₃ ad collū.
Maledixisti sceptris ei⁹: capiti bellatorū eius/venientib⁹ vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorū: sicut ei⁹ qui deuorat pauperē in abscondito.
Viā fecisti ī mari equis tuis: in luto aquarū multarum.
Audiui et conturbat⁹ est vēter meus: a voce cōtremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo ī ossib⁹ meis: et subter me scateat.
Vt requiescā ī die tribulatiōis: et ascēdā ad ppl'z accinctum nostrum.
Ficus eīm nō florebit: et non erit germē in vineis.
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidet de ouili pecus: et non erit armentum in presepibus.
Ego aūt in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus domin⁹ fortitudo mea et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem. Gl'ia. An. Dn̄e audiui auditū tuū: et timui. An. In tympano

et choro in cordis et orga
no laudate deũ. ℣. Laud.
cḣ. Uigilate. A Dñe ne in
ira. vsq; ad. xl. qñ de vig.
fe. agit: ðr ad l. seqn. hy.
Eterna celi glõia / bea:
ta spes mortalium:
celsi tonãtis vnice / caste:
q; proles virginis.
Da dexterã surgẽtibus /
exurgat et mens sobria:
flagransq; in laudem dei
grates rependat debitas
Ortus refulget lucifer /
sparsamq; lucẽ nunciat:
cadit caligo noctium lux
sancta nos illuminet.
Manensq; nostris sensi:
bus / noctẽ repellat secu:
li: omniq; fine diei / pur:
gata seruet pectora.
Quesita iã primũ fides
radicet altis sensib: secũ
da spes congaudeat / quo
maior extat charitas.
Deo patri. ℣. In matu:
tinis. Per estatẽ. hy. Ec:
ce iã no. ℣. In matutinis
Luce i. g. A. Per viscera mie dei no
stri i quib visitauit nos
oriens ex alto. ℟. Bened.
¶ Sabba. ad mat. Inui.
Dominum deum nostrũ
Uenite adoremus. ℟. Ue
nite exul. Sequẽs hy. so:
lũ ðr ad mat. in sab. proxi
mo ante dominicã p̃mã
xl. quãdo in predicto sab:
bato de feria agitur. hy.
Summe de clemẽtie
mundiq; factor ma:
chine: vnus potẽtialiter
trinusq; personaliter.
Nostros pi cũ cãticis /
flet benigne suscipe: quo
corde puro sordib: te per
fruamur largius.
Lumbos iecurq; morbi
dũ / adure igne ꝯgruo: ac:
cincti vt sint perpeti luxu
remoto pessimo.
Ut quiq; horas noctiũ /
nũc cõcinẽdo rũpimus.
donis beate patrie / dite:
mur omnes affatim.
Presta pat. Per estatẽ.
Hy. Nocte surgen. ℟s.

Cantate do
mino cãticũ 97
nouũ: q mi
rabilia fecit
Saluauit
sibi dextera
ei ⁊ brachiũ sanctũ eius
Notũ fecit domin salu:
tare suũ: i cõspectu gẽtiũ
reuelauit iustitiam suaꝫ
Recordat est misericor:
die sue: ⁊ veritatis sue do
mui israel.
Uiderũt oẽs termini ter:
re salutare dei nr̃i: iubila
te deo oĩs terra cãtate et
exultate et psallite.

Psallite domino ĩ cithara:in cithara ⁊ voce psalmi:in tubis ductilibus et voce tube cornee.
Iubilate in cõspectu regis dñi : moueat mare et plenitudo eius orbis terrarũ/⁊ qui habitãt in eo.
Flumina plaudent manu simul montes exultabunt a conspectu domini qm̃ venit iudicare terram
Iudicabit orbẽ terrarũ in iustitia : et populos in equitate. Psalmus.
98. Dominꝰ regnauit irascãtur populi: qui sedes sup cherubin moueatur terra.
Dñs in sion magnꝰ: ⁊ excelsus super oẽs populos
Confiteanẗ nomini tuo magno: qm̃ terribile ⁊ sãctũ est: et honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudicium et iustitiã in iacob tu fecisti.
Exaltate dñm deũ nr̃m: et adorate scabellũ pedũ eius quoniã sanctum est.
Moyses ⁊ aarõ in sacerdotibꝰ eiꝰ: ⁊ samuel inter eos q̃ inuocãt nomẽ eius
Inuocabãt dñꝫ ⁊ ipe exaudiebat eos : ĩ columna nubis loquebaẗ ad eos,
Custodiebãt testimonia eius: ⁊ preceptũ quod dedit illis.
Dñe deus nr̃ tu exaudiebas eos:deꝰ tu ꝓpitiꝰ fuisti eis:et vlciscens in oẽs adinuentiones eorum.
Exaltate dñm deũ nr̃m ⁊ adorate in mõte sancto eius: qm̃ sctũs dñs deus noster. Gloria. Aã. O. ⁊ mirabilia fecit dñs. Psalmꝰ
Iubilate deo oĩs t̃ra: 99.
seruite dño in leticia.
Introite in cõspectu eiꝰ in exultatione.
Scitote qm̃ dominus ipse est deus : ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus eiꝰ et oues pascue eius introite portas eius ĩ cõfessione:atria eiꝰ in hymnis cõfitemini illi
Laudate nomen eiꝰ qm̃ suauis est dominꝰ in eternũ mĩa eius: et vsq; in generatione ⁊ generationẽ veritas eius. Psalmus.
Misericordiã et iudi: 100.
ciũ cantabo tibi domine:psallã ⁊ intelligã in via immaculata quando venies ad me.
Perambulabam in inocẽtia cordis mei: ĩ medio domus mee.
Non proponebam ante

oculos meos rem iniustã:
facientes preuaricationes
odiui.
Non adhesit michi cor
prauũ: declinantem a me
malignũ non cognoscebã
Detrahentẽ secreto pro-
ximo suo: hũc psequebar.
Superbo oculo ꝛ insatiabi
li corde: cũ hoc non edebã
Oculi mei ad fideles tre
vt sedeãt mecũ: ãbulãs in
via immaculata hic mi-
chi ministrabat.
Non habitabit in medio
dom⁹ mee ꝙ facit supbiã:
ꝙ loquit iniq nõ direxit in
cõspectu oculorũ meorũ.
In matutino iterficiebã
oẽs pctõres tre: vt disper
derem de ciuitate domini
oẽs operãtes iniquitatẽ.
Gloria patri. An. Jubila-
te deo omnis terra. Ps.
Domine exaudi oratio
nem meã: et clamor
meus ad te veniat.
Nõ auertas faciẽ tuã a
me: in ꝗcunqꝫ die tribulor
inclina ad me aurem tuã
In ꝗcũqꝫ die iuocauero
te velociter exaudi me.
Quia defecerũt sicut fu-
mus dies mei: ꝛ ossa mea
sicut cremium aruerunt
Percussus sum vt fenũ
et aruit cor meũ: qꝛ oblit⁹
sum comedere panẽ meũ
A voce gemit⁹ mei: adhe
sit os meum carni mee.
Similis fact⁹ sũ pellica-
no solitudinis: fact⁹ sũ si-
cut nicticorax i domicilio.
Vigilaui ꝛ fact⁹ sũ sicut
passer: solitarius in tecto
Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: ꝛ ꝗ lau-
dabãt me aduersum me
iurabant.
Quia cinerẽ tanqꝫ panẽ
manducabã: et potũ meũ
cum fletu miscebam.
A facie ire indignatiõis
tue: qꝛ eleuãs allisisti me
Dies mei sicut vmbra de
clinauerunt: et ego sicut
fenum arui.
Tu aũt dñe i etnũ pma-
nes ꝛ meõriale tuũ i gña
tione et generationem.
Tu exurgens dñe misere
beris: siõ qꝛ tps miserẽdi
eius quia venit tempus.
Qm placuerũt seruis tu
is lapides ei⁹: et terre ei⁹
miserebuntur.
Et timebunt gentes no
mẽ tuũ domine: et oẽs re-
ges terre gloriam tuam.
Qꝛ edificauit dñs sion: ꝛ
videbitur in gloria sua.
Respexit in orõnẽ humi
liũ: ꝛ nõ spreuit pcẽ eorũ.
Scribant hec in gñatiõe

altera: et populus q̄ creabitur laudabit dominū.
Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: domin⁹ de celo in terra aspexit.
Ut audiret gemit⁹ cōpeditorū: vt solueret filios interemptorum.
Ut ānūciēt in sion nomē dn̄i: ⁊ laudē eius ī hierl'm
In conueniēdo pplos in vnū: ⁊ reges vt ꝯuiāt dn̄o
Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatem dierū meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum i generatione et generationē anni tui.
Initio tu domīe terram fundasti: ⁊ opera manuū tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē ꝑmanes: et oēs sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertoriū mutabis eos: et mutabūtur tu autem idem ipse es / ⁊ anni tui non deficient.
Filii seruorum tuorum habitabūt: ⁊ semē eorum in seculum dirigetur. ps.
102. Benedic aīa mea dn̄o et oīa q̄ intra me sūt nomini sancto eius.
Benedic aīa mea dn̄o: et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui ꝓpiciat aībus iniq̄tatib⁹ tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitā tuā: qui coronat te in mīa ⁊ miserationibus.
Qui replet in bonis desideriū tuū: renouabitur vt aquile iuuentus tua.
Faciens mias dn̄s: ⁊ iudicium omnibus iniuriā patientibus.
Notas fecit vias suas moysi: filijs israel volūtates suas.
Miserator et misericors dominus: longanimis et multum misericors.
Nō in perpetuū irascet neq; in eternū cōminabit
Nō scd̄m pctā nr̄a fecit nobis: neq; scd̄m iniquitates nr̄as retribuit nobis.
Qm̄ scd̄m altitudinē celi a t̄ra: corroborauit miaꝫ suam super timentes se.
Quantū distat ortus ab occidēte: longe fecit a nobis iniquitates nostras.
Quomō miseret pr̄ filiorū misertus est dn̄s timētib⁹ se: qm̄ ipse cognouit figmentum nostrum.
Recordatus est qm̄ puluis sumus: hō sicut fenū dies eius tanq̄ flos agri

necefflorebit.
Quoniam spūs pertran
sibit in illo et nō subsistet:
et nō cognoscet amplius
locum suum.
Misa autē dñi ab eterno:
et vsqȝ in eternum sup ti=
mentes eum.
Et iustitia illius i filios
filiorū: his qui seruant te
stamentum eius.
Et memores sūt mādā=
torū ipsi⁹ ad faciendū ea
Dñs in celo parauit se=
desuā: et regnū ipsi⁹ om=
nibus dominabitur.
Bñdicite dño oēs angeli
eius/potētes vtute faciē
tes verbū illi⁹:ad audien
dam vocē sermonū eius.
Benedicite dño oēs vtu
tes eius:ministri ei⁹ q̄ fa
citis voluntatem eius.
Bñd dño oia opa ei⁹: i oi
loco dñationis eius/bene
dic aīa mea dño. Gloria.
℟. Clamor meus ad te ve=
niat deus. Psalmus.
103. Benedic aīa mea dño
dñe de⁹ me⁹ magnifi
catus es vehementer.
Cōfessionē et decorē in=
duisti:amictus lumine si
cut vestimento.
Extēdens celū sicut pel=
lem:qui tegis aquis supe
riora eius.
Qui ponis nubē ascēsuȝ
tuuȝ:qui ambulas super
pennas ventorum.
Qui facis angelos tuos
spirit⁹: et ministros tuos
ignem vrentem.
Qui fūdasti terrā super
stabilitatē suā : non incli=
nabitur in seculum seculi
Abyssus sicut vestimen
tū amictus eius:sup mō=
tes stabunt aque.
Ab increpatione tua fu=
gient: a voce tonitrui tui
formidabunt.
Ascendunt montes ⁊ de
scēdunt campi : in locum
quem fundasti eis.
Terminū posuisti quē
nō trāsgredient:neqȝ con=
uertētur operire terram.
Qui emittis fontes in cō
uallibus: iter mediū mō=
tium pertransibūt aque.
Potabūt omnes bestie
agri:expectabunt onagri
in siti sua.
Sup ea volucres celi ha
bitabunt:de medio petra
rum dabunt voces.
Rigās mōtes de superio
ribus suis:de fructu ope
rū tuorꝝ satiabitur terra.
Producēs fenū iumētꝭ
et herbā seruituti hoim.
Ut educas panē de tra:
et vinū letificet cor hois.

Ut exhilaret faciem in oleo: et panis cor hominis confirmet.
Saturabunt ligna campi: et cedri libani q̃s plantauit illic passeres nidificabunt.
Herodii domus dux est eorum: mõtes excelsi ceruis petra refugium herinaciis.
Fecit lunam in tẽpa: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras et facta est nox: in ipa ptransibunt omnes bestie silue.
Catuli leonum rugientes vt rapiant: ⁊ querant a deo escam sibi.
Ortus est sol ⁊ cõgregati sunt: et i cubilibus suis collocabuntur.
Exibit hõ ad op⁹ suum: et ad operationẽ suã vsq̃ ad vesperam.
Quã magnificata sunt opa tua dñe: oĩa in sapiẽtia fecisti: impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnũ ⁊ spaciosum manibus: illic reptilia quor̃ non est nũer⁹
Animalia pusilla cũ magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti: ad illudendum ei oĩa a te expectant vt des illis escam in tempore.
Dãte te illis colligent: aperiente te manũ tuã oĩa implebuntur bonitate.
Auertente autẽ te faciẽ turbabunt: auferes spm̃ eor̃ ⁊ deficiẽt et in puluerem suũ reuertentur.
Emitte spiritum tuum et creabunt: ⁊ renouabis faciem terre.
Sit glĩa dñi in seculũ: letabit dñs in opibus suis.
Qui respicit terrã et facit eã tremere: q̃ tãgit mõtes et fumigant.
Cãtabo domino in vita mea: psallã deo meo quã diu sum.
Iocũdum sit ei eloquiũ meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiant pctõres a terra / et iniq̃ ita vt non sint: benedic aĩa mea dño. Ps.
Confitemini dño et inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. 104
Cantate ei et psallite ei: narrate omnia mirabilia eius: laudamini in noĩe sancto eius.
Letet cor q̃rentiũ dñm / querite dñm ⁊ ɔfirmamini: q̃rite faciem ei⁹ semp.

Mementote mirabilium
eius q̄ fecit: ꝓdigia eius
et iudicia oris eius.
Semen abrahā serui eiꝰ:
filii iacob electi eius.
Ipse dn̄s deus nr̄: in vni
uersa terra iudicia eius.
Memor fuit in scl'm testa
mēti sui: verbi qđ manda
uit in mille gn̄ationes.
Qđ disposuit ad abrahā:
et iuramēti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob in
preceptum: et israel in te=
stamentum eternum.
Dicēs tibi dabo terram
chanaā: funiculum here=
ditatis vestre.
Cū essent numero breui
paucissimi et incole eius.
Et pertransierūt de gen
te in gentē et de regno ad
populum alterum.
Non reliquit hominem
nocere eis: ⁊ corripuit pro
eis reges.
Nolite tangere christos
meos: ⁊ in ꝓphetis meis
nolite malignari.
Et vocauit famē super
terram: ⁊ omne firmamē
tum panis contriuit.
Misit an̄ eos virū: in ser=
uum venūdatꝰ est ioseph.
Humiliauerunt in cōpe
dibus pedes eius: ferrū
pertransiit aīam eius/ do
nec veniret verbū eius.
Eloquiū dn̄i inflamma=
uit eum: misit rex ⁊ soluit
eum: princeps populorū
et dimisit eum.
Constituit eum dn̄m do
mus sue: ⁊ principem oīs
possessionis sue.
Ut erudiret pricipes eiꝰ
sicut semetipsum: et senes
eius prudētiam doceret.
Et intrauit israel in egy=
ptum: et iacob accola fuit
in terra cham.
Et auxit ppl'm suum ve
hemēter: ⁊ firmauit eum
super inimicos eius.
Cōuertit cor eorū vt odi=
rēt ppl'm eiꝰ: et dolū face=
rent in seruos eius.
Misit moysen seruū suū:
aaron quē elegit ipsum.
Posuit in eis v̄ba signo=
rum suorū: et prodigiorū
in terram cham.
Misit tenebras et obscu=
rauit: et non exacerbauit
sermones suos.
Cōuertit aquas eorum
in sanguinē: et occidit pi=
sces eorum.
Et edidit t̄ra eorū ranas
in penetralibꝰ regū ipsorū.
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊
cniphes: in omnibus fini
bus eorum.
Posuit pluuias eorum

grandinē: ignē comburen tem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorꝫ et ficulneas eorꝫ: ⁊ contriuit lignū finiū eorum.
Dixit et venit locusta et brucus: cuius nō erat numerus.
Et comedit omne fenum in terra eorū: et comedit oēm fructū terre eorum.
Et pcussit oē primogenitum in terra eorū: primitias oīs laboris eorum.
Et eduxit eos cū argento ⁊ auro: ⁊ nō erat in tribubus eorū infirmus.
Letata est egypt⁹ in profectione eorū: qꝛ incubuit timor eorum super eos.
Expandit nubē in protectionē eorꝫ: et ignē vt luceret eis per noctem.
Petierūt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque: abierūt in sicco flumina.
Qm̄ memor fuit verbi sancti sui: qd̄ habuit ad abraham puerum suum.
Et eduxit populū suum in exultatione: et electos suos in letitia.
Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populorum possederunt.
Ut custodiant iustificationes ei⁹: ⁊ legē ei⁹ exquirāt. Gloria. Añ. Bn̄dic anima mea domino. Psalm⁹ 105.
Confitemini dn̄o quoniā bonus: qm̄ in seculum mīa eius.
Quis loquetur potētias dn̄i: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui custodiunt iudicium et faciunt iustitiā in omni tempore.
Memēto nr̄i dn̄e in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndū in bonitate electorꝫ tuorꝫ/ad letandū in letitia gētis tue: vt laüderis cū hereditate tua.
Peccauimus cū p̄ribus nostris: iniuste egim⁹ iniquitatem fecimus.
Patres nr̄i in egypto nō intellexerūt mirabilia tua nō fuerūt memores multitudinis mīe tue.
Et irritauerūt ascendentes in mare mare rubrū: et saluauit eos ꝓpter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrū et exsiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et saluauit eos de ma=
nu odientium: et redemit
eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulã
tes eos: vnus ex eis non
remansit.
Et crediderũt in verbis
eius: et laudauerunt lau
dem eius.
Cito fecerunt obliti sunt
operum eius: ⁊ non susti
nuerunt consilium eius.
Et cõcupierũt concupi=
scẽtiã in deserto: ⁊ tẽtaue=
runt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem
ipsorũ: et misit saturitatẽ
in animas eorum.
Et irritauerũt moisen in
castris: aaron sanctũ dñi.
Aperta est t̃ra ⁊ degluti
uit dathã: ⁊ operuit super
congregationẽ abyron.
Et exarsit ignis in sina=
goga eoꝝ: flamma cõbus=
sit peccatores.
Et fecerũt vitulũ ĩ oreb:
et adorauerunt sculptile.
Et mutauerũt gloriam
suam: in similitudinẽ vi=
tuli comedentis fenum.
Obliti sunt deum qui sal
uauit eos/ q̃ fecit magna=
lia in egypto: mirabilia in
terra cham / terribilia in
mari rubro.
Et dixit vt disperderet
eos: si nõ moyses electus
eius stetisset in cõfractio=
ne in conspectu eius.
Ut auerteret iram eius
ne disperderet eos: et pro
nichilo habuerũt terram
desiderabilem.
Non crediderũt v̄bo ei⁹
et murmurauerunt in ta
bernaculis suis: nõ exau=
dierunt vocem domini.
Et leuauit manũ suam
super eos: vt ꝓsterneret
eos in deserto.
Et vt deiiceret semen eo
rũ in nationibus: ⁊ disper
deret eos in regionibus.
Et initiati sunt beelphe=
gor: et comederũt sacrifi=
tia mortuorum.
Et irritauerũt eũ in ad=
inuẽtionibus suis: ⁊ mul=
tiplicata est in eis ruina.
Et stetit phinees et pla=
cauit: ⁊ cessauit q̃ssatio.
Et reputatũ est ei ad iu
stitiã: in gñatione et gña=
tionẽ vsq₃ in sempiternũ.
Et irritauert eũ ad aq̃s
cõtradictiõis: ⁊ vexat⁹ est
moyses ꝓpter eos q̄ exa
cerbauerũt spiritũ eius.
Et distixit in labiis suis
non disperdiderũt gentes
quas dixit dñs illis.
Et commixti sunt inter
gẽtes ⁊ didicerunt opera

eorum: et seruierunt sculptilibus eorum: ⁊ factum est illis in scandalum.

Et imolauerũt filios suos: ⁊ filias suas demoniis

Et effuderunt sanguinẽ innocẽtem sanguinem filiorum suorũ ⁊ filiaꝝ suarum: quas sacrificauerũt sculptilibus chanaan.

Et infecta est tra in sanguinibꝰ ⁊ cõtaminata est in opibꝰ eorũ: et fornicati sunt i adinuẽtionibꝰ suis.

Et iratus est furore dñs in populũ suum: ⁊ abominatꝰ est hereditatẽ suam

Et tradidit eos in manꝰ gentium: ⁊ dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulauerũt eos inimici eoꝝ: et humiliati sũt sub manibus eorum/sepe liberauit eos.

Ipsi aũt exacerbauerũt eũ in ꝯsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniq̃tatibꝰ suis.

Et vidit cũ tribularenꝉ: et audiuit orationẽ eorũ.

Et memor fuit testamẽti sui: et penituit eũ scdm multitudinem mie sue.

Et dedit eos i misericordias: in conspectu omniũ qui ceperant eos.

Saluos fac nos dñe deꝰ noster: et cõgrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua.

Benedictus dñs deus israel a seculo et vsq; in seculũ: ⁊ dicet oĩs populus fiat fiat. Psalmus.

Confitemini dño qm̃ 106.
bonus: quoniã in seculũ misericordia eius.

Dicant qui redẽpti sunt a domino: quos redemit de manu inimici/de regionibus congregauit eos.

A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari.

Errauerũt i solitudie in inaq̃so: viã ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes et sitientes: aĩa eoꝝ in ipsis defecit.

Et clamauerũt ad dñm cũ tribularenꝉ: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatem habitationis.

Cõfiteanꝉ dño mie eiꝰ: et mirabilia eiꝰ filiis hoim.

Quia satiauit aĩam inanem: et animã esuriẽtem satiauit bonis.

Sedẽtes i tenebris ⁊ vmbra mortis: victos in mẽdicitate ⁊ ferro.

Quia exacerbauerunt

eloquia dei: ⁊ cõsilium al-
tissimi irritauerunt.
E t humiliatũ est in labo
ribus cor eoꝝ: ⁊ infirmati
sũt/nec fuit q̃ adiuuaret.
E t clamauerũt ad dñm
cũ tribularent̃: ⁊ de neces-
sitatibꝰ eoꝝ liberauit eos.
E t eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: ⁊ vincu
la eorum dirupit.
C onfiteãtur dño miseri-
cordie eius: et mirabilia
eius filijs hominum.
Q uia contriuit portas
ereas: et vectes ferreos
confregit.
S uscepit eos de via ini-
quitatis eorum: propter
iniustitias enim suas hu
miliati sunt.
O mnem escam abomi-
nata est anima eorum: et
appropinquauerunt vsq;
ad portas mortis.
E t clamauerunt ad do-
minũ cum tribularentur:
et de necessitatibus eorũ
liberauit eos.
M isit verbũ suũ et sana-
uit eos: et eripuit eos de
interitionibus eorum.
C õfiteant̃ dño mĩe eiꝰ: et
mirabilia eiꝰ filijs hoim̃.
E t sacrificẽt sacrificium
laudis: ⁊ annuncient ope
ra eius in exultatione.

Q ui descendunt mare in
nauibus: facientes opera
tionem in aquis multis.
I psi viderunt opa dñi: ⁊
mirabilia eiꝰ in ꝓfundo.
D ixit et stetit spiritꝰ pro
celle: et exaltati sunt flu-
ctus eius.
A scendunt vsq; ad celos
et descendũt vsq; ad abys
sos: anima eorum in ma-
lis tabescebat.
T urbati sunt ⁊ moti sũt
sicut ebrius: et oĩs sapien
tia eorum deuorata est.
E t clamauerũt ad dñm
cũ tribularent̃: ⁊ de neces-
sitatibus eoꝝ eduxit eos.
E t statuit ꝓcellã eius in
aurã: ⁊ siluerũt fluctꝰ eiꝰ.
E t letati sunt qr siluerũt
et deduxit eos in portum
voluntatis eorum.
C onfiteãtur domino mi
sericordie eius: et mirabi
lia eius filijs hominum.
E t exaltẽt eũ in ecclesia
plebis: et in cathedra se-
niorum laudent eum.
P osuit flumina in deser-
tũ: et exitꝰ aquaꝝ in sitim
T erram fructiferam in
salsuginem: a malitia in-
habitantium in ea.
P osuit desertũ i stagna
aquaꝝ: et terrã sine aqua
in exitus aquarum.

Et collocauit illic esuriē:
tes: ⁊ constituerūt ciuita:
tem habitationis.
Et seminauerunt agros
et plantauerūt vineas: et
fecerūt fructū natiuitatis.
Et benedixit eis et mul:
tiplicati sunt nimis: et iu:
mēta eorū nō minorauit.
Et pauci facti sunt ⁊ ve:
xati sunt: a tribulatione
malorum et dolore.
Effusa est cōtētio super
principes: et errare fecit
eos in inuio ⁊ non in via.
Et adiuuit pauperē de
inopia: ⁊ posuit sicut oues
familias.
Videbūt recti ⁊ letabun
tur: ⁊ omīs iniquitas opi:
labit os suum.
Quis sapiēs ⁊ custodiet
hec: ⁊ intelliget mias dñi.
Gloria pa. Aā. Uisita nos
dñe in salutari tuo. Ps.
107. Paratū cor meū deus
paratū cor meū: can
tabo ⁊ psallā in glia mea.
Exurge psalterium et ci
thara: exurgā diluculo.
Confitebor tibi in popu:
lis domine: et psallam ti:
bi in nationibus.
Quia magna est sup ce:
los mia tua: et vsq; ad nu
bes veritas tua.
Exaltare sup celos de⁹
⁊ sup oēm terrā glia tua:
vt liberentur dilecti tui.
Saluum fac dextera tua
et exaudi me: deus locu:
tus est in sancto suo.
Exultabo et diuidam si:
chimam: ⁊ cōuallē taber:
naculorum dimetiar.
Meus est galaad et me⁹
est manasses: et effraim
susceptio capitis mei.
Iuda rex meus: moab le
bes spei mee.
In idumeā extēdam cal
ciamētū meū: michi alie:
nigene amici facti sunt.
Quis deducet me in ci:
uitatem munitā: quis de:
ducet me vsq; in idumeā.
Nonne tu deus q̄ repuli
sti nos: et nō exibis deus
in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tri:
bulatione: quia vana sa:
lus hominis.
In deo faciem⁹ virtutē:
et ipse ad nichilū deducet
inimicos nostros. Ps.
Deus laudem meā ne 108.
tacueris: qr os pec:
catoris et os dolosi super
me apertum est.
Locuti sūt aduersū me
lingua dolosa: et s̄monib⁹
odii circūdederunt me/ ⁊
expugnauerūt me gratis.
Pro eo vt me diligerent

detrahebãt michi:ego au
tem orabam.
Et posuerũt aduersum
me mala ꝓ bonis:et odiũ
pro dilectione mea.
Constitue super eũ pec=
catorẽ:et diabolus stet a
dextris eius.
Cum iudicat̃ exeat con=
demnatus:et oratio eius
fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci:ꝛ
ep̃atũ ei⁹ accipiat alter.
Fiãt filii eius orphani:
et vxor eius vidua.
Nutãtes trãsferant̃ filii
eius ꝛ mẽdicẽt:ꝛ eiciant̃
de habitationibus suis.
Scrutet̃ fenerator omnẽ
substantiã ei⁹:ꝛ diripiant
alieni labores eius.
Non sit illi adiutor:nec
sit q̃ misereat̃ pupillis ei⁹
Fiãt nati eius in interi=
tum:in gñatione vna de=
leatur nomen eius.
In memoriã redeat ini=
quitas patrũ eius in con
spectu dñi:et peccatũ ma
tris eius non deleatur.
Fiãt cõtra dñm semper
et dispereat de t̃ra memo
ria eoꝝ:pro eo ꝙ nõ est re
cordatus facere m̃iam.
Et ꝑsecut⁹ est hoĩem ino
pem ꝛ mendicũ:ꝛ cõpun=
ctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ
et veniet ei:ꝛ noluit bene=
dictionẽ ꝛ elõgabit̃ ab eo.
Et induit maledictionẽ
sicut vestimẽtũ:et ĩtrauit
sicut aqua in ĩteriora ei⁹/
et sicut oleũ in ossib⁹ ei⁹.
Fiat ei sicut vestimẽtũ
quo operitur:ꝛ sicut zona
qua semper precingitur.
Hoc opus eoꝝ qui detra
hunt michi apud dñm:et
qui loquunt̃ mala aduer
sus animam meam.
Et tu dñe dñe fac mecũ
propter nomẽ tuũ:qr sua
uis est m̃ia tua.
Libera me qr egenus et
pauꝑ ego sum:ꝛ cor meũ
conturbatũ est intra me.
Sicut vmbra cum decli=
nat ablat⁹ sum:et excuss⁹
sum sicut locuste.
Genua mea infirmata
sunt a ieiunio:ꝛ caro mea
ĩmutata est ꝓpter oleũ.
Et ego fact⁹ sum oppro=
brium illis:viderũt me et
mouerũt capita sua.
Adiuua me dñe de⁹ me⁹:
saluum me fac secũdum
misericordiam tuam.
Et scient qr manus tua
hec:et tu dñe fecisti eam.
Maledicẽt illi ꝛ tu bñdi=
ces/q̃ insurgũt in me con
fundãtur:seruus autem

tuus letabitur.
Induant qui detrahunt michi pudore: et operiant sicut diploide confusione sua.
Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluã faceret a persequẽtib⁹ aiam meã.
Gloria. An. Confitebor domino nimis i ore meo. V. Domine exaudi orationẽ meam. Ante lau. V. Fiat mia. In laud. An. Benigne fac in bona volũtate tua dñe. Ps. Miserere. Ps.
91. Bonũ est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandum mane miam tuã: et veritatẽ tuam per noctem.
In decachordo psalterio cum cantico in cithara.
Quia delectasti me dñe in factura tua. et in opibus manuũ tuarũ exultabo.
Quam magnificata sũt opera tua dñe: nimis profunde facte sũt cogitationes tue.
Vir insipiẽs non cognoscet: et stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: et apparuerint oĩes qui operantur iniquitatem.
Vt intereant in seculũ seculi: tu autem altissimus in eternum domine.
Qm ecce inimici tui dñe/ qm ecce inimici tui pibũt: et dispergent omnes qui operantur iniquitatem.
Et exaltabit sicut vnicornis cornu meũ: et senect⁹ mea in mia vberi.
Et despexit ocul⁹ meus inimicos meos: et ab isurgentibus in me malignãtibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini: in atriis domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: et bene patiẽtes erũt vt annũcient.
Qm rect⁹ dñs deus nr: et non est iniquitas in eo.
Gloria patri. An. Bonum est confiteri dño. An. Metuãt dñm oẽs fines terre. Ps. Deus deus. Canticũ.
Audite celi q̃ loquar Deu.
audiat terra verba 32.
oris mei.
Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.

Quasi hymber sup̄ her-
bā: et q̄si stille sup̄ grami-
na q̄r nomē dn̄i inuocabo
Date magnificentiā deo
nr̄o: dei p̄fecta sunt opera
et oēs vie eius iudicia.
Deus fidelis ⁊ absq̄ vl-
la iniq̄tate: iust⁹ ⁊ rectus
peccauerunt ei: ⁊ non filij
eius in sordibus.
Generatio praua atq̄ puer
sa: heccine reddis dn̄o po-
pule stulte et insipiens.
Nunq̄d nō ipse est pater
tuus qui possedit te: et fe-
cit et creauit te.
Memento dierū antiquo
rum: cogita generationes
singulas.
Interroga patrē tuū et
annūciabit tibi: maiores
tuos et dicent tibi.
Quādo diuidebat altissi
mus gentes: quādo sepa-
rabat filios adam.
Constituit terminos po
pulorum: iuxta numerū
filiorum israel.
Pars autem dn̄i popu-
lus eius: iacob funiculus
hereditatis eius.
Inuenit eum in terra de
serta: in loco horroris ⁊ va
ste solitudinis.
Circunduxit eum et do-
cuit: et custodiuit q̄si pu-
pillam oculi sui.
Sicut aquilla prouocās
ad volandū pullos suos:
et super eos volitans.
Expādit alas suas et as-
sumpsit eos: atq̄ portauit
in humeris suis.
Dn̄s sol⁹ dux eius fuit: ⁊
nō erat cū eo de⁹ alienus.
Cōstituit eum super ex-
celsam terram: vt comede
ret fructus agrorum.
Ut suggeret mel de pe-
tra: oleumq̄ de saxo duris
simo.
Butyrū de armēto et lac
de ouibus: cū adipe agno
rū et arietū filiorū basan.
Et hyrcos cum medulla
tritici: et sanguinē vue bi
berent meracissimum.
Incrassatus est dilect⁹ ⁊
recalcitrauit: incrassatus
impinguatus dilatatus.
Dereliquit deum facto-
rem suum: ⁊ recessit a deo
salutari suo.
Prouocauerunt eum in
dijs alienis: et in abomi-
nationibus ad iracundiā
concitauerunt.
Immolauerūt demonijs
et non deo: dijs quos igno
rabant.
Noui recētesq̄ venerūt:
quos non coluerunt pa-
tres eorum.
Deū qui te genuit dere-

liquisti: et oblit⁹ es domi-
ni creatoris tui.
Uidit dñs et ad iracun-
diã ꝯcitat⁹ est: qꝛ ꝓuoca-
uerunt eũ filii sui et filie.
Et ait abscõdam faciem
meã ab eis: et cõsiderabo
nouissima eorum.
Generatio eni peruersa
est: et infideles filii.
Ipsi me ꝓuocauerũt in
eo q̃ nõ erat deus: ⁊ irrita
uerũt in vanitatib⁹ suis.
Et ego prouocabo eos in
eo q̃ non est ppl's: ⁊ in gen
te stulta irritabo illos.
Ignis succẽsus est in fu
rore meo: et ardebit vsq;
ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terrã cum
germine suo: et montium
fundamenta comburet.
Congregabo super eos
mala: ⁊ sagittas meas cõ
plebo in eis.
Consumẽtur fame: ⁊ de
uorabunt eos aues mor-
su amarissimo.
Dẽtes bestiaꝝ imittã in
eos: cũ furore trahẽtium
sup terrã atq; serpentiũ.
Foris vastabit eos gla-
dius: et intus pauor.
Iuuenẽ simul ac vginẽ:
lactentẽ cum hoĩe sene.
Et dixi vbinam sunt: ces
sare faciam ex hominib⁹
memoriam eorum.
Sed propter iram inimi
coꝝ distuli: ne forte super
birent hostes eorum.
Et dicerent manus no-
stra excelsa: et non domi-
nus fecit hec omnia.
Gens absq; consilio est ⁊
sine prudentia: vtinam sa
perent et intelligerent/ac
nouissima prouiderent.
Quomodo persequeba-
tur vnus mille: et duo fu-
garent decem milia.
Nonne ideo qꝛ de⁹ suus
vendidit eos: et dominus
conclusit illos.
Non eñ est deus noster
vt dii eorum: ⁊ inimici no
stri sunt iudices.
De vinea sodomorũ vi-
nea eorum: et de suburba
nis gomorre.
Uua eorum vua fellis: ⁊
botri amarissimi.
Fel draconũ vinũ eoꝝ: ⁊
venenũ aspidũ ĩsanabile.
Nonne hec condita sunt
apud me: et signata i the-
sauris meis.
Mea est vltio ⁊ ego retri
buam eis in tempore: vt
labatur pes eorum.
Iuxta est dies ꝑditionis
et adesse festinãt tẽpora.
Iudicabit dñs populuz
suum: ⁊ in seruis suis mi-

serebitur.
Uidebit q infirmata sit man⁹ eius: ⁊ clausi quoq defecerunt: residuiq consumpti sunt.
Et dicēt vbi sunt dii eoꝝ: in qbus habebāt fiduciā.
De quoꝝ victimis comedebāt adipes: ⁊ bibebant vinum libaminum.
Surgant et opitulentur vobis: et ī necessitate vos protegant.
Uidete q ego sim sol⁹: et nō sit alius de⁹ pter me.
Ego occidā et ego viuere faciā: percutiam ⁊ ego sanabo: ⁊ non est q de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celū manū meam: et dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladium meū: ⁊ arripuerit iudicium manus mee.
Reddam vltionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisoꝝ: et de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gētes populū eius: qꝛ sanguinem seruorum suoꝝ vlciscetur.
Et vindictā retribuet in hostes eoꝝ: et ꝓpici⁹ erit terre ppl'i sui. Gloria. an̄ Et in ꝑuis suis dn̄s miserebit. an̄ In cymbalis bn̄sonātib⁹ laudate dn̄m. ps Laud do. Cpm. Uigilate.
Sequēs hy⁹ dr̄ solum ad lau. in sab. prio ante do. passiā. xl. quādo in predicto sab. de fer. agit. Hy⁹.
Aurora iā spargit polum/terris dies illabitur: lucis resultat spiculum/discedat oē lubricū.
Fantasma noctis decidat/mētis reat⁹ subruat/quicqd tenebris horridū/nox attulit culpe cadat.
Ut mane illud vltimum qd prestolamur cernui: in lucem nobis effluat/dum hoc canore concrepat.
Deo pa. Per estatē hy⁹. Ecce iam no. ℣ In matutinis. an̄ In viā pacis dirige nos dn̄e. ps Bn̄dict⁹ Preces ⁊c. vt s. Oratio vt decet. ¶ In dn̄icis diebus ad vesperas. Psalmus.

Dixit domin⁹ 109
dn̄o meo: sede a dextris meis.
Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedū tuoꝝ.

Virgã virtutis tue emittet dñs ex sion: dñare i medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ in die virtutis tue in splendoribus sanctorũ: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dñs et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: ꝯfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationibꝰ implebit ruinas: ꝯq̃ssabit capita in terra multorũ.
De torrẽte i via bibit: ꝓpterea exaltabit caput.
Gloria. An. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo.

CX. Confitebor tibi domine in toto corde meo in consilio iustorum et congregatione.
Magna opa dñi: exq̃sita in oẽs voluntates eius.
Confessio et magnificentia opus eiꝰ: et iustitia eiꝰ manet in seculum seculi.
Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator dñs: escã dedit timentibus se.
Memor erit in sclm testamẽti sui: vtutẽ operũ suorũ annũciabit populo suo.
Vt det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas et iudiciũ.
Fidelia oĩa mãdata eiꝰ confirmata in sclm seculi: facta in veritate et eq̃tate.
Redemptionẽ misit dñs populo suo: mandauit in eternũ testamẽtũ suum.
Sanctum et terribile nomen eius: initium sapientie timor domini.
Intellectus bonꝰ omnibus faciẽtibus eum: laudatio eius manet in sclm seculi. Gloria. An. Fidelia omnia mãdata eius: confirmata in sclm scli. Ps.

CXI. Beatus vir q̃ timet dominum: in mãdatis eius volet nimis.
Potẽs in terra erit semẽ eiꝰ: gñatio rectorũ bñdicet.
Gloria et diuitie in domo eius: et iustitia eiꝰ manet in seculum seculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors et miserator et iustus.
Iocũdus hõ q̃ miseret et ꝯmodat disponit ſmones suos in iudicio: q2 in eternum non cõmouebitur.
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratũ cor eiꝰ sperare in dño/confirmatũ est cor

eius: nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus/iustitia eius manet in sec'm sec'i: cornu ei⁹ exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et irascet/dētib⁹ suis fremet et tabescet desideriū pctōrū peribit. Gloria. An. In mādatis eius volet nimis. Ps.
112. Laudate pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i.
Sit nomē dn̄i benedictū: ex hoc nūc ⁊ vsq; in sec'm.
A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomē dn̄i.
Excelsus sup oēs gētes dn̄s: ⁊ sup celos gl'ia eius
Quis sicut dn̄s de⁹ nr̄ q̄ in altis habitat: et hūilia respicit in celo ⁊ in terra.
Suscitās a terra inopē: et de stercore erigēs pauperem.
Ut collocet eū cum principibus: cum pricipibus populi sui.
Qui hitare facit sterilē in domo: matrē filiorū letātē. Gloria. An. Sit nomen dn̄i bn̄dictū in secula. Ps.
113. In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro.
Facta est iudea sctificatio ei⁹: israel potestas ei⁹.
Mare vidit et fugit: iordanis cōuers⁹ est retrorsū
Montes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare q̄ fugisti: et tu iordanis quia conuersus es retrorsum.
Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
A facie dn̄i mota est terra: a facie dei iacob.
Qui cōuertit petram in stagna aquarū: et rupem in fontes aquarum.
Nō nobis dn̄e nō nobis: sed noi tuo da gloriam.
Sup mia tua et veritate tua: nequādo dicant gentes vbi est deus eorum.
Deus aūt noster in celo: oīa quecūq; voluit fecit.
Simulachra gentium argentum et aurum: opera manuum hominum.
Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent et non videbunt.
Aures habent ⁊ non audient: nares habēt et non odorabunt.
Manus habent ⁊ nō palpabunt/pedes habent et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiāt qui fa-

ciunt ea: ⁊ omnes qui confidunt in eis.
Domꝰ israel sperauit in dño: adiutor eorum ⁊ protector eorum est.
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ protector eorum est.
Qui timẽt dñm sperauerunt in dño: adiutor eorũ et protector eorum est.
Dñs memor fuit nostri: et benedixit nobis.
Bñdixit domui israel: benedixit domui aaron.
Bñdixit oĩbus qui timẽt dñm: pusillis cũ maiorībꝰ
Adiiciat dñs super vos: sup vos ⁊ sup filios vr̃os.
Bñdicti vos a dño: qui fecit celum et terram.
Celum celi dño: terrã autem dedit filiis hominũ.
Non mortui laudabunt te dñe: neqꝫ oẽs qui descẽdunt in infernum.
Sed nos q̃ viuimꝰ benedicimus dño: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum.
Gloria. An̄ Nos qui viuimus bñdicimꝰ dño. Cap̄.
2. thes sa. 3. Dominꝰ autẽ dirigat corda et corpora nostra: in charitate dei ⁊ patiẽtia xp̄i. Hoc cap̄. di ad vesp. in oĩbus do. et fer. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad. lxx. et a Deus omniũ. vsqꝫ ad aduentũ dñi/ qñcũqꝫ de tẽporali agit. Dñica in fer. a. lxx. vsqꝫ ad. xl. qñ de fe. agit. Et sil'r sequẽs hyꝰ di ad vesp. in oĩbꝰ do. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad. xl. et a Deus oĩm vsqꝫ ad aduentũ: tã in do. diebꝰ q̃ in fer. qñ de tp̄ali agit. Hymnꝰ.

Lucis creator optime
lucẽ diex proferens:
primordiis lucis noue/
mundi parãs originem.
Qui mane iũctũ vesperi
diẽ vocari p̄cipis: tetrum
chaos illabitur/ audi preces cum fletibus.
Ne mẽs grauata crimine / vite sit exul munere:
dum nil perenne cogitat/
seseqꝫ culpis illigat.
Celorũ pulset intimum/
vitale tollat premiũ/ vitemus omne noxiũ/ purgemus omne pessimum.
Presta pat' piissime/ p̄riqꝫ cõpar vnice: cũ spũ paraclito/ regnans p̄ oẽ scl'm. Amen. Vsqꝫ ad purifi. di
Gl'ia tibi dñe q̃ na. ℣. Dirigat' dñe ad te oro mea. ps. 140.
℟. Sicut incẽsum ĩ ɔspectu tuo. Iste ℣. di ad vesp. in oĩbus do. dieb' et fer. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad. xl. et a Deus omniũ. vsqꝫ ad

aductum: qm̄ de tp̄e agit.
¶ Fer.ij.ad vesperas. ps.
114. Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s: vocē orationis mee.
Quia inclinauit aurez suam michi: et in diebus meis inuocabo.
Circundederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocaui.
O dn̄e libera animā meā misericors dn̄s ꝛ iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos domin⁹: humiliatus sum et liberauit me.
Conuertere aīa mea in requiem tuam: quia dn̄s benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo domio: in regione viuorū. Gloria patri.
ān. Inclinauit dominus aurem suam michi. ps.
115. Credidi ꝑpter qd̄ locutus sum: ego autē humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuā dn̄o pro oībus q̄ retribuit michi.
Calicē salutarꝭ accipiā: et nomen dn̄i inuocabo.
Vota mea dn̄o reddam coram omni populo eius: preciosa in conspectu dn̄i mors sanctorum eius.
O domine qꝛ ego seruus tuus: ego seruus tuus et filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: ꝛ nomē dn̄i inuocabo
Vota mea dn̄o reddam in cōspectu omnis populi eius: in atriis domus dn̄i in medio tui hierusalem.
Gloria. ān. Credidi propter qd̄ locutus sum. ps.
Laudate dn̄m omnes gentes: laudate eum omnes populi. 116.
Qm̄ cōfirmata est super nos mīa eius: et veritas dn̄i manet in eternum.
Gloria patri. ān. Laudate dn̄m oēs gentes. ps.
Ad dn̄m cum tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. 117.
Domine libera animam meam a labiis iniquis: ꝛ a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut qd̄ apponatur tibi: ad lin-

guam dolosam.
Sagitte potentis acute: cũ carbonib⁹ desolatorijs
Heu michi qz incolatus me⁹ prolongat⁹ est habitaui cũ habitãtib⁹ cedar: multum incola fuit aĩa mea.
Cum his qui oderũt pacem erã pacificus: cũ loquebar illis impugnabãt me gratis. Gl'ia. An. Clamaui ꝛ exaudiuit me. ps
120. Leuaui oculos meos in mõtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meum a dño: qui fecit celũ et terram.
Non det in cõmotionem pedem tuum: neqz dormitet qui custodit te.
Ecce nõ dormitabit neqz dormiet: q̃ custodit israel.
Dñs custodit te domin⁹ protectio tua: super manum dexteram tuam.
Per diem sol nõ vret te: neqz luna per noctem.
Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animã tuam dominus.
Dñs custodiat introitũ tuum et exitũ tuũ: ex hoc nũc ꝛ vsqz in scl'm. Gl'ia.
An. Auxiliũ meum a dño. Cap. Dñs autẽ di. Dñe ne in ira. vsqz ad. xl. qñ de iij. fer. agit: tunc ad vesp. fer. ij. dicitur sequẽs hy⁹.
Immense celi cõditor/ qui mixta ne confunderẽt: aq̃ fluẽta diuidens celum dedisti limitem.
Firmãs locũ celestibus simulqz terre riuulis: vt vnda flammas temperet/ terre solũ ne dissipent.
Infunde nunc pijssime/ donũ perennis grẽ: fraudis noue ne casibus/nos error atterat vetus.
Lucẽ fides inueniat/sic luminis iubar ferat: hec vana cũcta terreat/hanc falsa nulla comprimant.
Presta par pijssime. V⁹. Dirigar dñe. Per estatem hy⁹ Lucis crea. V. Dirigar dñe. A. Magnificet te semp aĩa mea de⁹ meus. ps. Magt. Preces vt. Dño vt decet. Mẽo. de scã maria. ꝛc. Memo. vt ad matut. in. ij. fer. ¶ Feria tertia ad ves. Psalmus.

Letatus sum in his que dicta sunt michi: in domũ dñi ibimus. 121.
Stãtes erãt pedes nostri: i atrijs tuis hierusalem.
Hierusalẽ q̃ edificat vt ciuitas: cuius participa:

tio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus tribus domini: testimonium israel ad confitendum nomini domini
Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.
Rogate q̃ ad pacẽ sunt hierusalem: ꝛ abundãtia diligentibus te.
Fiat pax ĩ virtute tua: ꝛ abũdãtia ĩ turrib⁹ tuis
Propt' fratres meos et ꝓximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domuz dñi dei nostri: quesiui bona tibi.
Gloria. An. In domũ dñi letãtes ibimus. Psalm⁹.
122. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorũ in manibus dñorũ suorũ
Sicut oculi ãcille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nostri ad dñz deũ nostrum/ donec misereatur nostri.
Miserere nr̃i dñe miserere nostri: q2 multũ repleti sumus despectione.
Q2 mlt'ũ repleta est aĩa nr̃a: opprobriũ abundãtibus et despectio sup̃bis.
Gloria. A. Qui habitas in celis miserere nobis. Ps.

Nisi q2 dñs erat in nobis dicat nũc israel: nisi q2 dñs erat in nobis. 123.
Cũ exurgerẽt homines in nos: forte viuos deglutissent nos.
Cum irasceretur furor eorꝝ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrentẽ ptrãsiuit anima nostra/ forsitan ptrãsisset anima nostra: aquã intolerabilem.
Benedictus dñs qui nõ dedit nos in captione dẽtibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta ẽ: de laqueo venantium.
Laqueus contritus est et nos liberati sumus.
Adiutoriũ nostrum ĩ nomine dñi: qui fecit celum et terram. Gloria pa. An.
Adiutorium nostrum in nomine domini. Psalm⁹.
Qui confidũt in dño 124.
sicut mõs sion: non cõmouebitur ĩ eternum / qui habitat ĩ hierusalem
Mõtes ĩ circuitu eius et dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsq3 in seculum.
Q2 nõ reliquet dñs vg̃a peccatorũ sup sortẽ iustorũ: vt nõ extendant iusti

ad iniqtatē manus suas
Benefac domine bonis:
et rectis corde.
Declinantes aūt in obli-
gatiōes adducet dn̄s cū
operātibus iniquitatem:
pax super israel. Gloria
patri. an Benefac dn̄e bo
nis et rectis corde. ps.
125. In cōuertendo dn̄s ca
ptiuitatē sion facti su
mus sicut consolati.
Tunc repletum est gau-
dio os nostrum: et lingua
nostra exultatione.
Tunc dicent inter gen-
tes magnificauit domin9
facere cum eis.
Magnificauit dominus
facere nobiscum: facti su-
mus letantes.
Conuertere dn̄e captiui
tatem nostram: sicut tor-
rens in austro.
Qui seminant in lachri-
mis: in exultatione metēt
Euntes ibant et flebant:
mittentes semina sua.
Uenientes autē venient
cū exultatione: portātes
manipulos suos. Gloria
patri. an Facti sumus si
cut consolati. Capl'm Dn̄s
autem. R Domine ne in
ira. vsqz ad.xl. Hymnus.
Telluris ingēs condi
tor/mūdi solum qui

eruens: pulsis aque mole
stiis / t'rā dedisti imobilē.
Ut germē aptū pferēs/
fuluis decora floribus: fe
cunda fructu sisteret/ pa
stūqz gratum redderet.
Mētis peruste vulnera/
munda viroris gratia: vt
facta fletu diluat/motusqz
qz prauos atterat.
Iussis tuis obtēperet/
nullis malis approximet
bonis repleri gaudeat/et
mortis actum nesciat.
Presta pr. V Dirigatur
Per estatē.hy9. Luc? cre
ator. V Dirigat. Exul-
tauit spūs me9 i dn̄o deo
salutari meo. ps. Magt.
Preces vt s. oro vt decet.
¶ Feria.iiij. Ad vesp. an.
Nisi dn̄s edi- 126.
ficauerit do
mum: in va
nuz labora-
uerūt q edi-
ficant eam.
Nisi dn̄s custodierit ci-
uitatem: frustra vigilat
qui custodit eam.
Uanum est vobis ante
lucē surgere/surgite post
q̄ sederitis: qui māduca-
tis panem doloris.
Cum dederit dilectis su
is somnū: ecce hereditas
domini filij merces fru-

eius ventris.
Sicut sagitte ī manu po=
tentis: ita filii excussorū.
Beatus vir q̄ impleuit
desideriū suum ex ipsis:
non confundetur cum lo=
quetur inimicis suis in
porta. Gloria patri. an.
Beatus vir qui impleuit
desiderium suum. ps.
127. Beati oēs qui timent
dominū: qui ambu=
lant in viis eius.
Labores manuum tua
rum quia manducabis:
beatus es ꝛ bene tibi erit
Uxor tua sicut vitis abū
dās: in lateribꝰ domꝰ tue
Filii tui sicut nouelle oli
uarū: ī circuitu mēse tue.
Ecce sic benedicetur ho
mo: qui timet dominum.
Benedicat tibi dñs ex sion:
ꝛ videas bona hierusalē/
omnibus diebus vite tue
Et videas filios filiorū
tuorum: pacē sup israel.
Gloria. an. Beati omnes
qui timēt dominum. ps.
128. Sepe expugnauerūt
me a iuuētute mea:
dicat nunc israel.
Sepe expugnauerūt me
a iuuentute mea: etenim
non potuerunt michi.
Supra dorsū meū fabri=
cauerūt pctōres: prolōga
uerunt iniquitatē suam.
Dñs iustus cōcidet cer=
uices pctōrū: confundan
tur et cōuertant retrorsū
omnes qui oderunt sion.
Fiant sicut fenum tecto
rum quod priusq̄ euella
tur exaruit.
De quo nō impleuit ma=
nū suā qui metet: et sinū
suū q̄ manipulos colliget
Et nō dixerūt q̄ pteribāt
bñdictio dñi sup vos: be=
nediximus vobis in no=
mine dñi. an. Bñdiximus
vobis in nomine dñi. ps.
De profundis clama 129.
ui ad te dñe: domine
exaudi vocem meam.
Fiant aures tue inten=
dentes: in vocem depreca
tionis mee.
Si iniquitates obserua=
ueris domine: domīe q̄s
sustinebit?
Quia apud te ppitiatio
est et propter lgem tuam
sustinui te domine.
Sustinuit anima mea ī
verbo eius: sperauit aīa
mea in domino.
A custodia matutina vs
q̄ ad noctem speret isra=
el in domino.
Quia apud dominū mi=
sericordia: et copiosa apd
eum redemptio.

Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatib⁹ eius.
An. De profundis clamaui ad te domine. Psalm⁹

130. Domine nō est exaltatum cor meum: neq; elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus super me.
Si non hūiliter sentiebā: sed exaltaui aiam meam
Sicut ablactatus est sup matre sua: ita retributio in anima mea.
Speret israel ī domīo: ex hoc nūc & vsq; in seculum
An. Speret israel in domino. Cp. Dominus autem dirigat. A. Dn̄e ne in ira. vsq; ad quadragesi. hy⁹.

Celi de⁹ sanctissime/ qui lucidū centrum poli: cādore pigis igneo/ augens decoro lumine.
Quarto die qui flāmeā/ solis rotam constituens: lune ministrans ordini/ vagos recursus siderū.
Ut noctibus vel lumini direptionis terminū: primordiis & mēsium/ signū dares notissimum.
Illumina cor hoīm/ absterge sordes mētiū/ resolue culpe vinculū / euerte moles criminū. Presta pater. ℣. Dirigatur. Per estatem. hy⁹. Lucis crea. ℣. Dirigatur. A. Respexisti hūilitatē meā domine deus meus. ℣. Mḡt. Preces vt supra. ¶ Feria. v. ad vesperas. Psalmus.

Memēto dn̄e 131.
dauid & ois mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dn̄o: votum vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū dom⁹ mee: si ascēdero in lectum strati mei.
Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiem tēporibus meis donec inueniā locū domino: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuimus eā in effrata: inuenimus eam in campis silue.
Introibim⁹ ī tabernaculum eius: adorabim⁹ in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiē tuam: tu et arca sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

Propter dauid seruum tuum: nō auertas faciē christi tui
Jurauit dn̄s dauid veritatē et nō frustrabitur eum de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui testamentū meū: et testimonia mea hec que docebo eos.
Et filii eorum vsqꝫ in seculum: sedebunt super sedem tuam.
Quoniā elegit dominus sion: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea ī seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduā ei⁹ bn̄dicēs bn̄dicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induā salutari: et sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos ei⁹ induā confusione: sup ipm autē efflorebit sanctificatio mea.
Gloria. Aña. Et oīs mansuetudinis eius. Psalmus.
132. Ecce q̄ꝫ bonū et q̄ꝫ iocūdū: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite quod descēdit in barbam: barbam aaron.
Q ꝺ descēdit in orā vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem sion.
Q m illic mādauit dominus benedictionem: et vitam vsqꝫ in seculum.
Gloria. Aña. Ecce q̄ꝫ bonum et q̄ꝫ iocundū. Non dr ad vespe. iste ps. Psalmus.
Ecce nunc benedicite dominum: oēs serui domini. 133.
Qui statis in domo dn̄i: in atriis dom⁹ dei nostri.
In noctib⁹ extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Bn̄dicat te dn̄s ex sion: q̄ fecit celum et terram. Ps.
Laudate nomen dn̄i: laudate serui dn̄m. 134.
Qui statis in domo dn̄i: in atriis domus dei nr̄i.
Laudate dn̄m q̄m bon⁹ dn̄s: psallite nomini eius quoniam suaue.
Quoniam iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.
Quia ego cognoui q̄ magnus est dominus: et de⁹ noster pre omnibus diis.
Oīa quecūqꝫ voluit dn̄s fecit in celo et in terra: in

mari et in oībus abyssis.
E duces nubes ab extre mo terre: fulgura in plu uiam fecit.
Q ui producit ventos de thesauris suis: q̄ pcussit pͥmogenita egypti: ab ho mine vsq ad pecus.
E t misit signa et prodi gia i medio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius.
Q ui pcussit gentes mul tas ꝛ occidit reges fortes
S eon regē amorreoꝝ et og regem basan: et oīa re gna chanaam.
E t dedit terram eorum hereditatē: hereditatem israel populo suo.
D n̄e nomē tuū in eternū dn̄e mēoriale tuū in gn̄a tione et generationem.
Q uia iudicabit domin⁹ populum suum: et in ser uis suis miserebitur.
S imulachra gētium ar gentum et aurum: opera manuum hominum.
O s habent ꝛ non loquen tur: oculos habent et non videbunt.
A ures habent et nō au dient: neq enim est spiri tus in ore ipsorum.
S imiles illis fiāt qui fa ciunt ea: ꝛ omnes qui con fidunt in eis.
D om⁹ israel benedicite dominum: domus aaron benedicite dominum.
D om⁹ leui bn̄dicite dn̄z: q̄ timet ꝫ deū bn̄dicite dn̄z
B n̄dictus dn̄s ex sion: q̄ habitat in hierl'm. A lia.
a. Omnia quecūq voluit dominus fecit. Psalmus

C Onfitemini dn̄o quo niā bonus: quoniam in eternum mia eius. 135.
C onfitemini: deo deoꝝ.
C onfitemini: dn̄o dn̄oꝝ
Q ui facit: mirabilia ma gna solus.
Q ui fecit celos in itelle:
Q ui firmauit terrā (etu super aquas.
Q ui fecit luminaria ma gna.
S olem: in potestatē diei
L unam ꝛ stellas: in po testatem noctis.
Q ui pcussit egyptū: cuz primogenitis eorum.
Q ui eduxit israel: de me dio eorum.
I n manu potenti: et bra chio excelso.
Q ui diuisit mare rubꝝ in diuisiones.
E t eduxit israel: per me dium eius.
E t excussit pharaonē et ꝟtutē eius: i mari rubro

Qui traduxit populum ſuum: per deſertum.
Qui percuſſit reges: magnos.
Et occidit reges: fortes
Seon: regem amorreoꝝ
Et og: regem baſan.
Et dedit terram eoꝝ: hereditatem.
Hereditatē iſrl' ſuo ſuo
135. Quia i hūilitate nr̄a: memor fuit noſtri.
Et redemit nos: ab inimicis noſtris.
Qui dat eſcā: omi carni.
Confitemini: deo celi.
Confitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eternum mia eius Gloria. An. Quoniā in eternum mia eius. Pſalm⁹.
136. Super flumina babylonis illic ſedimus ⁊ fleuimus: dū recordaremur tui ſion.
In ſallicib⁹ in medio ei⁹: ſuſpendim⁹ organa nr̄a.
Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerunt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnum cantate nobis de canticis ſion.
Quō cātabimus cāticū domini: in terra aliena.
Si oblit⁹ fuero tui hirl'z obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: ſi nō meminero tui.
Si non ꝓpoſuero tui hieruſalem: in principio leticie mee.
Memor eſto domine filiorum edom: in die hieruſalem.
Qui dicūt exinanite exinanite vſq3 ad fundamētum in ea.
Filia babylōis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionem: quam retribuiſti nobis.
Beatus q̄ tenebit: ⁊ allidet paruulos ſuos ad petrā. Gloria. An. Hymnū cātate nobis de cāticis ſion. Cap. Dn̄s aūt dixi. Dn̄e ne in irā. vſq3 ad .xl. Hy⁹.
Magne de⁹ potētie: q̄ ex aquis ortū gen⁹ partim remittis gurgiti partim leuas in aera.
Diuerſa limphis imprimens ſubuecta celis irrogans: vt ſtirpe vna prodita diuerſa rapiant loca.
Largire cūctis ſeruulis q̄s mūdat vnda ſāguis: neſcire lapſus criminū / nec ferre mortis tedium.
Vt culpa nullū dep̄mat nullū leuet iactātia eliſa mens ne concidat / elata mēs ne corruat. Preſta

pat. ℣. Dirigat dñe. Per
estatẽ hy⁹. Lucis creator
℣. Dirigat. An. Deposuit
potentes sanctos perse=
quentes et exaltauit hu=
miles christum confiten=
tes. ps. Magt. Preces. ⁊c.
vt supra ⁊ memo. feri. vt
in. ii. fer. ad matu. patet.
¶ Feria. vi. Ad vesp. ps.

137. Onfitebor
tibi domine
in toto cor=
de meo: qm̃
audisti ver
ba oris mei.
In conspe=
ctu ãgelorum psallã tibi: ado
rabo ad tẽplum sctm̃ tuũ
et confitebor nomini tuo.
Super mĩa tua ⁊ verita
te tua: quoniã magnifica
sti super omne nomẽ san=
ctum tuum.
In q̃cũq3 die inuocauero
te exaudi me: multiplica=
bis in aĩa mea virtutem
Cõfiteant tibi dñe omes
reges terre: qr audierũt
omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs dñi:
qm̃ magna est gloria dñi
Qm̃ excelsus dñs ⁊ hũi=
lia respicit: ⁊ alta a longe
cognoscit.
Si ambulauero ĩ medio
tribulationis viuificabis
me: ⁊ super iram inimico
rum meorum extendisti
manum tuam et saluum
me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pro me dñe
mĩa tua in seculũ: opera
manuum tuarũ ne despi=
cias. Gloria. An. In cõspe
ctu angelorum psallam ti
bi deus meus. Psalmus.

Domine probasti me 138.
et cognouisti me: tu
cognouisti sessionẽ meã
et resurrectionem meam
Intellexisti cogitatiões
meas de longe: semitam
meam et funiculum meũ
inuestigasti.
Et omnes vias meas pre=
uidisti: quia nõ est sermo
in lingua mea.
Ecce dñe tu cognouisti
oĩa nouissima et antiqua
tu formasti me / et posui=
sti super me manum tuã.
Mirabilis facta est sciẽ=
tia tua ex me: cõfortata ẽ
et non potero ad eam.
Quo ibo a spũ tuo: et q̃
a facie tua fugiam?
Si ascẽdero in celum tu
illic es: si descẽdero ad in=
fernum ades.
Si sumpsero pẽnas me=
as diluculo: et habitaue=
ro in extremis maris.
Etenim illuc man⁹ tua

deducet me: et tenebit me
dextera tua.
Et dixi forsitã tenebre cõ
culcabunt me: et nox illu-
minatio mea in delicijs
meis.
Quia tenebre non obscura-
buntur a te/ et nox sicut dies
illuminabitur: sicut tene-
bre eius ita et lumẽ eius
Quia tu possedisti renes
meos: suscepisti me de vte
ro matris mee.
Confitebor tibi quia terri-
biliter magnificatus es:
mirabilia opa tua et aia
mea cognoscet nimis.
Nõ est occultatũ os me
um a te qd fecisti in occul
to: et substantia mea in in
ferioribus terre.
Imperfectũ meũ viderũt
oculi tui et i libro tuo om
nes scribẽtur: dies forma
buntur et nemo in eis.
Michi autẽ nimis hono-
rificati sunt amici tui de-
us: nimis cõfortatus est
principatus eorum.
Dinũerabo eos et super
arenã multiplicabuntur:
exurrexi et adhuc sũ tecũ
Si occideris deus pecca
tores: viri sanguinum de
clinate a me.
Quia dicitis i cogitatione:
accipiant in vanitate ciui
tates suas.
Nõne qui oderũt te dñe
oderã: et super inimicos
tuos tabescebam.
Perfecto odio oderam
illos: inimici facti sunt mi
chi.
Proba me deus et scito
cor meũ: interroga me et
cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis
in me est: et deduc me in
via eterna. an. Domine
probasti me et cognoui-
sti me. Psalmus.
Eripe me dñe ab ho- 139.
mine malo: a viro ini
quo eripe me.
Qui cogitauerũt iniqta
tes in corde: tota die cõsti
tuebant prelia.
Acuerunt linguã suã si-
cut serpentes: venenum
aspidũ sub labijs eorum.
Custodi me dñe de ma-
nu petõris: et ab homini-
bus iniquis eripe me.
Qui cogitauerunt sup-
plantare gressus meos:
absconderunt superbi la-
queum michi.
Et funes extẽderũt i la-
queum: iuxta iter scanda
lum posuerunt michi.
Dixi domino deus meus
es tu: exaudi dñe vocem
deprecationis mee.

Dñe dñe virtus salutis mee: obũbrasti super caput meum in die belli.
Nõ tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerunt cõtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorũ: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadẽt sup eos carbões in ignẽ deiicies eos: i miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur ĩ terra: virũ iniustũ mala capient in interitu.
Cognoui qr faciet dñs iudiciũ inopis: et vindictam pauperum.
Verũtamẽ iusti ɔfitebũtur nomini tuo: ꝛ habitabunt recti cum vultu tuo
Gloria. An. A viro iniquo libera me dñe. Psalmus.

140. Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in cõspectu tuo: eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vespertinum
Pone domine custodiã ori meo: ꝛ ostiũ circũstantie labiis meis.
Nõ declines cor meũ in verba malicie ad excusãdas excusatiões in peccatis
Cũ hoĩbus operãtibus iniqtatẽ: ꝛ nõ cõmunicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in mĩa ꝛ increpabit me: oleũ autẽ peccatoris non impinguet caput meum.
Qm adhuc ꝛ orõ mea in beneplacitis eorũ: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea qm potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nr̃a secus infernum: quia ad te dñe dñe oculi mei in te speraui/non auferas animam meam.
Custodi me a laq̃o quẽ statuerunt michi: et ab scandalis operantiũ iniquitatem.
Cadẽt ĩ retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam
Gloria pri. Sicut erat.
An. Domine clamaui ad te exaudi me. Psalmus.
Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dñm deprecat⁹ sum. 141
Effundo in cõspectu ei⁹ orationem meã: et tribu

lationem meam ante ip-
sum pronuncio.
In deficiendo ex me spi-
ritum meum: et tu cogno
uisti semitas meas.
In via hac qua ambula
bam: abscōderūt laqueū
michi.
Cōsiderabam ad dexte-
ram et videbā: et nō erat
qui cognosceret me.
Periit fuga a me: et nō
est q̄ requirat aīam meā
Clamaui ad te domine
dixi tu es spes mea: por-
tio mea in terra viuentiū
Intende ad deprecatio-
nem meā: quia humilia-
tus sum nimis.
Libera me a persequen
tibus me: quia conforta-
ti sunt super me.
Educ de custodia aīam
meam ad confitendū no-
mini tuo: me expectāt iu-
sti donec retribuas mihi
Gloria. ān. Portio mea
dn̄e sit in terra viuētium
Cap. Dn̄s autem dirigat
Sequens hy⁹ dr soliū ad
vesp. fer. vi. proxima ante
do. in. xl. quādo in p̄dicta
fer. vi. agitur de fer. Hy⁹.
Plasmator hoīs de⁹
q̄ cūcta sol⁹ ordināś
humum iubes pducere/
reptantis et fere genus.
Qui magna rerū corpa
dictu iubentis viuida: vt
seruiant per ordinē / sub-
dens dedisti homini.
Repelle a suis tuis / q̄c-
quid p immundiciā: aut
moribus se suggerit aut
actibus se interserit.
Da gaudiorum p̄mia /
da gratiarū munera / dis-
solue litis vincula / astrin
ge pacis federa.
Presta pr. ℣. Dirigatur
Per estatem hy⁹. Lucis
creator. ℣. Dirigatur. ān Luce i.c.
Suscepit de⁹ israel puer
suū sicut locut⁹ est abra-
hā et semini ei⁹: et exalta-
uit hūiles vsq̄ i seculum.
Ps. Magt. preces. et c. vt
in. ij. fer. ad matu. Nō dr
ad vesperas iste p̄. 142.
Domine exaudi orationē
meā auribus pcipe obse-
crationem meam. Sab
bato ad vesp. Psalmus.

Benedictus 143.
dn̄s de⁹ me-
us q̄ docet
man⁹ meas
ad preliū: et
digitos me-
os ad bellum.
Misericordia mea et re-
fugium meum: susceptor
meus et liberator meus.
Protector me⁹ et in ipso

ſperaui qui ſubdit popu-
lum meum ſub me.
Dñe quid eſt homo q̄r in
notuiſti ei: aut fili⁹ hois
quia reputas eum.
Homo vanitati ſimilis
factus eſt: dies eius ſicut
vmbra pretereunt.
Dñe iclina celos tuos et
deſcende: tāge montes et
fumigabunt.
Fulgura coruſcationē
et diſſipabis eos: emitte
ſagittas tuas et contur-
babis eos.
Emitte manū tuam de
alto eripe me ⁊ libera me
de aq̄s mult̄: et de manu
filiorum alienorum.
Quorū os locutū eſt va
nitatem: et dextera eorū
dextera iniquitatis.
Deus canticū nouū can
tabo tibi: in pſalterio de-
cachordo pſallam tibi.
Qui das ſalutē regibus
qui redemiſti dauid ſer-
uum tuū/de gladio mali-
gno eripe me.
Et erue me de manu fi-
liorum alienorum quorū
os locutum eſt vanitatē
et dextera eorum dextera
iniquitatis.
Quorū filij ſicut nouel-
le plantationes: in iuuen
tute ſua.
Filie eorum compoſite:
circumornate vt ſimilitu
do templi.
Promptuaria eorū plena:
eructātia ex hoc in illud.
Oues eorum fetoſe abū-
dātes in egreſſibus ſuis:
boues eorum craſſe.
Non eſt ruina macerie:
neq̧ trāſitus neq̧ clamor
in plateis eorum.
Beatū dixerunt populū
cui hec ſunt: beat⁹ popu-
lus cuius dñs deus eius
Gloria pri. ℟. Benedict⁹
dñs deus meus. Pſalm⁹
Exaltabo te de⁹ meus 144.
rex et benedicam no
mini tuo in ſeculum: et in
ſeculum ſeculi.
Per ſingulos dies bene-
dicam tibi: ⁊ laudabo no-
men tuum in ſeculum: et
in ſeculum ſeculi.
Magn⁹ dñs et laudabi-
lis nimis: et magnitudi-
nis eius non eſt finis.
Gñatio et gñatio lauda-
bit opera tua: et potentiā
tuam pronunciabunt.
Magnificētiā glorie ſcti-
tatis tue loquentur: ⁊ mi
rabilia tua narrabunt.
Et virtutem terribiliū
tuorum dicēt: ⁊ magnitu
dinem tuam narrabunt.
Memoriā abūdātie ſua

uitatis tue eructabunt: ⁊ iustitia tua exultabunt.
M iserator et misericors dominus: patiens ⁊ multum misericors.
S uauis dñs vniuersis et miserationes eius sup omnia opera eius.
C onfiteant̃ tibi domine oĩa opera tua: ⁊ sancti tui benedicant tibi.
G loriã regni tui dicẽt: et potẽtiam tuam loquent̃.
V t notã faciant filijs hominũ potentiã tuã: et gloriam magnificẽtie regni tui.
R egnum tuũ regnũ omniũ seculorum: et dñatio tua in omni generatione et generationem.
F idelis dñs i omnibus verbis suis: ⁊ sanctus in omnibus operibus suis.
A lleuat dñs oẽs qui corruunt: ⁊ erigit oẽs elisos
O culi oĩm in te sperant dñe: et tu das escam illis in tempore oportuno.
A peris tu manũ tuã: et imples omne animal benedictione.
I ustus dñs in oib⁹ vijs suis: et sanctus in oibus operibus suis.
P rope est dñs oibus inuocãtibus eum: oibus inuocãtibus eũ in veritate
V oluntatem timẽtium se faciet et deprecationẽ eorũ exaudiet: et saluos faciet eos.
C ustodit dñs omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.
L audationẽ dñi loquetur ós meũ ⁊ bñdicat oĩs caro nomini sctõ eius in seculũ: et in seculũ seculi.
Glia patri. ã. In eternũ et in seculum seculi. Ps.

L Auda aia mea dñm 145.
laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo ꝙ̃diu fuero.
N olite cõfidere in principibus in filijs hoim: in q̃bus non est salus.
E xibit spũs ei⁹ ⁊ reuertetur in terrã suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
B eatus cuius deus iacob adiutor ei⁹ / spes ei⁹ in domino deo ipsius q̃ fecit celũ ⁊ terram: mare ⁊ omnia que in eis sunt.
Q ui custodit veritatem in seculum facit iudiciũ iniuriam patiẽtibus: dat escam esurientibus.
Dñs soluit ꝯpeditos: dominus illuminat cecos.
D ñs erigit elisos: dñs

diligit iustos.
Dñs custodit aduenas pupillũ & viduã suscipiet et vias peccõrũ disperdet.
Regnabit dñs in secula deus tuus sion in generatione & generationem.
Gloria. Ã. Laudabo deũ meum in vita mea. Ps.
146. Laudate dñm qm̃ bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio.
Edificans hierusalẽ dominus: dispersiões israelis congregabit.
Qui sanat ꝯtritos corde et alligat cõtritiões eorũ
Qui numerat multitudinem stellarũ: & omnibus eis nomina vocat.
Magn⁹ dñs noster & magna vtus eius: & sapiẽtie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dñs: humiliãs aũt peccatores vsq; ad terram.
Precinite dño in confessione: psallite deo nostro in cithara.
Qui operit celũ nubib⁹ et parat terre pluuiam.
Qui producit in mõtib⁹ fenum: & herbam seruituti hominum.
Qui dat iumẽtis escam ipsorum: et pullis coruorum inuocãtibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tybijs viri beneplacitũ erit ei.
Beneplacitũ est dño super timẽtes eum: et in eis qui sperãt super mia ei⁹.
Gl'ia pa. Ã. In deo nostro iocunda sit laudatio. Ps.
Lauda hierl'm dñm: lauda deum tuũ siõ. 147.
Qm̃ ꝯfortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquiũ suũ terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit cristallum suã sicut buccellas: ante faciez frigoris ei⁹ q̃s sustinebit
Emittet verbũ suũ et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque.
Qui annunciat verbum suũ iacob: iustitias et iudicia sua israel.
Nõ fecit taliter omni nationi: & iudicia sua nõ manifestauit eis. Gloria. Ã.
Lauda hierusalem dñm

Cpm. 2. Ad corinthios. 1.

Benedictus de⁹ et pater dñi nr̃i iesu christi pater misericordiarũ et de⁹ toti⁹ consolationis: qui consolaẜ nos in omni tribulatione nostra. Deo grãs. Hoc cpm. dr̃ in sab. ad ves. ã Dñe ne i ira. vsq ad. lxx. et a Deus oim. vsq ad aduen. dn̄i: qn̄ de do. agiẜ. Hic seqñs. Hy⁹. dicitẜ ad ves. in sabbato a Dñe ne in ira, vsq ad. lx. qñ de dñica agitur. Hy⁹.

2. Co. 1. a. Deus creator omniũ polic rector vestiẽs diem decoro lumie/noctẽ soporis gratia.

Art⁹ solutos vt qẽs reddat laboris vsui: mẽtesq fessas alleuet/luctusq sol uat anxios.

Grates peracto iã die et noctis exortu preces: votis reos vt adiuues hymnum canentes soluimus

Te cordis ima cõcinant te vox canora concrepet te diligat castus amor/te mens adoret sobria.

Ut cum pfundo clauserit/diem caligo noctium: fides tenebras nesciat/et nox fidei luceat.

Dormire mẽtẽ ne sinas dormire culpa nouerit: castos fides refrigerãs/somni vaporem tẽperet.

Exuta sensu lubrico/te cordis alta somnient: ne hostis inuidi dolo/pauor quietos suscitet.

Christũ rogemus et patrẽ/christi patrisq spm̄: vnum potens per omnia foue precantes trinitas. Amẽ. ℣ Uespertina oratio ascẽdat ad te domine ℟ Et descendat super nos mia tua. Seqñs hy⁹ dr̃ in sabbatis ad vesp. ã. Deus oim. vsq ad aduẽ. qñ de dñica agitur. Hy⁹.

O Lux beata trinitas ꝛ principalis vnitas: iam sol recedit igneus infunde lumen cordibus.

Te mane laudũ carmie te deprecemur vesperi: te nostra supplex gl'ia ꝑ cũcta laudet secula.

Deo pr̄i sit gl'ia eiusq soli filio: cũ spiritu paraclyto/ et nunc ꝛ in perpetuũ Amẽ. ℣ Uespertina oro. Et dr̃ ã. vt decet. Canticũ.

Magnificat: aĩa mea dominum. Luce 1. e.

Et exultauit spũs meus in deo salutari meo.

Quia respexit hũilitatẽ ancille sue: ecce eñ ex hoc beatam me dicent oẽs ge

nerationes.
Quia fecit mihi magna qui potēs est: et sanctum nomen eius.
Et mia eius a progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: dispersit supbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suū: recordatus mie sue.
Sicut locut⁹ est ad pr̄es nostros: abrahā ꝛ semini eius in secula. Gloria pa.
Ad complet. dicto Pater noster. et Aue maria Incipiat sacerdos. Conuerte nos deus salutaris noster. ℟. Et auerte irā tuam a nobis.
Deus in adiutoriū meū intende.
Dn̄e ad adiuuandū me festina. Gloria patri. ps.

4. Completorium.

Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iustitie mee i tribulatione dilatasti michi.
Miserere mei: et exaudi orationem meam.
Filii hoim vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatē et queritis mendacium.
Et scitote quoniam mirificauit dn̄s sanctū suū: dn̄s exaudiet me cum clamauero ad eum.
Irascimini ꝛ nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: ꝛ in cubilib⁹ vestris compungimini.
Sacrificate sacrificium iustitie et sperate in dn̄o multi dicunt quis ostendit nobis bona.
Signatū est sup nos lumen vult⁹ tui dn̄e: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: dormiam et requiescam.
Quoniam tu domie singulariter in spe: constituisti me. Gloria patri. ps.
In te domine speraui non confundar i eternum: in iustitia tua libera me. 30.
Inclina ad me aurē tuā accelera vt eruas me.
Esto mihi in deū protectorē: et in domū refugii

vt saluum me facias.
Quoniam fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: et ꝓpter nomē tuum deduces me et enutries me.
Educes me de laq̄o quē absconderūt michi: qm̄ tu es protector meus.
In man⁹ tuas dn̄e cōmēdo spm̄ meū: redēisti me dn̄e de⁹ veritat̄. Gl'ia. ps.
90. Qui habitat ī adiutorio altissimi: in ꝓtectione dei celi cōmorabit̄.
Dicet dn̄o susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugium meum deus me⁹ sperabo in eū.
Quoniam ipse liberauit me de laqueo venātium: et a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pēnis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.
A sagitta volante in die/ a negocio ꝑambulante in tenebris: ab incursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille/ et decē milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Uerumtn̄ oculis tuis cōsiderabis: et retributionē peccatorum videbis.
Quoniam tu es dn̄e spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Nō accedet ad te malū: et flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo.
Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in omnibus viis tuis.
In manib⁹ portabunt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidē ⁊ basiliscū ambulabis: ⁊ cōculcabis leonem et draconem.
Qm̄ ī me sperauit liberabo eū: protegā eum qm̄ cognouit nomen meum.
Clamauit ad me et ego exaudiā eum/ cū ip̄o sum in tribulatione: eripiā eū et glorificabo eum.
Longitudine dierū replebo eum: ⁊ ostendā illi salutare meum. Psalmus.
Ecce nūc bn̄dicite dominū: oēs serui dn̄i. 133.
Qui statis in domo dn̄i: in atriis domus dei nr̄i.
In noctib⁹ extollite manus vestras in sctā: et benedicite dominum.
Benedicat te dn̄s ex sion: qui fecit celum ⁊ terram.
Gl'ia. An. Miserere mihi dn̄e: ⁊ exaudi orōnē meā.
Hec predicta an̄. vt super

nos hos p totũ aduen. et a crastino octa. epip. vsq ad. xl. & a dñica in passio= ne vsq ad cenam dñi: et a crastino sctẽ trinita. vsq ad aductum domini: nisi in fes. et in octa. beate ma rie: et in festis reliquia x: et omniũ sanctorũ. Capi.

Hiere. 14.b. Tu in nobis es dñe/ & nomen sanctũ tuum inuocatũ est sup nos: ne derelinquas nos domine deus noster. Hoc cpm di= citur ad cõplet. per totũ annũ: nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche. Hymn9.

Te lucis an̄ terminũ/ rerum creator posci mus: vt solita clementia/ sis presul ad custodiam.

Procul recedãt somnia/ et noctiũ fantasmata: ho= stemq nostrum cõprime/ ne polluantur corpora.

Presta pat' ops/ p iesum xpm dñm: qui tecũ in per= petuũ/ regnat cuz sancto

Ho. 16 spiritu. Amen. ℣. Custo= di nos dñe. ℟. Ut pupil= lam oculi sub vmbra ala= rum tuarum pctege nos.

Canticum simeonis.

Luce 2.e. Nunc dimittis seruũ tuum dñe: scdm ver= bum tuum in pace.

Quia viderũt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti: ante faciem omnium populorum.

Lumẽ ad reuelationem gẽtiũ: et gloriã plebis tue israel. Gl'ia. an̄. Ueni dñe visitare nos in pace: vt le temur corã te corde perfe cto. Kyrie el'. &c. Sequũ= tur preces. Hoc cple. non mutat' in aduẽ. nisi in fes. dup. infra aduẽ. cõtingẽ. tunc eñi mutat' hy9. solũ= modo: et dicit hy9. Salua tor. Et nisi in cõme. b. ma. cu infra aduẽ. celeb. fue. tunc eñi in fine hym. dicit Gl'ia tibi dñe q̃ nat9. In Cõpl. vigi. nati. do. ad cple. sup 2. ps. an̄. Estote parati si'es Luce hoĩbus expectãtib9 dñm 12.e. suũ qñ reuertat' a nuptiis ps. Cũ inuo. et ceteri pi con sueti. Cp. Tu in no. Hy9.

Saluator mundi dñe/ qui nos saluasti ho= die: in hac nocte nos pte= ge/ & salua omni tẽpore.

Adesto nunc propitius/ et parce supplicantib9: tu dele nostra crimina/ tu te= nebras illumina.

Ne mẽtem somn9 oppri mat/ nec hostis nos surri= piat: nec vllis caro peti= mus/ cõmaculet' sordib9.

Te reformator sensuũ/

votis precamur cordiū: ut puri castis mentibus/ surgamus a cubilibus. Deo patri sit gl'ia/eiusq; soli filio:cum spiritu para clito/et nūc et in ppetuū. Amē. ℣. Custodi nos dñe. Hic hy⁹. dr ad cople. quo tidie usq; ad octa. epip. et in ipsis octa. & in omnibus festis dup. ab oc. epi. usq; ad primā do. xl. Et in omni bus festis dup. a pentec. usq; ad vigi. nati. dñi. Di cit etiā in vigi. pēte. & per ipsius ebdo. scil; in .v. iiii. et vi. fer. et sab. Et quotidie per octa. & in oct. assūp. & nati. bte marie: dedicatio nis ecclesie: siue de oct. fit seruitiū: siue de aliq̄ sacto ix. lec. Et per octa. corpo ris chri: vbi fiunt cū regie
Mar. 13. d. chori. ān. Uigilate oēs et orate/nescitis eni qn̄ tem pus sit: vigilate ergo ne scitis eni qn̄ dn̄s venier: sero/an media nocte / an gallicātu: an mane: ne cū venerit repente/inueniat vos dormiētes. ps. Nunc di. Preces &c. q̄ ad cople. pertinēt/expleātur. ¶ In
Cōpl. 3. die nati. do. ad cople. super pos ān. Natus est nobis hodie saluator q̄ est chrs dn̄s in ciuitate dauid. ps.

Cū inuo. Cap. Tu in nob. Hy⁹. Saluator. ℣. Custo di nos. ān. All'a: verbum caro factū est all'a: et ha bitauit in nobis all'a all'a Joan. 1. b.
ps. Nunc di. Preces &c. vt s. Hoc cōplet. non mu tat usq; ad circuncisionē. ān. vero sup Nunc dimit. dicit usq; ad vigi. epipha.
¶ In die circūcisionis do. Cōpl.
ad cōple. ā. Nato dn̄o an gelor chori canebāt dicē tes: salus deo nr̄o sedenti super thronū & agno. ps. 4.
Cū inuo. Cp. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ℣. Custo di. ā. All'a: verbū caro. ps. Nunc di. Preces &c. q̄ ad cople. pertinēt/expleant. Hoc cōple. nō mutat usq; ad vigi. epi. ¶ In vigilia Cōpl.
epi. ad cōple. sup pos ān. 5.
Lux de luce apparuisti chre: cui magi munera of ferunt all'a all'a all'a. ps. Cū inuo. Cap. Tu in nob. hy⁹. Saluator. ℣. Custo di. ān. All'a: oēs de saba Esaie venient all'a: aurū & thus 60. b. deferentes all'a all'a. ps. Nunc dimittis. Hoc comi pletorium nō mutat per totam octa. ¶ In crasti Cōpl. no epi. ad comple. ān. Mi 6. serere. ps. Cū inuo. Cp. Tu in nobis. Hy⁹. Te lu

eis. ℣. Custodi nos. aña. Salua nos dñe vigilantes: custodi nos dormientes: vt vigilemus cũ xp̃o/ et requiescam⁹ in pace. ps. Nunc dimit. orõ. Preces ꝛc. que ad complet. pertinent/ expleant. Hoc completo. dr a crastino octa. epi. vsq; ad. xl. Et a crastino sancte trinita. vsq; ad aduẽ. dñi: nisi in fest. dup. et p octa. visita. assump. et natiuit. beate marie: et dedicationis ecclesie: ꝛ nisi in cõmemo. bte marie.

Cõpl. 7. ¶ Dñica prima. xl. ad cõpleto. sup ps ãn. Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti letitiã in corde meo. ps. Cum inuo. Cp. Tu in no. Clericus ℟. In pace. Chor⁹ psequit in idipm. Dormiã et requiescã. Cleric⁹ ℣. Si dedero

Ps. 131. somnũ oculis meis: ꝛ palpebris meis dormitationẽ. Chor⁹. Dormiã Cleri. ℣. Gloria pri ꝛ filio ꝛ spũi scto. Chor⁹. In pace. Hy⁹.

Christe q̃ lux es et dies/ noct⁹ tenebras detegis: luciſq; lumẽ crederis/ lumẽ beatũ pdicans.

Precamur scẽ dñe/ defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies/ quietam noctem tribue.

Ne grauis sõn⁹ irruat/ nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens/ nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant/ cor ad te semp vigilet: dextera tua protegat/ famulos qui te diligunt.

Defensor nr̃ aspice/ insidiãtes reprime: guberna tuos famulos/ quos sanguine mercatus es.

Memento nr̃i dñe/ in graui isto corpore: q̃ es defensor aie/ adesto nobis dñe.

Deo pri sit gloria/ eiuſq; soli filio: cum spũ paraclito/ et nũc et in perpetuũ. Amẽ. ℣. Custodi nos. ãn.

Cũ vider⁹ nudũ operieũ et carnẽ tuam ne despexeris: tunc erũpet q̃si mane lumen tuũ: et gl'ia dñi colliget te. ps. Nũc dimittis. Esaie 58. c.

Hec predicta ãn. videlz Signatũ est. et ℟. In pace. et hy⁹. Chr̃e q̃ lux. dicãtur quotidie ad cõple. vsq; ad passionẽ dñi de q̃cũq; ñe serui. ãn. vo sup Nunc dimit. p. xv. dies. ¶ Dñica iii. xl. ad cõple. ãn. Signatũ est. ps. Cũ inuo. Cp. Tu in no. ℟m. In pace. Hy⁹. Chr̃e qui. ℣. Custodi. ps. Nũc di. ãn. Media vita in Cõpl. 8.

morte sum⁹: quē q̄rimus adiutorē nisi te dn̄e/ q̄ pro pctis nr̄is iuste irasceris Scte̅ de⁹ Scte̅ fortis Scte̅ ⁊ misericors saluator/ amare morti ne tradas nos. ℣. Ne ꝓiicias nos in tpe senectutis: cum defecerit virt⁹ nr̄a ne derelinquas nos dn̄e. Scte̅ de⁹. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nr̄as. Scte̅ fortis. ℣. Qui cognoscis occulta cordis parce peccatis nostris. Sācte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ān. dicit sup psal. Nunc dimit. per xv. dies. ℣. vero nō dicūt nisi in sabb. et in dn̄icis: ⁊ in fes. ix. lec. In fest. dupl. ad vtrūq₃ cōple in supiori gradu dicātur loco nec hītu mutato. ¶ Dn̄ica in passione ad cople. ān. Miserere. ℟. Cū inuo. Cp̄. Tu in no. Clericus ℟. In manus tuas. Chor⁹ psequatur Dn̄e commēdo spm̄ meū. Cleric⁹. ℣. Redemisti me dn̄e de⁹ veritatis. Chorus. Cōmendo. Nō dr̄ Gloria. sed reincipiat cleric⁹. In manus tuas. Hymnus.

Esaie 58.c.

Cōpl. 9.

Cōpl. 8.

Cultor dei memento: te fontis et lauachri rorem subijsse sanctum te chrysmate innouatum.

Hac cum vocāte somno castum petis cubile: frontem locumq₃ cordis/ crucis figura signet.

Crux pellit om̄e crimē/ fugiunt crucē tenebre: tali dicata signo / mens fluctuare nescit.

Procul o procul vagantum/ portenta somniorū: procul esto peruicaci/ prestigiator astu.

O tortuose serpens / qui mille per meādros: fraudesq₃ flexuosas / agitas quieta corda.

Discede christus hic est christus hic est liquesce: signū qd ipse nosti / damnat tuam cateruam.

Corpus licet fatiscēs iaceat/ recliue paululū: christum tamen sub ipso meditabitur sopore.

Gloria eterno prī: ⁊ chr̄o vero regi: paraclitoq₃ sancto/ ⁊ nūc et in perpetuū. Amē. ℣. Custodi nos. ps. Nūc dimit. ān. O rex gloriose inter sctōs tuos/ qui semp es laudabilis/ et tn̄ ineffabilis: tu in nobis es dn̄e: et nomen sctm̄ tuum inuocatū est sup nos / ne derelinq̄s nos deus nr̄: vt in die iudicij nos colloca-

Hier. 14.b.

cis. ℣. Custodi nos. aña.
Salua nos dñe vigilan-
tes: custodi nos dormien
tes: vt vigilemus cũ xpo/
et requiescam9 in pace. ps.
Nunc dimit. preces. Preces
⁊c. que ad complet. perti
nent/expleant. Hoc com-
pleto. Et a crastino octa.
epi. vsq3 ad. xl. Et a crasti
no sancte trinita. vsq3 ad
adue. dñi: nisi in fest. dup.
et p octa. visita. assump.
et natiuit. beate marie: et
dedicationis ecclesie: ⁊ ni
si in cõmemo. bte marie.
Cõpl. ¶ Dñica prima. xl. ad cõ-
7. pleto. sup ps an. Signa-
tũ est sup nos lumen vul-
tus tui dñe: dedisti letitiã
in corde meo. ps. Cum in
uo. Cp. Tu in no. Clericus
℟. In pace. Chor9 psequit
in idipm. Dormiã et requie-
Ps. scã. Cleric9 ℣. Si dedero
131. somnũ oculis meis: ⁊ pal
pebris meis dormitatio-
nẽ. Chor9. Dormiã. Cleri.
℣. Gloria pri ⁊ filio ⁊ spũi
scto. Chor9. In pace. Hy9.

Christe q lux es et di-
es/noct tenebras de
tegis: lucisq3 lumẽ crede-
ris/lumẽ beatũ pdicans.
Precamur scte dñe/de-
fende nos in hac nocte: sit
nobis in te requies/quie-
tam noctem tribue.
Ne grauis sõn9 irruat/
nec hostis nos surripiat:
nec caro illi consentiens/
nos tibi reos statuat.
Oculi somnum capiant/
cor ad te semp vigilet: dex
tera tua protegat/famu-
los qui te diligunt.
Defensor nr aspice/insi-
diãtes reprime: guberna
tuos famulos/quos san-
guine mercatus es.
Memento nri dñe/in gra
ui isto corpore: q es defen
sor aie/adesto nobis dñe.
Deo pri sit gloria/eiusq3
soli filio: cum spũ paracli-
to/et nũc et in perpetuũ.
Amẽ. ℣. Custodi nos. an.
Cũ videris nudũ operieũ Esaie
et carnẽ tuam ne despere 58. c.
ris: tunc erũpet qsi mane
lumen tuũ: et gl'ia dñi col
liget te. ps. Nũc dimittis.
Nec predicta an. videlz
Signatũ est. et ℟. In pa-
ce. et hy9. Chre q lux. dica-
tur quotidie ad cõple. vsq3
ad passionẽ dñi de qcũq3
fit serui. an. vo sup Nunc
dimit. p. xv. dies. ¶ Dñica
iii. xl. ad cõple. an. Signa Cõpl.
tũ est. ps. Cũ inuo. Cp. Tu 8.
in no. ℟. In pace. Hy9.
Chre qui. ℣. Custodi. ps.
Nũc di. an. Media vita in

morte sum⁹: quē qrimus adiutorē nisi te dn̄e/ q̄ pro peccatis nr̄is iuste irasceris Sctē de⁹ Sctē fortis Sctē ⁊ misericoꝛs saluatoꝛ/ amare morti ne tradas nos. ℣. Ne proiicias nos in tp̄e senectutis: cum defecerit virt⁹ nr̄a ne derelinquas nos dn̄e. Sctē de⁹. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nr̄as. Sctē fortis. ℣. Qui cognoscis occulta coꝛdis parce peccatis nostris. Sācte et misericoꝛs saluatoꝛ amare morti ne tradas nos. Hec ān. dicit sup psal. Nunc dimit. per xv. dies. ℣. vero nō dicūt nisi in sabb. et in dn̄icis: ⁊ in fes. ix. lec. In fest. dupl. ad vtrūq; cōple. in supioꝛi gradu dicātur loco nec hitu mutato. ¶ Dn̄ica in

Cōpl. 9. passione ad cōple. ān. Miserere. Cū inuo. Cp. Tu in no. Clericus ℟. In manus tuas. Choꝛ⁹ pseq̄t Dn̄e commēdo spm̄ meū. Cleric⁹. ℣. Redemisti me dn̄e de⁹ vitatis. Choꝛus. Cōmendo. Nō dr̄ Gloꝛia. sed reincipiat cleric⁹. In manus tuas. Hymnus.

Cultoꝛ dei memento: te fontis et lauachꝛi roꝛem subiisse sanctum te chꝛysmate innouatum.

Hac cum vocāte somno castum petis cubile: frontem locumq; coꝛdis/ crucis figura signet.

Crux pellit oīe crimē/ fugiunt crucē tenebꝛe: tali dicata signo/ mens fluctuare nescit.

Procul o procul vagantum/ poꝛtenta somnioꝛū: procul esto peruicaci/ prestigiatoꝛ astu.

O toꝛtuose serpens/ qui mille per meādros: fraudesq; flexuosas/ agitas quieta coꝛda.

Discede chꝛistus hic est chꝛistus hic est liquesce: signū qd ipse nosti/ damnat tuam cateruam.

Coꝛpus licet fatiscēs iaceat/ recliue paululū: chꝛistum tamen sub ipso meditabitur sopoꝛe.

Gloꝛia eterno pr̄i: ⁊ chꝛo vero regi: paraclitoq; sancto/ ⁊ nūc et in perpetuū. Amē. ℣. Custodi nos. ps. Nūc dimit. ān. O rex gloriose inter sctōs tuos/ qui semp es laudabilis/ et tn̄ ineffabilis: tu in nobis es dn̄e: et nomen sctm̄ tuum inuocatū est sup nos/ ne derelinq̄s nos deus nr̄: vt in die iudicij nos colloca- Nef. 14. b.

re digneris Inter sctōs et electos tuos Rex benedicte. V. Rex bñdicte tuos per pspera dirige seruos. Inter. Et dr vsq ad hanc añ. Alius V. Ut tergant miseras pia p ieiunia culpas. Rex bene. Alius V. Atq colant pure solēnia mystica pasche. Inter sanctos & electos tuos rex benedicte. vsq ad finem añ. Hoc cople. dr quotidie vsq ad cenā domini supradicto modo de quocūq fit seruitiū. Excep. q in fe. non dñr V. post psal. Nunc di.

Cōpl. 10. ¶ Feria. v. in cena dni: ad cōpl. in primis inchoetur ab executore officij añ. Chrs fact⁹ est. sine nota: ps Cū inuo. In te dñe spe. Ecce nūc. Nūc dimit. sine Glia. Post ps. dr tota añ. Chrs factus est p nobis obediēs vsq ad mortem mortē aūt crucis. Deinde dicat sacer. Dñs vobiscū. Et cum spū tuo. Oratio.

Respice q̄s dñe super hanc familiā tuā pro qua dñs nr iesus chrs nō dubitauit manibus tradi nocentiū: et crucis subire tormētū. que terminet sic Qui tecū vi. &c. Dñs vobiscū. Et cum spiritu tuo. Benedicamus dño. Deo gras. ¶ Fer. vi. in die pasceues ad cpl. incipiat sacer. añ. sine nota. Chrs factus est. Et interim hat genuflexio in choro. & añ. &c. oia fiant sicut in die cene: sine Dñs vobiscum. & sine Oremus. Et post ps. & añ. dr Pater nr. et Aue ma. et ps. Miserere. sine Glia pri. cum pstra. Et finiat cōple. sacerd. dicēte orone Respice q̄s dñe. sine Dñs vo. et sine Oremus. & sine Qui te. & sine Bñdicam⁹. Cōpl. 11.

et sic cōpleat. ¶ Sab. scō in vigil. pasc. pulsatis cāpanis duobus signis duplicit vel triplicit incipiat sacerd. De⁹ in adiu. Glia patri. &c. more solito sine Cōuerte nos. añ. incipiat in supiori grad. All'a all'a all'a all'a. ps Cū inuo. In te dñe. Ecce nūc bñ. Nunc dimit. Et dñr hi ps predicti sub vna voce nullum psal. exaltādo: q̄s etiā obseruet quotidie vsq ad octa. pasc. ad cōpl. Finitis ps cum Glia. tota dr añ. Deinde dicitur Domin⁹ vobiscū. et Oremus. Oratio.

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde: vt quos sacra-

mentis paschalibus satia
sti:tua facias pietate con
cordes. Per dominũ. In
vnitate eiusdẽ. cum Dñs
vobiscũ. Benedicamus
domino. sine alleluia ab ex-
ecutore officii. Et sciendũ
est quod hec oratio dicit
quotidie ad complet. vsq
Cõpl. ad octa. pasche. ¶ In die
13. pasche ad cõpleto. Deus
in adiutoriũ. An. et ps. si-
cut in sabbatis. Repetita
An. post psal. statim inci-
piatur a cantore Re. Hec
p.117. dies quam fecit dñs exul
temus et letemur in ea.
sine neumate. Deinde di-
cat sacerd. V. In resurre
ctione tua xpe. Celi et ter-
ra letentur all'a. Dñs vo-
biscum. Oremus. Oratio
Spiritũ nobis. cum Do-
minus vobiscũ. et Bene-
dicamus dño. sine all'a.
Hoc eodem modo dicit cõ
pletorium per totã ebdo.
Cõpl. vsq ad sabbatũ. ¶ Domi-
14. nica in octa. pasche ad cõ
pletoriũ Conuerte nos. et
Deus in adiutorium. An.
All'a all'a all'a all'a. ps. Cũ
inuocarem. In te dñe spe.
Qui habitat. Ecce nunc.
Cõm. Tu in nobis. Hy.
IEsu saluator secli/ver-
bum patris altissimi:
lux lucis inuisibilis / cu-
stos tuorum peruigil.
Tu fabricator omnium/
discretor atq temporum:
fessa labore corpa:noctis
quiete recrea.
Et dum graui in corpo-
re/breui manem⁹ tpe: sic
caro nostra dormiat / vt
mens in christo vigilet.
Te deprecamur suppli-
ces/vt nos ab hoste libe-
res: ne valeat seducere/
tuo redẽptos sanguine.
Quesumus auctor oim/
in hoc paschali gaudio:
ab oĩ mortis impetu/tuũ
defende populum.
Gloria tibi dñe/q̃ surrex-
isti a mortuis: cũ patre et
scõ spũ/in sempiterna se
cula. Amen. V. Custodi
nos. An. All'a:resurrexit Mat.
dñs all'a:sicut dixit vobis 26.c.
all'a all'a. ps. Nũc dimit.
Preces &c. que ad cõple-
torium pertinẽt/explican-
tur. Hoc cõpletorium nõ
mutatur vsq ad asce. do.
de quocũq fit seruitium:
nisi qñ dicit de scta maria
tunc enim di in fine hym.
Quesumus auctor. cũ V.
Glia tibi dñe q̃ na. Ita tñ
vt ãn. sup ps di vsq ad
fes. s. tri. ¶ In vigi. asce. Cõpl.
dñi ad cõpleto. super ps 15.

vt in octa. pasche. Capl'm Tu in nobis. Hymnus.

IEsu nostra redēptio/ amor et desideriū: deꝰ creator omniū/ homo in fine temporum.

Que te vicit clemētia/ vt ferres nostra crimīa: crudelem mortem patiēs/ vt nos a morte tolleres.

Inferni claustra penetrans/ tuos captiuos redimens: victor triumpho nobi'l/ ad dexterā patris residens.

Ipsa te cogat pietas/ vt mala nr̄a superes: parcēdo et voti compotes/ nos tuo vultu saties.

Tu esto nr̄m gaudiū/ q̄ es futurus premium: sit nostra in te gl'ia/ per cuncta semper secula.

Gloria tibi dn̄e/ qui scandis supra sidera: cū patre et scō spū in sempiterna secula. Amen. ℣. Custodi nos. An. All'a: ascendens chr̄s in altū all'a: captiuā duxit captiuitatē alleluia all'a. ps. Nunc di. Hoc eodē modo dr̄ ꝯpl. quotidie vsq3 ad pēte. de quocunq3 fit serui. nisi qn̄ dr̄ de commēo. btē ma. tūc eñ post ℣. Tu esto. dr̄ ℣. Gloria tibi dn̄e q̄ na. ¶ In vigi. pēteco. ad ꝯple. An. All'a. iiii. Cōpl. 16. vrs in octa. pasc. Cap. Tu in no. Hyꝰ. Saluator. ℣. Custodi. An. All'a spiritus paraclitus alleluia: docebit nos oīa all'. all'. ps. Nūc dimittis. Preces rc. q̄ ad cōple. pertinēt/ expleant.

¶ In die pente. ad cōple. Cōpl. 17. an. All'a. iiii. vrs. ps. Cū in. 17. uo. Cp. Tu in no. Hac die et tribꝰ diebꝰ seq̄ntibꝰ pro hymno dr̄ ista sequentia.

ALma chorus domini/ nunc pangat nomina summi.

Messias/ sother/ emmanuel/ sabaoth/ adonai.

Est vnigenitus/ via/ vita/ manus/ homousion.

Principium/ primogenitus/ sapientia/ virtus.

Alpha/ caput/ finisq3 simul vocitatur: et est oo.

Fons/ ꝛ origo boni paraclitus: ac mediator.

Agnus/ ouis/ vitulꝰ/ serpens/ aries/ leo/ vermis.

Os/ verbū/ splendor/ sol/ gloria/ lux/ et imago.

Panis/ flos/ vitis/ mōs/ ianua/ petra/ lapisq3.

Angelꝰ/ ꝛ spōsꝰ/ pastorq3 propheta/ sacerdos.

Athanatos/ kyrios/ theos/ panthon/ crathon/ et isus.

Saluificet nos.
Sit cui secla.
Per oia docta. Amen. v.
Custodi nos. Reliqs vero
diebus dr hy. Saluator.
an Alta: spus paraclitus
ps. Nunc dimit. ec. C In
Copl. 18. festo scte trinit. ad cople.
an Miserere. ps. Cum in
uocarem. chm. Tu in no
bis. hy. Saluator. v Cu-
stodi nos. an Lucē tuam
domine nobis concede vt
destitutis cordium tene-
bris/peruenire possimus
ad lumē qd est christus.
ps. Nūc dimit. Hoc copl.
dr olbus dup. fest. ab hac
die vsq ad aduētum dni.
Et ab oct. epipha. vsq ad
do. pmā. xl. nisi in fes. et p
octa. btē marie: et in fest.
reliqarū: et olm sctor. Di-
cet etiā in fes. et in octa. de
dicationis eccl'ie/de quo-
cūq fit serui. si extra ad-
uen. et. xl. et tps pasc. eue.
Et si per estatē cōtige. vel
alias qn octa. cū reg. cho-
ri hre potes. sicut habet i
eodem fest. C In fes. reli-
Copl. 19. quiarū et olm sctor ad cō
pleto. super pos an. San-
ctor pcibus cunctor red-
de salutē corporis et ani-
me chre tuis famulis. ps.
Cū inuocarē. chm. Tu in
nobis. hy. Saluator. v.
Custodi nos. an. Lucem
tuam. ps. Nūc dimittis.
C In purifi. btē marie ad Copl. 20.
cōplet. sup pos an. Uirgo
verbo cōcepit: virgo per-
māsit: vgo peperit regem
oim regū. ps. Cū inuoca.
cp. Tu in nob. hy. Sal-
uator. v Custodi. an Glo
rificamus. ps. Nunc di.
C In visitatione et assum Copl. 21.
ptione eiusdē: ad cōpleto.
sup psal. an. Sācta maria
virgo intercede pro toto
mūdo qr genuisti regem
orbis. ps Cū inuoca. cp.
Tu in no. hy. Saluator.
v Custodi. an. Glificam9
ps. Nūc dimit. C In nati. Copl. 22.
eiusd. ad copl. sup pos a.
Btā mat et innupta vgo
gl'iosa: regina mūdi inter
cede p nobis ad dnm. ps
Cū inuo. cp. Tu in no. hy.
Saluator. v Custodi. a.
Glificam9 te dei genitrix/
qr ex te nat9 est christ9: sal
ua omnes qui te glorifi-
cant. ps. Nunc dimittis.
Kyrie eleison. iii. Xpe
eleison. iii. Kyrie el.
iii. Predicta an. videlicet
Glorificamus. dr in oib9
fes. et per octa. btē marie.
Et in cōmeo. eiusdē per to
tum annū nisi in aduētu

Marginal notes (left edge, from facing page): Copl. 16. / Copl. 17.

Et in annūciatiōe: ꝛ in tpe pasc. ¶ Sequuntur pces.

Pater nr̄. Aue maria.
Et ne nos. Sed libera.
In pace in idipm̄. Dormiam et requiescam.
Credo in deum.
Carnis resurrectionē.
Et vitam eternam amen.
Benedicamus patrem ꝛ filium cum sancto spiritu
Laudemus et superexaltemus eum in secula.
Dañ. 3. c. Benedictus es dn̄e in firmamēto celi. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula.
Benedicat et custodiat nos oṗs et misericors dominus. Amen. Confiteor.
Misereatur. ꝛ Absolutionem. tam ad primā ꝙ̄ ad cōplet. per totū annū qn̄ Confiteor dr̄. Et dr̄ priuatim / vt vix audiat a choro: hoc modo respiciēs ad altare. Confiteor deo / beate marie / om̄ibus sanctis Vertens se ad chorum; et vobis: peccaui nimis cogitatione / locutiōe / ꝛ opere: mea culpa. Respiciēs ad altare. Precor sanctā mariam / om̄es sctōs dei. Respiciens ad chorum: Et vos orare pro me. Chorus respōdeat sic dicēs conuersus. Misereat. Postea primo ad altare cōuersus Confiteor Deinde ad sacerdo. cōuersus vt primus sacerdo. se habuit. Deinde dicat sacerdo. ad chorum.
Misereat vr̄i oṗs de⁹: et dimittat vobis om̄ia pctā vestra: liberet vos ab om̄i malo: conseruet et confirmet in bono: et ad vitam perducat eternam. Amē.
Absolutionē et remissionem oīm peccatorū vroꝝ spatium vere penitentie / emendationem vite: gratiam et cōsolationē sancti spirit⁹: tribuat vobis omnipotens ꝛ misericors dominus. Amen.
Deus tu cōuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. p. 84
Ostende nobis dn̄e misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis. Ibid.
Dignare domine nocte ista. Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine. Miserere nostri. ps. 122.
Fiat mia tua dn̄e super nos. Quemadmodū sperauimus in te. ps. 32
Dn̄e deus virtutū cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. p. 79

Dñe exaudi orōnē meā.
Et clamor me⁹ ad te ve.
Dominus vobiscum. Et
cum spiritu tuo. Oremus.
Hec preces precicte dnr su-
pradicto modo per totu;
annū ad cple. tā in festis
dup. q̄ simpl. etiā sine re-
gimine chori. Et in fe. nisi
a cena do. vsq; ad oc. pas.
ita tñ q in oībus fe. p ad-
uen. et a Dñe ne i ira. vsq;
ad cenam dni. et a Deus
oīm. vsq; ad aduē. dni qn
de fe. agitur. Post ℣ Fiat
mia. tc. statim sequatur
Exaudi dñe vocē meam
qua clamaui ad te. Mise-
rere mei ꝛ exaudi me. Se-
quat ps Misere. tot⁹ ps.
vł cū Glia. et Sicut erat.
sine nota. Et tunc oēs stant
in prostra. ab inceptione
Kyrie el. vsq; post orō. et
Confiteor. et Misereat. et
Absolutionem. ita tamen
q imediate post psal. eri-
gat se sacerd. solus fieri.
ps.43. Exurge domine adiuua
nos. Et libera nos ꝑpter
nomen tuum.
ps.79. Dñe deus virtutum con-
uerte nos. Et ostende fa-
ciem tuā et salui erimus.
Dñe exaudi orōnē meā.
Et clamor me⁹ ad te ve.
Dñs vo. Et cū. Oremus.

Illumina q̄s dñe deus
tenebras nr̄as: et to-
tius noctis insidias: tu a
nobis repelle propitius.
Per do. in vni. eius d. Dñs
vo. Bñdicamus dño. Nec
oro pdicta cū cp. et ℣ Cu-
stodi nos. dicant ad com-
pleto. per totū annū nisi
a cena do. vsq; ad oct. pas-
che. ¶ Omni die per annū
post cōpletoriū de die: ꝛ
post matut. de die/ pter q̄
in dup. fes. et per octa. cor-
poris xp̄i: et visitationis:
assumptionis: ꝛ natiuita-
tis btē marie: et dedicat.
eccłie: ꝛ nois iesu: et in die
aiarꝫ: et in vigil. nati. dñi:
et abhic vsq; ad inceptio-
nem histo. Dñe ne in ira.
et a. iiii. fer. ante pasc. vsq;
ad inceptionem historie.
Deus oīm. dicit pro pace
ecclesie: cū genuflexione
sine nota iste Psalmus.
Ad te leuaui oculos 122.
meos: qui habitas
in celis.
Ecce sicut oculi seruor:
in manibus dominorum
suorum.
Sicut oculi ancille in ma-
nib⁹ dñe sue: ita oculi no-
stri ad dñm deū nr̄m / do-
nec misereatur nostri.
Miserere nostri dñe mise-

rere nr̃i: qr multū repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est anima nostra: opprobriū abundātibus et despectio superbis. Gl'ia. Finito ps. sequit Kyrie el'. Xp̃e el'. Kyrie eleisō. Pater nr̃. Deinde dicat sacer. execu tor officii in audientia si ne nota. Et ne nos. Sed.

ps.43. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomen tuum.

ps.79. Dñe deus virtutum cō uerte nos. Et ostēde faciē tuam et salui erimus.

Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Et cū. Oro

Ecclesie tue dñe p̃ces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ et erroribus vniuersis/se cura tibi seruiat libertate et pacē tuā nostris conce de tēporibus. Per chr̃m. His dictis surgat sacerd. et oēs clerici a ꝓstratio ne osculantes formulas.

¶ Psalmi penitentiales. Contra iram. Psalmus.

6.
Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripi as me.

Miserere mei dñe quoniam infirm⁹ sum: sana me domine quoniā cōturba ta sunt ossa mea.

Et aīa mea turbata est valde: sed tu dñe vsq; quo.

Conuertere dñe et eripe animā meā: saluū me fac propter miam tuam.

Quoniam nō est in mor te qui memor sit tui: in in ferno autem quis confite bitur tibi?

Laboraui ī gemitu meo lauabo per singulas no ctes lectū meum: lachry mis meis stratū meum rigabo.

Turbatus est a furore ocul⁹ me⁹: inueteraui in ter oēs inimicos meos.

Discedite a me oēs qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs depreca tionem meam: dñs oratio nem meam suscepit.

Erubescant ꝛ cōturben tur vehemēter omnes ini mici mei: conuertantur ꝛ erubescāt valde velocit'.

Gloria patri. ¶ Contra superbiam. Psalmus.

31. Beati quorū remisse sunt iniq̃tates: ꝛ quo rum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus.

Quoniā tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est sup me manus tua: cōuersus sum in erumna mea dū configitur spina.

Delictū meū cognitū tibi feci: et iniustitiā meam non abscondi.

Dixi ꝯfitebor aduersum me iniustitiā meam domino: ꝛ tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te oīs sctūs: in tēpore oportuno.

Verūtn̄ in diluuio aquarum multarū: ad eum nō approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundātibus me.

Intellectum tibi dabo et instruā te in via hac qua gradieris firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.

In chamo ꝛ freno maxillas eorum cōstringe: qui non approximāt ad te.

Multa flagella peccatoris: sperātem autē in dño misericordia circundabit.

Letamini in dño et exultate iusti: ꝛ gl'iamini oēs recti corde. Gloria patri.

¶ Contra gulā. Psalmus

Domine ne in furore 37.
tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me.

Quoniā sagitte tue ifixe sunt michi: et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō est pax ossibus meis: a facie peccatoꝝ meorum.

Quoniam iniqtates mee supergresse sunt caput meū: et sicut onus graue grauate sunt super me.

Putruerunt ꝛ corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.

Miser factus sum ꝛ curuatus sum vsqꝫ in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lūbi mei īpleti sunt illusionibus: ꝛ non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum ꝛ humiliatus sum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est

absconditus.

Cor meum cõturbatum est: dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum/et ipsum nõ est mecum.

Amici mei ꝛ ꝓximi mei: aduersum me appropin quauerunt et steterunt.

Et qui iuxta me erãt de longe steterunt: ꝛ vim faciebant qui querebãt animam meam.

Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: ꝛ dolos tota die meditabantur.

Ego autẽ tanq̃ surdus non audiebam : et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus meus.

Quia dixi nequando supergaudeãt michi inimici mei: et dum commouẽtur pedes mei super me magna locuti sunt.

Qm̃ ego in flagella paratus sum: ꝛ dolor meus in conspectu meo semper.

Qm̃ iniquitatẽ meã annunciabo: ꝛ cogitabo pro peccato meo.

Inimici autẽ mei viuũt et cõfirmati sunt sup me: et multiplicati sunt q̃ oderunt me inique.

Qui retribuũt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine deus me⁹ ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee.

Gloria. ¶ Cõtra luxuriã ps. Miserere mei deus secundum magnam mise.

¶ Contra auariciam. ps.

Domine exaudi orationem meam: ꝛ clamor meus ad te veniat. 101.

Non auertas faciem tuam a me: in quacunq̧ die tribulor inclina ad me aurem tuam.

In quacunq̧ die inuocauero te : velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : et ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fenũ et aruit cor meum : quia oblitus sum comedere pa

nem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meũ carni mee.
Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax in domicilio.
Uigilaui et factus sum: sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant michi inimici mei: et qui laudabant me aduersum me iurabant.
Quia cinerem tanq̃ panẽ manducabã: et potum meũ cum fletu miscebã.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerũt: et ego sicut fenum arui.
Tu autẽ dñe in eternum permanes: et memoriale tuum in generatione ⁊ generationem.
Tu exurgẽs domine misereberis siõ: quia tẽpus miserẽdi eius quia venit tempus.
Qm̃ placuerunt seruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum dñe: et oẽs reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dñs siõ: et videbitur in gl'ia sua.
Respexit in orationẽ humilium: ⁊ non spreuit precem eorum.
Scribant hec in gñatione altera: ⁊ ppl'us q̃ creabitur laudabit dominũ.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemit⁹ compeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Ut annũcient in sion nomẽ domini: et laudẽ eius in hierusalem.
In cõueniendo populos in vnum: et reges vt seruiant domino.
Respõdit ei in via virtutis sue: paucitatẽ dierum meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorũ: in generatione et generationẽ anni tui.
Initio tu dñe terrã fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribũt tu aũt permanes: et oẽs sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabũtur: tu autem idem ipse es: et anni tui non deficient.

Filii seruorū tuorꝫ habi-
tabūt: ꝛ semē eorꝫ in secu-
lum diriget. Gl'ia. ¶ Con-
tra inuidiā. ps. De pro-
fundis. require vt supra.
¶ Contra accidiam. ps.
142. Domine exaudi ora-
tionē meā aurib⁹ pci
pe obsecrationē meam in
veritate tua exaudi me
in tua iustitia.
Et non intres in iudiciū
cū seruo tuo: q: non iusti-
ficabitur in cōspectu tuo
omnis viuens.
Q: ꝛ psecut⁹ est inimicus
aīam meā: humiliauit in
terra vitam meam.
Collocauit me in obscu-
ris sicut mortuos seculi:
et anxiat⁹ est sup me spi-
ritus meus: in me turba
tum est cor meum.
Memor fui dierum anti-
quorū meditatus sum in
omnibus operibus tuis:
in factis manuū tuarum
meditabar.
Expandi manus meas
ad te: aīa mea sicut ter-
ra sine aqua tibi.
Velocit' exaudi me dñe:
defecit spiritus meus.
Nō auertas faciē tuam
a me: ꝛ similis ero descen-
dentibus in lacum.
Auditam fac michi ma-
ne misericordiā tuā: quia
in te speraui.
Notā fac mihi viā ī qua
ambulē: quia ad te leua-
ui animam meam.
Eripe me de inimic' me-
is dñe ad te confugi doce
me facere volūtatem tuā
quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus de
ducet me in terrā rectam
propter nomen tuum do-
mine viuificabis me in
equitate tua.
Educes de tribulatione
animam meam: et in mia
tua disperdes omnes ini
micos meos.
Et perdes oēs qui tribu
lant animā meā: qm̄ ego
seruus tuus sum.
Gloria. Aña. Ne reminisca- Tob.
ris dñe delicta nr̄a vel pa 3.a.
rentum nr̄orū: neqꝫ vindi
ctam sumas de pctis no-
stris. Non dr vlterius qñ
dicit in choro. Parce do-
mine parce populo tuo/
quē redemisti pcioso san-
guine tuo: ne in eternum
irascaris nobis: et ne des
hereditatē tuam in perdi
tionē: ne in eternū obliui-
scaris nobis. ¶ Orandū
ꝙ omni fer. die p totā .xl.
dicit letania sicut .l.ii. fer.
vsqꝫ ad ordinē martyꝝ.

Propicius esto. vsq3 ad finem. Et quicquid sacerdos dicit de letania chorus idem repetat plene z integre vsq3 prolationem Ut pacem nobis dones. Tunc respõdeat chorus. Te rogamus audi nos. tm: et sic de singulis vsq3 ad Fili dei: te rogamus audi nos. Tūc respõdeat chorus idē: z sic de singulis vsq3 ad Kyrie eleison Xpē eleison Kyrie eleison

¶ Feria secūda. Letania

Kyrie eleisõ. Christe eleison. Christe audi nos.
Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis.
Spiritus sancte de9: Miserere nobis.
Sācta trinitas vnus deus: Miserere nobis.
Sancta maria. Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix or
Sctā virgo virginū. or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael. or
Omnes sancti angeli et archāgeli dei. Orate pro nobis.
Oēs scti btōr spirituum ordines. Orate ꝓ nobis.
Sctē ioānes baptista. or
Oēs scti p̄riarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre. or
Sancte paule. or
Sancte andrea or
Sancte ioannes or
Sancte iacobe. or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte iacobe. or
Sancte mathee or
Sācte bartholomee or
Sancte simon. or
Sancte thadee or
Sancte mathia or
Sancte barnaba. or
Sancte marce or
Sancte luca or
Oēs scti apl'i z euangeliste. Orate pro nobis.
Oēs scti discipuli dñi et innocētes. Orate ꝓ nobis

Nuculsq3 dicitur in singulis letaniis. ¶ Feria secūda in quadragesima.

Sancte stephane. or
Sancte line or
Sancte clete. or
Sancte clemens or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte prime or
Sancte feliciane or

Sancte dionysi cū socijs
tuis: Ora pro nobis.
Sancte victor cum socijs
tuis. Ora pro nobis.
Oēs scti martyres. orā
Sancte siluester or.
Sancte leo or.
Sancte hieronyme or.
Sancte augustine or.
Sancte isidore or.
Sancte iuliane or.
Sancte gildarde or.
Sancte medarde or.
Sancte albine or.
Sancte eusebi or.
Sancte swithine. or.
Sancte birine or.
Oēs scti ꝯfessores. orā
Omnes sancti monachi
et heremite. Orate ꝓ no.
Sancta maria magdale
ne. Ora pro nobis.
Sancta maria egyptia=
ca. Ora pro nobis.
Sancta margareta or.
Sancta scholastica or.
Sancta petronilla or.
Sancta genouefa or.
Sancta praxedis. or.
Sancta sotheris or.
Sancta prisca or.
Sancta tecla. or.
Sancta affra or.
Sancta editha or.
Omnes sancte virgines.
Orate pro nobis.
Omnes sancti orā

Propitius esto: Parce
nobis domine.
Ab omni malo. Libera
nos domine.
Ab insidijs diaboli. Libe
ra nos domine.
A damnatiōe perpetua
Libera nos domine.
Ab imminentibus pec=
catorum nostrorum peri
culis. Libera nos domie.
Ab infestationib⁹ demo
num. Libera nos domine
A spiritu fornicationis.
Libera nos domine.
Ab appetitu inanis glo
rie. Libera nos domine.
Ab omni imundicia mē
tis et corporis. Liba nos
domine.
Ab ira et odio et omī ma
la volūtate. Libera nos.
Ab imundis cogitationi
bus. Libera nos domine
A cecitate cordis. Liba.
A fulgure et tempestate
Libera nos domine.
A subitanea et improui=
sa morte. Libera nos dñe.
Per mysteriū sancte in=
carnationis tue. Libera.
Per natiuitatē tuā. Li.
Per sanctā circūcisionē
tuam. Libera nos dñe.
Per baptismū tuū. Lib.
Per ieiuniū tuum. Lib.
Per crucē et passionem

tuam. Libera nos domine.
Per preciosam mortem
tuā. Libera nos domine.
Per gl'iosā ⁊ resurrectio
nem tuā. Libera nos do.
Per admirabilē ascēsio
nē tuam. Libera nos dñe
Per gratiam sancti spi-
ritus paracliti. Libera.
In hora mortis succur-
re nobis domine.
In die iudicij. liba nos.
Pctōres. Te rogamus
audi nos.
Ut pacem nobis dones
Te rogamus audi nos.
Ut mia ⁊ pietas tua nos
custodiat. Te rogamus.
Ut ecclesiam tuam rege
re et defensare digneris.
Te rogamus audi nos.
Ut ~~domnū apostolicum~~ ⁊
omēs gradus ecclesie: in
sancta religione cōserua
re digneris. Te rogamꝰ.
Ut epōs ⁊ abbates nr̄os
in scā religione cōserua-
re digner̄. Te rogamus.
Ut regi nostro et princi-
pibus nostris pacē et ve-
ram concordiam atq; vi-
ctoriam donare digneris
Te rogamus audi nos.
Ut congregationes oīm
scōꝝ in tuo seruitio con-
seruare digneris. Te ro.
Ut cunctū pplm christia-
nū precioso sanguine tuo
redemptum conseruare
digneris. Te rogamus.
Ut oībus bn̄factoribus
nostris sempiterna bona
retribuas. Te rogamus.
Ut aīas nr̄as ⁊ parentū
nr̄oꝝ ab eterna dānatio-
ne eripias. Te rogamus.
Ut fructus terre dare ⁊
conseruare digneris. Te
rogamus audi nos.
Ut oculos misericordie
tue sup nos reducere di-
gneris. Te rogamus.
Ut obsequiū seruitutis
nostre rationabile facias
Te rogamus.
Ut mentes nostras ad
celestia desideria erigas
Te rogamus.
Ut miserias pauperum
et captiuoꝝ intueri: et re-
leuare digneris. Te rog.
Ut omnibus fidelibꝰ de-
functis requiē eternā do-
nes. Te rogamus.
Ut nos exaudire digne-
ris. Te rogamus audi.
Fili dei. Te rogamꝰ au
di nos.
Agnus dei q̄ tollis pctā
mundi: exaudi nos dñe.
Agnus dei q̄ tollis pctā
mundi: parce nobis dñe.
Agnus dei q̄ tollis pctā
mundi: miserere nobis.

Kyrie eleison. Christe elei son. Kyrie eleisõ. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libera.

ps.84 Ostende nobis dñe mise ricordiam tuam. Et salu tare tuum da nobis.

ps.118. Et veniat super nos mĩa tua dñe. Salutare tuum secundum eloquium tuũ

ps.105 Peccauimus cum patri bus nostris. Iniuste egi mus iniquitatem fecim⁹.

ps.102 Dñe non scdm peccã nr̃a facias nobis neq̃ secun dũ iniq̃tates nostras re tribuas nobis.

ps.131. Oremus ꝓ omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iustitiã/ ꝛ san cti tui exultent.

ps.85. Pro fratribus et sorori bus nr̃is. Saluos fac ser uos tuos et ãcillas tuas deus me⁹ sperantes in te

Ambrosi. Pro cũcto pplo christia no. Saluũ fac pplm tuuz dñe: ꝛ benedic hereditati tue. et rege eos et extolle illos vsq̃ in eternum.

ps.121. Domine fiat pax in vir tute tua. Et abundantia in turribus tuis.

Anime famuloꝝ famu larũq̃ tuarũ requiescant in pace. Amen.

Domine exaudi oratio nem meã. Et clamor me⁹ ad te veniat.

Dominus vobiscum. Et cũ spiritu tuo. Oremus.

Deus cui ꝓprium est misereri semper et parcere suscipe depreca tionem nostram: vt quos delictorũ catena constrin git: miseratio tue pieta tis absoluat. Per chri stum dominum nostrum Amen.

Omnipotens sempi terne deus qui facis mirabilia magna solus: pretende super famulos tuos pontifices et super cunctas congregationes illis cõmissas spiritũ gra tie salutaris: ꝛ vt in veri tate tibi cõplaceãt perpe tuũ eis rorem tue benedi ctionis infunde. Oratio.

Deus qui charitatis dona per gratiam sancti spiritus tuorũ cor dibus fidelium ĩfundis: da famulis ꝛ famulabus tuis fratribus et sorori bus nostris pro quibus tuam deprecamur clemẽ tiam salutem mentis et corporis: vt te tota virtu te diligant: et que tibi pla cita sunt tota dilectione perficiant. Oratio.

Deus a quo sancta

desideriis recta consilia et iusta sũt opera: da seruis tuis illam quã mundus dare nõ potest pacem: vt et corda nostra mãdatis tuis dedita: et hostium sublata formidie: tempora sint tua ꝓtectione trãquilla. Oratio.

Ineffabilẽ misericordiã tuã nobis q̃s domine clementer ostende: vt simul nos et a peccatis omnibus exuas: et a penis q̃s pro his meremur benignus eripias.

Fidelium deus omnium conditor et redemptor/animabus omnium fidelium defunctorum/remissionem cũctorum tribue peccatorum vt indulgentiam quam semper optauerunt piis supplicationibus consequantur. Oratio.

Pietate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictorum: et intercedente beata et gloriosa semper q̃ vgine dei genitrice maria cum oĩbus sanctis nos famulos tuos/et omnem populum catholicũ in omni sanctitate custodi: omnesq̃ consanguinitate/ac familiaritate/vel confessione nobis iũctos seu omnes christianos a viciis purga/virtutib⁹ illustra/pacem et salutem nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue/pestem repelle/inimicis nostris charitatẽ largire et omnibus fidelib⁹ viuis/ac defunctis in terra viuentium: vitam et requiem eternam concede. Per eundem christũ dominum nostrũ. Amen.

¶ Feria tertia in quadragesima ordo martyr. etc.

Sancte thoma or.
Sancte sixte or.
Sancte corneli or.
Sancte cypriane or.
Sancte ioannes or.
Sancte paule or.
Sancte marcelline or.
Sancte petre or.
Sancte vite. or.
Sancte modeste or.
Sancte adriane or.
Sancte nicasi cum sociis tuis. Ora pro nobis.
Sancte eustachi cum sociis tuis. Ora pro nobis
Omnes sancti martyres Orate pro nobis.
Sancte gregori or.
Sancte augustine or.
Sancte ambrosi or.

Sancte remigi. or
Sancte donatiane or
Sancte eligi or
Sancte audomare or
Sancte sulpici or
Sancte paterne or
Sancte patrici or
Sancte dūstane or
Sancte grimbalde or
Omnes sancti confessores. Orate pro nobis.
Omnes sancti monachi et heremite. Orate ꝑ no.
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta christina or
Sancta eulalia or
Sancta eufemia or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis or
Sancta ragenfledis or
Sancta batildis or
Sancta anastasia or
Sancta etheldreda or
Oēs sctē virgines or
Oēs scti. Orate ꝑ nobis
Propitius esto. Parce.

¶ Feria quarta in .xl.

Sancte laurenti or
Sancte tyburti or
Sancte valeriane. or
Sancte prothe or
Sancte hiacincte or
Sancte abdon or
Sancte sennes or
Sancte timothee or
Sancte apollinari or
Sancte saturnine or
Sancte maurici cum sociis tuis. Ora pro nobis.
Sācte gereon cum sociis tuis. Ora pro nobis.
Oēs scti martyres. or
Sancte hylari or
Sancte martine or
Sancte brici or
Sancte amande or
Sancte vedaste or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte vvlfranne or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Sancte maurine or
Sancte cuhberte or
Oēs scti cōfessores or
Oēs sancti monachi et heremite. Orate ꝑ nobis
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta brigida or
Sancta barbara or
Sancta marina or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta charitas or
Oēs sctē virgines or
Oēs scti. Orate ꝑ nobis
Propitius esto. Et. vts.

¶Feria .v. i[n] q[ua]dragesima.
Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte timothee or
Sancte simphoriane or
Sancte felicissime or
Sancte agapite or
Sancte albane or
Sancte gorgoni. or
Sancte achillee or
Sancte hypolite cu[m] sociis suis. Ora pro nobis.
Sancte luciane cu[m] so.t. or
O[mn]es s[an]cti martyres. or[ate]
Sancte nicolae. or
Sancte audoene or
Sancte romane or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide or
Sancte columbane or
Sancte antoni or
Sancte machari or
Sancte richarde or
Sancte ethelwolde or
O[mn]es s[an]cti co[n]fessores or[ate]
O[mn]es s[an]cti monachi et heremite. Orate pro nobis.
Sancta cecilia or
Sancta fides or
Sancta austreberta or
Sancta emerentiana or
Sancta potentiana or
Sancta oportuna or
Sancta sophia or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta crescentia or
Sancta walburgis or
Sancta ermenildis or
O[mn]es s[an]cte v[ir]gines or[ate]
Omnes sancti or[ate]
Propitius esto. par.n.d[omi]ne.

¶Feria sexta in.xl.
Sancte quintine or
Sancte christofore or
Sancte lamberte or
Sancte georgi or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine or
Sancte grisogone or
Sancte felix or
Sancte audacte or
Sancte bonifaci cu[m].s.t. or
Sancte kyliane cu[m] s.t. or
O[mn]es s[an]cti martyres or
Sancte benedicte or
Sancte maure or
Sancte matole or
Sancte egidi or
Sancte wa[n]dregisille or
Sancte wolmare or
Sancte philiberte or
Sancte bertine or
Sancte winnoce or
Sancte iudoce or
Sancte petroce or
Sancte botolphe or
O[mn]es s[an]cti [con]fessores or[ate]
O[mn]es s[an]cti monachi et heremite. Orate pro nobis.

Sancta lucia or
Sancta katherina or
Sancta sabina or
Sancta iustina or
Sancta eufraxia or
Sancta fausta or
Sancta monegūdis or
Sancta aldegūdis or
Sancta radegūdis or
Sancta plentia. or
Sancta benigna or
Sancta vvalburgis or
Omnes sancte virgines
Orate pro nobis.
Omnes sancti or.
Propitius esto. Parce
nobis domine.
Sabba. in q̄dragesima
Sancte calixte. or
Sancte vrbane or
Sancte magne or
Sancte menna or
Sancte ruphe or
Sancte valeri or
Sancte processe or
Sancte martiniane or
Sancte marce or
Sancte marcelliane or
Sctē gordiane cū so. or
Sancte pancraci cum so
ciis tuis. Ora pro nobis.
Oēs scti martyres. or.
Sancte aldelme or
Sancte aniane or
Sancte euurci or
Sancte basili or
Sancte maurili. or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte mammerte. or
Sācte vvillibrorde or
Sancte leonarde or
Sancte athanasi or
Sancte osvvalde or
Omnes sancti confesso-
res. Orate pro nobis
Omnes sancti monachi
et heremite. or.
Sancta agnes. or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta helena or
Sancta euprepia or
Sancta candida or
Sancta basilissa or
Sancta balbina or
Sancta vrsula or
Sancta victoria ora
Sancta corona or
Sancta sexburgis or
Omnes sancte virgines
Orate pro nobis.
Omnes sancti. Orate p.
Propicius esto. Parce
nobis domine. &c.
Finit psalterium.
ad vsum Sarum.
In vigiliis mortuorū
ad vesperas aña. Place-
bo domino in regione vi- p. 114
uor. ps Dilexi. vicimus.
℣. huius ps. s. Placebo.
non psallatur sed statim
loco añ. cantet secundum

ps.119. vsum Sarum. an. Heu me
q2 incolatus meus prolonga-
tus est. ps. Ad do. cũ tri.
ps.120 an. Dominus custodit te
ab oĩ malo: custodiat aĩaʒ
tuã dñs. ps. Leuaui. an. Si
ps.129 iniquitates obseruaueris
dñe dñe qs sustinebit. ps.
De pfũdis. an. Opa manuũ
ps.137 tuarum dñe: ne despicias
ps. Cõfitebor. v. A porta
apoc. inferi. an. Audiui vocem
14.c. de celo dicẽtẽ: bti mortui
q̃ in dño moriunt. ps. Mgt
Kyrie eleison. Xpe eleisõ
Kyrie eleison. Pater nr.
et Aue maria. Deinde in-
ne pronunciatione Et ne
nos. dicat ps. Lauda aĩa
Finito ps. dicat executor
offi. v. Requiem eternã.
R. Et lux. A porta inferi.
Credo vide. In tra. Dñs
vo. Et cũ. Pro corpe psen
ti cuiuscũq fuerit dicitur
ista orõ tã ad Placebo. et
ad Dirige. Oratio maior

Deus cui propriũ est misereri semp et parcere te supplices deprecamur pro aĩa famuli tui/ vel famule tue quam hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eã in manus inimici: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illam ab ãgelis sancris suscipi: atq ad regionem viuorum perduci et quia in te sperauit et credidit sanctorum tuorum mereamur societate letari. Per. In die tricennali pro quocunq fuerit dicitur ista oratio ad Placebo.

Deus cui propriũ est misereri semper et parcere propiciare anime famuli tui. vel famule tue et omnia eius peccata dimitte: vt mortis vinculis absolutus vel absoluta trãsire mereatur ad vitam. In anniuersario de quocunq fuerit dicitur ista oratio ad Placebo.

Deus indulgentiarũ dñe: da anime famuli tui vel famule tue: cuius anniuersarium depositionis diem cõmemoramus refrigeriũ sedem: quietis beatitudinẽ luminis claritatem. ¶ Pro episcopis defunctis dicitur ista oratio ad Placebo. Oratio.

Deus qui inter ~~apostolicos sacerdotes~~ famulos tuos pontificali fecisti dignitate censeri presta quesumus: vt quorum vicem ad horam gerebãt in terris: eorũ perpetuo consortio letentur

in celis. ¶ Pro fratribus et sororibus dicitur ista oratio ad Placebo. Oro.

Deus venie largitor & humane salutis auctor quesumus clementiam tuam: vt nostrarum congregationum fratres & sorores qui ex hoc seculo transierunt: intercedente beata maria semper virgine/ & beato michaele archangelo cum omnibus sanctis: ad perpetue beatitudinis consortium peruenire concedas. Oratio generalis ad Placebo. Oratio.

Fidelium deus omnium conditor et redemptor animabus omnium fideliu defunctorum remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam semper optauerunt piis supplicationibus consequantur. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deus. per omnia. Non dicatur Dominus vobiscum neque Requiescant in pace. quoniam immediate sequitur Dirige. ¶ Ad

Ps.5. matu. An. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viam

meam. Ps. Verba. An. Con

Ps.6. uertere domine & eripe animam

meam quoniam non est in morte qui memor sit tui. Ps. Domine ne in furore. An. Ne quando rapiat vt leo animam meam dum non est qui redimat neque qui saluum faciat. Ps. Ps.7.

Domine deus meus. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorum. Pater noster. Et ne nos. Non dicatur Jube do. Lectio .i.

Parce michi domine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eum: aut quid apponis erga eum cor tuum. Visitas eum diluculo: et subito probas illum. Usque quo non parcis mihi: nec dimittis me vt glutiam saliuam meam. Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi: et factus sum michimetipsi grauis? Cur non tollis peccatum meum: & quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormio: & si mane me quesieris non subsistam. non dicit. Tu autem. ℟. Credo quod redemptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo deum saluatorem meum. ℣. Quem visurus sum ego ipse & non alius: & oculi mei conspecturi sunt. Et in car. ℟. ii.

Job 7.d.

Job 19.d.

Job. 10.a. Tedet aiam meā vite mee: dimittā aduersum me eloquium meum Loquar in amaritudine anime mee: dicā deo. Noli me condemnare. Indica michi cur me ita iudices. Nunquid bonum tibi videtur si calumnier: et opprimas me: opus manuū tuarū: et consiliū impiorum adiuues: Nunquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo et tu vides. Nunquid sicut dies hominis dies tui: et anni tui sicut humana sunt tempora: Ut q̄ras iniq̄tatē meā: et peccm̄ meū scruteris: et scias qz nichil impiū fecerim: cū sit nemo q de manu tua possit eruere.

Joā. 11.f. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidū Tu eis dn̄e dona requiem et locum indulgētie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos et secl̄m p ignē. Tu. Lc. iii.

Job. 10.b. Manus tue fecerunt me: et plasmauerūt me totū in circuitu: et sic repēte p̄cipitas me. Memēto q̄so q sicut lutum feceris me: et in puluerē reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti: Pelle et carnibus vestisti me ossibus et neruis compegisti me. Uitam et misericordiam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spiritū meū. ℟. Domine qn̄ veneris iudicare terram vbi me abscōdam a vultu ire tue. Q. quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pauesco et ante te erubesco: dum veneris iudicare noli me condēnare. Quia. ¶ Sciendū est q quādo corpus adest pn̄s cuiuscūqz fuerit et in āniuersariis eorū tn̄ reperat in vi. et ix. ℟. In ii. nocturno. Aā. In loco pascue ibi me collocauit. Ps. Dn̄s regit me. An. p.22.

Delicta iuuentutis mee: et ignorantias meas ne memineris dn̄e. Ps. Ad te domine leua. Aā. Credo videre bona dn̄i in terra viuentium. Ps. Dn̄s illu. p.24 p.26.

In mēoria eterna erit iustus. ℟. Ab auditiōe. Lc. iiii.

Quantas habeo iniquitates et peccata scelera mea atqz delicta ostende michi. Cur faciē tuā abscōdis: et arbitraris me inimicū tuū: Contra foliū qd vēto rapitur Job. 13.d.

ostendis potentiā tuā: et stipulā siccā psequeris. Scribis ei cōtra me amaritudines: ꝛ ꝯsumere me vis peccatis adolescētie mee. Posuisti i neruo pedem meum et obseruasti oēs semitas meas ꝛ vestigia pedum meoꝝ cōsiderasti. Qui q̄si putredo consumendus sum: ꝛ quasi vestimētum quod comedit a tinea. ℟. Heu mihi dn̄e quia peccaui nimis in vita mea: quid faciā miser vbi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei. Dū veneris in nouissimo die. ℣. Anīa mea turbata est valde: sed tu dn̄e succurre ei. Dū. Lectio. v.

Job. 14. Homo nat⁹ de muliere: breui viuēs tempore: repletur multis miseriis. Qui q̄si flos egreditur ꝛ cōterit ꝛ fugit velut vmbra: ꝛ nunq̄ȝ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi apire oculos tuos: ꝛ adducere eum tecum in iudiciū. Quis potest facere mundū de immūdo cōceptum semine? Nonne tu qui solus es? Breues dies hoīs sunt numerus mensium eius apud te est. Constituisti terminos eius: qui preteriri non poterūt. Recede ergo paululum ab eo: vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercennarii dies eius. ℟. Ne recorderis peccata mea domine: Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige dn̄e de⁹ meus in conspectu tuo viam meā. Dum veneris. Lectio. vi.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ptegas me: et abscōdas me: donec pertranseat furor tuus: et constituas mihi tempus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursū viuat? Cunctis diebus quibus nūc milito expecto donec veniat immutatio mea. Uocabis me: ꝛ ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarum porriges dexteram. Tu quideȝ gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Dn̄e secundum actū meum noli me iudicare nichil dignum in cōspectu tuo egi. Ideo depcor maiestatem tuam vt tu de⁹ deleas iniquitatem meā. ℣. Amplius laua me do- Job 14.

mine ab iniustitia mea: et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui Ideo. ℂ In iii. noctur. an.
ps.39. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: domĩe ad adiuuãdum me respice. ps. Expe-
ps.40. ctans expecta. an. Sana dñe animam meam quia peccaui tibi. ps. Beatus
ps.41. qui intelligit. an. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum quãdo veniã et apparebo ante faciem dñi. ps. Quemadmodum. ℣. Requiem. Lectio. vii.
Job. 17. Spiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabũtur: ⁊ solum michi superest sepulchrum Non peccaui: ⁊ in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me domine: ⁊ pone me iuxta te et cuiusuis manus pugnet cõtra me. Dies mei transierũt / cogitationes mee dissipate sunt torquẽtes cor meum. Noctẽ verterunt in diem: et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus domus mea est: ⁊ in tenebris straui lectulum meum. Putredini dixi. Pater meus es: mater mea: et soror mea vermibus. Ubi est ergo nunc prestolatio mea ⁊ patientia mea: tu es domine deus meus. ℟. Peccãtem me quotidie et non penitentem timor mortis conturbat me. Q. i in inferno nulla est redemptio; miserere mei deus et salua me. ps. 58
℣. Deus in nomine tuo saluum me fac domine: ⁊ in virtute tua libera me. Quia in infer. Lec. viii.
Job 19. Pelli me consumptis carnibus adhesit os meũ: et derelicta sunt tãtummodo labia circa dẽtes meos. Misemini mei miseremini mei / saltem vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Quare persequimini me sicut deus: ⁊ carnibus meis saturamini: Quis michi tribuat vt scribantur sermones mei: Quis michi det vt exarentur in libro stilo ferreo: aut plũbi lamina vel celte sculpãtur in silice: Scio enim quod redemptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursum circũdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum saluatorem meum. Quem visurus sum

ego ipse: et oculi mei cōspecturi sunt: et non alius. Reposita ē hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiē eternam dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis.
Joā. ii. f. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidum tu eis domie dona requiē Et lux perpe. Lectio nona
Job x. d. Quare de vulua eduxisti me: qui vtinam cōsumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem de vtero translatus ad tumulum Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui: Dimitte me vt plāgam paululum dolorem meum: anteq̄ vadam/et non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarū vbi vmbra mortis et nullus ordo: sed sempitern⁹ horror inhabitat. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: Quādo celi mouendi sūt et terra. Dum veneris iudicare seculum per ignē.
Soph. i. d. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quando celi. ℣. Quid ergo miserrimus / quid dicam vel quid faciam/ dū nil boni perferam / ante tantum iudicem. Dū ve. ℣. Nūc christe te petim⁹ miserere quesumus q̄ venisti redimere perditos/ noli dānare redemptos. Dū veñ. Deinde repetat ℟. Libera me dñe. Q. p totū annū obseruet quando q̄ dicitur hoc ℟. Libera. In omni. iii. et vi. feria per annum quando fiunt vigilie mortuor cū ix. ps/ et. iii. lect. tm̄: tunc erit. iii. ℟. Libera me domine de viis inferni. Qui portas ereas confregisti: et visitasti infernum et dedisti eis lumē vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarum. ℣. Clamantes et dicētes aduenisti redemptor noster. Qui por. et c. Non repetat hoc ℟. Ante lau. ℣. Requiescant in pace. Amen. In laud. an. Exultabūt dño ossa humiliata. ps Miserere. an. Exaudi dñe oratione me am: ad te omnis caro veniet. ps Te decet. an. Me suscepit dextera tua dñe. ps Deus deus. an. A porta inferi erue dñe animā meā. ps Ego dixi. an. Dis

ps 161 ps 50 ps 64

spūs laudet dn̄m. ℣. Laudate do. ℣. Requiē eter.

Joā. xi. c. ℟. Ego sum resurrectio et vita qui credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: et oīs qui viuit et credit in me non morietur in eternū ps. Bn̄dictus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pr̄ nr̄. Sine pnūciatione Et ne nos. Deinde dicatur ps. Exaltabo. Quo finito dicat Requiē et A porta iferi. Erue domine. Credo videre bona dn̄i. In terra viuentium. Dn̄s vobiscum. Et cū spū tuo. ¶ Oremus p corpore p̄senti ad laud. Si hec oro. Deus cui p. maior. In anniuersariis .v. dr̄r orones. Deus cui p. minor. In trigintalibus quinqꝫ dr̄r orationes. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus cui nunqꝫ sine spe mie supplicatur ppiciare anie famuli tui: vel famule tue: vt qui vel q̄ de hac vita in tui nomis cōfessione decessit sctōrū tuorum numero facias aggregari. Pro epis defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuius mie nō est numerus: suscipe p aīabus famulorū tuorū pontificum p̄ces nostras et lucis eis leticieqꝫ regionem in sanctorū tuorum societate concede. Pro fratribus ꝛ sororibus ad laudes. Oratio.

Inclina domine aurē tuā ad p̄ces nr̄as quibus miam tuā supplices depcamur: vt aīas famulorū famularūqꝫ tuarū/ quas de hoc sclo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione cōstituas / et sanctorum tuorū iubeas esse cōsortes. Per chr̄m. Oremus. Deinde dicat oro pro familiaribus priuatim ad placitum: quibus dictis sequitur oratio generalis in audientia.

Animabus q̄s domine oim fideliū defūctorū oratio proficiat supplicātiū: vt eas et a pctis omnibus eruas: ꝛ tue redēptionis facias esse participes. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas. ꝛc.

¶ Expliciunt vigilie mortuorum.

In natali vni' apostoli
siue euangeliste: vel plu-
rimorum apostolorū pas
chalis temporis: videlicz
ab octauis pasche vsqꝫ ad
pentecostē. In parte hye
mali. Ad primas vespe-
ras super psalmos. fer. ā.

Ux ppetua
lucebit san-
ctis tuis /
et eternitas
temporū al
leluia. minor
pi fer. cp. ad
vtrasqꝫ ves. ⁊ ad matu. et
alias horas dicuntur ꝓ-
pria si habeātur sin autē
dūr de cōi apl'orum reli
qui temporis. Rꝭ. Candi-
di facti sunt nazarei eius
alleluia: splendorem deo
dederunt alleluia. Et si-
cut lac coagulati sunt al
ps.18. leluia alleluia. ℣. In om-
nem terram exiuit sonus
eorū et in fines orbis ter-
re verba eorum. Et. Gl'ia
patri. Alleluia. Hymnus
Tristes erāt aposto-
li / de nece sui domi-
ni: quē pena mortis cru-
deli / serui dānarāt impii.
Quesumus auctor oīm
in hoc paschali gaudio:
ab omni mortis impetu /
tuum defende populum
Gloria tibi domine / qui
surrexisti a mortuis: cuz
patre et sancto spiritu in
sempiterna secula. Amen
Per octauas ascēsionis
dñi: ⁊ deiceps vsqꝫ ad pen
tecosten dicuntur hi duo
vꝰ. in fine istius hymni.
Tu esto nostrū gaudiū
qui es futurus premium:
sit nostra in te gloria / per
cuncta semper secula.
Gloria tibi domine / qui
scādis supra sidera: cum
patre et sancto spiritu in
sempiterna secula. Amē.
℣. Gauisi sunt discipuli. Joā.
Rꝭ. Uiso domino alleluia 20.c.
Añ. Filie hierusalem veni
te et videte martyrem eū
corona qua coronauit eū
dominus in die solennita
tis et leticie alleluia alle-
luia. ps. Magt. ¶ Scien-
dum est ꝙ hec aña. Filie
hierusalem. et Rꝭm. Filie
hierusalem. dicuntur in
paschali tempore tam in
fes. vnius martyr' ꝗꝫ plu
rimorū martyrum. et tā
in festis vnius confesso-
ris ꝗꝫ plurimoꝝ cōfessorū
et semper cum his verbis
Filie hierusalem venite:
et videte martyrem. quia
hoc dictū. martyrē. perti-
net ad christum passum

Oro ppria/vel de cōi re-
liqui tpis. Cōple.pas.non
mutat. Ad matu. Inuit.
Exultent in dño scti. All'a.
ps. Uenite. Uer. Tristes
erant. Hec sola añ.super
pos dr ā. Tristitia vestra
Joā. all'a:vertetur in gaudiū/
16.d. all'a. Tres ps dnr pm ordi
nem noctur.de cōi aplox
reliqui tēporis:et hoc per
tēpus pasc.videlz non in-
cipiendo a.i.noct.in quali
bet ebdo.sed dicantur ps.
sm ordinem noct.ebdo.se
quētis. Eodem modo fiat
de marc.z de ceteris scris
in pdicto tpe contingen
tibus. V. Gauisi sunt disci.
Act. R. Uirtute magna redde
2.a. bāt apostoli. Testimoniū
resurrectionis iesu xpi do
mini nostri all'a all'a. Vr.
Repleti quidē spiritu san
cto loquebātur cum fidu:
Apo. cia. Testimoniuz. R. Isti
7.d. sunt agni nouelli qui an:
nunciauerūt all'a. Modo
venerunt ad fontes:reple
ti sunt claritate all'a all'a.
V. In conspectu agni ami
cti stolis albis:z palme in
manibus eorum. Modo.
R. Cādidi facti sunt. Vrs.
ps.117. ad vesp. V. Uox letitie et
exultationis. An. In ta-
bernaculis iustorum alle
luia. In laudibus aña.
Sancti tui domie flore
būt sicut liliū all'a:et
sicut odor balsami erunt
ante te all'a. ps. Dñs re-
gnauit. an. Sancti z iusti
in dño gaudete all'a: vos
elegit deus in hereditatē
sibi alleluia. ps. Jubilate.
an. In velamento clamāt
sancti tui domine alleluia
all'a all'a. ps. Deus deus
meus. an. Spūs et aie iu-
storū hymnum dicite deo
nostro all'a all'a. ps. Bene
dicite. a. In celestibus re:
gnis sanctorū est habita:
tio all'a:et in eternū reqes
eox all'a. ps. Laudate do.
de cel. Cp. Vrs. Hymnus.
Claro paschali gau:
dio/sol mundo nitet
radio: cū christū iā apl'i/
visu cernunt corporeo.
Ostensa sibi vulnera/in
christi carne fulgida: re-
surrexisse dñm/voce fatē:
tur publica.
Rex christe clemētissime
tu corda nostra posside:
vt tibi laudes debitas red
damus omni tempore.
Quesumus auctor oim.
Gl'ia tibi dñe/qui surrexi
sti. Per octa.ascen.dni et
deinceps vsqz ad penteco.
dnr hi V. Tu esto nostrū

gaudiū. Gloria tibi dn̄e q
fo. 32 scandis. ℣. Gaudete iusti
in dn̄o. ℟m. Rectos decet
collaudatio alleluia. an̄a.
Lux perpetua lucebit san
ctis tuis dn̄e all'a: et eternı
tas tēporū all'a all'a all'a.
maior. ps. Bn̄dictus. Pro
vt's. Ad .i. ā. Scti tui dn̄e.
ps. Deus in no. Ad .iii. ā.
Scti et iu. ps. Legē pone.
Ioā. Cap. vt's. ℟. Tristitia vr̄a
16. d. all'a all'. ℣. Uertet in gau
diū. All'a all'. Gl'ia. Tristi
tia. ℣. Preciosa. Ad .vi. ā.
p. 115. In velamēto ps. Defecit.
Cap. vt's. ℟. Preciosa est
in cōspectu dn̄i All'a all'a.
℣. Mors sctōꝝ eius. All'a
all'a. Gloria. Preciosa. ℣.
Gaudete iu. Ad .ix. ān. In
celestibus. ps. Mirabilia.
p. 32. Cap. vt's. ℟. Gaudete iu
sti in dn̄o All'a all'a. ℣. Re
ctos decet collaudatio. Al
leluia all'a. ℣. Uox letitie.
Ad .ii. ves. ā. Scti tui dn̄e.
ps. Dixit dn̄s. et ceteri ps.
de apl'is reliqui tp'is. cp.
vt's. Si fuerit dup. festum
tunc dicatur ℟. Candidi.
Sin aūt nullū ℟. dicetur.
Hy⁹. Claro paschali. ℣s.
Gaudete iu. An. Lux ppe
tua. minor. p. Magt. Ora
tiones vt in histo. festorū
apostolorum est. ¶ In natali
vnius mar. siue vnius cō
fes. ab octa. pasch. vsqꝫ ad
pente. in fest. cum regimi
ne chori. Ad primas ves.
sup ps ān. Lux ppetua.
minor. ps fe. cp. ad vtrasqꝫ
ves. et ad mat. et ad alias
horas dicatur ppria si ha
beant: sin aūt de cōi reliq
tēporis. ℟. Filie hierl'm
venite et videre martyrē
cum corona qua corona
uit eum dn̄s In die solēni
tatis et letitie All'a. ℣. Q'm fo.
confortauit seras portaꝝ 147.
tuaꝝ: benedixit filiis tuis
in te. In die. Gloria. All'a.
Hym. ad ves. et ad matu.
de cōi reliqui tp'is. ℣. Tri
stitia vr̄a. ā. Filie hierl'm.
vt's. ps. Magta. Ad matu.
Inuit. Exultēt in dn̄o. ps.
Uenite exul. Hy⁹. de cōi re
liqui tp'is. Super ps ān.
Tristitia vr̄a. Tres pl. di
cunt de cōi reliq tp'is scdm
ordinē noct. ℣⁹. Preciosa
est in cōspectu domini. ℟.
Mors sanctoꝝ eius all'a.
Quando vero dicitur pro
pria ān. super ps ad ma
tu. scilꝫ in cōm. Eo. tūc dicit
℣⁹. Tristitia vr̄a. ℟. Bea p. 115.
tus vir qui metuit dn̄m/ p. iii.
all'a. In mādatis eius cu
pit nimis all'a all'a all'. ℣.
Potēs in terra erit semē

eius:gratio rectorū bñdi
p.115. cet.In. ℟. Preciosa in cō
spectu dñi. Mors sanctor
eius all'a. ℣. In cōspectu
oīs ppl'i eius. Mors. ℟.
Filie hierusalem. vīs ad
p.117. vel. ℣. Uox leticie et exul
tationis. ℟. In taberna
culis iustorū all'a. In lau
dibus an. Sancti tui dñe.
et cetere āe que sequuntur
vt supra. Cp'm. & hy⁹. vīs.
dictum est. ℣. Gaudete iu
sti. an. Lux perpetua. ma
ior. ps. Bñdictus. Ad pri
mā et ad alias horas ān.
℟. et ℣. vt supra de apo
stolis dicāt. Ad .ii. ves. ān.
Sancti tui dñe. psalmi fe.
Cp. vīs diximus. Si dup.
fes fuerit: tūc dicit ℟. Fi
lie hierl'm. si autē nullū
℟. dicit. hy⁹ de cōi reliqui
temporis. ℣. Gaudete iu
sti in dño. ān. Lux perpe
tua lucebit sācti s. minor.
ps. Magt. Dño vīs. ¶ Et
nota φ qn ān. Lux perpe
tua. minor dr ad ves. sup
psal. tūc ad mēo. alicuius
scī scilz vnius mar. vel cō
fes. dicit Lux ppe. maior.
¶ In natali vnius mart.
siue vnius ɔfes. pasc. tpis
sine regimie chori. Ad pri
mas vesp. ān. Alleluia. et
ꝑi fe. Cp'm. et hy⁹ reliqui
tēporis. ℣. Tristitia vr̄a.
ān. Filie hierl'm. ps. Magt
Ad matu. inuīta. &c. vīs.
vsqz ad laud. dicantur. In
laud. hec sola ān. Sancti
tui dñe floreb. ps. Domi
nus regnauit de. ℣. Gau
dete iusti in dño. ān. Lux
perpetua. minor. ps. Bene
dictus. &c. vīs. Ad prima
et ad alias horas oīa sīt
vīs de apl'is cū capitulis
de cōi reliq tpis/ vt ibi no
tatū est. ¶ In natali plu
rimor mar. siue plurimo
rum confes. sine regimine
chori ab octa. pasche vsqz
ad pente. Ad primas ves.
ān. All'a. &i fe. Cap'm et
hy⁹ de cōi reliqui tempo
ris. ℣. Tristitia vestra. ān.
Filie hierusalem. ps. Ma
gnificat. Ad matu. Inuit.
Exultent in dño. ps. Uenī
te. Hy⁹ de cōi reliqui tēpo
ris. Super hos ān. Tristi
tia. Tres ℣i. dicantur de
cōi reliqui tpis ſm. ordinē
noc. ℣. Preciosa est in con
spectu dñi. ℟m. Tristitia Joā.
vr̄a all'a. Cōuertet in gau 16.d.
diū all'a all'a. ℣ⁱ. Mūdus
aūt gaudebit: vos aūt cō
tristabimini: sed tristitia
vr̄a. Conuertetur. ℟. Pre
ciosa in conspectu. vīs. in
cōi vnius mar. paschalis

gl'ia. ℟. Lux ppetua lucebit sanctis tuis domie. Et eternitas temporum. Alleluia alleluia. ℣. Uox le-
ps.117. titie et exultationis in tabernaculis iustorum. Et eternitas tēporū. Gloria patri. All'a all'a. ℣. Uox letitie et exultationis. In laud. vel ɔfa an. Sancti tui domie. ps. Dominus regnauit. Decorem. Capi... hymnus de comuni reliqui temporis. ℣. Gaudete iusti in domino. An. Lux perpetua. ... ps. Benedictus. Ad primam et ad alias horas omnia fiant vt supra dictum est.

¶ Hic finit commune sanctorum tempore paschali.

¶ In natali vni⁹ apostoli siue plurimorū apostolorum per totum annum extra tempus paschale. Ad primas vesperas an. Estote fortes ī bello: et pugnate cū antiquo serpente: et accipiet; regnū eternum alleluia. Quādo ... seruitiu de comuni vnius apostoli post. lxx. tunc in fine istius āt loco all'a. dicit. Hec dicit domin⁹. In alijs vero ān. loco all'a. dicatur illud verbū in eternum. Ps. ferialed. Capl'm.

Iam nō estī hospites et aduene: sed estis ciues sanctorum: ꝛ domestici dei superedificati super fundamentū apostolorū ꝛ prophetarū. Deo grās. Ephe. 2. d.

℟. Qui sūt isti qui vt nubes volant. Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣.
Candidiores niue nitidiores lacte: rubicundiores ebore ātiquo. Et quasi columbe. Gloria patri. Et quasi colum. Hymnus. Treñ. 4. b.

Annue christe seculorum domine/ nobis per hui⁹. Quando fit memo plurimorūz apostolorum/ tunc dicetur.

nobis per horum tibi chara merita: vt que te coraz grauiter deliquim⁹ hui⁹ soluantur gl'iosis precib⁹

Salua redemptor plasma tuū nobile/ signatum sancto vultus tui lumine nec lacerari sinas fraude demonum/ propter quos mortis exsoluisti preciū.

Dole captiuos esse tuos seruulos/ absolue reos cōpeditos erige: et q̄s cruo-

re redemisti proprio / rex
bone tecum fac gaudere
perpetim.
Sit tibi iesu bñdicte do-
mie / gloria virtus honor
et imperiũ: vna cum pa-
tre sanctoq; paraclito / cũ
quibus regnas deus an-
Luce. te secula. Amen. Vsus In
6.d. omnem terram exiuit so-
nus eorum. An. Beati eri-
tis cum vos oderint ho-
mines: et cum separaue-
rint vos et exprobrauerit:
et eiecerint nomẽ vestrũ
tanq̃ malum propter fi-
lium hominis: gaudere et
exultate: ecce enim mer-
ces vestra multa est in ce
lo. ps Mgt. Oratio de vi-
gilia ẽ: si propria habea-
tur. Sin autem ẽt oratio
de die. Et si necesse fuerit
q̃ processio fieri debeat de
festo alicuius apostoli et
non habeat propria ora-
tio de vigi. tũc dicitur an-
te processionẽ ista oratio.
Quesumus oĩpotens
de⁹: vt nostra deuo-
tio que natalitia beati N.
aplĩ tui antecedit patro-
cinia intercessionis eius
accumulet. Per. Ad ma-
tutinas. Inuita. Regem
aplorũ dñm. Venite ado-
remus. ps. Venite. Hy⁹.
Annue chr̃e. In i. noct. an.
In oẽm terrã exiuit son⁹ p̃.18.
eorũ: et in fines orbis ter-
re verba eorum. ps. Celi
enarrant. An. Clamaue- p̃.33.
runt iusti et dñs exaudi-
uit eos. ps. Benedicã. an.
Constitues eos principes p̃.44
super omnẽ terrã: memo-
res erũt nominis tui dñe.
ps. Eructauit. v. In oẽm
terrã. R. Ecce ego mitto Mat.
vos sicut oues in medio 10.b.
luporuz dicit dñs. Estote
ergo prudentes sicut ser-
pentes: et simplices sicut
colũbe. v. Dum lucẽ ha-
betis credite in lucẽ: vt fi-
lii lucis sitis dicit domi-
nus. Estote ergo. R. Tol-
lite iugũ meuz super vos Mat.
dicit dñs: et discite q̃a mi- 11.d.
tis sum et humilis corde
Iugũ eni meuz suaue est
et on⁹ meũ leue. v⁹. Et in-
uenietis requiẽ aĩab⁹ ve
stris. Iugũ. R. Dũ stete- Mat.
ritis ante reges et p̃sides 10.c.
nolite cogitare quomodo
aut q̃d loq̃mini. Dabit eñi
vobis i illa hora q̃d loq̃mĩ
v. Nõ eni vos estis q̃ loq̃-
mini: sed spũs pr̃is vr̃i q̃
loq̃tur ĩ vobis. Da. Gl̃ia.
Da. In ii. noc. ãn. Princi p̃.46
pes populorũ congrega-
ti sunt cum deo abraham

ps. Des gentes. An. Dedi-
p.60. sti hereditatē timentibus
nomen tuum domine. ps.
Exaudi deus depreca. an.
p.63. Annunciauerunt opa dei
et facta eius intellexerūt.
ps. Exaudi deus orōnem.
4. ℣. Constitues. Rem. Uidi
coniunctos viros haben-
tes splendidas vestes: et
angelus domini locut⁹ est
ad me dicens. Isti sunt vi
ri sancti facti amici dei. ℣.
Uidi angelū dei volātem
per medium celi voce ma
gna clamantē et dicētem.
5. Isti. Rem. Isti sunt trium
phatores et amici dei qui
contennentes iussa princi
pum/ meruerunt premia
eterna. Modo coronātur
Apo. et accipiūt palmā. ℣. Isti
7.d. sunt qui venerunt ex ma-
gna tribulatione: et laue-
rūt stolas suas in sangui-
ne agni. Modo coronant.
6. ℟. Fuerunt sine querela
ante dominū: et ab inuicē
nō sunt separati. Calicem
domini biberūt Et amici
dei facti sunt. ℣. Tradide
runt corpora sua propter
deum ad supplicia: ideo
coronantur et accipiunt
palmam. Calicem. Gloria
patri. Et amici. In tercio
p.74 noct. An. Exaltabuntur cor-
nua iusti all'a. Infra. lxx.
in hac ān. preced. ⁊ in alia
sequē. in loco all'a. dicet ni
eternū. ℣. Confitebimur.
A. Lux orta est iusto all'a: p.96.
rectis corde letitia all'a. ps.
Dn̄s regnauit exul. an. Cu
stodiebant testimonia ei⁹ p.98.
et pcepta eius all'a. Post
lxx. in fine istius ān. loco
all'a. dicet q̄ dedit illis. ps.
Dn̄s reg. iras. ℣. Nimis
honorati. Rem. Isti viuen 7.
tes in carne plantauerūt
eccl'iam sanguine suo: nō
sunt de terris corpora eo-
rū separata. Quorū meri
ta sunt in celis aie sanctorum
coequales. ℣. Sancti per Heb.
fidē vicerūt regna opera- xi.f.
ti sunt iustitiā: adepti sūt
repromissiones. Quorū.
℟. Isti sunt viri sci quos 8.
elegit dn̄s in charitate nō
ficta: ⁊ dedit illis gloriam
sempiternā. Quorum doctri-
na fulget eccl'ia vt sole lu-
na. ℣. In omnē terrā exi psal.
uit son⁹ eorum: ⁊ in fines or-
bis terre verba eorum. Quo
rum. ℟. Ciues apostolorum 9.
et domestici dei aduene-
runt hodie. Portantes pa
cem et illuminātes patriā
dare pacē gentibus. Et li-
berare ppl'm dn̄i. ℣. Au-
dite preces supplicū/ vite

eterne poscẽtes p̃mia: qui fertis in dextris manipulos iustitie: quiq; gaudentes aduenistis hodie. Portantes sa. Gloria. Et liberare. ℣. Dedisti hereditatẽ. ℟. Timẽtibus nomen tuum dñe. ¶ In laud. an.

p̃.60.

Joã. 15.b. Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. ps. Dominus regnauit decorẽ. an.

Ibid. Maiorẽ charitatez nemo habet vt animã suam ponat quis pro amicis suis.

Ibid. ps. Jubilate. an. Uos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dñs. ps. Deus deus. an. Beati

Mat. 5.a. mundo corde: q̃m ipsi deũ videbunt. ps. Benedicite.

Luce 21.d. an. In patiẽtia vestra possidebitis animas vestras. ps. Laudate dñm de cel. Cp. Jam non estis. Hy.

Exultet celũ laudib⁹/ resultet tra gaudijs: apostolorum gloria sacra canunt solennia.

Uos secli iusti iudices / et vera mũdi lumina: votis precamur cordiũ/ audite preces supplicum.

Qui celum verbo clauditis / serasq; eius soluitis: nos a peccatis oĩbus/ soluite iussu quesumus.

Quorũ p̃cepto subditur: salus et languor oĩm: sanate egros morib⁹/ nos reddentes virtutibus.

Ut cum iudex aduenerit christus i fine seculi/ nos sempiterni gaudij/ faciat esse compotes.

Deo prĩ sit gloria / eiusq; soli filio: cum spũ paraclito/ et nunc et in perpetuũ. Amẽ. ℣. Annũciauerunt opa dei. ℟. Et facta eius intellexerũt. an. Tradent enim vos in consilijs et in sinagogis suis flagellabũt vos: et ãte reges et p̃sides ducemini propter me in testimoniũ illis et gentibus. ps. Benedictus. Or. de die dicat si proptia habeatur: sin autẽ dicit ista oratio de communi. Oro.

p̃. 63.

Mat. 10.b.

Exaudi dñe ppl'z tuũ cũ sancti apl'i tui N. patrocinio supplicantem vt tuo semper auxilio munit⁹ / secura tibi possit deuotione seruire. Per dñz. Ad. i. an. Hoc est preceptũ ps. Deus in noie. Ad. iij. an. Maiorẽ. ps. Legẽ po. Cp. Jam non estis. ℟. In oẽm terrã Exiuit son⁹ eorũ. ℣. Et in fines orbis terre v̄ba eorũ. Exiuit. Gl'ia. In omnẽ. ℣. Constitues.

p̃o.18.

Oro vt s. Ad .vi. an. Uos amici mei. ps Defecit. Ca.
Actu. 5.b. Per manus aplorum fiebāt signa et prodigia multa in plebe: et magnificabat eos ppls. Re.
p.44 Constitues eos pricipes. Sup omnē terrā. v. Memores erūt nois tui dñe. Sup. Gl'ia. Cōstitues. v. Nimis honorati. Oro vt s. Ad .ix. a. In patiētia. ps. Mirabilia. Capitulu.
Actu. 5.g. Ibant apli gaudētes a cōspectu cōsilii: quoniam digni habiti sunt p nomine iesu cōtumeliam
p.138. pati. Re. Nimis honorati sunt. Amici tui deus. v. Nimis confortat⁹ est principatus eorū. Amici. Gloria. Nimis. v. Annunciauerunt.
p.109 Ad ii. ves. an. Iurauit dominus et non penitebit eu3 tu es sacerdos in eternu3. ps. Dixit dñs.
p.112. an Collocet eū dñs cū pncipib⁹ populi sui. ps. Laudate pueri.
p.115. an Dirupisti domine vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis
p.125 ps Credidi. añ. Euntes ibāt 7 flebāt: mittētes semina sua. ps. In conuer-
p.138. tendo. an. Cōfortatus est principatus eorū: 7 honorati sunt amici tui deus.

ps. Dñe pbasti. cap. Iam nō estis. Si sup. fest. fuerit: tunc dicitur R. Ciues aplorū. sin sit nullu3 R. dicit. Hy⁹ Exultet celum. v. Annūciauerūt. an. In regeneratiōe cū sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis 7 vos iudicātes duodeci tribus israel dicit dñs. ps. Magt. Mat. 19.d.
Oro vt s. ¶ In natali pluris mart. extra tps pasc.
¶ Nota q cōiter p totum annū in fes. ix. lc. sup ps fes. dr an. Iste sanct⁹. nisi in fe. s. albani mr. qñ trāsferi edvvardi cū ix. lc. celebrat in eadē ebd. et scti edmūdi regis 7 mar. qñ fest. s. clemētis in ead. ebd. cōtigerit. Ad ves. sup ps fes. an. Iste sanctus p lege dei sui certauit vsq ad mortē: 7 a verbis impiorū non timuit: fundat⁹ enim erat sup a firmā petram Mat. 7.d.
Uel alia an Btūs vir qui suffert tentationē: qm cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deus diligētib⁹ se. Ne hdicere due ac dicant alternis vicib⁹ per ebd. sup ps in fest. ix. lc. vni⁹ mar. ita tū q qñ dicit añs Beat⁹ vir. super psalms. tunc dicetur Iaco. 1.b.

istud sequens Capitulū.

Mat. 7.d. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortem: et a verbis impiorum non timuit fundatus enī erat supra firmā petram. Ad vtrasq; vesp. et ad matu. et ad. iii. similiter qñ dr āñ Iste sanct⁹. super psalmos. tunc dicetur sequens Capitulum.

Jaco. i.b. Beatus vir qui suffert tentationē: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronā vite quam repromisit de⁹ diligentib⁹ se. Uel aliud Capitulum.

Eccli. 14.d. Beatus vir qui in sapiētia morabitur: et qui in iustitia meditabitur: et i sensu cogitabit circūspectionē dei. Ad vtrasq; vesp. et ad matuti. et ad iii. in fest. iii. lec. sine regimine chori nunq; dicitur R. ad primas vespe. In fest. ix. lec. ad primas vesp. dicit R. ¶ De vno mart. decollato. R. Percepturus iā vir. ¶ De vno martyre nō decollato. R. Beatus vir qui suf. Hymnus

Martyr dei qui vnicū patris sequendo filium: victis triumphans hostibus / victor fruēs celestibus.

Tui precatus munere / nostrum reatū dilue: arcens mali contagiū / vite remouens tedium.

Soluta sunt iam vincula / tui sacrati corporis: nos solue vinclis seculi / amore filii dei.

Deo patri sit gloria. V. Gloria et honore coronasti eum dñe. An. Hic est vere martyr qui pro christi nomine sanguinē suum fudit: qui minas iudicū nō timuit: nec terrene dignitatis gloriā quesiuit: sed ad celestia regna feliciter peruenit. ps Mḡt.

Adesto domine supplicationib⁹ nostris: et intercessione beati N. martyris tui / perpetuam nobis misericordiam tuam benignus impende. Per dñm. Alia oratio.

Presta quesum⁹ omnipotens deus: vt q̄ beati N. martyris tui natalitia colimus: intercessione eius / i tui nominis amore roboremur. Per.

Quādo duo festa vnius martyris in vna ebdō. simul contingunt / tunc dicitur ad memo. de alio festo cum ista āñ. Iste cognouit. quere ad. ii. vesp.

Ps. Posuisti. Or[atio] vt decet Ad matu. in fest. ix. lec. et aliis que habet du[plex] invita. Inuitat. Iustus florebit in domo domini plãtatus Gaudeam[us] et exultemus in eius sacra solennitate. Ps. Uenite. Aliud inuita. In fes. iii. lecc. que habẽtur inuita. simp. Inuit. Regẽ martyrũ dominũ. Uenite adoremus. Ps. Uenite ex. Hy[mnus]. Martyr dei. In p[ri]mo noc. A. In lege domini fuit voluntas eius die ac nocte. Ps. Btũs vir. An. Predicãs preceptum domini: constitutus est in monte sctõ eius. Ps. Quare frem. An. Uoce mea ad dominũ clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. Ps. Domine quid multi. V[ersus]. Gloria et honore. Lectio. i.

Ps. 1. Ps. 2. Ps. 3.

Qui sanctorum merita religiosa charitate miratur: quiq[ue] iustorũ gloriam frequenti laude colloquitur: eorum mores sanctos atq[ue] iustitiã imitetur. Quoniam quem delectat sancti alicuius meritum delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. R. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq[ue] ad mortem: et a verbis impiorum non timuit. Fundat[us] enim erat supra firmam petram. V. Munimine regio septus nullatenus ab aduersariis est superatus. Fũdatus enĩ erat supra. Lectio scda.

Quare etiam imitari debet si laudat/ aut laudare non debet si imitari detractat. Ut qui aliũ laudat / laudabilem se reddat: et qui sanctorũ merita admiratur: mirabilis ipse vite sctitate reddatur. R. Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dominum. V. Plantatus in domo domini in atriis dom[us] dei nostri. Et. Lectio. iii.

Si propterea fratres iustos fidelesq[ue] diligimus/ q[uod] in ipsis iustitiã fidemq[ue] suspicimus: possumus quoq[ue] nos esse q[uo]d sunt/ si faciam[us] ipsi quod faciunt. Neq[ue] enim nobis difficile est quod ab ipsis geritur imitari: cum sine precedẽti exemplo ab antiquis/ talia gesta conspicimus: vt nõ ipsi aliorum emuli redderentur: sed emulande virtutis seipsos nobis preberent exemplum: vt nos dum ex ipsis

et ex nobis alii proficiunt sic christus in suis semper in ecclesia laudetur. Rem.
Eccli. 45. Iste cognouit iustitiam et vidit mirabilia magna et exorauit altissimum. Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitã mundi: et peruenit ad celestia regna. Et inuentus. Gloria patri. Et inuẽtus. In secdo noctur. A. Filii hoim
Ps. 4. scitote quia dñs sctm̃ suũ mirificauit. ps. Cum inuo.
Ps. 5. Añ. Scuto bone voluntatis tue coronasti eũ dñe.
Ps. 8. ps. Uerba mea. A. In vniuersa terra gloria ꝛ honore coronasti eum. ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti. ¶ Et notandũ est: ꝙ qñ dicuntur Re. de. s. noc. communis histo. in fest. iii. le. vnius mar. tunc non dicetur ante lec. ℣. Posuisti dñe. sed ℣. Gloria et honore. et hoc ꝓpter. ix. ãn. que est ãn. vltima. Lectio. iiii.

Ab origine mundi innocens abel occidit. Enoch deo placens transfertur. Justus noe inuenitur. Abraham fidelis probatur. Moyses mansuetus dinoscitur. Jesus castus. Dauid lenis. Helias accept⁹. Daniel sanctus. Tres pueri victores reddũtur. Apostoli christi discipuli credentium magistri habentur. Rem. Desideriũ anime eius tribuisti ei domine. Et voluntate labiorum eius nõ fraudasti eũ. ℣. Dñe preuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. Et vo. Lectio. v. Ps. 20.

De quib⁹ eruditi confessores / fortissime pugnant martyres perfecti triũphãt: ꝛ xpiani semper exercitum diaboli deo armati debellãt. In iustis et sctis semp pares virtutes extiterũt dissimiles pugne et gloriose victorie. Unde xpiane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vincere: sine certamine triumphare. Rem. Domine ꝓuenisti eũ in bñdictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. ℣. Uitam petiit a te: et tribuisti ei dñe. Posuisti. Lectõ. vi.

Exerce vires: fortitudine dimica / atrociter in prelio insta: cõcerta cõsidera pactum: conditionem attẽde: militiã nosce.

Pactū qd spopondisti: cō
ditionē qua accessisti: mi=
litiam cui nomen dedisti
Hoc enim pacto quos mi
raris cuncti pugnarunt.
Hac cōditiōe vniuersi vi=
cerūt: hac militia triūm=
ps. 8. pharūt. ℟ Gl'ia et hono=
re coronasti eū dñe: et con
stituisti eum sup opa ma
nuū tuaꝝ. Oia subiecisti
sub pedib⁹ ei⁹. ℣ Dñe ele=
uata ē magnificētia tua
sup celos de⁹. Oia. Gl'ia.
ps. 10. Oia. In iii noc. an. Just⁹
dñs et iustitias dilexit: eq
tatē vidit vultus ei⁹. ps.
ps. 14. In dño cōfi. an. Habitabit
in tabernaculo tuo: reqe=
scet in monte scō tuo. ps.
ps. 20. Dñe qs hab. an. Posuisti
dñe super caput ei⁹ coro=
nā de lapide precioso. ps.
Dñe in virtu. ℣ Justus
vt palma florebit. Nō vl
teri⁹ dicet quotiēscūq; di-
citur: nisi ad hor. tr. post
cap. iiii. ℟ Sicut cedrus
libani multiplicabitur.
Euāge. Scd'm Johānem.
Joā. 12. d. In illo tempore. Dixit
iesus discipulis suis.
Amen amen dico vobis:
nisi granum frumenti ca
dēs in terra mortuū fue=
rit: ipsum solū manet. Et
reli. Omelia beati augu-
stini episcopi. Lectio. vii.
Se dicebat dñs granum
mortificandū ꝛ multipli=
candum. Mortificādum
in infidelitate iudeorū: et
multiplicandum in fide
omniū populorū. Jam ve
ro exhortans ad passiōis
sue sectāda vestigia. Qui
amat iquit animā suam:
perdet eam. Quod duo=
bus modis potest intelli=
gi. Qui amat perdet eam
id est si amas perdis. Si
cupis: vitā tenere in chro
noli mortē timere ꝓ chro.
℟ Corona aurea super Eccl.
caput eius expressa signo 45. b
sctitatis. Gl'ia honoris et
opus fortitudinis. ℣ Ci= Eccl.
bauit illū pane vite et in= 15. a.
tellectus: et aqua sapien=
tie salutaris potabit illū.
Gloria honoris. Lec. viii.
Item alio modo. Qui
amat aiam suam per
det eam. Noli amare ne
perdas. Noli amare in
hac vita: ne pdas in eter=
na vita. Sequit. Et qui o=
dit animam suam in hoc
mundo: in vitā eternam
custodit eam. Ergo quod
supra dictū est: q amat /
subintelligit in hoc mun=
do: ipse itaq; perdet. ℟ Eccl.
Stola iocūditatis induit 45.

eum dn̄s. Et coronā pulchritudinis possunt sup caput eius. ℣. Induit eū dominus lorica fidei ⁊ ornauit eum. Et. Lectio. ix.

Qui autē odit animā suā vtiqꝫ in hoc mūdo: in vitā eternā ipse custodit eā. Magna ⁊ mira sententia: quemadmodū sit hois i aiam suaꝫ amor vt pereat: odiū ne pereat. Si male amaueris: tunc odisti. Si bn̄ oderis: tunc amasti. Felices qui oderunt custodiendo: ne perdant amando. Sed vide ne tibi subrepat/ vt teipsū velis interimere: sic intelligendo qꝫ debes odisse in hoc mundo animam tuā.

¶ De vno martyre decollato R. Percepturus iaꝫ vir sanctus pro labore requiem constans in cōfessione chr̄iane fidei. Subdit collū velut agnus mā suetus gladio. ℣. Corpore dissolui gaudens et cū deo viuere. Sub. Gloria. Sub. Hoc R. Perceptu- rus. dicet in fest. de mar. decol. ad palmas vesp. R. et ad matu. erit. ix. R. Et etiā in fest. iii. lec. ad mat. erit. iii. R. quādo dicitur de. iii. noct. vn. ¶ De vno mart. nō decol. R. Beat⁹ vir qui suffert tentationē qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coronam vite. Quaꝫ repromisit deus diligētibus se. ℣. Hic accipiet benedictionē a dn̄o: ⁊ miam. Quā. Gl'ia. Quaꝫ. Jaco. 1. b.

Eua̅ge. Secundū Lucam

In illo tempore. Dixit iesus dis. su. Si qͣs venit ad me et non odit patrem suū/ et matrē suā/ et vxorē/ et filios/ et frēs / et sorores/ adhuc aūt ⁊ animā suā: nō potest me⁹ esse discipul⁹. Et rel'. Omelia btī gregorii pape. Lc. vii. Luce. 14. f.

Si cōsideremus fratres kmi que et qͣta sunt q̄ nobis ꝓmittunt in celis: vilescunt animo omnia que habent in terris. Terrena nāqꝫ substātia superne felicitati cōparata: pōdus est/ nō subsidiū. Tēporalis vita et'ne vite cōparata: mors est potius dicēda/ qͣ vita. Lect. viii.

Ipse eni quotidian⁹ defect⁹ corruptionis qͣd est aliud/ qͣ quedam prolixitas mortis: Que autē lingua dicere: vel quis intellectus capere sufficit/ illa superne felicitatis qͣta sunt gaudia: angeloꝝ

choris interesse: cū btissimis spiritib⁹ glorie conditoris assistere: p̄sentē dei vultum cernere: incircunscriptum lumen videre/ nullo metu mortis affici/ incorruptionis perpetue munere letari. Lectio. ix.

Sed ad hec audita inardescit anim⁹: iamq; illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad premia perueniri nō potest nisi per magnos labores. Vñ et paulus egregius predicator dicit. Nō coronabitur nisi qui legitime certauerit. Delectet ergo mentē magnitudo premiorum: sed non deterreat certamē laborum. Aliud euangeliū. Secundum Mattheum.

Mat. 16.d. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si qs vult post me venire: abneget semetipsum et tollat crucē suā: et sequatur me. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lc. vii.

Quia dn̄s ac redemptor noster nouus homo venit in mundum: noua precepta edidit mundo. Uite etenim nostre veteri in vitiis enutrite/ contrarietatem opposuit nouitatis sue. Lectio octaua.

Quid enim vetus ādā carnalis homo nouerat: nisi sua retinere aliena rapere si posset concupiscere si non posset? Sed celestis medicus singulis quibusq; vitiis obuiantia adhibet medicamenta. Lectio nona.

Sicut arte medicine calida frigidis/ frigida calidis curantur/ ita dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis. Ut lubricis continentiam: tenacibus largitatē: iracundis mansuetudinē: elatis preciperet humilitatē. Ante lau. V⁷. Ora pro nobis beate ℟. Iste v⁷. dicit semp ante lau. in festo vni⁹ mart. ix. lec. Quando vero fiunt de .iii. lec. tunc dicitur v⁷. Posuisti domine. vel v⁷. Iustus vt palma florebit. In laudib⁹ antiphona.

Qui me confessus fuerit coram hominibus: confitebor et ego eum corā patre meo. Mat. 10.d. V. Dn̄s regnauit. An. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dominus. Ps. Iubilate. Ioā. 8.b. Ano. Si quis michi mini-

Joā. strauerit: honorificabit eū
12.d. pater meus q̄ est in celis
dicit dn̄s. ps. Deus deus.
Ibidē. aña. Qui michi ministrat
me sequat᷑: ꝛ vbi sum ego:
illic erit ꝛ minister meus.
Joā. ps. Benedicite. añ. Volo
12.d. pater vt vbi ego sum: illic
sit et minister meus. ps.
Laud. Cp. vt̄s dicuū ē. hy°.
Deus tuorū militum/
sors et corona pre=
mium: laudes canentes
martyris / absolue nexu
criminis.
Hic nempe mundi gau=
dia: et blandimēta noxia:
caduca rite deputās / per
uenit ad celestia.
Penas cucurrit fortiter
et sustulit viriliter: pro te
effundens sanguinē / eter
na dona possidet.
Ob hoc precatu supplici/
te poscim° piissime: in hoc
triūpho martyris / dimit=
te noxam criminis.
Sit christe rex piissime / ti
bi priq; glia: cū spū para=
clito / i sempiterna secula.
Amen. ẏ. Justus ger. R.
Joā. Et flore. añ. Nisi granum
12.d. frumenti cadens in terrā
mortuū fuerit: ipsum so=
lū manet. ps. Bñd°. Alia
Mat. añ. Qui vult venire post
16.d. me dicit dn̄s: abneget se=
metipsum: et tollat crucē
suam et sequatur me. ps.
Bñdict°. Ne predicte due
añe dn̄r alternis vicibus
per ebdo. in fer. viii° mar.
tā. iii. R. ix. lect. super ps̄m.
Bñdictus. vel ad memo.
eiusdē scī: ita tn̄ q semꝑ
in ẏmis dicat᷑ ā. Nisi gra=
nū. Ad vt̄s. Ad. i. añ. Qui
me confes. ps. De° in noie.
Ad. iii. añ. Qui sequit᷑ me.
ps. Legē pone. Cpm. vt̄s.
R. Gloria et honore Coro
nasti eum domine. ẏ°. Et
cōstituisti eū super opera
manuum tuarum. Coro.
Gloria pri. Glia et hono.
ẏ. Posuisti domine. Ora
tio vt supra. Ad sextā añ.
Si quis michi. ps. Defe=
cit in salutare. Capitulū.
Iste cognouit iustitiā Eccl'i.
et vidit mirabilia ma 45.
gna: ꝛ exorauit altissimū:
et inuentus est in nume=
ro sanctorum. R̄m. Po=
suisti domine Super ca= ps. 20.
put eius. ẏ°. Coronam de
lapide precioso. Sup. Glo
ria. Posuisti. ẏ°. Justus.
Ad. ix. añ. Volo pater. ps.
Mirabilia. Capitulum.
Stola iocunditatis in Eccl'i.
duit eum dn̄s: ꝛ coro 45.
nam pulchritudinis po=
suit super caput eius. R.

Ps. 91 Iustus vt palma florebit
In domo dñi. ℣. Sicut ce-
drus libani multiplicabi-
tur. In. Glia. Iustus. ℣.
Iustus ger. Ad. ii. vesp. A.
Qui me cõfessus fuerit. Cap.
vt s. ℣. Deus tuorum
milit. ℣. Iustus germina.
An. Hic vir despiciẽs mũ-
dũ: et terrena triũphans
diuitias celo condidit ore
manu. Ps. Magt. Oratio
vt s. Alia aña. Iste cogno-
uit iustitiam ꝛ vidit mira-
bilia magna et exorauit
altissimũ: et inuentus est
in numero sanctorum. Ps.
Magt. De predicte añ dñr
alternis vicibus per ebd.
In fes. ix. lec. vnius marty.
super psal. Magt. Ad. ii.
vesp. vel ad memo. eiusdẽ
Item alia cap. vni9 mar-
tyris: et dicunt̃ cũ cap. su-
prascriptis alternis vici-
bus per ebdo. ad vesp. et
ad matutĩ. et ad. iii. et ad
scdas vespas. Capitulũ.

Eccli. 14. c. Beatus vir qui in sa-
pientia morabitur: ꝛ
qui in iustitia meditabi-
tur: et in sensu cogitabit
circunspectionem dei. Ad
tertiam. Capitulum.

Eccli. 15. a. Cibauit illũ pane vite
ꝛ intellectus: ꝛ aqua
sapientie salutaris pota-
bit illum. Ad. ix. Capl'm.

Et firmabitur ĩ illo et Eccli. 15. a.
non flectet: ꝛ contine-
bit illũ ꝛ non cõfundet: et
exaltabit illũ apud proxi-
mos suos: et nomine eter-
no hereditabit illũ domi-
minus deus noster. ¶ In
natali vnius mar. et pon-
tificis: tota cãtetur histo.
vnius marty. non ponti.
vt s. cum capitulis subscri-
ptis: et cũ oratione subno-
tata. Ad vtrasq; vespas ꝛ
ad matu. ꝛ ad. iii. Capl'm.

Omnis pontifex ex ho- Heb. 5. a.
minibus assumptus
pro hominibus constituit̃
in his que sunt ad deum:
vt offerat dona et sacrifi-
cia pro peccatis. Oratio.

Deus qui sanctam no-
bis huius diei letiti-
am pro commemoratiõe
beati martyris tui N. at-
q; põtificis fecisti: adesto
familie tue precibus ꝛ da
vt cuius hodie festa cele-
bramus: eius meritis et
intercessionibus adiuue-
mur. Per. ¶ Ad matutĩ.
vnius mar. ꝛ põti. Lect. i.

Debemus pẽsare fra-
tres karmi: q; continue
sanctis apostolis dicitur
et per apostolos nobis.
Vos estis sal terre. Si er

go sal sum⁹: cõdire mẽtes
fideliũ debemus. Uos er-
go q̇ pastores estis pensa
te q: aialia dei pascitis: de
quib⁹ ꝓfecto aialib⁹ deo
per psalmistã dicit. Aia-
lia tua hitabũt in ea. Re. n.
Et sepe videmus q̄ bru-
tis aialib⁹ petra salis po-
nitur: vt eandem salis pe-
tram lambere debeant et
meliorari: quasi ergo in-
ter bruta animalia: petra
salis debet esse sacerdos
in populis. Lectio tertia.
Curare sacerdoti neces-
se est que singulis dicat
vnũquemq; qualiter ad-
moneat vt quisquis sacer
doti iungit: quasi ex salis
tactu eterne vite sapore
condiatur. Lectio quarta.
Sal enim terre nõ sum⁹:
si corda audientium non
cõdimus. Quod profecto
cõdimus. Quod profecto
condimentum ille veraci-
ter ꝓximo impẽdit: q̇ pre-
dicationis verba non sub-
trahit. Quid autem aias
hominum: nisi cibum dei
dixerim que ad hoc sunt
condite: vt in eius corpus
traiciantur: id est vt in
eterne ecclesie augmentũ
tendant. Lectio quinta.
Si ergo cibus dei est po-

pulus condimentum cibi
sacerdotes esse debuerũt.
Sed q: dũ nos ab oratio-
nis et eruditionis sancte
vsu cessamus: sal infatua
tum est: condire nõ valet
cibũ dei. Atq; idcirco ab
auctore nõ sumitur: quia
exigente fatuitate nostra
minime conditur. Lec. vi.
Pensem⁹ ergo qui vnq̄
per linguam nostram con
uersi: qui de peruerso suo
opere nostra increpatiõe
correcti penitentiam ege-
rint: quis luxuriam ex no
stra eruditione deseruit:
quis auariciã quis super
biã declinauit. Hoc euan-
geli. legat in fes. cuiuslibet
euãiati siue mar. siue con
fesso. Secundum Lucam
In illo tempore. Dixit Luce
iesus discipulis suis. 19.b.
parabolam hanc. Homo
quidã nobilis abijt in re-
gionẽ longinquã accipere
sibi regnũ ꝛ reuerti. Et r.
Omelia ex cõmentario ve
nera. bede pbri. Lec. vij.
Homo nobilis: ille est cui
cecus supra clamabat. Fi
li dauid miserere mei. Et
cui venienti hierosolymã
concinebant. Osanna filio
dauid: benedictus qui ve
nit in nomine dñi. Re. vij.

LOnginqua regio ecclesia est ex gētibus de qua eidē nobili hōi qui loq̄t. Ego aūt constitutus sum rex ab eo: dicit a p̄re. Postula a me et dabo tibi gētes hereditatem tuam et possessionē tuā terminos terre. Lectio .ix.

HEc videlicet hereditas et possessio bifaria ratione regio longinqua nūcupatur: vel quia a finib[9] terre clamat ad dominū vel q: longe est a peccatoribus salus. Et cū deus sit vbiq̄ presens longe tamen ab eorum sensu qui idola colūt: verus deus abest. Sed qui erant longe facti sunt prope in sanguie christi. Ad tertiā Capm. Omnis pontifex. Ad sextam. Capitulum.

Heb. 5.b. NEmo sumit sibi honorem: sed qui vocatur a deo tanq̄ aarō sicut scriptum est: tu es sacerdos in eternum secundū ordinem melchisedech. Ad nonam. Capitulum.

Eccli. 24.a. IN ecclesiis altissimi aperiet os suum: et in conspectu virtutis illius gloriabit̄: et in medio populi exaltabitur: et in plenitudine sancta admirabitur. ¶ In natalicii pluri morum martyrum extra tempus paschale ad primas vesperas super ps. añ. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam adepti sūt repromissiones. Psalmi feriales. Capitulum Sapientie decimo .d. Heb. xi.f.

REddet de[9] mercedē laborū sanctorū suorum et deducet eos ī via mirabili. R. In cir. Hy.

SAnctorum merit[9] inclyta gaudia/ pāgamus socii gestaq̄ fortia: nā gliscit animus promere cātibus / victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens mūd[9] ihorruit/ ip̄z nā sterili flore peraridū: spreuere penit[9] teq̄ secuti sunt rex christe bone celitus.

Hi pro te furias atq̄ ferocia/ calcarunt hoim seuaq̄ verbera: cessit his lacerās fortiter vngula/ nec carpsit penetralia.

Ceduntur gladiis more bidentiū/ nō murmur resonat nec querimonia sed corde tacito mēs bene cōscia cōseruat patientiam

Que vox que poterit lingua retexere/ que tu mar

tyribus munera pparas
rubitnam fluido sangui-
ne / laureis ditantur be-
ne fulgidis.
Te summa deitas vna-
que poscim⁹ vt culpas ablu
as noxia subtrahas des
pacem famulis nos quo-
que gloriam / per cuncta ti-
bi secula amen. V⁹. Leta-
mini in d. Gaudent in ce-
lis anime sanctorum/qui
christi vestigia sunt secu-
ti et quia pro eius amore
sanguinem suū fuderunt
ideo cū christo regnabūt
in eternum. ps. Mgt. Aña
an. Isti sunt sancti q pro
dei amore minas homi-
num cōtempserunt sancti
martyres in regnum eter
nū exultāt cum angelis/o
q preciosa est mors sctōr
qui assidue assistūt ante
dn̄m ⁊ ab inuicē non sunt
separati. ps. Mgt. He due
predicte añe dr alternis
vicibus p ebdo. in fest. ix.
lec. plurimor mr. tā. iii. q
ix. lec. super ps. Mgt. vel
ad memo. eorūdē sancto-
rū ita tn̄ q semper in pri-
mis dicat ān. Gaudēt in
celis. In natali pluri.
marty. non pontifi. Oro.
Omps sempiterne de⁹:
da nob sāctor mar-
tyrū tuor N. et N. ita di-
gne merita venerari: qua
tenus ⁊ ab instātib⁹ peri-
culis liberemur ⁊ digni ef
ficiamur gaudijs sempi-
ternis. Per d. In nata-
li pluri. mart. et pontif. or.
Omps sempiterne de-
us qui in sanctorum
martyrū tuorū atque pon-
tificum N ⁊ N. cordibus
flammam tue dilectionis
accendisti: da mentibus
nr̄is: eandem fidei chari-
tatisque virtutem: vt quo-
ruz gaudemus triūphis
pficiamus exēplis. Per.
Ad matu. inuitat. in fest.
ix. lec. sanctū inuita. Ado-
remus regem magnum
dominum Qui in sanctis
suis semper est mirabilis
ps. Uenite. Item in fest.
ix. lect. et in fest. iii. lectio.
qū habet inuita. dup. In-
uita. Mirabilē deū in san
ctis suis. Uenite adore-
mus collaudantes. ps. Ue
nite exultem⁹. In fest. iii.
lectio. quando Inuita. est
simpl. Inui. Regem mar
tyrū dominū Uenite ado
remus. ps. Uenite. Hy⁹.
Sanctorū meritis. In i.
noct. a Sec⁹ decurs⁹ aqrū ps. i.
plātauit vineā iustor sed
in lege dn̄i fuit voluntas

corū. ℣. Btūs vir. ℟. Tāq̃
Sap. aurū ī fornace, p̄bauit ele
3.b. ctos dn̄s: et q̄si olocausta
accepit illos ineternū. ps.
Sap. Quare fre. ℣. Si corā hoī
3.a. b⁹ tormēta passi sūt spes
electorū est īmortalis in
eternum. ps. In dn̄o confi
do. ℣. Letamini. Lectio .ii.
Psalmus qui canta
tur dn̄o videtur san
ctis martyribus cōueni
re. Sed si membra chr̄i su
mus sicut esse debemus
ad omnes nos pertinere
intelligamus. Qui semi
nant in lachrimis: in gau
dio metent. Euntes ibant
et flebant: mittentes semi
na sua Uenientes autem
veniēt cū exultatione por
tantes manipulos suos.
Apo. ℟. Absterget de⁹ oēm la
7.d. chrimam ab oculis san
ctorū: et iam non erit am
plius / neq3 luct⁹ / neq3 cla
mor: sed nec vllus dolor.
Quoniam priora transie
runt. ℣. Non esurient ne
q3 sitient amplius et non
cadet super illos sol: neq3
vllus estus. Qm̄. Lec. ii.
Quo euntes et vnde
venientes. Qui se
minantes in lachrimis.
Que sūt semia: Qui ma
nipuli. Eūtes in mortem
venientes a morte. Eun
tes nascendo veniētes re
surgēdo. Seminātes ope
ra bona: metentes merce
dē eternā. ℟. Uiri sancti
gloriosū sāguinē fuderūt
p̄ dn̄o amauerūt xp̄m ī vi
ta sua imitati sūt eum in
morte sua. Et ideo coro
nas triūphales meruerūt
℣. Un⁹ spūs ⁊ vna fides
erat in eis. Et. Lectio. iii.
Semia ergo ista sunt
q̄cq̄d boni fecerimus
Manipuli qd in fine reci
piem⁹. Si ergo bona semi
na sūt bona opera: quare
cū lachrimis cū hylarem
datorē diligat deus? ℟.
Tradiderūt corpora sua
propter deū ad supplicia
Et meruerunt habere co
ronas perpetuas. ℣. Isti
sūt q̄ venerunt ex magna Apo.
tribulatiōe et lauerūt sto 7.d.
las suas ī sanguine agni
Et. Glīa. Et. In natali q̄
rūlibet fratrū mart. de q̄
cūq3 noc. dicit hoc seq. ℟.
Sēp erit. iii. ℟. Hec est va
fraternitas q̄ nunq̄3 potuit
violari certamie: q̄ effuso
sanguine secuti sunt dn̄m
Cōtēnentes aulā regiam
Peruenerunt ad regna
celestia. ℣. Ecce q̄3 bonū ⁊ Ps.
q̄3 iocundū habitare fr̄es

in vnū. Cō. Glia. Per. Et hec sunt fest. in qbus ꝓdi- ctū R. semꝑ dicet videlȝ sctōꝝ marci et marcelli- ni sctōꝝ geruasii et ꝓtha- sii sctōꝝ septē fratrū san- ctorum cosme ⁊ damiani sanctoꝝ crispini et crispi- niani. In secūdo noctur.

Esaie 56.b. an. Dabo sanctis meis lo cū nominatū in regno pa tris mei dicit dn̄s. Ps. Do

Ps.15. mine qs ha. an. Sanctis q̄ in terra sunt eius mirifi- cauit omnes voluntates meas inter illos. Ps. Con

Esaie 40.g. serua. an. Scti q̄ sperant in domino habebunt for- titudinem: assument pen nas vt aquile volabunt et non deficient. Ps. Do- mini est terra. vs. Exul- tent iusti. Lectio quarta.

Apo 7.d. HIc primū videte cha rissimi quomō ma- xime ad btōs martyres verba ista ptineant. Nul li enim tm̄ impenderunt quātū ipi q̄ seipos ipende rūt: sicut dicit paul⁹ apo- stolus. Et ipē ipendar ꝓ aiab⁹ vr̄is. R. Sancti tui domine mirabile cōsecuti sunt iter seruiētes prece- ptis tuis: vt inuenirent il

Exo. 14.e. lesi. In aquis validis/ ter ra apparuit arida: et in mari rubro via sine impe dimento. V. Uictricē ma-

Sap. 10.d. nū tuā laudauerūt parit et decātauerūt dn̄e nomē sanctū tuū. In. Lectio. v.

IMpenderūt enim se- ipsos confitendo chri stū: ⁊ implēdo in ei⁹ adiu torio quod dictuȝ est. Ad mēsam magnā sedisti scı- to quoniam talia oportet te preparare. Que est mē sa magna: nisi vnde cor pus chr̄i accipim⁹: et san guinē? R. Uerbera car- nificū nō timuerūt sancti dei moriētes ꝓ xp̄i nomie Ut heredes fierent in do- mo dn̄i. V. Immania eīn ꝓ xp̄o in suis corporib⁹ ꝑ- tulerūt tormēta. Ut. R. vi.

QUid est scito quoni- am talia oportet te preparare: nisi quod bea- tus ioānes exponit: sicut christus pro nobis aīam suam posuit: sic et nos de bemus pro fratribus ani mam ponere. Tu aūt. R. O veneranda martyrum gloriosa certamina: qui in suis corporibus pro chri- sto immania pertulerūt tormēta. Et ideo ꝑcipere meruerunt imarcessibilē eterne gl'ie coronā. V. De- specta nāq; presentis vite

luce contēptoq3 suorū cor
porū cruciatu seuiētē mū
dū dei ꝑ amore vicerunt
Et. Gl'ia. Et. In.iii.noc.a.
Sap. 5.c. Justi aūt i ppetuū viuēt
et apud dñm est merces
eorū. ps Exulta. a Tradi
derūt corpa sua ꝑpt deū
ad supplicia vt heredes
fierēt i domo dñi. ps Bene
Sap. 10.d. dicā. an Ecce merces san
ctoꝝ copiosa est apd deū:
ipsi vero mortui sunt pro
christo: et viuent in eter
nū. ps Deus venerūt. v.
Justoꝝ aie. Scdm Lucā.
Luce 6.c. In illo tpe. Descēdens
iesus de monte stetit
in loco campestri et tur
ba discipulorum eius / et
multitudo copiosa plebis
ab omni iudea et hierusa
lem/ et maritima/ et tyri/
et sidonis: q̄ venerant vt
audirent eum et sanaren
tur a lāguoribus suis. Et
reliqua. Sermo ex comē
ta. vene. bede pbri. lc.vii.
Turbe q̄ de longe ad au
diendū veniūt: descendē
tis in cāpū dñi curant at
tactu. Discipuli / qr in mi
norib9 iā sunt instituti: in
mōtis cacumie ad maio
ra ꝑuehūtur. Et qb9 etiā
colliguntur qui eū transfi
guratum secreto in mōte

speculent. R. Propter te
stamētū dñi et leges pa
nas scti dei ꝑstiterūt in a
more fraternitatꝭ. Q2 vn9
semp fuit sp̄us i eis et vna
fides. v. Fuerūt sine q̄re
la āte dñm: et ab inuicem
nō sunt sepati. Q2. lc.viii.
Unus ꝑ oībus subli
mioris sapientie fon
te debriādus: magistri re
cumbit i pectore. Raroq3
vspiā inuenies vel turbas
ad altiora dñm sequi/ vel
quēpiā debilē in mōte cu
rari: sed extincta febre libi
dinū / accensaq3 sapientie
luce pedetētim vnumquē
q3 ad culmen subire virtu
tum. R. Sancti mei qui
in isto seculo certamē ha Sap. 10.d.
buistis. Mercedem labo
rum ego reddam vobis.
v. Uenite benedicti prīs Mat.
mei. Mercedem. Lec.ix. 25.c.
Et ipse eleuatꝭ oculis
in discipulos suos di
xit. Beati pauperes: quia
vestrum est regnum dei.
Et si generaliter omnib9
loquitur: specialius ta
men oculos saluator in
discipulos leuat: vt his q̄
verba intēta cordis aure
percipiunt/ latius saporꝭ
intimi lumē aperiat. R.
In circuitu tuo domīe lu

mē est quod nūq̄ deficiet Ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescūt sctõꝛū aīe. ℣. Lux perpetua lucebit sãctis tuis dñe: ⁊ eternitas tpm. Ubi Glīa. Ibi. ℣. Justi autē in ppetuū. ℟. Et apud dūm est merces. In laud. aña.

Sap. 3.a. Iustoꝛū aūt aīe in manu dei sunt. et nõ tanget illos toꝛmentū malicie. ps. Dñs reg. an. Cum palma ad regna peruenerunt scti coronas decoꝛis meruerunt de manu dñi. ps. Jubil. a. Coꝛpa sctõꝛū

Eccli. 44.c in pace sepulta sunt: et viuēt nõia eoꝝ in eternū. ps. De⁹ deus. an. Martyres dñi dñm bñdicite in eternū. ps. Bñ⁹. an. Exultabūt

ps. 149. sancti in gl'ia: letabunt in cubilibus suis. ps. Laud. cap. Reddet deus. Hy⁹.

Rex gloriose martyꝛū corona confitentium qui respuens terrena / pducis ad celestia.

Aurē benignā ꝓtinus/ appone nr̄is vocibus: trophea sacra pãgim⁹/ ignosce quod deliquimus.

Tu vincis in martyꝛib⁹ parcendo cõfessoꝛibus tu vince nostra crimina: donando indulgentiam.

Deo pr̄i sit gloꝛia / eiusq̄ soli filio: cū spū paraclyto et nūc ⁊ in ppetuū. amen ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. ℟. Et gloꝛio. an. Istoꝝ est eni regnū celoꝝ q̄ cõtẽpserūt vitã mundi et puenerūt ad pmia regni: et lauerūt stolas suas i sãguīe agni. ps. Bñ⁹. Alia a. Lauerūt stolas suas ⁊ cãdidas eas fecerūt i sanguine agni. ps. Bñd⁹. De pdic. due ãe. dicãtur alternis vicib⁹ p ebdo. in fest. pluri. mar. ta. in. q̄. ix. lec. sup pm. Bñ⁹. vel ad mẽo eoꝛūdē sctõꝛū: ita q̄ semp in pmis dr̄ ãn. Istoꝝ ē eni oro. vt s. Ad. i. an. Justoꝝ autē. ps. Legē po. Ad. iii. an. Cū pal. ps. De⁹ ī no. Cap. Reddet de⁹. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gloꝛiamini oēs recti coꝛde. Et. Glīa. Leta. ℣⁹. Exultēt iusti. oro. vt s. Ad. vi. ã. Coꝛpoꝛa san. ps Defecit. Cap. Sapiētie. 10.

Apo. 7.d.

Transtulit illos per mare rubꝛū ⁊ transnerit illos per aquã nimiam: inimicos autē illoꝛū demersit in mare: et ab altitudine inferoꝛū eduxit eos. ℟. Exultent iusti. In cõspectu dei. ℣. Et delectē

Sap. 10.d.

ps. 67

tur in leticia. In. Glia. Ex
ul. ℣. Iustorum aie. oro vts.
Ad. ix. An. Exultabūt. ps.
Mirabilia. Cp. Sapiē. io.
Sap. 10. d. Iusti tulerunt spolia i
piorum: et decantaue
rūt dñe nomē scm̄ tuū et
victricē manū tuam lau-
dauerūt pariter dñe de⁹
Sap. 3. a. nr̄. ℟. Iustorum aie In ma-
nu dei sunt. ℣. Et non tan
get illos tormētum mali-
tie. In. Glia. Iustorū. v⁹.
Mira. or. vts. Ad vel. An.
Iusto. aūt. Si fer. cp. Red-
det. Hy⁹. Rex gloriose. ℣.
Mirabilis de⁹. ā. Abster-
get deus omnē lachrimā
ab oculis scōrum: et iam nō
erit āplius neqꝫ luct⁹ ne-
qꝫ clamor: sed nec vll⁹ do-
lor qm̄ priora trāsierunt
ps. Magt. oro. vt supra.
Item sequitur alia cap.
plurimorum marty. et di
cant cū cp. suprascriptis
alternis vicib⁹ per ebdo.
nisi qn̄ ppria fe[illegible]ia: vel p
prie laudes habeant. Ad
ves. ꝛ ad matut. et ad. iii.
dicant cp. Ad hebreos. xi.
Heb. xi. f. Sancti per fidem vice
runt regna operati
sunt iustitiam adepti sūt
repromissiones i christo.
Heb. xi. f. Ad. vi. cp. Ad heb. xi.
Sancti ludibria ꝛ ver
bera experti / insuper et
vincula et carceres lapi-
dati sunt / secti sunt / tenta
ti sunt / in occisione gladij
mortui sunt. Ad nonam
Capitulum. Ad hebreos
Circuierunt in melo- Heb. xi. g.
tis in pellibus capri
nis egentes. Angustiati /
afflicti / qbus dignus non
erat mūd⁹. Itē alia cap.
plurimorum mar. qn̄ no
uem lec. vel. iii. habeatur
cū proprijs histo. ad vtras
qꝫ vesperas. ꝛ matu. ꝛ ad
iii. et ad. ii. vespe. dicatur
istud cap. Sapientie. iii.
Iustorū aie in manu Sap. 3. a.
dei sunt: ꝛ non tanget
illos tormentū malicie vi
si sunt oculis insipientiū
mori illi aūt sunt in pace
Ad. vi. Capm. Sapientie
Si coram hoibus tor- Sap. 3. a.
mēta passi sunt: spes
autem illorum immorta-
litate plena est. Ad nonā
Capitulum. Sapiētie. iii.
In paucis vexati: in
multis bn̄ disponētur
qm̄ de⁹ tētauit illos et in
uenit illos dignos se. ꝛc.
¶ In nat. vni⁹ ɔf. et pon.
ex. tpe pas. ad vel. an. Iu-
stū deduxit dñs per vias Sap. 10. b.
rectas et oñdit illi regnū
dei: et dedit illi scientiam

sanctorũ: honestauit illũ in laboribus / et compleuit labores illius. Maior pifer. Cpm. Ecclesiastici.
Eccl. 44. c
Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo: et inuentus est iustus: et in tẽpore iracũdie factus est reconciliatio.
Heb. 11. g.
Dñi. ix. lc. vel. iii. cũ ppriaĥisto. vel cũ ppriis laudi. dñr: et etiã in olbus fe. vnius cõfes. et pon. i tpe pas. ptin gentibus: tũc ad vtrasq vesp. et ad mat. et ad ist. dicat hoc cp Ecce sacerdos supradictũ. Et ad. vi. cp. Benedictionẽ. Ad nona. Cpm Cognouit eũ. In olbus vero aliis festis tam sũ q̃. ix. lc. vnius confes. et ponti. dr ad pmas vesp. tm Rm Miles christi. Hym.
Sap. 3. a.
Iste confessor domini sacratus / festa plebs cuius celebrat per orbem hodie letus meruit secreta scandere celi.
Sap. 3. a.
Qui pius prudẽs humilis pudicus / sobrius castus fuit et quietus: vita dũ presens vegetauit eius / corporis artus.
Sap. 10. b.
Ad sacrum cuius tumulum frequenter / membra languentum modo sanitati; quolibet morbo fuerint grauata restituũtur.

Unde nunc noster chorus in honore / ipsius hymnũ canit hũc libenter: vt piis eius meritis iuuemur / omne per euum.

Sit salus illi decus atq virtus / qui supra celi residens cacumẽ: totius mũdi machinam gubernat / trinus et vnus. Amen. ℣. Amauit eum dñs et ornauit eum. ℟. Stola glorie induit eum. In. Confessor dñi N. astantẽ plebẽ corrobora sancta intercessione: vt qui viciorũ põdere pmimur / celitudinis tue gl'ia subleuemur et te duce eterna pmia consequamur. Ps. Magt. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui nos btĩ N. cõfessoris tui atq põtificis hodierna festiuitate letificas tuam supplices exoramus clementiã vt cuius solennia deuotis officiis veneramur: eius piis suffragiis eterne vite remedia cõseqmur. P. Alia oro.

Da q̃s omnps deus: vt btĩ N. cõfessoris tui atq põtificis veneranda solennitas et deuotionem nobis augeat et salutem Per. Cum vero duo festa

pni⁹ cõfes. ꝛ pontifi. simul cõtigerint tūc fiet memo. de alio fest. cū hac ãn. Si-
Mat. 7. d. milabo eum viro sapiēti qui edificauit domū suā supra petrā. ℣. Justū de-
du. do. Dño vt decet. Ad inuitu. in fest. ix. lec. vel. iii q̃ hñt inuita. du p̄. Inuit.
Unum deū in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deū viuit sanctus presul N. p̄ Uenite. ¶ In fes. iii. lectio. quando inuita. est simplex. Regē cōfessorū dñm Uenite adorem⁹ ps. Uenite. Nͦ Iste confessor. In primo noctur. a
p̄o. 1. Btūs vir q̃ in lege dñi meditatur voluntas eius pmanet die ac nocte: ꝛ omnia quecunq̧ faciet semp prospera būtur. ps. Btūs
p̄o. 2. vir. ãñs. Beatus iste sanctus q̃ confisus est in domino: predicauit p̄ceptuʒ dñi: cōstitutus est in monte sancto eius. ps. Quare fre. ãn. Tu es gloria mea
p̄o. 3. tu es susceptor me⁹ dñe/ tu exaltans caput meū ꝛ exaudisti me de mōte sancto tuo. ps. Dñe quid multi. ℣. Amauit eū. Lectio. i.
ſmo fulgēcii. Dominic⁹ sermo quē debemus om̄es non solum studiose: verūetiā sapienter audire: cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire moderationis sue vbiq̧ tenens temperiem: vt nec ouib⁹ desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedam specialiter solis precepit nobis: quedam vero generaliter nobis et vobis.
℟. Euge serue bone et fidelis quia i pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituam. Intra i gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinq̧ talenta tradidisti michi: ecce alia quinq̧ superlucratus sum. Intra. Lectio. ii. Mat. 25. b.
Nobis nāq̧: id est seruis q̃s ille paterfamilias reruʒ oim dñs ad hec in magna domo sua constituit: vbi pplo eius vbū grē ministremus specialiter iniūgit scrē predicationis officiuʒ gñaliter vo et nobis ꝛ vobis salutaris indicitur obediētia mandatorum. ℟. Ecce sacerdos magnus q̃ i dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiurādo fecit illum dñs crescere in plebem suā. ℣. Bñdictionē oim gentium dedit illi: et testamentum suū confirmauit super caput eius. Ideo. Lect. iii. Eccli. 44.

IN his denuo manda-
tis tāq̄ ditissimis fer-
culis: sic celestium delicia
rū copia spiritualis exu-
berat: vt in verbo dei abū
det: qđ pfectus comedat
abūdet etiā qđ paruulus
sugat. Ibi est simul et la-
cteus pot⁹: q̄ tenera fide
Mat. 25.b. liū nutriat īfantia: et quo
cibus solidus robusta p-
fectorū iuuentus spūalia
scē virtutis accipiat in-
ps.10. crementa. ℟. Iurauit do
minus ⁊ non penitebit eū
Tu es sacerdos ī eternū
Scđm ordinem melchise-
dech. ℣. Dixit dn̄s domio
meo: sede a dextris meis
Tu. Gloria. Scđm. In. ij.
ps.4. noc. aā. Inuocantē exaudi
uit dn̄s scm̄ suum: dn̄s ex
audiuit eū et cōstituit eū
in pace. ps. Cū inuo. aā. Le
ps.5. tent oēs qui sperant in te
dn̄e: qm̄ tu benedixisti iu-
sto scuto bone voluntatis
tue coronasti eum. ps. Uer
Eccl. 44 ba. aā. Domine dn̄s noster
ps.8. q̄ admirabile est nomen
tuū in vniuersa terra: q̄a
gl'ia et honore coronasti
scm̄ tuū: et cōstituisti eū
sup opa manuū tuarū. ps.
Ipm. ℣⁹. Iustū de. lc. iiij.
IBi prorsus ad salutē
consulitur vniuersis:
quos dn̄s saluare digna-
tur. Ibi est qđ oī etati cō-
gruat: ibi est quod oī pro-
fessioni ꝯueniat. Ibi audi
uimus p̄cepta q̄ faciam⁹
ibi cognoscim⁹ p̄mia que
speram⁹. Ibi est iussio q̄
nos p literā doceat: et in-
struat ad sciētiā. Ibi pro-
missio: q̄ p gratiā trahat
et pducat ad gloriam. ℟.
Posui adiutoriū sup po- ps.88.
tētē: et exaltaui electū de
plebe mea. Man⁹ eī mea
auxiliabitur ei. ℣. Inueni
dauid seruum meū oleo
scō meo vnxi eū. Ma. lc. v.
SEruor igit q̄s popu-
lo suo p̄posuit domi-
nus specialiter volēs offi-
ciū demōstrare: ait qđ in
euangelio sepe audiuim⁹
Quis putas est fidelis di
spēsator et prudēs: quem
cōstituit dn̄s supra fami-
liā suā: vt det illis in tpe
tritici mensurā: Btūs ille
seruus quē cum venerit
dn̄s: inuenerit sic facien-
tē. ℟. Magnificauit eum Eccl.
in conspectu regum. Et 45.a.
dedit illi coronam glorie.
℣⁹. Statuit illi testamen-
tū sempiternū. Et. Lc. vi.
QUis est iste domin⁹
fratres: Chrūs sine
dubio qui suis discipulis

ait. Uos vocatis me ma-
gister et dñe: et bene dici-
tis. Sum etenim Que est
etiaz huius dñi familia?
Nimirum illa est quã ipe
dñs de manu inimici re-
demit: et dño suo manci-
pauit. Hec autẽ familia
sctã est eccl'ia: que p orbẽ
terrarũ copiosa fertilita-
te diffundit: et redẽptã se
pcioso xpi sanguie gl'iat.
℟. Sctẽ N. chri confessor
audi rogãtes suulos. Et
ĩpetratã celit⁹. Tu defer
indulgentiã. ℣. O sancte
N. sydus aureũ dñi gr̃a
seruor gemitus solita su-
scipe clementia. Et. Gl'ia.
Tu. In iii. nocturn. an. Dñe
ps.14. iste sctũs habitabit in ta-
bernaculo tuo: opat⁹ est
iustitiã: requiescet in mõ-
te sctõ tuo. ps. Dñe qs ha
ps.20. bita. an. Uitam petiit a te
tribuisti ei dñe gloriam ⁊
magnũ decorẽ imposuisti
sup euz posuisti in capite
eius coronam de lapide
precioso. ps. Dñe in virtu.
ps.23 an. Hic accipiet benedi-
ctionem a dño et miam a
deo salutari suo: quia hec
est gñatio querentiũ dñz
ps. Dñi est terra. ℣. Iu-
stus vt palma. ℟. Sicut
cedrus. Scd'm Mattheũ.

In illo tpe. Dixit iesus Mat.
discipulis suis para- 25.a.
bolam hanc. Homo qui-
dam peregre proficiscẽs
vocauit suos suos: et tra
didit illis bona sua. Et re
liqua. Omelia beati gre-
gorii [illegible]. Lectio septia.
Lectio sancti euangelii
fratres kmi sollicite cõsi-
derare nos ammonet ne
nos q̃ plus ceteris in hoc
mundo accepisse aliquid
cernimur ab auctore mũ
di grauius inde iudicemur.
Cũ em̃ augẽtur dona: ra-
tiones etiã crescunt dono
rũ. Tãto igitur esse humi
lior/atq; ad seruiẽdũ deo
promptior quisq; debet esse
ex munere: q̃to se obliga
tiorẽ esse conspicit in red-
dẽda ratione. ℟. Iste est
q̃ ante deũ magnas vtu-
tes opatus est et ois t'ra
doctrina eius repleta est
Ipe intcedat p pctis oĩz
pplor. ℣. Iste est q̃ cõtem
psit vitã mũdi ⁊ puẽit ad
celestia regna. Ipe. Lectio viii.
Ecce homo qui pere-
gre proficiscitur ser-
uos suos vocat eisq; ad
negocium talenta parti-
tur. Post multum vero
tẽporis positurus ratio-
nẽ reuertit: bñ operantes

pro apportato lucro remunerat. Seruum vero a bono ope torpētem dānat. Quis itaqꝫ iste homo est qui peregre proficiscitur: nisi redemptor noster qui in ea carne quam assumpserat abiit i celum. ℟. Iste hō ab adolescentia sua parti meruit ifirmos curare. Dedit illi dominꝰ claritatē magnā cecos illumiare ꝛ demones effugare. ℣. Ecce hō sine querela: verus dei cultor: abstinēs se ab oīni opere malo: ꝛ pmanens in innocentia sua. Dedit. Lec. ix.

Carnis eīn locus proprius terra est: que quasi ad peregrinādum ducitur: dū per redemptorem nostrum in celo collocatur. Sed hō iste peregre pficiscens seruis suis bona sua tradidit: qa fidelibus suis spiritualia bona concessit. Et vni dedit quinqꝫ talenta: alii autem duo / alii vero vnum Quinqꝫ enim sunt corporis sensus: videlicet visꝰ / auditus gustus odoratꝰ et tactus. Quinqꝫ igitur talentis / donum quinqꝫ sensuum: id est exteriorū scientia exprimitur. Duobus vero: itellectus ꝛ operatio designantur. Unius autem talenti nomine tātūmodo intellectus designat. ℟. Miles xp̄i gloriose. N. sācrissime. Tuo pio interuentu. Culpas nr̄as ablue. ℣. Ut celestis regni sedem valeamus scādere. Tuos. Gloria. Cul. ℣. Ora pro nobis btē N. Iste ℣. or. semp añ l. in fe. ix. lc. vniꝰ confes. In festis vero. iii. lc. dicitur ℣. Iustum deduxit. vel ℣. Iustus vt pal. In laudi. añ.

Ecce sacerdos magnus qui i diebus suis placuit deo et inuētus est iustus ps. Dn̄s reg. añ. Non est inuentus similis illi: qui cōseruaret legem excelsi. ps. Iubilate. añ. Fidelis seruus ꝛ prudens: quem cōstituit dominꝰ supra familiam suam. ps. Deus deus meus. añ. Btūs ille seruꝰ quē cū venerit dn̄s et pulsauerit ianuam et inuenerit eum vigilātem ps. Benedicite. añ. Serue bone et fidelis: itra i gaudium dn̄i tui. ps. Laudate Capitl. Ecclesiastici. 44.

Benedictionē omniū gentium dedit illi dominus et testamentum

Mat. 25. a.
Mar. 16. d.
Eccli. 44. c
Eccli. 44. c
Mat. 25. b.
Luce 12. e.
Mat. 25. b.
Eccli. 44. d

nium confirmauit super
caput ei⁹. Quādo fiūt. ix.
vel.iij.lecc. cū cōi historia
vnius confes. ⁊ pontificis
et extra tpꝰs pasc. tunc di:
citur ad laud. et ad.iij. et
ad.ij.vesperas hoc cāim.
Benedictionem. Hymn⁹.

IEsu redemptor omni:
um/ppes corona pre:
sulum:in hac die clemen:
tius/nr̃is faueto vocibus
Qui sacri qua nois/con:
fessor almus claruit/ cu:
ius celebrat annua/deuo
ta plebs solennia.
Qui rite mūdi gaudia/
huius caduca respuens:
cū angelis celestibus/le
tus potitur premijs.
Huius benigne annue/
nobis seq̄ vestigia:huius
precatu seruulis/dimitte
noxam criminis.
Sit xp̄e rex piissime/tibi
patriq́ꝫ gl'ia:cū spū para:
clito/in sempiterna secu:
la.Amen. ℣. Justus ger.
Mat. An. Euge serue bone et fi:
25.b. delis:q̄ꝛ super pauca fui:
sti fidelis/supra multa te
constituam dicit dn̄s. Ps.
Bn̄⁹. oro. vt̄s. ¶ Si duo fe:
sta vnius cōfessoris ⁊ pō:
tifi.simul cōiungunt: tunc
fiat memo. de alio festo cū
hac ā. Jste est q̄ ante deū.

querc hanc ām ad.ij.vesp.
vnꝰ cōf. ⁊ ponti. ℣. Just⁹
vt pal. oro. vt̄s. Ad p̄mā
an. Ecce sacerd. ps. Deus
in noie. Ad.iij.an. Nō est
inuē. ps. Legē po. cap. Bn̄
dictionez. ℟. Amauit eū Eccli.
domin⁹ Et ornauit eū. ℣. 45.b.
Stola gl'ie induit eū. Et
orna. Gloria. Amauit. ℣.
Justū deduxit. Oro. vt̄s.
Ad.vi.ān. Fidelis ser. ps.
Defecit. Capitulum.

COgnouit eū in bene: Eccli.
dictionibus suis: cō: 44.d
seruauit illi misericordiā
suā: ⁊ inuenit gratiam co
rā oculis dn̄i. ℟. Justum
deduxit domin⁹ Per vias Sap.
rectas. ℣. Et ostendit illi 10.b.
regnū dei Per vias. Glo:
ria pa. Justū. ℣. Justus
vt palma. oro. vt̄s. Ad.ix.
an. Serue bone et fidelis
ps. Mirabilia. Capitulū.

MAgnificauit eum in Eccli.
conspectu regum: ⁊ 45.a
dedit illi coronam glorie
℟. Justus vt palma flo: ps.91
rebit In domo dn̄i. ℣. Si
cut cedrus libani multi:
plicabitur. In domo do:
mini. Gloria patri. Just⁹
vt palma florebit. ℣. Ju:
stus germinabit. or. vt su
pra. Ad secundas vespe:
ras. an̄a. Ecce sacerdos

Ecck. 45.b.

Ecck. 44.d

Sap. o.b.

Eccl. 5.a

o.91

magnus. Si fer. cb. Benedictionē. Si dup. festum fue... Re. Scte N. xpi cōfessor. Si autem nullum Re. dicat hymn⁹. Jesu redemptor. ẏ⁹. Justus germi. aña. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est / et oīs terra doctrina eius repleta est ipse intercedat pro pctis oīm pplor. ℟. Magr. Oro vts. ¶ Ite alie lectiones vnius cōfess. et ponti. lc. i.

SEruus igitur qui geminata talenta retulit a domino laudatur / atq₃ ad eternam remunerationem perducitur: cu₃ ei voce dñica dicitur. Euge serue bone ⁊ fidelis: quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam / intra in gaudium domini tui. Lectio secunda.

Pauca quippe fratres sūt bona oīa p̄sentis vite: q̄ātūlibet esse multa videant in cōparatione retributionis et'ne. Sed tūc fidelis seruus supra multa cōstituitur: qñ deuicta oī corruptiōis molestia de eternis gaudiis in illa celesti sede gloriatur. Lectio. iii.

Nunc eñ ad dñi sui gaudium perfecte intromititur: quando in illa eterna patria assumpt⁹: atq₃ angelorū cetibus admixtus: sic interius gaudet de munere: vt nō sit quod iā exterius doleat de corruptione. Lectio quarta.

Seruus qui operari de talēto noluit: cum verbis excusationis ad dominū redit dicēs. Domine: scio quia homo durus es / metis vbi non seminasti / et cōgregas vbi non sparsisti / et timens abii et abscondi talētū tuū in terra ecce habes quod tuū est. Notandū vero q₃ inutilis seruus dñm durū vocat cui tamen ad lucrū deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrum talentum expendere: qui hoc solum timere debuerat: ne hoc sine lucro ad dominum reportaret. Lect. v.

Sunt autem pleriq₃ itra sanctā ecclesiā: quorū iste seruus imaginē tenet: q̄ melioris vite vias aggredi metuunt: ⁊ tamen iacere i sui corporis ignauia non pertimescunt. Cunq₃ eñ peccatores se considerant / sanctitatis vias arripere trepidant: et remanere in iniquitatib⁹ suis.

non formidāt. Lectio. vi.

Sed qui idcirco melioris habitus vias / et rectioris vite apprehēdere arcem nolunt: quia infirmos se esse ꝯspiciunt: quasi et peccatores se fatētur: et dñm repellunt: eūq; in quo sanctificari debuerant refugiunt: et velut in perturbatione positi cōsiliū non habent dū moriūtur: et vitam timent. Unde et huic seruo ꝑtinus respondet. Serue male et piger sciebas quia meto vbi non semino: et congrego vbi non spargo. Oportuit ergo te dare pecuniā meam nummulariis: vt et ego veniēs recepissem vtiq; qd meū est cum vsura. Euangel. Secundum Mattheum.

Mat. 24. d. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Uigilate quia nescitis qua hora dñs vester vēturus sit Et reliqua. Omelia venera. bede pbri. Lectio. vii.

Hac similitudine ostendit dñs aduentū suū semper debere esse suspectuz. Paterfamilias enim animus nr̄ est: q corp⁹ et oīa officia corporis more patrisfamilias regit et continet. Fur aūt mors est improuise aduentēs. Lc. viii.

Cur igit domū perfodit cū mors repente et subito repētinū trāsitum parat. Paterfamilias vo si sciret aduentū furis vtiq; vigilaret: et nō sineret perfodi domū suam: q: si animus noster sedulo diē mortis inspiceret: sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Lectio nona.

Seruus autem fidelis et prudēs intelligit chorus apostolor: et imitatorum eoruz. Recte ordo aplorū seruus fidelis et prudens dicit. Fidelis cū est quia fideliter et deuote substantiam domini sui dispēsat. Prudens est: quia in distribuēdo capacitatē singulorū discernit. In natali vnius confessoris abbatis ad vesp. sup pos. añ.

Amauit eū domin⁹ et ornauit eum: stola glorie induit eum: et ad portas paradisi coronauit eum. ps. feriales. Capitulum. Eccl 45.

Iustus cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad dominū qui fecit illum: et in cōspectu altissimi deprecabit. Re. Uir israelita. hy⁹ Iste confes. ℣. Amauit eum dñs. Re. Eccl 39.

Mat. Similabo eũ viro sapien
7.d. ti: q̃ edificauit domũ suã
supra petram. ps Magr̃.
Oro de ꝓprietate. Ad ma
tu. de fest. ix. lec. vel. iii. qñ
inuitato. est dupl'. Inuit.
Iust⁹ florebit in domo do
mini plantatus. Gaudea
mus et exultem⁹ in ei⁹ sa
cra solẽnitate. ps. Uenite.
In fes. iii. lec. qñ inuit. est
simpl'. Inui. Regẽ ꝯfesso-
rũ. ps. Ueñ. hy⁹ Iste con-
fessor. In i. noct. et in seq.
noc. ãe ps et ℣. de cõi vni⁹
cõfes. et põtifi. Lec. legant
de ꝓprietate. ℞. i. Euge ser
ue. q̃re in cõi vni⁹ ꝯfes. põ
Fo.91 tifi. ℞. ii. Iust⁹ germina-
bit sicut liliũ. Et florebit in
eternũ ante dñm. ℣. Plã-
tat⁹ in domo dñi: in atriis
dom⁹ dei nostri. Et. ℞. iii.
Uir israelita gaude cohe-
res xp̃i. Intercede ꝓ nobis
ꝟ⁹. Ut p̃cibus tuis a deo
veniã speremus deuoti ad
te cõfugim⁹. Inter. In. ii.
noc. ãn Inuocãtẽ. ps Cũ
inuo. ꝛc. Ae. cũ suis ps ℣.
Iustũ ded. ℞. iiii. Magni
ficauit. q̃re i cõi vni⁹ ꝯfes.
Eccl'i. et põtificis. ℞. v. Amauit
45.a. eũ dñs et ornauit eũ. sto-
la glorie induit eũ. Et ad
portas paradisi corona-
uit eum. ꝟ⁹ Induit eum
dñs lorica fidei: et orna-
uit eum. Et. ℞. vi. Sãcte
N. christi cõfes. q̃re in cõi
vnius cõfes. ꝛ põti. In. iii.
noc. ãn Dñe iste sanctus.
ps Dñe qs ha. ℣. Iustus
vt palma. ℞. vii. Iste est
qui ante. ℞. viii. Iste ho-
mo. ℞. ix. Miles chr̃i glo.
q̃re hec. iii. ℞. in cõi vni⁹
confes. ꝛ ponti. ℣. Iustus
vt palma. Scõm Lucam.

In illo tp̃e. Dixit iesus Luce
discipulis suis. Nemo 11.e.
accẽdit lucernã: et in abs-
cõdito ponit / neq3 sub mo
dio / sed super cãdelabrũ:
vt qui ingrediunt lumen
videant. Et reliq. Omelia
vene. bede pbr̃i. Lecc. vii.
De seipso dñs hoc loqui-
tur ostendens: et si supra
dixerit nullũ generationi
neq3: nisi signum ione pro
phete dandum: nequaq3
tamen lucis sue claritatẽ
fidelib⁹ occultãdam. ℞.
Iste est q̃ añ deũ. Lc. viii.
Ipse quippe lucernam
accendit: qui testã huma-
ne nature flamma sue di-
uinitatis impleuit. Quã
ꝓfecto lucernam nec cre-
dentibus abscondere: nec
modio supponere: hoc est
sub mensura legis inclu-
dere: vel infra vnius iu-

dee gentis terminos voluit cohibere. Sed super candelabrum inquit: vt qui ingrediuntur lumen videāt. ℞ Iste hō. Le.ix.
Candelabrū ecclesiam dicit: cui lucernam super posuit: quia in nr̄is frontibus fidem sue incarnationis affixit: vt qui ecclesiam ingredi fideliter voluerint: lumen veritatis palā queāt intueri. Qua sententia iudeorum quoqꝫ proceres condemnat: qui signa querentes exterius apertam lucis ianuā noluerunt intrare credēdo. ℞em Miles christi gloriose N. In fer.iii.lec.vnus. Ora pro nobis. In fes.iii. lect. ℣ Iustum deduxit. vel ℣ Iustus vt palma. In laudibus antiphona.

Sap. 10.b. Iustum deduxit dominus per vias rectas: et ostēdit illi regnū dei. ps. Dn̄s regna. an. Nō est inuentus. ps. Iubilate. an. Fidelis ser. ps. Deꝰ deus. an. Btūs ille. ps. Bn̄d. an. Serue bone. ps. Laudate. reqre has.iiii.ān.in lau. In cōi vnius cōfes. et pont. Cap. Iustus cor suum. hyꝰ. Iesu redemptor. ℣. Iustus germi. an. Euge serue. ps. Bn̄dꝰ. Oro vt s. Ad.i.ān. Iustū dedu. ps. Deꝰ in no. an.iii. Non est inuē. ps. Legē po. Cp. Iustꝰ cor. ℞. et ℣. ad oēs hor. onr vt s. in cōi vnius cōfes. ⁊ pōti. Ad. vi. ān. Fidelis ser. ps. Defecit. Cp.

Eccli. 39.a. Si enim magnus dn̄s voluerit spiritu itelligentie replebit illū: ⁊ ipse tanqꝫ hymbres mittet eloquia sapiētie sue: ⁊ in oratione cōfitebitur domino. Ad.ix.an Serue bone et fidel. ps. Mirabilia. Cap.

Eccli. 39.b. Dominus diriget cōsilium eius et disciplinam: et in lege testamēti sui gloriabitur. Ad vesperas an. Iustum deduxit. minor. pi ter. Cap Iustus cor suum. hyꝰ. Iesu red. ℣ Iustꝰ ger. an Iste est q̄ ante deū. ps. Magt. Oro vts Cōtē alia capta de q̄cūqꝫ cōfes. Ad.iii. Cp.

Sap. 10.b. Iustum deduxit dominus per vias rectas: et ostēdit illi regnū dei: et dedit illi scientiam sanctorum honestauit illum in laboribus: et cōpleuit labores illiꝰ. Deo gratias. ℞. br. Ad sextam. Capitulum.

Sap. 10.c. Custodiuit eū dominꝰ ab inimicis: ⁊ a se

ductoribus tutauit illū/ et certamē forte dedit illi vt vinceret: et sciret quoniam omnium potentior est sapientia. Deo grās. Ad nonam. Capitulum.

Saþ. 10.c. Sapientia venditum iuſtū non dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eum. Scđm marcum.

Eccl. 39.a.

Mar. 13.d. In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete vigilate et orate: neſcitis enim quādo tempus ſit. Et reliq. Omelia venera. bede preſ. Lc. vii. Uigilare et orare et cautos exiſtere diſcipulos ſuos dñs monuit: ſed tamē eis iudicii vltimi tempus oſtēdere noluit: quia magis illis profuit hoc neſcire ꝙ̄ ſcire. Ut ſemper ſuſpecti/ſemperqꝫ parati vigilarent. Lectio octaua.

Eccl. 39.b.

Unde ſiquidem vigilat qui vanis mūdi gaudiis dormit: et preceptis diuinis excubat. Utiliter eni orat/qui talem ſe exhibet vt percipere valeat/quod in orōnib⁹ poſtulat. lc. ix.

Saþ. 10.b.

Neſcitis enim quando tempus ſit: acſi diceret: ſicut ignoraſtis diem introitus veſtri in mūdum: ita ignoratis et diem exitus

Saþ. 10.c.

veſtri de mundo. ℣. Ora pro nobis beate N. ℭ In natali plurimorum confeſſorū. Ad veſperas ān. Sancti per fidē vicerunt. Pſ. feriales. Capitulum.

Plures facti ſunt ſacerdotes ſecundum legē: idcirco ꝙ morte prohiberentur manere: ieſus autem eo ꝙ maneat in eternum / ſempiternum habet ſacerdotium. Deo gratias. ℟. Iuſti in perpetuum viuent: et apud dominum eſt merces eorum. Et cogitatio eorum Apud altiſſimū. ℣. Ideo accipiēt regnum decoris: et diadema ſpeciei de manu domini. Et cogita. Gloria laus et honor dec⁹ poteſtas ꝛ iubilatio patri ac nato et ſpiritui ſancto. Apud. Hẏ⁹. Sāctoꝝ meritis. Hi ſunt ꝗs. Te ſūma deitas. ℣. Letamini. ān. Fulgebūt iuſti et tāꝙ̄ ſcintille in arundineto diſcurrent: iudicabunt nationes / et regnabunt in eternū. ps. Magt. Oratio

Heb. 7.d.

Saþ. 5.c.

Saþ. 3.b.

Beatoꝝ cōfeſſoꝝ tuorum N. ꝛ N. nos domine tuere preſidiis: vt quorū feſtiuitatē annua deuotione recolimus: eo

rum intercessione/ab om
nibus aduersitatib⁹ erua
mur. Per. Alia oratio.
Deus q̄ nos sanctorū
confessorū tuorū N. et
N. confessionibus glorio
sis circundas ⁊ protegis:
da nobis eorū imitatione
proficere: et intercessione
gaudere. Per eundem.
Ad matu. Inuit. Mirabi
lem deum in sanctis suis
Uenite adoremus collau
dantes. ps. Uenite. In fe
stis vo. iii. lec. Inuit. Re
gem cōfessorū. ps. Uenite.
Hy⁹. Sctōrū meri. Hi sunt
quos. Te sūma. In p̄mo
Ps. 1. noc. añ. Secus decursus
aquarū plātauit vineam
iustorū: sed in lege dñi fuit
volūtas eorū. ps. Beatus
Sap. vir. añ. Tanq̄ aurum in
3. b. fornace probauit electos
dñs: et q̄si olocausta acce
pit illos in eternum. ps.
Ps. 4. Quare fre. añ. Filii hoim
scitote q̄ dñs sctōs suos
mirificauit. ps. Cū inuo.
℣ Letamini. Lectio p̄ma
Beati sūt serui illi/q̄s
cum venerit domin⁹
inuenerit vigilantes. Ui
gilat: qui ad aspectum ve
ri luminis mētis oculos
apertos tenet. Uigilat:
qui seruat operādo quod
credit. Uigilat: q̄ a se tor
poris/et negligentie tene
bras repellit. Hinc enim
paulus dicit. Euigilate iu
sti: et nolite peccare. Rn.
Absterget deus omnē la Apo.
chrimā ab oculis sancto 21. a.
rum: et iam non erit am ⁊. 7. d
plius neq̄ luctus neq̄ cla
mor: sed nec vllus dolor.
Quoniam priora transie
runt. ℣. Non esuriēt neq̄
sitient amplius: ⁊ non ca
det super illos sol: neq̄ vl
lus estus. Qm. Lectio ii.
Hinc rursus ait. Ho
ra est iā nos de sōno
surgere. Sed veniēs dñs/
quid seruis vigilātib⁹ ex
hibebit audiamus. Amē
dico vobis/q̄ precinget se
⁊ faciet illos discumbere:
et trāsiens ministrabit il
lis. Precinget se: id est ad
retributionem p̄parabit.
Faciet illos discumbere:
id est in eterna quiete re
foueri. Discumbere quip
pe nostrū est in eterno re
gno quiescere. Rn Exulta Ps.
būt scti in glīa. Letabunt 149.
in cubilibus suis. ℣ Epu
lent ⁊ exultēt in cōspectu
dei. Letabunt. Lectio iii.
Unde rursus dñs di
cit. Uenient ⁊ recum
bent cum abrahā/isaac/

et iacob. Transiens autẽ dñs ministrat: quia lucis sue illustratione nos saciat. Trãsire vero dñi est: cũ de iudicio ad regnum redit. Uel certe nobis dñs post iudiciũ transit: quia ab humanitatis forma in diuinitatis sue cõtemplationem nos eleuat. ℟. Justi i ppetuũ. vis ad. i. ves.

Apo. 21.a. z.7.d

po.5. ℭIn. ij. noc. ãn. Letentur oẽs qui sperant in te dñe: quoniã tu bñdixisti iustis scuto bone volũtatis tue coronasti eos. ps. Uerba

Esaie 56.b. mea. ãn. Dabo sctis meis locũ noiatũ in regno pris mei dicit domin⁹. ps. Do-

po.15. mine ds ha. ã. Sctis qui in terra sunt eius mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. ps. Cõserua. ℣. Exultẽt iusti. Lectõ. iiij.

Et trãsire eius est in claritatis sue speculationem nos ducere: cũ eum quẽ in humanitate in iudicio cernimus, etiã in diuinitate post iudiciũ videam⁹. Ad iudiciũ qppe veniẽs in forma serui oĩbus apparet: qr scriptũ est: videbũt in quẽ transfixerũt. Sed reprobi in supplicium corruũt, iusti ad claritatis eius gloriã per

po. 149.

trahũtur: sicut scriptum est. Tollatur impi⁹: ne videat gloriam dei. ℟. Letamini iusti et exultate in dño Et gl'iamini oẽs recti corde. ℣. Cantate ei canticũ nouũ: bene psallite ei in vociferatione. Et. Lc. v. po.31. po.32

Sed qd si serui in prima vigilia negligentes existunt? Prima vigilia primeue etatis custodia est. Sed neq3 sic desperandum: et a bono opere cessandũ est. Nã longanimitatis sue patiẽtiam insinuans dñs subdit. Et si venerit in scda vigilia: et si in tertia vigilia venerit et ita iuenerit: bti sunt serui illi. ℟. Sãcti tui domine mirabile consecuti sunt iter seruientes precepris tuis: vt inuenirẽtur illesi. In aqs validis terra apparuit arida: z i mari rubro via sine impedimento. ℣. Uictricem manũ tuã laudauerũt pariter, z decantauerunt dñe nomẽ sctm̃ tuũ. In. Lc. vi.

Exod. 14.c.

Sap. 10.d.

Prima quippe vigilia, primeuũ tempus est: id est pueritia. Secunda, adolescẽtia vel iuuentus. Tertia aũt, senectus accipit. Qui ergo vigila-

re noluerit in prima vigilia: custodiat vel seccūdā. Ut qui conuerti a prauitatib⁹ suis in pueritia neglexerit: ad vias vite salītē in tpe iuuētutꝫ euigilet. Et q̄ vigilare in scd'a vigilia noluerit: tertie vigilie remedia non amittat. ℟. In circuitu tuo domine lumen est quod nunq̄ deficiet. Ubi constituisti lucidissimas mansiones Ibi requiescūt sctōꝝ aie. ℣. Lux ppetua lucebit sctis tuis dn̄e: et eternitas tempoꝝ. Ubi. Glia. Ibi. In .iii. noc.

Esaie 40. S ān Scti q̄ sperant in dn̄o habebūt fortitudinē: assument pēnas vt aquile volabunt ⁊ nō deficient. ps. Dn̄i est terra. ā. Iusti autem in perpetuum viuēt: et apud dominū est merces eoꝝ. ps. Exultate iu. ā.

Sap. 5.c. O q̄ gl'iosuꝫ est regnū/in q̄ cū chr̄o gaudēt oēs scti amici stolis albis: sequūtur agnū quocunq̄ ierit. ps Quam dilecta. ℣. Iustoꝝ aie. Secundū lucam

Luce 12.c. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri p̄cincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus vr̄is. Et reliq̄. Omelia bti gregorii pp. Lect. vii.

Sancti euāgelii fratres kmi/aperta est lectio recitata: sed ne aliquib⁹ ipsa eius planicies alta fortasse videatur/eam sub breuitate trāscurrim⁹: quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tn̄ sciētib⁹ nō sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit: feminis in vmbilico: testat̄ dn̄s q̄ de diabolo ad beatū iob loquitur dicens. Uirt⁹ eius in lūbis ei⁹: et fortitudo ei⁹ in vmbilico vētris ei⁹. A principali igit̄ sexu lūboꝝ noīe luxuria designat̄: cū dn̄s dicit. Sint lūbi vr̄i precincti. ℟. Sacerdotes eius induant iustitiā. Et sancti ei⁹ exultatiōe exultabūt. p. 131.
℣. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo. Et. Lcō. viii.

Lumbos enim precingimus: cū carnis luxuriam per cōtinētiā coartamus. Qꝛ vero minus est mala non agere: nisi etiā quisq̄ studeat ⁊ bonis operibus insudare: protinus additur. Et lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Lucernas q̄ppe ardētes in manib⁹ tenem⁹: cū per bona opera ꝓximis nostris lu-

eis exēpla mōstram⁹. De quib⁹ ꝑfecto opib⁹ dñs di cit. Luceat lux vr̄a coram hoib⁹: vt videant opa vr̄a bona: et glꝛificēt prēm ve strū q̄ in celis est. ℟ Corpora sctōꝝ in pace sepul ta sunt. Et viuēt noīa eoꝝ in etnū. ℣ Sapiētiā sctōrū narrabunt oēs ppl'i: et laudē eoꝝ pronūciat oīs eccl'ia sanctoꝝ. Et. Lec. iii.
Ecci. 44. c
Nuo aūt sunt q̄ iubētur: et lūbos restringere: ⁊ lucernas tenere. Ut ⁊ mundicia sit castitatis in corpore: et lumē veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro vnum sine altero placere nequaq̄ potest. Castitas ergo non magna est sine bono ope: nec opus bonū est aliq̄d sine castitate. Sed si vtrū q̄ agit': restat vt quisquis ille est: spe ad supernam patriā tēdat. ℟ Sint lūbi vestri p̄cincti: ⁊ lucerne ardentes in manib⁹ vr̄is. Et vos sil'es hoibus expectantibus dñm suum Q̄ñ reuertatur a nuptijs. ℣ Uigilate ergo: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria patri. Quādo. ℣ Justi autē. In laud. añ.
p̄. 131.
Luce 12. e.

Iustoꝝ autē aīe in manu dei sunt: et non tanget illos tormentum malitie. Sap. 13. a.
ps Dñs reg. añ Cum palma ad regna peruenerūt scti: coronas decoris meruerunt de manu dñi. ps. Jubil'. añ Corpora sctōꝝ in pace sepulta sunt: et viuēt noīa eoꝝ in eternum. Eccl'i. 44.
ps De⁹ de⁹. añ Sacerdotes dei benedicite dño serui dñi hymnum dicite deo in etnū. ps Bñd. añ Exultabūt scti in glꝛia: letabuntur in cubilibus suis. ps. Dan. 3. f. Ps. 149.
Laud. Cap. Plures facti sunt. Hymn⁹. Rex gl'iose mar. totus hy⁹ dr sicut in cōi plurimoꝝ mar. ℣ Mirabilis deus in sctis suis. añ Sint lūbi vr̄i p̄cincti: et lucerne ardētes in manibus vr̄is: et vos sil'es hominib⁹ expectantib⁹ dñm suū qñ reuertat' a nuptijs ps. Bñdict⁹. Dño vrā. Ad primā. añ Justoꝝ autem aīe. ps Deus in noīe. Ad in. añ Cū palma. ps Legem pone. Cap. in. Plures facti. ℟. et ℣. de cōi plurimoꝝ mar'. ad oēs horas dicant. Ad. vi. añ. Corpora. ps Defecit. Capitulū.
Luce 12. e.
Sancti ⁊ iusti in domino gaudete: vos ele Ps. 32

git de⁹ in hereditatē sibi. Ad. ix. añ. Exultabūt. ps. Mirabilia. Capitulum.

Sap. 5.c. Iusti aūt in ppetuū vi uent: et apud dñm est merces eorū: et cogitatio eorū apud altissimū. Ad scdas vesp. añ. Iustorum autē. ps. fer. cap. Plures facti. ℣. Mirabilis deus. Añ. Sctm est verū lumen et admirabile ministrās lucē his q̄ pmanserunt in agone certaminis: recipi ent a xpo splēdorē sempi ternū / in q̄ assidue felices letant. ps. Magt. oro vt s. ad. i. ves. ¶ In natali vni⁹ virgi. 7 mar. Ad. i. ves. a.

Mat. 25.a. Hec est virgo prudēs que veniente sponso aptauit lampades suas: 7 introi uit cum dño ad nuptias. ps. feriales. Capitulum.

Eccli. 51.b. Domine deus me⁹ exaltasti sup terrā habitationē meā: 7 pro morte defluenti depcata sum. R. Regnū mundi. Hy⁹.

Virginis proles opi ferq; matris / virgo quē gessit peperitq; vgo: virginis festū canimus tropheū / accipe votum.

Hec tua vgo duplici beata / sorte dum gestit fragilē domare: corporis serum: domuit cruentum / corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis / seua penar genera pauescēs: sanguine fuso meruit secreta / scandere celi.

Huius obtentu deus alme nostris / parce iā culpis vitia remittens: quo tibi puri resonem⁹ almū / pectoris hymnum.

Gloria patri geniteq; proli / et tibi compar vtriusq; semp: spiritus alme deus vnus / oi tpe secli. Amen.

℣⁹. Diffusa est. a. Sile est regnū celor sagene misse in mare / et ex oñi genere pisciū cōgreganti: quā cū īpleta esset educētes 7 secus litt⁹ sedētes elegerūt bonos in vasa sua: malos aūt foras miserūt. ps. Mgt. Mat. 13.f.

Indulgētiā nobis dñe beata N. virgo et martyr imploret / que tibi grata semper extitit: et merito castitatis et tue professione virtutis. Per. Alia oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate N. vginis tue et martyris festiuitate gau demus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per.

Ad matu. in fe. ix. lec. fih.
Inuit. Christū venerātes
deū adoremus regē regū
Qui in celis N. palmam
hodie dedit eternam. ps.
Venite. In fest. ix. lec. vel
iii. qn̄ est inuit. du p. Inuit.
Agnum spōsum virginū
Venite adorem⁹ dominū
iesum xp̄m. ps. Venite. In
fes. iii. lec. qn̄ est inuit. simp.
Inuit. Regem virginum
dn̄m. Venite adoremus.
ps. Venite. Hy⁹. Virgis
ples. In i. noct. an̄. Ante
thorū huius virginis fre-
quētate nobis dulcia can
tica dragmatis. ps. Dn̄e
Cāti. 2.a, dn̄s nr̄. an̄. Sicut liliū inter
spinas: sic amica mea in-
ter filias. ps. Celi enar. an̄.
Cāti. 4.c. Fau⁹ distillās labia tua
sponsa: et odor vestimen-
torum tuorum sicut odor
thuris. ps. Dn̄i est terra.
V. Diffusa est. Lectio. i.

Q Voniā hodie nata-
lis est virginis: con-
gruū aliq̄d de virginibus
est loquēdum. Immacu-
latus enim dn̄s immacu-
latā sibi famulā etiam in
hoc pleno colluuionū fra-
gilitatis humane corpo-
re positā misericorditer
cōsecrauit. Natalis ē vir
ginis integritatem sequa-
mur. Natalis est scē N.
mirant viri: nō desperent
virgines. Nō ideo lauda
bilis virginitas: quia ⁊ in
martyrib⁹ reperitur: sed
quia ipsa martyres fecit.
R. Diffusa est gratia in ps. 44.
labiis tuis. Propterea be
nedixit te deus in eternū.
V. Dilexisti iustitiam et
odisti iniquitatem. Pro-
pterea benedi. Lectio. ii.

Q Vis eñ humano eā
possit ingenio com-
prehēdere / quā nec natu-
ra suis inclusit legibus.
Nec virgo e celo accersi-
uit: quod imitaret in ter-
ris. Nec immerito viuen
di sibi vsum q̄siuit e celo:
q̄ sponsum sibi inuenit in
celo. Qm̄ ego laudationē
non suscepi virginitatis
sed expressionē. Ad rem
tamē primere arbitror: vt
q̄ sit ei patria: q̄s auctor
appareat. R. Propter ve ps. 44.
ritatem et mansuetudinē
et iustitiam. Et deducet
te mirabilit dextera tua.
V. Audi filia et vide et in-
clina aurem tuam: ⁊ obli
uiscere populum tuum ⁊
domum patris tui. Et de-
ducet te. Lectio tertia.

P Rius vbi sit patria
diffiniam⁹. Si enim

Ibi est pria / vbi genitale domiciliū: i celo profecto est patria castitatis. Ita ꝙ hic aduena / ibi incola est. Quid aūt ē castitas ṽginalis: nisi expers con tagionis integritas. Atq ꝙ ei⁹ auctorem quē possumus estimare: nisi immaculatum dei filium cuius caro non vidit corruptionem/diuinitas nō est experta contagionē. Uidete ergo quanta virginitatis merita sint. Christ⁹ ante virginē: chr̄s ex ṽgi-

Ps. 44. ne. ℟. Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniquitatē: ꝓpterea Unxit te de⁹ deus tu⁹ oleo letitie. ℣. Propter veritatē et mā suetudinē ꝛ iustitiā. Unxit. Gl'ia. Unxit.

Ps. 44. In. iii. noc. añ Specie tua et pulchritudine tua: itē de ꝓspere ꝓcede ꝛ regna

Ps. 45 ps. Eructauit. añ. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: deus in medio ei⁹ non cōmouebit. ps. Deus nr̄ refu. añ.

Cāti. 1. a. Unguentū effusū nomen tuū: ideo adolescentule dilexerūt te nimis. ps. Fūdamēta. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ℟c. iiii.

C Hristus ṽginū sponsus: ante ṽginē fuit et idē est natus de ṽgine. A pr̄e quidē natus ante scl'a: sed ex virgine renat⁹ ob secula. Illud nature sue: hoc nostre vtilitat' est illud erat semp / hoc voluit. Spectate ꝛ aliud virginitatis meritū: christ⁹ virginis sponsus: ꝛ si dici potest: christ⁹ virginee castitatis. Uirginitas eniꝫ chr̄i nō ṽgitatis est chr̄s

℟. Hec est virgo sapiēs Mat. 25. a.
quā dn̄s vigilātē inuenit/ que acceptis lampadib⁹ sūpsit secū oleū. Et veniēte dn̄o introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Inuēta vna margarita dedit oīa sua: et cōparauit eā. Et. ℟c. v.

U Irgo est que nupsit: ṽgo q̄ nos sub vtero portauit. Uirgo q̄ genuit: virgo que ꝓprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descendam⁹ ad filias. De virginibus inquit sanct⁹ apostol⁹ / preceptū dn̄i nō habeo. Si doctor gētiū nō habuit: habere quis potuit? Et preceptū quideꝫ nō habuit: sed habuit exēplum. Non enim potest imperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclesia immaculata est coitu: sed fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater

est in ple. ℟. de vna vgine z mar. ℟. Ueni sponsa christi accipe coronã quã tibi dominus preparauit pro cuiꝰ amore sanguinẽ tuũ fudisti. Et cũ angelis in paradisum introibis. ℣. Ueni electa mea et ponam te in thronũ meũ: qꝛ concupiuit rex speciẽ tuã Et. Aliud ℟. de vna virgine non mar. ℟. Induit me dñs vestimento salutis: z indumẽto letitie circundedit me. Et tãq̃ sponsam decorauit me corona ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circundedit me vernãtibꝰ atq̃ choruscãtibus gẽmis. Et. Lectõ. vi.

Parturit nos virgo/ non viro plena: sed spũ. Parit nos virgo: non cum dolore membrorum: sed cum gaudiis angelorũ. Nutrit nos virgo: non corporis lacte: sed apostoli quo infirmã adhuc crescẽtis populi lactauit etatem. Uirginitas dei donũ est: munus parentis: sacerdotiũ castitatis. Uirgo matris ecclesie hostia est/ cuius quotidiano sacrificio vis diuina placatur. Uirgo ẽ ecclesia quã studuit apostolus virginem castã assignare christo. Uirgo est filia siõ: virgo est ciuitas illa hierusalẽ que in celo est: in qua nichil intrat ꝯmune atq̃ immundum. ℟. Audi filia et vide et inclina aurẽ tuam: et obliuiscere populum tuum et domum patris tui. Et cõcupiscet rex speciem tuam. Quoniam ipse est dominꝰ deꝰ tuus. ℣ Induet te dominus vestimento salutis: et indumento letitie circundabit te. Et concu. Gloria. Qm̃. In. iii. noc. ã. Nec est que nesciuit thorum in delicto habebit fructum in refectione animarum sanctarum. ps Cãtate. ãn Nigra sum sed formosa filia hierusalẽ: ideo dilexit me rex: z introduxit me in cubiculum suum. ps Dominus reg. ãn O q̃ pulchra est casta generatio cũ claritate. ps Cãtate. ii. ℣. Ad iuuabit. Scdm Matheũ.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum/ thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit / et pre

Ps. 44.

Sap. 3. c.

Cãti. 1. b.

Mat. 13. f.

gaudio illius vadit ꝛ vē-
dit vniuersa que habet: ꝛ
emit agrū illum. Et reliq.
Omelia beati gregorii pa-
pe de eadem lec. Lcō. vii.
Regnum celorū fratres
charissimi idcirco terrenis
rebus simile dicitur: vt ex
his que anim⁹ nouit sur-
gat ad incognita que non
nouit: quatenus exemplo
visibilium / se ad inuisibi-
lia rapiat: et per ea q̄ vsu
didicit / quasi cōfricatus
incalescat. vt p hoc quod
scit notū diligere: discat et
incognita amare. ℞. Ue-
ni electa mea et ponam te
in thronū meū. Quia con
cupiuit rex speciē tuam.
℣. Audi filia ꝛ vide et in-
clina aurem tuam. Quia
concupiuit. Lectio. viii.
Ecce enim regnum ce
lorum thesauro abs-
condito in agro compara
tur: quem qui inuenit ho-
mo abscondit: et pre gau-
dio illi⁹ vadit ꝛ vēdit vni
uersa que habet: et emit
agrū illū. Qua in re hoc
quoqꝫ notandum est: ꝙ in
uentus thesaur⁹ abscon-
ditur vt seruet / qꝛ studiū
celestis desiderii a mali-
gnis spiritibus custodire
nō sufficit: qui hoc ab hu-
manis laudibus non ab-
scondit. ℞. Pulchra facie
sed pulchrior fide beata
es virgo respuens mun-
dum. Letaberis cū ange-
lis: intercede ꝓ omnibus no-
bis. ℣. Specie tua et pul-
chritudine. Leta. Lcō. ix.
In presenti etenim vi-
ta quasi in via sum⁹
qua ad patriā pergimus
Maligni autē spirit⁹ iter
nostrum quasi quidā la-
trunculi obsident. Depre-
dari ergo desiderant: qui
thesaurum publice in via
portant. Hoc autem dico
non vt proximi opera no-
stra nō videant: cum scri
ptū sit. Uideant opa vr̄a
bona ꝛ glorificēt prēm ve-
strū q̄ in celis est. Sed vt
per hoc quod agim⁹ lau-
des exterius non quera-
mus. Sic autem sit opus
in publico: quaten⁹ inten-
tio maneat in occulto vt
et de bono opere proxi-
mis exēplū prebeamus: ꝛ
tamen per intētionē qua
soli deo placere querim⁹ /
semp optem⁹ secretū. ℞.
Regnū mundi ꝛ oēm or-
natū scl'i cōtempsi ꝓpter
amorē dn̄i mei iesu chri.
Quem vidi / quē amaui /
quem credidi / quē dilexi.

℣ Eructauit cor meū ver
bum bonū: dico ego opera
mea regi. Que vi. Gloria.
Que cre. In fes. ix. lect. di
catur iste ℣. ante lau. ℣.
Ora pro no. dta N. In fest.
vero .iij. lect. dicatur ℣.
Specie tua. vel ℣ Adiu-
uabit eam. In laudib⁹ a.
Mat. Hec est virgo sapiens/
25.a. quam dominus vigilan-
tem inuenit. ps Dñs reg.
an. Hec est vgo sapiēs et
vna de numero prudētū.
ps Jubilate. a. Hec est vir
go sancta atq gloriosa: q2
dñs omnium dilexit eam
ps Deus de⁹. an. Bñdico
te pat dñi mei iesu xpi: q2
per filium tuum tentatio
nis ignis extinct⁹ est. ps.
Bñdicite. An. Ueni spon-
sa chri accipe coronā quā
tibi dominus preparauit
in eternum. ps. Laudate.
Cp Dñe deus. Hymnus.
Jesu corona virginum
quem mater illa con-
cepit: que sola virgo par-
turit/hec vota clemēs ac-
cipe.
Qui pascis inter lilia/se
ptus choreis vginū: spon
sas decorans gloria/spon
sisq reddens premia.
Quocunq pergis virgi-
nes/sequuntur atq laudi-
bus: post te canentes cur-
sitant/hymnosq dulces
personant.
Te deprecamur largius
nris adauge sensib⁹: nesci
re prorsus omnia/corru-
ptionis vulnera.
Deo patri sit gloria/eius
q soli filio: cum spū para
clito/et nunc et in perpe-
tuū. Amē. ℣ Adducētur Ps.
regi virgines post eā. ℟. 44.
Proxime eius afferētur
tibi. an. Ueniente sponso Mat.
prudens virgo prepara- 25.a.
ta introiuit cum eo ad nu
ptias. ps Bñdict⁹. Or vts
Ad .i. an. Hec est vgo sa.
ps. Deus in noie. Ad .iij.
an. Hec est vgo sa. ps. Le
gem pone. Cp Dñe deus.
℟. Diffusa est gratia In Ps.
labiis tuis. ℣ Propterea 44.
benedixit te deus in eter-
num. In labiis tuis. Glo-
ria patri. Diffusa est. ℣.
Specie tua Oro vt supra
Ad .vi. an. Hec est virgo.
ps Defecit. Capitulum.
Laudabo nomen tuū Eccl.
assidue et collauda- 51.b.
bo illud in confessione: et
exaudita est oratio mea.
℟. Specie tua et pulchri- Ps.
tudine tua. ℣. Intende 44.
prospere procede et regna
Et pulchritudine. Gloria.

Specie. ℣. Adiuuabit eã. Ad. ix. ãn. Ueni sponsa. ps. Mirabilia. Capitulũ.

Eccli. 51. b. Liberasti me de pditione: et eripuisti me de tpe iniquo: ppterea cõfitebor et laudem dicã nomini tuo dñe deus meus

ps. 45. ℟. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius nõ cõmouebitur Deus. Gl'ia. Adiuua. ℣. Adducẽtur regi ṽgines. Ad. ii. vel. ãn. Hec est virgosa. Si fest. Cp. Dñe deus meus. Hy. Jesu corona virgi. ℣. Adducẽtur regi virgines. an. Simile est

Mat. 13. f. regnum celorum homini negociatori q̃renti bonas margaritas: inuenta vna p̃ciosa margarita / dedit oĩa sua ꝛ cõparauit eam. ps. Magt. Oro vcs. Item alia cap. vnius ṽginis et mar. et dicãtur cum capitulis subscriptis alternis vicibus per ebdo. Ita tamẽ quod in primis dicat cap. Domine deus meus nisi in fest. sancte agnetis agathe / et scẽ catherine in his fest. di cpm. Confitebor tibi. Ad vtrasq; vesp. et ad matu. ꝛ ad. iii. Cap.

Eccli. 51. a. Confitebor tibi domine rex: et collaudabo te deum saluatorẽ meum cõfitebor nomini tuo / quoniam adiutor ꝛ protector factus es michi et liberasti corpus meum a perditiõe. Deo gratias. Ad sext. Capitulum.

Eccli. 51. Laudabit vsq; ad mortem aĩa mea dñm: et vita mea appropinquãs erat in inferno deorsum. Ad. ix. cap. Liberasti me.

¶ In natali vnius virginis nõ marty. ad vtrasq; vesperas / etiam ad matutinas / et ad. iii. Capitulũ.

2. Co. 10. Qui gloriatur in dño glorie͏̃t: nõ enim qui seipsum cõmẽdat ille probatus est: sed quem deus commendat. Hy. Uirginis proles. Huius obtentu. Gloria. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea. ã. Simile est regnum celorum sagene. ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus / auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis quesumus / sancte N. virginis tue tibi placitis meritis cõmẽdari: cui⁹ vita merito castitatis tibi complacuit. Per d. Cetera omnia ad vtrasq; vespas et matut.

et ad alias hor. vrs in hi-
sto. vnius vgi. et mar. cū
ista oȯne **Dn̄s sempiter-
ne deus.** Ad matu. Inui.
vrs. Hy. **Virginis ,ples.
Hui9 obten. Glia.** Ac vrs.
Noue lec. nam et omelia
beati augustini. Lectio. i.

SImile est regnum ce-
lorum decem virgini-
bus/que accipiētes lam-
pades suas exierunt ob-
uiam sponso ꝛ spōse dicit
dn̄s. Iste quinq3 et quinq3
virgines/om̄es oīno sunt
sie christianorū. Sed vt
dicamus vobis qđ deo in-
spirāte sentimus nō qua-
lescunq3 anime: sed tales
anime que habent catho-
licam fidem: et habere vi-
dentur bona opera in ec-
clesia dei: et tamē ex ipsis
quinq3 sunt prudentes: ꝛ
quinq3 fatue. Lectio ij.

QUare ergo appella-
te sunt quinq3: ꝛ qua-
re virgines: prius videa-
mus: ꝛ deinde cetera con-
sideremus. Ois aīa i cor-
pore ideo quinario nume-
ro censet: q2 quinq3 sensi-
bus vtitur. Nichil est eñ
qđ sentim9 ex corpore nisi
ianua quinq3 partita. aut
vidēdo aut audiēdo aut
odorando aut gustando/
aut tangendo. Lectio iij.

QUi ergo se abstinet
ab illicito visu/ab il-
licito auditu / ab illicito
odoratu/ab illicito gustu
ab illicito tactu propter
istam integritatem virgi-
nis nomen accepit. Si bo-
num est abstinere ab illi-
citis sentiendi motibus: ꝛ
ideo vnaqueq3 aīa chri-
stiana virginis nomē ha-
bet: quare quinq3 admit-
tuntur / et quinq3 repel-
luntur? Parum est quia
virgines sunt: et lampa-
des habent. Lectio iiij.

VIrgines propter ab-
stinentiam ab illici-
tis sensibus. Lampades
habentes propter opera
bona: de quib9 operibus
dominus dicit. Luceant Mat.
opera vestra coram ho- 5.b.
minibus: vt videant bo-
na facta vestra: et glorifi-
cent patrem vestrum qui
in celis est. Item discipu-
lis dicit dominus. Sint Luce
lumbi vestri accincti et 12.e.
lucerne ardētes. In lum-
bis accinctis virginitas:
in lucernis ardentibus/
opera bona. Tu autē do-
mine mise. Lectio quinta.

NOn solet dici virgini-
tas vtiq3 in coniuga

tis. Tamen etiam ibi est fidei virginitas: que exhibet pudicitiam coniugalem. Nam vt noverit sanctitas vestra nõ importune scdm animam & secundum integritatem fidei: qua etiam fide ab illicitis abstinetur: et bona opera sunt vnũquemq3 / vel vnã quamq3 animã virginem dici. Tota ecclesia que cõstat ex virginibus / et pueris / & maritatis feminis / et vxoratis viris: vno nomine virgo est appellata. Unde hoc probam⁹: Apostolum audi dicẽtem: non solis sanctimonialib⁹: sed vniversali prorsus ecclesie desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo. Lectio sexta.

Et quia huius virginitat⁊ corruptor diabolus cauendus est: cõtinue ipse apls cũ dixisset. Desponsaui vos vni viro virginẽ castam exhibere christo: adiunxit & ait. Timeo autẽ ne sicut serpẽs euam seduxit in versutia sua: sic & vestri sensus corrumpant a castitate que est in christo. In corpore virginitatẽ pauci habẽt: in corde omnes habere debent. Secũdum matheũ.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hac. Simile est regnum celoꝝ decem virginibus: q̃ accipientes lãpades suas exierũt obuiam sponso & spõse. Et reliqua. Mat. 25.a.

Omelia beati gregorii pape de eadẽ lec. Lectio. vii.

Sepe vos fratres charissimi ãmoneo praua opera fugere: mundi hui⁹ inquinamẽta deuitare. Sz hodierna sancti euangelii lectione compellor vobis dicere: vt et bona que agitis / cum magna cautela timeatis: ne per hoc quod a vobis rectũ geritur / fauor aut hũana gratia requiratur: ne appetit⁹ laudis surripiat: et quod foris ostenditur / intus ab eterna mercede vacuetur. Ecce enim redẽptoris voce decem virgines / et omnes dicũtur virgines: sed tamẽ intra beatitudinis ianuam non omnes recepte sunt: quia eaꝝ quedã dũ de virginitate sua gloriam foris expetũt: in vasis suis oleum habere noluerunt. Lectio octaua.

Primus querẽdum nobis est quid sit celo-

rum regnū aut cur decē virginibus cõparet: q̄ etiā prudentes virgines / et q̄ fatue dicuntur. Dū enim regnū celorū cõstat quia reproborum nullus ingreditur / etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendū est q̄ sepe in sacro eloquio regnū celorū presentis tp̄is ecclesia dicitur: de quo alio in loco dn̄s dicit. Mittet filius hois angelos suos et colligent de regno eius oīa scandala. Neq3 enim in illo regno beatitudinis in quo pax summa est inueniri scandala poterūt que colligantur. Et vnde rursum dicit. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis ꝛ docuerit sic homiēs minimus vocabit in regno celorū: q̄ autē fecerit et docuerit hic magnus vocabitur in regno celorum. Lect. ix.

Mandatum soluit et docet: qn̄ hoc quisq3 voce predicat: quod viuēdo non implet. Sed ad regnū eterne beatitudinis peruenire non valet: qui nō vult opere implere qd̄ docet. Quomodo ergo in eo minimus vocabitur / qui ad hoc nullo modo intrare permittetur. Quid itaq3 per hāc sententiam nisi presens ecclesia celorū regnū dicit / in qua doctor qui mādatum soluerit minimus vocabitur: quia cui᷒ vita despicit restat vt ꝛ ei᷒ p̄dicatio contēnat. V᷒. Ora pro nobis btā N. In lau. an. Hec est virgo sapiens quam dn̄s vigilātē inuenit. ps. Dn̄s reg. an. Hec est virgo sapiens et vna. ps. Jubilate. a. Hec est virgo sancta ps. Deus deus meus. p. Benedico te pater. p. Benedi. an. Ueni spōsa christi. ps Laud. cp Qui gloriatur. Hy᷒. Jesu corona virginum. v᷒. Adducentur regi virgines post eam. R. Proxime eius. an. Ueniente spōso. ps. Benedictus. Oro vt s. Ad. i. an. Hec est virgo sapiens. p. De᷒ in nomine. Ad. iii. a. Hec est virgo sa. et vna. ps. Legē pone. Cap. Qui gl'iat. R. Diffusa est. v᷒. Propter ea. V. Specie tua. Oratio vt supra i cōmuni vnius virginis et marty. ad oēs hor. dicit. Ad. vi. an Hec est virgo. ps. Defecit. Cp. 2. Corinthior. 11.

Mat. 25. a.

1. cor. 11. a. Emulor enim vos dei emulatione: despōdi eñi vos vni viro virginē castā exhibere chro. Cir. An. Ueni spōsa. ℣. Mirabilia. ℣. Sapiētie. vin.

Sap. 8. a. Sapientia vincit maliciā: attingit ergo a fine vsq ad finem fortiter: et disponit omnia suauiter. Deo gratias. ℟. ℣. et Oro vt s. ℭ In natali plurimarū vginum. Ad vesp. āe. et ps feria. Capitm.

Sap. 4. a. O q pulchra est casta gñatio cum claritate immortalis ē eñi memoria illius: quoniā ⁊ apud deū nota est et apud homines. ℣. Jesu corona ℣. Adducentur regi. An. Simile est regnum celorū sagenoe. Magt. Oro plurimarū virg. ⁊ mar. Oro.

Deus q humanū genus vt ad confessionē tui nominis prouocares etiam in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti presta quesumus vt ecclesia tua hoc exemplo commonita: nec pati pro te metuat: et celestis premii gloriam concupiscat Per do. ℭ Item alia oro plurimarum virginum: non martyrum. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui nos idoneos non esse pspēdis ad maiestatē tuam sicut dignū est exorandum: fac nos sanctas virgines tuas. N. ⁊ N. pro nobis interuenire petis quarū meritis nobis indulgētiam largiaris. Per. Ad matu. Inuita. Regē vginum dñm Uenite adoremus. ps. Uen. Hy. Jesu corona virginū. Sup ps hec sola an. O q pulchra est Sap. 4. a. casta gñatio cū claritate ℣. Domine dñs nr. et oes ps. vnius virginis ⁊ mar ty. ℣. Adducētur. Lect. i.

Interrogatus dñs a discipulis de consummatione seculi: inter multa que locutus est parabolam quoq dixit de decem virginibus bonorū et malorum discretionem significātibus quarū que admittūtur et que excluduntur. Uidentur itaq michi quinq virgines significare quinq partitā continentiam carnis illecebris. ℟. Audiui vocē de Mat. 25. a. celo venientē: venite omnes vgines sapiētissime Oleū recondite in vasis vris dū spōsus aduenerit ℣. Media nocte clamor

factus est ecce spōsus venit. Oleū recondite. Lectio .ij.

Continēd⁹ est em̄ appetitus a voluptate oc॰loꝝ a voluptate auriū et a voluptate olfaciendi gustandi siue tangendi. Sed quia ista continētia partim coram deo fit vt illi placeatur in interiori gaudio cōscientie partim corā hoībus tm̄: vt gloria humana capiat. Quinqꝫ dicunt sapientes/et quinqꝫ stulte / vtreqꝫ tm̄ virgines: quia vtraqꝫ cōtinentia est: q̄uis diuerso fomite gaudeat. Rem. Feliciter virgines vincunt mūdū. Que post victoriā vincinō norunt. ℣. Beate de prelio redeunt et hostē victrices moriendo deuincūt. Que post. Lectio .iij.

Lampades autē que manibus portantur opera sunt que scd̄m istā continentiā fiunt. Dictū est em̄. Luceāt opera vestra corā hoībus. Omnes vero accceperūt lāpades suas: ⁊ venerunt obuiam sponso et sponse. Intelligendum est ergo christi nomine censeri: de quibus agitur. Non em̄ possunt qui christiani non sunt sponso christo venire obuiā. ℟. Innumerabilis ꝟginum chorus spreta liberorum propagine Dn̄o spōso q̄ in celis est perenni mente Actu et habitu applicari maluit. ℣⁹. Ecce florētē mūdū despectu mentis calcauit. Dn̄o. Actu. ℣. Media nocte clamor factus est. ℟. Ecce spōs⁹ venit exite obuiā ei. in lau. de ꝑsona a. Virgines sancte dei orate pro nobis vt scelerum veniam per vos accipere mereamur. ps. Dn̄s reg. et ceteri vt cōsuet. cum. O q̄ pulchra. Hy⁹. Rex gl'iose martyrū. tot⁹ hy⁹. dicat ꝑ oia sicut i cōmuni his ro. pl'imoꝝ mr. ℣⁹. Mirabilis de⁹ in sanctis suis. a. Sil'e est regnū celoꝝ decē virginibus que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso et spōse ps. Bn̄⁹. Oratio vt s. Ad p'mā an. Uirgines sancte ps. Deus in nomine. Ad iij. An. Media nocte clamor factus est: ecce spōs⁹ venit: exite obuiam ei. ps. Legem pone. Capl'm. O q̄ pulchra. ℟. Adducētur regi virgines Post eam. ℣. Proxime eius afferen

Mat. 25.a.

Mat. 25.a.

tur tibi. Post eam. Gl'ia. Adducentur. Vº. Media nocte clamor factus est. Oro vt s. Ad. vi. an. Pru-
Mat. 25. a. dentes virgines acceperūt oleū in vasis suis cuz lāpadibus. p. Defecit in. Cap. Emulor em vos. R. Media nocte Clamor factº est. V. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. Clam. Gl'ia. Media. V. Pruden tes virgines. Oratio vt s. Ad. iii. a. Tūc surrexerūt oēs virgines ille: et ornauerūt lampades suas. p. Mirabilia. Cpm. Sapien tia vincit ma. R. Prudē tes virgines acceperunt oleum i vasis suis. Cum lampadibus. Vº. Et exierunt obuiā sponso et sponse. Cū lampa. Gl'ia. Prudentes. Vº. Adducentur regi virgi. Oro vt s. ¶ In natali vnius matrone nō scdm Sar. Ad. i. ves. sup pos fer. an Simile est re. ce. sagene. Cp. puer. vlti.
Puer. 31. b. Mulierem fortem qs inueniet procul et de vltimis finibus precium eius cōfidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. Deo gras. Hy. Huius obtētu. Gl'ia tibi V. Diffusa est gratia i la.

a. Anima mea liquefacta est: vt dilectº locutº est; q̄: siui et non inueni illū vocaui et nō respōdit michi inuenerunt me custodes ciuitatis percusserūt me et vulnerauerūt me tulerunt pallium meū custodes muror / filie hierusa lē nūciate dilecto qr amo re lāgueo. p. Magt. Oro.

Deus oīm creator: et rector: qui hodiernā diem in beate N. festiuitate nobis exultabilē fecisti: p̄sta quesumus vt ipsius apud te interuenientibus meritis: ab oībº mereamur absolui peccatis Per. Ad matutī. Inuita. Christū venerātes deum adoremus regem regū: Qui in celis N. palmam hodie dedit etnā. p. Ueni. Hyº. Huius obtentu deº. Gloria pri. In. i. noct. an.
Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra ocl'i tui colūbarū. p. Dñe dñs nr. ān. Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Celi enar. ān. Fauus distillans labia tua spōsa: et odor vestimentorum tuorū sicut odor thuris. p. Dñi ē terra. Vº. Diffusa est gra in

Cāti. 1. d.
Cāti. 2. a.
Cāti. 4. c.

labijs tuis. Lectiones vt in festis ea℞. ℟. Diffusa est gratia in labijs. ℟m. Propter veritatem. ℟. Dilexisti iusti. In .ii. noc.
Cãti. 4.d. an. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cũ pomorũ fructibus. p. Eructauit. an. Fõs ortorum
Ibid. puteus aquarũ viuentiũ que fluũt impetu de libano. ps. Deus noster refu.
Cãti. 5.a. an. Uenit dilectus me⁹ in ortũ suũ vt comedat fructũ pomorũ suorum. p. Fundamẽta. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ℟m. Ista est speciosa inter filias hierl'z: sicut vidisti eã plenã charitate ⁊ dilectione. In cubilibus ⁊ i ortis aromatũ. ℣. Ista ẽ q̃ ascẽdit de deserto delicijs affluẽs. In cu. ℟. Ueni electa. ℟. Audi filia. In .iii. noc.
Cãti. 5.a. a. Ueni in ortũ meũ soror mea sponsa: messui myrrhã meã cũ aromatibus meis. p. Cantate. i. ã.
Ibid. Comedi fauũ cum melle meo: bibi vinũ meũ cum lacte meo p. Dñs reg. exultet. ãn. Talis est dilect⁹
Cãti. 5.d. meus: et ipse est amicus meus filie hierusalem. p. Cãtate. ii. ℣⁹. Adiuuabit eã deus vultu suo. ℟. In

duit me dñs. ℟m. Accinxit brã H. fortitudine lũbos suos ⁊ roborauit brachiũ suũ. Ideoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ℣⁹. Gustauit ⁊ vidit q2 bona ẽ negociatio sapientie dei. Ideo q;. ℟. Regnũ mundi. ℣⁹. Ora ꝓ nobis. In lau. ãn. Unguẽtũ effusũ nomen tuum ideo adolescentule dilexerunt te nimis. p. Domin⁹ regnauit deco. a. Leua ei⁹ sub capite meo et dextera eius amplexabitur me. ps. Jubilate. a. Dum esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suauitatis. p. Deus deus meus. an. Jam enim hyems trãsijt hymber abijt et recessit. p. Benedicite. a. Sicut malum inter ligna silvarum: sic amica mea iter filias. p. Laudate. Cpm. Mulierẽ fortem. ℣⁹. Ad sacrum eius. Unde nunc noster. Sit salus illi. ℣⁹. Elegit eam deus. ãn. Simile est regnum celorum homini negociatori querẽti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oia sua: ⁊ comparauit eam. p. Benedictus

Prouer. 31.c. | Cãti. 1.a. | Cãti. 2.b. | Cãti. 1.d. | Cãti. 2.c. | Cãti. 2.a. | Mat. 13.f.

Uel aň Anima mea lique-
facta est. Oratio vt supra
Ad primā aň. Unguentū
effusum. ꝟ. Deus in noīe.
Ad iii. aň. Leua eius. ps.
Legem pone. Capim. Mu
lierem fortem. Ris et ꝟ.
vt supra vnius virginis ꝛ
martyris. Ad sextam. aň.
Dum esset. ꝟ. Defecit. Ca
pitulum. Prouerbiorū vltio

Puer. 31. c. Accinxit fortitudine
lūbos suos: et robo-
rauit brachiū suum: gu-
stauit et vidit quoniam
bona est negociatio eius
non extinguetur in nocte
lucerna eius. Ad nonā aň.
Sicut malū. ꝟ. Mirabilis
cp. Prouerbiorū vltimo.

Puer. 31. d. Mulier timens deum
ipsa laudabitur: da
te ei de fructu manuum
suarum: et laudent eam
in portis opera eius. oro
vt supra. Ad pmas vesp.
Ad scdas vesp. aň. Unguen
tum. psalmi fer. Cp. Mu-
lierem fortē. Hy⁹. Ad sa-
crum cuius. ꝟ. Adducen
tur. aň. Laus tibi christe
redemptor piissime q̄ tan
tam sancte N. dedisti glo
riā: vt te sponsum amans
tuum membrū fieret ei⁹
clemens nos precatu per
euum consertua. ps. Ma-
gnificat. Uel aň. Descen-
di in hortū. Oro vt supra

¶ Explicit commune san
ctorum et sanctarum.

¶ Translatio sancti ced-
de semper celebratur in
dominica prima antefe-
stum ascensionis dñi et fi
at seruitium hoc modo.
Ad primas ves. aň. Ger-
manorū. ps fer. Capim Ec
ce sacerdos. ℟. O pastor
absqȝ prosa. hy⁹. Iste con
fessor. ꝟsus Tristitia ve-
stra. aň Sis pro nobis. ps.
Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis trāsl-
lationem beati ced-
de confessoris tui atqȝ pō
tificis celebrare cōcedis-
te supplices exoramus/
vt eius meritis et preci-
bus a vicijs ad virtutes
et a carcere trāsferamur
ad regnū. Per dominum
nostrum iesum christum
Memo. de sancto ii habe
atur sub silentio nisi du-
plex festum fuerit: deinde
de dñica. Ad matutinas
Inuitato. In qua viget.
Deinde dicuntur. iii. aňe
cum tribus psis primi no
cturni. Lectio scī euāge.
Secundum Ioānem. 15.

Joh. 15.a.

In illo tēpore. Dixit ie. discipul' suis. Ego sum vitis vera: et pater meus agricola est. Et reliq.

Omelia sancti augu. evi.

De sancto euangelio presenti tēpore consonantem similitudinem audistis: qui operātur in vinea. Est eñi modo tēpus vindemie temporalis est autem et spiritualis vindemie: vbi deus gaudet ad fructum vinee sue. Colimus eñi deū: et colit nos deus. Sed non sic deum colimus: vt nos eum meliorē faciamus. Colimus enim deū adorando: non arando. Ille autem colit nos tanq̄ agricola agrū. Quod ergo ille nos colit meliores nos reddit: q2 et agricola agrum colendo facit meliorē et ipsum fructum in nobis querit: vt eum colamus. Cultura ipsius est in nos q̄ nō cessat verbo suo extirpare mala semina de cordibus nostris. Aperire cor nostrum tanq̄ aratro sermonis plantare semina preceptorū expetare fructum pietat'. Cum enim culturam acceperimus in cor nostrum vt eum bene colamus non existim' ingrati agricole nostro: sed fructum reddimus quo gaudeat. Et fructus noster nō illum ditiorem facit: sed nos beatiores. Tu autem domine miserere nostri. R. Nunc quē magnum red. Lectio secunda de proprietate.

Obiit autem sanctus cedda anno sexcentesimo septuagesimo ab incarnatione domini: sexto die nonarum martiaruz: et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sancte marie: sed postmoduz constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis petri: i eadem sunt eius ossa translata: in quo vtroq3 loco ad indicium virtutis illius solent celebria sanitatum miracula fieri. denique nuper frenetic' quidam dum per cuncta errando discurreret deuenit vbi vespere nescientibus siue non curantibus loci custodibus: et ibi tota nocte requiescens: mane sanato sensu egressus:

mirantibus et gaudentibus cunctis quid ibi sanitatis domino largiente consequeretur ostendit. ℞. Pie legati. Lectio iii.

Est autẽ loc⁹ eiusdẽ sepulchri: tumba lignea in modum domunculefacta coopertus habentis foramen in pariete: per quod solent hi qui causa deuotiõis illuc aduenmunt manum suã immittere / ac partem pulueris inde assumere quã cũ in aquis miserint atq; has infirmãtibus iumentis siue hominib⁹ gustandas dederint: mor ĩfirmitatis ablata molestia cupite sospitatis gaudia reuehunt. ℞m. Pie pastor absq; gl'a. ℣. Ora pro nobis. In laud. an. Claustri clausus. ⁊ cetere ãe. Cap. vt s. Hy⁹. Jesu redemptor ℣⁹. Gaudete. ãn. Presul pie. Reqre hec omnia in festo scti cedde. p̃s. Benedictus. Orõ vt s. memo. de do. et de resurre. sub silentio. Ad primam et ad alias horas ãn. ⁊ cp̃m. sicut in alio festo cum ℞. de cõi paschalis tẽporis ⁊ Orõ Deus qui no. Ad ii. vesp. ãn. Claustri. pi feria.

Cap. vt supra. ℞. Pie pastor. Hy⁹. Jesu redẽptor. ℣. Gaudete. ãn. Sis pro nobis. p̃s. Magnificat. Oratio. Deus qui no. vt s.

¶ In cõmemoratiõe sancte etheldrede virgi. non martyris elieñ. dioce. or.

Deus qui eximie castitatis p̃uilegio sãctissimam virginem etheldredam multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis vt sicut eius commemoratio nobiscũ agitur in terris: ita per eius interuentum nostri memoria apud te semper habeatur ĩ celis. Per dominũ nostrum. Cetera vt in⁹ virginis non marty. Lect. i.

In presentis vite ⁊ fluctuantis seculi naufragio constituti ad tui portum presidij confugimus virgo piissima atq; celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis sentiamus viscera qui de tua iugiter gratulamur presentia. Respice igitur pia mater et domina: pio intuitu ad exiguum sed deuotum nostri famulatus obsequium. Et quos premit humane fragilitatis immensitas: tue virgi

nitatis que sponso virginū placuit releuet ac sustentet veneranda sublimitas. Credim⁹ enim atq confidimus te ab eodem sponso tuo: qui speciem tuā concupiuit quicquid petieris impetrare quam in thalamo regis eterni collocatā cum virginum choris de palma virginitatis certum est exultare. Lectio secunda

Succurre dn̄a succurre mater misericordissima etheldreda nr̄e miserie suffragiis precū tuarum scelerum nostrorum maculas absterge: tibiq famulantes tales effice: vt tue integritati pure valeant deseruire. Bregi tuo tue sollicitudinis atq protectionis semper assit custodia vt sicut tui sacratissimi corporis incorruptione iugiter gaudemus atq presentia: sic ⁊ de tua subuētione gaudem⁹ assidua. Protege itaq mater filios: domina seruos vt qui se tue memorie ac venerationi profitentur obnoxios: tue largitatis et pietatis beneficia sese gratulentur adeptos. Lect. iii.

Respice benignissima virgo etheldreda ad nostras angustias quas nostris meritis sustinemus: et per tue sanctitatis merita/ et intercessiones: ⁊ iram iudicis placa quem offendimus: et veniam impetra quam non meruimus. Tuis precibus ad misericordiam inclina iustitiam districti: sed iusti examinis: quia agni qui sponsus est virginum vestigia quocunq ierit virgo seq̄ris. Representa quesumus superne clementie gemitus nostros atq suspiria vt diuine miserationis per te suscipiamus incrementa quo tecū in eternum gaudere mereamur te petente illo largiente: qui te integritatis coronauit gloria: per cuncta seculorū secula. Amen. Cetera de cō vnius virgi. ⁊ marty.

¶ In commemoratione sancti thome marty. Ad vesperas a. Iste sanctus Cpm. Ois pontifex. Ny⁹. Martyr dei. ℣. Gloria et honore. an. Pastor cesus ps. Magnificat. Oratio.

Deus pro cuius ecclesia gloriosus ponti-

fer thomas gladiis ipiorum occubuit: presta quesumus: vt omnes qui eius implorāt auxiliū petitionis sue salutarē cōsequātur effectū. Per dominū. Memo. de aliquo sancto si habeat. Ad mat. inuit. Adest thome martyris memoria. Uirgo mater iubilat ecclesia. ps. Uenite. Nō Martyr dei. ana. Summo sacerdotio. ps. Beatus vir. rc. prout in festis eiusdē natalis dñi et translationis eiusdem sunt notata. V. Gloria et honore coro. Lectio pma.

Dormiēre cum patribus suis in senectute bona felicis memorie theobaldo archiepo thomas cantuariēsis archidiaconus in archiepm et primatem totius anglie in noie scē trinitatis solēniter eligitur: et postmodum cōsecratur. Inerat autē piis mētib9 spes firma: et fiducia in domino q idē cōsecratus vtriusqꝫ hois habitu mutato moribus meliorat9 pōsideret Probatissimum siquidē tenebatur sedem illā sedē sanctorū esse sanctū recipere aut sanctum facere: vel citi9 et facile indignū abiicere quod et in beato thoma martyre impletū est. R. Studēs liuor thome supplicio thome genus damnat exilio. Tota simul exit cognatio. In tepore pascha. Alla. V. Ordo/sexus/etas/conditio: nullo gaudet hic pūilegio. Tota. Lectio scda

Promotus ergo electus dei pontifex sacreqꝫ vnctionis sanctificatione delibutus: e vestigio rē sacramēti est adeptus/ et multiplici sancti spūs gratia replet9/ ambulans in nouitate vite/ nouus homo mutat9 est in virū alterū: cui9 opera in melius conuersa sunt. In tanta autē gfa sacrauit sui presulat9 primordia: vt indutus: sed clācu lo monachali schemate monachi adimpleret op9 et meritum. R. Thomas manum mittit ad fortia/ spernit dāna: spernit opprobria. Nulla thomam frāgit iniuria. In tempore paschali Alla. V. Clamat cunctis thome constātia oē solū est forti patria. Nulla. Lec. iii.

Et qui exēplo bapti

ste cum cōstantia zelum
iustitie perfecte concepe
rat in corde parificari ei
quoqꝫ studuit in veste pe
nitentie. Relecta nanqꝫ
sindone qua hacten⁹ dū
mollia regum blandiren
tur vti consueuerat: cili-
cio asperrimo super nu-
dū vestiebatur. Addidit
etiā femoralia cilicina vt
artius carnem mortifica
retet spiritū viuificaret.
Hec autem sicut et alia
spūalis vite exercitia su-
perindutus aliis vestib⁹
paucis admodū consciis
oculis et notitie hominū
eximebat: quia nō ab ho
mine: sed a deo gloriam
q̄rebat. ℟ Jacet granum
oppressum palea: iust⁹ ce
sus prauorū framea. Ce-
lū domo cōmutans lutea
In tpe pasc. Alľa alľa. ℣.
Cadit custos vitꝫ i vinea
dux in castris / cultor in
area. Celū. Gl'ia. Celū. ℣
Ora pro nobis beate tho-
ma. In laud. vna tm̄ āñ.
Cetera prout in fest. eius-
dem natalis do. ⁊ transla
tionis eiusdem sunt nota
ta p̄ter āīm. ad primā sup
p̄. Quicunqꝫ. que erit Te
lure laudant. Tamen in
tempore pasch. qñ de hac
cōme. scti thome fit seru-
tium. Ad ves. super p̄. āñ
Lux ppetua. minor p̄. fe.
Capm Dis pontifex. hy⁹.
Martyr dei qui vnicum
In hnc hym. or. Quesu-
mus auctor oim. et Glo-
ria tibi dñe q̄ surrexi. ℣.
Tristitia vestra. an. Pa-
stor cesus. et finiatur cu
alleluia. ps Magnificat.
orō Deus pro cuius. Co
pleto. de tpali non muta
tur. Ad matu. Inuitato.
Adest thome. Et finiatur
cum alľa. ps Uenite. hy⁹
Martyr dei q̄ vnicū. sup
pos or hec sola āñ Sum-
mo sacerdotio. Et finiat
cū Alľa. ps Beatus vir.
Quare fremuerunt. Dñe
q̄d multi. ℣. Tristitia ve.
Hi dicti p̄s cu pdicta an.
et v⁹. dñr quotienscunqꝫ
de hac cōme. tpe pascha.
or. Et non dicuntur alii p̄s
nec alia āñ. nec alius v⁹.
lc. ⁊ ℟. sicut prius Ante
laudes ℣ Uox letitie. In
laudi. hec sola āñ Gra-
num cadit. et finiatur cū
alleluia. p Dñs regnauit
Cp Dis pōtifex. hy⁹. De
us tuorū militum. in hnc
dicit Quesumus auctor
oim. et Gloria tibi dñe qui
surrexi. ℣. Gaudete. an.

Opem nobis. et finiatur cū all'a. ps. Dñs. ps. Ad dñm cū clamarem. ~~Vrē~~ Ad p'ma et ad alias hor. oia fiant sicut supra dictū est pter R. y. Ad .iii. vi. et .ix. q̄ erūt de cōi vnius martyr. siue ponti. pasc. tē poris. ita tñ q' oēs añe su per oīa ? alias ho. finiātur cū all'. ¶ Quotidie p totū annū dicantur vespe et matu. de scā maria in cho. vel extra. ¶ Vespere p aduentū de sancta maria vsqz ad vigil'. nati. do. añ. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Letatus. Ad te leuā. Nisi qa dñs. Qui confidūt. In cō uertendo. In feria .iii. qñ isti p̄dicti p̄s ad vesperas de die dñr : tūc ad vespas de scā maria dicātur isti p̄s videlicet Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. De profundis. Memento. qd obseruetur in omni feria .iii. per totū annum qñ fit de sancta maria cō. in cō uentu. Capīm. Esaie. vii.

Esaie 7. c.

Ecce virgo cōcipiet ? pariet filium: ? vocabitur nomen eius emmanuel butyrum et mel comedet vt sciat reprobare malū et eligere bonū. hy'. Aue maris stel. y. Diffusa. añ Ne timeas maria inuenisti gratiā apud dñm: ecce concipies et paries filiuz alleluia. ps. Magt. Oro. Luce i. c.

Concede nos famulos tuos q̄sumus domine deus perpetua mētis et corporis salute gaudere : et gloriosa btē marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristitia et eterna perfrui letitia. q̄ terminet sic Per xp̄m dñm no. amen. Non dicit Dñs vobiscum nec Benedicamus dño. sed statim dicitur meni. de sancto spiritu ā. Ueni scē spūs. y. Emitte. Oro. Deus qui corda. Deinde fiat meo. de scto: in cuius honore dedicata est ecclesia: vt in prebendatis vel alijs ecclesijs parrochialibus. Et postea fiat mēoria de reliqs. añ Corpora sanctorum. y. Beati qui habitant in domo. Oro.

Propiciare q̄s domine nobis famulis tuis p scōrū tuorū quorum reliquie in hac continent ecclesia merita gloriosa:

vt eorū pia intercessione
ab oībus semper protega
mur aduersis. Per xpm.
Alia oratio ad matutin.
P Resta quesum⁹ om
nipotēs deus: vt san
ctorum tuorum quorꝫ re
liquie in hac continentur
ecclesia nos protegāt me
rita: quaten⁹ eorꝫ ꝑcibus
tranquilla pace in tua iu
giter laude letemur. per.
Memo. de omnibus sctis
per aduē. cū ista ān. Ecce
zach. 14.b. dñs veniet et omnes scti
eius cū eo: et erit in die il
la lux magna alleluia. ℣.
Ecce apparebit dñs sup
nubē cādidam. ℟. Et cū
eo sanctorum milia. Oro.
C Onsciētias nostras
q̄sumus dñe visitan
do purifica: vt veniēs ie
sus chr̄s filius tuus dñs
noster cum omnibus san
ctis: paratā sibi in nobis
inueniat mansionē. Qui
tecū. Memo. de pace. ān.
Da pacem. ℣⁹. Dñe fiat
pax. Oro. Deus a quo. q̄
terminet sic. Per do. no.
iesuz xpm. ꝛc. cū. Dñs vo
biscū. ꝛ Bñdicamus dño.
Alia oro subsequens ad
matu. dr tantū. Oratio.
D Eus auctor pacis et
amator quem nosse
viuere cui seruire regna
re est: protege ab omnib⁹
īpugnationib⁹ supplices
tuos: vt q̄ ī defensiōe tua
confidimus: nulli⁹ hostili
tatꝭ arma timeam⁹. Per
dominum. Dñs vobiscū.
Bñdicamus do. ℭ Ad cō
pleto. de scā maria p ad
uē. ān. Beata es maria q̄ Luce
credidisti: perficient in te 1.c.
q̄ dicta sunt tibi a dño al
leluia. ps. Usqquo. Judi
ca. Sepe expugna. Dñe
nō est exal. Cap. Sicut cy
namomū. Hy⁹. Uirgo sin
gula. Uitā p̄sta. Sit laus
℣. Elegit. ān. Ecce ancilla
dñi: fiat michi secūdū ver
bū tuū. ps. Nūc di. Oro.
Gratiam tuā. que finit sic
Per eūdē dñm nr̄m iesuz
xpz fi. tuū. Dñs vo. Bñdi
cam⁹ do. Ad mat. de san
cta maria p totū aduen.
qn̄ nō fit plenū seruitium
de ea. Inuit. Aue maria
gratia plena Dñs tecum
ps. Uenite. Hy⁹. Quem
terra pōthus. ℭ Dñica et
fer. ii. ān. Benedicta tu in Luce
mulieribus: et bñdictus 1.d.
fruct⁹ vētris tui. ps. Dñe
dñs noster. Celi enarrāt.
Dñi est terra. ℣. Specie
tua. ℭ Feria. iii. ān. Spe p̄ 44.
cie tua et pulchritudine

tua: intende, pspere pce-
de et regna. ℣ Eructauit
cor. De⁹ nr̄ refu. Funda-
menta. ℣ Diffusa est.
¶ Feria quarta. an. Gaude
maria virgo cunctas he-
reses sola interemisti in
vniuerso mundo. ps. Can
tate. Dn̄s reg. ex. Canta
te. ℣. Specie tua. ¶ Fe
ria. v. vi. ⁊ sabba. quando
nō fit plenum seruitiū de
sctā maria idem ordo an
tiphonarū ⁊ ps. et ℣. fuet
q̄ in pred. fer. Lectio prima

Esaie xi. a. Egredietur virga de
radice iesse: ⁊ flos de
radice eius ascendet. Et
requiescet super eū spūs
dn̄i / spūs sapiētie ⁊ intel-
lectus / spūs cōsilij et for-
titudinis: spūs scientie et
pietatis: et replebit eum
spūs timoris dn̄i. Hec di.

Luce i. c. ℟. Missus est gabriel an
gelus ad mariā virginē
desponsatā ioseph nunci-
ans ei verbum ⁊ expaue
scit virgo de lumine: ne ti
meas maria: inuenisti gra
tiā apud dn̄m: ecce conci-
pies et paries. Et vocabi
tur altissimi filius. ℣. Da
bit ei dn̄s de⁹ sedē dauid
pris ei⁹: ⁊ regnabit in do-
mo iacob in eternū. Et vo
cabitur altissimi. Lectio ii.

Non secundū visionē
oculorum iudicabit
neqꝫ scd̄m auditū auriū
arguet / sed iudicabit in iu-
stitia pauperes: ⁊ arguet
in equitate pro mansue-
tis terre. Et percutiet ter
ram virga oris sui: et spi
ritu labiorū suor̄ interfi-
ciet impium. Et erit iusti
tia cingulū lumbor̄ eius
et fides cinctorium renū
eius. Hec di. ℟. Aue ma-
ria gr̄a plena dn̄s tecum
Spūssanctus superueniet
in te ⁊ virtus altissimi ob
umbrabit tibi / quod enim
ex te nascetur sanctum vo
cabit filius dei. ℣. Quo-
modo fiet istud qm̄ virū
non cognosco: et respon-
dēs angelus dixit ei. Spi
ritussanctus. Lectio. iii.

Locutus est dn̄s ad
achaz dicens. Pete
tibi signum a dn̄o deo tuo
in pfundū inferni: siue in
excelsum supra. Et dixit
achaz. Nō petā. et non tē-
tabo dn̄m. Et dixit. Audi-
te ergo dom⁹ dauid. Nū-
quid parū vobis est mo-
lestos esse hoibus: qr mo
lesti estis ⁊ deo meo? Pro
pter hoc dabit dominus
ipse vobis signum. Ecce
virgo concipiet et pariet

filiū: et vocabit nomē eiꝰ
emmanuel. Butyꝝ ⁊ mel
comedet: vt sciat reprobа
re malum: ⁊ eligere bonū
Hec dicit. Rm. Suscipe
verbū virgo maria quod
tibi a domino per angelū
trāsmissum est / ꝯcipies ꝑ
aurē / deum paries et ho-
minē. Ut bn̄dicta dicaris
īter oēs mulieres. V. Pa-
ries quidem filiū / sed vir
ginitatis non patieris de
trimētū: efficieris graui-
da: ⁊ eris mr̄ semꝑ itacta
Ut be. Gl'ia. No dicatur
ps. Te deum. per totum
aduen. ante lau. Vꝰ. San-
cta dei ge. In lau. hec. añ.
PRophete predicaue
runt nasci saluatorē
de virgine maria. ps. Do
minꝰ reg. et ceti ps cōsue-
ti. Cap. Ecce virgo cōcipi.
Hyꝰ. O gl'iosa femia. Vꝰ.
Luce I.d. Elegit eam. añ. Spūssan-
ctus in te descendet ma-
ria: ne timeas habens in
vtero filium dei all'a. ps.
Benedictus. Oratio. Con
cede nos. q sic terminet
Per xp̄m do. no. sicut ad
vesp. supradictum est. Et
fiat mēo. de scō spū. et de
scō ecc'lie: ⁊ de reliqs ⁊ d
oībus scīs ⁊ de pace vsq̄
ad ves. Ad .i. ⁊ ad oēs ali.
hor. per totū annū qn̄ non
fit plenū seruitiū de scā
maria dicat hic. hyꝰ. Me
mēto sa. Maria ple. Gl'ia
tibi. a. Prophete ꝑdi. ps.
Deꝰ in nomie. Laud. dn̄z
oēs gē. Cōfitemini. Capi.
EGrediet virga de ra- Esaie
dice iesse et flos de II.a.
radice eius ascendet: et
requiescet super eum spi-
ritus domini. R. Aue ma
ria. V. Diffusa est. Oro.
DEus qui de btē ma-
rie vginis vtero ver
bū tuū angelo narrante
carnē suscipere voluisti /
ꝑsta supplicibus tuis: vt
q vere eā dei genitricē cre
dimꝰ eiꝰ apud te interces
sionibꝰ adiuuemur. Per
eundē xp̄m do. Benedica
mus do. Ad .iii. añ. Missꝰ
est gabriel angelꝰ ad ma- Luce
riā vginē despōsatam io- I.c.
seph. ps. Ad dn̄m cū trib.
Leuaui. Letatꝰ. Caplm.
NOn secundum visio- Esaie
nem oculorū iudica II.a.
bit: neqꝫ secūdū auditum
auriū arguet: sed iudica-
bit in iustitia pauperes:
et arguet in eqtate ꝓ mā
suetis terre. R. Diffusa
est. Vꝰ. Spē tua. Oro. Deꝰ
qui. Ad .vi. añ. Angelus
domini nūciauit marie: ⁊

concepit de spiritu sancto alleluia. psalmi. Ad te leuaui. Nisi quia dñs. Qui confidunt. Capitulum.

Esaie 11.a. ET percutiet terram virga oris sui et spiritu labiorũ suorum interficiet impium: et erit iustitia cingulũ lumbor eius et fides cinctoriũ renum ei⁹. ℟. Specie tua et pulchritudine. ℣. Adiuuabit eam. Oro. Deus qui. Ad

Luce 1.c. ix. añ. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ bñdicta tu in mulierib⁹ all'a. ps. In conuertendo. Nisi dñs. Beati omnes. Capitulũ. Esa. 7.

Esaie 7.b. LOcutus est domin⁹ ad Achaz dicẽs: pete tibi signum a domino deo tuo in pfũdũ inferni: siue in excelsum supra: et dixit achaz: nõ petã et non temptabo dñm. ℟. Adiuuabit eã. ℣. Elegit eam. ¶ Hic ordo de vesperis et matu. scẽ marie seruet per totũ aduen. nisi qñ sit plenum serui. de ea. Per totũ annũ dicant ves. et matu. de sctã maria i cõuentu: nisi in dup. fes. et nisi i vigi. nati. domini: vsq ad oct. sancti stephani et nisi in vigilia epi. et nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche: et nisi in ebdo. pente. ¶ Qñ ñ sit plenũ serui. de sancta maria per totum aduẽ. Ad ves. sup ps fer. an. Prophete predicauerũt. Cap. Ecce virgo cõcipiet. Hy⁹. Aue maris stel. ℣. Egredietur virga. ℟. Ne timeas. ps. Magt. Oro. Deus qui de beate. Memo. de aduen. cõpletoriũ de aduen. non mutat nisi in fine hymni dr Gl'ia tibi dñe qui natus. Ad matu. Inui. In honore. ps. Uenite. Hy⁹. Quẽ terra põ. an. Bñdicta tu. ps. Dñe dñs noster Et cetere añ cum suis ps vsq ad ix. añ. que erit. Rorate celi desup et nubes pluant iustum aperiatur terra / et germinet saluatorem. Quere has ãs. cũ suis ps iferius in serui. bte marie ab octa. epi. vsq ad puri. ℣. Egredietur virga. Lectõ prima.

MIssus est gabriel angelus a deo i ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginẽ despõsatã viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginem: Gabriel mittitur: q dei fortitudo nomiat. Il-

lum q̄ppe nunciare venie
bat. q̄ ad debellandas ae-
reas ptātes hūilis appa-
rere dignatus est. De quo
per psalmistā dicit. Dn̄s
fortis ⁊ potēs: dn̄s potēs
in prelio. Et rursus. Dn̄s
virtutū ipse est rex glorie.
℟. Missus est ga. Lectio .ii.

PEr dei ergo fortitudi
nem nūciādus erat/
qui virtutū dn̄s fortis et
potens in prelio cōtra po-
testates aereas ad bella
veniebat. Multas ob cau
sas nō de simplici virgine
sed de despōsata voluit do
minꝰ nasci. Primo videli
cet: vt per generationē io-
seph cuius maria cogna-
ta erat: marie quoq; na-
sceretur origo. Neq; enim
mos est scripture: genea-
logiā feminarū texere. Nā
et de vtroq; itelligi potest:
quod dicitur de domo da-
uid. ℟. Aue ma. Lectio .iii.

DEinde ne velut adul
tera lapidaret a iu-
deis: malēs aliquos de or
tu suo q̄ de pudore dubi-
tare parentū: simul ⁊ vir-
ginibus ipudicis occasio-
nem tollens/ ne matrē q̄q;
saluatoris dicerent falsis
suspitionibꝰ infamatam.
Tertio vt in egyptū iens
et inde rediēs haberet vi
ri solatium: qui integerri
me vginitatis custos/ pa
riter ac testis existeret.
Quarto ne partꝰ eiꝰ dia-
bolo pateret: ⁊ ne eum q̄si
de virgine natū cognosce-
ret: ⁊ forsitā quasi ceteris
hoībus eminētiorē morti
tradere timeret. ℟. Susci
pe verbū. Nō repetatur.
℟. in ōme. ofe marie: nec
etiā de festo loci qd per to
tū aduentū a .lxx. vsq; ad
xl. obseruatur. ℣. Ora pro
nobis. In lau. an̄. Prophe-
te predi. ps. Dn̄s reg. Cap.
Ecce virgo. Hy. O glorio
sa fe. ℣. Elegit. an̄. Spūs
sanctus. ps. Bn̄dictꝰ. Oro.
Deus q̄ de btē. Memo. de
adue. Ad .i. an̄. Prophete
predi. ps. Deus in no. Bti
immacu. Retribue. an̄. Te
iure. ps. Quicunq;. ℟. Je
su xpe. ℣. Qui de virgine.
Ad .iii. an̄. Missus est. ps. Le
gē po. Cap. Ecce virgo. ℟.
Diffusa ē. ℣. Specie tua.
Oro. Deus q̄ deo. Ad .vi.
an̄. Angelus dn̄i. ps. De-
fecit. Cap. Egredietur vir
ga. ℟. Specie tua. ℣. Ad-
iuuabit. Ad nonā an̄. Aue
maria. ps. Mirabilia. Cap.
Non secūdum. ℟. Adiu-
uabit eā. ℣. Elegit. Oro.

vis. Hic ordo de matu. et
vesperis de sancta maria
in fer. ⁊ qñ fit plenũ serui.
de ea seruet. vsq; ad vigil.
natalis do. ¶ Hic incipiũt
matu. de sctã maria a na
ti. vsq; ad puri. Inui. Aue
maria ꝑ. Uenite. Hymn⁹
CAste parentis visce-
ra/celestis intrat gra
tia :ꝫ vẽter puelle baiulat/
secreta que non nouerat.
Domus pudici pectoris
tẽplũ repente fit dei: inta-
cta nesciẽs virum/verbo
concepit filiũ. Gloria tibi
dñe qui natus. Hic do. et
ceteris fer. p ebd. ãe. ps. et
℣. vt ĩ notatũ est. Lectõ. i.
SAncta maria virgo
virginum/mater ⁊ fi
lia regis regum omnium
tuum nobis impẽde sola-
tiũ : vt celestis regni per
te mereamur habere pre
mium : et cum electis dei
regnare in perpetuũ. ℟.
Sãcta ⁊ immaculata vir
ginitas: quibus te laudi-
bus efferã: nescio. Quia
quem celi capere nõ pote-
rant/tuo gremio contuli-
Luce i.d. sti. ℣. Bñdicta tu ĩ mulie-
ribus: et bñdict⁹ fructus
vẽtris tui. Quia. Lectõ. ii.
SAncta maria piarũ
piissima/intercede ꝓ
nobis sanctarũ sanctissi-
ma: vt per te virgo nostra
sumat ꝑcamina: q̃ pro no
bis ex te natus regnat su
per ethera : vt sua chari-
tate nr̃a deleant peccami
na. ℟. Btã es maria que
dñm portasti creatorem
mundi. Genuisti q̃ te fecit
⁊ in eternũ ꝑmanes vgo.
℣. Aue maria grã plena Luce i.c.
dñs tecũ. Genui. Lectõ. iii.
SAncta dei genitrix q̃
digne meruisti conci
pere quem totus orbis ne
quiuit cõprehendere: tuo
pio interuentu culpas no
stras ablue : vt perennis
sedem glorie per te redem
pti valeamus scandere:
vbi manes cum filio tuo
sine tempore. ℟. Te lau-
dant angeli sancta dei ge
nitrix q̃ virũ non cognouisti
et dñm in tuo vtero baiu-
lasti: cõcepisti per aurem
dñm nostrum. Ut benedi
cta dicaris inter oẽs mu-
lieres. ℣. Ipsum genuisti
et in ꝑsepe posuisti: quem
adorat multitudo angelo
rum. Ut. Glĩa. Ut. ꝑs. Te
deũ. ¶ Sciẽdum est q; qñ
cunq; dñr matuč. de sctã
maria/dr Te deũ. nisi in
aduentu dñi: et a sep. vsq;
ad pasc. ℣. Sãcta dei genĩ.

In laud. an. O admirabile. ps. Dñs regna. Capl'm.
Maria virgo semper letare que meruisti christũ portare celi ꝛ terre cõditorem: quia de tuo vtero protulisti mũdi saluatorē. Deo grãs. Hy.
Enixa est puerpera / quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens / clausus ioanes senserat.
Gaudet chorus celestiũ / et angeli canunt deo: palamq; fit pastoribus / pastor creator omnium.
Gloria tibi dñe / q̃ nat⁹. ℣.
Luce xi.d. Elegit eã. an. Beatus venter qui te portauit xp̃e: et beata vbera que te lactauerunt dñm et saluatorē mũdi all'a. ps. Bñdictus. Oro. Concede nos. Meo. de scrõ spũ: et de fest. loci: et de reliquijs: ꝛ de oĩbus
ps. 149. scris an. Exultabũt sancti in gl'ia: letabũtur in cubilibus suis. ℣. Mirabilis de⁹. Oro. Oim scrõꝝ. Deinde fiat meo. de pace. Ad primam hy⁹. Memẽto salutis. añ. O admirabile. ps. Deus in noie. Capl'm.
Titũ 2.c. Apparuit gratia dei saluatoris nr̃i omnibus hominibus erudiẽs nos: vt abnegãtes impietatem et secularia desideria: sobrie / et iuste / et pie viuam⁹ in hoc seculo. ℟. Aue maria. ℣. Sancta dei genitrix. Oratio.
Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorem vite suscipere dñm nostrum iesum christũ filiũ tuum. Amen. Bñdicamus dño. Deo gratias. Hoc modo debet hec oratio terminari ad omnes horas preterq̃ ad nonam: que tũc debet sic terminari. dñm nr̃m iesum christũ filiũ tuũ: q̃ tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spũsscti deus: per oĩa secula seculorum. Amen. Dñs vobiscũ. Et cum spũ tuo. Bñdicamus dño. Ad iii. an. Q-ñ natus. Capl'm.
Apparuit benignitas / et humanitas saluatoris nostri dei: non ex operib⁹ iustitie que fecimus nos: sed scd'm suaz miam saluos nos fecit. Titũ 3.b.
℟. Sãcta dei genitrix. ℣. Post partum. Ad. vi. an.

Rubum. Capitulum.

Te laudant angeli sancta dei genitrix que virum non cognouisti: et dominum in tuo vtero baiulasti. R. Post partum virgo. V. Speciosa facta es. Ad .ix. a. Germinauit radix iesse. Capitulum.

Virgo verbo concepit virgo permansit: virgo peperit regem omniū regum. Hym. Speciosa facta es. V. Dignare. Ad vesperas an. Post partū virgo. Ps. Letatus. In iii. tamē fer. dicuntur ps. Dixit dñs. Confitebor ti. Beatus vir qui timet. De profundis cla. Memento domine dauid. Capitulum.

Beata es maria q̃ dominū portasti creatorem mūdi: genuisti qui te fecit / et in eternum permanes virgo. Hy. Enixa est. Gaudet cho. Gloria ti. V. Diffusa est. A. Nesciēs mat vgo virū / pepit sine dolore saluatorem sclor: ipsum regem angelor sola virgo lactabat / vbera de celo plena. Ps. Mag̃t. Oro. Concede nos. Meo. vts ad matut. subnotatū est: ita tamen q̃ de oibus sanctis fiat meoria cum hac añ. Sancti dei oēs. V. Letamini. Oro. Infirmitatē. Ad cōple. an. Cōpleti sunt dies marie: vt pareret filiū suū primogenitū. Ps. Usquequo. Cpm. Sicut cinnamomū. Hy. Uirgo singula. V. Elegit eam. In Ecce cōpleta sunt oīa que dicta sunt p angelū de vgine maria. Ps. Nūc dimit. Oro. Concede q̃s misericors deus. Et dicat ad cōplet. bte virginis p totū annū extra aduētū et t̄ps pasc. Quando vero fit plenum seruit. de scta maria ab oc. epiph. vsq ad purifi. bte marie. Ad vesp. an. Post partū. ps fer. Cap. Bta es maria. Non dicit R. Hy. Enixa est. V. Sācta dei genitrix. A. Nesciēs mat. Ps. Mag̃t. Oro. Deus qui salutis. Meo. de aliq̃ scto si habeatur fiat tm. Nulla enim fiat memo. de oibus sanctis. Ad completo. oia fiant sicut i dñicis huius temporis cū hac añ. Glorificamus te. Ps. Nunc dimittis. Preces ad cōple. scilicet more solito. etc. Ad matut. Inuit. In honore beatissime marie vginis. Jubilemus dño. Ps. Uenite. Hy. Caste parē. In

Luce 1.d. noct. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹: et bñdict⁹ fructus vētris tui. ps. Dñe do. nr̄.
Eccl. 24.b. aña Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps. Celi enar. an. Speciosa facta es ꝛ suauis: in delitijs tuis sancta dei genitrix. ps.
ps. 44. Dñi est ter. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intē de ꝓspere ꝓcede ꝛ regna
ps. 45 ps Eructa. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: de⁹ ī medio ei⁹ nō cōmouebit. ps.
ps. 86. De⁹ nr̄ re. an Sicut letantiū oim nr̄m hitatio est in te sctā dei genitrix. ps. Fundamēta. ℣. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti ī vniuerso mūdo. ps Cantate. t. an Dignare me laudare te vgo sacrata: da michi virtutē contra hostes tuos. ps. Dñs regna. exul. ℣. Post partū vgo inuiolata pmāsisti: dei genitrix intercede pro nobis. ps Cantate. ℟. ℣ Sancta dei geni. Lec. j.

Parturiēte maria natus est nobis dei filius: vt germane carnis nostre cōceptione productus creato a se homini/ ꝛ pietatem paternam ꝛ fraternū largiretur affectū. Et natus sane ab intacta femina: vt eum hominem testaretur partus humanus: et deū probaret eterna vginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero nisi sine generante ꝓdire: propter quod ait angel⁹ beatissime marie. Spiritussanct⁹ superueniet in te: ꝛ virtus altissimi obumbrabit tibi. Et quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. ℟. Sancta et immaculata. Lectio. ij.

Spiritus inquit sanctus superueniet in te. Idcirco tibi frater virtutē spūssancti angelicus sermo preterit: ne cōiectu ris carnalis disputatiōis hebetatus/ celeste tibi ipse mysterium terrena argumētatiōe ꝯfundas. An nō putas eū nouū puerū in aluo virginis potuisse formare/ qui cum primū conderet hominem: nec semen patris / nec viscera materna q̄siuit? Dic itaqꝫ quicunqꝫ es supne dispensationis arbiter et discussor: que tibi videt virtus eminentior / aut partum dedisse virgini/ aut perfe-

ctum hoīem creasse de ter ra. Primꝰ enim hō vt ait apl's de tra terrenꝰ: scd's homo de celo celestis. ℟. Beata es maria. Lec. iii.

SI contra naturā esse contendis qđ in mysterio redēptionis nostre sine viro puella asseritur cōcepisse. Cuius queso nature est quod in parente generis nr̄i caro sine carne formata est? Que est ista ratio / immo q̄ ceca contētio: vt non credatur deꝰ posse facere hoīem de femina: quē credit fecisse de puluere? Si omnipotē tis o homo tali in negocio esse perspicis volūtatē: de opere cur retractas? Oia em̄ sicut legitur quecunqꝫ voluit dominꝰ fecit in celo et in terra. Et si sollicitius pscruteris pter hunc legitimum humane cōceptionis vsum tres valde mirabiles nascendi species operatā reperies trinitatē. Et prima siquidem est: ꝙ adā figuratꝰ est ex limo. Scd'a ꝙ mulier formata est ex masculo. Tertia q̄ est celestis ꝙ xp̄s ꝓcessit ex virgine. ℟m. Te laudant. ℣. Ora ꝓ nobis. In lau. hec sola ān. O admirabile. Cpl'm. Apparuit be. Hyꝰ. Enixa est puerpe. ℣. Elegit. ān. Beatus ven. ps. Bn̄dictus. Oro. Deus qui salutis. Memo. vtrī. si aliquod festū habeatur. Ad primā ān. O admirabile. ps. Deus in nomine. Et ī ūma. Retribue. ān. Te iure. ps. Quicūqꝫ. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de virgi. Ad. iii. ān. Quādo natus. ps. Legem pone. Cap. Apparuit be. ℟. Sancta dei geni. ℣. Post partū. Oro. Deus qui salu. Ad. vi. ā. Rubum quē. ps. Defecit. Cp. Te laudant. ℟. Post partū. ℣. Speciosa facta. Ad. ix. ā. Germinauit. ps. Mirabilia. Cp. Uirgo verbo cō. ℟. Speciosa facta. ℣. Elegit eam. Oro vtrā.

¶ Post purifi. vo vsqꝫ ad aduentū dn̄i: qn̄ nō fit plenū seruitiū de scta maria hoc modo dicātur matu. de ea Inuit. Aue maria. ps. Uenite. Hyꝰ. Quē terra. ℟e. hi. et ℣. sicut supra notati sunt. Lec. i. Sancta maria vgo. ℟. Sācta et ima. Lec. ii. Sancta maria piarū. ℟. Btā es ma. Lec. iii. Sctā dei genitrix. ℟. Felix nāqꝫ es. ℣. Ora pro populo. ⁊ dicitur in fi

ne sic quicunque celebrant tuam cōmemorationem. Quia ex te ortus. Gloria patri. Quia ex te ort⁹. ps. Te deum. V. Sancta dei genitrix. In lau. a. O admirabile. ps Dñs regnauit deco. et ceteri vt cōsue ti. Cp Maria virgo. Hy⁹. O gloriosa femina. V Elegit. R Habitare facit. an O gloriosa genitrix vgo. ps Bñdictus. Oro Concede nos. que terminet sic. Per xp̄m dñm nrm. Amē sine Dñs vobiscū. et sine Benedicamus dño. In hac memo. de scto spū: et de festo loci: et de reliquiis: et de omnibus sctis et de pace sicut ante. Ita tñ q in tpe pasch. fiat mēo. de oibus sctis tam ad vesp. q ad matut. sicut in .ii. fer. post oct. pasche notatum est. Quando vero fit aliqua mēo. talis ad seruit. de die: vel fit plenū seruitium: tunc nō fiet mēo. in seruitio de sancta maria. Ad primā an. O admirabile. ps. Deus in noie. Laudate. Cōfitemini. iii. Cap. In oibus re. R Aue maria. V Sācta dei ge. Oro. Cōcede nos. que termine tur sic ad oēs hor. preter q ad nonam Per xp̄m dñm nrm. Amen. V Benedicamus dño. Rm Deo gras. Ad .ix. vero ita finiat Per dñm nrm iesum xp̄m filiū tuū: q tecū viuit et regnat in vnitate spūsscti deus. Per oia scla sclor. Amē. Dñs vo. Et cum. Bñdicamus dño. Deo gras. Ad iii. a. Quī nat⁹. ps. Ad dñm cū tri. Cpm Ab initio. R Sācta dei ge. V. Post partum. Ad .vi. an. Rubum quē. ps Ad te leua. Et sic in sio. R. Post partum. V Speciosa. Ad .ix. an. Germinauit radix. ps In cōuertēdo. Cap. Et radicaui. Rm Speciosa. V Dignare. Ad vesp. a. Post partū. ps Letat⁹ sum. vel in fer. iii. ps. Dixit do. et ceteri vt consuet. Cpm. Bta es ma. Hy⁹. Aue maris stel. V Diffusa. an. Sācta maria suc. ps Magt. oro. Concede nos. Et finiatur sicut ad matut. Memo. sicut supradictum est. Ad comple. an. Cum iocunditate. ps. Usqquo. Cp. Sicut cinnamomū. hy⁹ Uirgo singularis. Uitam presta purā. Sit laus. V. Elegit eam. a. Glorificamus te. ps. Nūc di. Oro. Conce-

de q̄sum⁹ misericors deus.
teo in tpe pasc. vsq; ad vi-
giliā asce. ac etiā p aduen.
dicit oro. Gratiam tuam.
¶ Q̄n vero fit plenū serui
tiū de sctā maria a purifi
btē marie vsq; ad aduen-
do. extra tp̄s pas. hoc mo:
do fiat serui. Ad vesp. sup
p̄. ā. Post partū. pi. fe. ch.
Sctā es ma. Non dicit R̄
Hy⁹. Aue maris stel. v⁹.
Sctā dei ge. ān. Sctā ma:
ria suc. ps. Magt. or. Con
cede. Memo. fiat de aliq. s. si
habeatur tm̄. Cōple. tem:
porale nō mutatur: nisi q
in fine hym. dicet Gloria
tibi dn̄e qui na. Sup pn.
Nunc dimi. dicit ān. Glo
rificamus te. Ad matut.
Inuita. In honore btissi:
me marie virginis. Jubi:
lemus dn̄o. ps. Veni. Hy⁹.
Q̄ue terra. In. i. noct. ān.
Luce Bn̄dicta tu i mulieribus
i. d. et bn̄dict⁹ fructus vētris
tui. ps Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Si:
Eccli. cut myrrha electa odorē
24. b dedisti suauitatis sancta
dei genitrix. ps. Celi en̄. ā.
Speciosa facta es et sua:
uis: in delitiis tuis sancta
dei genitrix. ps. Dn̄i ē ter.
Ps. ān. Spē tua et pulchritu:
44. dine tua: intēde prospere
procede ⁊ regna. ps. Eru:
ctauit. ān. Adiuuabit eā p̄. 45
deus vultu suo: de⁹ in me
dio eius nō ꝯmouebitur.
ps. De⁹ nr̄ refu. ān. Sicut p̄. 86.
letantiū oim nostrum ha
bitatio est in te sancta dei
genitrix. p̄. Fundamenta.
ān. Gaude maria virgo/
cunctas hereses sola inte
remisti in vniuerso mūdo
ps. Cantate. i. ān. Digna:
re me laudare te virgo sa
crata: da michi virtutem
ꝯtra hostes tuos. p̄. Dn̄s
reg. exult. ān. Post partū
virgo inuiolata ꝑmāsisti:
dei genitrix intercede pro
nobis. ps. Cantate. ii. v⁹.
Sctā dei genitrix. Lctō. i.
O Alma virgo maria/ Legē
tanto cunctis angelo da. i.
rum spiritibus/ omniūq;
electorū aīab⁹ in cōspectu
filij tui dn̄i nr̄i iesu christi
es gloriosior / q̄to ab ipso
fieri meruisti beatior. Ob
secramus ergo lachrymo
sis suspiriis: vt nunc ad
gemitum nostri meroris
aurem iclines magnifice
pietatis. Nos q̄dē pro in:
numerabilib⁹ delictis in:
fernale suppliciū merui:
mus: vbi nullatenus pe:
nitentie datur locus. Q̄m
fidē aliquādo dn̄o nr̄o ie:
su xp̄o ꝓmisimus: sed ma

le viuēdo hactenus mentiti sumus. Lectio scda.
Surge ergo beata virgo misericorditer actura ꝓ nobis. Surge ⁊ amplectere mīam redēptoris. Da pces pro nobis/q̄s cernis offensos añ oculos ꝯditoris. Cecos cordiū oculos terge: atq; semitas iustitie ostende. Orando a nobis vitia subtrahe: atq; sancta plātaria virtutum nobis īsere. Impetra cursum q̄ cōsequamur supernū brauiū. Sic certamen orationū obtine ī celis: vt deleas quicq̄d deliq̄mus in terris. Nō eñi est aliq̄d in nobis tā prauū: si tibi placet: quod orando abolere non possis. Lectio .iij.
O sacratissima vgo nos qui hoc credimꝰ q̄ virgo ⁊ mat̄ dei sis credēdo sentiamꝰ: q̄ ꝓ nobis deprecerís ⁊ iuxta petentiū vota īpetrata assequaris. Et q̄ credimꝰ te pepisse deū et hoīem: gaudeamꝰ ꝑ te nobis aduenisse salutem. Et qui fatemur te oībus hoībus esse meliorē: gaudeamus per te percepisse felicitatem. Et quotienscūq; ad nos processerit diuina miseratio: tua ne īfl̄emur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio vel hora tentationis: ne labamur: presens sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras preces/vt nobis nostri esse opꝰ: quo serui filii tui domini dei nostri effici mereamur: largiēte eodē dño nr̄o iesu christo: q̄ cū p̄re et spū sctō viuit et regnat deus: in secula seculoꝝ amen. Et semp cantent. ℞. Sācta et īma. ℞. Btā es ma. ℞. Felix nāq;
¶ Item ante lec. de sancta maria per estatē. Lctō .i.
Adiuua nos btā dei genitrix virgo maria: templū dei viui: aula regis eterni: sacrariū spiritusscti. Tu vga de radice iesse/tu cedrus in libano: tu rosa purpurea ī hierico: tu cypressus in monte sion: que singulari priuilegio sicut nescis in hoībus comparem: ita nichilominus et angelicam superas dignitatem. Cui nouo et inaudito miraculo datum est vt verbū quod deus ante secula genuit fieret filius tuus: et homo quem tu in fine seculorum genuisti/verus atq; perfectus esset filius dei. Legēda .2.

Gemina quidem natura sed vna psona deus ꝛ homo vnus emmanuel. Lec.ii.

Exaudi nos gl'iosa puerpera / i qua sola reperitur fecunda virginitas: que sic ex intemeratis visceribus filium protulisti: vt illibate pudicitie integritas cresceret: non libido virginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritussanctus dum conciperes obumbrauit non vt ipse (quod absit) in sacratissimo vtero tuo fieret ꝓ semine sobolis sed potius vsus est virtute ac potentia creatoris. De te summus pontifex noster sui corporis hostiā sumpsit: quod in ara crucis pro totius mundi salute sacrificiū obtulit. Tu lux oriens nazareth / tu gloria hierusalē: tu letitia israel: tu decus mūdi: tu nobilitas populi christiani. Lectio.iii.

O regina mūdi / scala celi / thronus dei / ianua paradisi / audi ꝑces pauperum: et ne despicias gemitus miserorum. Inferantur a te vota nostra atqꝫ suspiria cōspectui redemptoris: vt que nostris excluduntur meritis / per te locum apud aures obtineant diuine pietatis. Dele peccata: relaxa facinora: erige lapsos: solue compeditos. Per te succidantur vepres et germina viciorum: prebeantur flores et ornamenta virtutum. Placa precibus iudicem que singulari puerperio genuisti saluatorē: vt qui per te fact⁹ est particeps humanitatis nostre: per te quoqꝫ nos cōsortes efficiat diuinitatis sue. Tu.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio.i.

O Btā maria q̄s tibi digne valeat iura gratiarum et laudum preconia impendere: q̄ singulari tuo assensu mundo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas humani gener⁹ psoluat / que tuo solo commercio recuperādi vitam / aditum inuenit? Accipe itaqꝫ quascūqꝫ exiles / quascūqꝫ meritis tuis impares grārū actiones: et cū susceperis vota culpas nostras orādo excusa. Tu. Lectio.ii.

Admitte sancta dei genitrix preces nostras intra sacrariū tue exauditiōis et reporta nobis antido-

Lec. da.

Le da.

tū recōciliatiōis. Sit per te excusabile qđ per te ingerim⁹: sit impetrabile qđ fida mente poscimus. Accipe quod offerim⁹: redona quod rogam⁹: excusa quod timemus. Lectō iii. Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes refoue flebiles. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. Sentiāt omnes tuū leuamen/quicunqꝫ celebrāt tuam commemorationē. Assiste parata votis poscentium: et repende omnibus nobis optatum effectū. Sit tibi studiū assidue orare pro populo dei: que meruisti benedicta precium ferre mūdi iesum christum dominū nostrū. Qui cū deo patre et spū sctō viuit et regnat deus: per oia secula seculoꝝ amē. Tu autē.

Item alie lectiones de sancta maria. Lectio. i.

Legēda. 4 Sacrosanctam venerabilis dei genitricis marie memoriā/congrue diuinis laudibus catholica frequētat ecclesia: que eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Nā reuerentia que matri defertur: filio etiā qui eam talem fecit vt virgo et mater esset exhibetur. Ideo ergo totis desiderijs totisqꝫ preconijs eius insistamus laudibus: vt et matrem sentiam⁹ nobis pijssimam/et filium eius iudicē serenissimū. Hec est virgo que antiquum diabolice seditionis cyrographum aboleuit/totiqꝫ seculo subuenit: et celeste regnum patefecit dum per spiritum sanctum dei filium concepit. Lectio. ii. O perepreciū quippe est vt interris celebretur laudibus ei in terris: cui officiosissime angeli famulātur in celis. Nam si eam ille precipuus gabriel humiliter salutauit in terris quantomagis super celos exaltatam/⁊ (vt ita dicam) in throno dei collocatam: nūc cum sctis oibus honorat laudibus dignissimis. Hec est sola: cui nulla virgo potest cōparari: quia tāta est vt quāta sit non possit enarrari. Hāc sancti expectabant patriarche: hāc sancti precinebant ꝓphete: oēsqꝫ quos spūsctūs attigerat optabant videre. Lectio. iii.

Hec tanta tamq; sancta
et regia virgo digno exigit
venerari preconio: cuius
constat mūdus saluatus
suffragio. Hec inq; est fe=
nestra celi: aurora solis e=
terni: ianua paradisi: et ve
ra arca propitiatorii. Hec
est ergo domina regū de=
cus mulierū gēma virgi=
nū: lux seculorum: congratu=
latio angelorū / consolatio
miserorū: et refugiū pctō=
rum: omniūq; reparatio
credentiū. Quicquid igit
boni mundus habet: ab il
la habet ex qua salutis no=
stre initium manat. Hec
nobis suis semper subue=
nire dignetur veneratori=
bus atq; pie sacris preci=
bus a vitiis purget oīb9 /
seq; considerare et collau=
dare donet in celestibus.

¶ Item alie lectiones de
sancta maria. Lectio .i.

Legē=
da. 5.

Loquamur aliqd fra=
tres in laudib9 sacra
tissime virgis marie. Sed
qd nos tātilli / qd actione
pusilli: qd in ei9 laudib9 re
ferem9 cū etiā si oīm nrm
mēbra verterent i linguas
eā laudare sufficeret null9

Altior em̄ celo est Lc. ii.
de qua loqnitimur: abys=
so profundior / cui laudes
dicere conamur. Deū eni
quē omnis creatura non
capit: ipsa imaculato vte=
ro clausum gestauit. Hec
est enim que sola meruit
mater et sponsa christi vo
cari. Hec prime matris
damna resoluit. Hec ho=
mini perdito redemptio=
nem adduxit. Lectio .iii.

Mater enim generis no=
stri penam intulit mūdo:
genitrix domini nostri ie=
su christi salutem edidit
mundo. Auctrix peccati
eua: auctrix meriti maria
Eua occidēdo obfuit / ma
ria viuificando profuit.
Illa percussit / ista sana=
uit. Hec enim mirabili /
atq; inestimabili mō om=
nium rerum: et suum pe=
perit saluatorem.

¶ Item alie lectiones de
sancta maria. Lectio .i.

Beata et venerabilis
virgo maria mater
domini nostri iesu christi
secūdum carnem ex semi=
ne abrahe / orta ex tribu
iuda. Virga de radice ies
se: clara ex stirpe dauid: fi
lia hierusalē / stella maris
ancilla dei: regina gentiū:
dña regum: spōsa dñi: ma
ter xpi: cōditoris templū:
spiritussancti sacrarium

Legē=
da. 6.

velut colūba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculum fidei: reparatio vie: introitus vite: ianua celi: decus mulierū: caput virginū: hortus cōclusus: fōs signat⁹: pute⁹ aquarum viuētium. Lec.ij.

Multiplicat vt cedrus libani: florens vt palma: velut oliua fructifera in domo domini. Uirgo sancta virgo prudens: et vna ex numero prudētū. Uirgo pulcherrima: virgo pudica: corpore decora: animo fulgida: fide ꝯspicua: mēte preclara: amore virginitatis deuota: ad obediēdum parata: in ministerio sibi credito cauta: in ꝑsecutiōe pacifica: in passione christi mēte cōpassa a prophetis dei predicata ab archangelo salutata: a spiritu sancto fecundata: atq; ab eodem obumbrata: seminis virilis ignara prole filij fecunda: virgo innupta: ex filio leta: fide concipiens: gaudio pariens: virgo ante partum: virgo in partu: et virgo post partum. Lectio.iij.

Auctor mortis diabolus ꝑ cui⁹ inuidiā mors itroiuit in orbē terrarū omne genus hoim in primo parente veneno nequitie sue potauit: et quasi arborem in radice añq; ꝓles ꝓpaginis ꝓdiret vitiauit. Inde est ergo q radix vitiata quotidie indesinenter frondet: frōdesq; ei⁹ indesinēter per mortē marcescunt. Et sepe cōtigit q aurum fulgēs reperiat in luto/ et expungēte spina pulchre rubēs oriat vt rosa. Hoc enim operante prouidētia diuina ex radice vitiata/ sine vitio ꝓdijt virga q intelligit beatissima virgo maria: attestante esaia propheta/ qui dixit. Exiet vga de radice iesse: et flos de radice ei⁹ ascendet. Huius enim gloriose virginis: id est sancte marie figuram tenuit virga illa que in ministerio aaron sacerdotis iubēte domino a sancto moyse in tabernaculo posita: atq; altera die sola fronduit/ nucesq; protulit: quia ꝓculdubio sola virgo maria fuit q dñm peperit: et post partū virgo permāsit. ℣. Ora ꝓ nobis. In lau. hec sola ℟. O admirabile. ps. Dñs regnauit. Capm. Ab initio. Hy⁹. O gloriosa fe=

Hec tanta tamq; sancta et regia virgo digno exigit venerari preconio: cuius constat mũdus saluatus suffragio. Hec inq; est fenestra celi: aurora solis eterni: ianua paradisi: et vera arca propitiatorij. Hec est ergo domina regũ decus mulierũ gẽma virginũ: lux seculorũ: congratulatio angelorũ / consolatio miserorũ: et refugiũ petõrum: omniũq; reparatio credentiũ. Quicquid igit boni mundus habet: ab illa habet ex qua salutis nostre initium manat. Hec nobis suis semper subuenire dignetur veneratoribus atq; pie sacris precibus a vitijs purget oib9 / seq; considerare et collaudare donet in celestibus.

Item alie lectiones de sancta maria. Lectio .i.

Legẽda .5. Loquamur aliq̃d fratres in laudib9 sacratissime virgis marie. Sed q̃d nos tãtilli / q̃d actione pusilli: q̃d in ei9 laudib9 referem9 cũ etiã si oĩm nr̃m mẽbra verterent ĩ linguas eã laudare sufficeret null9

Altior em̃ celo est Lc. ii. de qua loq̃ nitimur: abysso profundior / cui laudes dicere conamur. Deũ enĩ quẽ omnis creatura non capit: ipsa imaculato vtero clausum gestauit. Hec est enim que sola meruit mater et sponsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redemptionem adduxit. Lectio. iii.

Mater enim generis nostri penam intulit mũdo: genitrix domini nostri iesu christi salutem edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria Eua occidẽdo obfuit / maria viuificando profuit. Illa percussit / ista sanauit. Hec enim mirabili / atq; inestimabili mõ omnium rerum: et suum peperit saluatorem.

Item alie lectiones de sancta maria. Lectio .i.

Beata et venerabilis virgo maria mater domini nostri iesu christi secũdum carnem ex semine abrahe / orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalẽ / stella maris ancilla dei: regina gentiũ: dña regum: spõsa dñi: mater xp̃i: cõditoris templũ: spiritussancti sacrarium Legẽda .6.

velut colūba speciosa: pul
chra vt luna: electa vt sol:
signaculum fidei: repara=
tio vie: introitus vite: ia=
nua celi: decus mulierū:
caput virginū: hortus cō=
clusus: fōs signat⁹: pute⁹
aquarū viuētium. Lec.ii.
Multiplicata vt cedrus li
bani: florens vt palma: ve
lut oliua fructifera in do=
mo domini. Uirgo sancta
virgo prudens: et vna ex
numero prudētū. Uirgo
pulcherrima: virgo pudi
ca: corpore decora: animo
fulgida: fide ꝯspicua: mē=
te preclara: amore virgi=
nitatis deuota: ad obediē
dum parata: in ministe=
rio sibi credito cauta: in
ꝑsecutiōe pacifica: in pas=
sione christi mēte cōpassa
a prophetis dei predicata
ab archangelo salutata: a
spiritu sancto fecundata:
atq; ab eodem obumbra=
ta: seminis virilis ignara
prole filij fecunda: virgo
innupta: ex filio leta: fide
concipiens: gaudio pari=
ens: virgo ante partum:
virgo in partu: et virgo
post partum. Lectio.iii.
Auctor mortis diabolus
ꝑ cui⁹ inuidiā mors itroi=
uit in orbē terrarū omne
genus hoīm in primo pa=
rente veneno nequitie sue
potauit: et quasi arborem
in radice añq; ꝓles ꝓpa=
ginis ꝓdiret vitiauit. In=
de est ergo ꝙ radix vitia=
ta quotidie indesinenter
frondet: frōdesq; ei⁹ inde=
sinēter per mortē marce=
scunt. Et sepe cōtigit ꝙ au
rum fulgēs reperiat in lu
to/ et expungēte spina pul
chre rubēs oriat vt rosa.
Hoc enim operante proui
dētia diuina ex radice vi=
tiata/ sine vitio ꝓdijt vir=
ga ꝗ intelligit beatissima
virgo maria: attestante
esaia propheta/ qui dixit.
Exiet vga de radice iesse:
et flos de radice ei⁹ ascen=
det. Huius enim gloriose
virginis: id est sancte ma=
rie figuram tenuit virga
illa que in ministerio a a=
ron sacerdotis iubēte do=
mino a sancto moyse in ta
bernaculo posita: atq; al=
tera die sola fronduit/ nu=
cesq; protulit: quia ꝓcul=
dubio sola virgo maria
fuit ꝗ dn̄m peperit: et post
partū virgo permāsit. ℣.
Ora ꝓ nobis. In lau. hec
sola a. O admirabile. ps.
Dn̄s regnauit. Capi. Ab
initio. Hy⁹. O gloriosa fe=

mina. v. Elegit eam. ān. O gloriosa genitrix. ps. Benedictus. Oratio. Cōcede nos. Mēo. de aliquo sancto si habeatur. Ad .i. ān. O admirabile. ps. Deus in no. ā. Te iure. ps. Quicunq;. R. Jesu christe. v. Qui de virgine. Preces q̄ ad .i. pertinent expleātur. Ad .iii. ān. Quū natus. ps. Legē po. Cpm. Ab initio. R. Sācta dei ge. v. Post partū. Oro. Cōcede nos. Ad .vi. ā. Rubum quem. ps. Defecit in sa. Cpm. Et sic in sion. R. Post partū v. Speciosa. oro. Cōcede. Ad .ix. ā. Germinauit. ps. Mirabilia. Cpm. Et radi. Rm. Speciosa. v. Elegit. Oro. Cōcede. Tm paschale qn̄ hic plenū seruit. de scā ma. Ad vs. sup ps. ān Post partū. et finiat cum all'a. ps. fe. cp. Btā es ma. Hy. Aue maris. v. Sctā dei ge. ā. Sctā maria suc. et finiat cū all'a. ps. Mgt. oro. Cōcede. Mēo. fiat de aliq̄ sctō si hēat. et postea de resur. sicut in al'. fe. cū reg. cho. Cōpl'. de tpali nō mutat. [illegible] n. dicat. Quesum⁹ auctor. et Gl'ia ti. do. q̄ na. Ad mat. Inuit. In ho. et finiat cū all'a. ps. Ueni. Hy⁹. Quem ter. Et d[illegible] hec sola ā. sup ps. ā. Bñdicta tu. et finiat cū all'a. ps. Dñe do. Celi enar. Dñi ē ter. v. Sctā dei ge. Pi[illegible] dicti ps cū pred. āis. et v. dñr quotiensc̄q; fit plenū seruī. de s. mar. vsq; ad pente. et nō alii ps. nec alia ā. nec alius v. Lec. i.

S Tabāt iuxta crucem iesu mater eius et soror matris ei⁹ maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidisset ergo iesus matrem et discipulū stātem quē diligebat dixit matri sue. Mulier ecce fili⁹ tu⁹. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eā discipulus in suam. R. Sctā et ima. Et finiat cū all'a. Lectō. ii.

Hec nimirum est illa hora de qua ies⁹ aquā ꝯuersur⁹ in vinū dixerat mrī. Quid mihi ⁊ tibi est mulier: Nōdū vēit hora mea. Hanc itaq; horā ꝑdixerat que tūc nōdū venerat: in qua deberet agnoscere moritur⁹ de qua fuerat mortaliter nat⁹. Tunc ergo diuina factur⁹: nō diuinitatis sed infirmitatis matrē velut incognitā reprehēdebat. Nūc aūt huma-

na iā patiens: ex qua fue=
rat fact⁹ hō/affectu ꝯmē=
dabat humano. Tūc vero
q̄ mariā creauerat: inno=
tescebat v̄tute. Nūc vero
qđ maria pepererat/pende
bat in cruce. ℞. Beata es.
et finiat cū all'a all'a. Lc.iij.
Moralis igit̃ insinuat̃ lo=
cus facit qđ faciēdū āmo
net: et exēplo suo suos in=
struxit p̄ceptor bonus: vt
a filijs pijs impendat̃ cu=
ra parētibus tanq̄ lignū
illud vbi erant fixa mem=
bra morientis: etiā cathe=
dra fieret magistri docen
tis. Ex hac doctrina sana
didicerat paulus ap̄l's
quod docebat qñ dicebat.
Si quis autē suis et ma=
xime domesticis non pro=
uidet: fidē negat: et est in=
fideli deterior. Quid aūt
tā cuiq̄ domesticū/q̄ pa=
rentes filijs/aut parenti=
bus filij: Huius itaq̄ sa=
luberrimi p̄cepti ipse ma
gister sctōꝝ de ipso consti=
tuebat exemplū: qñ nō vt
famule deus quē creaue=
rat ꝛ regebat: sz vt matri
homo de qua natus fue=
rat: et quā relinq̄bat alte=
rū ꝓ se q̄dāmō filiū ꝓui=
debat. ℞. Felix nanq̄. et
finiat cū all'a. ps. Te deū.

℣. Ora ꝓ nobis. In laud.
hec sola an. O admirabi=
le. ps. Dñs reg. Cap̄m. Ab
initio. Hy⁹. O gloriosa fe.
℣. Elegit eā. an. O glorio=
sa geni. ps. Bn̄d⁹. Oro. Cō
cede. [illegible] vt s̄ dictum est.
Ad vesp. ad .i. ꝛ ad oēs ali=
as horas fiant sicut a pu=
ri. vsq̄ ad aduen. qñ de. s.
maria fit plenū seruiciū. ita
tū q̄ omnes āe. ℞. et ℣. ad
oēs hor. finiātur cū all'a.
et in fine oīm hym. dicant̃
℣. Quesum⁹ au. Gloria ti
bi dñe q̄ na. Et fiat memo.
de resur. vt s̄ dictum est.

Finis seruitij btē marie.

¶ In cōmemoratione scti
cedde epi. Ad vespas ān.

Ermanoꝝ
q̄tuor: vn⁹
est beatus
cedda quo
rū quilibet
erat conse=
crat⁹. Sic ex.
Cap̄m. Ecce sacerdos. hy⁹.
Iste cōfessor. ℣. Amauit.
ān. Sis pro nobis sancte
cedda rogamus ad domi
num vt nos regat ꝛ pduc
cat ad celi palatiū: vbi te=
cū ꝛ cū sctis simus in per
petuum. ps. Magt. Oro.

Deus q̄ sanctorum tuorū meritis ecclesiam toto orbe diffusaz decorasti presta quesumus : vt intercessiōe beati cedde epi in sorte iustorū tua opitulante pietate sortiamur. Per do. Ad matu. Inuit. In qua viget iugiter memoria scti cedde Jubilet ecclesia. ps. Ueñ. hy. Iste cōfes. a. Mūdi calcās gloriā cedda declinauit : corporis lasciuiam dum sese claustrauit. ps. Beatus vir. añ. Jugo se supposuit xpi quem dilexit: qui tenenda docuit viam quā direxit. ps. Quare fre. an. Quem cum vite sanctitas vt lux se monstrauit : eboraci ciuitas archipresulauit. p. Dñe q̄d. an. Postes agni sanguine tēpli tūc liniuit: crucis memor dñi carnez dum puniuit. ps. Cū inuo. añ. Pugnans cōtra vitia palmā acq̄siuit: armis nudā ferreis carnē dū vestiuit. p. Uerba. a. Qui sic fōtē frigidū orās introiuit: et nō corp⁹ calido balneo nutriuit. ps. Dñe dñs nr̄. aña. Ab habenis mortui mortis excitantur: furiosi vinculis ꝯfractis sanātur. ps. Dñe q̄s ha. an. Et curatio languidi dū ꝯgratulant: suis a lāguoribus strati liberant. ps. Dñe in virtute. a. Aque mixti pulueris tumbe cū potātur bibentes a varijs morbis expurgantur. ps. Dñi est terra. v. Amauit. Lectō. i.

Temporibus igitur osvvi northanhimbrorum regis vir domini cedda in lindiffernensi insula/in loco qui dicitur lestinga y ī monasterio sancte marie : monachicam vitam iuxta sanctorū patrum institutionem agebat. Porro tuba dei famulo de hoc mundo ad celestia regna sublato egfridus osvvi regis fili⁹/misit vvilfridum virum eximie eruditionis ac religionis ad regem galliarum: qui eum sibi suisq̄ consecrari faceret episcopum. R. Hūc quem magnum reddit auctoritas. ceddā paruum facit humilitas. Cui nunq̄ deest benignitas. Vsus. Non attollit illum prosperitas: neq̄ frāgit queuis aduersitas. Cui nunq̄ deest benignitas. Lectio secunda.

Dum adhuc vvilfridus in trāsmarinis

partibus demoraret: rex oſvvi miſit canciam ceddam virum ſanctum modeſtum moribus: qui eboracenſis eccl'ie ordinaretur ep̄us. Uerum ille canciam perueniens inuenit archiepiſcopum. Deuſdedit iā migraſſe de ſeculo vnde diuertit ad prouinciam occidentalium ſaxonum/ vbi erat vvyne epiſcopus ⁊ ab illo eſt vir prefatus conſecratus antiſtes. Non erat tunc vllus excepto ille vvynne in tota britannia canonice ordinatus epiſcopus. R̸. iii. Hic legati verbo paruerat cedēs ſedi cui prefuerat. Clauſtrum petit ⁊ nō remurmurat. V̸. Sed indignū fore ſe dixerat: tanta cura quam preteruerat. Clauſtrum. Lecc. iiii.

Conſecrat⁹ igitur in ep̄m cedda maximā mox cepit eccleſiaſtice veritati curam impendere/ humilitati/ cōtinentie/ lectioni operam dare opida rura/ caſas/ vicos/ caſtella: propter euangelizandum non equitando ſed apoſtolorum more pedibus incedēdo peragrare. Ueniens poſtea vvilfridus Britanniam iam epiſcopus factus: et ad eccleſiam vnde ordinādus diſceſſerat rediit. R̸. De quo de⁹ ita diſpoſuit meritorum quod inde prefuit. Gregi regens hunc ſicut decuit. V̸. Orans nocte de die docuit per quez chriſti nomen intonuit. Gregi regens. Gloria patri. Gregi. In laudibus a͞.

Clauſtri clauſus carcere. Cedda monachat vt diuinis libere vacās his vtat. P̸. Dn̄s reḡ. Cp̸. Ecce ſa. Hy⁹. Jeſu redēptor. V̸. Juſtus ger. an. Preſul pie ſancte cedda ora deū ꝓ nobis ne peccatis agḡuati tradamur ſupplicíis: ſed ꝑfruamur in celis perēnibus gaudiis P̸. Bn̄dictus. or. vts. Ad i. a͞n. Clauſtri. Ad. iii. a͞n. Cui⁹ fama claruit ꝙ pontificatur lucerna que latuit ne plus abſcōdatur. Cp̸. Ecce ſa. Ad. vi. a͞n. Paſtor pauit pp̄l'm pabulo doctrine reddēs receptaculum regule diuine. Cp̸. Benedictionem. Ad. ix. a͞. Deuiātes morib⁹ oues informauit ꝑſiſtentes actibus ſacris excitauit. Cp̸. Cognouit eum dominus.

¶ In dedicatione ecclesie ad .i. ves. sup ps feriales
Gen. añ. O q̄ metuendus est
28. d. locus iste: vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tpe pasc. finiatur cum Alla. In tepore ma... dicit añ. Tecum principium. cū ceteris aīs et his sequentibus Capitulū. Apocalipsis .21
Apoc.
21. a.

Idi ciuitatem sanctā hierusalem nouā descēdētē de celo a deo para-
Gen. tam sicut sposam ornatā
28. d. viro suo. ℟ Terribilis est locus iste nō est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Uere etenim dominus est i loco isto et ego nesciebam. In tempore paschali Alleluia. ℣. Cumq̧ euigilasset iacob quasi d grauī somno ait. Uere. Gloria patri. Uere. Hymnus

Urbs beata hierusalem dicta pacis visio que construitur in celis viuis ex lapidibus: et angelis coornata: vt sponsata comite.

Noua veniens e celo nuptiali thalamo preparata vt sponsata copuletur domino: platee et muri ei⁹ ex auro purissimo.

Porte nitēt margaritis aditis patentibus et virtute meritorum illuc introducitur: omnis qui pro christi nomine hic in mūdo premitur.

Tonsionibus pressuris expoliti lapides / suisque aptantur locis per manus artificis: disponuntur permansuri / sacris edificiis.

Gloria et honor deo vsq̧quo altissimo vna patri filioq̧ inclito paraclito: cui laus est et potestas / per eterna secula. Amen. ℣.
Domum tuam dn̄e decet sanctitudo. ℟. In lōgitu- f. 92.
dinem dierū. añ. Sctificauit dn̄s tabernaculū suū f. 45
hec est dom⁹ dn̄i i qua inuocetur nomē ei⁹: de qua scriptum est erit nomen meū ibi dicit domin⁹. In paschali tēpore. Alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

Deus q̄ nobis per singulos annos huius sancti templi tui cōsecrationis reparas diem: et sacris semper mysteriis representas incolumes: exaudi preces populi tui / et presta: vt quisquis hoc

templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta se impetrasse letet. Per.
¶ Ad completorium omnia sunt sicut in festo trinitatis: et ita dicitur completorium quotidie per octa. et in octa. qn per estatem hoc festum contigerit vel ab octa. epip. vsqz ad .xl. siue de dedicatione fit seruitium: vel de aliquo festo noue lect. Ad matuti. Inuita. Filie sion currite: assunt enim celebria matris vestre solennia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes qui sibi eam gratuita elegit clementia. In paschali tempore Alleluia. ps. Uenite Hymn⁹. Urbs beata hierusalem. In primo noct. an.
Ps.23 Tollite portas principes vestras: et eleuamini porte eternales. In paschali tpe. Alla. ps. Dñi est terra. an. Uidit iacob scalam
Gen. 28.c. summitas ei⁹ celos tangebat et descendentes angelos et dixit vere loc⁹ iste sanctus est. In pas. tpe. Alla ps. Deus nr refugium. an.
Gen. 28.c. Cum euigilasset iacob de somno ait vere locus iste sctus est. In pas. tpe. alla. R. Magnus dñs. V. Domum tuam. Lect. prima.

Quotiescumqz fratres charissimi altaris vel templi festiuitatem colimus si fideliter et diligenter attendim⁹/ et pie/ et iuste viuimus: quicquid in templis manufactis agitur: totum in nobis spirituali edificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit. Templum enim dei sanctum est: qd estis vos. Et iterum. Nescitis qz corpora vestra templum sunt spiritussancti? Quib⁹ meritis: nisi p gratiam dei meruimus fieri templum dei? R. In dedicatione templi decantabat ppls laudem. Et in ore eorum dulcis resonabat son⁹. In pas. tpe. Alla. V. Obtulerunt sacrificium sup altare dñi: et ceciderunt in facies suas: et adorauerunt deum. Et. Lc. ij.
Quantum enim possumus cum ipsi⁹ adiutorio laboremus: ne deus nr in templo suo: hoc est in nobismetipsis inueniat/ quod oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculum cordis nostri/ euacuetur viciis: et virtutibus repleatur: claudatur diabolo et aperiatur xpo. Et ita laboremus vt no:

bis bonorum operum clauibus ianuam regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus vite nobis ianua clauditur: ita absque dubio bonis operibus aperitur. Rm. Fundata est domus
Esaie 2.a. domini super verticem montium: et exaltata est super omnes colles: et venient ad eum omnes gentes. Et dicent gloria tibi domine. In paschali tempore Alleluia. V. Venientes
Ps. 125 autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent. Lectio iii.

Et ideo fratres charissimi vnusquisque consideret conscientiam suam et quando aliquo crimine se vulneratum esse cognouerit/ prius orationibus/ ieiuniis / vel elemosynis studeat mundare conscientiam suam: et sic eucharistiam presumat accipere. Si enim cognoscens reatum suum ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine misericordie perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. Qui enim sicut dixi agnoscens reatum suum ipse se humiliter ab altari eodem pro emendatione remouere voluerit: eterno illo et celesti conuiuio communicari penitus non timebit. Rm. Mane surgens iacob: erigebat lapidem in titulum. Fundens oleum desuper votum vouit domino. Vere locus iste sanctus est: et ego nesciebam. In paschali tempore alleluia alleluia. V. Vidit iacob scalam summitas eius celos tangebat: et descendentes angelos: et dixit. Vere Gen. 28.
Gloria patri. Vere locus.
In secundo nocturno. an. Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In pasch. tempore alleluia. Ps. Quam dilec. A. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum desup. In pas. tpe alleluia. V. Benedixisti do. In Erit mihi dominus in deum et lapis iste vocabitur domus dei. In pasch. tempore alleluia. Ps. Fundamenta. V. Domus mea. R. Domus orationis vocabitur. Lec. iiii.
Gen. 28.
Gen. 28.
Gen. 28.

Rogo vos fratres diligenter attendite. Si ad mensam cuiuscunque potentis hominis nemo presumit cum vestibus scissis et inquinatis accedere: quanto

tomagis a cōuiuio regis eterni: id est ab altari domini debet se vnusquisq̃ inuidie. vel odij veneno percussus iracundie furore repletus cum reuerentia et humilitate subtrahere: propter illud quod scriptum est. Uade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tūc veniens offeres munus tuum. Et iterū. Quomodo huc intrasti: non habens vestem nuptialem. ℞. Benedic domine domum istam quam edificaui nomini tuo venientium in locum istum. Exaudi p̄ces in excelso solio glorie tue. In pascha. tpe All'a. ℣. Domine si cōuersus fuerit populus tuus et orauerit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces in excelso. Lectio quinta.

2. paralip. 6. d.

Hoc enim habet text⁹ euangelice lectionis q̄ q̄dā fecit nuptias filio suo et intrauit vt videret simul recumbentes. Uidens autem hominē non habētem vestem nuptialē: dixit ministris. Ligate illi man⁹ et pedes. et proijcite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dētium. Ecce qualem sentētiā merebitur audire qui ad cōuiuiū nuptiale: id est ad altare domini aut ebriosus aut adulter aut odiū in corde retinēs presumit accedere. ℞. O q̄ metuendus est loc⁹ iste vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In pasch. tpe. alleluia. ℣. Mane surgens iacob votum vouit domino ⁊ dixit Non est. Lectio sexta.

Gen. 28. d.

Auertat hoc de⁹ a nobis fratres charissimi et ꝯcedat vt mala ista aut nūq̄ velimus admittere aut si admissa fuerit sine vlla mora penitentia vel pace studeamus sanare: et largiorib⁹ elemosynis festinem⁹ abluere: ne forte si cū peccatorum vulneribus āte tribunal eterni iudicij venerimus ab illa eterna eccl'ia et ab illa celesti hierusalem perpetua excōicatione separemur. Hec ergo cogitantes fratres kmi tam casti et tam sobrij et tam pacifici ad istō altare studeam⁹ accedere: vt ab illo et'no altari/non mereamur excludi. Qui enim ad istō altare casto corpore ⁊ mūdo corde/cum secura con-

bis bono℞ operum clauibus ianuam regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdã seris ac vectibus vite nob⁹ ianua clauditur: ita absq; dubio bonis operibus aperitur. Rm. Fũdata est domus
Esaie 2.a. domini sup verticem montium: ⁊ exaltata est super omnes colles: ⁊ veniẽt ad eum oẽs gẽtes. Et dicent gl'ia tibi dñe. In paschali tẽpore Alla. V. Uenĩẽtes
p. 125 aũt veniẽt cũ exultatione portantes manipulos suos. Et dicent. Lectio. iii.

Et ideo fratres charissimi vnusq̃sq; consideret cõscientiam suam et quando aliquo crimine se vulneratum esse cognouerit / p̄rius orationibus / ieiuniis / vel elemosynis studeat mũdare cõscientiam suam: et sic eucharistiam p̄sumat accipere. Si enim cognoscẽs reatũ suũ ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine mie perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. Qui enim sicut dixi agnoscẽs reatũ suum ipse se humiliter ab altari eodem pro emẽdatione remouere voluerit: eterno illo et celesti cõuiuio communicari penitus non timebit. Rm. Mane surgens iacob: erigebat lapidem i titulum. Fundẽs oleũ desuper votũ vouit dño. Uere locus iste sanctus est: et ego nesciebã. In paschali tẽpore all'a all'a. V. Uidit iacob
Gen. 28. scalam summitas eius celos tangebat: et descendẽtes angelos: et dixit. Uere Gloria patri. Uere locus. In secundo nocturno. an. Non est hic aliud nisi do: Gen. mus dei et porta celi. In pasch. tpe all'a. P. Quam dilec. A. Erexit iacob lapi: Gen. 28. dem in titulum fundens oleum desup. In pas. tpe all'a. V. Benedixisti do. An. Erit mihi dominus i deũ Gen. 28. et lapis iste vocabitur domus dei. In pasch. tẽpore all'a. Ps. Fundamẽta. V. Domus mea. R. Dom⁹ orõnis vocabit. Lec. iiii.

Rogo vos frẽs diligenter attendite. Si ad mensam cuiuscunq; potẽtis hominis nemo presumit cum vestibus scissis et inq̃natis accedere: quã

tomagis a cõuiuio regis
eterni: id est ab altari do-
mini debet se vnusquisq;
inuidie, vel odij veneno p-
cussus iracundie furore
repletus cum reuerentia
et humilitate subtrahere:
propter illud quod scri-
ptum est. Uade prius re-
conciliari fratri tuo: et tūc
veniens offeres munus
tuum. Et iterum. Quomo
do huc intrasti: non ha-
bens vestem nuptialem.
2. para- Rȝ. Benedic domine do
lip. mum istam quam edifi-
6.d. caui nomini tuo venien-
tium in locum istum. Ex-
audi preces in excelso solio
glorie tue. In pascha. tpe
Alla. V. Domine si cõuer
sus fuerit populus tuus
et orauerit ad sanctuari-
um tuum. Exaudi preces
in excelso. Lectio quinta.
Hoc enim habet text9
euangelice lectionis
q ꝗdā fecit nuptias filio
suo et intrauit vt videret
simul recumbentes. Ui-
dens autem hominē non
habētem vestem nuptia-
lē: dixit ministris. Ligate
illi man9 et pedes. et proij-
cite eum in tenebras exte
riores: ibi erit fletus et stri
dor dētium. Ecce qualem

sententiā merebitur audi-
re qui ad cõuiuiū nuptia
le: id est ad altare domini
aut ebriosus aut adulter
aut odiū in corde retinēs
presumit accedere. Rȝ. O
q̄ metuendus est loc9 iste Gen.
vere non est hic aliud ni- 28.d.
si domus dei et porta celi
In pasch. tpe. alleluia. V.
Mane surgens iacob vo-
tum vouit domino et dixit
Non est. Lectio sexta.
Auertat hoc de9 a no-
bis fratres charissi-
mi et concedat vt mala ista
aut nunq̄ velimus admit-
tere aut si admissa fuerit
sine vlla mora penitentia
vel pace studeamus sa-
nare: et largiorib9 elemo-
synis festinem9 abluere:
ne forte si cū peccatorum
vulneribus ante tribunal
eterni iudicij venerimus
ab illa eterna eccl'ia et ab
illa celesti hierusalem per
petua excōicatione sepa-
remur. Hec ergo cogitan
tes fratres kmi tam casti
et tam sobrij et tam paci
fici ad istud altare studea
m9 accedere: vt ab illo et'-
no altari/non mereamur
excludi. Qui enim ad istud
altare casto corpore et mū
do corde/cum secura con-

scientia venerit ad illud altare quod in celis est: felici transmigratione perueniet: prestante domino nostro iesu christo qui cũ patre et spiritu sancto viuit et regnat deus. Per omnia secula seculorum. Amē.
Ps. 83 ℟. Beati qui habitant in domo tua domine. In secula seculorũ laudabunt te. In paschali tpe. All'a all'a. ℣. Non priuabis bonis eos q̃ ambulāt i innocentia dñe virtutũ: beati oēs qui sperant in te. In se. Gloria patri. In secl'a.
Ps. 90. In iii. noct. ãn. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. In paschali tpe. All'a. ps. Ipsum. ãn. Domum istam protege dñe et angeli tui custodiant muros eius. In paschali tpe All'a. ps. Cantate. ãnus.
Esaie ãña. Fundata est domus dñi sup verticē montiũ: et exaltata est super colles all'a. et sic semper finiatur hec ãña. cum All'a. nisi a lxx. vsq3 ad pasc. ps. Dñs regnauit exul. ℣. Hec est dom9 dñi firmiter edificata. ℟. Bene fũdata est supra firmam petrā. Tres vltime lectiones legātur

in cap. p. feri. S. Luca. 19.
In illo tpe. Egressus iesus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zache9 et hic erat princeps publicanorũ et ipse diues. Et reliq. Sermo ex cōmē. ven. be. pbri. lc. vij. Luce 17. a.
Que impossibilia sunt apud homines: possibilia sunt apud deũ. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina per foramē acus transit: hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarũ contemptoq3 censu fraudium angustam portam et arctam viam que ducit ad vitam ascendit. ℟. Orantibus in loco isto dimitte dñe peccata populi tui et ostende eis viam bonā per quam ambulent. Et da gloriā nomini tuo. In pascha. tpe. All'a ℣. Dñe exaudi orationē meam: et clamor me9 ad te veniat. Et da. Lctō. viij. 2. para. 6. ps. 101
Qui mira deuotione fidei ad videndum saluatorē qd natura minus habuerat: ascēsu supplet arboris/atq3 ideo iuste cuius ipse rogare non audeat: benedictionē dominice susceptionis/ quā desiderabat accepit. My-

stice autem zacheus qui interpretatur iustificat⁹ credentem & gētibus populū significat. Qui quāto curis secularibus occupatior: tanto flagitijs deprimentibus erat factus humilior. Sed ablut⁹ est sed sanctificatus: sed iustificatus in nomine domini nostri iesu christi: et in spiritu dei nostri. R̄m.
apoc. Lapides preciosi omnes
21. muri tui. Et turres hierusalem gēmis edificabunt. In pasc. tpe. Alla. V. Hec est domus dn̄i firmit᷑ edificata: bene fundata est supra firmā petram. Et turres hierusalem. Lectō. ix.

Populus ergo gentilis intrantem hiericō saluatorē videre querebat: sed pre turba non poterat: quia gratie fidei quam modo saluator attulit participare cupiebat: sed inolita viciorum consuetudo ne ad votum perueniret obstiterat. Eadem namq; turba noxie consuetudinis q̄ supra cecum clamantē ne lumen peteret increpabat: etiam suspiciētem publicanum ne iesum videret tardat: sed sicut cec⁹ turbarū voces clamando deuicit: ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculum altiora petendo trāscendat terrena relinquat / arborem crucis ascendat. R̄.
Domus mea domus orationis vocabitur: dicit dominus. In ea omnis qui petit accipit & qui q̄rit inuenit et pulsanti aperietur. In paschali tempore Alla. V. Domum tuā domine decet scitudo in longitudine dierū. In. Gl'ia. In ea. V⁹. Domus mea. Mat. 21.b.
R̄. Domus orationis vocabitur. In laudibus. ān.
Domum tuā dn̄e decet scitudo in lōgitudine dierum. In paschali tēpore. Alla. ps. Dn̄s regna. ān. ps. 92.
Dom⁹ mea domus orationis vocabitur. In pasch. tpe. Alla. ps. Jubilate. ān. Mat. 21.b.
Hec est domus domini firmiter edificata bene fundata est supra firmam petram. In pasch. tpe. Alla ps. Deus deus meus. ān. Mat. 7.d.
Bene fundata est domus domini supra firmam petrā. In pascha. tpe. Alla.
ps. Bn̄d. ā. Lapides preciosi omnes muri tui: et turres hierusalē gēmis edificabūtur. In pascha. tpe. apoc. 21.

Mat. 21.b. ps. 91.

Alla. ps. Laudate dñm. Capitulum. I. ad corinthiorum. I.

I. cor. 3. c. Unusquisque autẽ videat quid superedificet fundamẽtum enim aliud nemo potest ponere: preter id quod positũ est: qđ est xp̃s iesus. Hymnus.

Angulare fundamẽtum lapis christus missus est: q̃ compage parietum in vtroque nectitur quem sion sctã suscepit in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata z dilecta ciuitas plena modulis in laude z canore iubilo trinum deũ vnũ quoque cum fauore predicat.

Hoc in tẽplo summe deus exorat⁹ adueni: z clementi bonitate precũ vota suscipe largam benedictionem hic infunde iugiter.

Hic ꝓmereant oẽs petita acq̃rere z adepta possidere cum sanctis perenniter paradisum introire translati in requiem.

ꝯ.83. Gloria z honor. Vers. Beati qui habitant in domo tua dñe. Resp. In secula seculorum laudabũt te. An. Zachee festinans descende:

Luce 19.a. quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinãs descendit: z excepit illũ gaudens in domum suã: hodie huic domui sal⁹ a deo facta est alleluia. ps. Bñdictus. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuam sponsam vocare dignatus es: vt que habebat gratiã per fidei deuotionem haberet etiam ex nomine dignitatem: da vt omnis hec plebs tuo nomini seruiens huius vocabuli consortio digna inueniatur. Qui viuis z regnas cum deo patre. Re. Hec orõ dicitur ad oẽs horas preter ad ll. vel. Ad primam. an. Domũ tuaz. ps. Deus in noie. aña. Ergo. ps. Quicunque vult. Re. Jesu christe. cũ Alleluia. Vers. Qui sedes. ¶ Si hoc festũ infra. lxx. vsque ad pasc. contigerit: dicitur Re. Jesu christe. sine Alla. sicut in dñicis illi⁹ tẽporis. Ad terciaz. an. Domus mea. ps. Legem pone. Capl'm. Unusquisque autẽ. Re. Domum tuam dñe decet sanctitudo alleluia all'. Vers. In ꝯ.91. longitudinem dierum. Vers. Domus mea. Orõ Deus qui ecclesiã tuã. Hec orõ dicitur ad oẽs horas vsque ad vesperas. Ad sextã. an. Hec est dom⁹. ps. Defecit

Capl'm. Apocalipsis. xxi.

apoc. 21.a. Ecce tabernaculum dei
cum hominibus et
habitabit cum eis: et ipsi
populus eius erunt / et ipse
deus cum eis erit eorum
deus. R. Domus mea all'a
all'a. V. Domus orationis vocabitur. V. Beati
qui habitant. A lxx. usq
ad pascha hoc modo dicetur
istud R. Domus mea
Mat. 21.b. Dicit dominus. V. Domus orationis vocabitur. Dicit dominus. Gloria. Domus
mea. V. Beati qui habitant.
Oratio. Deus qui ecclesiam. Ad nonam an. Lapides preciosi. ps. Mirabilia.
Capl'm. i. Ad corinthios. 3.

1.cor. 3.c. Unusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. dei enim adiutores sumus: dei agricultura estis: dei edificatio estis
ps. 83. R. Beati qui habitant in domo tua domine. Alleluia alleluia. V. In secula seculorum laudabunt te. V. Hec est domus domini firmiter edificata. R. Bene fundata est supra firmam petram. Ad ii. vesperas. an. Domum tuam. ps. Credidi propter. ps. Letatus sum. ps. Nisi dominus. ps.

Laudate dominum quoniam bonus est psal. ps. Lauda hierusalem do. Capitulum.

Hec est domus domini firmiter edificata Mat. 7.d.
bene fundata est supra firmam petram. R. Domus mea. V. Angulare fundamentum. V. Beati qui habitant. an. Ecce tabernaculum dei cum hoibus apoc. 21.a.
et spiritus dei habitat in nobis: templum enim dei 1.cor. 3.d.
sanctum est / quod estis vos: pro cuius amore celebratis hodie gaudia templi tempore festi. In paschali tempore alleluia. ps. Magnificat. Oro. Deus qui nobis per singulos annos. Et sic fiat seruitium quotidie de dedicatione per octo dies cum regimine chori / et etiam in dominica nisi festum noue lect. interrecurrat: vel trium lectionum cum regimine chori sed si ab octa. pasche usq ad ascensionem dni: vel a festo sancte trinitatis usq ad aduentum dni hoc festum contigerit: vel etiam ab oct. epiphanie usq ad lxx. Quotidie etiam per octa. ad matutinum. Inuit. hymnus ae et psi sicut in prima die V. et R. secundum

ordinem nocturnorū di=cuntur: ꝛ vna sola ān. super laudes. Et quotidie infra octa. ad vesperas ꝛ ad matutinas ꝛ ad alias horas dicitur ista Oratio **Deus qui ecclesiam tuaꝫ spon.** Si vero infra aduē=tum vel infra. lxx. vsqꝫ ad caput ieiunij hoc festum cōtigerit: octa. erunt sine reginiis chori vsqꝫ ad oct. diē: tunc enim fiant. ix. lec. et inuitato. triplex: nisi in dñica contigerit. Et si ali=quod festū. iij. lec. vel oct. sctōꝝ infra has oct. cōti=gerit: totū fiat seruitiū de fest. vel de octa. et tm̄ me=moria de dedicatiōe. Dñi=ca vero q̄ tunc infra octa. vel in octa. euenerit: totū tum fiat serui. de ipsa dñi=ca: ꝛ tantum memo. de de=dicatione. Cum autem a circuncisione dñi vsqꝫ ad octa. epiph. vel a. iiij. fer. in capite ieiu. vsqꝫ ad quar=tam feriam ante pascha/ vel a vigilia ascensionis dñi vsqꝫ ad vigiliam pen=teco. hoc festū forte conti=gerit: nichil fiat de festo infra octauas: nec etiā in octa. nisi tm̄ memoria. Si enim a vigil. natiuita. dñi vsqꝫ ad circuncisionē dñi: vel a q̄rta fer. prima ante pas. vsqꝫ ad octa. pas. vel a vigi. penteco. et abhinc vsqꝫ ad fes. sancte trinita. hoc festum euenerit sem=per differatur vbi conue=nientius possit celebrari: videlicet post octa. epiph. vel post octa. pasche: vel post primā dñicā post fe=stum scē trinita. Si vero fest. in dñica. i. aduē. dñi. vel in quarta fer. i capite ieiunij: vel i dñica passio. vel in do. palmarū: vel in octa. pasche: vel in fes. scē trini. vel in festo de corpe xp̄i forte contigerit: differ=ratur in crasti. ꝛ erūt ve=spe de dedic. Similit̄ fiat si in die ascen. dñi euene=rit: sed et tunc nichil fiat de dedica. infra octa. vsqꝫ ad octauū diē: nisi tātum mēo. Si vero hoc festū de=dicatio. eccl'ie a fes. sancte trini. vsqꝫ ad aduē. dñi in do. forte contige. ꝛ in ipsa dñica histo. inchoāda fue=rit q̄ non fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tantum tunc ibi inchoetur histo. cū mēo. tm̄ et hoc priua=tim. ꝛ totum seruitiū fiat de dedicatione: ꝛ in trib9 fer. per ebdo. tota cātetur histo. cuꝫ ℟. fer. ꝛ in illis

tribus fer. fiat primo mẽo. de dedicatiõe. et deinde de cruce et de sãcta maria. et de sctõ loci: et de oib⁹ scris et expositio euãge. de dñi- ca eo anno oino pretermit- tatur. Ita tamen q si ali- quod festũ triũ lc. in illis tribus fer. contige. illo an no oino pretermittatur. Tamẽ octa. dedica. ecclie erũt in seqnti die cum re- gimie chori: nisi p pdictã causam impediat usq ad octauũ diem et tũc erunt ix. lc. cũ inuita. triplici: ni- si dup. festum impediat: vel alia histo. que non po test cantari in alia dñica: nec in feriis et non fuerit duratura. Itẽ qñis alia fer. et per hoc idem tẽpus hoc festũ contige. et dñica infra octa. forte aliqua hi sto. inchoanda fuerit que non sit duratura nisi per vnã ebdo. et in fe. post. oc. nõ põt cantari: tũc in ipsa dñica tota caret histo. cũ cõmẽoratione de dedica- tio. Similiter de festo lo- ci: vbi octa. habentur cu3 regimi. chori. In tpe vero pascha. hoc modo fiat ser- uitium dedica. ad vtrasq vesp. et ad laud. et ad hor. ois fiant vt predictu3 est.

Cõpletorium pas. xpis nõ mutatur. Ad matu. tres prime ãe cum suis psl. v. et R. de primo noct. dñr ſũ expõne euange. **Egres sus Jes⁹ pambulabat hie- rico.** ¶ Secũda die infra octa. ãe. psl. vsicu. et R. de scdo noct. ¶ Tertia die in- fra octa. ãe. ps. vsi. et R. de tertio noctur. ¶ Quarta die infra octa. ps. v. et R. de primo noc. et sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tamẽ q i dñica infra octa. legant lc. de expõne euangelii. **Ois q venit ad.** ãe. ps. vsi. et R. scdm ordi. noc. dñr. In octa. vero ãe ps. v. et R. sicut in prima die dñr cũ euange. **Facta sunt en.** Per esta. vo: sc3 a **De⁹ oim.** vsq ad aduẽ- do. et ab octa. epih. vsq ad lxx. quotidie infra oc. dñr v. et R ta scdm ordi. noct. et vna sola ãn. ad laud. d3 ¶ He sequẽtes ãe dicant p oc. dedi. sup ps Bñd⁹. et Magt. vel ad memoriã dedica. cũ de aliquo sctõ fiat seruitium. ãn. **Bñdic dñe domũ istam quã edifi cauí noi tuo: venientium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue.** In pa. tpe. All'a. Mane 1.

surgēs iacob erigebat lapidem in titulum fundēs oleū desuper votū vouit dño: vere locus iste sctūs est et ego nesciebā. In pascha. tpe. Allā ān. Bndict⁹
3. es in tēplo sctō glorie tue: qđ edificatū est ad laudē et gloriā nois tui dñe. In tpe pas. allā. ā. Fundamē
4. tū aliud nemo potest ponere: pter illud deniq qđ positum est a christo. In pas. tpe allā. ān. Nec aula
5. accipiet a deo gratiam benedictionis: et misericordiā a xpo dño. In pas. tpe
6. allā. ān. In dedicatione huius tēpli laudate deuz ois militia celorū: et ois terra laudet nomen dñi: qz exaltatū est nomen ei⁹ solius. In pasch. tpe allā.
7. ā. Fundamēta templi huius sapiētia sua fūdauit deus: in quo dñm celi collaudant angeli: si ruant vēti z fluant flu[i]a: nō possunt ea mouere vnq̄ fundata enī erat supra petrā In pasc. tpe allā. ā. Exur-
8. gat de⁹ ad nři famulatus obsequium: z in loco sctō eius fiat bñdictionis augmētū. In pasc. tpe. allā.
9. ān. Qui regis israel intēde sup domū istum / qui deducis velut ouē ioseph auge in eā bñdictionē tuā qui sedes super cherubin exaudi preces supplicuz in ea tibi cōfitentium. In pasch. tpe allā ān. Bndic
dñe domū istaz quā edifi- 10.
caui noī tuo: vt sint oculi tui aperti super eam die ac nocte. In pasc. tpe allā
ān. Ornauerūt faciē tem- 11.
pli coronis aureis z dedicauerunt altare dño alleluia. Nulla fiat per totaz oct. mēo. qz chor⁹ regitur ibi per esta. scz a De⁹ oim vsq ad aduentū dñi: vel in tpe paschali/vel ab oc. epiph. vsq ad .lxx. cōtigerit: nisi aliquod fes. cū regi. chori. interuene. Tūn in tpe nati. dñi vsq ad purifica. fiat solennis mēo. de sctā maria: z ab octa. pasche vsq ad ascen. dñi fiat solēnis memoria de resurrectione. Ad oēs horas. āe. cā. R. z V. cum oratione sicut in die. Ad ves. ān. Domū tuaz. ps. Credidi. et ceteri ps vt ⁊. ad .ij. ves. et dñr per totā octa. qñ de dedicatione fit seruitium cā. Hec est dom⁹. hy⁹. Angulare funda. v⁹. Vbi qui habitāt in do. ¶ Hic ordo seruet quotidie infra octa

ad vesperas:nisi in dñica
scʒ ad primas ves.tm. Se
quētes lectiones deserui=
unt per totos oct. nisi in
dñica: et in octa. tantum.

¶ Secūda die. Lectõ pma.

Anniuersariā huius
sancte ecclesie con=
secrationis festiuitatem
solēnē nisibus totis men=
te deuota puroq corde do
mini saluatoris atq sctõ
rum exēpla sequētes con
digne dilectissimi fratres
celebremus. Pulsemus
ergo affectu pio corde de=
uoto/supplicando miam
domini: vt clementie sue
nobis tribuat felicitatem
et indulgentie remissionē
atq regni celestis introi=
tum pandat: vt in celesti
templo et in superna ac
eterna ecclesia consortio
sanctorum eternaliter po
tiamur. Lectio secunda.

Maiori autē gloria et
veneratione in no=
uo testamento: et in isto
homine solennia dedica=
tionū nouarū ecclesiaruʒ
sunt veneranda: q̃ȝ vete=
ris testamenti obseruatio
et legis pceptio institue=
rit. Q̃m sicut maior redē=
ptio xp̄i sanguine postea
in pplo facta est christia=
no:ita et maior et multo
amplior veneratio dedi=
cationum et consecratio=
nū ecclesiarum in quibus
q̄tidie ipsius corpus dñi
nři iesu xp̄i ꝛ sanguis im=
molatꝰ a fidelibꝰ sumitur
in christi refectiõe prepa=
randa est: et a fidelibus
amplectenda. Lectio.iii.

Igitur sanctum est fra
tres ac deo placitum
vt dedicationeȝ huius ec=
clesie pcipua veneremur
deuotione. Recte ergo fe=
stiuitates et consecratio=
nes sanctarū ecclesiaruȝ
venerabiliter colunt: qui
filios sancte dei ecclesie se
esse cognoscunt. Tu aūt.

¶ Tertia die. Lectio pma

Hec est enī mater om
nium credentium: q̃
natos regenerat ad vitā.
Idcirco charissimi sum=
mopere omnes qui chri=
stiano noīe cēsentur/et fi=
lii dei vocantur oportet sa
crationes nouarum eccle
siarum solenniter et de=
center celebrare/studio=
sissimeq venerari: et to=
tis nisibus in eis dñi auxi
lium implorare. Lect.ii.

Non enim dubiuȝ est
dñm omnipotentem
in tēplis manufactis in

habitare et corda eorum qui ad ea conueniunt: et eorum dedicationes venerabiliter colunt spiritualiter inuisere: atq; cunctos inibi deprecantes adiuuare: et eorum necessitatibus subuenire. Lectio .iiii.

Attendere oportet fratres vnumquenq; fidelem quanta est consecratio dedicationis ecclesie: et quanta oratio in ea ab episcopo: siue a ceteris sacerdotibus et ministris exhibetur. Qualiter ex ministerio consecrationis et ex intentione orationis corda fidelium accendantur: atq; omnes diligentissime templi consecrationis festa venerentur.

Quarta die. Lectio prima.

Attexis enim poplitibus a summo pontifice: et a ceteris sacerdotibus et dei ministris summa cum deuotione dicitur letania. Deinde reliq orationes sicut ordo ecclesiasticus docet. Imploratur enim deus: et a suis sacerdotibus: et reliquis ministris in consecratione ecclesie noue: vt omnium inibi aduenientium preces a domino exaudiantur: anxietatesq; omnium sibi orantium relaxentur: et peccata deprecantibus remittantur.

Tamen si nullus dies dominicus infra octa. dedicationis euenerit: tunc quarta die infra octauas legatur expositio euangelii de dominica infra octa. Lectio .ii.

Postulatur etiam a domino in consecratione ecclesie: vt egritudines ibidem sanentur: vota suscipiantur/iuste desiderata impetrentur: postulata concedantur: perpetualiterq; cuncti ad eam confugientes: et in ea orantes a domino ab omnibus malis liberentur: a domino conseruentur: siue a malis omnibus illesi misericorditer liberentur. Lectio .iii.

Cetera quoq; que in serie precum dedicationis et consecrationis ecclesie continentur eundem deprecantium continent modum. multi ergo sancti qui modo in celis inter cateruas sanctorum gloriantur: dei templa in presenti ecclesia consecrauerunt. Quorum edificia vna cum consecrationibus eorum adhuc manent: et quorum parietes hactenus

consistere videntur.

¶ Quinta die. Lectio prima

NUlli dubium est fratres eorum preces a deo exaudiri et eorum impetrata adimpleri: quorum aie sunt in celis animab⁹ sanctorum coequales. Si eñi viuẽtes in carne ecclesias plãtauerũt et cõstruxerunt: atq; ea que in dedicationibus earum sanctis precibus impetrare (vt certũ est) meruerunt: quantomagis modo cum dño regnantes et eorũ postulata et impetrata suis meritis in eos redũdant: qui ad eadem tẽpla deuote depcaturi aduenĩetes et eorum dedicationes festiue venerantes conueniũt: seu venerabiliter celebrantes colunt. Lectio .ii.

SIcut eñi prefati sancti: siue cuncti sancti patres ex his factis retributionẽ perpetuã perceperunt / et eternã gloriam adipisci meruerunt: sic et modo oẽs eorum vestigia imitantes pmia etna dño annuẽte adipisci indubitanter merẽtur. Lectio .iii.

MOnemus ergo vos fratres charissimi ne ista inuanum assumatis: nec cessare quoq; modo permittatis. Quoniaz si dedicationes nouarum ecclesiaruz venerabiliter colitis / et earum solennia studiosissime celebrat; ea que ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicationib⁹ ecclesiarũ pro vobis et pro cunctis inibi orantib⁹ petierunt: domino auxiliante misericorditer impetrare gaudebitis.

¶ Sexta die. Lectio prima.

SI enim dñs et magister noster iesus xps ad festũ dedicationis tẽpli venire dignatus est: quãtomagis nos ad festiuitates dedicationũ ecclesiarũ venire debemus / et eas solẽniter ꝓut poterimus / et dñs dederit celebrare debemus Audistis nãq; fratres kmi ex lectione euangelica quia facta sũt encenia hierosolymis et hyẽs erat: et ambulabat iesus in tẽplo: in porticu salomonis. Lectio secunda

ENcenia autem vocabantur solennitates sancti templi consecrationis et dedicationis: et que dei populus ex patrũ traditione et ex antiqua consuetudie per singulos an-

nos celebrare consueuit. Quorũ exẽpla hodierna die nos imitantes: iuxta xpiani orbis morẽ annuã ecclesie nr̃e dedicationis diẽ diuinis laudib⁹ et vigiliis siue ceteris bonis studiis ꝛ orõnis agere studemus solennem. Lec. iii.

Ambulare dominus noster iesus xp̃s voluit in tẽplo: in quo caro et sanguis brutoꝝ animalium offerebatur. Multo magis ecclesiam et domũ ad orãdũ et diuina sacramẽta in ea offerẽda: siue domum consecratam vbi carnis ipsius atqꝫ sanguinis celebrantur sacramẽta inuisere delectabitur.

¶ Si dies dñic⁹ infra oct. contige. totũ seruitiũ fiat de dedicatione hoc modo Ad p̃mas vес. sup p̃os. ã. Domũ tuam. ps. Credidi. et ceteri p̃s sequẽtes. vt s̃. notatũ est. cap. Uidi ciuitatẽ. nõ dicatur Rx. Hy⁹. Urbs btã. v⁹ Domũ tuã. an Sãctificauit. p Magñt Oro. Deus qui ecclesiam Memoria de dñica et de trinitate: ꝛ proces. añ cru. siue noua histo. inchoanda fuerit siue nõ: nisi qñ aliã dñicam oĩno oportet differri intrent chorũ de scã maria. Ad matut. tota cantetur historia sicut in prima die: cum istis lectionibus sequẽtibus. Lc. i.

Natalem huius tẽpli diẽ fratres dilectissimi christo propicio cũ exultatione et gaudio celebramus: ꝛ merito solennitatẽ matris eccl'ie xpiani populi colunt: per quã se sp̃ũaliter renatos esse cognoscunt. Lectio secũda.

Nam qui p̃ primã natiuitatẽ vasa ire dei fuim⁹ p̃ secũdã natiuitatem vasa mĩe fieri meruimus. Prima enim natiuitas nos perduxit ad mortem: secunda reuocauit ad vitam. Lectio. iii.

Omnes nos fratres charissimi ante baptismũ phana diaboli fuimus post baptismum tẽpla xpi esse meruim⁹. Et si de salute nostra attẽti⁹ cogitemus: templum dei ꝛ verum et viuum nos esse cognoscem⁹. Lec. iiii.

Non solum i manufactis habitat de⁹ nec in domo de lignis et lapidibus facta. Sed p̃cipue in aĩa ad imaginem dei manu ipsi⁹ artificis cõdi

ta. Ait enim apostolus. Templum dei sanctū est quod estis vos. Lectio. v.

Templa ista ideo de lignis et lapidibus fabricātur: vt ibi templa dei viuentia congregentur: acsi ad templum dei conueniāt. Unus christian⁹: vnum templū dei est. Et multi christiani: multa tēpla dei sunt. Lectio sexta.

Etiam fratres videte q̄ pulchrū est templum/ quod edificatur de tēplis. Et quomodo multa membra faciūt vnum corpus: sic multa templa faciunt vnum templum.

Secundum Lucam. vi.

Luce 6. g. In illo tēpore. Dixit iesus discipl'is suis. Omnis qui venit ad me ⁊ audit sermones meos et facit eos: ostendam vobis cui similis est. Similis est homini edificāti domum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbři. Le. vij.

Homo hic edificans/ ipse est mediator dei et hominum homo christ⁹ iesus: qui dilectam sibi domum sanctam videlicet ecclesiā in qua perpetuo maneret edificare et consecrare dignatus est. Lectio. viij.

Qui fodit in altum/ ⁊ posuit fundamentū supra petram: quia in corde suorum fidelium quicquid terrene intentionis inuenit: funditus extirpare studuit: quatenus eiectis prisce consuetudinis ruderibus et cogitationibus superfluis stabilē in eis ipse ⁊ incōcussā māsionē possit habere. Lectō. ix.

Ipse enim est petra super quam huiusmodi domus fundamenta locauit. sicut in domo edificāda nil petre cui fundamētū iponit antefert: ita sancta ecclesia petrā suam videlicet xp̄m imo habet in corde recōditam: neq3 aliquid fidei illi⁹ ac dilectiōi preponit: adeo/ vt pro hac etiā mortē pati non dubitet. Ad laud. vna sola ān. Ad primā ⁊ ad alias hor. oīa fiant sicut infra octa. Ad. ij. vesp. oīa fiant sicut in prima die/ pter R. cum oratione Deus q̄ ecclesiā.

¶ In octa. dedicationis.

Ad primas vesp. sup ps ān. O q̄ metuendus. ps feriales. Cap. R. ⁊ cetera oīa sicut in prima die ad primas vesp. cum hac orone. Deus q̄ nobis p singulos.

Ad matu. et ad laud. oia fiant sicut in pma die. Lc. i.

CONgruū videtur fratres solennitati quā colimus de edificatiōe tēpli aliqua cōmemorare: et ꝙ decenter ornatus illius ecclesie significationi ↄueniat idagare. Narrat ergo scriptura / qꝛ salomon rex preceperat vt lapides tollerent preciosos in fundamentū templi / et quadrarent eos. Lectio scda.

LApides grādes et ꝑciosi qui in fundamēto locati sunt: et totū onus tēpli sibi superpositū portant: eximios sancte ecclesie doctores insinuāt. Grādes nimirum excellentia meritorū preciosos claritate signorum. Qui ab ipso domino verbū audientes totam crescentis ecclesie fabricam sua predicatione genuerunt. Lctō. iii.

FUndamentum in sacra scriptura christ⁹ appellatur. In quo lapides grandes ꝑciosi: ꝗ templum omne gestarēt sunt positi: qꝛ ꝑ ipsum ad propagādam toto orbe ecclesiam: et prius patriarche ꝓphete: et postmodū sunt apostoli instructi: qui quo artius eius amori inherebāt: eo fortius sectatores suos in edificatione celesti sustentabant. Si festū trium lectionum habens proprias lec. hac die euenerit: fiant de ipso medie lectiones. Lectio quarta.

QUos videlicet lapides rex quadrari ꝑcepit: vt magistros ecclesie compositos moribus et immobiles animo esse debere signaret. Sicut enī quadratum quocūqꝫ vertitur stat: ita perfectorū vita nullis tentationū impulsibus a sua stabilitate deiici nouit. Lectio quīta.

ERat autē predictum temlpum de marmore pario qui est lapis albus extructum: vt candorem ecclesiastice castitatis exprimeret. Habebat vero sexaginta cubitos in longitudine / et viginti in latitudine: et triginta in altitudine. Lectio sexta.

LOngitudo templi fidem sancte ecclesie designat: per quam longanimiter prauorū aduersa tolerat. Latitudo charitatem: qua intus per viscera pietatis spatiatur. Altitudo spem: qua pro-

pter bona q̄ per charitatē operant/celestis vite p̄mia expectat. Scdm Joānem.

Joā. 10.e. IN illo tpe. Facta sunt encenia hierosolymis et hyems erat: et ambulabat iesus i tēplo in porticu salomonis. Et reliq.

Omelia btī gre. pp. Lc. vij.

Encenia vocabant solennia dedicatiōis templi: q̄ ppl's dei ex āntiqua patrū traditione p ānos singulos celebrare cōsueuerat Quorū vestigia nos hodie iuxta morē xpiani orbis sequētes: annuā dedicationis eccl'ie nr̄e diē diuinis laudibus ꝛ vigiliis studuimus agere solēnē

ET hāc ergo (Lc. viij. nos festiuitatem eo maiori deuotiōe celebrare oportet: q̄ eā redemptori esse gratissimā cognouimus. Adeo vt in tēplū ipse ingredi et sermonem facere populo ac diuinitatis sue sacramenta pādere dignatus est. Lc. ix

SI ergo ambulare voluit dn̄s in templo in quo caro et sanguis brutorum aīalium offerebatur multomagis orōnis nostram domum/vbi carnis ipsi⁹ et sanguinis sacramenta celebrātur visitare gaudebit. Si perambulare non despexit dn̄s in porticu in q̄ rex quondā mortalis ac terrenus (q̄uis potētissim⁹) stare solebat: q̄tomagis penetralia cordiū nostrorū inuisere atq₃ illustrare desiderat: si tamen porticum esse salomonis: hoc est si ea timorem (quod est initiū sapientie) habere perspexerit: Ad primā et ad alias horas omnia fiāt sicut infra octa. Ad. ij. ves. omnia fiāt sicut ī die preter R. q̄ nō dicet cū hac orone **Deus qui ecclesiā.** Q.ñ fit seruitiū de aliquo sctō per octa. fiat solēnis memo. de octa. cū hoc V⁹. tā ad ves. q̄ ad matu. V⁹. **Beati qui habitant.** siue duplex festum sit: siue nō

Sequunt bn̄dictiones. Quotienscūq₃ fiūt. ix. lec. per totū annū/dicant iste sex bn̄dictiones ad mat. pterq̄ in fest. btē marie: ꝛ oīm sctōꝝ: et in fest. iij. Lc. sine expōne euā. siue chorus regatur: siue nō: ꝛ in octa. ꝛ infra octa. et in ferijs paschalis tpis secundū ordinem nocturnoꝝ.

¶ In primo nocturno dicuntur iste benedictiões.

Benedictione ppetua benedicat nos pater eternus.

Deus dei fili⁹: nos bñdicere et adiuuare dignet.

Spũsſcti gr̃a: illuminet corda et corpora nostra.

¶ In .ii. noc. bñdictiones.

Omnipotẽs dñs ſua gratia nos benedicat.

Christus ppetue det nobis gaudia vite.

Intus et exterius: purget nos spiritus almus.

¶ In .iii. noc. Se. marcũ.

Euangelicis armis: muniat nos conditor orbis.

Secundum Mattheum.

Euangelica lectio: ſit nobis ſalus et protectio.

¶ Secundum Lucam.

Per euangelica dicta: deleantur nostra delicta.

¶ Secundum Joannem

Fons euangelii: repleat nos dogmate celi.

¶ Quando expoſitio non habet: tũc dr ad ſeptimã lec. iſta benedictio.

Creator oim rerũ: benedicat nos hic et in euum.

¶ Ad octauã lec. ſemp dr iſta bñdictio: niſi in feſto btẽ marie: et oim ſanctorꝝ

Diuinum auxilium: maneat ſemper nobiſcum.

¶ Quando vero dicitur expoſitio euãgelii ad primam lectionem: tunc ſit iſta benedictio ſecunda.

Diuinũ auxiliũ ma. ꝛc.

¶ In feſtis vero ſanctorũ ſit iſta nona benedictio.

Ad ſocietatem ciuiũ ſupernorum: perducat nos rex angelorum.

Et ſemp dr rex angelorũ. quãdocũq dr ſcdm vſum eccleſie Sarũ: niſi in feſt. beate marie. Silr in feſt. iii. lec. cũ expõne euange. ſit iſta. iii. benedictio.

Ad ſocietatẽ ciuium. ꝛc.

¶ Qñ vero fient. ix. lec. de tpali p totũ annũ niſi in feſ. ſctẽ tri. vſq ad aduẽ. dñi: ſit iſta. ix. benedictio

In vnitate ſancti ſpirit⁹ bñdicat nos pat et filius Dicet et in feſto corporis xpi: ⁊ in octa. eiuſdẽ: et in exaltatione ſctẽ crucis: et in dedicatione eccl'e: ⁊ in dñicis infra octa. ⁊ in oct. eiuſdẽ. Qñ vero fiunt. iii. lec. de tpali cũ expõne euãgelii: tũc ſit iſta. iii. bñd.

In vnitate ſpiritus. ꝛc.

¶ A feſt. Vo. ſ. tri. vſq ad aduẽ. do. dñicis dieb⁹ qñ de do. agit ſit iſta. ix. bñd.

In charitate pfecta: con

firmet nos trinitas sacta
¶ In oibus fer. per annū extra tēpus pas. et quādo expositio nō habet: dicantur he benedictiōes tres.
Deus misereatur nostri: et det nobis pacem.
Virtus christi: habitet in cordibus nostris.
De celo missus: doceat nos spiritus almus.
¶ In festo. oim sanctorum dicūtur bñdictiones prout in eodem festo ante lectiones eiusdē sūt notate
¶ In festis et in cōmēorationibus beate marie dicātur iste benedictiones.
¶ In primo nocturno.
Alma virgo virginū intercedat pro nobis ad dñm
Christus marie filius: sit nobis clemens et propitius
Sācta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.
¶ Tres predicte benedictiones i commemoratione beate marie nō variātur per totum annum.
¶ In secundo nocturno.
Sctē marie merita: nos ducant ad regna celestia
Que peperit christū: pro nobis postulet ipsum.
Stella maria maris: succurre piissima nobis.
¶ In tertio nocturno.
Per marie merita: psit nobis lectio euangelica.
Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.
Ad societatem ciuiū supernorum: perducat nos regina celorum.
¶ Item alie bñdictiones de sancta maria ifra oct.
Pura/pudica/pia: miseris miserere maria.
Virgo parens natū: fac nobis propitiatum.
Nos precibus matris: saluet sapientia patris.
¶ Secunda die.
Virgo deo digna: precantibus esto benigna.
Intercede pia: pro nobis virgo maria.
Que peperit florem: det nobis floris odorem.
¶ Tertia die.
Conserua famulos: virgo maria tuos.
Sācte marie pcibus: bñdicat nos pater et filius.
Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amē.
¶ In qtidianis matu. btē marie dicātur he bñdict.
Alma virgo virginū: intercede pro nobis ad dñm.
Intercede pia: pro nobis virgo maria.
Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

Ecce homo.

F Estū diuidit in festū dup̄.et in fes.simp̄. ¶ Festū duplex diuiditur. In p̄ncipale du.in mai⁹ du.in min⁹ du.in inferi⁹ du. ¶ Principale dup̄.est scilȝ dies nata.dn̄i dies epi.dies pasc.dies ascē.dies pente. dies assūp.fes.loci:fest.ded. ¶ Et nota q̄ si p̄ncipale du.in vna die eue.ₔ in die seq.mai⁹ du.de quo fieri debeat serui.vel ecōuerso:tūc vltimū fes.habebit vtrasq̄ ves.nisi in p̄mo sab.aduē.do.in sab.passio.in sab.ramispal.vel in.iiii.fe.an̄ pas.eue.iste p̄dicte do.ₔ cena dn̄i semp̄ hēbūt suas p̄mas ves.de q̄cūq̄ sit serui.in die p̄cedēti:ₔ tn̄ sol.mēo.de festis i his diebus cōtingē. ¶ Et nota q̄ in his fes.scilȝ p̄ncipalibus et maiorib⁹.vii.viii.ix.lectiones in cappis sericis legant:tn̄ in die oīm sctō℞ tres p̄me lec.in cappis sericis legant. Etiā in his fest.thurificanda sunt altaria p ecc̄iam:sil'r in singl'is noc.scȝ ad.ii.v.et.viii.l'c.thurificet altare principale ab aliq̄ sacer.in cappa serica Chorus q̄q̄ ab vno solo puero incēset:sed in tempore pas.nō incensetur altare neq̄ chor⁹ ad lec. ¶ Maius dup̄.est scilȝ dies purificationis:festū sctē trinitatis festū corporis xp̄i:festū visitationis:festū reliquia℞:festū nois iesu:festū natiuitatis beate marie:festum oim sctō℞. ¶ Et nota q̄ si maius dup̄.in vna die eue. et minus dup̄.in die seq̄nti/vel ecōuerso:maius habebit vtrasq̄ ves.nisi impediat vt ŝ. Etiā si minus dup̄. vel inferius dup̄.inter duo maiora duplicia eue.tūc minus dup̄.vel inferius dup̄.carebit vtrisq̄ vespis. ¶ Minus dup̄.est festū scti stephani:festum scti ioannis apl'i:festū sctō℞ innocentiū:fes.s.~~thome mar~~.dies circūcisionis:fes.annunciationis btē marie:fer.ii.iii. et.iiii.ebdo.pasc.ₔ pente.dn̄ica in octa.pasc.inuentio sancte crucis:nati.scti ioannis bap.festum apl'o℞ petri ₔ pauli:~~trāsla.scti thome~~:transfigu.do.exalta.sctē crucis:conceptio beate marie. ¶ Et nota q̄ si minus dup̄.in vna die eue.in die seq.inferius dup̄.vel econuerso:vltimū festū habebit vtrasq̄ ves.nisi ipediat.

Margin notes: Princi.du. — Not. — Not. — Mai⁹ dupl'. — Not. — Min⁹ dupl'. — Nota

Infe- vt3. ¶ Inferius dup. est scz fes. s. andree: thome apl'i:
rius mathie apl'i: gregorii [redacted] et doctoris: ambrosii epi &
dupl'. doctoris: georgii marty. marci euangel'. philippi et ia
cobi: augustini anglorum apl'i: iacobi apl'i: bartholo-
mei apl'i: augustini epi & doc. mathei apl'i: michaelis
archã. hieronymi pbri & docto. trans. s. edvvardi: luce
euange. apl'or: symonis & iude. Fes. s. georgii fm con-
stitutionẽ prouin. est maius dup. Et cõsulo vt ita ser-
Nota uet: lz ɔsuetudo hoc nõ habeat. ¶ Et no. q mẽo. de du.
Fest. fes. sẽp erũt sol'. ¶ Festũ simp. diuidit in Inuita. trip.
simp. Inuita dup. Inuita. simp. ¶ Inuita. trip. vel de sctis:
diui- vel de octa. ¶ De sanctis sunt scilz festum scti nicolai: De sã
dit. conuersio pauli: cathedra petri: ioannis ante portam ctis.
latinã: trãsla. s. edmundi: barnabe apl'i: cõmẽo. s. pau
li: marie magdalene: anne matris ma. ad vicula scti
petri: sancti laurentii: decollatio scti ioannis bap. mi-
chaelis in mõte tũba: martini epi & cõfes. edmũdi ar-
Nota chiepi. ¶ Et nota q si in aliq sab. a Dñe ne in ira. vsq
ad passionem: vel ab octa. pasche vsq ad aduentum
dñi. vel a scda do. aduentus dñi vsq ad festum natiui
tatis aliqd festũ simpl' ix. vel. iii. lec. cũ regimine cho-
ri euene. ves. in sab. erunt de do. et memo. de festo: nisi
tale festũ fuerit q in. vi. fer. precedenti suas primas
vesp. habere non poterit: et nisi octa. epi. vel alie octa.
cum regimine chori in sab. cõtigerint. Etiam si dupl'.
fest. in sab. cõtigerit: & festũ simp. ix. vel. iii. lec. cum re
gimine chori in. ii. fer. sequẽti: & aliud festũ dup. in. iii.
fer. ꝓxima sequente: tunc in do. ves. erunt de festo. ix.
vel. iii. lec. cũ regimine chori: & sic dñica carebit vtrisq
ves. Et sic nota q oẽs sunt dñice: et non alia festa que
oĩno carent vtrisq ves. nisi qñ fes. simp. ix. vel. iii. lect.
cum regimine chori inter duo festa dupl'. euenerint.
Nota ¶ Et nota q mẽo. de istis fes. simp. inuitat'. iii. habenti
bus in principalibus & maiorib9 festis erũt sub silen
tio/ etiã in minorib9 ad. i. ves. Sab. ad. ii. ves. in minori
bus & in inferiorib9 ad vtrasq ves. vespere erũt solẽ.
de oc. ¶ De octa. vel qñ dies infra octa. sunt cum regimine

cho.vel qn̄ dies octa.tm̄ est cū regi.chori. ¶ Quando Q.n̄
dies infra oct.sunt cū regi.cho.vt sunt iste octa.s.epi. dies
ascēsionis:corporis xp̄i:visitatiōis:nois iesu:assum= infra
ptionis:natiuit.marie: dedicationis ecclesie.si extra octa.
aduen.et.lxx.euenerint et festum loci si habeat octa. sunt
¶ Et nota ꝙ iste octa.semꝑ habebūt.ij.ves.ꝛ tm̄ mēo. cū re.
de fes.de do.vel de cōmēo.in crastino cōtingen.nisi du cho.
plex festū in oc.vel in crastino octa.forte contige.vel Nota
tale fest.ix.vel.iij.lec.cū regi.cho.si infra tp̄s pas.eue
nerit qḋ suas scḋas ves.habere non poterit:tunc ves.
erunt de fest.ꝛ solē.mēo.de octa. Dn̄ica tn̄ in hoc casu
vtrisq̨ care.ves.vt tal.oc.dies vtrasq̨ habeat. In ip̄a
tn̄ oct.die de fe.iii.lec.fiāt meḋ.l'c.si.ꝓprie habeantur.
In do.vo.infra oct.nunq̨ fiet qn̄ de octa.fit seruitiū. Nota
¶ Et no.ꝙ mēo.de istis oc.sēp erūt sol.de quocūq̨ fit Q.n̄
ser.¶ Q.n̄ tm̄ dies octa.est cū re.cho.vt sunt octa.scilȝ dies
apl'oꝝ petri ꝛ pauli:nisi fes.loci fue.dedicat.ecclesie/ tm̄ est
si infra aduē.vel.lxx.eue.¶ Et no.ꝙ me.de istis oc.in cū re.
pricipalib⁹ ꝛ maiorib⁹ fes.ad vtrasq̨ ves.erūt sub silē chori.
tio:etiā in minoribus ad.i.ves.sed ad.ij.ves.in minori Nota
bus ꝛ inferiorib⁹ ad vtrasq̨ ves.erūt solē. ¶ Inuita. Inui.
dup.vel cū regi.cho.vel sine reg.cho. ¶ Cū regimine dupl.
chori vel de sctis: vel de dieb⁹ infra octa.cū regimine cū re=
cho.vel de cōmēo.vel de dn̄icis. ¶ De sanctis nota ꝙ gi.ch.
hoc gn̄aliter ꝑ totū annū obser.ꝙ qḋlȝ festū.ix.vel.iij. De sā
lec.cū regi.cho.ad min⁹ habeat vnas ves.nisi qn̄ inter ctis.
duo fes.eue.habebit etiā.2.ves.nisi impediat ꝑ aliud Not.
fest.cū regi.cho.per do.vel ꝑ cōmēo. Et si non poterit
habere.2.ves.habeat tn̄ mēo.nisi ad.i.vesp.in die cir=
cuncisionis:q2 ibi nō fiat aliqua memo.de.s.siluestro
Et mēo.de istis fes.fiant vts̄.de fest.inuit.iij.habēti. De di
¶ De die.infra oc.cū regi.cho.nota qḋcūq̨ fest.ix.vel ebus
iij.lec.cū regi.cho.ifra oc.ante.vij.dies eue.to.seruit. infra
erit de fes.ꝛ habebit vtrasq̨ ves.etiā in sab.et in dn̄ica octa.
et solē.mēo.de octa.ad vtrasq̨ ves.ad mat.ꝛ ad mis. cū re=
¶ Et nota ꝙ mēo.de istis oct sēp erūt solē.de ꝗcūq̨ fit gi.ch.
serui.licet festū loci:vel fest.dedica.infra octa.euene. Not.

De cō mēo. ¶ De cōmēo. nota ꝙ si fiat serui. de aliqua cōmēo. in crastino alicuius scti. ix. vel. iii. lec. cū reg. cho. vel alicuius do. ves. erūt de cōme. et tm̄ memo. de fest. vel de do. nisi tale fest. vel do. fue. qd suas. i. ves. hrē non poterit: tunc fiat tm̄ mēo. de cōmēo. Sciēdum est etiam ꝙ singu. ebdo. p aduē. nisi in. iii. ebd. silr ab oct. epi. vsqꝫ ad. iiii. fer. in capite ieiu. et a do. in albis vsqꝫ ad festū pente. et a fest. trini. vsqꝫ ad aduē. dñi fiet serui. de cōmēo. si tot dies vacauerit in qb⁹ ꝯmēo. possunt fieri ⁊ si tm̄ due fer. vacaue. fiat serui. de fes. loci: et de cōme. btē ma. si aūt tm̄ vna fe. vaca. tūc fiat de cōme. b. ma. impedit aūt serui. de ꝯm. p fes. 9. ⁊. 3. lc. cū regi. chori p octa. cū regi. chori. p. 2. ⁊. 4. feriā roga. p ꝓpria fe. et ꝓprias lau. sctoꝝ p ieiunia. 4. tpm: p vigi. sanctoꝝ q̄uis de tpali fue. ⁊ fiat ser. de sctā maria in sabb. nisi impediat vtrā. Cū aūt in sab. ꝓpter pdicta ipedimēta plenū serui. de sctā maria fieri nō poterit: tunc in aliq alia fe. ipsi⁹ ebdo. vbi cōueniētius possit celebrari celebret. Regula. xi. miliū virginū patet in die earūdem.

Not. ¶ Etiā nota ꝙ si fes. cū regi. chori in aliqua ebdo. cele. et in crast. plenū serui. de sctā maria fieri debet: tūc in ipso fest. fiant ves. de sctā maria: nisi dup. festū fuerit: vel fest. cū regi. cho. vñ suas. i. ves. hrē non poterit: et nisi in octa. cū regi. cho. tūc em̄ fiat me. de sctā maria solēniter: ⁊ semp cū hac ā. Sub tuā ꝓtectionē per aduentū vero cū hoc ℣. Egredietr virga. Oro. Deus qui de btē. Ab octa. epi. vsqꝫ ad purifi. cū hoc ℣. Sancta dei ge. oro. Deus q salu. In alio tpe anni ℣. Sctā dei. Oro. Concede nos. In ꝯme. nulla fiat mēo. de cru. nec de oib⁹ sctis: sed de fest. vel oct. sine regi. cho. si cōtige. Tñ per aduē. si fiat mēo. de aduē. sed nō de oib⁹. s. In tpe pas. mēo. de resur. sed non de cru. nec de oib⁹ sctis.

Not. ¶ Sciendū est etiā ꝙ nulla ꝯme. habebit. 2. vespe. nec

Not. mēo. in loco. 2. ves. ¶ Etiā nota ꝙ in fest. btē mar. et in octa. eiusdē. nulla fiat mēo. de ꝯmēo. eiusdē in cra. cō

Not. tingenti. silr fiat de aliis cōmēo. ¶ Et nota ꝙ memo.

Not. de cōme. semp erūt solēnes. ¶ Notandū est etiā ꝙ ad

missas de cõme. infra. lxx. dr̃ sequẽ. ⁊ nõ tx. Et qñ seq. vel tx. imediate seq̄t gradale: tũc nõ repetat̃ gradale Etiã i rṗe pas. ad mat. de cõ. dr̃ vna sola. añ. sup tres ṗmos ps. lʒ tres ꝓpe añe. habeãt. ¶ De do. vel princi paliter priuilegiatis: vel mai⁹ priui. vel min⁹ ṗui. vel iferi⁹ priuilegia. De pricipa. priuilegiat̃ nota ꝙ do. principalit̃ priuilegiate sũt. Do. i. aduẽ. dñi. Do. pas sionis: ⁊ do. in ramispal. ¶ Q. dcũqʒ fest. licet principa le dup̄. fue. in his do. eue. fest. dʒ differri in crasti. vel vlterius si necesse fue. et iste dñice sp hẽbũt. i. ves. sed 2. vesp. possunt esse de fest. dup̄. infra pas. vel de fest. simpl̃. 9. l̃c. vel de ɔme. ifra aduẽ. Et mẽo. de istis dñi cis sp erũt solẽnes. ¶ De mai⁹ priuilegia. no. ꝙ dñice maius priuilegiate sunt. Do. 2. 3. et. 4. aduen. dñi: et omnes dñice a. lxx. vsqʒ ad dñicã passionis. Iste dñice sũt sic priuilegiate: ꝙ si minus dup̄. vel iferi⁹ dup̄. in his dñicis eue. fest. dʒ differri: sed si principale dupl̃. vel maius dup̄. i his do. eue. fer. est de fest. ⁊ histo. cã tet in. iiii. fe. p ebdo. ¶ Etiã nota ꝙ qñcũqʒ fest. in. xl. ce lebrandũ cõtigerit: nichil de cõple. xl. mutandum est: nisi ꝙ in fe. annũciatio. dr̃ in fine hymni. Glia tibi do. Si extra passionẽ euene. et mẽo. de istis dñicis semp erũt solẽnes. ¶ De minus priuilegiatis nota ꝙ dñice min⁹ priuilegiate sunt ille dñice i q̄bus inchoãde sũt histo. scʒ prima dñica i qua inchoãda est histo. Dñe ne in tra q̄ do. est sic priuilegiata: ꝙ si fest. simp̄. ix. l̃c. in illa do. eue. et tp̄us breue fue. scilʒ continẽs vnam dñicã tm̃ infra octa. epi. et. lxx. festũ. ix. l̃c. debet differ. Tamẽ si tẽpus prolixũ fuerit inter dñicã i q̄ ichoãda est histo. et. lxx. fe. ix. l̃c. i eadẽ dñica in qua cõtige. ce lebret̃. Dñica etiã min⁹ priuilegiata est dñica ꝓxima añ ascẽ. dñi: de qua postea. Similit̃ oẽs iste dñice sũt min⁹ priuilegiate: scʒ a De⁹ oĩm vsqʒ ad aduen. dñi in q̄bus inchoande sunt histo. ꝙ si festũ simp̄. ix. lect. in ipsis dñicis eue. festũ dʒ differri in crasti. nisi vincu la. s. petri: vel decolla. sancti ioannis baptiste: vel tale fe. ix. lec. qd in crast. seq̄tur aliud fest. ix. lec. ⁊ nisi sint

De do. ṗn cipa. ṗuile giat̃.

De dom̃. mai⁹ priui.

Not.

De dom̃. min⁹ priui.

octa.cū regi.chori. Si vero festū. ix.lec. ⁊ ichoatio hi-sto.in aliqua dn̄ica infra octa.cū regi.chori cōcurrāt serui.erit de festo.9.lc.et mēo.de octa.de dn̄ica: et de trini.cū ceteris q̄ pertinent. Cū itaq3 ob aliquā predi ctarū causarū aliqua histo.in sua dn̄ica inchoari nō poterit: tūc per ebdo.si ferie vaca.inchoet: ita q᷑ mēo. nō omittant. Si vo nulla feria vacauerit: et historia duratura fuerit plusq̄3 per vnā ebdo. tūc differatur vsq3 in primā dn̄icā: vel do.sequen. verūtamen si non fuerit duratura nisi p vnā dn̄icā tantū: tūc ex necessi-tate in mediis feriis p ebdo.tota cantet histo. ⁊ expo si.euāge.et R.fer.eo anno nō dn̄r: pter vnū solum R. fer.qd legit in vltima fer.loco.ix. R. ita q᷑ si aliquod fe.3.lc.ibidē repiatur: nichil fiat de festo nisi memor.

Not. ad ves.et ad matu.de sctā maria. ¶ Et nota q᷑ in oib9 sabba.p estatē: scz a Deus oim. vsq3 ad aduen.dn̄i fi-at pces.ante crucē: nisi duplex festū fuerit: et nisi ali-qua dn̄ica debeat differ.pper plixitatē tpis tūc nul-la fiat pces.tn̄ in exaltatione.s.crucis fiat pc.an̄ cru-cē si in dn̄ica cōtig.licet dup.festū fuerit et memo. de istis do.in dup.festis erūt sub silē.in aliis vero festis erūt solēnes memo. Et quotiēs i sab.ad ves.p p̄dictū tēpus dr memo.de do. Silr fiat memo. de tri. etiā in fe.oim sctōr: si in sab.vel in do.eue. Itē falsi libri ha-

falsi libri. bēt nullā memo.de tri.in fest. oim sctōr. ¶ De infe. priuileg.no.q᷑ do.inferi9 priuileg.sunt oēs alie medie

De do.in feri. priuileg. do.in q̄b9 histo.nō sūt inchoāde scz dn̄ice inter primā histo. Dn̄e ne in ira vsq3 ad.lxx.si euenerit: et omnes medie do.a Deus oim vsq3 ad aduē.do. ¶ Et nota q᷑ mēo.de istis do.in fest.dup.erūt sub silen.in aliis vo festis erūt solē. ¶ Etiā no.q᷑ oēs do.ab octa.pasc. vsq3 ad primā do.āte ascē.dn̄i.sūt iferi9 priuilegiate: qr si fest.iii.lc.cū regi.chori in ipsis eue. fe. non d3 differri: tn̄ memo.de istis do.semper erūt solē. ¶ Etiam no.q᷑ si do.prima ante ascē.dn̄i simplex fest. cū regi. chori eue.differat in.ii.fe.vel in.iii.si.ii.fe.nō vacaue. a fe-sto cū regimine cho. Tn̄ si fest.dup.in.prima do.ante

ascē.dñi eue.nō differat. ¶ Et nota ꝙ in oībus sab. ab octa.pas.vsqꝫ ad ascē.dñi fiat proces.ante crucem cū hac ān. Xps resurgēs. de quocunqꝫ fit serui.nisi ī die inuētio.s.cru.si in sab. vel in do.eue. ⁊ nō fiat aliqua alia mēo.de resur.in sab.ꝙ ān. Xps resur. cum ℣. Di cant nūc. ¶ Etiā nota ꝙ qn̄ fit ser.de aliquo sctō in do. ab octa.pas.vsqꝫ ad ascē.dñi scđm Ulla. Ad mis. erit vnū ex illis.9.q intitulant post oct.pas. ⁊ nō de dñica Sine regi.cho.vel de sctis vel de octa. ¶ De sanctis: vel nō cōiūctis/vel de cōiūctis. ¶ De nō ꝯiūctis nota ꝙ de fest.iii.lec.sine regi.cho infra octa.cum reg.cho. contingētibus fiat tm̄ mēo.nisi sint festa.9.lc.cōiunctaꝫ:tūc eīm fiant medie lec.si ꝓprie habeant: sin aūt tm̄ mēo.de festo cōiuncto:⁊ mēo.de istis fest. inferioribus erūt sub silen.in pricipalibus maiorib⁹ ⁊ minorib⁹ nihil fiat. ¶ De ꝯiūctis:vel duplicibus vel simp̄. ¶ De festis cōiūctis vel festis duplicibus nota ꝙ memo.de istis fes.cōiū.semper erūt solēnes: nisi qn̄ hmōi duplicia in dñicis cele.tūc me.de sctis cōiūctis erunt sub silen.cū memo.de do.et de tri. Tn̄ in exal.sctē cru. fiat mēo.de mar.solēniter quacūqꝫ die eue. ¶ Etiam nota ꝙ si fes.9.lc.ꝓpter inchoationē hist.diffe.in cra. et eisdē fest.festū.iii.lc.cōiūctū fuerit:tūc fes.cōiūctū nō debet differ.sed ī ipsa do.fiat de eo mēo.ad ves. ad matu.⁊ ad mis.et medie lc.si ꝓprie hēant:nisi tota histo.cātanda fue. In međ.vero do.qn̄ de do.agit: de fes.iii.lc.sēp erūt međ.lc. siue ꝓprie habeant siue nō: nisi R̷.de.2.noc.cantanda fuerint ibidē. ¶ De simpl. nota ꝙ mēo.de istis fes.iii.lec.simp̄.fes.ix.lec.cōiun.in principalibus ⁊ maiorib⁹ erūt sub silē. ī minorib⁹ et inferiorib⁹ erūt solē. Tn̄ si exalta.sancte crucis in do.cōtige.tūc ad.2.ves.fiat memo.de sctō nichomede sub silen.cū memo.de do. ¶ Do.de octa.nota ꝙ me.de istis octa.sine reg.cho.in īferiorib⁹ erūt sub silē.ī maiorib⁹ ⁊ mino.nihil fiat. Inuit.simpl. vel de sanctis vel de fes. ¶ De sctis vel sine noc.vel cū noctur. ¶ De sctis sine noc.nota ꝙ mēo.de istis fes.in inferioribus.

Inuit. dupl. sn̄ regi.ch.

De sctis nō cōiūctis

De dupl.

De sim.

De oct. sn̄ re.ch. inuit. simp.

De.s. sine noct.

erunt sub silen. in maioribus et minoribus nichil fiat

De. s. cum noct. ¶ De sctis cum noctur. nota q̃ qñ fit serui. de aliquo sctõ. iij. lc. infra. lxx. vsq̃ ad caput ieiunij fiat cũ noc. et nulla mẽo. de fer. Ƀ. iiij. vero fer. a capite ieiu. vsq̃ in crasti octa. pas. de hmõi fest. iij. lec. fiat tantũ mẽo. ad ves. et ad matu. de. s. maria: q̃ p̃cedet mẽo. de san-

de fe. cto spiritu. ¶ De ferijs vel principaliter priuilegiatꝫ vel maius priuilegiatis: vel minus priuilegiatis: vel

de fe. prici. priui. inferius priuilegia. ¶ De fer. principa. priuile. nota q̃ iste fe. sunt principa. priuilegiate: scꝫ fer. iiij. in capi te ieiu. Fe. 5. 6. ꝛ sab. ante pascha: et sab. ante pente- co. quodcunq̃ vero fest. in his fer. euc. debet differri licet fest. loci fue. sed si simplex fest. fue. oĩno omitta- tur nisi in capite ieiu. tũc eĩn debet differri in cra. vel

De maiꝰ priui. fer. 6. aut sab. ¶ De ferijs maius priuilegia. nota q̃ fer. maius priuile. sunt oẽs fe. a do. passionis vsq̃ ad cenã dñi. Iste fer. sunt sic priuile. q̃ si fest. simplex. ix. lec. in his fer. euene. nichil fiat de festo. si vero duplex festũ habebit serui. cũ Neuma. et iesu christe. ꝛ cum Gloria patri. ¶ De ferijs minus priuile. nota q̃ ferie minus priuilegia. sunt oẽs fe. in. iij. ebdo. aduentus dñi oẽs fer. a capite ieiunij vsq̃ ad dñicam passionis et fer. ij. et. iiij. rogationum. Iste fe. sũt sic priuilegia- te q̃ nihil fiat de cõmemo. neq̃ de fest. iij. lec. nisi tãtũ memo. ad vespas et ad matutinas de sancta maria

De in feriꝰ priui. ¶ De ferijs inferius priuilegiatis nota q̃ ferie infe- rius priuilegia. sunt omnes alie ferie per aduẽtum. Iste ferie sunt sic priuilegiate et omnes alie ferie pre cedentes q̃ fiat solennis memoria de fer. de quocun- q̃ fit seruitium. Tamen iste ferie inferius priuilegi.

Not. non excludunt commemora. ¶ Nota de quocũq̃ fiet seruitium infra aduentum: fiat solennis memo. de sancta maria nisi quãdo plenum seruitium fit de ea similiter fiat a festo circuncisionis vsq̃ ad festum pu rificationis: etiam ab octa. pas. vsq̃ ad vigi. ascensio. fiat solen. memoria de resurrectio. de quocunq̃ fit ser uitium: nisi in inuentione sancte crucis.

A 1 A 16.13.5.2.
2 A 18.15.10.7.
3 A 12.9.4.1.
4 A 17.14.11.6.3.
5 A 19.8.
B 1 B 16.13.5.2.
2 B 18.10.6.4.15.
3 B 17.12.9.1.
4 B 14.11.6.3.
5 B 19.8.
C 1 C 16.13.10.5.2.
2 C 18.15.7.4.
3 C 17.12.9.1.6.
4 C 16.19.11.3.
5 C 8.
D 1 D 16.
2 D 13.10.5.2.
3 D 18.15.12.7.4.
4 D 17.9.6.1.
5 D 19.11.8.3.14.
E 1 E 16.5.
2 E 18.13.2.10.
3 E 15.12.7.4.1.
4 E 17.14.9.6.
5 E 19.8.3.11.
F 1 F 16.1.
2 F 18.13.2.10.
3 F 15.12.7.4.1.
4 F 14.9.6.3.17.
5 F 19.11.8.
G 1 G 16.13.5.
2 G 18.10.7.2.
3 G 15.12.9.4.
4 G 17.14.6.3.
5 G 19.11.8.

¶ Explicit tabula.

Adoramꝰ te christe et bñdicimꝰ tibi: Quia per sanctã crucẽ tuam redemisti mũdum.

Incipit propriū de sanctis tpe estiuali. Sancti dunstani epi et cōfessoris extra tēpus paschale nouem lectiones fiant. Oro.

Deus q̄ btm dūstanū pōtificē tuum ad reg̃ trāstulisti celestia: da nobis per gl'iosa ei9 merita ad gaudia trāsire perennia. p. Eode die fiat mem. de sancta potētiana virgi. ad. i. vel. et ad matuti. ān. Sile estre. ℣. Diffusa est. Oro.

Concede nob' q̄s ōps deus sctē potentiane ṽginis tue et exultare mē ritis: et beneficiorū eius attolli suffragijs. p dn̄. Si hoc fest. vel scti aldelmi/ vel. s. edmundi/ vel. s. barnabe apli ante pēte. eue. nāt. iij. l. cū reg. cho. Cetera oīa fiant de cōi sctōr̄ pas. tpis. Si ṽo post pēte. eue. nāt. ix. l. et cetera oīa fiant de cōi reliqui tpis. Lcō. i.

Beatus dūstanus talibus parentib9 ortus claruit: quales seculo exē ptos iter choros ↄspicere mererent angelor̄. Natus vero puer dūstanus i sancte trinitatis noie baptizatus: et postmodū litterar̄ studijs traditus est. Lc. ij.

Cumq̄ iam in dei seruitio adoleuisset dorobornensi archiepo aldelmo patruo scz suo accessit in cui9 moribus cū eidē archiepo cōplacuisset regi athelstano ab eodē est p̄ntat9: et cum oī affectu ↄmēdat9. Lc. iij.

Beat9 vero dūstan9 tpe edmundi regis filij ethelstani monachus et abbas glasconie effectus monachor̄ ibi scholā p̄m9 instituit et ita ṽbo et ope collaborauit. Et sicut de cereo p̄gnātis genitricis ei9 ceteror̄ per totā ecclesiā cerei fuerāt accensi ita p eū ex hoc loco norma religionis monastice toto anglorū diffusa est orbe. Lc. iiij.

Cumq̄ p̄fato regi natus esset fili9 qui in baptismate dict9 est edgarus btūs dūstan9 diuinis intēdēs audiuit psallētiū vocē. Pax anglorū eccl'ie nati nūc pueri et nr̄i dunstani tpe. Qd' postea rerū probauit euētus. Lect. v.

Quodam tpe p̄sente sctō dūstano trabs maxima i culmē ecclesie erecta ruere cepit multis mināns interitum. Quā dunstanus

dextera manu signū cru-
cis faciens releuat. Hunc
etiā quadā nocte orātem
diabol⁹ in vrsi effigie ag-
gredit̄ / et cābucā cui vir
dei innitebat̄ de manibus
eius dentib⁹ suis auferre
conabat̄. Sed vir dei iper
territ⁹ cambucā leuat: et
horrendū monstrū ceden
do insequit̄. Et dum psalle
bat. Exurgat deus ꝛ dissi
pent̄ inimici ei⁹: informe
fantasma euanuit. lc. vi.
Edgar⁹ i regni solio sub-
limat⁹ regnū in pace gu-
bernauit ꝛ dunstanū ab-
batē fecit epm vigornien
sem. Adauctoq; ei londo-
niensis eccl'ie p̄sulatu ge-
mino claruit isignit⁹ pōti
ficio. Post hec vo archie-
piscop⁹ dorobornēsis oim
ꝯsensu effect⁹ est. Hic etiā
btūs dūstan⁹ spm sctm in
specie columbe bis videre
meruit ꝛ angelos dei mo-
dulātes et dicētes. Kyrie
el'. xpe el'. kyrie el'. i laud
trinitatis audiuit atq; ci
tharā suā parieti adherē
tē āgelicis manib⁹ resona
re antiphonā. Gaudēt in
celis aie sctōꝝ: sol⁹ veraci
ter intellexit. Uixit itaq;
btūs dunstan⁹ septē regū
tpib⁹ dieq; vocatiōis sue
imminēte: ecclesiā sibi cō-
missā deo ꝯmendauit. Et
sūpto sacramento corpis
dñi inter vba orōnis spm
in manus creatoris red-
didit et i pace requiescit.
Tres vltie lec. de expōne
euāg. Hō quidā peregre.
Cet'a oia de cōi vni⁹ ꝯfes.
et pontifi. ¶ Sctī aldelmi
epi ꝛ ꝯfes. ix. lec. fiāt. Orō.
Deus q̄ hodierna die
sctm pontificē tuum
aldelmū ad eterna subli-
masti gaudia: ei⁹ q̄s me-
ritis illuc nos tua perdu-
cat mia. P. Eodē die mēo.
de s. vrbano [redacted] ꝛ mar.
Ad. i. ves. i pas. tpe cū hac
ā. Lux ppetua maior. v.
Gaudete iusti i. Alio tpe
anni. ā. Hic est vere mar.
v. Glia ꝛ honore co. Orō.
Da q̄s ops de⁹: vt qui
btī vrbani martyris
tui atq; pontificis natali-
tia colim⁹ ei⁹ apd te inter
cessionib⁹ adiuuemur. P.
Ad matutī. Lectio prima
Beatissim⁹ aldelmus
splēdidissimo āglorū
ge oriund⁹ attauis etiā
regib⁹ est edit⁹. Siqdē pr
ei⁹ nole kentē vir deo de-
uot⁹ ꝛ ī sctī i reb⁹ strēnu⁹
yne regis erat german⁹.
Hic ergo kētē natalū di-

gnitate et morum nobilitate parem sibi sortitus est vxorem: de qua hanc deo acceptissimam adeptus est prolem. Cui non ociose vt credimus nec sine instinctu diuino aldelmus nomen imposuit. Aldelin enim anglice latine vetus galea interpretatur: quia galea salutis caput protectus: optimam de hoste in celum reuexit victoriam. Lectio secunda.

Hic vero traditus est liberalibus studiis informandus vbi a deo in breui effloruit vt doctoribus quos grecos et latinos habuit non solum equiparandus sed etiam preferendus estimaretur. Mirabantur doctores tam docile ingenium tam memorem animum. Lectio iii.

Cum igitur crescens etas adolescentiam excluderet. in meldunensi ecclesia primo monachus/deinde presbiter et abbas effectus est. Ipse exercitiis spiritualibus grauiter insudabat: subiectosque ad eandem formam verbo et exemplo inuitabat. Denique omnia opera eius inchoabat charitas: et consummabat humilitas. Si hoc festum post penthecostem euenerit. tunc fiant medie lec. de sancto vrbano: sin autem sicut in medio. Lectio iiii.

Beatus vrbanus episcopus natione romanus ex nobili prosapia ortus fuit. Hic beati petri apostoli octodecimus vicarius fuit immediate post martyrium beati calixti: sedit in papatu annis octo/mensibus vndecim: diebus vero duodecim. Tu autem. Lect. v.

Beatus vrbanus tante dignitatis fastigio sublimatus multis calamitatibus et tribulationibus huius mundi: pro christi nomine affectus est. Nullis vsus est prosperis: cum aduersa omnia ob christi portabat amorem. Hic etiam fecit vasa pluria sacrata sacris altaribus apta mysterium quoque sacrum solerti industria sanxiuit. Lectio vi.

Denique sua predicatione plurimos ad fidem christi conuertit: et valerianum beate cecilie sponsum: et fratrem eius tyburtium cum multis aliis ad martyrii palmam incitauit. Tandem ipse decollatus est: et sepultus via appia. Cuius corpus post multos annos/vna cum ossibus beati tyburtii martyris in gallias translatum antissiodoro reconditum est. ¶ Tres vltime le-

ctiones de. s. aldelmo sine
expōne euāgelij. Lec. vij.

Fama igit̄ beati al-
delmi romam pene
trāte: cū sergius [redacted] li-
teris ad se vocauit: et cū
venientē honorifice rece-
pit/quem dn̄s cū miracu
lis glīficauit. Dū eīm qua
dam die in ecclesia latera
nēsi missam celebrasset/
casulam retro se porrexit
ratus alicui tradere mi-
nistrorū. Quā deficiente
ministro radius solaris
per fenestram irrumpēs
diu in memoriam sancti
sustinuit. Lectio octaua.

Contigit etiam rome vt
puer ex incesta matre in-
cestoq; patre editus fa-
mam [redacted] lederet. Quod
intelligēs aldelmꝰ puerū
viginti dierū natum pre-
cepit exhiberi. Cui beatꝰ
aldelmus precepit vt fa-
teretur si sergius [redacted] i-
cesti reus haberetur. Re-
spondit infans ipsum si-
ne crimīe esse. Lectio. ix.

Cūq; btūs aldelmꝰ bn̄-
dictione [redacted] recepta: ad
ꝓpria reuersꝰ in cenobio
suo ecclīam scē dei geni-
tricis construeret trabs
vna breuior aliis est iuē-
ta. Cōtristatus vº sctūs
ob lignorū penuriā/solus
deū orans ꝓsternit: et fa-
cta orōne trabs mox elō-
gata repit̄. Post hec epūs
factus est. Et post annos
quattuor cōpletos exuit
hoīem terrenū: deductus
ad paradisum manibus
angelorum. Hic ad cenobiū
delatus: ibidem cū digna
honorificētia est tumula-
tus. Me. de. s. vrbano ad
ma. srpe pas. ā. Lux ppe-
tua. minor. vsꝰ. Tristitia
Illo tpe ān. Nisi granū.
℣. Posuisti. ix. vrs. Cete
oīa ad vtrasq; ves. et ad
mat. ⁊ ad alīs hor. de cōi
vnꝰ ꝯfes. ⁊ pō. Si hoc fes.
in octa. ascē. do. cōtig. ni-
chil ꝺ eo fiet eo āno. Sā
cti augustini epī et cōfes.
anglorum apłi dup. fe. ix. lc.
cap. Ecce sacerdos. Orō.

Deus q̄ btm̄ augusti
num pōtificē primū
doctorē pplo ꝯcessisti an-
glorum: eiꝰ interuētu nobis
tribue veniā pctōrū: ⁊ cū
ipo celestiū gaudia p̄mio
rū. p. Mēo. de. s. aldel. l. i.

Beatus gregoriꝰ ro-
mane sedis apłicus
anno quarto sui pōtifica-
tus: misit seruum dei au-
gustinum ⁊ alios plures
cum eo monachos timen

tes deum: predicare verbum dei genti anglorum Qui applicuerunt i quadam insula cancie nomine thenedos. Lectio scd'a

Rex vero hoc audiens/ iussit eos i eadē isula manere: et eis necessaria ministrari donec videret eos. Post aliquot dies rex ad insulam veniēs: iussit augustinū et socios suos ad se venire. Lectio tertia.

Tunc illi diuina virtute pditi veniebāt pro verillo crucē ferentes argēteam ⁊ imaginē dñi saluatoris nostri in tabula depictā. Letaniasq; cantantes pro sua simul ⁊ eorum propter quos et ad quos venerāt salute eterna: deo supplicabant. Lectio quarta.

Cumq; beat⁹ augustinus verbum vite regi et suis predicaret respōdit rex dicēs Pulchra quidem sunt verba ⁊ promissa que asserit;: sed qa noua sunt et incerta non possum⁹ in his assensum tribuere. Lectio. v.

Verū qz de longe huc peregrini venistis: et ea q̄ vera et optima creditis nobiscū cōmunicare desideratis benigne vos recipimus vobis necessaria ministrantes. Nec prohibemus quin oēs quos poteritis/ deo vestro societis. Deditq; rex eis mansionem in ciuitate dorobornēsi: in qua vigiliis ⁊ orationib⁹ inseruientes verbum vite quotidie predicabant. Lectio sexta.

Videns autē rex mūdissimā vitā ⁊ miracula sanctor; credēs baptizat⁹ est Sed ⁊ ois ppl's respuens gētilitatis errorē ad deū cōuersus est. Post hec augustin⁹ ab ep̄o arelatensi iussu ~~pape~~/archiep̄s anglorū ordinat⁹ est. Ordinauitq; beat⁹ augustin⁹ duos ep̄os mellitum et iustū ad p̄dicādū v̄bū dei. Ōibusq; rite pactis obiit vir dei septio kal'. iunii et i eccl'ia apl'or; petri ⁊ pauli iussu ⁊ expēsis regis ethelberti cōstructa honorifice sepult⁹ est. Tres vi. ti. l. de expōne euāg. Nō q̄dā pegre. Cetera oia de cōi vni⁹ ɔfes. et pōti. illi⁹ tpis Si hoc fes. i vigi. ascē. dñi eue. ibi cele. Ves. vo fiant de ascen. et solen. me de. s. aug. Si autē in die ascē. do. eue. dif in crasti. ⁊ ad ii. ves. de ascē. fiat solēnis

memo. de. s. augu. Si hoc fes. infra ebd. pente. eue. differatur vsq; post fes. s. tri. vt in sab. post pete. notat.
¶ Sancti germani epi et cfes. iij. lec. fiant sine regi. choro. oro. et cetera de cõi vnius cfes. et põti. cũ his tribus lectionib⁹. Lect. i.
Beatus igitur germanus parisiorũ pontifex territorij augustudunẽsis idigena / patre eleutherio: matre vero eusebia procreat⁹ fuit. Cuius genitrix / pro eo q hũc post alterum intra breue spacium cõcepisset in vtero: mota pudore muliebri cupiebat ante partũ infantem extinguere. Lect. ij.
Accepta igitur potione vt abortiuũ pficeret dũ nocere sic non posset incubabat super ventrem vt põdere suffocaret quẽ veneno ledere non valebat. Sed ad sancti preconiũ multa stupenda fiebant miracula. Lectio tertia.
Erat nãq; i elemosynis dãdis larg⁹: nudos pauperes vestiebat / et qcqd habere potuit i opib⁹ charitatis expẽdebat. Tãdẽ vo diẽ trãsit⁹ sui ita pdixit accersito notario scribere iubet qnto cal. iunij quo die btũs cõfessor migrauit ad celũ. Cetera de cõi vni⁹ cfes. et põ. ¶ Sce petronille vg. nõ mar. or.
Deus q btẽ petronille virginis tue aiam i celestibus collocasti fac nos ei⁹ iteruẽtu a pctõrũ nror nexib⁹ solui et ab oi semp aduersitate defẽdi. p d. Tres lect. fiũt. Lec. i.
Marcellus discipulus beati petri apli scripsit. Nereo et achileo fribus et cdiscipulis etnã in xpo salutẽ. Petronillã bene nostis voluntate petri apli paraliticã esse factã Nã cũ apd eũ plurimi discipuli eius reficeremur: dixit ei tytus. Cũ vniuersi ifirmi a te sanent quare petronillã palıticã iacere pmittis? Rñdit ei petrus. Sic expedit ei. lc. ij.
Sed ne crederetur q nõ posset eã sanare dixit ei. Surge petronilla et ministra nobis. Que cõtinuo surrexit sana. Ministerioq; completo: iussu petri iuit ad lectũ. At vbi in dei timore cepit esse pfecta nõ solum ipsa sanata est: sed etiã pluribus eius pcib⁹ recupauit sanitatẽ. lc. iij.

Et qz speciosa erat venit ad eã flacc⁹ comes cũ militibus vt eã sibi in vxorẽ acciperet. Cui ipa ait. Si vxorẽ me habere vis fac matronas hõestas et virgies ad me venire vt post tres dies veniam ad domũ tuam. Tũc sancta virgo illud triduũ ieiuniis et orõnib⁹ occupauit et tertio die a sctõ nichomede sacramẽtũ corpis xp̃i accepit. Et sic reclinãs se in lecto emisit spm̃. Cetã de cõi vni⁹ vg. nõ mr. ¶ Sancti nichomedis mar. Or.

Deus q̃ nos btĩ nichomedis martyris tui meritis et intercessione letificas: cõcede propicius vt cuius bñficia poscim⁹ dono tue grẽ ꝯsequamur p. Tres lc. cũ inui. simp. fiant. et cetã de cõi vnius mar. ¶ Sanctorum marcelli/et petri marty. Orõ.

Deus qui nos ãnua sctõꝝ martyrũ tuorũ marcellini et petri/solẽnitate letificas p̃sta quesumus: vt quorum gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per dñz. Tres lect. fiant lui. Le. i.

Rome marcellinus et petr⁹ exorcista in custodia tenebãtur sub diocleriano impatore et iudice sereno. Custos vo carceris habuit quãdã filiã q̃ a demõio vexabat q̃ p̃cib⁹ sctĩ petri sanata ẽ. Le. ij.

Vidẽs hoc arthemi⁹ pr puelle cũ vxore sua et filia et m̃tis aliis baptizat⁹ ẽ a marcellino pbr̃o. Audiens hoc iudex seren⁹ iussit marcellinũ pugnis cedi et nudũ atq; victũ sup vitri fragmenta sterni et lumen ei negari. Lec. iij.

Deinde iussit pedes petri ab eo separati i cippo ꝯstrigi. Post hec vo visitati ab angelo ducti in siluã nigrã q̃ nũc in honore sctõꝝ silua candida nũcupat: pariter decollati sũt. Et q̃ eos decollauit vidit aĩas eoꝝ ab ãgelis deferri et penitẽtiã agẽs baptizat⁹ est. Cetã de cõi plurimoꝝ mr. ¶ Sctõꝝ bonifacii sociorũq; ei⁹ mr. Orõ.

Omñps sempiterne deus q̃ btõ bonifacio et sociis ei⁹ palmã martyrii contulisti: p̃sta nobis q̃s: eoꝝ meritis indulgẽtiã q̃ eis largiri dignat⁹ es coronam. Per. Tres lc. Inuitato. dup. et cetera fiant de cõi plurimoꝝ martyꝝ

Sanctorũ gildardi et medardi epõrum. Oro.

DEus qui nobis sanctam huiꝰ diei solẽnitatẽ: ĩ honore sanctorũ cõfessorũ tuorũ atqꝫ põtificũ medardi et gildardi cõsecrasti/adesto familie tue precibus et dona vt quorum festa celebramꝰ: eorũ merito et auxilio subleuemur. Per. Tres lect. fiant. Inui. simplex. Le. i.

BEatissimi medardi antistitis solennitatẽ que p vniuersum orbẽ virtutũ meritis ppalat: nequiuimꝰ oĩno sub silẽtio pterire: q̃uis non valeamus vbis cuncta perstringere. Pater vero eiꝰ de genere frãcorꝫ fuit mater vero romana. Lect. ij.

Hic morum maturitate precellẽs ↄfestim claruit vt apd vrbis põtificẽ conuersatione pcipuꝰ haberet apud cũctos mentis puritate sincerus. Nũq̃ꝫ se leticie vbertate extulit nunq̃ꝫ meror aut ire feruor mentis puritatẽ mutauit semp tolerãs in aduersis mit ĩ psp̃is. Lc. iij.

Defuncto rothomagensi epo oĩm votis dignus meritis insignia sacerdotũ deuotus excoluit. In q̃bus aliq̃t ãnis degẽs mẽbrorꝫ ↄpage dissoluta matura lõganimitate defessus: requiẽ deprecatꝰ emisit spm̃. Cetera de cõi pluri. mor. ↄfes.

Trãslatio sci edmũdi epi. ix. lect. Oro.

DEꝰ q̃ nos btĩ edmũdi confessoris tui atqꝫ põtificis trãslationem celebrare cõcedis: te suppliciter exoramꝰ vt eius meritis et pcibꝰ a vicijs ad virtutes: et a carcere trãsferamur ad regnũ. Per.

Eodem die ad. i. ves. et ad matu. fiat mẽo. de mart. primo et feliciano. In tpe vero pas. ad. i. ves. cũ hac an. Lux p. maior. ℣. Preciosa est. Alio vo tpe ãn. Gaudẽt ĩ ce. vel A. Isti sunt sci. ℣. Letami. Oro.

FAc nos q̃s dñe sanctorũ martyrꝫ tuorꝫ pmi et feliciãi semp festa sectari: quorꝫ suffragijs ptectionis tue dona sentiamus. p. Ad mat. ijj. pme lc. de cõi vniꝰ ↄfes. et põtificiũ R. Vo in. i. et ĩ. iij. noc. de cõi vniꝰ ↄfes. ponti. In pasch. vo tpe. iij. lc. de cõi vnius cõfes. et ponti. legatur. Extra tps aũt pas. q̃n fiũt. ix. lc. tũc fiãt. iij. mẽ.

lect. de marty. Lectio. iiii.

O Gloriosissimi marty=res prim⁹ et feliciaa=nus apud iulianū q xp̄ia ni essent accusati. iussi sūt in carcerem trudi/ vbi ab angelo consolabāt. Post hec iussi sūt duci a militi=bus ad phanū herculis: et si sacrificare nollēt/ vir gis cesi traderētur p̄sidi ciuitatis occidēdi. Lc. v.

Tunc p̄ses iussit eos ad amphiteatrū duci: et du=os leones ingētes ad eos dimitti: q̄ impetu curren=tes/ ad pedes eoꝝ volue=re se ceperūt: similiter et vrsi fecerunt. Lectio. vi.

Hec videntes q̄ aderāt pene mille et q̄ngenti vi=ri crediderūt in christum Quo viso iussu p̄sidis de collati sunt. Quoꝝ corpo=ra a chr̄ianis rapta: sepl=ta sunt ad arcus numē=taneos: ab vrbe roma mi liario quartodecio. Tres vlc. l. de expō. euāg. Nō q̄=dā pegre. Mēo. de mar. i tpe pas. ā. Lux ppe. mior. v⁹. Preciosa. Alio vo tpe anni. ā. Istorum est em. vel ān. Lauerunt stolas. v. Mirabilis. Or. vt s. Et cer. oia ad vtrasq̄ ves. et ad matu. ⁊ ad alias hor.

de cōi vnius cōfes. ⁊ pōti. ꝓut tpi conueniat: dicant cū orone hui⁹ diei. ¶ Sancti barnabe apl̄i. Oratio.

Ecclesiam tuā q̄s dn̄e bti barnabe apl̄i tui cōmēdet orō: ⁊ ꝑ ea inter uētor existat quā doctri=na ⁊ passione illustrat. p. Noue l. ñāt iui. trip. lc. i.

Beat⁹ barnabas: q̄ et ioseph cyprius gn̄e tertio post passionem dn̄i anno: cū paulo apl̄o / ad apl̄atū vocante sp̄ū san=cto elect⁹ est. Qui cū esset apud yconiū cum paulo apl̄o: apparuit ei ꝑvisum dn̄s iesus chr̄s: dicēs. Cō stās esto barnaba credē=do: qm̄ ꝑ sancta deuotio=ne qua reliq̄sti gn̄ationē tuā pro nomine meo: pre=mia recipies eterna. l. ii.

Cūq̄ de yconio ptrāsis=sent āthiochiā: āgelica vi=sio ꝑ noctē fctā est beato paulo apl̄o: dicēs. Celeri=ter ꝑpera hierl'm: qr frēs tui valde p̄stolant aduē=tū tuū. Q's cū btō barna=be retulisset ait btūs bar=nabas. Qr voluntati dei cōtradicere non expedit: ſiat voluntas dei. Lec. iii.

Obsecro igr̄ te vt ores ꝓ me ad dn̄m: vt decertatio

mea acceptabilis sit i cõspectu suo. Nũc em ꝓpero cypꝛũ: faciẽ tuã ꝓch dolo vltra corpaliter nõ visurus. Tu aũt. Lec. iiij.

Tunc procidit barnabas ad pedes pauli flẽs amare/ cuius dolori paul⁹ ꝯpatiẽs: ait. Noli frater flere: mysterio illud agit. Positis aũt genibus orãtes et oscula sibi dãtes adinuicem vale fecerunt. Lectio quinta.

Barnabas ṽo ascẽdẽs nauem: descẽdit laodiciã decertans vt pergeret cyprum. Cũ aũt cypꝛũ puenisset: inuẽit ibi tymonẽ et aristionem seruos dei. Tymõ aũt vrebat febrib⁹ Cui cũ man⁹ imposuisset btũs barnabas/ et sacrũ euangeliũ p inuocationẽ saluatoris dñi nři p̄dicasset: stati febris fugata est et a deo corroborat⁹ apostolũ secutus est. Lcõ. vi.

Visitatis igit et i fide cõfortatis parẽtib⁹ suis: beatus barnabas exiuit a cypꝛo: īde paphũ trãsiturus. Sed obuiãs ei maligñ⁹ iude⁹ noĩe barieu quẽ btũs paul⁹ ad tẽpus visu ꝓuauit malicia mor⁹: ꝓhibuit eũ ne introiret paphũ. Proīde apl's reuersus itroiuit salaminã. L. vij.

Inuenitq; apl's in salamina synagogã iudeoꝛũ: et ingressus cepit hoꝛtari ad fidẽ/ et p euãgeliũ mathei: chři grãm itroduxit. Q̄d vidẽs barieu seditiõe facta cõpꝛehẽdi fecit apl'ꝫ. Et querebãt illũ tradere ꝓconsuli ciuitatis affligẽtes illũ multis supplicijs: ⁊ varijs cruciatibus. Lectio octaua.

Sed viti nimiũ ne de manib⁹ eoꝝ eriperet: ligãtes funẽ i collo ei⁹: nocturno tpe dilaceratũ a synagoga i hypodromũ ptraxerũt Post hec aũt circũdãtes illũ: igne crudelit cremauerũt. Sicq; btũs apl's migrauit ad chřm. Le. ix.

Impij aũt iudei non satiati de nece apl'i: zelo ꝯcitati/ tulerũt corpus eius in locello plũbeo recludẽtes i mare precipitare disponebãt. Sed iohãnes discipul⁹ eius: nocturno tpe illud collocauit in cripta: q̄ oli erat hitatio iebuseorũ tertio id⁹ iunij vbi diu latuit. Sꝫ tpe gelasij pp. eodem apl'o reuelante corp⁹ ei⁹ inueniri p̄misit. Cetera de cõi vnius apli.

¶ Sctõꝝ basilidis/ cirini naboris ⁊ naza. mar. Or.

SAnctorũ martyrum tuorum basilidis/ cirini/ naboris/ et nazarij: q̄s domine natalitia votiua resplēdeāt: et qđ illis cōtulit excellentia sempiterna/ fructib⁹ nr̄e deuotiōis accrescat. P. Tres l. sanc. Inuit. dup. Lect. i.

BEatus nazari⁹ a sancto clemēte istruct⁹ ⁊ baptizat⁹ est. Quā anoniu⁹ sub rabie psecutionis que p nerone excitata est diu maceratũ et afflictũ in carcere cum btõ puero celso: quē ipse nutrierat/ gladio feriri iussit. Quorũ corpa xp̄iani furati: occulte calendis augusti sepelierũt foras portā que dicitur romana i ꝓprijs ortis. Tu aũt. Lectõ scđa.

Btũs ambrosi⁹ tp̄e honorij ⁊ archadij ipatoꝝ: eos domīo reuelante reperit. Patefacto aũt sepulchro in quo corp⁹ s̄cti nazarij iacebat q̄ qñ pass⁹ fuerat vsq₃ tunc tp̄is ignorabat. Uidebāt sanguinē martyris ita recentē q̄ presentes aderant acsi eodē die fuisset effusus. Lecc. iij.

Caput etiā ei⁹ qđ ab impijs fuerat abscisum ita itegrũ atq₃ icorruptũ cũ capillis capitis et barba reppierit: vt videretur eodē tp̄e q̄ leuabat locatũ atq₃ compositũ i sepulchro fuisse martyrizatũ. Quo leuato sanct⁹ ep̄s p gēs ad celsũ: in eodē orto sepultũ vtrosq₃ transtulit ad basilicā apl'oꝝ q̄ est in roma. Inuēti aũt et trāslati sunt pdie id⁹ iunij: festiuitas vero eorũ agitur quinto calēdas augusti de martyrio. Lect̄a de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ.

¶ Sancti basilij ep̄i. Orõ.

DEus q̄ btm̄ basilium cōfessorē tuũ doctorē precipuũ catholiceq₃ fidei predicatorē eligere dignat⁹ es p̄sta q̄s. vt ipso p nobis intc̄edēte a pctõrũ nr̄oꝝ mereamur exui malis et tibi dñe sinceris mētib⁹ fuire. P. Tres lec. cũ inuit. simplici. ⁊c̄. hās de cõi vni⁹ ɔfes. ⁊ pontifi.

¶ Sctõꝝ viti et modesti. atq₃ crescētie marty. Or.

COncede q̄s ops de⁹ vt sanctorũ martyꝝ tuorum viti modesti atq₃ crescentie quorum celebramus victorias: participemus et premijs. Per

Tres lc. hāt. Inui. ð. lc. i.

Sanctus vitus i puerili etate matur⁹ primo a patre suo sacrilego: vt a cltura dei discederet tentat⁹ est. Deinde a valeriāo iudice cathenis cesus in cōfessiōe chri pmā sit. Cūqȝ pr̄ eius affligere eū penis meditaret iussu angeli nauem ascendit: ⁊ comitantibus secū modesto atqȝ crescentia nutritorib⁹ ad tanagritoꝝ territoriū deuenit. Lect. ii.

Ubi filiam dyocletiani a demonio vexatā: oratione curans multis donis promissis culturam diis impēdere iubet. Et cū sacrificare contēneret: cum modesto ⁊ crescentia missus est in carcerem: inde in ollā resina repletam et pice et plumbo. Lect. iii.

Et egressis illis illesis dimiss⁹ est eis leo ferocissim⁹ q̄ mox ad pedes eoꝝ mansuet⁹ cecidit. Uidēs aūt sacrileg⁹ ipator scōs dei immobiles: multitudinēqȝ ppli ad chrm̄ ɔuersā fecit eos in catasta extēsos torqueri donec spiritū exalarēt. Quoꝝ corpora florētia femina i loco q̄ dicit marinus sepeliuit.

Cetera de cōi plurī. martyr.

¶ Translatio scti richardi epi ⁊ ɔfes. ix. lect. Oro.

Deus q̄ nos trāslationē btissimi richardi cōfessoris tui atqȝ pōtificis solēniter celebrare cōcedis: tribue nobis q̄s ei⁹ meritis ⁊ precibus a mūdi hui⁹ transire miseria: et ad gaudia puenire celestia. per. Eodē die ad. i. vespas et ad matut. hat meō. de martyrib⁹ cirico et iulita matre eius. Or.

Exaudi nos dn̄e de⁹ nr̄. cū scōꝝ tuorum cirici et iulite mris ei⁹ tibi patrocinio supplicantiū: vt quorū celebramus triūphū: possim⁹ retinere cōstātiā. p. Ad matut. tres. p̄. lect. de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōti. ⁊. iii. med. lc. de martyribus. Lectio. iiii.

Acta psecutiōe christianoꝝ sub alexandro ipatore i partib⁹ orietalib⁹ p̄ses alexander matronā quandā noīe iulitā cū filio suo cirico sibi p̄sentari iussit. Qui ait. Sacrifica diis antequā ad tormēta ducaris. Que respondit. Nec diis tuis immolo: nec tormēta tua expauesco. Tu aūt. Lectio. v.

Infans vo ciric⁹ primo
blādimentis demulcetur
deinde minus exasperat.
Sed ipse blādientē eq̄ vt
minantē deridens vehe:
mēter ces⁹ est. At ille ere:
ctis in celū oculis et par:
uis manib⁹ expāsis: bene
dicebat nomē saluatoris
Preses iussit calcē cū ace
to et sinapi in os ei⁹ mit:
ti. Deinde pariter clauis
cōfixi ī carcerem euulsis
oculis missi sunt vbi cir:
ca q̄dringētos viros iuli:
ta ad fidē xp̄i ꝯuertit. 6
Tūc p̄ses iussit eos oēs
capite plecti: ⁊ iulitā cum
filio suo cirico excoriatā ī
lecto ereo assari. Post hec
linguas eorū fecit abscin:
di: et ad vltimū capita eo
rū iussit amputari. Tali:
q̄ martyrio aīe sctōrū so:
ciate sunt choris āgelorꝝ.
Tres vl. R. de exp. euang.
Nō qda pe ac. de cōi vni⁹
ꝯfes. ⁊ po. Sctōrꝝ marci
⁊ marcelliāi frm ⁊ m. orꝝ.
PResta q̄s oīps deus
vt qui sanctorꝝ mar
tyrū tuorū marci et mar:
celliani natalicia colim⁹
a cunctis malis imminē:
tibus eorum intercessio:
nibus liberemur. Per d.
Inui. duplex. Lectō p̄ma.

SAncti martyres xp̄i
marcellian⁹ et mar:
cus dū ydolis sacrificare
contēnerent vincti in car
cere positi sunt. Qui dum
in confessione chr̄i perdu
rarent: capitalē iussi sunt
subire sententiā: ea scilicet
cōditione vt si sacrificiis
cōsentirēt: parētib⁹/cōiu:
gibus/filiis/et facultati:
bus redderentur. Lec. ii.
Parentes vo sctōrꝝ im:
petratis trigīta dierꝝ idu
ciis: suaserūt eis vt sacri:
ficarēt. Sꝫ cū renuissent
ābo ad stipitē ligati sunt
Deīde pedib⁹ clauis trās:
fixi: in christi confessione
stabant securi. Lectio. iii.
Dicebat eis p̄fect⁹. Tā:
diu stabitis pedib⁹ fixis
dōec diis sacrificetꝭ. Qui
responderunt Utinā nos
tādiu sic esse permittas:
q̄diu huius corporis te:
gimur indumentis. Tūc
psallebant inter se dicen:
tes. Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ io
cūdū habitare fratres in
vnū. Cūq̄ transisset vna
dies ⁊ vna nox perseuerā
tes in psalmis: iussi sunt
vbi stabant lāceis p̄ late:
ra trāsuerberari/sicq̄ ad
syderea regna migrauerūt
Sepulti sūt aūt ī via ap:

pia ab vrbe miliario secũ-
do q̃ vocatur ad arenas.
℟. Hec est vera fratnitas
℣. de cõi plurimoꝝ mar.
¶ Sctõꝝ geruasii et pro-
thasii fratrũ mart. Oro.
Deus qui nos annua
sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ
geruasii τ ꝓthasii solẽni-
tate letificas: cõcede ꝓpi
cius. vt quoꝝ gaudem⁹
meritis: accẽdamur exẽ-
plis. p. Tres lc. fiant. Ad
matut. Inui. dup. Lec. i.
Sanctorũ geruasii et
prothasii pater vita
lis: et mater valeria dicti
sũt. Cũq; ab intestato scti
vitalis patris sui p̃rimo-
nio successissent: oia pau-
perib⁹ erogantes seipsos
ĩ vno cenaculo incluserũt
p decẽniũ ieiuniis τ oro-
nib⁹ vacãtes. Quos vn-
decimo anno astachi⁹ co-
mes iussit dijs sacrifica-
re ne expeditio sua inani-
ter celebraretur. Lec. ii.
Geruasius dixit. Victo-
riã a deo oĩpotẽti requi
rere debes: non a simula
chris surdis τ mutꝭ. Ira
tus comes iussit eũ fusti
bus cedi donec spm̃ exala-
ret. Quo mortuo dixit ꝓ-
thasio. Miser et tu viue-
re stude. Cui prothasius
Quis est miser ego qui te
nõ timeo: vel tu qui me ti
mere probaris. Lec. iii.
Audiẽs hoc comes ius-
sit eũ fustib⁹ cedi: τ dixit.
Miser τ supbe quare ita
vis pire sicut ꝓbasti ger-
manũ tuũ pisse? Et ait
ꝓthasi⁹. Tibi nõ irascor.
qm̃ cecos oculos cordis
tui attẽdo. Irat⁹ comes
iussit eũ capite plecti. Ta
liq; martyrio victor mi-
grauit ad chr̃m. Quoꝝ
corpa a q̃dã philippo eo-
rũ amico ĩ sarcophago la
pideo sepulta: postmodũ
nutu diuino p btm̃ ãbro-
siũ mediolanensem ep̃m
ad basilicã ambrosii sunt
trãslata. Tu. ℟. Hec est
vera fraternitas. ℣. de cõi
pluri. marty. ¶ Translatio
tio sancti Edvvardi regis
et martyris. Oratio.
Deus eterni triũpha
tor imperii familiã
tuã ꝓpicius respice trãs-
lationem celebrantem re
gis edvvardi: τ presta vt
sicut illũ munere gl'ifica-
re digneris celesti: ita nos
eius obtentu eterne felici
tati facias dignãter ascri
bi. Per d. Ad matutinas
iii. lc. de alio fest. fiant ni-
si facte fuerint in. xl. tunc

rant hic.iiii.lc.de cõi vni⁹ mar.&c.cũ lu[illegible]ra.duplici. Qñ hec transla.cũ.ix.lec. hic celebrat:tunc dicatur ad.i.ves.sup ps.ã. Iste sctũs.cp. Btũs vir q̃ in sapiẽ. R. Btũs vir q̃ suf.et tunc in fest.sctĩ albani in eadẽ ebd.ꝯtingẽ.dr ad.i. ves.sup ps.an. Beatus vir.capm. Iste sanctus. Qñ hec transla.sctĩ edvvardi cũ.ix.lecc.celebratur.tũc dicãt.lc.seqn.lc.i.

Sanctus edvvardus in regni solio sublimatus:a rege regum dño in oĩ via iustitie & veritatis dirigebatr. Cuius aurilio fretus:magno ingenio animi & summa hũilitate in dies crescebat. Nã nouiter adepto honore mox pristine ꝓbitati sua r hec incrementa virtutum accumulabat. Lectio secda.

Iuuenũ videlicet et minus sapiẽtũ ꝯsilia postponere dũstani archipsulis monita mẽte salubrit ītẽdere:& scdm eius consiliũ et aliorũ religiosorũ spectabiliũqꝫ virorũ sua iudicia in oĩb⁹ exercere studuit. Tũc erat ĩ ãglia pacis tranqllitas:magnaqꝫ rerũ opulentia. Lctõ.iii.

Sed & toti⁹ bonitatis inimic⁹ diabol⁹ nouercã ei⁹ noĩe alfrith:in odiũ ipsi⁹ ꝯcitauit. Que zelo inuidie succẽsa:ꝑsumptuosa vsutia cogitare cepit qualitr vir dei a regno extirparetvt filius eius etheldredus in regno substitueretr. lc.iiii.

Quibusdã igitr ꝯsiliariis ꝓpositũ suum indicauit: orans & obtestãs vt ei assensum ꝓberent:& quo ordine id fieret cogitarent. Qui ꝓtin⁹ oẽs in necẽ regis mitissimi ꝯsenserũt & quõ id perficerẽt meditabantr. Cõfirmato venerabili viro in regno:cũ iam trib⁹ ãnis & octo mẽsibus sceptro hereditario potiretr quadã die venãdi grã in siluã accessit:iuxta villam que dicitr vvarham: que admodum grandis tunc habebatur. Lctõ.v.

Desiderans vero fratrẽ suum videre ad domum nouerce q̃ iuncta erat assũptis paucis ꝓfect⁹ est. Et ecce subito in medio vie spacio hoĩbus suis ludentium more huc illucqꝫ dispersis rex absqꝫ vllo comire ꝑmãsit. Tunc rex doli ignar⁹ ad domũ nouerce sue neminẽ verens ten

dit. Qui dum appropiquaret nūciatū est regine impijssime regē edvvardū illuc solū aduenire. Lc. vi. Illa igit ad explēda sua neqˀe desideria adepta tp̄s idoneū gaudēs: mox ei obuiā ꝓcedit/eūq; blāde et amicabiliter ad hospitiū iuitat. Qui renuit et fratrē suū se velle videre denūciat. Tūc impijssima regina potum afferri iussit vt dum rex potū gustaret ipsa qđ cogitabat īpleret. Interī vn⁹ q̄ stelcie maior erat ficta dilectione: pacis ei osculum offerebat vt omnē suspitionē auferēs eū facilius suffocaret. Qđ et factū est. Nā cū rex potū a pincerna suscepisset et ori suo posuisset is q̄ ei osculū intulerat ex auerso insiliēs cultello mox ei⁹ viscera transfixit. Sicq; charus dei de equo cadēs spm̄ exalauit. Tres vlti. l. de expo. euā. Si q̄s venit. Cetera de cōivni⁹ mr. Scti albani protomar. anglor. Ad. i. ves. R. Per ceptuŕ⁹. Sup Magt an. Aue ꝓtomartyr anglorū miles regis angelor/o albane flos martyrū velut rosa vel liliū: funde p̄ces ad dn̄m pro salute fideliū Ps. Magnificat. Oratio.

Deus q̄ hūc diē btī albani martyrio consecrasti: tribue quesum⁹ vt cuius ānuo gratulamur officio: ei⁹ continuo foueamur auxilio. p. Ad matutinas. ix. lec. Lectio pma.

Anno dn̄ice incarnationis ducentesimo octogesimosexto diocletiano in oriente et maximiano in occidēte vastātibus eccl'ias dei i britānia passus est btūs alban⁹. De q̄ pbr̄ fortunat⁹ i laude virginū cū btōx martyx qui de toto orbe ad dn̄m venirent mentionē faceret ait Albanū egregiū fecunda britannia profert. Lcō. ii.

Qui videlicet alban⁹ adhuc paganus cū pfidoꝝ principū mādata aduersū chr̄ianos seuirēt: clericū quendā psecutores fugiētē hospitio recepit. Et cū eo orōnib⁹ ac vigiliis die noctuq; studere cōspiceret mox diuina gr̄a repletus exēplū fidei ac pietatis illi⁹ cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xp̄ian⁹ ex corde integro factus est. Lectio. iii.

Post hec puenit ad au-

res nephādi principis cō fessorē chri apud albanū latere. Vñ stati iussit milites eū diligēter inqrere. Quib⁹ cū ad tuguriū albani puenissent: albanus ꝓ hospite ac magistro suo in veste hospitis scilicꝫ caracalla vltro se exhibuit.

Uinctusq3 ꝑdu- Lectio iiii. ctus est ad iudicē ea hora qua aris astabat et demonijs hostias offerebat. Qui cū vidisset ꝙ albanus vltro se ꝓ hospite suo obtulissꝫ: mox ira succēsus iussit eū duci ad simulachꝛū dicēs qꝛ sacrilegū celare poti⁹ ꝙ militibus reddere maluisti: q̄cūq3 illi debebant supplicia tu soluere habes: si a cultu nostre religionis discedere tentas. Lectio. v.

Setūs alban⁹ accīct⁹ armis militie spūalis palā se iussis illius parere nolle pronūciabat. Cunq3 iussus sacrificare dixisset sacrificia ista que demōiis offertis: vobis nō possunt auxiliari. sed vos q̄ ea offertis / inferni penas pro mercede accipietis: iudex iussit eum grauissime torqueri. Lectio sexta.

Cum igitur tormētis a cultu xp̄iane religiōis reuocari nō posset iuss⁹ est capite plecti. Qui cū duceretur ad locum martyꝛii peruenit ad flumen loco vicinū: cui⁹ pontē ita occupabat multitudo ppl'i ad obsequiū martyꝛis venientis vt citra vesperam vix transire posset. Lc. vii.

Sanct⁹ igit albanus cui ardens inerat deuotio mētis ad martyꝛiū accedēs: ac torrentē sicco pede trāsiuit. Qd videns carnifex q̄ eū erat percussurus: ꝓiecto ense ad pedes ei⁹ cecidit: desiderās vt cū eo pateretur. Lc. viii.

Cum ergo deo dign⁹ alban⁹ in mōte cōsisteret in quo nūc requiescit in articulo sue passionis a deo aquā sibi dari postulauit. Statimq3 ante pedes ei⁹ fōs perēnis exort⁹ est: vt oēs agnoscerent etiā torrentem beato martyꝛi obsequium detulisse. Lec. ix.

Passus est autē btūs alban⁹ die decimo calēdas iulii / iuxta ciuitatē veralanū: q̄ nūc a gente anglorꝫ vverlaniacester: siue vvalinguaster appellat. Sꝫ q̄ eū ꝑcussit: gaudere sup mortuū non est ꝑmis-

sus. Nā oculi ei⁹ vna cū capite martyris in terrā ceciderūt. Decollatus est etiaȝ ibi miles ille q̄ nutu dei correptus sctm̄ dei fe-rire recusauit In q̄ quidē loco redeūte tp̄m xp̄ianorum serenitate eccl'ia mirādi opis est ↄstructa. In quo videlicet loco vsq; ad hāc diē curatio infirmorū et frequentium operatio virturū celebrari non defuit. R. Perceptur⁹. ꝛ cetera de coi vnius marty.

Scte etheldre. vg. n̄ mr.

Sciēdū est ꝙ hoc festū semp dicet cū. iii. lect. ꝛ cū noc. vbicūq; extra do. vel oct. corporis xp̄i euē. Oro.

Deus q̄ nos btē etheldrede virginis tue annua solennitate letificas: cōcede propitius. vt eius adiuuemur meritis cuius castitatis irradiamur exēplis. Per. Lctō. i.

In il. tpe. Accepit rex egfrid⁹ cōiugē nomie etheldredā filiā regis orientaliū anglorꝫ: quā ante illū pricepꝭ australiū gir vviorum habuit vxorem. Quo defūcto: data est regi prefato. Cuius consortio cum duodecim annis vteretur: perpetua virgo permansit. Lectio secūda

Rex vero ꝓmisit vvilfredo qui se asserebat esse teste vginitatis ei⁹ tras et pecunias si regine posset suadere eius vti ↄnubio: qꝛ sciebat ꝙ nullū plus eo dilexit. Sed cū btā virgo cōtinuis pcib⁹ vix a rege sperrasset vt scl'i curis relictis regi xp̄o deseruiret: ipa mox itrauit monasteriū ebbe abbatisse amice regis egfridi / accepto velamine sctimonialis habitus. Post annū vero apd̄ hely abbatissa est effecta vbi virginum deo deuotarū mater virgo ꝛ exēplis esse cepit ꝛ monitis. L. iii.

Nec etiam pānis lineis tātū vtens / calidasq; balneas spreuit: raro plusq̄ semel in die comedit. Grauata tādē maxille tumore et dolore colli: post annos septē: ex quo abbatisse susceperat officiū: reddidit deo spm̄ cui successit serburga soror ei⁹. Cūq; sexdeci annis fuisset sepulta: corp⁹ ei⁹ oīno incorruptū itra eccl'iaȝ est trāslatū: vbi vsq; hodie in magna veneratiōe habetur. R. Regnū mū. Ad v. cp̄. Qui gl'iaf. &c. de cōi vir⁹

virg. nõ mar. ¶ In vigi. s. iohãnis bap. Ad. i. vес. ãn
Descẽdit angelus dñi ad zachariam dicens: accipe puer in senectute tua / et habebit nomen iohannes baptista. ps. ferial. Capm.
Hie. i.b. PRiusq̃ te formarem in vtero noui te: ⁊ an teq̃ exires de vulua scīfi caui te: ⁊ prophetã in gen
9. R. tibus dedi te. R̄m. Inter natos mulierũ. Hymn⁹.
UT queant laxis resonare fibris / mira gestor famuli tuor: solue polluti labij reatũ: scẽ iohẽs.
Nuncius celso veniens olympo / te patri magnũ fore nasciturum: nomen et vite seriem gerende / ordine promit.
Ille promissi dubius superni / perdidit prompte modulos loquele: sed reformasti genitus perempte / organa vocis.
Ventris obstruso positus cubili / senseras regẽ thalamo manentem: hinc parens nati meritis vterq̃ / abdita pandit.
Laudib⁹ ciues celebrãt supni / te deus simplex pariterq̃ trine: supplices et nos veniã p̄camur / parce redẽpt. Amẽ. ℣. Fuit hõ
miss⁹ a deo. R. Cui nomẽ Ioã.
erat iohãnes. ã. Ingresso i.a.
zacharia rẽplũ dñi: appa Luce.
ruit ei ãgel⁹ stãs a dextr i.a.
altar incẽsi. ps. Mag. Or.
PResta q̃s omps de⁹ vt familia tua p viã salutis icedat: et btĩ iohãnis p̄cursoris chri· hortamẽta sectãdo ad eũ quẽ predixit secura pueniat: dñm nřm ie.x. fi. tuũ. q̃ te.
Si hoc fest. itra oc. corpis chri vel trinita. eue. nulla fiat mẽo. de occ. nisi fiane cũ reg. cho. tũc fiat mẽo. de occ. ⁊ tunc eat pces. ad altare. s. iohis cũ cerofe. et thuri. et puero librũ deferente sine cruce cãtãdo
R. Tu puer. cũ suo ℣. dũ 3. R.
℣. canit / thurificet sacer. altare. Deinde dicat sacer. ℣. Gloria et honore. Orõ.
SAncti iohãnis baptiste ⁊ martyr tui domine q̃s venerãda festiuitas salutar auxilij nob p̄stet effectũ. p. In redeũdo de. s. mar. Ad cõpl. oĩa fiãt sic i fes. s. tri. Ad mat.
Inui. Regẽ p̄cursor dñz Ueite adore. ps. Ue. Hy⁹.
ANtra deserti teners sub annis / ciuium turmas fugiẽs peristi: ne leui saltẽ macnlare vitã /

famine posses.
Prebuit hyrtū tegimen camelus artubus sacris strophiū bidentes: cui latex haustū sociata pastum mella locustis.
Ceteri tm̄ cecinere vatū corde presago iubar affuturū: tu quidē mūdi scel⁹ auferentē indice prodis.
Nō fuit vasti spatiū per orbis / sanctior quisquam genit⁹ iohanne: qui nephas secli meruit lauātem / tingere limphis. Laudibus ci.

Hier. 1.b. In .i. no. ā. Priusquam te formarē i vtero noui te ꝛ anquam exires de vētre sctificauit te. ps. Btūs vir. ān. Ad
Ibid. oīa q̄ mittam te dicit dñs ibis ne tīeas ꝛ q̄ mādauero tibi loqueris ad eos. ps.
Ibid. Quare fre. ā. Ne timeas a facie eorū: quia ego tecū sum dicit dñs. ps. Dñe quid. ℣. Gloria et honore.
℟. Et cōstituisti eū. Le. i.
Natalē sctī iohannis fratres kmī celebramus diē: quod nulli vnquam sctōrū legim⁹ fuisse cōcessum. Soli⁹ eni dñi et beati iohānis dies natiuitatis i vniuerso mūdo celebrat et colitur. Istū enim sterilis peperit: illū virgo concepit. In helizabeth sterilitas vincit: in btā maria cōceptiōis cōsuetudo mutat. Helizabeth virum cognoscēdo filiū genuit maria āgelo credidit et cōcepit. ℟. Fuit hō missus a Joan. 1.a. deo cui nomen iohannes erat. hic venit vt testimoniū phiberet de lumīe. Et pare dño plebē pfectā. ℣.
Erat iohannes in deserto Luce. 3.a. predicās baptismū penitentie. Et para. Lectio. ii.
Magn⁹ igit iohānes / cuius magnitudis saluator testimoniū phibet dicēs. Nō surrexit īt natos mulier maior iohanne baptista. pcellit cūcts: eminet vniuersis Añ cellit pphās: supgredit pfiarchas. Et quisquis de muliere nat⁹ est: inferior est iohanne. ℟. Ga- Luce. 1.a. briel archāgel⁹ apparuit zacharie dicēs: nascet tibi fili⁹: nomē ei⁹ iohānes vocabit. Et mlti i natiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Erit eni magn⁹ corā dño vinū et siceram nō bibet. Et. L. iii.
Dicit fortasse aliqs si inter natos mulierū nemo Luce. 1.b. maior iohāne ē: iohannes maior ē saluatore? absit. Johānes eni nat⁹ ē mulieris: chrs aūt vginis. Ille corruptibilib⁹ finib⁹ effu-

sus est: iste īpollute viue
Luce flore ꝓgenit⁹. R. Tu pu-
i.g. er ꝓpheta altissimi voca-
beris: ꝓibis añ facie dñi.
Joan. Parare vias eius. V. Ad
i.a. dãdã sciam salutis plebi
ei⁹ i remissionẽ pctõꝝ eo-
rum. Para. Gl'a. Pa. In
Hier. ii. noc. a. Misit dñs manũ
i.b. suã et tetigit os meũ: ꝛ ꝓ
phetã in gentib⁹ dedit me
Ibid. dñs. P. Cũ iuo. a. Ecce de-
di v̄ba mea in ore tuo: ec-
ce ꝯstitui te sup gentes ꝛ
Esaie regna. P. Uerba. an. Dñs
49. a ab vt̃o vocauit me: de vẽ
tre matrꝭ mee recordat⁹
est nois mei. Ps. Dñe dñs
nr̃. V. Posuisti dñe super
caput ei⁹. R. Coronã de
lapide precioso. Lect. iiij.

P Remissus ẽ ergo iohã
nes velut vox añ ver
bũ: lucerna añ solẽ pco añ
iudicẽ: ẽu⁹ añ dñm ami-
c⁹ añ spõsũ. Misit ei dñs et
saluator nr̃ q̃ est verũ lu-
mẽ pri⁹ btm̃ iohãnẽ velu
ti lucernã ꝓmitteret clari
tatẽ eius tot⁹ mũdus su-
Luce. stinere nõ posset. Tu. R.
i.b. Johãnes vocabit nomen
ei⁹: vinũ et sicerã non bi-
bet. Et multi i natiuitate
ei⁹ gaudebũt. V. Ipe pre-
ibit ante dñm i spũ et vir-
tute helie. Et. Lectio. v.

P remittit ergo iohãnes
sicut nũcius añ ꝑncipẽ: si
cut dixit dñs ꝑ prophetã.
Ecce ego mitto angelum
meũ ãte faciẽ tuã q̃ ꝑpa-
rabit viã tuã ante te. Hic
etiã iohãnes cũctꝭ morta
lib⁹ antefert: dicente dño
Nõ surrexit inter natos
mulieꝝ maior iohãne ba
ptista. R. Ipe ꝑibit añ il- Luce
lũ i spũ et v̄tute helie. Ut i.b.
cõuertat corda patrũ i fi-
lios: ꝛ icredulos ad pru-
dẽtiã iustoꝝ: parare dño
plebẽ ꝑfectã. V. Erit eni
magnus corã dño: et spũ
sctõ replebit. Ut. Lect. vi.

Q Uã pulchre dr̃. Int
natos mulieꝝ iohã
ne nõ ẽ maior: qr ille oib⁹
modis maior erat iohan-
ne q̃ nat⁹ est de v̄gie. Nos
ergo f̃res illi⁹ adiuti suf-
fragiis: mũdem⁹ nos ab
oi inqnamento carnis et
spũs quaten⁹ sicut de illi-
us hodie natiuitate gau
dem⁹: ita de nostra resur
rectione gaudere merea-
mur. R. in. Helizabeth za Luce
charie magnũ virũ genu- i.f.
it iohãnẽ baptistã ꝑcurso
rẽ dñi. Qui viã dño ꝑpa-
rauit i eremo. V. Fuit hõ Joã.
miss⁹ a deo: cui nomẽ erat i.a.
iohãnes. Qui. Gl'a. Qui.

Esaie 49. a In .iii. noc. An Posuit os meū dn̄s q̄si gladiū acu-tū: sub vmbra manꝰ sue ꝓtexit me. ꝟ. In dn̄o cōfi.

Esaie 49. b An Formans me ex vtero seruū sibi dn̄s in lucē gentiū: vt sim salus eiꝰ ab extremis terre. ps Dn̄e q̄s

Esaie 49. c. ha. an Reges videbūt et ꝯsurgēt ꝑncipes ⁊ adorabūt dn̄m deū tuū q̄ elegit te. ps Bonū ē cō. ꝟ. Iustꝰ vt palma florebit. ℞ Sicut cedrus. Secūdū lucā

Luce. I. f. In illo tpe. Elizabeth īpletū est tempus pariendi: et peperit filiū. Et audierūt vicini et cognati eiꝰ: q̄a magnificauit dominꝰ miam suā cū illa: et cōgratulabant ei. Et reł. Om̄. ve. bede pbr̄i. ℞c. vii.

Precursoꝝ domini natiuitas sicut sacra lectiōis euangelice ꝓdit historia multa miracłoꝝ sublimitate refulget qꝛ nimirꝝ decebat: vt ille q̄ maior īter natos mulierū nemo surrexit maiore pre ceterꝭ sāctis ī ipo moꝝ ortu virtutū iubare clauesceret. ℞.

Luce. I. f. Innuebāt pr̄i eiꝰ quē vellet vocari eū: ⁊ postulans pugillarē scripsit dicens. Iohānes est nomē eiꝰ. ꝟ. Apertū est os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicēs. Io. ℞. viii.

Senes vo ac diu infecundi parētes dono nobilissime ꝓlis exultāt. Ipsi pr̄i quē īcredulitas mutū reddiderat ad salutādū noue ꝑconē grē / os et ligua resbant. Nec solū facultas deū bn̄dicēdi restituit: sed de eo etiā prophetādi virtus augetur.

Tu. ℞. Precursor dn̄i venit de q̄ ipe testat Nullus maior īter natos mulieꝝ iohāne baptista. ꝟ Dicē ei ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta: de q̄ idē ait. Nul. ℞c. ix. Mat. II. b.

Vnde merito sācta ꝑ orbē eccłia q̄ tot beatoꝝ martyꝝ victorias q̄ igressū regni celestis meruere frequentat: huiꝰ solūmō natiuitatē post dn̄i etiā natalis diē celebrare ꝯsueuit. Q̄d nullatenꝰ sine euāgelica auctoritate in ꝯsuetudinē venisse credēdū est. Dixit ei angelꝰ.

Iohānes vocabit. ℞ Inter natos mulierū non surrexit maior iohāne baptista Qui viā dn̄o preparauit In heremo. ꝟ Fuit hō missꝰ a deo cui nomen iohānes erat. Qui. Gl'a. In ꝟ Fuit hō missꝰ a deo. ℞. Cui no. In lau. a̅. Eliza: Mat. II. b. Ioā. I. a.

Luce. I.f. beth zacharie magnũ virũ genuit iohannẽ baptistã pcursorẽ dñi. ps Dñs
Ibid. reg. ãn Innuebãt patri eius quẽ vellet vocari eum: et scripsit dicẽs: iohãnes est nomẽ ei⁹. ps Jubil. ãn Jo
Luce. I.a. hãnes vocabit nomẽ ei⁹: et in natiuitate ei⁹ mlti gau
Luce. I.b. debũt. ps De⁹ de⁹. ã Johãnes est nomẽ eius: vinũ et siceram nõ bibet: et multi in
Mat. II.b. natiuitate ei⁹ gaudebũt.
Luce. I.f. ps Benedicite. ãn Iste puer magn⁹ corã domino: nã et manus eius cũ ipso est. ps Laudate. Capitulum

Esaie. 49.a Audite insule et attẽdite ppli de lõge: dominus ab vtero vocauit me: de vẽtre mris mee recordat⁹ ẽ nois mei. Hy⁹.

O Nimis felix meritiqꝫ celsi: nesciens labem niuei pudoris: prepotens martyr heremiqꝫ cultor/ maxime vatum.

Serta terdenis alios coronant/ aucta crementis duplicata quosdaꝫ: trina cẽteno cumulata fructu/ et sacer ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis/ pectoris duros lapides repelle: asperum planans iter et reflexos/ dirige calles.

Et pi⁹ mũdi sator et redẽptor mẽtib⁹ pulsa liuione puris: rite dignet⁹ veniẽs sacratos/ ponẽ gressus. Laudib⁹ ciues. V⁹. Just⁹ ger. Deinde icipiat a. sup bñ⁹. ab aliquo de superiori gradu: et pcantet a choro vsqꝫ ad hoc vbũ. Bñ⁹. Ante qꝫ itonet ps. ã.

Aptũ est os zacharie et prophetauit dicẽs: benedict⁹ deus isrl. ps Bñd⁹. Oro. Luce. I.f.

Deus q̃ p̃sentẽ diẽ honorabilẽ nobis i btĩ iohãnis natiuitate fecisti da pplis tuis spiritualiũ grãm gaudiorũ: et oiũ fideliũ mẽtes dirige in viã salutis eterne. p d. Ad. i. ãn. Elizabeth. ps De⁹ in no. ãn Stas. ps Quicũqꝫ. Si hoc tẽl. ifra oct. tri. otige. tũc dicat sup p. Quicũqꝫ. ãn Obtã et bñ. Ad. iii. ãn. Innuebãt. ps Legẽ po. cp. Audite in. Re. et v⁹. de cõi vni⁹ mar. ad oẽs hor. dñr Ad. vi. ãn Johannes. ps. Defecit in sa. Capitulũ.

Hec dicit domin⁹ formãs me ex vtero seruũ sibi: dedi te in lucẽ gẽtiũ: vt sis salus mea vsqꝫ ad extremũ terre. Ad. ix. ãn Iste puer. ps Mirabilia testimonia. Capitulũ. Esaie 49. b

Esaie 49.c. R Eges videbũt et con
surgẽt pncipes: et a
dorabũt dñm deũ tuũ: et
sctm isrl' q̃ elegit te. Ad .ij.
ves. a. Elizabeth Ad fe. cp.
3.R. Audite isu. R. Tu puer.
hy. Ut q̃ãt. V. Fuit hõ. a.
Luce. i.f. Factũ est i die octauo ve
nerũt circũcidere puer: et
vocabãt eũ noie pris sui
zachariã: et rñdẽs mr ei9
dixit neq̃q̃: s3 vocabit io
hãnes. a. Mgt. a. De9 q̃ p.
Quotidie p oct. qñ fit ser.
d bto iohãne. Ad ma. Iut.
hy9. ae. Et. e V. sicut in die
V. et R. sm ord. noct. dñr.
ita tñ q R. Priusq̃. erit
iii. R. et i do. ifra oct. i. iij.
noc. qñ me. R. fiũt d.s. ioh.
Scda die. V. Glia 2. Lec. i.

N Atiuitatẽ presentẽ
fres krmi venerandi
iohãnis baptiste gemina
natiuitas 9secrauit: q id
circo i hoc sclo supna pie
tate direct9 est: vt nõ solũ
ipse pphetali scientia sub
limaret: sed vt oim pphe
tarũ p eũ pconia firmarẽ
tur. R. Fuit hõ mis. Lc. ij.

N ec immerito illũ preci
puo veneramur honore:
qui speciali gra ob hoc re
dẽptorẽ mũdi nouissim9
pphetauit / vt eũ prim9
oñderet. R. Gabriel. Lc. iij.

V enienite dño ad baptis
mũ sicut refert euãgelisũ
beatus iohãnes baptista
huiusmodi prupit i vocẽ
Ecce agn9 dei: ecce q̃ tol Hier.
lit pctã mũdi. R. Prius i.b.
q̃ te formarẽ in vtro noui
te. Et anteq̃ exires de vẽ
tre sctificaui te. Et pphe
tã i gẽtib9 dedi te. V. Ad
oia q̃ mittã te ibis: et que
mãdauero tibi loq̃ris ad
eos. Et anq̃. Glia. Et pro
phetã. Te d. v. Fuit hõ.
In l' hec sola an. Neliza
beth. a. Dñs reg. cap. Au
dite isu. hy9. O nimis fe
lix. V. Iust9 ger. C Ue se
quẽtes ae dñr intra octa.
au ves. et ad ma. sup ps
Mgt. e Bñ9 vel ad me. de
scto iohãne: cũ d aliq̃ scto
fit suffragiũ: cũ repetitione
earũdẽ: et semp cũ hoc V.
Fuit hõ. Deinde dicãtur
mẽo. 9suete. qñ oc. sunt si
ne reg. cho. ã. Int natos 1.
mulierũ non surrexit ma
ior iohãne baptista. ã. Tu 2.
puer pphetã altissimi vo
caberis pibis añ dñm pa
rare vias ei9. ãn. Puer q̃ 3.
nat9 est nobis plusq̃ pro
pheta est. hic ẽ ei de q̃ sal
uator ait: Int natos mulie
rũ non surrexit maior io
hãne baptista. ãn. Ex vtro 4.

senectutis ꝛ sterilis iohā-
nes nat⁹ est p̄cursor dn̄i.
5. an. Pro eo ꝙ nō credidi-
sti vbis meis eris tacēs
et nō pot'is loq̄ vsq̄ i diē
natiuitat; ei⁹. ꝛ tūc sp dr
ad mēo. hic vs⁹. Fuit hō.
tā ad ves. q̄ ad mat. cum
hac or. De⁹ q̄ p̄nte. Dein-
de fiat me. d cru. de. s. ma.
et de oīb⁹ sctis: qr oc. sunt
sine re. cho. Ad. i. ā. Heli-
zabeth ꝑ. De⁹ i no Ad. iij.
et ad alias ho. ā. cp. ꝛ R.
et v. cū or. sicut i. i. die di-
cant. ¶ Sctōꝝ iohānis et
pauli martyꝝ. Ad ves. āe
et p̄s feriales. Capitulū.

Eccli. 44. b. Hi sūt viri mie quoꝝ
iustitie oblluionem
non acceperūt: cū semine
eoꝝ permanēt bona: here
ditas sctā nepotes eoꝝ.
hy⁹. Sctōꝝ meri. v. Leta
Apo. 11. a. mini i dño. ā. Isti sūt due
oliue ꝛ duo cādelabra lu-
cētia añ dñm: habēt pote
statē claudere celū nubi-
bus et apire portas eius
qr lingue eoꝝ claues celi
facte sūt all'a ꝑ. Mḡt. or.

Q Uesum⁹ oi̅ps de⁹ vt
nos geminata leti-
tia hodierne festiuitatis
excipiat: q̄ de btōꝝ iohā-
nis ꝛ pauli glificatiōe ꝓ-
cedit: q̄s eadē fides ꝛ pas
sio vere fecit esse germa-
nos. p. Mēo. de. s. iohā. ā.
Tu puer. v. Fuit hō. Or.
2. ān. De⁹ qui p̄ntē. Deinde dnr
mēo. ꝯsuete. Ad ꝯple. oīa
fiēt sicut in dn̄icis simpli-
cib⁹ p estatē. Ad matuti.
Inuit. Mirabilē deū. ps.
Uenite. hy⁹. Sctōꝝ meri.
āe ꝛ p̄s de cōi pl'ioꝝ mar.
v⁹. Letamini i dño. Tres
lec. fiant sine reg. cho. R. i.

I Mpijssimo iuliano ce
sare iperatore facto:
peruenit ad eū ꝙ paul⁹ ꝛ
iohannes oi die chr̄ianos
reficerent in domibus su-
is. Quos conuenit coraz
se dicens eos sibi adhere
re debere. Qui dixerunt.
Quia dereliquisti religio
nē virtutibus plenā: ꝛ se-
cutus es oēm iniq̄tatē/ a
te discessim⁹/ et a societa-
te imperij tui nosmetip̄os
abstraximus. R. Paul⁹
et iohannes dixerunt ad
iulianū: nos vnū deū coli
mus. Qui fecit celū ꝛ ter-
ram. v. Non tibi preponi
mus personam qualēcū-
q̄: deum tibi preponim⁹.
Qui fecit. Lectio scda.

T Unc ait iulian⁹. Si
contēpt⁹ fuero a vo
bis: necesse mihi erit age-
re vt cōtemni non possim

Paulus et iohãnes dixe=rũt. Nõ preponim⁹ tibi p̃sonã qualencũq; deũ tibi p̃ponim⁹. Contẽnimusq; tuas amicitias ne inimicitias et̃ni dei icurram⁹. R̸ Bti martyres chr̃i iohãnes et paul⁹ dixerũt iuliano: nobis autem alius nõ est/nisi vn⁹ deus. Pat̃ et filius et spiritussanct⁹ v̸ Unus spũs et vna fi=des erat in eis. Pr̃. lc. iii.

Misit ergo iulian⁹ therentianũ: qui eos si sacrificare nollent/decollaret. Qui ait. Nisi sacrificaueritis/ambo vos interficiã. Jussitq; foueam fieri itra domũ eoꝝ: et cũ eos decollari fecisset: statim in ea reposuit eos: q̃si iussu cesar̃ missi fuissent in exiliũ. R̸ Paulus ⁊ iohannes dixerunt ad therẽtianũ: si tu⁹ dñs est iulian⁹/ habeto pacẽ cũ illo Nobis non est alius nisi dñs ies⁹ chr̃s. v̸ Semel ei a facie dei p̃iect⁹/ vult et alios secũ in iteritũ deuenire. Habeto. Gl̃a. Nobis v̸ Justi aũt in. In lau. ã

Paulus ⁊ iohãnes dixerũt iuliano: nos vnũ deũ colimus: qui fecit celũ et terrã. ps Dñs regna. ãn. Paulus et iohãnes dixerũt ad therẽtianũ: si tu⁹ est dñs iulianus / habeto pacẽ cũ illo: nobis alius nõ est nisi dñs iesus chr̃s ps Jubilate. ã Johãnes et paul⁹ cognoscẽtes tyrãnidez iuliani / facultates suas pauperibus erogare ceperũt. ps Deus de⁹ me⁹. ãn Scti spũs et aĩe iustoꝝ hymnũ dicite deo in et̃nũ. ps Bñdicite. ãn. Johannes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanũ: fac votũ deo celi: et eris victor meli⁹ q̃ fuisti. ps Laud. cap Hi sunt vi. Hy⁹ Rex gl̃iose mar. v̸ Mirabilis de⁹. ã. Bti martyres chr̃i iohannes ⁊ paulus dixerũt iuliano: nobis autem alius nõ est nisi vn⁹ deus pr̃ et fili⁹ ⁊ spũssctũs all̃. Or̃o Quesumus o͞ps de⁹ Memo. de sctõ iohãne baptista. ãn Puer qui. vs⁹. Fuit homo missus. Or̃o. Deus q̃ presentẽ. Deinde dñr memo. consuete. Ad p̃rimã ãn Paul⁹ et iohannes. ps Deus i noie. ãn. Gl̃a tibi trinitas. ã Quicunq;. Ad. iii. ãn Paul⁹. ps Legẽ po. Cap Hi sunt viri. R̸. et v̸. de cõi plurimorum mar. ad oẽs hor̃.

dicant. Ad .vi. an Johan-
nes et pau. ps Defecit. ca

Eccli. 44. c Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: et viuent noia eorum in eternum. Ad .ix. a Johanes et pau. ps Mirabilia. Capitulum

Eccli. 44. c Sapientiam sctorum narrabunt oes ppli et laudem eorum pronunciat omnis ecclia sanctorum. Si hoc fes. in sab. contige. totum fiat seruitium de fes. et fer. vi piece. fiat comemo. beate marie: nisi qn hoc festum infra octa. corpis christi vbi cum regimine cho. celebrantur eue. Si vero hoc fest. sctorum iohanis et pauli in dnica vel infra oct. corporis chri vbi celebrant cum reg. cho. euen. hoc modo fiat seruitium. Ad primas ves. sup pos an Scti p fi. ps fer. ca Hi sunt viri. R Paulus et iohanes dixerunt. hy Sctorum meritis. V Letamini i dno. a Isti sunt. or Quesumus ops. Meo. de scto ioh. bap. an

2. an. Tu puer. Deinde fiat memo. de do. et trini. et pcei an crucem. Ad matu. ix. lc fiant: tres pme lec. cum trib pmis R his de .i. noc. hist. cois pl iorum mart. Et tres meo. lc. de s. ioha. bap. cum

V. et R. de .i. noct. ita tn q R Priusq te forma. eris vel R. Sed si hoc fest. infra octa. corpis chri vbi dicre oct. cum reg. cho. celebrant eue. tunc meo. l. erunt de ipsis oc. corpis chri: et de oc. scti iohis het tn meo. Ultime vo l. legant de opeare sctorum iohis et pauli / q habentur cum R. et V. suprascriptis et laud. etiam cum hoc V. an l. in. iii. noct. fc: Justorum aie. et cum an. Te iure. sup psal Quicunq. Ad. ii. ves. si dnica fuerit sup pos an Paulus et iohanes. ps Dixit do. et ceteri hi do. ca Hi sunt viri. hy Rex gloriose mar. V Mirabilis deus. a Absterget deus ps Magt. or Quesumus ops deus. Meo. de .i. ioh. a. Ex vtero. V Fuit ho. Oro 4. an
vts. Deinde fiat meo. de do.

¶ Dnica infra oct. s. ioh. bap. varie ptige. si a fest. vaca. fiat meo. lc. de s. iohan. bap. si aut fiat de co tm me. nisi i die aplorum petri et pau. na tunc nulla fit meo. Tn i die. s. io. et pau. si do. fue. fiat de dic lec. de s. ioh. vt dictum est. Quarta die infra octa. Lectio. i.

Beatus iohes baptista cuius nunc festiuitate

letamur celestia mundo
gaudia sterili ab vt'o ho-
die nat⁹ inuexit. Hic ꝛ na
sciturũ dñm prophetalis
spũs illuminatiõe ꝑuidit
et natũ priuilegio gratie
singularis ostẽdit. Lc. ii.
Denicꝫ elizabeth illa ve
tus mulier et noua mat'
q̃ ante partũ suũ de futu
ri filij letabat' officio/veni
ente autẽ ad se beata ma
ria: i ipso salutationis oc
cursu ait. Ecce vt vox sa-
lutationis tue facta est i
auribus meis: exultauit
in gaudio infans in vte-
ro meo. Tu aũt. Lect. iii.
Vere hic btissimus oim
paruulorũ: q̃ intra visce-
ra adhuc materna cõclu
sus: adesse saluatorẽ mũ
di/q̃a necdũ sermone po-
terat: prophetali spiritu
reuelabat. Et cetera vt s.
notatum est. ¶ Sãcti leo-
nis [redacted] et cõfes. Oratio.
Deus q̃ btm̃ leonẽ põ-
tificẽ sanctoꝝ tuoꝝ
meritis coequasti: ꝯcede
ꝓpiti⁹: vt q̃ ꝯmẽorationis
ei⁹ festa ꝑcolim⁹: vite q̃cꝫ
imitemur exẽpla. p. Me.
de. s. iohã. an. Inter natos
vs⁹. Fuit hõ. Dño vt s. Ad
mat. iii. l. cũ noct. vbicũqꝫ
extra do. vel octa. cõi. r'hi
cut: oĩa fiãt de fe. vsqꝫ ad
missã q̃ erit de vig. Lect. i.
Leo iunior natione si
cul⁹ ex pr̃e paulo/se-
dit [redacted] cathedra mẽ-
sibus decẽ: dieb⁹ vero de-
cẽ ꝛ septẽ. Hic leo fuit vir
eloquẽtissim⁹: et in diuis
scripturis sufficienter in-
struct⁹. Suscepit sextam
synodum intra regni pa-
latium cõstãtini magni
tũc viuẽtis. In qua cõdẽ
nati sunt heretici: qui di-
xerunt vnã tantũ esse vo-
luntatem ꝛ operationem
in christo. Lectio scda.
Hui⁹ bti [redacted] tp̃ib⁹ ꝯsti-
tuta ẽ eccl'ia rauẽne sub
ordinatione sedis apl'ice
vt a defuncto archiepõ/q̃
electus fuerat iuxta anti
quam cõsuetudinẽ venit
romã ꝯsecrãdus. Lec. iii.
Hic etiã fecit constitutũ
qd in archiuo ecclesie ro-
mane ꝯtinet'/vt q̃ ordinã-
d⁹ fuerit archiepꝭ nullã
ꝯsuetudinẽ pro vsu palli
aut diuersis eccl'ie offici-
is ꝑsoluere debeat. Hic se-
pult⁹ est ad beatũ petrũ
apl'm sub die. iiij. kal'. iu-
lij. Me. d. s. iohã. a. Tu pu
er. V. Fuit hõ. ox. vt s. Ce-
tera oĩa ad ves. ꝛ ad ma-
ꝛ ad ho. d cõi vni⁹ ꝯfes. et

pōst. dñr ¶ In vigi. aplo℞ petri et pauli. Ad vesp. sup ps. aña. Quē dicūt hoīes
Mat. 16. b. et. c. esse filiū hoīs dixit iesꝰ discipulis suis: rñdens petrus dixit. tu es chr̄s filiꝰ dei viui. ⁊ ego dico tibi/ qꝛ tu es petrus et sup hanc petrā edificabo ecclesiam meā. ps. feriar. Capitulū.
Act. 12. a. Petrus q̄dē seruabatur i carcere: oro autem fiebat sine intermissione ab ecclia ad deū ꝓ eo.
Act. 10. a. ℟. Cornelius cēturio vir religiosus ac timens deū vidit manifeste angelum dei dicentem sibi. Corneli mitte et accersi simonem qui cognominat̄ petrus. Hic dicet tibi/ q̄d te oporteat facere. ℣. Cum orasset cornelius nundum in christo renatus: apparuit ei angelus dicens. Corneli. Glia. Hic dicet. Hyꝰ.

Aurea luce et decore roseo lux lucis om̄e ꝑfudisti sec̄lm: decorās celos inclyto martyrio hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbꝭ pariť iudices secli vꝫa mūdi lumīa: p crucē alter/ alter ense triūphās: vite senatū/ laureati possident. Ẽ bōe pastor petre clemens accipe vota precantum et peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celum verbo claudis aperis. Doctor egregie paule/ mores instrue et mēte polū nos transferre satage: donec ꝑfectū largiať plenꝰ euacuato qd̄ ex ꝑte gerimꝰ. Oliue bine pietatꝭ vnice/ fide deuotos spe robustos marie: fōte repletos charitatꝭ gemīe: post mortē carnis īpetrate viuere. Sit trinitati sempiterna glia honor ptās atq; iubilatio: i vnitate cui manet īperiū: ex tūc ⁊ mō per eterna sec̄la. ℣. Tu es petrꝰ. aña. Btūs petrꝰ apl's vidit sibi chr̄ꝫ occurrere: adorās eū et ait: dñe quo vadis? venio romam iterū crucifigi. ps. Magt. or.

Deus qui nos beato℞ aplo℞ū tuo℞ petri et pauli gl'iosa natalitia preuenire ꝯcedis: tribue q̄s. eo℞ nos sēp ⁊ bñficiis preueniri: ⁊ oronibꝰ adiuuari. p. Nulla penitus mēo. de. s. iohā. ad has ves. nec ad mat. nec ad. ij. ves. nisi oc. sint rū re. cho. Ad cōpl. oia fiant sicut in fest. sc̄te trini. Ad matu. Inuitat.

Chr̄z regē regū adorem⁹ dn̄m. Qui martyrio crucis beatū glificauit petrū aplm̄. ps. Uen̄. hy⁹. Aurea luce. In .i. noc. An. In pla-
Act. 5.c. teis ponebant īfirmi ī lectulis / vt veniente petro saltē vmbra illi⁹ obūbraret quēq̄ illorꝝ / ꝛ liberarentur ab infirmitatib⁹ suis
Act. 5.f. ps. Celi en̄. An. Dix petr⁹ principibus sacerdotū: iesum quē vos interemistꝭ suspēdētes in ligno hūc de⁹ suscitauit ꝛ pncipē ac saluatorem exaltauit ad dādā penitentiā ī remissionem
Act. 9.f. petōꝝ. ps. Bn̄dicā. An. Petr⁹ apl's dixit paliticō: enea / sanet te dn̄s ies⁹ chr̄s surge ꝛ sterne tibi: q̄ cōtinuo surrexit: et oēs qui videbāt cōuersi sunt ad dn̄m. ps. Eructauit. v. In oēm ter. R. Et in fines. Lec. i.

Omniū quidē solēnitatū sctārū dilectissimi tot⁹ mūd⁹ est particeps: et vni⁹ fidei pietas exigit vt q̄cq̄d ꝓ vniuersorū salute gestū recolit / cōibus vbiq̄ gaudiis celebretur Uerūtn̄ hodierna festiuitas pt̄ illā reuerētiā quā toto orbe t̄rarꝝ ꝓmeruit: speciali ꝛ ꝓpa romāe vrbis exultatiōe venerāda est. Ut vbi p̄cipuoꝝ aplorū glificat⁹ est exit⁹ / ibi in die martyrii eoꝝ sit leticie pncipatus. R. Simon petre an̄q̄ de naui vocarē te noui te: et super plebē meā pncipē te ꝯstitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. v. Q. ocūq̄ ligaueris sup t̄rā erit ligatū et in celis: ꝛ qōcūq̄ solueris sup terrā erit solutū ꝛ in celis. Et claues. Lectio. ii.
Mat. 16.c.

Isti sunt viri ꝑ quos tibi euangeliū christi roma resplēduit. Et q̄ eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sunt pr̄es tui veriq̄ pastores qui te regnis celestib⁹ inserendā multo āpli⁹ multoq̄ felici⁹ condiderūt q̄ illi quoꝝ studio pma meniū tuorū fundamēta locata sunt. R. Ego pro te
Luc. 22.d. rogaui petre. Ut non deficiat fides tua. Et tu aliqn̄ ꝯuersus cōfirma fr̄es tuos. v. Simō ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticum: ego aūt rogaui ꝓ te. Ut. L. iii.

Isti sunt qui te roma ad hanc gl'iam ꝓuexerūt: vt gēs sctā / populus elect⁹ / ciuitas sacerdotalis ꝛ regia per sacram beati pe-

tri sedem caput orbis ef-
fecta lati⁹ p̄sideres religi
one diuina q̄ dominatiōe
Joā. 21.a. terrena. R. Si diligis me
simon petre pasce oues
meas dn̄e tu nosti q̄ amo
te Et aīam meā pono pro
Mat. 26.d. te. V. Si oportuerit me
mori tecū: non te negabo.
Et. Glia. Et. In .ij. noctur.
Act. 9.f. An. Factū est vt quedā di
scipula noīe thabita ple-
na operibus bonis et ele-
mosynis infirmata more
ref: miserūt aūt discipuli
ad petrū rogantes ne pi-
griter̄ venire vsq̄ ad nos
Act. 9.f. ps. Oēs gēres. an. Adue-
niente petro circundede-
rūt illū oēs vidue flentes
et oñdētes tunicas et ve-
stes q̄s faciebat illis dor-
cas. ps. Exaudi de⁹ dep. an.
Act. 9.g. Ponens petr⁹ genua sua
orauit et ɔuers⁹ ad corp⁹
dixit. thabita surge. at il-
la apuit oculos et viso pe
tro resedit dansq̄ illi ma-
nū erexit eam ꝛ sctis ac vi
duis assignauit viuā. ps.
Exau. de⁹ orō. V. Cōstitu-
es eos principes. Le. iiij.

Cum duodecim apo-
stoli per spm̄ sanctū
oīm locutiōe linguarum
imbuendū euāgelio/mū-
dum distributis sibi ter-
rarum partibus suscepis-
sent beatissimus petrus
princeps aplorū ad arcē
romani destinatur iperij
vt lex veritatis q̄ ī oīm gen
tiū reuelabatur salute ef-
ficaci⁹ se ab ipso capite/p
totū mundi corpus effun
deret. R. Tu es petrus ꝛ Mat. 16.c.
sup hanc petrā edificabo
ecclīam meā ꝛ porte īferi
nō p̄ualebūt aduersus eā
Et tibi dabo claues regni
celoꝝ. V. Qđcūq̄ ligaue-
ris sup terrā erit ligatum
et in celis ꝛ qđcūq̄ solue-
ris super terrā erit solutū
et in celis. Et tibi. Lectō. v.

Ad hanc igit᷑ vrbem tu
btissime petre aple venire
non metuis ꝛ cōsorte gl'ie
tue paulo aplo aliarū ad
huc ecclīarū ordinationi-
bus occupato siluā istam
frementium bestiarum ꝛ
turbulētissime profundi-
tatis oceanū: constantior
q̄ cum super mare ambu
lans gradereris ingrede
ris. R. Tu es pastor oui- Mat. 16.c.
um princeps aplorū tibi
tradidit de⁹ omnia regna
mūdi Et ideo tradite sūt
tibi claues regni celoꝝ. V.
Tibi enim a dn̄o collata
est potestas ligandi atq̄
soluendi. Et ideo. Lec. vi.

Nec etiā mūdi dn̄am ro-
mā petre times: q̄ in cai-
phe domo vocē sacerdotꝭ
ancillā expaueras. Uince
bat ergo materiam formi
dinis vis amoris. Nec
estimabas terrori ceden-
dū/dū hoꝝ saluti cōsulēs
quos susceperas diligen-
dos. Augebāt q̄qꝫ fiduciā
tuā tot signa miraculoꝝ
tot dona atqꝫ experimen-
ta virtutum. Quo etiam
btūs coapl'us tuus ⁊ spe-
cialis magr̄ gentiū paul⁹
occurrens eodē tibi socia-
tus est aīo: vos aūt et ele-
ctiōe pares/⁊ laboꝝ simi
les/⁊ finis fecit equales.
Joā. ℞. Petre amas me: tu
21.e. scis dn̄e q̄ꝛ amo te. Pasce
oues meas. ℣. Simon jo-
hānis diligis me pl⁹ his:
tu scis dn̄e q̄ꝛ amo te. Pa
sce. Gl'ia. Pa. In iii. noct.
Act. An. Corneli⁹ centurio vir
10.a. religiosus ac timēs deū/
vidit manifeste angelum
dei dicētē sibi: corneli mit-
te ⁊ accersi simonē qui co
gnominat̄ petrus: hic di-
cet tibi q̄d te oporteat fa-
cere. ps. Cōfitebimur. An.
Act. Aperiēs petr⁹ os suū di-
10.e. xit: in veritate cōperi/q̄m
non est p̄sonarū acceptor
deus: sed in oī gente q̄ ti-
met deū et opat̄ iusticiā/
acceptus est illi. ps. Dn̄s
reg. ex. An. Adhuc loquen Actu.
te petro/cecidit sp̄us san- 10.g.
ctus sup oēs q̄ audiebant
verbū: ⁊ erāt loquētes lin
guis et magnificātes deū
tūc petr⁹ iussit eos bapti-
zari i noīe dn̄i iesu xp̄i. ps
Dn̄s reg. irasc. ℣. Nimis
honorati. Scd'm mattheū.
In illo tp̄e. Uenit iesus Mat.
in partes cesaree phi 16.b.
lippi: ⁊ interrogabat disci
pulos suos dicēs. Quem
dicūt hoīes eē̄ filiū hoīs.
Et rel'. Omel'. excerpta ex
cōmen. origenis. Lcō. vii.
Interrogabat iesus disci
pulos dicens. Quē eū di-
cūt hoīes eē: vt ex aploꝝ
responsionibus nos disca
mus diuersas opiniones
tūc apud iudeos fuisse de
xp̄o. vn̄ sequit̄. Illi aūt di-
xerunt. Alij iohānē bapti-
stā: alij autē helyā: alij ve
ro hieremiā: aut vnum ex
p̄phetis. ℞. Quē dicunt Mat.
hoīes esse filiū hoīs dixit 16.d.
iesus discipulis suis: rn̄-
dēs petr⁹ dixit/tu es xp̄s
filius dei viui. Et ego di-
co tibi quia tu es petr⁹ et
sup hanc petrā edificabo
eccl'iā meā. ℣. Btūs es si-
mō barionā: q̄ꝛ caro ⁊ san

guis non reuelauit tibi:
sed pater meus qui est in
celis. Et ego. Lectio. viij.
Uide ꝓpt' diuersas opi-
niones iudeorū de chr̄o q̄
causa q̄dā eoꝝ dicebāt eū
iohannē baptistā: videlꝫ
estimationem secuti hero
dis dicētis ad pueros su-
os. Hic ē ioānes baptista
ipse surrexit a mortuis/
ideo ỽtutes operantur in
illo. Alij autē helyā eū di-
cebant/videlicet estiman
tes ꝙ aut scdam natiuita
tem accepisset: aut ex eo
tpe viuēs i tpe apparuit
Mat. 14.d. illo. R. Dn̄e si tu es iube
me venire ad te sup aq̄s.
Et extēdēs manū appre-
hēdit eū ⁊ dixit iesus mo-
dice fidei quare dubita-
sti. V. Cūq꜠ vidisset ventū
validū veniētē timuit: et
cū cepisset mergi clama-
uit dicens. domine saluū
me fac. Et exten. Lectō. ix.
Quidā hieremiam xp̄m
esse putabāt ꝓpter illa q̄
ad hieremiā iam dixerat
deus: ecce constitui te ho-
die sup gētes et super re-
ges edificare et demoliri
ꝑdere ⁊ reedificare et cir-
cūplātare. Quidā eū vnū
ex ꝓphetis esse putabant
propter illa q̄ locutus est

deus ad ꝓphetas: non tn̄
in ipis erāt ꝯpleta. Sꝫ pe
trus ex reuelatiōe dei pa
tris dixit euꝫ esse filiū dei
viui. R. Quocunq꜠ ligaue Mat. 16.c.
ris sup terrā erit ligatum
et in celis. Et q̄dcūq꜠ solue
ris super terrā Erit solutū
et in celis. V. Tu es inq̄t
petrus xp̄s filius dei viui
rn̄dēs dn̄s ait: et ego dico
tibi q2 tu es petrus ⁊ sup
hāc petram edificabo ec-
clesiā meā. Et. Gl'ia. Erit.
V. Tu es petrus. R. Et su
per hanc petrā edificabo
ecclesiā meam. In lau. a.
Petrus et iohānes ascē- Actu. 3.a.
debāt in tēplū ad horam
orationis nonā. Ps. Dn̄s
regn. a. Argētū et aurū nō Ibidē
est mihi: quod aūt habeo
hoc tibi do. Ps. Iubilate. a.
Dixit angelus ad petrū: Actu. 12.a.
circūda tibi vestimētum
tuū ⁊ seq̄re me. Ps. Deus de-
us. a. Petre amas me pa Ioā.
sce oues meas: tu scis dn̄e 21.e.
q2 amo te. a. Bn̄dicite. a.
Tu es petr⁹ et sup hāc pe Mat.
trā edificabo ecclesiā meā 16.c.
Ps. Lau. Ps. Petr⁹ q̄dē
Exultet celū. V. Annūcia-
uerūt. a. Quodcūq꜠ ligaue Mat.
ris super terrā erit ligatū 16.c.
et in celis: ⁊ quodcūq꜠ sol-
ueris super terrā erit so-

lutum ⁊ in celis dixit dñs simoni petro. ꝓ Bñ⁹. Oro.

Deus q̃ hodiernã diẽ apl'oꝝ tuoꝝ petri et pauli martyrio consecrasti da ecclesie tue eoꝝ in oĩb⁹ seq̃ preceptũ: p quos religionis sũpsit exordiũ. p. Ad pmã ãn. Petr⁹ ⁊ iohãnes. ꝓs. De⁹ in noie. An. Gras tibi. ꝓs. Quicunq̃ vult. Ad iii. ãn. Argentũ. ꝓs. Legẽ pone. Cp. Petr⁹ quidẽ. R̷. et ℣. de cõi aposto. ad oẽs horas dicãtur Ad. vi. ã. Dixit angelus. ꝓs. Defecit. Capitulum

Act. 12. a. Angelus dñi astitit ⁊ lumẽ refulsit i habitaculo carceris ꝑcussoq̃ latere petri excitauit eũ dicens surge velociter: et cõtinuo ceciderũt catene de manib⁹ eius. Ad. ix. ã. Tu es petr⁹. ꝓs Mirabilia. Capitulum. Actuũ. xii

Act. 12. b. Exiens petrus sequebatur angelum ⁊ nesciebat q2 verũ est qđ fiebat per angelum: estimabat autẽ se visum videre. Ad scđas vesp. ã. Jurauit dñs. ꝓs Dixit dñs. ⁊ cetera ac. cum suis ꝓis de cõi aploꝝ et dñr q̃tidie p oct. qñ fit seruitiũ de aposto. Cap. Jã nõ estis. R̷. Qui sunt isti. Hy⁹ Aurea luce. Hic hy⁹. dr singlis dieb⁹ p oc. tã ad vesp. q̃ ad mat. qñ dr seruitiũ de aposto. ℣ In oẽm terrã. ãn. Glorio si pricipes terre quõ in vita sua dilexerunt se ita et in morte non sunt separati. ꝓs Mgt. Oro. De⁹ qui hod. Et fiãt vesp. de vtrisq̃ apl'is videlicet loco scđarum vesperarũ de s. petro ⁊ loco primarũ vesperaꝝ de s. paulo: de quo fit plenũ serui. in crastino. Completo. dicat sicut post primas vesp. hui⁹ festi notatũ est. ¶ In cõme. sctĩ pauli apl'i. ad mat. Inuit. Laudem⁹ iesũ xp̃m In passione apl'i pauli. ꝓs. Uenite. Hy⁹. Doctor egregie. ℣⁹. Annue xp̃e. In. i. noc. ãn.

Qui opat⁹ est petro i apostolatũ opat⁹ est et michi inter gẽtes ⁊ cognouerũt gratiã q̃ data est michi a xp̃o dño. ꝓs Celi enẽ. Finito psal. stati dr ℣ Qui me segregauit. Deinde dr tota ã. pdicta qđ p totã annũ obseruetur qñ ℣. post ã. habet ℣ Qui me segregauit ab vt'o matris mee ⁊ vocauit me p gratiã suã ãn. Scio cui credidi ⁊ certus sũ q2 potẽs est depo

Gal. 2. b.
Gal. 1. c.
2. tim 1. c.

strum meū seruare in illū diē iust⁹ iudex. ℟. Bñdicā ꝟs⁹ De reliquo reposita est michi corona iustitie
Phil. 1.c. In Mihi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrū gl'iari me opꝫ in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i.
℟. Eructauit. ℣. Per quē
Gala. 6.d. michi mūd⁹ crucifix⁹ est et ego mūdo. ℣ In omnē terrā exiuit son⁹ eor. ℟c. i.

CONsiderem⁹ fratres charissimi q̄ntis apl'z suū dñs paulū extulit honoribus. Ad xp̄s illū cecauit: sed illius cecatione totius mūdi illuminationē fecit In paradisū illū rapuit in celuz tertiū subleuauit ineffabilis arcani fecit eū p̄ncipē taliūq; my
Gala. 2.b. steriorū cōsciū q̄ nulli hoī fas fuit cōfiteri. ℟. Qui opat⁹ est petro ī apostolatū opat⁹ est ⁊ michi inter gentes. Et cognouerunt gratiam dei que data est
1. cor. 15.b. mihi. ℣ Gratia dei in me vacua nō fuit sed gr̄a ei⁹ semp in me manet. Et. ℟c. ij

Paul⁹ ī t'ra gradiēs sic agebat ī cūctis quasi angelor societate frueretur Et passibili adhuc corpore colligatus: illor perfectione gaudebat. Nam ⁊ tāq; p̄enatus totū docēdo orbē p̄uolauit. Et quasi iā incorpore⁹ corporis labores p̄iculaq; contēpsit. Et quasi iā celū possidēs cūcta prorsus terrena despexit. Tāq; vo cū ipsis iā incorporeis virtutib⁹ degeret ita iugi mēt' intētiōe vigilauit. Tu. ℟e. Scio 2. timo. 1.c.
cui credidi ⁊ cert⁹ sum q2 potens est depositū meū s'uare. In illū diē iustus iudex. ℣ Reposita est michi corona iustitie quam reddet michi dominus. In illum. Lectio tertia.

Angelis sepe diuersarū gentium cura ꝯmissa est. Sed nullus eoruz ita populum sibi creditum gubernauit: vt paulus vniuersum orbem. Michaeli gens cōmissa est iudeor paulo vero terre ⁊ maris ac vniuersi orbis habitatio. ℟ Bonum certamen 2. timo.
certaui / cursum cōsūmaui / fidem s'uaui. Ideoq; 4.b.
reposita est michi corona iustitie. ꝟsus. Gratia dei 1. cor.
sum id quod sum et gr̄a 15.b.
eius in me vacua nō fuit Ideoq;. Gl'ia pa. Ideoq;.
¶ In ij. noct. ℟ Bonū cer 2. timo.
tamen certaui cursum cō 4.b.
summaui fidē s'uaui. ℣e. Oēs gentes. ℣ De cetero

reposita est michi corona
Actu. iustitie. aña. Tu es vas
9.c. electionis sancte aposto-
le predicator veritatis in
vniuerso mundo. ps. Ex-
audi deus deprecationē.
℣. Per quem omnes gen
tes cognouerūt gratiam
Ibidē dei. an. Magnus sanctus
paulus vas electionis ve
re digne est glorificādus
qui et meruit thronum
duodecimū possidere. ps.
Mat. Exau d. ora. ℣. In regna-
19.d. tione cū sederit fili⁹ hois
in sede maiestatis sue. ℣.
Cōstitues eos. Lect. iiii.
Beatus paulus apl's
magister a deo con-
stitutus gētiū: ipse prote-
ctor erat bellantiū: ipse se
dulus minister egrotorū.
Nec in spūalibus solū tā
egregium cōseruabat du
cē sed in carnalib⁹ quoqȝ
plurima sollicitudinis ac
prouidentie sue documē-
2.tim ta pstabat. ℟. Reposita
4.b. est michi corona iustitie
quā reddet mihi domin⁹
in illa die. Justus iudex.
2.tim ℣. Scio cui credidi et cer-
1.c. tus sū qr potens est depo
situm meum seruare. Ju
stus iudex. Lectio qnta.
Sicut enī ferrum in igne
missum totū ignis efficit
sic paul⁹ charitate succēs⁹
tot⁹ fact⁹ ē charitas. Qui
quasi cōis totius mūdi es
set pr̄ ita oim non mō car
nales parentes sȝ etiā spū
ales pietate supabat: pe-
cunias ⁊ vba corp⁹ ⁊ ani
mā p illis ipēdēs. ℟. Gra 1.cor.
dei sū id qd sū. Et gr̄a el⁹ 15.b.
in me vacua non fuit: sed
semp i me manet. ℣. Qui
opar⁹ est petro in aposto- Gala.
latū oparus est et michi 2.b.
inter gētes. Et. Lect. vi.
Qui ergo paul⁹ de chari-
tate fact⁹: imo tot⁹ factus
est charitas ideo charita
tē plenitudinē legis voca
bat et vinculū pfectionis
oimqȝ mrem bonoꝝ initiū
fineqȝ virturū ideoqȝ dice
bat. Finis pcepti ē chari-
tas. ℟. Michi viuere xp̄s Phil.
est et mori lucrū. Gl'iari 1.c.
me oportet in cruce domi
ni mei iesu christi. ℣. Per
quē mihi mūd⁹ crucifix⁹
est ⁊ ego mundo. Gl'iari.
Gl'ia. Gl'iari. In iii. noc. a
Ter virgis ces⁹ sū / semel 2.cor
lapidat⁹ sū ter naufragi- 11.f.
um ptuli pro xp̄i noie. ps
Cōfitebi. ℣. Nocte ac die
in pfūdū mar⁹ fui. a. Re 2.tim
posita est mihi corona iu 4.b.
stitie: quam reddet mihi
dn̄s in illa die iust⁹ iudex

ps. Dñs reg. ex. ℣ Coope
2.cor. 12.c. rãte grã spũs scti. an. Ne
magnitudo reuelationũ
extollat me dat⁹ est mihi
stimulus carnis ãgel⁹ sa
thane q̃ me collaphizet. ꝓ
pter quod ter dñm roga=
ui: vt auferet a me ⁊ dixit
mihi dñs: sufficit tibi pau
le grã mea. ps. Dñs reg.
irasc. ℣ Nã virtus in infir
mitate perficitur. ℣ Ni
Mat. 19.d. mis ho. Secũdũ mat. xix.
In illo. tẽ. Dixit simon
petr⁹ ad iesum. Ecce
nos reliqm⁹ oĩa: et secuti
sumus te. Quid ergo erit
nobis: Et reliqua. Omel.
bti hierony. pbri. Lec. vij.
Cũ dñs et saluator nr̃ di
uites difficile regnum ce
lorũ intrare dixisset disci=
puli eius fiducialiter re=
spondersũt dicentes. Ecce
nos reliqmus oĩa: et secu
tisum⁹ te. Quid ergo erit
2.cor. 11.g. nobis. R̃m Damasci pre
posit⁹ gẽtis arethe regis
voluit me ꝯprehẽdere. A
fratrib⁹ ꝑ murũ sum miss⁹
ĩ sporta: ⁊ sic euasi man⁹
eius in noĩe dñi. ℣ De⁹ et
pr̃ dñi mei iesu xp̃i scit: q2
non mẽtior. A fra. R̃. viij.
Grãdis eñi erat fidu=
cia illorũ qui cũ᷑ di
uites nõ fuerãt sed victũ
manu ⁊ arte q̃rebãt tñ cõ
fidẽter dicebãt se reliq̃sse
oĩa addendo et secuti su=
m⁹ te. Oĩa eñi deseruerãt
q̃ cũcta q̃ ab aliis deside=
rari poterant: etiã deside
rare postposuerãt. Nõ ei
hoc solũ ad pfectionẽ suf=
ficit si q̃s diuitias huius
mũdi cõtẽpserit nisi post
cõtẽptas diuitias salua=
torẽ sequat: id est nisi re=
lictis malis faciat bona.
R̃. Tu es vas electionis Actu. 9.d.
sancte paule apostole pre
dicator veritatis in vni=
uerso mundo. Per quem
omnes gentes cognoue=
runt gratiam dei. ℣ In=
tercede ꝓ nobis ad dñm
q̃ te elegit. Per. Lect. ix.
Facili⁹ eñi saccul⁹ re
linquit q̃ voluntas
Multi ei diuitias reliq̃n=
tes dñm nõ sequunt: q̃ ait
Nõ veni facere volũtatẽ
meã sz ei⁹ q̃ misit me. Je=
sus aũt dixit eis. Amẽ di
co vobis: q̃ vos qui secuti
estis me in regñatione cũ
sederit filius hoĩs in sede
maiestatis sue sedebit᷑ ⁊
vos sup sedes duodecim
iudicantes duodeci trib⁹
isr̃l. ℟ Sctẽ paule apl̃e p̃
dicator vitat᷑ ⁊ doctor gẽ
tiũ Intercede ꝓ nob᷑ ad

deū qui te elegit. Vꝰ. Ut di
gni efficiamur gr̄a dei In
tercede. Gl'ia. Intercede.
V. Dedisti here. In lau. a̅.
1.cor. 3.b. Ego plātaui apollo riga
uit deꝰ aūt incremētū de:
Ibid. dit al. Dn̄s re. V. Unus
quisqꝫ em̄ propriā merce:
dē accipiet scd̄m suū labo
2.cor. 12.c. rē. a̅. Libēter gl'iabor i in:
firmitatibꝰ meis vt inha:
bitet in me virtus xp̄i. ps.
Ibid. Jubilate. V. Cū aūt infir
mor tunc fortior sū et po:
1.cor. 15.b. tēs. an. Gr̄a dei in me va:
cua non fuit sed gr̄a eius
semꝑ i me manet. ps. Deꝰ
deꝰ. V. Gr̄a dei sum id qđ
2.cor. XI.g. sū. a̅. Damasci ꝓpositꝰ gē
tis arethe regis: voluit
me ꝯprehēdere a fratribꝰ
per murū missus sū i spor
ta et sic euasi manꝰ eiꝰ in
noie dn̄i. ps. Bn̄d. Vꝰ. Deꝰ
et pr̄ dn̄i mei iesu xp̄i scit
qr nō mētior. Scē pau
le ap̄le predicator verita:
tis ꝛ doctor gentiū: inter:
cede pro nobis ad dn̄m q̄
te elegit. ps. Lau. V. Ut di:
gni efficiamur gratia dei
Capitulum. Galathas. i.
Gal. 1.b. Notū facio vobis euā
geliū qđ euangeliza
tū est a me qr nō scd̄m ho
minē neqꝫ em̄ ab hoīe ac:
cepi illđ neqꝫ didici: sed ꝑ
reuelationem dn̄i nr̄i iesu
xp̄i. Vꝰ. Exultet ce. V. An
nūcianert. a̅. Ego eī iā de: 2.tim 4.b.
libor et tp̄s mee resolutio:
nis instat bonū certamen
certaui cursū ꝯsūmaui fi
dē ſuaui supest michi co
rona iustitie quā reddet
mihi dn̄s i illa die iustus
iudex. ps. Bn̄dictus. Oro.
Deus q̄ multitudinē
gētium beati pauli
ap̄li tui ꝑdicatiōe docui:
sti da nobis q̄s vt cuiꝰ na
talicia colimꝰ eiꝰ apud re
ꝓpiciatoriam sentiamꝰ. ꝑ dn̄m.
Me. de s. petro. an. Petre Joā. 21.c.
amas me pasce oues me
as tu scis dn̄e q̄a amo te.
V. Tu es petrꝰ. R. Et sup
hāc petrā edificabo. Oro.
Deus q̄ btō petro apo
stolo tuo collatis cla
uibꝰ regni celestis aīas
ligādi atqꝫ soluēdi pōtifi:
ciū tradidisti ꝯcede q̄s vt
intercessiōis eius auxilio
a peccāꝝ nr̄oꝝ nexibus li:
beremur. Qui. Me. de s.
Joāne bap. a̅. Int' natos. V.
Fuit hō. oro. Deꝰ q̄ p̄n̄tē.
Ad. 1. an. Ego plātaui. ps.
Deꝰ i noie. Et dicātur oēs
ae sub ho. sine V. Ad. iii. a̅.
Libēt. ps. Fuit hō. cp. No
tū fa. R. et Vꝰ. de cōi vni'
ap̄li ad oēs ho. dicāt. Ad

sextam. an. Gratia dei sū. ps. Defecit in sa. Capl'm.

Gal. 6.d. Michi autē viuere xp̄s est et mori lucrū glo riari me oportet in cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i per quem michi mūdus crucifixus est et ego mundo. Ad. ix. an. Sancte paule. ps. Mi rabilia testimo. Capl'm.

2. tim. 4.b. Bonum certamen cer taui: cursum cōsum maui/ fidē seruaui/ de re liquo reposita est mihi co rona iustitie quam red det mihi dn̄s in illa die iu stus iudex. Ad vespe. an. Jurauit. ps. Dixit do. et ce tere ãc. cū suis ps. de cōi aplo. cp̄m. Jam nō estis Hy⁹. Aurea lu. ℣. In om ne. an. In regeneratione ps. Magt. oro. Deus qui hod. et ii cōiter de vtrisq; apl'is dicant vel. Memo. de sctō ioāne ãn. Ingresso. ℣. Fuit hō. or. De⁹ q̄ pre. Si ista cōme. i sab. cōtige. vel. i ipo sab. de do. sequē. erūt et so. me. de apl'is cū ã. et or. p̄dictis. Deinde fi at me. de oc. scti ioā. bap. vtā. et postea de tri. et pro ces. ān crucē fiat more so lito. ¶ In oct. scti ioā. ba. Ad mat. y⁹. ℟. et ℣. sicut in. i. die. ℣. Gra et ho. Lc. i.

Post illiū sacrosanctū dn̄i nr̄i natalē diem nullius hōis legimus na tiuitatē celebrari: nisi so lū beati ioannis baptiste In aliis sanctis et electis dei nouimus illum diem coli quo illos post cōsum mationem laborū et deuī ctum triumphatūq; mū dum in perpetuas eterni tates presens vita partu rit. ℟. Fuit hō. Lectio. ii. In aliis sanctis consum mati vltimi diei merita celebrātur. In hoc etiam prima dies et ipa hōis ini tia, p hac absq; dubio cau sa consecrantur quia per hūc dn̄s aduentū suum: ne subito insperatū homi nes non agnoscerent no luit esse testatum. ℟. Jo annes. Lectio tertia. Ioannes figura fuit ve teris testamenti et i se for mā pretulit legis. Et ideo ioannes prenūciat salua torē: sicut lex gratiā p̄cu currit. Quod aūt nondū natus de secreto materni vteri prophetauit: et ex pers lucis effectus est te stis veritatis: hoc est in telligendū/ qd̄ latens sub velamine et carne litere et redēptorē mūdo spū pre

dicauit et nobis dñm nostrũ de quodã legis viero procreauit. Ergo iudei erauerũt a ventre id est a lege q̃ xp̃o erat grauida: et ab vtero locuti sunt falsa. R̷ Inter natos. p̃ Te deũ. v̷ Fuit hõ. In laud. hc sola Elizabeth. ps. Dñs reg. cp̃ Audite insule. hy⁹ O nimis felix. v̷. Iust⁹ ger. ã Factũ est in die octauo. Reci. hãc ã. in p̃ma die. ad. ii. vesp. super p̃m Magñ or. De⁹ q̃ p̃sentẽ. Mẽo. de apl'is. ãn. Petrus apl's ⁊ paul⁹ doctor gentiũ: ipsi nos docuerũt legẽ tuã dñe. v̷. Annũciauerũt. oro. De⁹ q̃ hodier. Deinde mẽo. dicant cõsuete. Ad. i. ã Elizabeth. ps. Deus in noie. ãn. Gloria tibi tri. ps Quicũq; vult. Ad alias horas oĩa fiant sicut ĩ die. Si octa. scti ioannis in do. ↄtig. fiat totum seruitiũ de do. ⁊ media fc. de scto ioanne: nisi tota hist. fuerit cantanda tunc tm̃ mẽo. de oct. et tm̃ mẽo. de apostolis. ¶ Sequẽtes ã dicant ad vesp. et ad matuti. super psal. Magñ et Benedictus. qñ de apostolis fit seruitiũ/ vel ad mẽo. eorũdẽ/ cum de aliquo sancto fit seruitiũ cũ repetitiõe earũdẽ. ãn Petrus apl's. v̷ a. ãn O petre pastor summe ⁊ paule doctor magne nos xp̃o pia p̃ce purgatos cõiungite. ã Gloriosi prin. q̃re hanc. ã. in p̃ma die ad. ii. vesp. sup p̃m. Mgr ãn Beati eritis. ãn. Tradent em̃ vos. q̃re has duas ãnas in cõi apl'oꝝ. ¶ Visitatio btẽ marie celebretur ĩ ecclesia sarũ ĩ cra post oc. s. ioãnis bapti. Ad. i. vespe. ã. Eterni p̃ris fili⁹ mariã cõcupiuit de sctõꝝ splẽdorib⁹ in matrẽ itroiuit. ps. Dixit d. ãn. Liliũ ↄualliũ fragrãs in odorẽ: iter ornat montiũ ferẽs celi florẽ. ps Laudate pueri. ãn Paradisus celicũ fructũ afferebat grauide q̃ puerum gaudio replebat. p̃. Letatus. ãn Lucernã veri luminis dñs accendit quo dragmã nr̃am p̱ditã saluãs apprehẽdit. p̃. Nisi dñs. ã. Cõfortat mater filios simul ⁊ veracem totius hierusalẽ: ponens fines pacẽ. p̃. Lauda hirlm

Cp̃m. Ecclesiastici. xxiiii.

Ego mater pulchre dilectionis et timoris ⁊ agnitionis et sancte Eccli. 24. c.

spei: in me oīs gratia vie et veritatis: in me oīs spes vite et virtutis. Deo gra. ℟. Exultat infans gaudiis in spiritu helie cuius mater mirabilis fit compos ꝓphetie. Celi manat delitiis itroit⁹ marie. ℣. Propter arcam domini benedixit domui deus zacharie. Celi manat. Gloria pri. Celi manat. Hy⁹.

Festum matris gloriose / plebs sancta concelebret pietatis viscerose gratiam expostulet: quā cognata copiose sensit hic elizabeth.

Fecūdare senectut⁊ sterilē aggredit̄ que diuine iā virtutis mater clā efficitur. gratulatur cū salutis consortem alloquitur

Vox nō loquens exultauit ad verbi p̄sentiā / sed elizabeth expauit matris excellentiā bn̄dictāq; clamauit fructus affluentiā

Unde mihi quisq; putet hoc ait p̄sagiū vt deuote me salutet mr̄ regis oīm vētris mei fructum mutet in nouum tripudium

Virgo sic dū commendatur canticum leticie / psallens pure gloriatur ī auctorem gratie quo beata predicatur in oī progenie

Trine de⁹ summe pie regnās eternaliter hc̄e virginis marie nos cōserua iugiter vt post finē huius vie viuam⁹ perenniť. Amē

℣. Diffusa ē. ℟. Propterea. an̄. In psalterio decacordo psallit virgo regia dn̄m magnificādo qui fecit magnalia pellens potentes de sede diuina iustitia seruos hūiles exaltans ex mia. ps. Mḡt. oro

Deus q̄ sacratissimā virginem mariā vnigeniti tui matrez mutue cōsolatiōis gr̄a beatā elizabeth visitare fecisti: cōcede ꝓpiti⁹ nobis famulis tuis vt ex ei⁹ visitationibus assidue ꝯsolemur: et a cūctis aduersitatib⁹ tuo munimie ꝓtegamur Per. Nulla fiat mēo. de feriis ꝓcesso et martiniano nec ī audiētia nec sub silē. neq; etiā de oc. apos. nisi fue. cū reg. cho. tunc em̄ de apo. fiat solē. mēo. ad vtrasq; ves. ⁊ ad mat. Ad cōple. an̄ Scā maria ps Cū īuoca. ca. hy⁹ Saluator. a. Glificam⁹. ca. p̄. Nūc di. Ad mat. īui. Reginā celi glie deuote collaudem⁹. Matrez misere

Eccli. 24. c.

nite adorem⁹. ℟. Ueñ v⁹

MUndi sal⁹ affutura virga mr̄ inclyta gestu simplex mente pura specie ꝓfulgida cū celesti gēitura ꝓcessit i publica.

Caput conterens diaconis rubus q̄ nō vrit aarō virga gedeonis vell⁹ qđ ꝓfundit hec perfecta salomonis que beata dicitur

Genitrix ēmanuelis virga iesse floruit ostiū ezechielis: qđ viro nō patuit mōs q̄ lap⁹ daniel statuā ɔminuit. Sic i mūdo preter morē notū fecit dñs castus mr̄ ɔditorē circūdat visceribus terra gignit saluatorem nubibus pluētibus.

Uirgo chara charitatis feruēs desiderio caste cōsanguinitatis fauet ministerio gaudēs hui⁹ nouitatis sancto puerperio.

Felix domus zacharie talē habens hospitē felix cognata marie quā suscepit comitē sz ioānis ⁊ messie tu distingue limitem.

Laus sit sūmo genitori qui regnat p oia: laus sit nr̄o redēptori p quē venit gr̄a ꝓcedenti creatori sit eq̄lis gl̄ia. amē. In .i. noc. ā.

Pr̄ mr̄is filio singl'a subiecit infātis gaudio laudēq₃ ꝑfecit. ℟. Dñe do. nr̄

an. Sol in tabernaculo solis illucescit: dū spōsus in thalamo spōse requiescit. ℣. Celi eñ. an. Cepit terra dñi fructu fecundari per miam a deo salutari. ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa. Bndictio. Alma vgo ⁊c. l.

GLoriose virginis marie matris dñi varie festiuitates eo celebrius atq₃ deuotius i eccl'ia dei recolēde sunt: quo cōstat eā beatiorē esse post xp̄m presertim cū ei⁹ celsitudo mirabilis icomparabilit affluat delicijs gratiarū. Ipsa nāq₃ residet ad dexterā maiestatis i excelsis magni regis assueri consors effecta. Specialis interuētrix ꝓ suo gn̄e sicut hester delicata in necessitatis tpe ꝑparata: tāto cūctis celi ciuib⁹ potētior atq₃ sublimior: q̄to differentius pre illis nomen matris dei singulariter hereditauit. ℟. Elizabeth vt virgini senectus ꝑsentatur hanc voce venerabili salutat āplexat. Intacta mr̄ sterili mr̄i cōgratulat. ℣. In sacris claustris viscerū: ꝑcursor puer puerꝫ dñm ꝓtestat. Inta. Bndi

ctio. Xp̄s marie filius. Rc. ii.
Laudes igitur et preconia tā excelse matris roman⁹ pontifex vrban⁹ sext⁹ pio studio volēs ampliare: festiuitatibus ātiqs festiuitatē nouā supaddere decreuit vt visitatiōis ei⁹ mēoria frequentaret: qua post ɔceptionē verbi diuini cognatā suā elizabeth humiliter salutauit. Tu. Rc. Exultauit infans gaudiis in spū helie cuius mr̄ mirabilis fit cōpos ꝓphetie. Celi manat deliciis introitus marie. ℣. Propter arcā dn̄i: benedixit domui de⁹ zacharie Ce. Bnd. Sctā dei ge. l. iii.
Ut aūt deuoti⁹ et attēti⁹ ad idē festū celebrādū incitaret plebs fidelis: prefat⁹ pontifex roman⁹ auctoritate ap̄lica statuit diē solēnitatis sexto nonas iulii p singulos annos celebrādū ɔcedēs piis hui⁹ festi cultoribus speciales idulgētias ppetuis tēporib⁹ duraturas Unde oībus vere penitētib⁹ ɿ confessis q̄ matutinali officio seu misse: aut vesperis eiusdē festiuitatis in ecclesia p̄sentes affuerint: cētū dies. Eis vero qui p̄me/tertie / sexte / none ac completorii officiis interfuerint: ꝓ qualibet ipsaꝝ horaꝝ quadraginta dies. Illis autē q̄ p octauas eiusdem matutinalib⁹ misse/ vesperaꝝ/ ac p̄dictarū horaruꝫ officiis interessent: singlis diebus cētū dies de iniūctꝭ sibi penitentiis misericorditer relaxauit. Tu. Rc. Bn̄dictā p̄dicat senex portā spei: vn̄ hoc vt veniat ad me matr dei. Uoce tui iubilat. Infās vētris mei ℣. Btā q̄ credidisti: in te fient q̄ audisti ecce signū rei. Uoce. Gl'ia. In. In iii. noc. a. Stat i regis dextera gl'ie regina vide regis filia: ɿ aurem inclina. ps Eructa. a. Dei tabernaculū quod ipe sacrauit ex te vite fluuium cūctis deriuauit. ℣. De⁹ nr̄ refu. an. Florida sterilitas senex virtuosa: de te dei ciuitas dixit gl'iosa. ps. Fūdamēta. ℣. Spe tua. Bn̄d. Sctē marie merita nos ducāt ad regna celestia. Rc. iiii.
Uiros igitur sanctos atqꝫ deuotos ad huius diei festiuitatē celebrandam alliciunt: tam auctoritas et euāgelioꝝ

fides q̃ miraculoꝝ cõcursus ex quibus tante solẽnitatis materia / certior esse ꝓbatur: et efficacior in laude ꝓspicit. Refert ei euãgelista ↄtinuo post angelicã salutationẽ mariã virginem elizabeth cognatã suã visitasse ꝑsonaliter et benigne salutasse Inestimabilis nanq̃ singularis hũilitas: que mẽti marie firmiter adhesit et liguã virgineã in hĩnõi vocẽ ꝓrũpe fecit. Ecce ancilla dñi. ℟ Laudis cũ ꝓconio cultu singulari letabat̃ cãtico suo salutari Cum pudoris lilio parẽs absq̃ pari. ℣. Nã deb; ab oib⁹ gñationib⁹ btificari. Cũ. Bñd. Que pepit xp̃m ꝓ nob' postulet ipm. ℟. ℣.

Miraculoꝝ etiã affuit gratia copiosa dũ ꝟgo venerabilis ⁊ femia sterilis: ambe pregnãtes occurrerunt sibi: infantium in vtero quos necdũ partus ediderat: mutua notitia comperta est: du; puer propheta dominum prophetarum presentem exultando reuelauit: quẽ adhuc ꝭmone vocis predicare nõ valuit. Mater quoq̃ pueri spiritu sancto repleta matrẽ dei mariam prophetica laude confessa est fidem eius cum fecunditate commẽdans et florem cum fructu deuote benedicens. ℟ Christi sanctuarium: spiritus sacrarium / mater pietatis. Pregnanti solatiũ cognate subsidiũ administrat gratis. ℣⁹. Sic maria nobilis formã vere singulis dat hũilitatis. Pregnã. Bñdic Stella maria maris succurre piissima nobis. Lectio. vi.

Exultemus igitur in hac die tot ⁊ tã excelsa fidei nostre sacramẽta debita veneratione recolentes: in qua celebriter extollitur: beate virginis marie matris dei gloriosa fecunditas. Aduẽtus christi hominis in carne predicatur pueri exultãtis noua sũt ꝑludia ⁊ sancte mulier' elizabeth grã cõfirmat̃. O maria virgo piissima quis potest tua digne referre preconia: cuius singularis humilitas in angelica collocutione conceptum diuinũ habere ꝓmeruit. Cuius gratissima charitas in sancte cognate visitatiõe mi

rabilis apparuit: cui⁹ salutatio benigna puerum in ventre clausum exultare pdocuit/et matrē pueri prophetare fecit. Nemo sileat a laude tua: cuius materia mundum replet vniuersum. Salutem⁹ te ergo multiplices et immensas tibi referendo gratias: tu nos visita per frequentes tuas et innumeras misericordias/ vt tue beatitudini congaudentes: regni filij tui mereamur esse participes. R. Digna quā respiceret cuius concupisceret dominus decorē. Se velut pauperculam. Prebet et ancillulā post matris honorem v. Nā virgo christifera gratiarū munera refert in datorē. Se velut Gloria. Prebet. In iij. noc. An. Per te mater omnis terra cantat noua cātica laudans q̄ pfecit deus in te mirabilia ps. Cantate. Añ. Per te lux est orta iustis et rectis leticia siō audit et letatur cū iudee filia ps. Dñs re. ex. an. Dū cepit virgo salutare senē piis vocibus missum suum salutare notum fecit dñs ps. Cātate. ij. v. Adiuuabit eam. Bñd. Per marie merita prosit nobis lectio euāgelica. Scdm lu.

In il. tē. Exurgēs maria abijt in montana cū festinatione i ciuitatē iude: ꝛ itrauit i domū zacharie/et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omelia vene. bede psbite. Le. vij.

Postq̄ ꝑ ꝑes btā maria/ āgelica visiōe ꝛ allocutione meruit sublimari postq̄ se celesti venustandam partu didicit neq̄q̄ se de donis celestibus quasi ex se essent extulit: sꝫ vt magis magisq̄ donis esset apta diuinis in custodia hūilitatis gressū fixit ita euāgelizāti sibi āgelo rn̄dēs. Ecce ancilla dñi: fiat michi ꝯm verbū tuū. Eādē vo quā āgelo exhibuerat hūilitatē: oib⁹ q̄q̄ curauit exhibere. Illa autē mox vt āgelus q̄ loq̄bat̄ et ad celestia redijt/ surgit/ ac mōtana conscendit gestāsq̄ deū in vtero ꝑuotū dei hitacula petit ac req̄rit alloquia. R. Felix parens ꝛ puerperiū quibus adest regina virginū: Ibi nequit esse periculū: vbi salus que curat seculum v⁹. Gabrielis iuxta presa

Luce I. D.

gium: tūc est natū multorum gaudiū. Ibi. Bñdi. Diuina solatia nobis impetret ṽgo maria. ℟. viii.

Intrat ergo btā maria domum zacharie atq₃ elizabeth quā seruū atq₃ ꝑcursorem dñi paritura nouerat salutat: non quasi dubia de oraclo qđ acceperat s₃ vt cōgratulatura de dono qđ cōseruā accepisse didicerat. Aperiente ṽgo btā maria os ad salutandū: repleta est spū sancto mox elizabeth: et dixit. Bñdicta tu inter mulieres: p cui⁹ ptū virgineū a nat₃ mulieꝝ: maledictio prime mr̄is exclusa est. Et bñdictus fruct⁹ ventris tui: p quē ꝛ semē incorruptiōis ꝛ supne hereditatis quā pdidim⁹ in adā fructū recepim⁹. Et ṽe ac singularis bñdict⁹ q̄ nō nr̄o more postq̄ natus est gratiā a dño benedictionis accepit: sed ipe ad saluādū mundū bñdictus qui venit in noīe dñi Tu. ℟. Gloriosa celorum dña spōsa reg₃ ꝛ mr̄ inclyta / celi melos / mūdi fiducia. Nr̄a clemēs audi precamina. ℣. Stella maris occasus nescia placa nobis mūdi certamina. Nostra. Benedictio Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos regina celoꝝ. ℟. ix.

Vere ꝓphetie spiritu replera elizabeth genitricem ad se aduentasse saluatoris intelligit: s₃ humilitatis spū circunsepta minus dignā se eius aduentu deprehendit dicens. Unde hoc michi: vt veniat mater dñi mei ad me. Nos ergo fratres exempla btē marie sēp animo retineam⁹ vt in cōspectu dei hūiles inuēti ꝛ ꝓximis debito honore submissi mereamur cū ipsa ꝑpetuo sublimari. Si immoderat⁹ tp̄aliū reꝝ nos appetit⁹ delectat: reminiscamur q₂ iudex nr̄ diuites dimisit inanes. Nūq̄₃ de impetrāda admissoꝝ venia desperemus: quia mia eius a ꝓgenie i ꝓgenies timentib⁹ eū. ℟. Regalis stirpis ṽginem ob sui pulchritudinē rex sūm⁹ adamauit. Clādestinū cōnubiū. Infans per matris vterū exultās reuelauit. ℣. Joseph noli metuere: qđ natum est ex ꝯiuge de spū manauit. Clande. Glia. Infans. ꝑo. Te deū

V. Ora pro nobis scta dei genitrix. R. Ut digni. &c. Iste v. dicat quotidie per octa. In laud. an. Scadit montes aurora gratie luce fulges celestis glie iustis feres sole iustitie die monstrat noue letitie. ps. Dns reg. an. In concursu matru cu gaudio preco paru9 cares eloqo seruus rege nosces in vtero puer infans colludit puero. ps Jubilate. an. Senex plena celesti munere rorem fusum cernens in vellere flammam ignis rubu no vrere / iesse virga clamat florescere. ps. De9 deus. an. Saluatoris coceptus panditur virgo pura mater efficit benedicta predigne dicit in qua vite fructus exoritur. ps Benedicite. an. Mater pia plena virtutib9 deu laudat feruore spus: ipsi psalles cu sacris vocib9 qr respexit ancilla dns. ps Laudate. cap. Ego mr pulchre. Hy9.

O Salutaris fulges stella maris generas prolem veritatis solem mater bonorum clemens famulorum suscipe votum.

Congratulamur z tuas conamur canere laudes que deo cogaudes: sed no condignis pualem9 hymnis dicere totum.

Qua veterana traxit in motana gressu festinam rosam matutina tibi iubilamus et concelebramus hec tua festa.

Uocem rachelis exaudi de celis que et nunc orat filiosqz plorat potens regina gratia diuina pellere mesta.

O mediatrix orbis reparatrix laus angeloru / salus infirmorum / flos feminaru / hostem animarum reprime seuum.

Sit benedicta trinitas inuicta per quam beata virgo coronata meruit frui fructu ventris sui nunc z in euum. Amen. vs9. Elegit eam deus et pre. an. Redemptor rex israel venit in virgine / repletur elizabeth sacro spiramine / prophetat puerulus in rerum ordine / miranda fit nouitas / laus tibi domine. ps. Benedictus. Oratio vt supra. Memo. de do. et de trini. priuatim. Si hoc festu in do. contige. nulla fiat memo. de sanctis. Ad prima an. Scadit. ps. De9 in nomine. Ad tertia an.

In concursu ps. Legē pone. cpm. Ego mat pul. R. Diffusa est gra. V. Specie tua. Ad.vi.an. Senex. ps. Defecit in saluta. Capl'm.

Cāti. 2.c. Surge ꝓpera amica mea columba mea/ formosa mea/ ꝛ veni iam hyēs trāsiit hymber abiit ꝛ recessit/flores apparuerūt in terra nr̄a/tempus putationis aduenit. R. Specie tua. V. Adiuuabit eam. Ad.ix.ā. Mater pia. ps. Mirabilia. Cpm.

Cāti. 2.d. Veni colūba mea ī foraminib⁹ petre/ ī cauerna macerie/ostēde michi faciē tuam: sonet vox tua ī auribus meis / vox em̄ tua dulcis est ꝛ facies tua decora. Deo gr̄as. R. Adiuuabit. V. Elegit. ꝛc. Ad.ii.ves.ā. Scādit montes. ps. Dixit dn̄s. Confitebor. Beatus vir qui ti. De profundis. Memēto. Cp. Ego mf. R. Felix parēs. hy⁹. Festū ma. V⁹. Elegit. ā. Exultat virgo virginū in deo salutari:cōfortans semē abrahe gr̄a singulari quod patribus promissum est in fide regulari/ verbū de celo missum est in radio solari. ps. Magnificat. Memo. de oc. et de tri. Si hoc fes. in sab. cōti. sed nulla processio fiet dicatur cōple. vts ad.i. vesp et quotidie qn̄ fit seruitiū de oct. nisi in fest. s. martini: et trās. s. thome mart. tūc ad cple. dicat an. Miserere. sup ps. Cū inuocarē. ꝛc. hy⁹. Saluator. ꝛc. sine hymni dicat. Deo patri. an. Lucē tuam. Quotidie infra oct. fiat seruit. de visitatione cū regimine chori nisi fest. ix. lect. intercurrat. Ad mat. iuxta. hy⁹. āe. et ps. sicut ī ple V. ꝛ R. sm ordinem noct. Ante lau. V. Ora ꝓ nobis ꝛc. In laudi. hec sola ān. Scandit mōtes. ps. Dn̄s regnauit. Cp. hy⁹. V. sicut in die. Quotidie p oc. sup ps. Bn̄di. et Magt. nisi in dn̄ica et in octa. die sp dicātur āe. suo ordine q̄ ad primas ves. dicebātur cū frequēti repetitiōe earūdē. et etiā ad mē. de oct. qn̄cunq3 de aliquo fest. ix. lec. fit seruitium. ¶ Et notādū est ꝙ in fest. trans. s. martini fiāt mē. lec. de aplis ꝛ nō de oc. s. marie. ¶ Notandū est ꝙ in festo scti martini et in alio fest. ix. lc. infra octa. visitatiōnē marie cōting. dūr ves.

et matu. de s. maria extra cho. sicut extra oc. eiusdē.

Scda die infra oct. Lc. i.

SAcrosctē militāti ecclesie cōgruū recteqȝ visum est vt que regine celi glīose dei genitricis marie visitatiōis gratiam in sue tribulationis angustia cogitur exorare: piissime visitatiōis illi⁹ qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Sic enim preces maiestati ei⁹ venerabilius offerūtur vt ex aliqua beniuolētie decantatione sua beniuolētia cōgrue sit captanda Magna hec festiuitas domui zacharie iocundissima fuit. Et tanto nobis iocundior esse debet: quo ipsius ineffabilē humilitatē virginitatisqȝ suauitatē i ea speciali⁹ celebramus. Tu a de. i. noct. Lc. ii.

Exurgēs maria abiit in montana cū festinatione abiit gēma virginum matrū glīa / mulierū decus a quietis vallib⁹ / a thalami deliciis ad labores in mōtib⁹ / fons affluēs in montana ascēdebat. Nūquid nō sunt delitie ṽginitatis dec⁹ cū munere fecūditatis hūilitatis insigne charitatis. Fauus distillans mie viscera / plēitudo gratie singularis scrē seni elizabeth sctis angelis speciosa facta est ꝛ suauis in huiusmodi deliciis suis / sancta dei genitrix. Mons myrrhe / mons thuris / cuius iustitia sicut montes dei / mōtes scādit corpore et non minus mente conscendit. Tu autē. Lc. iii.

Certe nō vanis aspectibus nō ociosis fabulis intēdebat: sed piarū meditationū sursum actionibus deuotis orōnib⁹ ꝛ vniuersarū virtutū exercitiis q̄s pigmētari⁹ celestis i ipsa ꝯmiscuit vt fragrās ṽga fumi ex aromatib⁹ an cōspectū dn̄i iugiter ascēdebat. Strēnuitatis indicium: prudentie circunspectio virginalis erubescentia notant̄: cū annectitur cū festinatiōe. Fortitudinis donū ipsa habuit: qm̄ abrupta montiū festinanter ascēdit. Prudentie circūspectionē aduertimus qm̄ vagis non est vsa discursib⁹ / sed sedula ceptis institit deuotis operibus virginalis etiā erubescentia in hac clarescit: q2 diu in publico videri noluit.

Tu. Infra oc. visi. bte mae. me. de apo. hoc die ad mat. a. O petre pastor sumere paule doctor magne nos xpo pia prece purgatos coniungite. Ubi tn fuer. oc. de apost. cu reg. cho. a.
4. a. Uri eritis. v. Annunciauerunt. Ro. Deus q hodi. Hac die ves. erunt de s. martino hoc mo ad ves. sup ps a. Justu de. pi fer. Cp. Ecce sacerd. Re. Miles xpi. Hy. Iste cofes. v. Amauit. an. Cofessor dni. p. Mgt. Oro

Deus q ppl'o tuo eterne salutis btm martinum ministrum concessisti: psta qs: vt q executor mandatoru tuoru extitit in terris intercessor nr semper esse dignetur in celis. p. Mo. de aplis a. Gl'iosi principes terre quo in vita sua dilexerunt se ita et in morte non sunt sepati. Sed vbi nuc oct. de aplis cu reg. ch. dr a. Tradet ei vos. v. In oem ... ad me. de s. ma ... C ... rtia die de s. martino ... a mat. Lc. i.

Beatus martinus cu adhuc ad epatu turonice eccl'ie peteretur et erui a monasterio suo de facili no posset qda simulata vxoris sue infirmitate rogauit eu vt exies ea visitaret. Tunc raptus licet inuitus: olim consensu eps cosecratur. Sumpto aute epatu eade in corde eius humilitas: eade in vestitu ei9 vilitas erat q p9. Sicq epi dignitatem implebat vt virtutem monachi non desereret. Lectio ii.

Anno sexagesimo quarto post transitu bti martini btus perpetuus predicte sedis epus: corpus bti martini transferre disposuit. Conuocatisq vicinis abbatibus et clericis cum hoc in kaledis iulii agere vellet vigilata prius vna nocte per tota diem laborantes nichil proficiebat. Tuc quidem clericis ait. Scitis qr post triduu natalis epatus ei9 est: et forte in hac die nos transferre se admonet. Lectio iii.

Quarto aut die accedentes no valebat mouere sepulchru. Pauore autem oes exterriti vasculu terra cooperire cogitabant. Tuc appuit eis veneranda canicie senex dicens se abbatem et ait. Quid turbamini et tardatis? Nonne videtis btm martinu astate vobis iuuare pars

tum si man⁹ apponaris. Et iactans palliu3 posuit manū cum alijs ad sarcophagū. Q. d. ꝓtin⁹ cū summa leuitate commotū in locū quo nunc honoratur cū hymnis dño annuente perducitur. Post hec requisitus senex / nec exire vis⁹ est: nec vbi iuenitur. Tu.

Ꝟ. dicit. de aplis. ꝟ. In omnē terram. Lectio. iiij.

BEatissimorū aplorū petri ⁊ pauli triumphū hodierna die fidelissime celebrem⁹ vt per q̄s initiū diuie cognitiōis accepim⁹ p eos vsq₃ in finē seculi capiam⁹ regni celestis augmētū. Qui in cōspectu gñis hūani mirabiles apparuerunt: dū in eoꝝ agnitiōe iuitāt q̄ preualēdo deficiūt ꝓsecuti: ⁊ deficiēdo ꝓualēt itereꝑti. ℟. Ecce ego mitto. quere in cōi vnius apli. Lec. v.

NO̅ potest vllatenus explicari verbis quib⁹ modis hec interfectio ꝓciosa pensat. Moriunt petrus et paulus abiecti ⁊ orbis terrarū accipiunt principatū. Moriunt mūdane eruditionis ignari: et existūt celestis doctrīe gnari. Moriūtur captores piscium: et efficiuntur piscatores hoim. Moriunt soliti maria perscrutari mediocris art officio: ⁊ redduntur seculi examinatores et iudices. ℟. Tollite iugum. Lectio sexta.

MOriūtur terrene dignitatis extranei: ⁊ eoꝝ pōtificio celū aut reserat aut claudit. Moriūtur aliqn̄ nō morituri: et predones mortis efficiuntur eterne O admiranda cōmercia: q̄ nulla possunt estimatione taxari. Per petrum et paulū vnigēiti sacrū corpus de⁹ exornat: et in eis eccl'ie sue fūdamētū ꝯstituit. ℟. Dū steteri. Tres

vl. l. de expōe euā. S. luca.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Noli- Luce. 12. d.
te timere pusillus grex / q̄a cōplacuit pri vro dare vobis regnū. Et reliqua.

Ome. bti augu. epi. lc. vij.

PUsillum gregē electoꝝ vel ob cōparationē maioris numeri reproboꝝ vel potius ob humilitatis deuotionē dñs noiat. Quia videlicet ecclesiā suam q̄ talibet nūerositate iā dilatatam: tamen vsq₃ ad finem mūdi hūilitate vult crescē ⁊ ad ꝓmissū regnū

hūilitate puenire. Lc. viii.
Ideoqȝ ꝯtra labores blā
de consolatus quia tancū
regnū dei q̄rere p̄cepit et
eidem regnū a patre dan
dum complacita benigni
tate ꝓmittit dicens. Ven
dite que possideris: et da
te elemosynam. Lectio. ix.
Nolite inquit timere ne
ꝓpter regnū dei militan=
tibus huius vite necessa=
ria desint: quinetiā poti⁹
possessa propter elemosy=
nā vēdere hortat̄. Quod
tunc digne fit: qn̄ quis se=
mel ꝓ dn̄o suis oib⁹ spre=
tis nichilominus post hoc
labore manuū vnde et vi
ctū trāsigere et elemosy=
nā dare queat operat̄ Un
de gloriat̄ apostol⁹ dicēs
argentū et aurum aut ve
stē nullius cōcupiui ipsi
scitis qm̄ ea q̄ michi opus
erāt et his q̄ mecū submi
nistrauerūt man⁹ appo=
sui. Ista oīa ostēdi vobis
qm̄ sic laborātes oportet
suscipere infirmos. Cete
ra de cōi vnius cōfesso. et
ponti. Mēo. de ap̄lis an̄.
Beati eritis. Ubi tn̄ fiunt
scta. de apostolis cū regi=
mine chori / ɜ̄ an̄. Petr⁹
apo. et sic deinceps. ℣. In
nunciauerūt. Ōro. De⁹ q
hos. Hac die ersit vespere
de. s. martino cū mēo. tn̄
de sctā maria: et alia de a=
postolis cū hac ā. Tradēt
eni. ¶ Quarta die. Lec. i.
ET intrauit domū za=
charie. Felix zacha=
rie dom⁹: que tāta hospi=
ta letari promeruit. Felix
dom⁹: vbi est cōgregatio
sanctorū felicū. Felix nā=
qȝ elizabeth/ felicior iohā=
nes/ felicissima maria: sȝ
iesus felicitas eterna. Et
salutauit elizabeth. Festi
nat sancta senex in obuiā
puelle: sed leticie mater se
reno vultu puris mani=
bus et deuotis eam arri=
puit amplexib⁹ dulci vo=
ce iocūdoqȝ eloquio fauo
labiorum distillante/ mel
liflua eam salutatiōe pre=
uenit. Tu aūt. Lectio. ii.
Fons melle⁹ scaturiens
in vtero: riuos mellifluos
intus habuit: et exterius
melleam labiis virgineis
dulcedinem deriuauit Et
charitatis feruore fiebat
vt salutationē tante salu=
tis effectiuam non differ=
ret. Et factum est vt audi
uit salutationē marie eli=
zabeth: exultauit īfans in
vtero ei⁹. Tu. Lectio. iii.
O vox vere salutationis

vereqꝫ salutis. In hac vo
ce salutifera curat infan=
tulus a reatu peccati ori=
ginalis. Ante tēporis vsū
accepit sanctificatiōis do
num. Spiritusancto affla
tur: christum intuens in=
dicibili repletur gaudio.
In gestu exultatiōis mē=
bra infantilia roborātur.
Quid mirū si invtero ma
tris verbi multa fuit effi=
cacia. Uere propheta et
plusqꝫ propheta: qui i ma
tre prophetat. Uere tunc
lucerna ardens et lucens
quā sic preoccupauit flā=
ma celestis vt iam christi
sentiret aduentum / q̄ nec
sentire poterat vel seipsū.
Memo. de apostolis cum
hac añ. Petrus apostol⁹.
Hac die erunt vespere de
octa. apostolorum cū me=
moria de sancta maria si=
cut infra notatur. ¶ Si di
es dñicus infra octa. eue.
hoc modo fiat seruitium.
Ad. i. ves. añ. Scandit mō
tes. ps. Dixit dñs ps. Con
fitebor. ps. Beat⁹ vir qui
ti. ps. De profundis. psal.
Memento. Et cetera oīa
sicut in prima die / preter
℟. quod nō dicetur. Me=
moria de aplis: de dñica:
et de trinitate: et processio
ante crucē. In redeundo
de oib⁹ sctis añ. Saluator
mūdi. ℣. Letamini. Oro.
Infirmitatē. Ad matuti.
hy⁹. āe. ps. v. ℟. sicut in
prima die dicunt. Lect. i.
Postqꝫ sūmi regis nū
cius salutiferum illis
aue deferēs elizabeth co=
gnate mirificū cōceptum
regie virgini intimasset:
exhilarata est gaudio et
feruore charitatis accen=
sa. Exurgens abiit in mō=
tana cum festinatiōe. Ex=
urgens inquit a quiete vi
delicet sancte contempla=
tionis sui dilecti amplexi=
bus spiritualibus spōsuz
suum nichilominus in si=
nu ferens ipsoqꝫ suggerē=
te. Nec speciosa amica tri
nitatis / de suo thalamo co
lumba pudicitie ꝑperat
de cauerna non sine āge=
lice comitatu militie: vt pi
um officiū charitatis per
solueret / omnemqꝫ iustiti
am angelorū domina ad=
impleret. Tu aūt. Lect. ii.
Uirgo olim patribus ce
litus promissa: portās il=
lud preciosum depositum
portās onus leue / portās
a quo portabatur decubi
li iam innotescenda mun
do ꝑcessit: et post vmbrā

legis quasi noui tempor⁊ grata aurora consurgẽs soleq̃ȝ iustitie mentes illu strãs diem salutis aduenisse monstrauit. Lec. iii.

Et intrauit domum zacharie. Hec domus domini templũ dei / sacrarium spiritusscti / ⁊ ipsius diuinitatis non solũ spirituali / verũetiã corporali gloriosa habitatione repletum. Hec est arca noui testamẽti ipsum continens testatorem / que domũ zacharie intrauit. O q̃ȝ felix hec dom⁹. Multo naq̃ȝ felicior ad ei⁹ benedicenda introitum: q̃ȝ domus olim obededõ ad figuralis arce ingressum. Lectio. iiii.

Sancta et immaculata virginitas in maria salutauit helizabeth. Pulchrũ erat et dignum admiratiõe spectaculum tam eminentis atq̃ȝ amãtissime cognationis deuotũ intueri occursum. Salutationis obsequio preuenit seruam domina: seniorem puella. Plena celesti dulcedine cognatam dulciter amplexatur gaudiũ matris habẽs cũ virginitatis decore mři pie congratulatur sterili pro miraculose fecunditatis honore. Tu aũt. Lec. v.

Bñdictus fruct⁹ i q̃ bñdicende sunt oẽs gẽtes: q̃ est sup oẽs de⁹ bñdictus in secula aiaꝝ esurientiũ ⁊ sitiẽtiũ iustitiã ipoꝝq̃ȝ angeloꝝ esca ⁊ pot⁹. Ex cui⁹ bñdictionis dulcedine tu accepisti a ceteris mulieribus lõge differenti⁹ Ideo benedicta in mulieribus: quia ipse te preuenit i bñdictionib⁹ suauissime dulcedinis. Singularẽ i mulieribus cõsecuta es bñdictionẽ vt sola sis virgo fecũda: mater nõ cuiuscũq̃ȝ sȝ dei. Nec eue maledictioni subiacẽs aut legi grauida sine grauamie / ⁊ pariens sine dolore. Lec. vi.

Et factũ ẽ vt audiuit salutationem marie elizabeth: exultauit ĩfans i vtero ei⁹. Jocũda vox / eloquium dulce: q̃d exultare fecit in gaudio / quẽ mřna viscera claudũt. Mať salutat matrẽ: sanctificat infans ĩfantẽ: chřs baptistã iohannẽ in spũ sctõ baptizabat. Johãnes vo p̃cursoris officiũ quod voce nõ poterat / exultatiõis gaudiis exhibebat. Tu autez dñe. Secundũ Lucam.

Luce. i.d. In illo tpe. Exurgens maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem iude: et intrauit i domū zacharie/et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omi. b. ambrosii epi. L. vii. Morale est oīb⁹/vt q̄ fidē exigūt fidē astruāt. Et iō āgel⁹ cū abscōdita nūciaret: vt fides astrueret exēplo senioris femine sterilisq̄ conceptū virgini marie nunciauit: vt possibile deo oē qđ et placuit assereret. vbi audiuit hoc maria/nō quasi icredula de oraculo: nec q̄si incerta de nūcio: nec q̄si dubitans de exēplo: sed quasi leta ꝓvoto/religiosa ꝓ officio/festina pre gaudio in montana perrexit. Lectio. viii. Quo em̄ iā deo plena/nisi ad supiora cum festinatione cōscēderet: q2 nescit tarda molimina spūs sācti gr̄a. Discite et vos mulieres sedulitatē quā pregnātib⁹ debeatis exhibere cognatis. Maria q̄ āte sola i intimis penetralib⁹ versabatur/ nō a publico virginitatis pudor: nō a studio aspitas mōtiū: nō ab officio prolixitas itineris retardauit. In mōtana cū festinatione vgo officiū mēor: iiurie imemor affectu vigēte nō sexu/relicta domo pexit. Lec. ix. Discite virgines non circumcursitare p alienas edes: nō demorari in plateis: nō aliq̄s in publico miscere sermones. Maria i domo sera: festina in publico: mansit apud cognatā suā trib⁹ mēsib⁹. Etenī que ꝓpt̄ officiū venerat/inherebat officio. Mansit trib⁹ mēsib⁹/nō q2 domus delectaret aliena: s3 quia freq̄nti⁹ videri in publico sibi displicebat. Tu autē. In lau. hec sola an. Scandit. Cap. ꝶ. sicut in. i. die. Ad .ii. et ad alias hor. ola fiant sicut infra octauas Quita die de oc. aplor̄ū petri et pauli. Ad ves. an. Estote fortes. Hi fer. Cap. Hi sūt viri mīe. et alia cp. reqre in festo scōr̄ū iohānis et pauli. ℟. Qui sunt isti. hy⁹. Aut ea. ℣. In oē3 ana. O gl'iosi apl'i colūne eccl'ie/ veritatis p̄cones/ lampades ardentes: vos igne spūsscti fugatis errorum tenebris mundū illuminastis: intercedite pro nobis ad deū qui vos elegit. Magnificat. Oro.

Deus cuius dextera btm̄ petrū ambulātē in fluctibus ne mergeret erexit: et coaplm̄ ei⁹ paulū tertio naufragantē de ꝓfundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpiti⁹ ⁊ cōcede vt amboꝝ meritꝭ/eternitatis gloriam consequamur. Qui vivi. Memo. de sancta maria. Ad matu. ix. l. Inuitato. iiij. āc. et cetera offia ꝺ cōi histo. viiij⁹ apostoli cū lec. sequen. Lec. i.

Gloriosissimos chrianae fidei ꝓncipes annuis solennitatib⁹ venerātes fratres charissimi: ipsum deū ac dñm nostrum hui⁹ auctorē fidei debita religiōe veneramur. Lec. ii.

Apostoli enim latino sermone dicūtur missi. Qui ergo honorāt missos: manifestū est eos honorare mittentem. Quoniam dignitas que defertur ministris illi sine dubio cuius sunt mistri exhibet. Lec. iii.

De suppliciis patrū nostroꝝ ꝓ chri ꝯfessiōe suscep tis fidelib⁹ gaudiis exultemus: qm̄ q̄ de martyrū morte letātur: martyres cum chro non dubitāt regnare post mortē. Lec. iiii.

Nos ergo ꝙs olim ecclesiarum reuerendissimos patres petrū dico et paulū piissimis studiis honorem⁹ q̄b⁹ chri ꝓstante gr̄a fact⁹ est de morte natalis q̄b⁹ finis vite viuēdi initiū dedit: q̄bus (vt ait ipse apl's paul⁹) viuere chr̄s erat et mori lucrū. Lec. v.

Erat eis vtiq chr̄s viuere: q̄a totū ꝓficiebat chri ecclesiis qd̄ viuebāt. Erat eis et mori lucrū/quoꝝ corruptiōi icorruptio succedebat: ⁊ dāna presentiū temporū lucra perpetua sequebātur. Lectio sexta.

Ambo apl'i claues a domino perceperūt: scientie paul⁹: potētie petr⁹. Una die passi sunt: vt ad chr̄m pariter ꝓuenirēt. Uno in loco/id est i roma: quatenus vbi mūd⁹ caput habebat imperii/ibi chr̄s collocaret regni sui ꝓcipes Tu. Tres vltime lectiōes de expositione euangelii.

C Secundum matheum

In illo tpe. Jussit ies⁹ discipulos suos ascēdere nauiculā: et precedere eum trās fretū / donec dimitteret turbas. Et dimissa turba / ascendit in montē solus orare. Et re. Omel. btī aug. epi. Lec. vii. Mat. 14.

Cum sctm euangeliū legeret: audiuim⁹ nauiculā periclitātē: chr̄z periclitātib⁹ subuenientē: petrū venienti chr̄o occurrētē. In quib⁹ oībus miraculū expectauim⁹ mysteriū requiramus. Q.n enī possumus de diuis operibus q̄ legunt / intellectū alicui⁹ mystice significatiōis excuspere quasi de abstractis fauorū cellis mella ꝓducimus: vel chr̄i discipulos imitantes spicas manib⁹ confricam⁹: vt ad latentia grana pueniam⁹: et i eis vitam inueniam⁹. Tu autem. Lectio. viij.

Ascēdit ergo dn̄s noster iesus chr̄s i mōtē sol⁹ orare. Mōs altitudo ē. quid est in hoc mūdo altius celo? Quis vero in celū ascēdit: optime etiam nouit fides vestra. Cur in montē solus ascendit? Q.2 nemo ascendit in celū / nisi q̄ de celo descēdit: filius hominis qui est in celo. Lec. ix.

Quāuis et in fine cū venerit ⁊ nos oēs sua membra collegerit ac leuauerit in celū: etiā tunc solus ascēdet. Q.2 caput cū corpore suo vn⁹ ē chr̄s. Nūc autē caput solū ascendit / mediator dei et hoim: hō chr̄s iesus. Chr̄s ascendit sol⁹ orare: q2 ipse ascendit ad patrē ꝓ nobis īterpellare. ℣. Dedisti hered. In lau. ān. Hoc est p̄cep. ps. Dn̄s reg. et cetere āe q̄ sequunt de cōi apl'orū. Cp. Hi sunt viri. Hy⁹ Exultet ce. ℣. Annūciauerūt. ān. Isti sunt due oli. q̄re hanc ān. l die sctōr iohis ⁊ pauli. Ad .i. vel. OrōDe⁹ cui⁹ dextera. Mēo. de sctā maria. Ad primā et ad alias hor. ā. R. et ℣. de cōmuni aplor. Cp. vero in fes. sctōrum iohannis ⁊ pauli / cū orōne diei. ¶ Sexta die de translatione. s. thome. Ad primas vel. super ps ā. Iste sctūs. ōi. ferial. Cap. Omnis pontifex. R. Iacet granum. hy⁹ Martyr dei qui vnicū. ℣. Gloria et honore. ān. Pastor cesus in gregis medio / pacem emit cruoris precio: letus dolor i tristi gaudio grex respirat pastore mortuo plangens plaudit mater in filio / quia viuit victor sub gladio. ps Mag. Or.

Deus qui nobis translationē beati thome martyris tui atq3 pontificis celebrare concedis / te

supplices exoram⁹: vt ei⁹ meritis et precibus/a vitiis ad virtutes: et a carcere transferamur ad regnum. Per dñm. Mēo. de apl'is priuati. a In regeneratione. ℣ Annūciaue rūt. Orō. De⁹ cui⁹ dextera. Alia mēo. de sancta maria solēniter. Ad cple. oia fiant sicut in fest. s. trinit. Ad matut. Inui. Assunt thome martyris solēnia. Uirgo mat' iubilet eccl'ia ps. Uenite. Hy. Martyr dei qui vni. In pmo noct. an. Sūmo sacerdotio thomas sublimatus est in virum aliū subito mutat⁹. ps Beat⁹ vir. an Monachus sub clerico clam ciliciatus: carnis carne fortior edomat conatus. ps. Quare fremu. aña Cultor agri tribulos euellit ꝛ vulpes a vineis arcet ꝛ expellit. ps Dñe qd multi. ℣. Gloria et honore. Lect. i.

Gloriosissimi martyris thome trāslationem fratres charissimi dignis in domio laudibus recensentes/pie mētis affectu pensemus: que quasi felici presagio in ipsius translatione concurrebāt Anno igitur quinquagesimo a passione sua/ eius translatio adimpleta est. Hic enim ānus iubileus est: id est remissionis. Unde honorius papa terti⁹ accessurus ad solēnitatē trāslationis eius annuatim remissiones tales cōcessit: quales retroactis tēporibus/ nusq̄ meminimus romanos pōtifices indulsisse. Tu. ℟. Stridēs liuor thome supplicio: thome genus damnat exilio. Tota simul exit cognatio. ℣. Ordo/sexus/etas/cōditio: nl'lo gaudet hic priuilegio. Tota. Lectio. ii.

Ad memoriā reuocemus q̄ i die martis btī thome martyris trāslatio primo celebrata est diebus enim martis circa beatū martyrē multa specialiter prouenerunt. Die igitur martis natus est: die martis in exilium actus est. Die mart' apd pontiniacum apparuit ei domin⁹ dicens. Thoma/ thoma: glorificabit in sanguie tuo eccl'ia mea. Die mart' ab exilio reuersus est: die martis occubuit. Tu aūt. ℟. Thomas manum mittit ad fortia spernit damna spernit oppro

bula. Nulla thomam fran git iniuria. ℣. Clamat cũ cris thome constātia: omne solum est forti patria. Nulla thomam. Lec. iij.

QUaliter aũt ei⁹ trāslatio impleta est audiamus. Venerabilis pr stephanus canthuarien sis archiepus: richardus sarisburiensis eps: walterus prior et conuentus totus cum hymnis ꝛ canticis spũalibus ad sepulchrũ beati thome peruenerũt: vbi totā noctē que diē translationis ei⁹ precessit: in vigiliis ꝛ orationibus agebant. ℟. Jacet granũ oppressum palea: iustus cesus prauorũ framea. Celũ domo ꝯmutās lutea. ℣. Cadit custos vitis in vinea: dux i castris cultor in area. Celũ. Gl'ia. Celũ. In ij. noc. ã. Nec in agnos sustinet lupos deseuire: nec in hortũ olerũ vineam trāsire. Ps. Cũ in uocã. An. Exultat vir optimus sacer ꝛ insignis: ne cedat ecclesie dignitas indignis. Ps. Uerba. ã. Exultātis predia sunt malignis: sed in igne positũ nō exurit ignis. Ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti. Lec. iiij.

POst mediam noctem quatuor sacerdotes ad hoc electi ad sepchrũ accedẽtes: sanctissimũ ipsius caput cum honore leuabãt: ꝛ cũ deuotione singulis deosculandũ offerebant. Tũc archiepiscop⁹ ꝛ ceteri oẽs in aspectu delectati sumẽtes pciosas reliquias: i quadã capsa reposuerũt. Et eã ferreis seris firmãtes/in locũ honestũ detulerũt: vsq3 in diẽ trãslationis solẽnit' faciende. ℟. Ex summa rex letitia summus fit planctus i ecclesia de tanti patroni absentia: Sed cũ redeũt miracula: redit populo letitia. ℣. Cõcurrit turba languidor: consequit' gratiã beneficiorũ. Sed. Lec. v.

ADueniẽte igit' translationis die presente maxima multitudine tam diuitum q̃ pauperũ: pãdulph⁹ ap'lice sedis legatus/canthuariensis et remensis archiepi: episcopiq3 et abbates q̃ plurimi: cũ comitibus et baronib⁹ pdictã capsam psente rege hẽrico t'tio sup humeros suos susceperunt: ꝛ i loco quo nũc honorat'/cũ oĩmi gaudio collocaue=

rūt. ℟. Mūdi florē a mū=
do cteri: rachel plorās iā
cessa cōqri. Thomas ces⁹
dū dat funeri: nouū sabel
succedit veti. ℣. Uox cruo
ris vox sparsi cerebri mū
dum replet clamore cele=
bri. Thomas. Lectio. vi.

BEat⁹ itaqȝ martyr si=
gnis ⁊ miracl'is pre=
ābulis comitātib⁹ ⁊ seqn=
tibus totā sue trāslatiōis
solennitatē adornauit ce=
cis ad visū: surdis ad au
ditū mut⁹ ad loqlā ⁊ mor
tuis ad vitā restitut⁹. ℟.
Jesu chr̄e p thome vulne
ra: q̄ nos ligāt relaxa sce=
lera. Ne captiuos ferant
ad infera. Hostis mūdus
vel carnis opa. ℣. Per te
thoma post leue munera
amplexet nos dei dextra.
Ne. Gl'ia. Ho. In. iii. noc.
an. Sathane satellites ir=
rūpētes tēplū: iauditū p
petrāt sceleris exēplū. ps.
In dño confi. an. Strictis
thomas ensibus obuiam
pcedit: nō minis non gla=
diis / sed nec morti cedit.
ps. Dñe qs ha. a. Felix lo
cus felix eccl'ia / i qua tho
me viget memoria: felix
t'ra q̄ dedit p̄sulē: felix il=
la q̄ fouit exulē: felix pat'
succurre miser⁹: vt felices
iūgamur superis. ps. Do
mine i vir. ℣. Just⁹ vt pal.
Scdm lucā. Lc. vii. Hō quī
dā nobilis. q̄re i cōmuni
mar. et potius. ℟. Thome
cedūt ⁊ parēt ōsa: pestes
morbi mors et demonia.
Ignis aer tell⁹ et maria.
℣. Thomas mūdū reple=
uit gl'ia: thome mūd⁹ pre
stet obseq̄a. Ignis. l. viii.
et. ix. de pprietate sancti
thome legantur. Le. viii.

QUidā etiā vir causa
orationis limia bti
thome in ipsi⁹ trāslatione
volēs visitare ad pontem
Raynfordie ppe lōdoñ. p
uenit. Circa igitur mediū
pontis obuians / carro in
aquā piectus est. Hic vo
non imemor sui sctm̄ tho=
mā i auxiliū ei⁹ iugiter in
uocauit / petens ne pegri
nū suū perire pmitteret.
℟. Nouis fulget thomas
miraculis: mēbris donat
castratos masculis. Or=
nat visu p̄uatos ocl'is. ℣.
Mūdat lepre cōspsos ma
culis: soluit mort⁹ ligatos
vinculis. Ornat. Lect. ix.

QUiquies igit' ad aq̄
fundū / et totidiē ad
aque summitatem reuer
sus: ad aridā terrā proie=
ctus est. Tunc ille firmi

cōtestat⁹ est: se nec in ore nec in naribus aliquā aq̄ molestiā sensisse: excepto q̄ in casu suo parū aq̄ sal se hauserit. Adiecitq̄ q̄ cū mergi cepisset/ quidā eps eū vt mergi non posset supportauit. Cōsūmata est hec trāslatio sctissima preciosi corporis scti thome in eccl'ia canthuariensi anno gr̄e millesimo ducētesimo vigesimo nonis iulij/hora q̄si tertia A passione ipsius martyris anno quinquagesimo. ℟. Jesu bone per thome merita: nostra nobis dimitte debita: domū portā sepulchrum visita. Et a trina morte nos suscita. ℣. Ac tu mente vel vsu perdita pietate restaura solita Et a tri. Glr'a. Et. ℣. Ora ꝓ nobis btē thoma. In lau. a̅. Granū cadit copiam germiat: frumēti alabastrū frangitur fragrat vis vnguēti. ps. Dn̄s reg. a̅. Totus orbis martyrꝝ certat in amorē cuius signa singulos agūt in stuporem. ps. Jubilate d. An. Aqua thome quinquies variās colorem: in lac semel trāsiit quater in cruorem. ps Deus deus me⁹. An. Ad thome memoriā q̄ter lux descēdit: et in scti gloriam cereos accēdit. ps. Bn̄d. a̅. Tu per thome sanguinē quē pro te impendit: fac nos chr̄e scādere quo thomas ascēdit. ħ. Laud. cā. Dis pōtifex. hy⁹. De⁹ tuorū mili. ℣. Justus germi. An. Opem nobis o thoma porrige: rege stātes iacētes erige: mores actus et vitam corrige: et in pacis nos viā dirige. ps. Bn̄d⁹. Orō. Deus qui no. Mē. de sancta maria. Ad.i.a̅. Granū. ps. De⁹ in no. An. Gratias tibi. ps. Quicūq̄. Ad.iij. An. Tot⁹ orbis. ps. Legem pone. Cā. Dis pontifex. ℟. Glr'a et hoñ. ℣. Posuisti. Ad.vi.an. Aqua thome. ps. Defecit Cā. Nemo sumit. ℟. Posuisti. ℣. Just⁹ vt palma. Ad.ix.an. Tu thome. ps. Mirabilia. Cap. In ecclesiis. ℟. Justus vt palma ℣. Justus ger. Ad.ij.vesp. sup ps an. Granū cadit. si fer. Cap. Dis pontifex. ℟. Jesu bone hy⁹. Deus tuorꝫ militum. ℣. Justus germi. An. Salue thoma vga iustitie: mūdi iubar robur eccl'ie: plebis amor cleri delitie: salue gregis

tutor eccl'ie salua tue gaudentes glorie. ps. Magt. Ope. De⁹ q̄ vo. Meō. de s. maria. Si hoc fe feria s. thome i sab. prīge. tūc ad ḡinas vesp. reliqua vīsa tūc mo. de eo. et de triñ. sub silētio de cōi et solē. meō. de scto thome ac etiam de oct. visitationis beate marie.

¶ Septima die. Lectio. i.

Et repleta est spū sancto elizabeth. Consolari / confortare: et opē salutis conferre aduenerat vgo pia. Et ecce in prima obuiatiōe replet spū sancto chr̄z tacito expectatū desiderio cernit adesse p̄sentē. Et eius se genuisse conspicit precursorē. Qui oculos aperuit filij / oculos apuit et mr̄is: vt et ipsa cerneret qd filij exultatio designaret. Lectio. ij.

Et si senē tedeat grauidari: qd est q̄ tāto inhabitāte paraclito: et in tantarū nouitatum gaudiis leuiter nō feratur? Clamauit voce magna et dixit. Bñdicta tu i mulierib⁹: et bñdictus fructus vētris tui. Mulier gratiosa fuenit gloriā deuotissime visitationis preuenientisq̄ salutationis officio: gloriam digne promeruit vere laudis. Que se velut vnā de ceteris mulierib⁹ ostēdebat que et quanta erat digne spiritussanctus declarabat. Tu aūt. Lec. iij.

Clamauit voce magna non tam clamosa / q̄ deuota. Nec solum ad intentionem loquētis referendū est: q̄ dicit voce magna / sed q̄ vba magni mysterij prolatura esset insinuat. Magna eni vox aliqd magnum sentire demonstrat. Magna etiam voce dicēda est vsa fuisse: qr illā vocē cū magna cordis exultatione i cōmēdatiōnē magne virginis proferebat. ¶ In octa. die visitatiois ōiē ma. Ad. i. vesp. sup ps hec sola an. Eterni patris. ps. Dixit dñs. et ceteri ps ō scīā maria. cp. Re. et oia sicut ad. i. vesp. Ad matutī. Inuitato. triplex. tota cantet historia sicut in prima die. Lec. i.

Beata prius sterilis elizabeth cum gaudium in vtero per presentiam marie gustauerit / premissa mulieris excellenti gloria / subdidit. Et bñdictus fructus vētris tui. In fructibus benedi=

ctus: sed signãter ventris tui paradisi voluptatis aureole aromatũ orti con clusi cõsistorij spiritussan cti cultu. Lectio secunda.

Benedictus fructus paterni vteri est: benedictus fructus ventris tui. Nũc cernẽs ventris mei infan tul⁹ exultauit preciosus fructus celi ciuiũ vitam prestãs sempiternã. Per te datur hominibus vt vi uant in eternum. Et vnde hoc michi vt veniat mater domini mei ad me Nõ ignorat elizabeth operationem sancti spiritus ꝙ prophete mater a matre dñi ad fructum sui pignoris salutetur. Lectio.iii.

Verũ hoc non sui meriti sed diuini mũeris esse fatet. Illa nãq quare ĩquit hoc michi: q̃bus meritis/ qua iustitia: Nonne mat dñi mei iure exaltãda est sup choros angelorꝫ. Unde michi tãta maiestas: Cur infimã te exhibes domini mei mat: cur latere vis lucerna mundi luna plena solari lumine sol in quo sol iustitie posuit tabernaculum suum: Miraculum sentio: mysteriũ agnosco. Lectio quarta.

Ecce enĩ vt facta est vox salutationis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio ĩfans in vtero meo. Reuelante spũ sctõ quo ĩpleta erat elizabeth intelligit q̃d infantis exultatio designaret venisse saltem sanctam matrem illius cuius precursor futurus erat. Lectio quĩta.

Que ergo prius erubescebat onus parturientis dum nesciret mysteriũ religiõis iam nũc benedicebat. Et q̃ se prius occultabat quia filiũ conceperat nunc ꝙ prophetã genuit se declarat. Exultauit in gaudio inquit non mediocri gaudio: hoc est spiritu sancto/ sed tãto intentius q̃to infantul⁹ adhuc ineptior naturaliter ad gaudendũ haberetur. Le.vi.

Attendant vani gaudij sectatores quo dolore ad mirtũ est illud: cuius extrema luctus occupat: q̃s purꝫ q̃s deliciosum fit verꝫ gaudiũ/ quod nõdũ nati paruuli aĩaꝫ liq̃facit. Nu ius gaudij participes: soli dei amici sunt. S.luce.

In il.t. Exurgens maria abiit in montana cum festinatione in ciui- Luce I.d.

tatē iude: ⁊ intrauit in domū zacharie/⁊ salutauit elizabeth. Et reliq. Omel. de diuersis tra. Lectō. vii.

Ecce virgo btā es ꝓpter beatitudinis tue singularē ꝓrogatiuā: ꝑ singulas gn̄atiōes Tā chara es oībus: tā amabilis vniuersis/et tā deuota: vt dignū est ꝙ oēs te btificent affectu: vt si cuncti loqui gestiant: qcqd dicat de īdicibili eoipso ꝙ dici nō pōt vel potuit minus placeat minus acceptet. Quia fecit magna q̄ potēs est: ⁊ sanctū nomē eius. Lectō. viii.

Potens ⁊ sctūs dn̄s magna et sctā fecit incarnationis videlicet et redemptiōis mysteria. Que oīa priꝰ facta trāscēdūt: ⁊ ipsa in me et michi fecit ad meā magnificationē singularē. Mansit apud illā quasi tribꝰ mensibꝰ. Felix parens elizabeth cui soli assistit vniuersi mūdi creator: cuius presidiū eius confortat senectutē: cuiꝰ fons letitie gemitꝰ cōsolatur: laborātꝫ antique. Huius sctissime visitationis audiuimꝰ historiā/imitemur ⁊ formā. Tu. Lectō. ix.

Sedeat aīa fidelis cum maria in cōclaui cōscientie vacans delitijs cōtemplationis supne. Consolabitur eā celestis nuncius deliciosus: videlicet sapor feruētissime deuotionis. In ꝓposito felici concepit chr̄m. Honesta virgo operatiōe prodeūte in lucem xp̄m pariet florēter: perseuerāte semꝑ gr̄a castitatꝫ post vbi ꝯceptū. Progressa est mr̄ hūilitatꝫ ad mōtana vt elizabeth parturiēti solatiū dulce conferret. Sic ⁊ aīa q̄ iam honestū concepit ꝓpositū tendat in mōtana virtutū diligētis obsequij gratiam egentibus collatura. In lau. oēs āe. dicatur. Ad. l. et ad oēs ho. oīa fiāt sicut īfra oc. Ad. ij. ves. ā. hi. ⁊c. sicut in. j. die pter ⁊c. qd nō dicet mēo. de mar. filiy septē fratribꝰ ā. Gaudent in celis. ℣. Letamini. Oro

Presta q̄s oēs deus vt q̄ gloriosos martyres tuos felicem/philippū/vitalē/marcialē/alexandrū/siluanum atq͡ ianuariū fortes in sua ꝯfessione cognouimus: pios apud te in nr̄a intercessione sentiamus. Per d. Ad matu. Inuit. dy. Lectio. j.

T Empore anthonini imperatoris: a prefecto vrbis publio compellebat btā felicitas cum suis filiis ad sacrificandū idolis. Cui felicitas respōdit. Nec blādiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo enī spiritū scm̄. q me vinci non ꝑmittit a diabolo. Et ideo secura sum: qꝛ viua te superabo: ꝛ si īterfecta fuero: melius te vincā occisa. Le. ij. Postea ꝯuocās ꝑfectus filios beate felicitatis cepit cū eis agere vt sacrificarēt. Qui vidēs eorū immobilē in fide chr̄i cōstantiā scriptis antonino iperatori innotuit. Quos ille iussit diuersis suppliciis interire. Tu. Lectio. iij. E quib⁹ ianuarius post verbera virgarū ꝛ carcerē plūbatis occisus est: felix et philipp⁹ fustib⁹ mactati siluan⁹ ꝑcipitio mactatus est. Alexāder vitalis et marcialis capitali sētētia sunt puniti mr̄ vero eorū ad vltimū gladio iugulata est. Tu. ℟. Hec est vͣa fratnitas. Cetera oīa de cōi mr̄ ¶ Notandū est ꝙ sp i. pria do. post fes. trās. [illegible] celebrat fes. reliquiaꝝ scd̄m vsum eccl'ie Saꝝ. qd̄ nuper celebratū fuit in oct. die natiūtē marie sub maiori du. fest. vbicūqꝫ reli. habētur vel corpora mortuoꝝ sūt humata qꝛ lꝫ eccl'ia ꝛ clerici in eoꝝ laude nichil solennizauit tn̄ cuius honoris sint. apud deū nescit.

¶ In fest. reli. Ad. i. ves. ā. Sancti per fidē vicerunt regna operati sunt iustitiā/adepti sunt promissiones. ꝑs. Laud. pue. ā. Isti sunt scti qui ꝓ dei amore minas hoim cōtēpserunt sancti martyres in regnū eternū exultāt cū angelis o ꝙ̄ ꝑciosa est mors scōꝝ qui assidue assistunt ante dn̄m: et ab inuicē nō sunt separati. ꝑs. Lau. do. o. gē. Heb. xi. f.

Ān. Absterget deus omnē lachrymā ab oculis scōꝝ et iā nō erit āpli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor qm̄ ꝑora trāsierūt. ꝑs. Lauda aīa mea d. Apo. 21. a.

ā. Scti ē vex lumē ꝛ admirabile ministrans lucē his q ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splendorē sempiternū in quo assidue felices letāt. ꝑs. Lauda. dn̄m qm̄ bo. ā. Gaudēt in celis aīe scōꝝ

qui xpi vestigia sunt secu
ti: et q2 pro ei⁹ amore san-
guinē suū fuderunt / ideo
cū xpo regnabūt in eternū.
ps. Lauda hierl'm. Cōm.
Eccl'i. 44. b Hi sūt viri mie quoꝝ
iustitie obliuionem
nō acceperūt cum semine
eoꝝ pmanēt bona heredi-
tas scā nepotes eoꝝ. R.
Sap. 5. c. Iusti in ppetuū viuent: et
apd dnm est merces eoꝝ.
Et cogitatio eoꝝ Apud al
tissimū. V. Ideo accipient
regnum decoris et diade-
ma speciei de manu dñi.
Et cogita. Gl'ia laus et ho
nor decus potestas et iu-
bilatio: patri ac nato spiri
tui scō. Apud altissimū.
Hy⁹ Scōꝝ meritis. V. Le
Sap. 3. b. tamini in dño. An. Fulge-
būt iusti et tāq̄ scintille in
arūdineto discurrēt iudi-
cabūt nationes et regna-
būt i eternū. ps. Mgt. or.
Presta q̄s ops de⁹ vt
scē dei genitric sēp-
q̄ virginis marie et scōꝝ
tuoꝝ quoꝝ reliq̄e in hac
cōtinētur eccl'ia nos pro-
tegant merita: quatenus
eoꝝ precib⁹ tranquilla pa
ce in tua iugiter laude le-
temur. Per eūd. Me. pri
uatim de do. et de trinita
Ad pr. An. Sanctoꝝ pcl-
bus cūctorū redde salutē
corpis et aie christe tuis
famulis. ps. Cū inuocarē
Cp. Tu in no. Hy⁹. Salua-
tor mūdi. V. Custodi nos.
An. Lucē tuā. ps. Nunc di
mittis. Ad mat. Inui. Ve
nite adorem⁹ dñz Qui in
sctis gl'iosus est. ps. Ven.
Hy⁹ Scōꝝ meritis. In. i.
noc. a. Sec⁹ decursus aqꝝ ps. 1.
plātauit vineā iustoꝝ sed
in lege dñi fuit voluntas
eoꝝ. ps. Beatus vir. aña.
Tanq̄ aurū in fornace p Sap. 3. b.
bauit electos dñs: et qua-
si olocausta accepit illos
in eternū. ps. Quare fre-
muerūt. An. Si corā homi Sap. 3. b.
nibus tormēta passi sunt
spes electorū est immor-
talis in eternū. ps. In do-
mino confido. V. Letami-
ni in domino. Lectio pma
Hodie dilectissimi oīz
sanctorū quorū reli-
quie in hac continētur ec
clesia: sub vna solennita-
tis leticia celebramus fe-
stiuitatem: quorum socie-
tate celum exultat / quo- ps.
rum patrociniis terra le- 14
tatur / quorum triumphis
ecclesia sancta coronatur
quorum confessio quan-
to in passione fortior: tan-
to est clarior in honore.

Quia dum creuit pugna
creuit et pugnātium glo=
ria/ et martyrū triūphus
multiplici passionū ador
natur supplicio. R. Ab=
Apo. 21.a. sterget deus omnem la=
chrimam ab oculis san=
ctorū: et iam non erit am=
plius: neq luct⁹ neq cla=
mor: sed nec vllus dolor.
Quoniam priora transie
Apo. 7.d. runt. V. Nō esurient neq
sitient amplius et non ca
det sup illos sol neq vll⁹
estus. Quoniam. Lec. ii.
Per grauiora essi tor=
mēta grandiora fue
re et premia dū catholica
sancta mater eccl'ia p to=
tū orbē longe lateq diffu
sa in ipso suo capite iesu
xpo edocta ē cōtumelias
crucis et mortē nō timere
magisq roborata nō resi
stendo / sed perferēdo cū
vniuersos quos agmine
inclyto carcer penalis in
dusit pari et simili calore
virtutis ad gerendū cer=
tamē gloria triumphalis
Ps. 149. inspirauit. Tu. R. Exul=
tabūt scti in gloria. Leta=
buntur in cubilibus suis
V. Epulentur et exultent
in cōspectu dei. Leta. Lec. iii.
O Uere btā mat eccl'ia
quam sic honor diui
ne dignationis illuminat
quam vincentium glorio
sus martyrū sanguis ex=
ornat/ quā inuiolate con=
fessionis candida induit
virginitas floribus eius
nec rose nec lilia desunt.
Certent nunc charissimi
singuli vtriusq honoris
amplissimas accipere di=
gnitatis coronas vel de
virginitate cādidas / vel
de passione purpureas.
In celestibus castris pax
et acies habēt flores suos
quib⁹ milites christi coro
nantur. Tu. R. Iusti aūt q̄re in
in perpetuum. In ii. noc. p̄mis
An. Dabo sanctis meis lo vesp.
cum nominatum i regno
patris mei dicit domin⁹.
Ps. Dñe quis habitabit.
An. Sanctis qui in terra Ps. 15
sunt eius mirificauit oēs
voluntates meas inter il
los. Ps. Conserua. An. Sā=
cti qui sperant in domino Esaie
habebunt fortitudinem: 40.b.
assument pennas vt aqui
le volabunt / et non defi=
ciēt. Ps. Domini est terra
V. Exultēt iusti. Lec. iiii.
Dei enim ineffabilis
et immensa bonitas
hoc prouidit vt laborum
quidem tempus non ex=
tenderet: nec lōgum face

ret aut eternuz sed breue et (vt ita dicam) momẽta neũ: vt in hac breui ⁊ exi-gua vita agones essent ⁊ labores. In illa vero que eterna est: corone et pre-mia meritorũ vt labores quidẽ cito finirẽtur: me-ritorꝝ vero p̄mia sine fine

Ps. 31. durarẽt. Tu. ℟. Letami-ni in dño et exultate iusti Et gloriamini omnes re-

Ps. 32 cti corde. ℣. Cantate ei cã ticum nouum: bene psal-lite ei in vociferatione. Et gloriamini. Lectio quarta.

Ergo agite nunc fra-tres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatẽ celestẽ: i qua scri pti sum⁹ et ciues decreti Nõ sum⁹ hospites: sed ci ues sctõꝝ ⁊ domestici dei et illius heredes / cohere-des aũt xp̄i Hui⁹ nob(vr bis ianuas apiet fortitu-do: et fiducia latũ p̄bebit ingressũ. Consideremus er go inclitã hui⁹ vrbis feli-citatẽ inquãtũ ꝯsiderare possibile est. Ut ei ꝟe est: ꝯp̄hẽdere null⁹ s̄mo suffi ciet. Dicit de ea in quodã loco sic ꝙ aufugiet ibi do-lor et tristitia ⁊ gemitus

Exo. 14. c. Tu aũt. ℟. Sãcti tui dñe mirabile consecuti sunt iter ducẽtes p̄ceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aq̃s validis terra appa-ruit arida: ⁊ i mari rubro via sine ĩpedimẽto. ℣. Ui ctricem manũ tuã lauda uerunt pariter et decan-tauerunt dñe nomẽ san-ctum tuum. In. Lect. vi.

Sap. 10. d.

Quid hac vita beati us vbi nõ est paup tatis met⁹ / nõ egritudis imbecillitas: nemo ledit / nemo irascit / nemo inui-det / cupiditas nulla exar descit / nl'lũ ibi desideriũ nulla honorꝫ aut potesta tis pulsat ambitio: Nul-lus ibi diaboli met⁹ / insi-die demonũ nulle / terror gehẽne ꝓcul. Mors neq̧ corporis neq̧ aïe ſꝫ vita im mortalitatis mũere iocũ da. Nulla erit tunc vsq̄ discordia: ſꝫ cũcta cõsona cuncta cõueniẽtia: q̄r erit oĩm sctõꝝ vna cõcordia / pax cũcta et leticia conti-nua p infinita scl'orũ scl'a Amen. In circuitu tuo dñe lumẽ est qd nũq̄ deficiet Ubi ꝯstituisti lucidissĩas mãsiões. Ibi requiescunt sctõꝝ aïe. ℣. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis dñe ⁊ eẽnitas tẽpoꝝ. Ubi. Gl'ia. Ibi. In. iii. noct. an. Iusti

Sap. 5.c. aut i ppetuu viuet et apd
dnm est merces eoru. V.
Exultate iusti. Tradide-
rut corpa sua ppt deu ad
supplicia vt heredes fie-
rent in domo dni. Ps. Bndi-
ca. An. O q gloriosum est re
gnu celoru i q cu xpo gau
det oes sci amicti stolis
albis sequunt agnu quo-
cuq ierit. Ps. Quam dile
cta. V. Justorum anime
Secundum Mattheum.

Mat. 5.a. In il. t. Uides ies turbas: ascendit in mon-
tem. Et cu sedisset: acces-
serut ad eu discipuli eius
Et rel. Om. ve. be. g. L. vii.
Mons in quo sedet dns
mystice significat maio-
ra precepta iustitie: quia
minora erat q iudeis da-
ta sut. Un tn deus p san
ctos prophetas et famu-
los suos scdm ordinatissi
mam distributione tepo-
ru dedit minora pcepta
populo: quem timore alli
gari adhuc oportebat et
per filiu suum maiora po
pulo que charitate iam li
berari puenerat. Tu. R.

Eccl. 44.c Corpora sanctor in pace
sepulta sut. Et viuet noia
eorum in eternu in gene-
ratione et generatione. V.
Sapietiam sanctor nar-
rabunt oes populi: et lau-
dem eor pnuciat ois ec-
clesia sctor. Et. Lect. viii.

Cum aut minora mi-
noribus maiora ma
ioribus dant: ab eo dantur
q solus nouit cogruetem
generi humano exhibere
medicina. Sedes aut do-
cet qd ptinet ad dignita-
te magisterii. Et accesse-
rut ad eu discipuli ei vt
audiedis verbis illius hi
etia essent corpe vicinio-
res q preceptis impledis
etia aio appropinquabat
Tu. R. Propter testame
tu dni et leges paternas
sci dei psttiterunt in amo
re fraternitatis. Q. vn
sp fuit spus in eis et vna
fides. V. Fuerut sine qre-
la an dnm et ab inuice no
sunt separati. Quia. L. ix.

Mystice etia sessio do-
mini incarnatio ei
est q nisi dns icarnat es
set huanu gen accedere
ad eu no potuisset. Acces-
serut aut discipuli non tm
loco: sed etia fide et deuo-
tione vt susciperent pace
pplo suo. Nisi eni illi ac-
cessissent: sanitas ad nos
non venisset. Et aperiens
os suum docebat eos di-
ces. Bti paupes spu: qm

ipsorū est regnum celorū. R. Cōcede nobis qs dn̄e veniā delictorū ꝛ intercedē tibꝰ sctis qrū hodie solennia celebramus. Talē nobis tribue deuotionē. Ut ad eorū peruenire mereamur societatem. V. Adiuuēt nos eorū merita qs ꝓpria ipediūt scelera excuset intercessio accusat qs actio et q eis tribuisti celestis palmā triūphi nobis veniam non deneges pcti. Talē. Gl'a. Ut. V. Justi aūt i ppetuū viuēt. R. Et sps. Ān lau. S. Justorū
Sap. aūt aie i manu dei sūt: et
3.a. nō tāget illos tormētum malitie. ps. Dn̄s re. ān. Cū palma ad regna puenerūt sācti coronas decoris meruerūt de manu dn̄i. ps.
Eccl'i. Jubi. ān. Corpa sctōrū in
44.c pace sepulta sūt: et viuēt noia eorū i eternū. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. ā. Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite i eternū. ps.
ps. Bn̄d. ān. Exultabūt sctī in
149. gl'ia letabunt in cubilibꝰ suis. ps. Laud. ch. Hi sunt viri mie. Hyꝰ. Rex gl'iose Vꝰ. Mirabilis deus. añ.
Ambrosiꝰ. Te gl'iosꝰ apl'orū chorus te ꝓphetarū laudabilis numerus/te martyrū cādidatꝰ laudat exercitꝰ te oēs electi voce cōfitentur vnanimes btā trinitas vnꝰ deꝰ. ps. Bn̄dꝰ. or. Pasqs. vl'ā. Memor. de do. et de trini. ꝓuntim. Deinde fiat alia mēo. de oct. visi. solē. Si hoc fest. infra predictam octa. eue. Ad. i. ā. Justorū autē. ps. Deꝰ in nomine. Ad. iii. ān. Cum palma. ps. Legem pone. cp. Hi sunt viri mie. vl'ā. R. ꝛ V. de cōi pluri. mar. ad omnes horas dicātur Ad. vi. aña. Corpora sanctorum. ps. Defecit. Cap.

Sapientiam sanctorū narrabūt oēs populi: et laudē eorū ꝓnunciat omnis ecclesia sanctoruꝫ Eccli. 44.
Ad nonā ān. Exultabunt ps. Mirabilia. Capitulū.

Corpora sctōrū in pace sepulta sunt: et viuent noia eorū in eternū. Eccli. 44.
Ad. ii. vs. ā. Justorū autē. ps. Cōfitebor. ps. Credidi. ps. In cōuertēdo. ps. Eripe me. ps. ps. Lauda hierusalē Chm. Hi sūt viri mie. R. In circuitu tuo. hyꝰ. Rex gl'iose mar. V. Mirabilis deus. ā. Saluator mūdi. ps. Mag. ꝗre hāc ān. ad secūdas ves. in die oīm sanctorū sup ps. Mag. or. vl'ā Cōple. vl'ā. Quādocunq

festū. ix. lec. hac die conti-
ge. differatur in crastinū:
et fiat de talibus fes. mēo.
ad scd'as ves. de reliquijs
sub silenc. nisi sit duplex
festū. Si vero aliqd festū
maius duplex vt dedica-
tio eccl'ie vel festum loci
in ij. fes. cōtige. ves. in do.
de eis erunt et solen. mēo.
de reliquijs. Si aliqd fes.
iij. lec. hac die contige. ni-
chil de eo fiat neq3 sub si-
len. neq3 i audiētia. quod
obseruetur i oībus maio-
ribus duplicib9 fes. Quo-
tidie infra octa. et in octa.
fiat mēo. de reliquijs ad
ves. et ad matu. et ad mis-
sam: siue de fer. siue d' fes.
sctōx fit serui. cū hac aña
Corpora sanctox. ℣. Exul
qui habitant. or. Presta
qs. ¶ Translatio sancti
bndicti abb. ix. lc. fiat nisi
facte fuerit i. xl. tūc fiant
hic. iij. l. et inuita. dup. oro
Intercessio nos quesu
mus dn̄e bti bn̄dicti
abbatis tibi cōmendet: vt
quod nostris meritis nō
valemus: ei9 patrocinio
assequamur. Per. Lec. i.
Cum diu gens longo-
bardorum ifidelita-
tis sue tenebris carere no
luisset/ et iugum dn̄i ferre
detractās eos q̄ ferebant
īpugnare decreuisset: ita-
liā venit nominis christi
impugnādi grā / q̄ suo eā
dn̄io subiugādi. Unde in-
ter cetera facinora sua mo-
nasterium eximij patris
bn̄dicti depopulans reb9
omnibus inhabile reddi-
dit: sicut āte idē pphetie
spū cognouerat atq3 pre-
nunciauerat: ablatis re-
bus omnibus monaste-
rium euersuri. Lectio. ij.
Hac itaq3 patrata euer-
sione et multis afflūetib9
annorū curriculis: idē lo-
cus ad heremuz redact9
cepit esse ferax q̄ pus fue
rat habitatio hoīz vsq3 ad
tp̄s clodouei regis frāco-
rū filij dagoberti. Lec. iij.
Prefat9 aūt rex cū egre-
gijs polleret moribus pe-
titiōibusq3 iustis et serui-
tio dei aptis assensū pbe-
ret: interpellat9 est a bone
mēorie leodebodo patre
mōasterij scti aniani: qd ē
situ ppe menia vrbis au
reliane vt monasteriū or
dini monastico cōgruū li
ceret sibi cōstruere i agro
floriacēsi q̄ huic petitioni
libētissime acqeuit. Lec. iiij.
Predict9 vero vir domi-
ni leodebodus i predicto

agro basilicā in honorem scti petri / et aliā in honorē btē marie edificauit: et collegit plures ad seruiendum deo sub norma regule quibus prefecit abbatē noīe nūmolū. Lc. v.
Iste aūt nūmolus lectioni studiū dans inter cetera reppit in libris bti gregorij quō btūs bndictus agonis sui cursum in beneuentana cōsummauerat puincia. Hic p reuelationē diuinā admonit⁹ misit ad dictam prouinciam: monachū nomie aygulphū / vt corpus beati bndicti trāsferret. Lec. vi.
Nō dispar huic interea i cenomanica vrbe apparuit visio vt scilicet pergētes et ipsi in eādem puinciā corp⁹ sororis scti benedicti scolastice noīe transferrent vt quos vni⁹ vite habebat spacium: simul transferendi ostenderent. Cū vo fiāt. ix. l. tūc legantur tres vltime l. de expositione euange. Nemo accendit lucernā. Cetera de cōi vnius cōfes. et abbatis
¶ Transla. scti swithuni sociorūq3 eius epor et confes. ix. lc. Cetera oīa de cōi plurī. confes. cū hac oro.
Omnipotens sempiterne deus q̄ hodierna die honorabilem nobis in bti swithuni confessoris tui atq3 pontificis sociorūq3 eius trāslatiōe fecisti da ecclesie tue in hac celebritate leticiā vt quorū solennitatē veneramur i terris eorū intercessionib⁹ subleuemur in celis. Per dñm.
¶ Trāslatio scti osmundi ē synodale celebratū: ei⁹ eñ depositio celebrat per totā puinciā cantuarieñ.
¶ In trāsla. scti osmundi ad. i. ves. A. Suscipe cum gaudio mr filiorū in osmūdi iubilo preces famulorū ps. Laudate pue. A. Cōfessoris dñm gēs collaudet tota et in scti gloriam reddat pia vota. ps. Laudate do an. Erit ei⁹ spūs terrā miserorū et iterat p merit⁹ regnū btōrū. ps. Lauda aia A. Iste domū dñi sacrat⁹ fabricauit et dispsos clericos simul cōgregauit. ps Laudate dñz qm. A. Lauda siō dñm magni cōfessoris lauda piū psulez cui⁹ est laboris quicqd tuas ianuas bene confortauit quicquid tuos filios iam letificauit. ps. Lauda hierusalem dñm. Capitulū.

Eccl'i. 50. a. Ecce sacerdos magn⁹ qui in vita sua curauit gentē suā: et liberauit eā a perditione qui suffulsit domū ꝛ in diebus suis corroborauit templū. ℟. Miles ꝛ alme pr̄ osmunde dei gregis auctor Christo funde preces et nr̄as abluе culpas. ℣⁹. Ut nos vite sedem valeamus scādere celsam. Christo. Hy⁹ Iste ꝯfessor. ℣. Amauit. ā Confessor dn̄i p̄cibus succurre plebi. Ut vicijs vacui valeant tibi cōsociari Et tua quos reperis solēnia p̄uenientes. Tu ppl'i doctor fac vt te cōcomitētur. ps. Magnificat. Or̄o.

Deus cuius antiqua miracula etiā nr̄is tp̄ib⁹ ad tui nōis magnificētiā ac laudē et honorē scti cōfessoris tui osmundi chorruscare sentimus: cōcede ꝓpicius vt cuius cōmemorationez colim⁹: ei⁹ intercessionib⁹ ꝛ in pn̄tisecl'o te glorificem⁹ et in futuro te perfrui mereamur. p. Inuita. Ops dn̄s laudet trinus ꝛ vn⁹. Qui dedit osmūdo celestia regna btō. ps. Ueñ. hy⁹. Iste cōfessor. In .i. noc. āñ. Natus mox renascit osmundus fonte lotus a cūctis piaculis effect⁹ mūd⁹ totus. ps. Btūs vir. ā. Adolescentes ꝓfugit scola literali et tyrōes superat arte militari. ps. Quare fre. Añ. Iuuētutis terminos prudens trāsigebat neq꜡ cōtra spm̄ caro p̄ualebat. ps. Domie quid. ℣⁹. Amauit eum. Lectio prima.

Peruenimus duduz noua solennitate dies natalitios saluationis btīssimi presulis osmūdi festiuū celebrādo natalē tamq꜡ illucescente nobis translationis sue venerāda celebritate quasi nouā eius in mūdū natiuitatē cū pleno cleri ac plebis iubilo solenniter renouam⁹ Hodie nanq꜡ deuota mat' sarisburiensis eccl'ia dulcissimū alūnū: quē intra sua viscera plurimo annorū defluxu ab humano aspectu recondidit hodie glorioso ei⁹ corpe i sublime translato desideratā diu gētib⁹ palā ꝓfudit i lucē Et quē quondā vt granū mortificatū cadēs in terrā suscepit deinceps multiplici miraculorū fructu grauidata hodierna tandē die apto vtero edidit:

sctoꝝ͂ꝗꝫ cōfessoꝝ collegio aplica pridē auctoritate ascriptū sub veneratiōe cōgrua demōstrauit. R. Presulis osmūdi celebrem⁹ festa iocundi: q̄ pi⁹ prudens hūilis sobriusꝗꝫ pudic⁹. Expletis curs itrauit gaudia luc. V. Auxit p merita sibi tradita q̄nꝗꝫ talenta. Expletis. Lc. ii.

In sacre trāslatiōis festiuitate assistimus: ⁊ tn̄ nouiter mundo exortum sctm̄ reuerentes natiuitatis vocabulū vsurpam⁹. Sed quorsum forsan obiicit spectat hec rerū cōfusio. Quid sibi vult in reb⁹ variis tam patēs abusio noim: Rursū si stupēdū videbat principi iudeorū hoiem nasci cū scit senex q̄ fiducia ducamur credere ex vtero natum ac demū fonte renatū post morte renasci: Uex si i hac re ꝓpetates discurrere docuerimus ꝓpaginis naturalis facile trāssumentium licētia psuasū rei arbitramur iā mysteriū apō nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igit diligent euiscerare parabolā istā interiꝗꝫ qm̄ pn̄ti die prolatis almi viri reliquiis ad gl'iosum in quo pausat scriniu: quasi ad tripudia noui part⁹ ꝯcurrim⁹ delectet q̄so delectet ꝓ fescēninis sedulo intermiscere organa / diuine laudis. R. Ecce sacerdotē cuius prudētia sanctū Suffulsit tēplū xp̄i stabiliuit ⁊ edē. V. In vita placuit domino plebem benerexit. Suffulsit. Lect. iii.

Ut ergo a primordio cunisulis gn̄atiōis initiū sumam⁹: opꝫ vt post q̄ꝫ intellexerimus matrē hui⁹ fecūdi germis ecclesiā sanctā in cui⁹ viscerib⁹ deuotissim⁹ p̄sul redeuit hūa: t⁹ deū q̄ꝗꝫ q̄ sol⁹ s̄m apl'm administrat semē tā egregii repullulaminis patrē credam⁹. Cui⁹ imensa bonitas vbi de spū btissimi p̄ris nouo iter supos collato tunc celū ditauit: volens ⁊ i terris de mortificato grano fructū facere exiit seminare semen suū spargēs i terra bona hoc semen magne vbertatis corpus videlicet scrissimi viri miraculis copiosum De quo semie ꝓphetā nō imerito locutū fuisse putādū est cū virū metuētē dn̄m in psalmis descripsit

Beatus vir qui timet dn̄m in mādat{ ei9 volet nimis Potēs i t'ra erit semē ei9 Potens vtiq3 erat hoc semen: dū intra occulta sub terranee mſicis recepta-cula voluebat. Potens in q3 ad demones abiiciendos: potēs ad morbos depellendos / potēs q̄dē suo suffragio ac nostris q̄tislibz merit{ gr̄a3 dei abundare facere in nobis. ℞. O p̄sul nr̄ tecū decet gratulemur q̄ mūdo moriēs non desinis esse sacerdos Celesti vita frueris p scl'a cuncta. ℣. Jā cernis xp̄m p̄ris a dextris residētem. Celesti. Gl'ia. Cele. In. ii. noct. ā. Uir effect9 ꝓspere neustriā regebat tandem ptes āglie potēs defendebat all'a all'a. ꝑ. Cū iuo. ā. Utrobiq3 regia iura dilatauit ac in pace solida cūcta reformauit. ꝑ. Uerba ā. Sed et dom9 dn̄i maxim9 zelator pluris bn̄ficii larg9 est fūdator. ꝑ. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Justū de. l. iiii. His pleni9 deuotissime ce t'a tā mire ꝓpagatiōis secreta pādamus: Hacte nus didicisti q̄ sctā cesarisburgi ecclesia: preclari pōtificis osmūdi corpore tāq3 virili semine fecūdata ē. Uerū q2 iuxta istituta nature non mox suscepto semie s3 multo ꝓgressu tēp9 ɔualescit in pfectū ita meritū bti viri successiuis miracl'orū signis cepit indies fideliū mētib9 mag{ inotescere. Ac sicut materia illa semiaria frequēti sui alteratiōe cert{ labētib9 dierū curriculis nūc lactea post sāguinea demum i modum masse carnea / ac postremo apte figurationis lineamenta vt spūs vitalis eā iformet suscipe indicat: pari ordine sustinuit dn̄s paulatim crescere sctm̄ suū ac eo nōdū de corde terre leuato q̄tidiana pene nouitate signor̄ accurrēt{ populi multitudie vter̄ matris in quo tāto tempore repausauit vberi9 ḡuidari cōstituit. ℞. Proposito plebi magna v̄tute petenti. Sacra manus dn̄i subueniebat ei all'. all'. ℣. Ut dauid ē vnct9 vt aarō est ipse sacerdos. Sac. lc. v. Iam intellecta fecūditate matris supest vt supiorē ordinē nature nr̄o proposito adaptemus Tunc enim sancta sarisburiarū

eccl'ia lacteo tm̄ coagulo
foueri visa est/qm̄ btā dei
genitrix cuiꝰ cādida vgi:
nitas lactei dulcoris simi
litudinē habet sola ipsius
eccl'ie patrona constituta
est. Sed vbi etiā per meri
ta sacerdotis sui: cui quō
dā incūbebat immolando
carnē ꝛ sāguinē xpi: pctā
ppl'i expiare non cessauit
altissimꝰ ꝯferre lāguidis
beneficia sanitatis: ex inde
post dignā venerationem
rutilātissime dei matris
cepit etiā atq; etiā corpꝰ
gl'iosi pōtificis ab innūe:
ra plebe deuotis affectibꝰ
visitari. Ita quidē effectū
est: vt btā vgo/cuiꝰ inesti
mabilis cādor ab hūanis
neqt cōprehendi obtutibꝰ
peculiarē ppl'i deuotionē
ad relictam i terris mas:
sam carneā fui sui osmū:
di ꝓ repēdio nō indigno
transtulerit. ℟. In regū
quondā cōspectu magni:
ficatꝰ. Nūc imortali gau:
det cepisse corona. ℣. De
seruire deo malens q̄ re:
gna tenere. Nūc. Lec. vi.
Cū tandē cōtinuata fre:
quentia signoꝝ in eiꝰ ma:
gnitudinis molem excre:
uit vt absq; duritia san:
cti tanta virtus diutius
celari non posset: cepit su:
per his semel iterū atq;
iterū sedes ap'lica ꝯsulta:
ri. Sz tot heu annis totq;
ꝑcedentiū tꝑibus tū igna
uia/tū negligētia multo:
rū qui sollicitādum missi
sunt id negociū taētsi pla
ne satis īstructū ꝑ īfecto
dimissū est vt a capite de
nuo sepe resumere infor:
mareq; ꝓcessum obliuio
tꝑm medioꝝ compulerit
Deniq; postq̄ ex integro
recētius superioris vite: ac
miraculoꝝ testionūs au:
ctaq; indies fama pōtifi:
cis/nichil materie seu for
me qđ tāte rei pōdus exi:
gebat: deesse videbat no:
uissimis diebꝰ istis anno
videlz q̄dringētesimo q̄n:
quagesimosexto sup mil:
le felicis recordatiōis ca:
lixtus papa tertius pri:
die nonas decembris: de:
cretū future canonizatio
nis legitime promulga:
uit. Quo quidē die proui
dētia diuina magisq̄ for:
tuitu id accidisse arbitre
mur: vt is dies q̄ osmun:
dum deposito carnis one
re incolam fecit in celis:
idem interuolutis pluri:
moꝝ annoꝝ curriculis
primus eū iudicante ec:

clesia iudicaret pro sãcto venerãdum in terris. R. Confessor chri felix feliciter audi nos: tibi deuotos laudiqꝫ tue famulantes. Ad impetrandã veniã ꝓ crimine nro. Quesumus vt nobis celit⁹ obtineas. V. O pater osmũde clarũ decus vrbis et orbis seruorũ gemit⁹ tristes tu suscipe clemẽs Ad impetrãdam. Gl'ia. Quesum⁹. In iii. noc. an. Comes factus sagle cũ successit pri cuncta dat ecclesie bona sue matri. ps. Dñe quis ha. an. Postremo dorsetie nact⁹ comitatum spreto mũdo trahit ad ꝑsulatũ. ps. Domine in vir. an. Jã celestẽ obtinẽs pastor prelaturã seruis tuis impetres vitã permãsurã. ps. Dñi est terra. V. Just⁹ vt pal. Lc. vii.

Statutis ergo proximis ex tũc calendis Ianuarii ꝓ termio tãsancti opis ꝑficiendi. Prefatus roman⁹ põtifex: quẽ antea grãdeua senectus ac decrepita imbecillitas incuruabat mirũ i modũ instãte ꝑfixe celebritatis die speciali (vt pie credit) osmũdi patrocinio repente cõualuit: ita vt stupentibus cũctis q̃ cõtinuã ei⁹ inualitudinẽ expertã habuere diuina officia ceteraqꝫ tãta necessaria mẽte roboratus et corpe propria in persona solẽniter execut⁹ sit. Verũ q̃d multis ista strinxerim⁹: sufficiat i ei⁹ laudẽ vel id presertim ceterorꝫ pace sctõrum audacter ꝯfiteri nõ facile repertũ ꝓ quo de⁹ tot cẽtenariis annis tãqꝫ indesinenter curã populi operat⁹ sit. R. Ante deũ magnas vrtutes opatus est osmũdus sctũs: cuius doctria salubris. Cũctas ecclesias illustrat in orbe fideles. V. Mũdum contẽpsit iã celica regna subintrat. Cunctas. Lectio. viii.

Interea sancta sepefata sarisburiensis ecclesia tãq̃ grauidissima parẽs vicina partui plurimis pũctionib⁹ et pressuris affecta / itẽqꝫ cupida videndi scti: plebis pondere fatigata / anteceptum hodierne festiuitatis officium illud hieremianũ ꝓpheticũ iugiter ingeminando / clamauit ventrẽ meũ doleo: ventrem meũ doleo / acsi apertius voce queribunda dixisset. Satis ne

michi soli est plusq̄ trecē-tis annis anxiā et doloro-sam hoc op⁹ gēiture mee nobile op⁹ clā intra visce-ra ꝯtinuisse? Uidere cete-ras sponsas regni q̄ſ expe dite pignora sua edidere videre inq̄ eas videre et me. Ego earū aliquas ge nerādo pueri: sed ab eis pariēdo puēta suꝫ. Qđ sa ne intelligens nobilis vir richardus de bellocampo q̄ eiusdē tunc ecclesie ma gno fungebat̄ sacerdotio adiunctis sibi decano ac f̄ribus paratissimis eiuſ-dem loci canonicis more vigilātissime obstetricis nō tā prudēter obſuauit q̄ accelerauit tp̄a partus quorū impēsis deuotione ac industria elaboratū est citra eūdē annū ferē ca-nonizatiōis: decimo septi-moq̄ kalēdas sextilis trāſ latio ei⁹ solēniter cōpleta est. Cui siquidē festiuita-ti copiose intererāt ꝑmas totius ꝓuincie p̄sules ac p̄ncipes regni. cū inferio-ris plebis multitudīe ad mirāda. Rn. Infirmos curat / cecos ac debilita-tos membris consolidat partim genus oē doloris Donat ei dn̄s vt remoue-re queat. Vers. An febris an pestis / an sit pressura parentis. Donat. Lectio ix.

Iste ē dies ergo fratres dilectissimi expectate le-titie: dies exultationis / terminus meroris: p̄nci-pium cōsolationis nostre Hodie nanq̄ apertis visce-rib⁹ terra ꝓtulit ꝯfessorē hodie oīm mūdū tanq̄ mū-do iterū exortū gaudem⁹ hodie capsam reliq̄a ex ei⁹ quasi cunabula noui na-scentis deuotis gressibus frequentamus ad postre mū: vt tuā venerāde pon tifex sctitatē familiarius alloq̄remur percūctanti-bus iā nobis quo s̄mone hodierne celebritatis tue officiū aptius ꝯcludam⁹ nichil vtilius decretū oc-currit vt oīpotētiā dei in vita tua laudabili ac mi-raculorū gestis admiran dā colendāq̄ deuotis pre conīis attollamus. Eius nāq̄ gratia ex fragili vm bratiliq̄ mundana pōpa ad electū sacerdotiū vo-catus es: ei⁹ virtute sctis ꝓfuisti opib⁹ ei⁹ potētia clarissimis post mortem signis effulseras. Eya er go iam magne sacerdos agnosce hāc prerogatiuā

virtutis tue vt ceteris more plorantis rachelis desinentibus aliquando cosolari filios suos tu nunquam expetita suffragia peccatibus ipertiri cessaueris esto quam ammodo supplex quesumus pro populo et pro ciuitate ista interuentor assiduus pacem obtineas languores cures / nephandi reatus maculas tergas: quatenus tandem tecum i beatam translati regem huius temporalis celebrare translationis tue fructum in eterni patris conuiuio suauiter degustemus. Tu. R. Miles et alme pater. vs. Ad ves. V. Ora pro nobis beate osmunde. R. Ut digni efficiamur. vs. In laudi. A. Hic osmundus refugit regentis honorem dei domus eligens preferre decorem. ps. Dominus reg. An. Sanctus iste stabilis in confessione: mercedem promeruit celestis corone. ps. Jubilate. An. Ob decus ecclesie multum vigilauit deum solum sitiens carnem macerauit. ps. Deus deus meus. An. Benedicta neustria tale fundens donum: o quam felix anglia hunc habens patronum alleluia alleluia. ps. Bndo. An. Qui cum sanctis omnibus regnas nunc osmunde pro nobis orantibus deo preces funde alleluia. ps. Laudate dominum de celis. Ch. Ecce sacerdos magnus. Hy. Jesu redemptor oim. vs. Justus germinabit. An. Prudentem seruum te constat et esse fidelem quem deus in plebem prefecit iure regendam: tunc tritico verbi vacuas aias satiasti: nunc hoiem totum ne cesses reddere sanum. ps. Bns. Oro. Deus cuius antiqua. Ad primam an. Hic osmundus. Ad tertiam an. Sanctus iste. Captlm. Ecce sacerdos magnus. vs. Cetera omnia de communi vnius confessoris. Ad. vi. an. Ob decus ecclesie. Ch.

Quasi stella matutina in medio nebule et quasi luna plena in diebus suis lucet / et quasi sol effulgens: sic ille effulsit in templo dei. Ad nonam ana. Qui cum sanctis omnibus. Chm.

Iterauit orationem volens ostendere virtutem dei qui fecit nobiscum scdm misam suam. Ad secundas ves. an. Hic osmundus. ps. fer. Cab. Ecce sacerdos ma. vs. R. Confessor christi. Hy. Jesu redemptor. V. Justus germinabit. ana. Salue celeberrime pf cle

ricorū osmunde sctissime lumen cōfessorꝝ: dele tuis ꝓcib⁹ ppetrata male memori i celestib⁹ nr̄i sp vale. ps. Mḡt. oño vr̄ś. ¶ In cōmēo. scti osmundi. Lcō. i.

Commemorantibus nobꝫ sedula deuotionis merita beatissimi cōfessoris osmūdi libeat tāte sctitatis normā ex ordine cōtemplari: vt pariter domus annuēte collibeat mores ac vitā ipsi⁹ pro nostris virib⁹ imitari. Proponim⁹ igit̄ tibi pricipiū o nobilissima indoles iuuenū in osmūdi nr̄i auspicijs ducēs te ad adolescētie tue felix ac expeditum itinerariū. Audi ergo cū eo libēter ꝓcepta patrum vaca scolis/fuge petulantiā/atqꝫ audacter semp tn̄ sub timore dn̄i iduere fortitudinē tuā. Cumqꝫ in virū adoleueris / teqꝫ sors collegio forsan militari ascripserit. Habes hūc magistrum milituꝫ patronū iuste bellantium: sub quo disces militare nō esse peccatū dū ipsius more deo religionē pricipi fidelitatē patrie custodiā prona mēte reddideris. Lcō. ij.

Accepimus iam tāti patris exēplo instructionem rei militaris: deinceps qd virū dei deceat audiam⁹. An iudicē aut assessorem cōstituit te ppl's tuus. Ergo quasi vnus ex eis non te attollas non superbias nō minorē concutias. Ita magnum iudicaturus vt paruū nollis acceptor esse psonarꝝ. Porro iste sanctus iā et nataliū iure regio sanguine secularisqꝫ policie prerogatiua princilpis latere quotidie honorari, pmeruit: a plebeis tn̄ questibus/pupillorum ac viduarꝫ lacrimosis aurē pietatꝭ nō auertit. Lcō. iij.

Quid sacerdotiū eius repetimus: qd elemosynas qd ecclesiarū clericorūqꝫ dotes: qd cim prorſ⁹ abiectionē tpaliū cōmēdam⁹: ista mire sctitatis sue indicia sūt. Quare insūma recēsentes totius vite seriē tāti ꝯfessoris plane recognoscimus ꝙ oī tpe duxit eū dn̄s p vias rectas deditqꝫ illi scientiā sctitatis/qua regnū dei dignissime mererct. Tandē vbi in vinea dn̄i opator assiduus multiplicatis talentis fidelissim⁹ seruus probat⁹ est iuss⁹ itrare i gau

dlum dn̄i sui tradidit celo aīam: terre corp⁹ miraculis gl'iosum oīs hūani lāguoris ideficiētē: ac expeditissimā medicinā. Prestante eo quem cōstanter confessus est domino iesu christo: q̄ cū p̄re ꝛ spū sancto viuit rex et sacerdos in eternū amē. Ad ves. a.

Pastor pi⁹ ad greg' gaudiū: egris prestat vite solatium confractis membris cōfert subsidiū: et visus cecis p̄bet refugium exultās gaudet mr̄ p̄ filiū q̄ tali partu floret vt liliū. ps Magnificat. Oratio.

Deus q̄ btm̄ osmūdū pōtificē tuū a seculi militia ad celestē reuocasti: cōcede nobis/ vt mundanis abiectis desiderijs bona celestia capiamus. Per dn̄m. Ad matut. an.

Bone iesu osmundi meritis tu nos mūda mundi piaculis ꝛ cōcede vt grex s maculis peccatorum viuat icolumis. ps. Bn̄dict⁹.

In die. s. osmundi ad mis.

Gaudeamus omnes in dn̄o diē festū celebrātes sub honore sancti osmundi confessoris de cuius trāslatione gaudent angeli et collaudant filium dei. ps Exultate iusti i do. Or.

Deus cuius antiqua miracula etiam nostris t̄pibus ad tui noīs magnificētiā ac laudē et honorē scti cōfessoris tui osmūdi choruscare sentimus: concede propiti⁹ vt cui⁹ cōmemorationē colimus: et in p̄senti seculo te glorificemus/ ꝛ in futuro te p̄frui mereamur. Per.

Epla. Ecce sacerdos magnus qui in vita sua. Gr. Dn̄e preuenisti eū. Alla. ℣. Elegit te. Sequentia.

Gaudeamus in messia veritate vita via beatorum gloria.

Dies festus celebretur quo osmundi decantetur honor et memoria.

In solennizatione cū cōmēoratiōe: cui⁹ celice p̄sone stant cum reuerentia.

Et collaudāt natum dei qui vt finis omnis spei ex munificentia.

Hunc osmundum cōfessorem parentela clariorē illustri prosapia.

Ortum fecit quem virtutum. preter militare scutum insigniuit gratia.

Prudens potēs tempe-ratus spe et fide robora-tus preeminet iustitia.
Et ꝑpollet charitate/qui bus armis deitate datis vicit vitia.
Fastū rixam ⁊ liuorem auariciam/torporem/gu lam luxus iacula.
Sternit/sedat/delet/pel-lit/fugat/extirpat/refellit miles absq₃ macula.
Gemmas terras vestes aurum:seq₃ pater hic the-saurum ponit in ecclesia.
Illis decorauit chorum sed de se miraculorū sem-per fluit copia.
Claudis gress⁹ cecis vi-sus/mut⸫ lingua/mestis risus/leprosis mundicia.
Uita mortuis donatur/ et auditur qui precatur/ illum cum fiducia.
Ergo ꝑsul es btē ⁊ deꝑcā tib⁹ da te nob̄ ad solatia.
A peccatis nos emūda/ claritatisq₃ iocunda intre mus palatia.
Uas et lampas sanctita tis/pacis semper clarita-tis/dirigebat federa.
Nostre matris ardēs ze lo lucis fulgens nūc in ce lo/decorauit opera.
Presular⁹ hic honore dei plebis ⁊ amore:fama cre uit lucida.
Sidus tale sibi datū/ce-lū gaudet fore natū:gau-det et domannia.
Carnē freno castitatis/ vas vt esset puritat⸫:edo-mare studuit.
Laudem eius digne tol lit/quem laudare non de-sistit/colit hunc ecclesia.
Sarū iacēt sinu matris/ eius ossa iacta sacris:cla-rent hunc miracula.
Inter sanctos numera-ri/et in luce collocari pro-meretur gaudia.
Hic egenos releuauit/ci bo potu satiauit:nudis ve stem tribuit.
Prudens pius cast⁹ mi-tis palmes crescens vere vitis:virtus eius claruit
Deprecemur hūc patro nū/vt ascendens dei thro num:prece sua meritis.
Nos q̄ culpa sumus rei sorti iungat summe spei: saluet et ab inferis.
Iesu christe tristi nece/

¶ Alia sequētia in oct. die.

Almi patris nunc os-mundi/attollamus mente mundi / laudes et preconia.
Ipsum pie deprecemur in hac die veneremur : il-lius solennia.

nos osmūdi pia prece/ sal
uos duc ad gaudia.
Et muniti sctā cruce/ ꝑ-
fruamur tua luce: ꝑ eter-
na secula. Scdm matheū.
Mat. 7.d. In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Homo
quidam peregre. Offert.
Ueritas mea. Secreta.
Munera nr̄a q̄s dn̄e
meritis et interces-
sionib⁹ munifici confesso-
ris tui osmūdi sanctifica
vt in filij tui dn̄i nostri ie-
su chr̄i corpus ⁊ sanguinē
cōuertant: ⁊ ad nostrarū
proficiant salutem aīarū.
Per eūdē. Cōio. Beatus
seruus quem. Postcōio.
Sumptis dn̄e muneri
bus sacris te suppli-
ces deprecamur: vt eorū
virtute roborati/ beati os-
mundi confessoris tui at-
q̄ pōtificis imitemur ex-
empla: et ad gaudia per-
ueniamus eterna. Per.
¶ Scd̄a die lec.i. de mira-
culis glı̄osi cōfes. et legāt
per octa. qn̄ a fes. vaca. cū
regie chori: vt fes. marga-
rete vg. ⁊ fes. marie mag.
que fiūt cū reg. cho. Lec.i.
Postq̄ trāscurso p̄sen-
tis vite stadio glorio
sus sarisburiensis ecclesie
ātistes osmūdus ad sup
ne p̄rie brauiū deuotissi-
me aspirasset: mox osten-
sis ꝑ ei⁹ suffragia inume-
ris miraculorum signis
haud diu latebat hoīes ī
terris q̄ri eū ops faciebat
in celis. Nā si de oīm mor
borū gn̄e cui p̄ualuit: si de
furiosis ⁊ mēte alienatis
q̄ q̄plurimi ab eo curati
erāt: si de claudis et cecis
si deniq̄ de vnda submer
sis/ ac alijs varijs īfortu-
nijs vita functis ad locū
sepulture ill⁹ p̄stine inco
lumitati restitutis ꝑ sin-
gula dicerem⁹ facili⁹ nos
tēpus q̄ copia finiret. Ha
bētes igit̄ multa ⁊ multo
equidē plura q̄ hui⁹ cele-
britatis officiū dicēda pa
titur pauca de his mira-
bilib⁹ q̄ dn̄s fecit et osten-
dit nobis eccl'iasticū mo-
rē debite exeq̄ntes fideliū
aurib⁹ ī mediū ꝓferam⁹.
Erat ī veteri bur (Lc.ij.
go mulier quedā agatha
noīe: que dū fouendi dili-
gēter ifantuli sui ꝓ mat-
nali officio curā haberet:
subito arescētib⁹ mām̄is
nichil ī eis lactis inuenit.
Et qm̄ muliercule nimie
paupertatis onere presse
ↄducēde nutricis/ aut cu-
iuslibet cōparandi nutri-

mētil facultas non affuit liquore tm̄ ceruisie (vt ipsius patrie por⁹ est) septē dieb⁹ puerū suū cogebat alere. Uidēs tādē inutili pastu puerū suū deficere / ac de salute ipsi⁹ desperare: mēoꝛ meritoꝝ p̄sulis osmūdi audacter ad ipsi⁹ sepulchꝛū confugit: illicq̄ꝫ diuinum auxiliū hac voce q̄rula flebiliter iploꝛauit. Dn̄e deus qui formasti puerū in vtero meo: et dedisti ei vt hāc lucem videret: ob amoꝛē osmundi pontificis: da michi opoꝛtunū illi auxiliū ne pereat. Adiūcta ilico oratione dn̄ica vix ea cōpleta / mirū in modū adeo turgentia vbera sua lacteq̄ꝫ copiosa redundabant: vt tā felicē se matrē ɔgaudēs deo ac btō confessoꝛi gr̄as agēs domū voti cōpos cū gaudio remearet. Lectio. iii.

Iordan⁹ cleric⁹ tā egra q̄ꝫ defoꝛmiori molestia / multo tp̄e affectus est: vt labijs illius ad vnā ꝫ fere aurē cōtractis: ⁊ loquēdi officiū et edēdi masticādi ve necessitatem maxima quidē ex parte pdiderat. Hic autem cū nulla medicoꝝ arte sibi poterat subuenire demum ad sepulchꝛū bti viri oꝛonib⁹ insistens quodā osse putrido quod nouo et inuiso moꝛe alteri maxille super excrescere videbatur / in eodem loco ptotinus liberat⁹ est. Quo facto omnis decoꝛ ⁊ habitudo faciei restituit recti sermonis modulus dat: edēdi īstrumēta libere largiūt. ¶ Alio die. L. i.

Languidus q̄dā quē īueterata paralysis diutissime incuruabat / aliquādo ex longinquo ad cesarisburgū moꝛe vage mēdicitatis aduect⁹: coact⁹ est vrgēte inedia post breue dimisso hospitio ad poꝛtam lāguidoꝛū se trāsferre illic cum ceteris victui suo necessaria mēdicatum. Huius quem diximus lāguidi mēbꝛoꝝ tātus stupoꝛ vitā oēm ⁊ sēsū ademit / q̄ ad ignē applicata neq̄ꝫ vim ardoꝛis nec ferro confixa cruoꝛis exitum aut cruciatū aliquē sentiebat. Cui⁹ deniq̄ꝫ notoꝛie ībecillitatem aliq̄ ipsius vꝛbis incole pietate laudabili compatiētes locū ī quo elemosynas petituris de moꝛe cōcedūt: ne canib⁹ aut ceteris be-

istius non valenti se defendere noceretur: quadam clausura ex vngulis facta sepe vallare fecerūt. Lc. ii.

Vir iste post biēnalē ꝑpe ibidē expectationē clara voce protestatꝰ apparuisse sibi in visione osmūdum episcopū iussa ipsiꝰ pluribꝰ patefecit ꝓ recuperāda sanitate ad tūbā ipsiꝰ debere se deferri. Et licet aliqd ꝑmū tāq̄ ꝓ vano somno hominē deriderēt/postea tamen re secuta operibꝰ credere ꝯpellebantur Impetrato igitur tandem vt cuiusdam viri vehiculo iiectus / abhinc manibꝰ et brachiis hoim vt q̄suorū actuū destitutus officio stare aut ꝑgere non posset donec ad sepulchrū bti viri ꝑuenire tur sustētatꝰ est. Innixus ergo lapidi et fiduciā habēs in dn̄o sequentē noctē cum vigiliis cū oronibus ibidem deuote transegit. Mane aūt facto surgit eger: nō tñ eger/ sz plenissime redditꝰ sanitati/ q̄ ad monumentū i momēto/ꝑ se mirabiliter erectus: ac cōsequēter de loco in laudē dei multis cōcomitātibus ad altare ꝓcedēs ipsum deum in sui curatione mirabilem predicat in factis suis. Lectio tertia.

Fuit in eadē vrbe femina q̄dā alicia noīe/q̄ cecitatis īfortunio per triennīū laborabat. Hec cum multa loca sctōꝝ deuotis gressibꝰ visitasset/ semꝑ ī eodē statu ꝑmanēs qualis exiuit/talis reuersa ē. Volēs ergo ońdere deus mulierē ipsam intus hr̄e qđ foris q̄siuit: fecit venire in mētē suā ad tumbā osmundi prodesse soluere vota. Qđ cū fecisset mox ibi optatum visum miraculose suscepit. ¶ Dominica infra octa. Lctō ꝑma.

Henricꝰ ꝑmū sarisburiēsis decanꝰ postea baiocēsis eṗs quedā ī domo sua seruitorē habuit ruptura intestinorū q̄ ad bursā viriliū descēderunt ꝑgrauatū mirabilit̄. Tanta fuit in hoīe huiꝰ casus molestia vt ꝑter ineptū loci gibbositatē ob quā incedere nō possz/ etiā tenuis pellicule que pōderosa viscera continebat ruptionem indies formidabat. Quid plura? Vis egritudinis pluribus nota est: sed ipsa curandi via nos

ua et inaudita est. Lec. ii.

Ueniente hoīe in tēplum dñi ad monumētū glīosi ꝯfessoris decubante/ post vigilias vnius noctis re= uersis intestinis locū suū oīs ab eo euanuit egritu= do. Mira res. ascendente ad te dñe orōne viri: meri tis btī osmūdi ascendunt et viscera/ oīs fractura et eruptio solidatur. Ascen= dit īquit ad te oratio sua/ ꝛ descendit super eū mise ricordia tua. Lectio tria.

Et aūt maiora repeten= do de morbis ad mortem de morte ad vitā sermonē vertamus ex ore īfantiū et lactētiū: q̄ aq̄s demersi meritis osmūdi multi nu mero restituti sūt celebri= tatis nr̄e laudē duximus cumulādam. Dū adhuc corp⁹ mēorati pōtificis in veri castro pausaret: pu= ella paruula per fontem quēdā ibi soliuaga transi tū faciēs in ipsum casua= liter labebatur. Lect. iiii.

Deniqꝫ cōperta re ip= sa ex abisso leuata / non tam frigida q̄ secun= dū legē vere mortis rigi= da et exanimis ꝑ astātiū iudiciū reputata est. Cu= ius quidē rei signum vi= debatur q̄m calidis post ea indumentis circunuo luta est: atqꝫ ad ignem va riis attrectationib⁹ ab ho ra nona vsqꝫ ad vesperaꝫ sepeversa in eadē habitu dine permansit: ꝛ nō erat in ea neqꝫ vox neqꝫ sensus Cumqꝫ iam tunc multi de exequiis tantūmodo cogi tarēt: parētes tñ et nutrix eiusdē sobolis quorū icu= rie tā miserādus casus a= scribi videret: post q̄ oīa extrema inutiliter tentas= sent tādē beatissimo cōfes= sori cū multis deprecatio nibus lachrimas ingemi nant. Tu aūt. Lectio. v.

Mirū in modū cū noctu media matutina ꝓmū so nuit officiū ecclesie cathe= dralis ad ingentē conso= lationē astantiū, ꝓles ipsa se aliquātulū mouere vi= debatur. Sed heu mox in priorē mortē (an extasim dicā nescio) resoluta tam ꝑseuerādi parentib⁹ cau= sam dedit: q̄ fuit gaudiū illud breue. Lectio sexta.

Illucescēte igit aurora/ deferūt ad ecclesiā exani= me prorsus vt visū eis est corp⁹. ipsoqꝫ interea ad se pulchrū btīssimi presulis collocato supra petraꝫ ad

piscium instantias illico se conuertunt. Et ecce mox puerula oculos aperiens/ alacri fronte manum ex= ga nutricem porrigens pa= lam oibus subridere visa est. Ex quo die paulatim integre conualescens: vi= xit feliciter annis multis Quis ergo nisi incredul⁹ maximũ non miretur mi raculum. Ad gelidi mar= moris tactũ animã posi⁹ redire q̃ ignis naturalis calore? Sed hoc totũ non credim⁹ alia re esse factũ nisi vt manifestentur ope ra dei volẽtis mirificare sanctũ suũ. Qñ fes. s. osmũ di sab. cõtige. tunc in do. sequenti legantur iste sex lec. vel in trib⁹: et fiãt me= die lec. de. s. kenelmo rege ꝛ marty. Et quando do. a festo vacauerit: tunc legã tur lec. sex vel cum exposi tione euãge. Homo quidã peregre. vel euangel. Vi= gilate quia nescitis. Et le= gantur alternis vicibus.

¶ Sexta die. Lectõ prima.

Cum ex augusto au= gusti cesaris burgo ad spatiosum amenitatꝭ campũ sarisburiẽsis ecclia cũ suis mistris sicut deo placuit trãslata est: corp⁹ gloriosi cõfessoris osmun= di qđ superiori loco cẽtũ ac viginti ãnis miraclis cho= ruscãs redeuit tanq̃ p̃ci= pu⁹ ipsoꝝ thesaur⁹ nõ po= terat post terga relinqui. Ad cui⁹ deniq̃ monumẽ= tũ nouũ videns indies eo frequẽtiora miracla quo natura loci ad consuetio= ra in paruulis p̃sertim vt sunt icauti disponebat in fortunia. Nã cũ vet⁹ illd castellũ sup edita et mon tana fundamẽta ꝓmine= ret cõstitutũ hec profecto nouella ciuitas in loco de missiori et aquoso varijs torrentibus ac fluuijs vi= cari distincto notorie sita videtur. Ex quo ꝓculdu= bio sepenumero accidit: vt paruulis etas dubijs exposita casibus vim ibi aquarũ exũdãtiũ etiã ad multoꝝ (vt visum est) ite= ritũ miserabiliter experi= rentur. Sed si intelligas quotiens hoc infortunio lapsis virtus hui⁹ sancti ad vitam resuscitauit fa= teberis plane non esse an te lectum id alijs sanctorũ totiens contigisse. Lec. ij.

Puer quidam apud no= uam sarisburiam in vico cui nomẽ est itermisabilis

flumē mersus: cū ex aq̄s leuabat inuēt⁹ est sine vllo signo vite. Hic ad tumbā btī osmundi (ita enī ab incolis appellari cōsuetū est) circit horā sextā post meridiē adductus: orantib⁹ itēr amicis vsq; post noctis mediū exanimis iacere vis⁹ est. Inc primā autē horā extūc et scđam exaudita est orō deprecātiū / ipso ibidē puero vite pristine restituto. Ali⁹ q̄z puerul⁹ duor etatis ānorū in quodā alto et rotundo puteo iuxta mansionē pr̄is sui pfundis aq̄s absorptus bias aut circiter horas vndelibet inquisitus: tandē ibi inuēt⁹ mortuus extract⁹ est: p cuius obtinēda vita deo et btīssimo presuli emissis votis demū post duas alias horas reuixit puer: ac cuidā eū batulanti in vlnis / hec verba loquebat. Thomas eamus. Ibi ergo cōsequenter ab amicis deo ac btō viro gratiis act̄ cōualuit ꝛ creuit puer bn̄dicēs deū i sctīs suis Lc. iii. Hanc gratiam resuscitationis paruulorū tot vicibus ad declarāda ꝯfessoris sui merita dn̄s ostendebat / vt si quelibet euentum singulariter exponeremus videret pfecto ex pluralitate casuū res eadē pluries refricata. Contēti ergo exēplis gr̄a ipsi⁹ paucis: audacter etiā pfitemur eadē vite beneficia adultis plurimis casus ꝛ status suos postea consitentibus diuino munere / ac sācti viri merito fuisse collata. Quorū nēpe alii cū hostili ferro transfixi: alii massis metallicis ad cerebrū percussi. Alii rapido fluminis cursu submersi: alii febrib⁹ acutis ac ceteris infirmitatibus exanimes effecti: profusis per amicos ad sanctū orationibus atq; votis: vite ac incolumitati desideratissime restituti sunt.

¶ Septima die in solennitate sctē marie magdalene. ix. l. ꝛ mēo. de. s. osmūdo cum ān. iii. primi noc.

¶ Si dies dn̄ic⁹ infra oct. euen. fiant tres prime lc. de do. videlicet lectiones suprascripte: ꝛ inde legantur bine et bine: ꝛ sic de illis. vi. lc. fiant. iii. Et tres medie lec. de sctō q̄ ꝯtige. in illa do. sic per totā octa. iiii. die excepta que sola a

festo vacat. Tres vlti. lec. de expositione euāg. vtrū. ¶ In oc. trās. s. osmū. Lec. i.

Cum sedulo mēte capti ad sepulchrū beati viri restitui meruerūt. Johannes quidam intolerabili furore laborans ad capellā btē vginis vbi sctīn corp⁹ iacebat tpe celebrare misse de ipsa eadē virgine catenis et vinculis ferreis manibus colligatis ab amicis deduct⁹ est. Coactus igit dū alij orassent se intra concauitatem tumuli inclinare stupendo euentu cū agn⁹ dei deo prī ꝓ peccōribus imolatur/ vicula de brachijs spōte cadūt: ⁊ ille seipsum erigit mēte sanus. Cererū cum alias vxor cuiusdaꝫ pre nimio dolore dētium mentis quasi exitiū passa in eodē loco cū marito suo ad orationē esset constituta/ subito deus morbidus ab ore illius exilijt et ipsa continuo ab oī dolore efficitur liberata. Tu ℟. sicut in die. Lectio. ij.

Nocte quadā cū thōas clericus san⁹ vt sibi videbat ⁊ incolumis se sopori dedisset: subito euigilans sensit alteram tibiam contractis neruis ad posteriora curuatam: nec i rectū posse reflecti. Ex ipa ergo parte de certo baculo se sustentans triduanis tādē orationibus ob spē salutꝭ sue monumentū venerādi presulis visitauit. Nocte vero diei tertie vis⁹ est osmundus sibi in somnis apparere: apphensoqꝫ illius pede crura ⁊ poplites neruoꝝ restrictione dissoluta ad pristinū modū reclinare. Mane aūt facto/ cernēs se clericus plenissime restitutū abiecto baculo: erecto gressu procedit ad ecclesiam deo et liberatori suo grās agens. Alius insup clericus thomas nomine adeo tertiana febre diu infirmat⁹ et exinanit⁹ est/ vt per vnaꝫ horam mortu⁹ aut mortuo similis penitus videretur: repente in magnū clamorem prorumpens/ beatum osmūdum trina recitatione nominis inuocauit. Interrogat⁹ quid sibi visum esset. Osmundus inquit cū cuspide baculi sui omnia ea que anhelitum meum impediebant amonit: et me vite ⁊ sanitati restituit. Lec. iij.

Virgines quedam adolescentu la noue vrbis cum forte apud domum parentum in edito con stituta festinabunde de scendere nitebatur / in quod dam superacutum veru (illic aute imprudenter erectum) ignara ruit: ac de sub vm bilico per totum medium cor poris ad scapulas vsque le taliter pforata transfigitur. Cuius denique mater tam mise randum plangens euentum extra ere ferro voluit filiam conso lari: sed non erat in ea cu iusque iudicio sensus aut vi ta. Jamque horrendi casus imanitate: omnem humanam artem et ingenium excedente: omnes qui astabant diuinum be ate virginis ac beati osmun di patrocinium prouoluti in terram deuote ac suppliciter inuocabant. Et certo reuera breui interuallo / puella re uixit: et intra paucissimos dies integerrimam sani tatem accepit. Que ammo do cupiens hanc nouam si bi concessam vitam securiore conuersatione transigere postque ad sepulchrum beati presulis sua et parentum vota pro tanto miraculo persoluisset: mundo renun cians apud ambrosii bur gum in monasterio monia lium septimo prope ab ea de vrbe miliario sacrum est induta velamen. Versus de lec. de s. appolinare. Re. i. Beatus appolinaris. Re. Tres vltime lec. de expo sitione euangel. Homo quidam peregre. vel de expositio ne euangel. Uigilate quia nescitis. de communi vni us confessoris et pontifi cis: et legantur vt preno tatum est. ¶ Sancti kenel mi regis et martyr. Ora.

Omnipotens et miseri cors deus qui nobis preclaram huius diei leti tiam pro beati kenelmi mar tyris tui solennitate tribu isti: intende serenus vota fi delis populi et concede vt cuius hodie festa percoli mus: eius semper meritis et precibus subleuemur. Per do. ¶ Ad matutinas tres lectiones fiant. Inui tatorium duplex. Lectio. i.

Gloriosissimus kenul phus rex merciorum anno domini octingentesi mo nono imperii vero sui vigesimo quarto: migrans ad dominum paterno affe ctu heredem filium reliquit kenelmum. Erant kenelmo regie germane quendrida que postea fraternum san

guinem hausit: et burgenilda que fratrez sororia affectione dilexit. Quendrida autē seuo liuore: et regnādi simulata ambitione cū nullo modo fratrez suum veneno posset extinguere: nutriciū suum nomine ascebertū ingentib⁹ premijs et spe consortis imperij i fraternum armat iugulum. Lectio scda.

Hic nephādissimus ascebertus (vt ille alter scarioth proditor dñi sui) kenelmū adduxit in siluam venādi gratia: quasi oblectādū amore studij paterni. Ubi vero cum puer serpēnis somno ꝑgrauante secur⁹ soporaretur: a crudelissio carnifice fossa paratur / in qua paruulus obruatur. Beatus igit kenelm⁹ expgiscēs et cōsiliū diuinitus intelligēs frustra inqt hāc michi mollius es spelūcā Non enim hic vt putasti sed i remotiori loco vbi dñs prouidit occumbam. Tu. Lecc. iij.

Unde certū dabit tibi signū hec virga (Nam virgā manu gestabat / et terre affixerat) si mō plāta ta frōdeat. Hec eo pronūciante / stati radicata virga cepit frondescere. Unde adhuc ingens fraxin⁹ ostendit q̄ in memoriā bti kenelmi celebris habetur. Asseritur qꝫ iam decollandus beatus kenelmus sacrū hymnū. Te deum laudam⁹: te dñm cōfitemur īcepit. atqꝫ in illo versu. Te martyr cādidat⁹ laudat exercit⁹ / iugulatus occubuit. Illico aūt ipsi⁹ percussor cesum innocētē terra obruit. Itaqꝫ ad auctoritatē apostolicā et archipresulis excipit sacrū corp⁹ kenelmi cū supna laude quaten⁹ transferret ad beatū genitorez suū vvinchelcumbe / vbi idem deo amabilis rex requiescit ī tēplo. Cetera de cō vnius martyris. ¶ Sācti arnulphi epi et mar. cū Dis pōti. Ad ma. Inui. simpt. iij. lc. fiāt. Cetera de cōi vni⁹ mar. et pōtifi. cū ista. Oro.

Adesto supplicationibus nřis omps de⁹ et quibus fiduciā sperande pietatis indulges: itercedente beato arnulpho martyre tuo atqꝫ pontifice cōsuete mie tribue, benignus effectū. p. ¶ Scē margarete vgis et mar. ix. lc. cū Dñe de⁹ me⁹. Or.

Deus q̄ beatā virginē margaretā hodierna die ad celos p̄ martyrū palmam venire fecisti: cōcede nobis q̄s. vt eius exempla sequentes/ad te pertingere mereamur. p.
Ad .i. ves. fiat pcessio ad altare eiusdē cātādo. Re. Audi filia. V. Ora p̄ nobis. Cum hac or. Exaudi nos quere in cōi vni° virgi et mar. In redeūdo de scta maria. Ad ma. ix. lc. Le. i.

Adest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optat° dies: ideo cū summa exultatiōe gaudet ecclia nr̄a tante v̄ginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere/licet imperiti sermone tante virginis veneranda solēnia debitis laudibus p̄seq̄mur vt cuius vita forma fuit discipline: ei° passio exempli sit patiētie. Lectio. ii.

Fuit itaq3 btā margareta antiochenis ingenuis orta natalibus theodosii idolorum principis filia. Que cū p̄mo pubesceret euo: et castit pudicitie moribus polleret: auditis militie chrīane pugnis: triūphis atq3 miraculis: relicto idolatrie cultu/christi fidē sitibūdo amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie sed pulchrior mente quoniam nullo doli ambitu sincerum maculauit affectum. Tu. Lectio. iii.

Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra implesset cū aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue. Quam intuens p̄fectus olimbri°/stimulis carnis iflāmat° festinat ad coituz. Missisq3 apparitorib°/iussit eā sibi p̄sentari. Preses nunc mollib°: nūc asperis promissis multiplicatis eam tētās nomē iuestigat/genus interrogat: ortū petit: cultū inq̄rit. Illa vero nomen detegit/ pādit originem: lenocinium detestatur: christianā se esse p̄fitetur. Iratus p̄ses/trusit eā in carcerē. Tu. lc. iiii.

Postera die iussit eam xp̄i fidē respuere: deos suos colere/et amplexib° suis inclinare. Que ait. In nullo horū tibi p̄sētio. Nā xp̄s ver° de° ē: dii tui idola surda et falsa sunt. Et sicut chr̄s p̄ nobis: ita ego p̄ chr̄o libent morіar His auditis: p̄fectus irat° iuss

sit intestinis ei⁹ cordete: nus patefactis deorū suorū iniuriā vīdicari. Cūq; grauissime cederet: orauit dicēs. Dñe nō confundar neq; irrideāt me inimici mei. Sanguis vo cū tāta effusiōe decurrebat vt flerēt astantes: cōpatientes et ꝓsequentes. Olim bus dixit. Cōsulo tibi margareta: ne quod superest amittas vite. Que ait. Tu facis opera patris tui sathane: ego adoro deū qui creauit oīa: & ꝓ nobis mortu⁹ tertia die resurrexit. quo audito iussu prefecti grauissime cesa in obscuro carcere recluditur: sed furuā caliginem celestis splēdor irradiauit. Lect. v.

Dum vgo teneret in carcere: theophin⁹ et nutrix btē virginis per fenestrā aspiciētes orōnes scribebāt & oīa q̄ virgini contingebāt cōsiderabāt. Uirgo btā flexis genib⁹ gratias egit deo: qui sibi penā mutauit in gloriā. Petiit etiā a deo vt cū inimico latente facie ad faciē haberet conflictū. Et surgēs ab oratione vidit draconē terribilem eam faucibus absorbere volentē: sed signo crucis opposito draco crepuit medius. Lectio. vi.

Post vidit alium demonem sedentē vt hominem nigrū: habētē manus ad genua colligatas: quem comprehēdēs ꝑ capillos ad terrā prostrauit: et posuit pedem dextrū super verticē ei⁹. Et facta oratione/ lux de celo effulsit in carcere: et crux christi videbatur vsq; ad celum et columba super ipsam sedēs dicebat. Btā es margareta: te paradisi porte expectant. Tunc gratias agēs deo/ dixit ad demonē. Enarra michi naturā tuā. Demū dixit. Alleua pedem tuū de vtice meo vt dicam. Quo fcō/ dixit demon. Ego sū vnus vii⁹ eorum quos salomon cōclusit in vase eneo et venientes babilonii putantes aurū in eo inuenisse/ fregerunt vas: et nos euolauimus semper iustis īsidiātes. Post hec & multa alia: dixit ad eum vgo Uade tētator sathana. et terra se aperiēs suscepit eum. Tu aūt. Lectio. vii.

Sequēti die post grauiora tormenta iussit prefectus vas magnū

aqua plenũ afferri: et bea tã virginẽ ligatã manus et pedes in eum iactari. Quo facto orauit virgo / dicẽs. Fiat michi dñe hec aqua fons baptismatis i vitã eternã. Factoq terremotu magno venit colũba de celo: et coronam aureã sup caput eius imposuit. Quo viso ↄuersi sunt ad deũ q̃nq milia virorũ exceptis mulierib⁹ et paruulis / qui omnes iussu olimbrii decollati sunt i cãpo limeth: in aurelia ciuitate. Tu aũt. Lectio. viii.

Post hec olimbri⁹ vidẽs virginis fidẽ immobilem: iussit eam capite puniri. Cumq pducta esset ad locum: petiit a spiculatore malcho noĩe spatiũ orandi. Quo cõcesso orauit dicẽs. Gratias ago tibi de⁹ qui me ad hanc gloriã pduxisti. Presta ergo pr̃ vt q̃cũq passionem meã scripserit / legerit / vel audierit / vel etiã mei memoriã fecerit: criminũ suorũ veniã mereatur. Quicunq etiã me i districto examine inuocauerit: eũ de manibus exactorum eripias Peto etiam dñe / vt qui ecclesiã in honore meo construxerit: vel de iusto labore suo lumĩa michi ministrauerit: adipiscat̃ q̃cq̃d saluti sue petierit. Lectio. ix.

Et si i domo cuiusq̃ me inuocauerit mulier pregnãs q̃ i partu laborauerit: eã a periculo eripe / infansq ex vtero eius nascatur absq aliquo detrimẽto membrorũ. Finita oratione facta sunt tonitrua magna: colũbaq de celo venit / dicens. Btã es spõsa christi margareta: ecce q̃ petisti concessa sunt tibi a christo. Ueni ergo i requiem patrie celestis. Tũc erigẽs se virgo sperat spiculatori iplere iussa prefecti. Et ait spiculator. Absit a me virgo christi vt perimã te. Cui illa. Si hoc non feceris: partem mecũ habere nõ poteris. Ipse vero tremefact⁹ amputauit caput eius. Corruensq ad pedes virginis emisit spiritum. Theophilus vero corpus virginis in ciuitate antiochia sepeliuit in domo sincletie matrone. Cetera de communi vnius virginis et mar.

¶ Sancte praxedis virginis non martyris. Capitulum

Qui gloriat̃ in dño. Oro.

Adsit plebi tue omnipotens deus beate praxedis vginis tue supplicatio: vt quicunq eius gaudent honore/tuo protegantur auxilio. Per d. Inuitato. simplex. Tres lectiones fiant. Lectio .i.

Venerabilis vgo praxedis dum affligeretur ppter transitum germane sue potētiane multi nobiles christiani veniebant ad eam et consolabantur eam vna cū sancto pio apostolice sedis episcopo. Eodem tempore virgo domini praxedis rogauit beatum pium episcopum vt termas nouati que iā in vsu non erant in ecclesiaʒ dedicaret. In quo loco cum dedicasset ecclesiam in honore praxedis in vrbe romana: ibi constituit titulum romanum et baptisteriū consecrauit sub die tertio idus maias. Lectio secunda.

Post duos annos et dies decē et octo facta persecutione christianorum multi martyrio coronati sunt. Praxedis vero multos chrianos occultauit in supradicto titulo quos et cibo pascebat et verbo spiritussancti. Quo diuulgato anthonin⁹ illuc mittens / tenuit multos vna cum simetrio presbitero ꝛ aliis viginti: quos omnes sine interrogatiōe gladio puniri precepit in eodem titulo. Lectio tertia.

Corpora autē illoꝝ sctōrum beata praxedis colligens sepeliuit in cymiterio priscille sub die septimo kalēdas iunias. Tūc beata virgo afflicta precibus obtinuit a deo: vt ex mundo transiret. Et migrauit ad deum die duodecimo kalendas augustas. Cuius corp⁹ pastor presbyter sepeliuit in cymiterio p̄scille: vbi hodie florent orationes sanctorum. Per dominū nostrū iesum christum: qui viuit et regnat in secula seculorum amē. Cetera de communi vni⁹ virgi. nō mar.

Sācte marie magdalene. Ad ves. sup pos. āā. Recūbēte iesu ī domo pharisei simonis accessit ad eum maria magdalene afferēs p̄ciosi librā vnguenti. Psalmi feriales. Capl'm.

Mulierē fortē q̄s inueniet procul ꝛ de vltimis finib⁹ precium eius: pver. vlt. b.

confidit in ea cor viri sui et spoliis non indigebit. ℞. O certe precipuus marie magdalene amor q̄ a monumento dñico recedentib⁹ discipulis non recessit. ℣. Ardore charitatis succensa quē sepultū noverat sublatū credens de sepulcro. Dñi. S. Do. hy⁹.

Collaudem⁹ magdalene lachrymas et gaudiū sonent voces laude plene / de concentu cordiū vt concordet philomene turturis suspirium.

Iesum querens cōuiuarum turbas non erubuit pedes vnxit lachrymarū fluuio quos abluit crine tersit et culparū veniam promeruit.

Suū lauit mundatorē riuo fons immaduit piū fudit flos liquorē in ip̄m refloruit celū terre dedit rorem terra celū compluit.

In p̄dulci mixtione nardū ferēs pisticū: i vnguēti fusione typū gessit mysticū: vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.

Pie christ⁹ hāc respexit speciali gratia: q2 multuz hanc dilexit dimittuntur vicia chr̄i quādo resurrexit facta est prenuncia.

Gloria et honor deo qui paschalis hostia agnus morte pugna leo / victor die tertia resurrexit cum tropheo mortis terēs spolia. Amē. ℣. Optimā partem elegit sibi maria. ℞. Que nō auferet ab ea. ā.

In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti / et stās retro secus pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes eius ⁊ capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes eius et vnguento vngebat. ps. Magt. Oratio. Luce 7.f.

Largire nobis clemētissime pater q̄ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum super oīa diligēdo suorum obtinuit veniam peccaminū ita apud miam tuā sempiternā nobis impetret btitudinē. Per eūdē. Mē. de sctō vvandregisillo abbate. ā. Similabo eū viro sapi. ℣. Amauit eū. Orō.

Deus cui⁹ gr̄a beati vvandregisilli confessoris tui atq3 abbatis vita extitit laudabilis: ipsius interuētu quod tibi

placitū ē pietas tua ope- tur ī nobis. p. Tūc eat ꝓ- cessio ad altare sācte ma- rie magdalene cātādo ℟ Regnū mūdi. ℣ Dimissa sunt ei peccā multa. Oro.

Sacratissimā dn̄e bea te marie magdalene qua celos subiit celebrita tem recensentes/suppplici ter rogamus clemētiam tuam: vt qui eiꝰ deuotio- nis recolimus insignia / ipsius mereamur compo tes effici grǣ. Per chr̄m. In redeundo de scta ma- ria. Ad matu. Inui. Eter- nū trinūq deū laudemꝰ et vnum. Qui sibi mariā transuexit in ethera san- ctam ꝑs. Uenite. Hymnꝰ

Estimauit hortulanū et hoc sane credidit/ seminauit enim granum: quod in mentē cecidit lin- guam nouit et non manū lingua christum indidit. Non agnouit figurali la tentem imagine mentis agrum spiritali excolentē semine sed cum eam spe- ciali designauit nomine. Hec a iesu iesū q̄rit sub- latū ꝯquerit iesum intus mētem gerit iesus p̄sens querit mentē colit mentē ferit iesus nec percipitur.

Iesu bone iesu pie: q̄d te monstrans latitas: q̄d oc- cultas te marie mentē cu ius habitas intꝰ plena ve ro die nescit vbi veritas. O q̄ mire iesu ludis his quibꝰ diligeris sed ludis non illudis nec fallis nec falleris: sed cum excludis quos includis notus non agnosceris.

Gloria ꝛ honor tibi spes vi ta lux aīe: per quē sperāt se proscribi libro mortis pessime: prestent sibi nos ascribi peccatricis lachri me a me. In ꝑmo noct. an. Cū discubuisset in domo simonis dn̄s iesus mundi gloria mulier secum que erat peccatrix nardi odo- rifera exhibuit vnguēta. ꝑs. Dn̄e dn̄s noster. a. Se cus pedes dn̄i astans in- cessāter ore sacrato diua vestigia osculatur lachry mis plena. ꝑs. Celi enar- rant. a. Irrigabat igitur dn̄icos iesu pedes fracto quoq alabastro ꝑcipuis odoribꝰ fragrabat domꝰ omnis atq capillorū offi- cio detergebat. ꝑs. Domi- ni est terra. ℣ Diffusa est grā in labiis tuis. Lectō. i.

Fuit igit̄ scd̄m secl̄i fa- stū clarissimis orta

Luce 7. f.

natalibus beatissima maria magdalene: que vt patrum asserūt traditiones a magdalo castello / maria magdalene nuncupata est. Quam non solū sui germinis dignitas: verūetiā pfimonii iura parentūq; successus splēdidam reddiderant adeo vt duplicat⁹ honor nominis excellentiā circunquaq; diffunderet. Tu aūt. ℟. Letetur omne seculū in solēnitate btē marie. Quā iesus eternus amor dilexit plurimum. ℣. Nec maria fuit illa dño gratissima q̄ vnguēto ꝓcioso pedes vnxit dñi. Quā iesus. Lec. ii.

Solent etenī apud homines plus nomina diuitum sciri q̄ pauperū. Sed quia rerum affluentiam interdum voluptas comes sequitur adolescētioris vite tempora lubricis supposuerat regenda discursibus soluto pudicicie freno. Nec postmodum diuine cōpuncta respectu mie mentis intuitū in sese cepit retorquere ac pristine vite immundiciā admirari et abominari / seipsam condemnare / ac non mediocriter iudicare. ℟. Pectore sincero dñm maria recondēs vnxit purgantē se Baptismi gurgite scrō. ℣. Absterge dña noxas famulis precibus tuis. Baptismi. Lec. iii.

Ut ergo cōperit dñm mie largitorē: et criminum indultorem / in domum venisse simonis: penitentiam sibi assumpsit comitē mediatricē / intercessricem ꝓpitiatricem. Accepit etiam preciosissimum vnguētū: adhibuit sibi et vbertatem lachrymarū. Et cū talibus obsequiis: ingressa est ad fontem pietatis. Tu aūt. ℟. Felix maria vnxit pedes iesu: Et extersit capillis suis Et dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. ℣. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro: q̄ vnguento ꝓcioso pedes vnxit dñi. Et extersit. Gloria. Et domus. In. ii. noc. āñ. Simon aūt intra se īquit si esset ꝓpheta sciret profecto: q̄ ꝛ qualis esset que tetigit eū q2 peccatrix est. ps. Eructauit. ā. Et cōuersus dñs ait: postq̄ veni in domū tuā: nō cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ps. De⁹ noster refu.

Luce 7. f.

Luce 7. f.

Luce 7. g.

Luce 7.g. An. O mi multum dilexe-ras dimissa scito tibi peccamina et fide qua polles sacra in pace remitto. Ps. Fundamenta. V. Specie tua et pulchritudie. Lc. iiii.

Accedit ad pedes salvatoris lachrimis eos rigat: capillis detergit/et osculatur: vnguento perfundit. Sicque fit vt que immunda venerat iustificata recedat. R. Beata es maria que pia pro vndis lachrimarum tersisti tuorum maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus. V. Summis celorum ciuibus glomerata iamque eterna immortalitate induta Assidue te. Lectio quinta.

Libeat charissimi immensitatem dominice pietatis intueri: peccatricem mulierem ad misericordiam trahentis et suscipientis. Ad pharisei prandium dominus discumbebat: sed apud penitentem mulierem mentis epulis delectabatur. Apud phariseum veritas pascebatur foris: apud peccatricem mulierem sed tamen conuersam pascebatur intus. Tu autem. R. Eternis accumulata muneribus maria magdalene posce vt in his nostris solennis. Diuina perpetue pacis gaudia pro meritis christus concedat. V. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccantibus quandoque tecum. Diuina. Lectio sexta.

Pensemus quante pietatis fuerit: non solum peccatricem mulierem ad se admittere sed ei etiam ad tangendum pedes prebere. Consideremus gratiam misericordie dei et damnemus multitudinem reatus nostri. Confessionem nostram ex puro corde desiderat et cuncta que deliquimus relaxat. Tu autem.

R. Optimam partem adepta a domino quam elegisti beatitudinis eterne. Sancta maria intercede pro nobis exiguis tuam solennitatem celebrantibus. V. Ut mereamur assidue compunctionis hymbre: nostrorum sordes delictorum abluere. Sancta. Gloria. Sancta maria. Luce 10.g.

In iii. noctur. an. O certe precipuus marie amor que a monumento dominico discipulis recedentibus sublatum credens non recedebat. Ps. Cantate. i. an. Joan. 20.c.

Tulerunt dominum: vbi posue- Ibid.

Luce 7.f.

Luce 7.f.

Luce 7.g.

runt eum dicito mihi cui respondens iesus dixit illi. maria/cõuersa illa: noli me tangere nõdum enim ascendi ad patrẽ meũ. ℣. Dñs regnauit exult et. ℟. Celsi meriti maria que solem verum resurgentem videre meruisti mortalium prima obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. ℣. Cantate. ii. v[er]sus. Adiuuabit eã de⁹ vultu.

¶ Secundum Lucam.

Luce 7. e. In illo tẽpore. Rogabat iesum quidã pharise⁹ vt manducaret cũ illo. Et ingress⁹ domũ pharisei discubuit Et ecce mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q[uo]d ies⁹ accubuisset in domo pharisei/attulit alabastrum vnguenti. Et stans retro secus pedes ei⁹ lachrimis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat et osculabatur pedes eius: et vnguento vngebat. Et reliqua. Omelia beati grego. ii. Lecc. vii. Marie peccatricis lachrime cuius vel saxeum pectus ad exemplum penitendi non emolliant: Considerauit nanq[ue] quid fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingressa est/nõ iussa venit iter epulas lachrimas obtulit. Discite quo dolore ardet que flere inter epulas nõ erubescit. ℟. Fragrans iesus muneribus intimis marie que p[ro] cordijs affatim perunxit sacrata vnguento vestigia. Unde meruit perfectam suorũ delictorum veniam ℣. Peccaminum nostrorũ sordes piissimis diluat incuctiõibus diuino fõte. Uñ. l. viii.

Hanc esse illã mariã credim⁹: de qua marcus septẽ demonia eiecta fuisse testatur. Per septẽ aũt demonia vniuersa vicia designantur. Septenario enim numero vniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit: q̃ vniuersis vicijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudi[n]is sue maculas aspexit lauanda ad fontẽ m[isericordi]e cucurrit. ℟. Celsi meriti maria q̃ solẽ veruz resurgẽtem ab inferis videre meruisti prima mortalium in terris. Obtine sacris p[re]cib⁹ vt nos visu sue maiestatis tecum letificare digne[tur] in celis. ℣. Exi-

gua nostrorum olocausta votorum deferre ante dominum suffragatrix semper pia dignaris esse. Obtine. Re. ii.

Hec mulier ergo / que prius actibus illicitis intenta vnguentum quod sibi pro odore carnis sue turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat Oculis terrena concupierat / sed hos iam per penitentiam conterens flebat. Capillos ad compositionem vultus exhibuerat: sed ipsis iam lachrimas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes domini osculans hoc in redemptoris sui vestigia figebat. Quot ergo in se habuit oblectamenta: tot de se inuenit olocausta. Re. O felix sacrorum lachrimis rigatio pedum per quam promeruit maria dici et esse eius dilecta. Ex quo pascitur in ethereis escis. Vers. Angelico pollet decore hec et hi per christum Ex. Gloria. Ex. Vers. Optimam partem elegit sibi maria. Rn. Que non auferetur abea. In laudibus ana.

Laudibus excelsis omnis mundus exultat in solennitate sancte marie magdalene. Ps. Dominus re. a. Pectore sincero dominum maria recondens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. Ps. Jubilate. a. Sustolle maria supplicum i ethere vota pro prias que meruisti fletu diluere noxas. Ps. Deus deus. an. Qui tecum capient eterni munera regni pro famulis christum posce maria pium. Ps. Bene. a. Intercede supplicans assidue pro nobis iesum dominum maria magdalene. Ps. Laud. cap. Mulierem. Hy.

O Maria noli flere iam non queras alium hortulanus hic est vere ac colonus mentium intra mentis ortum quere mentis operarium.

Unde planctus et lamentum / quid mentem non erigis quid reuoluis monumentum / tecum est quem diligis iesum queris et inuentum habes nec intelligis.

Unde gemis vnde ploras verum habens gaudium latet in te quod ignoras doloris solatium intus habes queris foras / languoris remedium.

Iam non miror si nescisti / magistrum dum seminat semen quod est verbum christi te magis illuminat et raboni respondisti / cum mariam nominat.

Pedes christi que lauisti fonte lota gratie quem ab ipso

recepisti ffide rorē venie resurgentis quem vidisti fac consortes glorie.

Gloria et honor deo cui⁹ prefert gr̄a inuitāti pharriseo marie suspiria cenā vite qui dat reo gr̄e post prādia amen. ℣. Dimissa sūt ei pctā multa. ℟. Q. m̄ dilexit multū. ā. O mūdi lāpas et margarita p̄fulgida q̄ resurrectionē chri nunciādo aplor̄ apl'a fieri meruisti maria magdalene/semper pia exoratrix p̄ nobis assis ad deū q̄ te elegit. p̄. Bn̄⁹. or. Largire nob̄. Mē. de sancto vuandregisillo. ān. Euge serue. ℣. Justus ger. Oro Deus cui⁹ gr̄a. Ad p̄mā. an. Laudi. p̄. Deus in no. ān. Te iure. p̄. Q. uicunq̄. Ad. iij. ān. Pectore. p̄. Legē pone. ch̄. Mulier ē fortem. ℟. ⁊ ℣. de cōi vnius virginis dicantur. Ad. vi ān. Sustolle. ps. Defecit in saluta. Capitulum.

Puer. vlti. c. Accinxit fortitudine lūbos suos et roborauit brachiū suū: gustauit ⁊ vidit q̄m bōa est negociatio eius / non extinguetur in nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ā. Intercede. p̄. Mirabilia. Ch̄. vbi sup̄a

Multe filie congregauerunt diuitias tu supergressa es vniuersas. Ad secūdas vel. ān. Laudibus. p̄. feria. ch̄. Mulierem forte. Hy⁹. O maria noli flere. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa. ān. Inclyta scte marie magdalene solennia suscipiat alacriter pia mater ecclesia aue sacra deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que possides cum gloria. ps. Magnificat. oratio. Largire. Memoria de scto appollinare mar. ā. Hic est vere martyr. ℣. Glia ⁊ ho. orō Puer. vlti. c.

Uotiuos nos domine beati appollinaris martyris tui natalis semper excipiat: qui et iocunditatem nobis sue glorificationis infundat: et tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m nostrum iesuz. ¶ Scti appollinaris martyris. tres lectiones fiant cum inuitato. simp̄. et cū oratione vt sup̄a. Lec. i.

Beatus appollinaris ab antiochia petrū apostolum secutus et rome ab eodem episcopus ordinatus rauennani directus est: vbi verbum

dei predicans: tentus est a paganis et diu fustibus cesus ac nudis pedibus super prunas impositus ab vrbe expulsus est. Sz non longe ab vrbe christiani habebant tugurium vbi missas celebrauit et in mari baptizauit timentesq deum ministrabant ei. Lectio secunda.

Post multos annos ad emiliam perrexit: predicans verbum dei virtutes operando. Post tertiū annū reuersus rauennā: non longe ab vrbe mansit apud quendā militem nomine hyrtaneū: cuius filium cecū illuminans eū cum parentibus baptizauit. Quo facto a paganis ligatus et ad forū deductus vulnerat. Lectio iii.

Cunq perductus ad simulachrum appollinis / orationem fecisset: illud solutum et destructuz est templum. Quo audito: traditur cuidam cēturioni occulto christiano custodiendus qui media nocte laxauit eum vt fugeret. Quem sequentes pagani prope pōtem apprehenderunt. Qui tandiu cesus est quousq mortu⁹ estimaretur. Post perductus a discipulis in vicū in quo leprosi morabant septē dies superuixit admonens ecclesiam ne a fide christi discederet. Sicq martyr dei post q̄ ecclesiā annis viginti octo mense vno diebus quatuor rexisset mortuus sub vespasiano cesare sepult⁹ est foris murum in arca saxea sub t̄ra decimo kalendas augusti. Ce'a de cōi vni⁹ marty. et pontifi. ¶ Sctē christine virginis et mar. Ehm. Confitebor. Si hoc festū in eadē ebdo. contigerit cū fes. sancte margarete: sinaurē dicatur cap. Dñe deus meus. Oratio.

Indulgentiam nobis dñe beata christina virgo et martyr imploret que tibi grata semper extitit et merito castitatis et tue professione virtutis. Per. Ad matu. iii. lc. nat cū noc. ppter vigil. et ola fiant de vgi. vsq ad mis. que erit de vigi. Lectio. i.

Erat tpib⁹ diocletiani imperatoris q̄dā de tyro sacra virgo annorū circiter duodecim nomine christia vrbani christianoruz persecutoris fi-

lia. Quã in excelsam tur-
rim cũ duodecim puellis
positam: et deos aureos
spernentẽ: signauit ange-
lus in chr̃o dicẽs. Christi-
na viriliter age: in cõspe-
ctu enim triũ iudicũ ha-
bes audiri. Que cõuersa
et vidẽs panẽ albũ super
mel dulce: gratias egit
deo dicens. Duodecim di
es sunt: ex quo panem nõ
comedi. Lectio secunda.
Sero autem facto: dedit
frusta deorum patris sui
paupib⁹. Quod sciẽs pa-
ter eius: puellas iussit de
collari et christinam vir-
gis cedi et catenatam in
carcere recludi. Cunq̃ in
equuleo suspensa vngu-
lis raderetur: ꝓiecit car-
nes suas in faciẽ pr̃is sui
dicens. Comede virtutem
corporis chr̃i. Tunc rota
ferrea adducitur et sup-
posito igne valido oleo ꝑ-
fundi iubet: sed ipsa oran
te combusti sunt plusq̃
mille quingenti idolis ser
uientes. Hinc lapide i col
lo eius ligato mittitur in
mare: vbi a christo bapti
zata illesa exiens iterum
i carcere recluditur. Que
ait. Domine iesu christe
redde vrbano secundum

ea que gessit in me: qui
ipsa nocte cũ magnis cru
ciatibus emisit sp̃m. L. iii.
Post hec venit alius iu-
dex noĩe zion: qui primo
eam in sartaginem plenã
pice resina et oleo mitti
iussit: deinde caput ei⁹ ra
di ⁊ prunas ardentes su
perponi. Que cum non le
deretur: ducta est ad tem
plũ appollinis. Et ibi cũ
orasset: cõminutũ est ido-
lum in puluerem: ⁊ credi
derunt in deũ aĩe circiter
tria milia. Iudexq̃ pter-
ritus expirauit. Tũc ter-
tius iudex noĩe iulianus
iussit serpẽtes circa eam
apponi: et mãmilla ei⁹ et
lingua abscissis vgo par-
tem lingue in oculũ iudi-
cis ꝓiciens: execauit eũ.
Cuius iussu ꝑcussa virgo
in latere orans dñm emi
sit spiritũ quartodecimo
etatis sue anno. Que ei⁹
intercessiõe venerãda: no
bis sempit̃na a dño impe-
tret gaudia. Cet̃a de cõi
vnius virginis et mart.
¶ Sancti iacobi apostoli
festum duplex. Ad. i. ves.
⁊ ad matut. Cetera de cõ
muni vnius apostoli cũ
isto hym. ad vs. Hy⁹
Bina celestis aule lu-

minaria iacobe necnō ioannes theologe poscite nobis veniam rogantibus quam venit christus gratis dare miseris. Annue christe. Et dicatur hic nobis per horum. Oratio.

Esto dñe plebi tue sanctificator et custos vt apostoli tui iacobi munita presidijs/ et conuersatione tibi placeat et secura deseruiat. Per. Eodem die memoria fiat de martyri. xp̄oforo et cucufate. An. Gaudent in celis. V. Letamini in dño. Oratio.

Deus mundi creator et rector qui hūc diē btōrū christofori et cucufatis martyr tuor passione consecrasti: concede vt oēs q̄ martyrij eor merita veneramur: eorū intercessionib9 ab eternis gehēne incēdijs liberemur. Per. Ad matu. Lectio. i.

Iacobus apl'us domini nr̄i iesu chr̄i frater beati ioannis euāgeliste oēm iudeā et samariā visitans ostendebat ex scripturis sctis oīa q̄ p prophetas dicta erāt in dño iesu xp̄o esse cōpleta. Hermogenes aūt qdam magus misit philetum discipulū suū cū aliquot phariseis ad eū: asserens q xp̄s nō esset fili9 dei. Jacobus vero assertionibus eius in chr̄o euacuatis: ostēdit ex scripturis sctis hunc esse filium dei. Lectio secūda.

Reuersus ad hermogenem philetus dixit ei. Jacobum q̄ se seruū iesu xp̄i asserit: scias te superare nō posse. Nā in noīe eius multa miracula faciens oēsq scripturas sanctas memoriter retinēs: ostendit ex eis hūc esse filium dei quem iudei crucifixerūt. Hermogenes iratus affixit philetum dicens. Videamus si iacob9 soluat te ab his vinculis. Quo nunciato iacobo misit sudarium suum dicēs Accipiat hoc et dicat. Dominus iesus christus erigit elisos et ipse soluit compeditos. Quo facto: solutus venit ad iacobū. Lec. iii.

Dolens autem magus misit post eum demones dicens. Ipsum iacobum cū phileto michi adducite vt vindicer i eos. Qui cū venissent ceperunt vlularū i aerē dare sup apl'm. Quibus apl's ait. Precipio vobis in noīe patris

lia. Quã in excelsam tur=rim cũ duodecim puellis positam: et deos aureos spernentẽ: signauit ange=lus in chro dicẽs. Christi=na viriliter age: in cõspe=ctu enim triũ iudicũ ha=bes audiri. Que cõuersa et vidẽs panẽ albũ super mel dulce: gratias egit deo dicens. Duodecim di=es sunt: ex quo panem nõ comedi. Lectio secunda.

Sero autem facto: dedit frusta deorum patris sui paupib9. Quod sciẽs pa=ter eius: puellas iussit de=collari et christinam vir=gis cedi et catenatam in carcere recludi. Cumqȝ in equuleo suspensa vngu=lis raderetur: piecit car=nes suas in faciẽ pris sui dicens. Come de virtutem corporis chri. Tunc rota ferrea adducitur et sup=posito igne valido oleo p=fundi iubet: sed ipsa oran=te combusti sunt plusqȝ mille quingenti idolis ser=uientes. Hinc lapide i col=lo eius ligato mittitur in mare: vbi a christo bapti=zata illesa exiens iterum i carcere recluditur. Que ait. Domine iesu christe redde vrbano secundum ea que gessit in me: qui ipsa nocte cũ magnis cru=ciatibus emisit spm. Lectio iii.

Post hec venit alius iu=dex noĩe zion: qui primo eam in sartaginem plenã pice resina et oleo mitti iussit: deinde caput ei9 ra=di 7 prunas ardentes su=perponi. Que cum non le=deretur: ducta est ad tem=plũ appollinis. Et ibi cuȝ orasset: cõminutũ est ido=lum in puluerem: 7 credi=derunt in deũ aĩe circiter tria milia. Iudexqȝ pter=ritus expirauit. Tũc ter=tius iudex noĩe iulianus iussit serpẽtes circa eam apponi: et mãmilla ei9 et lingua abscissis virgo par=tem lingue in oculũ iudi=cis piciens: excecauit eũ. Cuius iussu pcussa virgo in latere orans dñm emi=sit spiritũ quartodecimo etatis sue anno. Que ei9 intercessiõe venerãda: no=bis sempitna a dño impe=tret gaudia. Cetera de cõ=muni vnius virginis et mart.

Sancti iacobi apostoli festum duplex. Ad .i. vesp. 7 ad matut. Cetera de cõ=muni vnius apostoli cuȝ xpisto hym. ad vs. Hy9

Bina celestis aule lu=

minaria iacobe necnō io-
annes theologe poscite no
bis veniam rogantibus
quam venit christus gra
tis dare miseris. Annue
christe. Et dicatur hic no-
bis per hortum. Oratio.
Esto dn̄e plebi tue sā-
ctificator et custos vt
apostoli tui iacobi muni-
ta presidijs / et conuersa-
tione tibi placeat et secu-
ra deseruiat. Per. Eodē
die memoria fiat de mar-
tyri. xp̄oforo et cucufate.
An. Gaudent in celis. V.
Letamini in dn̄o. Oratio.
Deus mundi creator
et rector qui hūc diē
btōrū christofori et cucu-
fatis martyr̄ tuor̄ passio
ne consecrasti: concede vt
oēs q̄ martyriū eor̄ meri-
ta veneramur: eorū inter
cessionib⁹ ab eternis ge-
hēne incēdijs liberemur.
Per. Ad matu. Lectio. i.
Iacobus apl'us domi-
ni nr̄i iesu chr̄i frater
beati ioannis euāgeliste
oēm iudeā et samariā vi-
sitans ostendebat ex scri-
pturis sctis oīa q̄ p̄ pphe
tas dicta erāt in dn̄o iesu
xp̄o esse cōpleta. Hermo-
genes aūt q̄dam magus
misit philetum discipulū
suū cū aliquot phariseis
ad eū: asserens q̄ xp̄s nō
esset fili⁹ dei. Jacobus ve
ro assertionibus eius in
chr̄o euacuat; ostēdit ex
scripturis sctis hunc esse
filium dei. Lectio secūda.
Reuersus ad hermoge-
nem philetus dixit ei. Ja
cobum q̄ se seruū iesu xp̄i
asserit: scias te superare
nō posse. Nā in noīe eius
multa miracula faciens
oēsq; scripturas sanctas
memoriter retinēs: osten
dit ex eis hūc esse filium
dei quem iudei crucifixe-
rūt. Hermogenes iratus
affixit philetum dicens.
Uideamus si iacob⁹ sol-
uat te ab his vinculis.
Quo nunciato iacobo mi
sit sudarium suum dicēs
Accipiat hoc et dicat. Do
minus iesus christus eri
git elisos et ipse soluit com
peditos. Quo facto: solu-
tus venit ad iacobū. L. iij.
Dolens autem magus
misit post eum demones
dicens. Ipsum iacobum
cū phileto michi adduci-
te vt vindicer i eos. Qui
cū venissent ceperunt vlu
larū i aerē dare sup apl'm
Quibus apl's ait. Preci-
pio vobis in noīe patris

et filii et spus sctī vt her-
mogenē nō ledentes ipm
ad me vinctū adducatis
Quo adducto dixit apl's
ad philetum. Ipse te liga
uit: tu eū solue. Quo facto
ait apl's. Uade liber vbi-
cūqz volueris. Nō em est
disciplinē nre: vt inuitus
q̄s ꝯuertat. Ipse vo solu-
tus oēs codices suos in
mari mergēs: dixit ad ia-
cobū. Animarū liberator
accipe me penitentē: quē
hactenus habuisti inui-
dentem. Lectio quarta.
Apl's ꝯfirmās eū in fide
ita pfectū eū reddidit vt
multe virtutes per eū fie
rent a dño. Q's audiētes
pharisei: dixerunt ad iaco
bū. Ut q̄d p̄dicas xp̄z quē
oēs crucifixū scim⁹? Tūc
apl's ōndit eis qualit̄ in-
carnatio domini / passio /
resurrectio / ⁊ in celū ascē
sio a ꝓphetis p̄nūciata in
xp̄o erat cōpleta. Dixerūt
q̄z oēs. peccauim⁹ dic no
bis quid faciem⁹? Quib⁹
ipse ait. Credite et bapti-
zamini: ⁊ delebuntur pec
cata vestra. Lectio q̄nta.
Abiathar autē pontifex
vidēs tantū ppl'm credi-
disse: zelo repletus excita
uit seditionē grauissimā
ita vt mittentes funē in
collo eius ducerēt eū ad
herodē q̄ iussit eum decol
lari. Cumqz duceret: para
lyticū quēdam ad eū cla
mātē a dolorib⁹ liberauit
Hoc vidēs iosias q̄ funē
in collo ei⁹ misit corruens
ad pedes eius dixit. Ob-
secro te vt des mihi indul
gentiam. Lectio sexta.
Intelligens apl's cor ei⁹
a deo visitatū: dixit. Cre-
dis q̄ iesus xp̄s est verus
filius dei? Qui ait. Credo
Hoc audiēs abiathar di-
xit. Nisi recedens a iaco-
bo maledixeris nomē xp̄i
cū ipso decollaberis. Qui
ait. Maledict⁹ tu: nomen
vo xp̄i est bñdictū in sc'a.
Cūqz puenissent ad locū
allata lagena aq̄ apl's ba
ptizauit eū: et osculās eū
fecit signaculū crucis in
fronte eius / et ita perfe-
ctus in fide christi: cum
apostolo decollatus est.
Secundum Mattheum.
In illo tp̄e. Accessit ad Mat.
iesum mat̄ filiorū ze- 20.c.
bedei: cum filijs suis ado
rans ⁊ petēs aliq̄d ab eo.
Qui dixit ei. Quid vis?
Ait illi. Dic vt sedeant hi
duo filii mei vnus ad dex
terā tuā: et alius ad sini-

strum in regno tuo. Et reliqua. Omelia de diversis tractatibus. Lectio. vii.

Unde occasionē accepit hec mulier vt a domino gloriā et dignitatē peteret filiis suis / q̄ nichil predixerat de gr̄ia regni: sed solū modo de supplicio passionis. Predixerat eñ discipulis suis se hierosolymā ascensurū tradēdū / morte ↄdēnandū / deludēdū / flagellādū / ꝛ crucifigēdū Sꝫ hac causa incitata est ad petendū dignitatem filiis suis quia post omnia dixerat domin⁹ / et tertia die resurget. Lectio. viii.

Putabat eñi mulier ꝙ dñs post resurrectionem suā regnatur⁹ esset in terra corporaliter: ideo dixit Dic vt sedeant hi duo vn⁹ a dextris et alius a sinistris in regno tuo. Respōdens dominus dixit. Nescitis quid petatis. Mat quidem petierat sed dñs discipulos increpauit: q̄ꝛ sciuit petitionem matris ex suasione filiorum processisse. Lectio nona.

Mat. 20.

Interrogat dominus si possent bibere calicē quē ipse bibitur⁹ erat: id est si eādem passionē sufferre possent quā ipse passur⁹ erat pro eis. Calicem quidem meū bibetis. De iacobo nō est dubium quin ipse calicē domini biberit. De ioanne vero dubitat: quia ipse per martyriū vitā nō finiuit. Sed q̄ꝛ a domiciano in feruentis olei doliū missus est: ꝛ añ aristodemū venenū bibēs illesus ꝑmāsit: necnō cum reliquis ap̄lis flagellat⁹ legit semꝑ parat⁹ ad passionē Clarū est ꝙ calicem passionis biberit. Tu. Cetera de cōi vni⁹ ap̄li. Ad scd̄as vesperas oīa fiant de sancto iacobo cum ℟. Ciues apostolorū. et memoria de sancta anna.

¶ Sctē anne matris marie. Ad vesperas super psalmos feriales aña. Felix anna cella mundicie / lumen mundi / vena clementie / spes salutis / porta leticie: nos diuine commenda gratie. Psalmi feriales. Capitulum.

Mulierem fortē quis inueniet: procul et de vltimis finibus precium eius: cōfidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. ℟. O ꝙ̄ digne venerarie. Hymnus.

Prouer. vlt. b.

6. ℟.

Aue mater anna plena melle cāna cui matrē passa nulla coequāda
Aue predicanda superexaltanda mater matris poli regis atq; soli.
Quā quis velit fari siue venerari reddet tibi votū christus per quem totum
Ergo te rogamus/rogātes supplicamus vt q̄d potes velis p̄ce da nos celis
Placās nobis natā mūdo p te datam illa natuz suum tu nepotem tuum.
Laus sit trinitati laus sit vnitati laus p̄ri ac nato flauiq; paclito. Amen.
℣. Diffusa est. An. Hec est radix anna pia virgo florens est maria: christus flos est inclytus / digna radix est honore cui⁹ virga tali flore fecundatur eslitus.ps. Mgt. Oratio.

Deus qui beatam annam dilectissime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celestis vite subleuasti gaudia: fac nos q̄s gloriosis ei⁹ meritis ad eternā pertingere btitudinem ex cuius puerperio salutari p salute mundi humanā dignatus es assumere carnē. Qui vi. et re. cū deo pa.

Memo. de sancto iacobo apostolo cum ā. In regeneratione. ℣. Annunciauerunt. oro. Esto dn̄e. Ad copl. totū fi oia nane sicut in festo sancte trinitatis. Modo p̄dicto dn̄r vespere de sctā anna: videlicet vbi dedicata est ecclesia vel capella vel altare in honore eiusdē. ⁊ tūc ad. i. vš. de. s. anna fiat. Ubi vero nō est ecc̄lia dedicata neq; capella in honore ipsius dicatur vel. de sancto iacobo ap̄lo et memo. de sancta anna cū or. predicta. Ad matuti. Inuitat. Ad sctē matris anne memoriā. Dēs xp̄o canam⁹ gloriam. ps Uenite. Hy⁹

In anne puerpio nox fugit huius seculi et illuxit cum gaudio dies totius populi.
Hec radix iesse germiat expers cunctis illecebris germē ei⁹ illuminat/nos sedentes in tenebris.
Pia mr̄ et hūilis de qua maria pdiit tuis adesto famulis quos culpa grauis deprimit.
Tam felix ⁊ emerita manēs cū summo iudice succurre mater inclyta vt viuamus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus vite p immundiciam abstergas illud petimus per diuinam clementiam.
Patri natoque gl'ia detur cum scto spu qui per anne suffragia cōseruet nos in etitu. Amē. In pmo noc.
a. Chori plaudant alacriter angelorum & hominum cōgratulādo pariter matri regine virginum. ps. Dne dns nr. a. Pater precelse virginis ioachi erat homine: mater anna nobilis que regali fuisit semine. ps. Celi enn. a. In tres partes diuidunt sic rerū substantiā: dāt tēplo dāt paupibus seruāt sibi tertiā. ps. Dni ē terra. v. Diffusa est gratia. Lectio. i.
Hodie fratres charissimi btē āne matris scte dei genitricis ac perpetue vginis marie festiuā celebram⁹ memoriā i qua carnis reliquit ergastulū & subuecta est venerabiliter ad supos sanctorū obsequiis āgelorū. R.
Felix anna flos ortorum mira nitēs specie regum surgit antiquorum ex clara progenie: Que medelam viciorū matrez gessit gre. v⁹. Hec btā miserorū succurrat inopie. Que. ii.
Ad eternū sidē patriarcharū ac pphetarū veterū gloriosa et felix puenit contubernium Ex quorum carne carnis traxit originē vt p vētris sui fructū ppl'o suo deus mitteret redemptorē. R.
Matronarum hec matrona claruit i sclo nūc in celis iā patrona pietatis titulo cuius partu cuncta bona puenerunt ppl'o. v. Anna parēs esto pna cūctis in piculo. Cui⁹. R. iii.
Gaudeat igitur sacrosancta mr eccl'ia huius sctē matrone munita suffragiis & in eius laudib⁹ cū oi deuotione tota resultet. Hec est enī illa supne benedictionis terra de qua celestis figul⁹ ollam spei nre composuit que ex diuini roris hymbre cōceptū verbū dei hūano gnī protulit incarnatū. R. Ex cōceptu ziugali anne miro ordie radix boni finis mali spirat vno germine Felix q fuisti tali ipregnata virgine. v⁹. Nos in hora fac finali mori sine crimine. Felix. Gloria. Felix
In. ii. no. a. Annos quoque plurimos duxit i zugio

steriles atq; tristes sub legis opprobrio. ℣. Eructa. ℟. Exprobrabat huic pontifex ioachi q sisteret infecudus cu fecudis seq; eis iungeret. ℣. De⁹ nr re. ℟. Joachim ex opprobrio de templo tristis exiit nec ad domu vel vxorem sed ad pastores trasiit. ℣s Fundamenta. ℣ Specie. Lec. iiii.

Felix anna que i operatione redemptionis nre velut radix videtur in arbore de qua celestis virga egressa est btissima vgo maria q filium suu diuini floris amigdalu enixa puerpera genuit cuius dulcedinis iocuda refectio in celo et in terra agelos z hoies pascit. ℟. Ex iudea creuit spia hec matrona nobilis spina tn officina claruit mirabilis de qua prodiit Regina celi venerabilis. ℣. Nos a fraude serpentina: saluet mat huilis. Regina. Lec. v.

Ex bethlee quippe ciuitate dauid et radice iesse oriuda pdiit: cui⁹ beata soboles maria vez xpm peperit q captiuitate iacob auertit: et parietē veteris inimicitie inter deu et hoiem. ho de⁹ i sua carne destruxit. ℟. O qua potens esse diceris in regno btor q genitrix agnosceris regine angelorum Insignis quippe diceris: pfona miserorū. ℣. Impetra nobis miseris venia pctor. Insignis. Lecc. vi.

Oes gl'iosa est mat ista et odigna solenni attolleda preconio: q nobis matrē nre redēptiois attulit z in illa testamētum hereditatis supne iclusit Uere btā et oi veneratiōne habēda: et quodam sacro priuilegio predicāda mr hui⁹ sacratissime virginis / q oēs precellit matres i cōcipiēdo z generādo eā q suu z oim gnauit auctorē. Gaude igit et letare o felix mr et pre ceteris matrib⁹ felicior q meruisti tāte plis gaudere puilegio / p quā angeli letitiā / iusti grām / pctores veniā iueniūt i etnu. ℟. O odigne venerarisab huano germine: q mariā mundo paris magno dei munere. Ipsa vgo singularis digne succurrere. ℣ Anna mr salutar: fac nos xpo viuere. Ipa. Glia Ipsa. In. iii. noc. An. Joachim z iugi angel⁹ appa

rult dolentesqȝ nimiū dulciter ꝯpescuit. ps. Cātate. i. an. Preces vr̄e sunt acceptę/habebitisqȝ filiaȝ: per quā deus magnifice p̄stabit cūctis gratiā. ps. Dn̄s re. ex. an. Hic cognoscunt se mutuo cōiugali federe et agūt laudes dn̄o: ꝓ concesso munere. ps. Cātate. n. v. Adiuuabit. Initium scī euange. scdm Math.

Liber generatiōis iesu xp̄i filij dauid: filij abrahā. Et reliqua. Ome. de diuersis tracta. lc. vij.

Mathe⁹ igit̄ euangelista scribēs librū gn̄ationis iesuchr̄i ceteris p̄termissis horū filiū nuncupauit: qꝛ ad hos tm̄ facta ē de xp̄o ꝓmissio. Ad abrahā inq̄t In semine tuo: bn̄dicētur om̄es gētes terre. Ad dauid ꝯo ait. De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. ℟. Eua mr̄ corruptele pomisit edulio: deformauit: ꝗseq̄le lineā cōtagio. Anna ꝓfert spē medele sacro puerpio. ℣. Esto mēor clēmēte. hui⁹ in exilio. Anna.

Abrahā genuit isaac: isaac aūt genuit iacob. (lc. viij. Exequit̄ ergo humanā gn̄ationē xp̄i mathe⁹ ab ipo ꝓmissiōis exordio hoc est ab abrahā gn̄atores cōmemorās q̄s perducit ad ioseph viruȝ marie: de q̄ natus est xp̄s ℟. Anna mat̄ mr̄is chr̄i nos pie cōsidera q̄ marie meruisti ꝓpinare vbera: Ecce felix ascēdisti super cūcta sydera. ℣. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce. Lectio. ix.

Quicquid tamē in insigni genealogia xp̄i ad euangelicā respicit historiā: totū ex abundanti recurrit ad annam/vt ipsa sit quasi quedā meta legis ⁊ grē: per quam dignitas hūane videtur in xp̄o refloruisse nature. Ex ei⁹ nāqȝ ventre prodiit: qd̄ de scā eccl̄ia longe an̄ sp̄ūsctūs ait. Sindonem fecit et vendidit ⁊ cingulū tradidit chananeo. Sidonis huius cādor niueus: puritas est et mundicia virginalis/quā btā anna mater manib⁹ suis quasi cōtexuit dum genitriceȝ dei mariam ad diem temporalis ortus in forma humana de palatio vteri sui corporaliter eduxit. Tu. ℟. Beata virgo virginū mr̄is tue p̄cibus remissionē criminū ꝓcura suppli-

cibus. Et fac post vite terminū/letos in celestibus. ℣. Succurre penes dn̄m cūctis assistētib⁹. Et. B̄ria. Et ℣. Ora ꝓ nob. b. ān̄a. In lau. ān. Ois sctōꝝ concio matrem collaudet virginis: de cuius puerperio sal⁹ ꝓcessit hois. ps. Dn̄s regn̄. ān. Nec prolē deuotissime petit a p̄re luminū: et meruit dignissime mariā dec⁹ virginū. ps. Jubilate. ān. Ex ioachim quē habuit vite virū eximie: ān̄a mariā genuit matrē regis iustitie. ps. De⁹ de⁹. ān. Stirps iesse clara diluit eue matris opprobrium dum anna ꝓlē genuit florē sctōꝝ oīm. ps. Bn̄d. ān. Anna floret vt liliū in summi regis curia: thronū adepta regium cū immortali gloria. ps. Laud. Cap. Mulierē forte. Hy⁹.

Felix anna p̄e aliis digna laude fideliū mūdū repleuit gaudiis/ per sacrum puerperium.

Hec de carnis propagine mariam nobis protulit: q̄ suos reddit germine quod eua tristis abstulit.

O vas celestis gratie mater regine virginum per te precamur anxie remissionem criminum.

Memento mater inclyta q̄ potens es per filiam: ⁊ nobis prece solita procura dei gratiam.

Eiusq̄ donet precib⁹ dator bonorum omnium: vt gaudiis celestibus/ fruamur post exilium.

Patri natoq̄ gloria/ deo cū sctō spū q̄ per anne suffragia: ꝯseruet nos in exitu amē. ℣. Elegit eam. Ān. Anna stellam matutinā magni maris ⁊ reginam peperit clementie: cū qua vere iocundat q̄ deū contēplat reuelata facie. ps. Bn̄dictus. Oro. De⁹ qui beatā annā. Ad. i. ān. Ois sctōꝝ. ps. De⁹ in noie. ān. Te iure. ps. Quicūq̄. Ad iii. ān. Nec prolē. ps. Legē pone. Cp. Mulierē fortē. Re. Diffusa. vt in cōi vni⁹ virgi. Ad. vi. ā. Ex ioachī. ps. Defecit. Capitulum.

Multe filie congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas fallax gratia et vana est pulchritudo: mulier timēs deum ipa laudabitur. Re. Specie tua. Ad. ix. ā. Anna floret. ps. Mirabilia te stimonia. Capl'm.

Manum suā aperuit

inopi/et palmas suas ex-
tendit ad pauperem ideo
fortitudo & decor indumē
tum eius: et ridebit in die
nouissimo. ℣. Adiuuabit
Hy. Elegit eā. Oro vt s. Ad
ij. ves. An. Ois sanctorū. ps.
Dixit dns. Laud. pue. Le-
tatus. Beati oēs. Lauda
hierl'm. Cap. Mulierē for.
℟m. Beata virgo. Si du
plex fest. fuerit. Hy. Aue
mr anna. ℣ Elegit. A. An-
na florē portauit que flos
odorē spirat mundicie al
me pces mris et filie nos
pducāt eterne glie. p. Mgt.
Oro. Pe q beā. an. Meo.
fiat de septem dormienti-
bus martyribus. Oratio

Deus qui gloriosos re
surrectiōis eterne pco
nes septē dormientes ma
gnifice coronasti psta qs:
vt eorum pcibus resurre
ctionē sanctā q in eis mi-
rabiliter postensa est ose-
quamur. p. Ad mat. tres
lectiones Inuit. dup. Lc. i.

Sub decio imperatore
facta in christianos
graui persecutiōe: septem
christiani ciuitatis ephe-
seorū ciues: scilicet maxi-
mianus/malchus / mar-
tianus/dionysius/ iohan
nes/serapion & constanti
nus: fugiētes persequen-
tium rabiem abscondere-
runt se in spelūca in mon
te celio statuentes Mal-
chum in habitu mendici
emere victualia. In qua
spelunca: dormierunt per
secula multa. Lectio scda

Euolutisq; trecentis se-
xaginta duobus annis re
gnante imperatore xpia-
nissimo theodosio surre-
xit detestanda heresis ni-
tēs repellere generalis fi
dem resurrectionis. Eui-
gilantes sancti et vnius
noctis spacio se dormisse
putantes malchū ad ciui
tatem miserūt vt emeret
necessaria. Qui videns
crucē sup portā ciuitatis
erectā: & oēs nomē dei in-
uocātes: valde mirari ce-
pit: platisq; argenteis ce-
perūt intuētes mirari dicē
tes. Hic iuuenis thesau-
rū inuenit: duxeruntq; eū
ad pcōsulē ciuitat. Le. iii.

Cumq; proconsul ab eo
inquireret vbi thesaurū
inuenisset cadens malchus
ad pedes eius dixit. Ro-
go vos vbi decius impe-
rator? Ego eni et socij mei
fugientes persecutionem
eius abscōdimus nos in
spelūca montis celij. Ma-

rinus episcopus ciuitatis hoc audiēs: dixit. Eamus cum eo ad locū. Et uenientes ad speluncā viderunt sctōs dei sedentes: et erāt facies eoꝝ vt rose florentes. Et adorantes eos: miserūt ꝓ imperatore. Qui cum venisset: adorās eos fleuit. Qui dixerunt ei. Propter te suscitauit nos deus noster ante diē magne resurrectionis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuoꝝ credas. Et cum hec dixissent: reddiderūt spm̄ scōm preceptum dei. Imperator vo flens et osculans sctās reliq̄as eoꝝ cōgregatis plurimis epīs et fidelibus viris fecerūt in eodē loco dignā memoriā eoꝝ. Cetera de cōi pluri. mr.

¶ Sansonis epi et ɔfes. or.

O Mps sempiterne de9 tribue nobis famulis tuis per intercessionē scti sansonis epī poscentibus pctōꝝ veniā: querētibus salutis viam/ pulsantibus apire regni celestis aulam: vt ad eternam maiestatis tue habitationē te adiuuante puenire mereamur. Per dominum.

Hodie die nat mēo. de sctō panthaleone marty. Orō

D Eus q̄ hūc diē beati panthaleonis martyrio cōsecrasti: p̄sta q̄s/ vt ipsi9 interuentu hoc in nostris floreat actib9 q̄d p̄mūs remunerent celestibus. P. Ad mat. iii. l. d cōi. Inui. dup. Lec. oia de cōi vni9 ɔfes. et pōti. ¶ Sctōꝝ felicis/ et simplicii/faustini et beatricis mr. Oratio.

P Resta q̄s oēs deus: vt sicut ppl's xpian9 martyꝝ tuoꝝ felicis/simplicii/faustini: et beatricis temporali solēnitate congaudet: ita perfruat eterna/ et quod votis celebrat pio cōprehendat affectu. Per. Ad matut. iii. lec. Inuitatoriū duplex. Lectō. i.

T Iberio vrbis rome epo misso in exiliū a constantino augusto heretico: clerus roman9 ordinauit in loco eius epm felicē pbrm. Qui facto cōcilio declarauit constantinū hereticū et secundo baptizatū ab eusebio. Quo facto eiicit felix de epatu a constantino augusto filio constātini. Exinde ductus in ciuitatē: coronam martyrii capitis abscisione promeruit et sepultus est in via aurelia. Lectō. ii.

Temporibus diocletiani et maximiani erat rome quedam virgo beatrix nomine: soror beatorum simplicii et faustini / qui pro christi nomine post diversa tormenta capite cesi sunt. Quorum corpora sepelivit beatrix cum crispo et iohanne presbiteris. Post hec lucretius vicanus possessor predium beate beatricis commune cum fratribus ambiens fecit eam diis sacrificare nolentem carceri mancipari / et postea a servis suis nocte prefocari: et sic spiritum tradidit domino. Lectio. iii.

Post hec ingressus est lucretius in predium sanctorum: et fecit convivium in quo infantulus dixit ei. Audi lucreti. Occidisti et invasisti: ecce datus es in possessionem diaboli. Ad hanc vocem sathanas in eum ingressus per tres horas eum vexavit: donec tolleret animam eius. De quo omnes qui aderant perterriti christiani effecti sunt narrantes palam passionem beate virginis in convivio vindicatam. Cetera de communi plurimorum martyrum. Sanctorum abdon et sennes martyrum. Oratio.

Deus qui sanctis martyribus tuis abdon et sennem ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gratie contulisti: da famulis tuis suorum veniam delictorum vt sanctorum tuorum intercedentibus meritis / ab omnibus mereamur adversitatibus liberari. Per. Ad mat. invi. duplex. Tres lec. hant. Lect. i.

Decius imperator romam reuertens de persida / adduxit secum duos subregulos persarum abdon et sennem. Et convocans rome senatum: iussit eos decius sibi presentari Et dixit ad senatum. Dii nostri tradiderunt nobis hostes ferocissimos. Ecce enim inimici reipublice / et romani imperii. Et introducti sunt ornati ex auro et lapidibus preciosis: vincti catenis. Quos cum vidisset omnis senatus: ceperunt mirari in aspectibus eorum Tu autem domine. Lectio. ii.

Decius dixit ad eos. Sacrificate diis et estote subreguli romane libertatis et possidebitis omnia vestra et pacem romani imperii. Qui dixerunt. Nos semel offerentes nosmet deo ipsum adoramus: simulachris manufactis nunquam humiliabimur. Decius iussit eos denudatos ad simu-

lachrũ solis duci: ⁊ ad sa-
crificandũ cõpelli. Sãcti
vero expuẽtes in simula-
chrũ: dixerunt valeriano
Fac quod potes. Lect. iii.
Tunc valerian⁹ pfectus
iussit eos diu plũbatis ce
di: ⁊ i amphitearrũ duci.
Et dimissi sũt ad eos duo
leones / et q̃tuor vrsi. Qui
venientes ad pedes san-
ctorum: ita custodiebant
eos: vt nemo poſſat acce-
dere ad eos ꝓpter impe-
tũ ferarũ. Ualerian⁹ ira
plenus fecit eos occidi: et
corpora eorũ ante simula
chrum solis iactari. Post
triduũ quirinus subdia-
con⁹ corpora eorum sepe-
liuit i domo sua. Tu. Cete
ra de cõi pl'iorũ martyrũ.
Sãcti germani epi. Or.
Exaudi nos de⁹ salu-
taris nr̄: et q̃a voces
nostre nõ merent audiri:
sctī germani cõfessor⁊ tui
atq; põtificis interuentio
ĩis sit accepta ꝓ nobis. p.
Ad ma. inu. sim. iii. lc. lc. i.
Beatus german⁹ an-
tissiodorensis oppidi
indigena fuit: parẽtibus
splendidis procreatus: et
ab ipsis infantie rudimẽ-
tis studũs liberalibus in
structus. In quo doctrĩe
collatio cum ingenij vber
tate consentiens erudītis-
simum duplicato bono: id
est nature et idustrie red
diderunt. Atq; vt in eum
perfectio litterarum ple-
na conflueret: post audi-
toria gallicana intra vr-
bem romam ciuilis iuris
scientiam perfecte addi-
dicit. Deinde ad honorē
prefecture sublimatus in
vrbe antissiodorensi nobi
lem sibi sumpsit vxorem.
Tu autem. Lectio scd̃a.
Post hec oim consen-
su eps̄ postulat⁹ / sa-
cerdotium inuitus assum-
psit coactus et addictus.
Repente igitur mutatur
ex oĩbus. Despicit mundi
militia celestī assumitur.
Calcat seculi põpa / hũili-
tas ꝯuersatiõis eligitur.
vxor in sororē mutat: sub-
stãtia in paupes dispẽsa-
tur. Ex die vero sumpti sa
cerdotij nunq̃ panẽ fru-
mẽti / nõ vinũ / non acetũ /
nõ legumẽ / non oleũ / non
sal ad vsũ ꝯdiẽdi saporis
accepit. Tu aũt. Lect. iii.
In refectionibus pri-
mum cinerem pliba-
uit: deinde panem ordea-
ceũ sumpsit: quẽ tñ ipe ex-
cussit ⁊ moluit. Pro stra-

ta supposito cilicio: ⁊ supposito vno tantũ sacculo contẽtus fuit. Noctibus nunq̃ vestimẽta raro cingulũ/ raro calciamẽta detrarit. Orationiq̃ vacans longũ somnũ iter tormenta nõ capere poterat/ donec virtutibus plenus in dño obdormiuit. Lecta de cõi vnius cõfesso. pontifi.

¶ Advincula petri. Ad. i. vel. añ. Solue iubẽte deo terrarum petre catenas: q̃ facis vt pateãt celestia regna beatis. ps feř. Cap.

Actu. 12. a. Petrus quidem servabatur in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Deo grãs. ℟ Dixit angelus. Hymnus.

Jani bõe pastor petre clemens accipe vota precantum et peccati vincula resolue tibi potestate tradita: qua cunctis celũ verbo claudis aperis.

Annue chr̃e. ℣ In oẽm ter. ã Tu es pastor ouiuz princeps apostolorũ/ tibi tradite sunt claues regni celorũ. ps Magr̃. Oratio.

Mat. 16. c.

Deus qui beatum petrũ apostolum a vinculis absolutũ illesũ abire fecisti: nostrorum quesum⁹ absolue vincula peccatorum/ et omnia mala a nobis propitiat⁹ exclude. Per. Memoria de machabeis martyribus. Or.

Fraterna nos martyrũ tuorũ dñe corona letificet: que ⁊ fidei nostre ꝓbeat incremẽta virtutum / et multiplici nos suffragio cõsoletur. p. Ad mat. Inui. Tu es pastor ouiũ ꝓnceps apl'or. Tibi tradite sunt claues regni celor. ps. Uenite. hy⁹. Jã bõe pastor. ℣ Annue chr̃e. Mat. 16. c.

In. i. noct. añ Misit herodes rex manus vt affligeret quosdã de ecclesia: occidit aũt iacobũ fratrem iohannis gladio. ps. Celi enar. añ. Uidẽs aũt quia placeret iudeis apposuit apprehẽdere ⁊ petrũ. ps. Bñdicã. añ. Petrus quidẽ seruabatur in carcere et oratio fiebat sine intermissione ab eccl'ia ad deũ pro eo. ps Eructauit. ℣s⁹. In omnẽ terrã. Lectio. i. Actu. 12. a. Ibid. Ibid.

Nõ ĩgnorãdũ nobis ẽ fr̃es karissimi q̃ de causa celebrat festiuitas sancti petri q̃ dr̃ advincl'a kalẽdis augusti. Nec ei a q̃busdã dr̃ causa. Romanor q̃dã dux noĩe q̃rinus hẽbat fi-

nā gutturnosā noīe balbi-
nā. Habebat autē ipse dux
bēm alexādrū papā i car-
Act. cere clausum. R. Misit i-
12.a. pi⁹ herodes rex man⁹ vt
affligeret qsdā de ecclesia
Occidit autē iacobū fra-
trē iohānis gladio. V. Ui-
dēs aūt qr placeret iude-
is/apposuit apprehende-
re & petrū. Occidit. Lec. ii.

Ipsa vero puella ibat
sepissime ad carcerē
vbi beat⁹ papa alexāder
catenis tenebat ligatus:
& deosculabat catenas/q
bus ipse sctūs ligat⁹ erat
scilz ob grām recuperāde
Act. sanitatis. R. Uidēs autē
12.a. callid⁹ hostis qr placeret
iudeis. Apposuit apphēn
dere et petrū. V. Misit im
pi⁹ herodes rex man⁹ vt
affligeret quosdam de ec-
clesia. Apposuit. Lect. iii.

Cui beatus alexāder
dixit. Noli filia mea
deosculari has catenas/
sed qre boias scti petri q-
bus vict⁹ fuerat & oscula-
re eas: & inde recipies sani
tatē. q mox ad prēm suū
veniens narrabat ei sicut
audierat a prefato papa
Act. R. Cūqz tyrān⁹ imit' cōp-
12.a. hēdisset petrū apl'z misit
eū i carcerē. Uolens post
pascha pducere eū pplo.
V. Uidēs aūt qr placeret
iudeis: apposuit apphen-
dere et petrū. Uol. Gl'ia.
Uolēs. In. ii. noct. a. Erat Act.
petr⁹ dormiēs inter duos 12.a.
milites vinctus catenis
duabus: et custodes ante
ostiū custodiebāt carcerē
ps. Dēs gētes. a. Cūqz p- Act.
ducturus eum esset hero 12.b.
des ecce angelus dñi asti
tit et lumē refulsit i habi-
taculo carceris: pcussoqz
latere petri excitauit eū
dicēs. surge velociter. ps.
Exaudi de⁹ dep. a. Exiēs Ibid.
petrus apl's seqbat ange
lū et nesciebat qr verū est
qd fiebat p angelū estima-
bat aūt se visū videre. ps
Exaudi deus orationem.
V. Cōstitues eos. Lec. iiii.

Quod audiēs pr pu-
elle misit nuncios q
pqrerēt carcerē vbi apl's
fuerat ligat⁹: indeqz secū
afferrent boias scti petri.
Qd et ita fctm est. Quas
deosculās puella pfata: i-
tegrā illico recepit sanita
tē. R. Petr⁹ qdē apl's ser Act.
uabat i carcere. Orō aūt 12.a.
fiebat sine itermissiōe ab
eccl'ia ad deum pro eo. V.
Erat petr⁹ dormiēs inter
duos milites vinctus ca-

tenis duabus. Oro. Lc. v.
Sicque btūs alexander exiens de carcere cōstituit celebrari hanc solennitatē calendis augusti i honore btī petri: et in eius noīe edificauit ecclesiā q̄ dr ad vīcula. In qua eciā (vt fert) solēnitate catene eius deosculant a pplo deuote auxiliāte dño nro iesu christo: q̄ cū pre ꝛ spū scō viuit et regnat de⁹: p oīa scl'a scl'oꝝ. amē. R. Cū
Act. 12.a. vero pducetur⁹ eū esset herodes/ ī ipa nocte erat petr⁹ dormiens. Inter duos milites vinct⁹ catenis duabus. V. Et custodes ante ostiū custodiebant carcerem vbi erat petrus apostolus. Inter. Lectio. vi.
Exultem⁹ in dño dilectissimi: et spūali iocūditate leremur: qa vnigenit⁹ dei fili⁹ iesus xps/ ad īsinuāda nobis dispensatiōis et diuinitatis sue mysteria aplici ordis primū btm petrū dignat⁹ est pierogare. Cui⁹ hodierna festiuitas specimē et dec⁹ contulit orbi terrarū. Ille primus est in dñi cōfessione: qui primus est in apo
Act. 12.b. stolica dignitate. Tu. R. Ecce angel⁹ dñi astitit et lumē refulsit in habitaculo carceris: pcussoq̄ latere petri/ excitauit eum dicens. Surge surge surge velociter. V. Et cōtinuo ceciderūt catene de manib⁹ ei⁹ angelo dicēte. Surge. Glia. Sur. In. iii. noc. an.
Trāseūtes p̄mā et scdam custodiā venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē/ q̄ vltro apta est eis. Act. 12.b.
Ps. Cōfitebimur. A. Et exeūtes processerūt vicum vnū ꝛ ɔtinuo discessit angel⁹ ab eo. Ps. Dñs regn. ex. A. Petr⁹ ad se reuers⁹ dixit: nūc scio vere qz misit dñs angelū suū: et eripuit me de manu herodꝭ ꝛ de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. Ps. Dñs reg. irasc. Ibid.
V. Nimis ho. Scdm mat.
In il. t. Uenit iesus in partes cesaree philippi: ꝛ īterrogabat discipulos suos dicēs. Quem dicūt hoīes esse filiū hoīs? Etc. Mat. 16.b.
Ome. b. aug. e. lc. vii.
Dño nro iesu chro requirēte quēnā eū hoīes esse diceret ꝛ opiniones varias hominū discipulis respōdentibus: rursusq̄ dño interrogāte et dicente: Uos aūt quem me esse dicitis: Petr⁹ rñdit. Tu es chrus

filius dei viui. Ait illi dñs Btũs es simon bariona: q̃a tibi nõ reuelauit caro et sanguis sȝ pr̃ me⁹ q̃ ĩ ce
Actu. 12.b. lis ẽ. R. Surge petre ⁊ indue te vestimẽtis tuis: accipe fortitudinẽ ad saluãdas gẽtes. Q. ceciderũt catene de manibus tuis. V. Angel⁹ dñi astitit et lumen refulsit ĩ habitaculo carceris: p̃cussoq; latere petri excitauit eũ dicens surge velocit. Q. Re. pası.

Attẽde causam: q̃re beatus: q tibi non reuelauit caro ⁊ sanguis: sed pater me⁹ q̃ in celis est. Ideo beatus q tibi nõ caro ⁊ sanguis reuelauit. Si ei caro et sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Quia vero caro et sanguis tibi non reuelauit: sed pat̃ me⁹ qui ĩ celis est: de meo nõ de tuo Quare de meo: Quia oĩa
Actu. 12.b. q̃ habet pater mea sũt. R. Dixit angelus ad petrũ: circunda tibi vestimentũ tuũ ⁊ sequere me. Et egrediens sequebatur eũ. V. Transeũtes autẽ primã ⁊ scd̃az custodiã venerũt ad portã ferream q̃ ducit ad ciuitatẽ / q̃ vltro aperta est eis. Et egre. Lec. ix.

Ecce audisti causã quare beatus: audi et quare petr⁹ addidit dñs: et ego dico tibi tanq̃ diceret. Q. tu dixisti michi. Tu es filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus. Simon quippe antea vocabatur. Q. eni xp̃s petra: petr⁹ pp̃l's christian⁹. Petra enim p̃ĩcipale nomẽ est: ideo petr⁹ a petra / nõ petra a petro: quomõ non a xp̃iano xp̃s: sȝ a christo christian⁹ vocat. R. Q. ð Mat. 16.c. cũq; ligaueris sup̃ terrã: erit ligatum et in celis. Et q̃ðcunq; solueris sup̃ terrã. Erit solutũ et in celis. V. Tu es (inq̃t petr⁹) xp̃s fili⁹ dei viui. rñdens dñs ait. ⁊ ego dico tibi quia tu es petrus ⁊ super hãc petrã edificabo eccl̃iam meam. Et Bł. a. Erit. V. Tu es petrus. In laud. aña.

Actu. 12.b. Angelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: p̃cussoq; latere petri excitauit eum dicens: surge velociter. ps. Dñs regn̄. In. Dixit angelus ad petrũ: circũda tibi vestimẽtũ tuũ et sequere me. ps. Jubilate. Aña.
Ibidem. Exiens petrus sequebat eum: et nesciebat quia verum est q̃ fiebat per ãge:

lum. ps. Deus deus meus. An. Misit dñs angelũ suum & liberauit me de manu herodis alla. ps. Bñdicite. An. Solue iubẽte deo terrarũ petre catenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. ps. Laudate. Cp. Petrus quidẽ seruabatur. hy. Exultet celũ. V. Annunciauerũt opa dei.
Mat. 16.c. An. Quodcũqʒ ligaueris super terrã erit ligatũ et i celis: et quodcunqʒ solueris super terrã erit solutũ et in celis dixit dñs simoni petro. ps. Bñdꝰ. or. Deus q̃ beatũ pe. Mẽo. d mar. or. Fraterna nos. Ad. i. aña Angelꝰ dñi. ps. Deꝰ in no. An. Te iure. ps. Quicũqʒ. Ad. iij. An. Dixit angelus ps. Legẽ pone. Cap. Petrꝰ qdẽ. R. & V. de cõi vnius apli. Ad. vi. An. Exiẽs petrus. ps. Defecit. Capm.
Actu. 12.b. Angelus dñi astitit & lumen refulsit in habitaculo carceris: pcussoqʒ late petri excitauit eũ dicens: surge velociter. et continuo ceciderunt catene de manibus eius. Ad nonã a. Soluente iubẽte. ps. Mirabilia. Capitulũ.
Actu. 12.b. Exiens petrus seqbatur eum: et nesciebat q2 verũ est qd fiebat p angelũ. Ad. ij. ves. An. Angelus dñi. ps. Dixit dñs. et ceteri pi de aptis. Cp. Petrus quidẽ. Hy. Exultet celum. V. Annũciauerũt opera dei. An. Petrus ad se reuersus dixit: nũc scio vere quia misit dñs angelum suũ et eripuit me de manu herodis & de omni expectatiõe plebis iudeorũ. ps. Mag. or. Deus q̃ btm pe. Mẽo. de. s. steph. mar. cũ a. Hic est vere. V. Gloria et honore. Oratio. Actu. 12.b.

Deus qui nos btĩ stephani martyris tui atqʒ pontificis annua solennitate letificas: concede ppitiꝰ: vt cuiꝰ natalitia colimꝰ: de eiusdẽ etiaʒ ptectiõe gaudeamus. p.

¶ Sãcti stephani pp. et mar. off. vts. Ad mat. iij. lc. fiant. Inui. dup. Lec. i.

Beatꝰ stephanus eps vrbis rome cõgregato vniuerso clero: sic eos alloquit dicens. Fratres et cõmilitones mei audistis precepta diaboli seua vulgari/ vt si qs chrĩanus detentus fuerit a pagano: omnes facultates eius accipiat. Uos enim fres respuite facultates

terrenas: vt regnum celeste pcipiatis. Nolite timete pncipes seculi: sed adorate deum celi et christū filium ei⁹. Tu. Lectio .ii.

Iussit itaq3 btūs stephanus vt altera die i cripta nepociana congregarent. Et facto conuenticulo in eadē cripta inuēti sūt ibi ꝯmiscui sexus viri et mulieres cētū et octo. Quos eadē die btūs stephanus in noīe chri baptizauit: et obtulit ꝓ eoꝝ expiatione sacrificiū/ atq3 participati sunt omnes. Lectio .iii.

Post hec obtulit sacrificiū deo oīpotēti in cymiterio scē lucie. Audiēs igit hec valerianus que gesta fuerāt ac de tēpli euersione. et qꝛ esset cū stephano maxima mltitudo christianorum/ misit sunt milites ad eū q̄ inuenerūt btm̄ stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiq3 itrepid⁹ constās an̄ altare: solēnia iugiter cepta pficiens in eodē loco sicut i sua decollatus est sede: pergens ad dn̄m sub die quarto nonarum augusti. Ad lau. cā. Dis pontifex. Cetera de cōi vnius martyris et ponti. ¶ In inuentione scti stephani ꝓthomar. socij sit. q3 ei⁹ mar. Ad vesp. super pos an. Sācti per fidem. pi feriales. Cap. Iustoꝝ anime. ℞. Sacerdos dei. 6. ℞. Hy⁹ Sctōꝝ meri. ℣⁹. Letamini. an. Ostēdit sctūs gamaliel per visum luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos: et quartum argenteum croco plenum et dixit. hi sunt nostri loculi et nostre reliquie: hic autē sāguineas habēs rosas / loculus est scti stephani: q̄ sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. ps Magnificat. Or.

Deus q̄ es sctōꝝ tuoꝝ splēdoꝛ mirabilis q̄: q3 hodierna die beati stephani martyꝛ͡ tui/ nichodemi/ gamalielis/ atq3 abibon inuētionē gl'iosam reuelasti: da nobis q̄s in eterna letitia de eoꝛu3 societate gaudere. p do. Ad mat. inui. Adoꝛem⁹ regē magnū dn̄m. Qui in sctis suis semꝑ ē mirabilis. ps Venite. Hy⁹. Sctōꝝ me. In .i. noc. an. Luciano venerabili presbitero quiescenti in stratu suo de reuelatione sctāꝝ reliquiarum prothomartyꝛis stephani talis diuinit⁹ ostē:

sa est visio. ps. Beatus vir. añ. Dū adhuc pene vigilaret vir venerandus tā︦ꝗ in excessu mentis repē te est effectus. ps. Quare fre. añ. Uidit igit assistere sibi virū etate senē/statura procerū/vultu decorum. ps. In dño confido. ℣ Letamini. Lectō prima

Lucian⁹ presbiter cui reuelauit deus septimo honoriū principis anno locum sepulchri et reliquiarum beati stephani ꝓthomartyris gamalielis/abibon/ et nichodemi qui in euāgelio et in actibus apl̃orū legitur: scripsit hāc reuelationē greco sermone ad oim eccl̃iarum notitiā. ℟ Beatus gamaliel doctoris gentium pauli didascal⁹ apparuit chr̃i sacerdoti luciano / in vestitu candido amictus pallio. Et virgā manu gestabat auream. ℣ Calciatus caligis in sup̃ficie deauratis quasi deābulans corā eo. Et virgā. Lect. ii.

Qui dum quiesceret ī basilica baptisterii in stratu suo / in sexta feria parasceues circa horam tertiam noctis dum ꝗ adhuc pene vigilaret / tanꝗ in excessu mētis effectus/vidit virum senez statura procerum: vultu decorum: ꝓlixā barbā habentem: palliatū alba stola/ cui inerant gemmule auree: intrisecus autem habētem sancte crucis signum calciatum caligis in sup̃ficie deauratis Hic etiam vir manu tenebat virgam aureā: de qua tāgens vocauit eum ter nomie suo: luciane/luciane/ luciane. Uade et dic iohāni episcopo hierosolimitano quatenus cuz summa diligentia nostros patefaciat loculos. Tu autē. ℟. Igit dissimulata gamaliel deambulatiōe venit ad eum/et virga quam manu gestabat tetigit illum/ vocans eum tertio. Luciane/luciane/luciane surge. ℣ Cui sacerdos respōdit. quis es domie? at ille dixit ad eum. Luciane/luciane. Lectio. iii.

Cumꝗ venerabilis p̃sbiter inquireret ab eo quis esset/ ⁊ qui essent secum. Dixit ei. Ego sum gamaliel / q̄ nutriui apostolum pauluz. Estꝗ mecū dñs stephanus a iudeis hierosolymis pro chr̃o

lapidat⁹. Cui⁹ corp⁹ aui=
bus ⁊ canib⁹ in cāpo ꝓie
ctū: ego sepeliui in predio
meo viginti miliarib⁹ a ci
uitate. ℟. Uade luciane
et dic iohāni epō hieroso=
lymitano / vsqꝫ q̄ clausi su=
mus: vsqꝫ quo nō apis no=
bis Tuis etenī tēporib⁹ re
uelādi sum⁹. ℣. Aperi no=
bis veloci⁹: vt ꝑ nos ostiū
mie sue humāo generi a=
periat de⁹. Tu. Glo'ia. Tu.
In. ii. noc. An. Uir dei ga=
maliel ait luciano: nō mei
solūmodo causa sollicit⁹
sum: sed poti⁹ ꝓ il'is q̄ me
cū sunt. ps. Dñe q̄s ha.. ā.
Isti etenī maximo digni
sunt honore venerari in
terris: q̄s in celo rex regū
imēsa cumulauit gl'ia. ps.
Cōserua. An. Cū ergo sint
apud deū meritis excelsi
apud hoies loco tenentur
humili. ps. Dñi est terra.
℣. Exultent. Lectio. iiii.

Ille vero q̄ huic locello
iacet cōtigu⁹ / ipse est
nichodemus nepos me⁹
q̄ postq̄ audiuit a chr̄o vt
renasceret ex aqua ⁊ spiri
tu sctō: stati baptizat⁹ est.
Pro q̄ postmodū idigna=
ti pn̄cipes sacerdotū / co=
nabātur illū morti trade=
re: sed nr̄e ꝓpinq̄tatis ob
reuerentiā non pfecerūt:
sed multꝭ plagis eū extra
vrbem affligentes semiui
uum reliquerūt. Q̄uē ad
pedem bti stephani iussit
sepulture tradi. Tertius
est abybas fili⁹ me⁹ q̄ ab
apl'is baptizat⁹ / castus ⁊
immaculat⁹ exiuit de mū
do: ⁊ sepultus est mecū in
tertia theca excelsiore. ℟.
Lucian⁹ pbr̄ dixit. dñe tu
q̄s es et q̄ sūt tecū? at ille.
ego sum gamaliel / pauli
quōdā doctor apl'i. q̄ aūt
iuxta me quiescit. Ipe est
dñs stephanus. ℣. Q̄ui a
iudeis hierosolymis lapi=
dat⁹ ad lacerādū bestiis
et auib⁹ ē posit⁹: sed ꝑ dei
prouidentiā permāsit in
tactus. Ipse. Lectio. v.

Dixit ei pbr̄. Ubi vos
inueniemus domie.
Q̄ui ait. In meo agello q̄
dr̄ bonorū viroꝝ possessio.
Q̄ui cum euigilasset: ora
uit dicens. Dñe iesu si est
hec visio a te: fac vt iterū
ac tertio manifestet mihi
Et cepit ieiunare vsqꝫ ad
aliud parasceue: et iterū
apparuit ei gamaliel af=
ferens tres calatos aure
os rosis plenos. Duo ha=
bebant rosas albas: ⁊ ter
tius rubicundas / ⁊ quar

tus erat croco plenus. ℞. Cũ scirẽ ego gamaliel sanctitatẽ chri leuite stephani fidẽ eius ac deuotionẽ: credẽs me in resurrectione partez habiturũ cũ eo feci eũ sepeliri In monumẽto meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodem⁹ ibidez sepult⁹ est: et abibas fili⁹ meus mecum est repositus vbi requiescit btũs stephanus. In mo. Lect. vi.

Et dixit ei gamaliel. Qui rosas habet rubeas/est dñs stephan⁹: et scđs est nichodemus: terti⁹ vo argẽte⁹ est abybas fili⁹ me⁹/ q̃ vnit⁹ est calatho meo. Et cum hec dixisset: euanuit ab eo. Ipse vero grãs agens deo deuotis ieiuniis: tertiam reuelationẽ expectauit. Qua apte ferã nũciauit hec iohãni epo: q̃ lachrymatus est pre gaudio dicens. Si vt hec dic' charissime audisti: oportet me inde trãsferre protomartyrem stephanũ. ℞. Sacerdos dei lucian⁹ ꝓstrauit se in oratione rogãs deũ et dicẽs: dñe iesu chr̃e si est hec visio ex te Presta vt iteruz ac tertio manifestetur michi. ℣. Ut cõfisus fiducialiter annunciẽ reuelationem scõꝝ seruoꝝ tuoꝝ Pñra. Glia. Pñra. In tertio noct. an. In ieiuniis ꝛ orationib⁹ constituto/appuit iteꝝ scrũs gamaliel luciano pbr̃o ꝛ dixit. quare dissimulasti frat' ꝛ nõ retulisti q̃ dicta sunt tibi iohãni epo. ps. Exultate iu. an. Nõne vides q̃ta sit siccitas ꝛ turbatio in toto mundo / et tu negligẽter agis. ps. Bñdicã. an. Surge ergo ꝛ vade ꝛ dic iohanni epo vt aperiat nobis: ꝛ faciat locũ orõnis: vt p nostrã intercessionem misereat dñs pplo suo. ps. De⁹ venerũt ℣. Justoꝝ aie. Lect. vii.

Cum aũt lucian⁹ hortatu epi i crastino in quodam aceruo q̃ erat in agro illo effodere statuisset: apparuit gamaliel cuidã monacho nomie migecio innocenti viro/dicens. Uade ꝛ dic luciano. Frustra laboras i aceruo illo nõ eni ibi sum⁹ modo: sed q̃rat nos in loco qui dr̃ bonoꝝ viroꝝ possessio. Quo ostenso luciano gl'ificauit deũ: q2 inuẽt⁹ est ꝛ ali⁹ testis in reuelatione scõꝝ. Tu. ℞. Sanct⁹ gamaliel in visu dixit luciãn. dilig[ẽ]=

ter aiaduerte que dico: et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argēteus plen⁹ erat croco. V℟. Un⁹ ex tribus calathis rubētes habebat rosas tanq̄ sanguinem: alii vero duo referti erāt rosis albis. Et℟. viii.

CUnq̄ fodientes thecas inuenissent: nunciāt hec iohanni episcopo Qui assūptis secū duob⁹ episcopis: perrexit ad locū. Apertaq̄ theca beati stephani terremot⁹ fact⁹ est magnus: et oēs qui aderant/odor pfudit suauissim⁹. Et eadē hora septuagintatres aie a diuersis infirmitatib⁹ sunt curate Eu.℟. Uides o frater luciāe hos calathos: hic rosas habens pulcherrias: locul⁹ est preciosi martyris stephani. Qui sol⁹ ex nob⁹ martyrio meruit coronari. V℟ Introgress⁹ ostium sepulchri: iuenies eū in pte orientali. Qui. ℟c. ix.

ET osculātes beati stephani reliquias: thecā clauserunt: quā postea in sanctā eccl'iam sion vbi archidiaconus quōdā ab apl'is fuerat ordiatus cū hymnis ꝛ gaudio trāstulerunt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuia descēdēs: imēsam siccitatē terre madefaciens irrigauit. Imitemur fratres istius scti charitatē: vt cū eo mereamur celi claritatē. ℟. Sāctus iohannes eps lachrimat⁹ pre gaudio benedixit deū et dixit ad lucianū psbyterū: oportet me inde trāsferre btm ꝓthomartyrē stephanū. Qui tāq̄ āgel⁹ apparuit positus In cōcione holm V℟ Qui pm⁹ apd iudeos dñica bella pegit: ꝛ iesum a dextris vtutis dei stantē videre ꝓmeruit. Qui. Gloria. In con. V℟. Iusti autem in per. In laud. ā.

REgressus lucian⁹ presbiter a sctō iohanne epo / iussit vt consurgerēt oēs diluculo: et foderēt i aceruo illo vbi putabant esse corpora sctōꝝ ps. Dñs regnauit. an. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho nomine migecio innocenti ꝛ simplici viro / dicens ad eum: vade et dic luciano: in vanum laboras in aceruo illo non ibi sumus modo ps. Iubilate. an. Ibi olim positi fuimus exequiarū tempore

planctus: nūc quere nos in illo loco qui dicitur bonorū virorū possessio. ps. De⁹ de⁹ an. Audiēs ergo lucianus sacerdos verba monachi migecii bndixit dūm qz inuēt⁹ est ꝛ alius testis in reuelatione sctorū. ps. Bnd̄s. an. Dū inuentum esset sacratissimū bti stephani corp⁹: stati terremot⁹ fact⁹ est magn⁹ atqz oēs q̄ aderant odor perfudit suauissim⁹. ps. Laudate. cpm. Justoꝝ aie. hy⁹. Rex gl'iose. v. Mirabilis de⁹. a. Ex odoris mira fragrantia. sanitas egrotis emanauit maria: septuaginta nāqz ꝛ tres tūc a variis languoribus curati sunt hoīes in inuētiōe corporis stephani dilectissimi martyris deum glorificātes. ps. Bnd̄ictus. or. Deus qui es sanctorum. Ad. i. a. Regressus lucianus. ps. De⁹ ī noie. a. Ec lure. ps Quicūqz. Ad. iii. an. Apparuit. ps. Legem pone. Capl'a. ꝛ R̄l'a oe coi plurimoꝝ martyrum ad oēs horas. Ad sextam a. Ibi olim. ps. Defecit. Ad nonam an. Dum inuentum. ps. Mirabilia. Ad secundas vesperas an. Regressus. hi sex. Cap. Justorum aie. hy⁹. Rex gloriose. v. Mirabilis deus. an. Hodie sctūs ioannes pontifex cū maximo cleri plebisqz tripudio preciosas protomartyris stephani reliqas in sanctā trāstulit ecclesiā sion vbi quōdam archidiaconi functus est officio / cui⁹ pia apud deū sit pro nobis q̄s intercessio. ps. Magt. Oro. Deus qui es. ¶ Sancti osvvaldi regis ꝛ martyris. Oro.

Omīps sempiterne de⁹ q̄ hui⁹ diei iocundam sanctāqz leticiam in sancti serui tui osvvaldi solēnitate cōsecrasti: da cordib⁹ nr̄is tui amoris charitatisqz augmentū: vt cui⁹ in terris scti sanguis effusionē celebram⁹: illi⁹ in celo collocata patrocinia sentiam⁹. Per. Ad mat. tres lec. fiant. Inuit. dup. Lc. i.

Regnauit autem osvvaldus christianissimus rex norcāhymbrorum nouem annis: q̄ completo annorum curriculo occisus est / commisso graui prelio a pagana gēte a paganoqz rege merciorum. A quo etiā rege predecessor suus edevvi-

nus peremptus est in loco marcelde nũcupato anno etatis sue tricesimooctauo/die quĩta mẽsis augusti. Cuius q̃ta fides in deũ fuerit et deuotio post mortem virtutũ miraculis declarat. Nam in loco vbi a paganis pro patria dimicans interfectus est vsq̃ hodie sanitates infirmorum celebrantur. Lc. ii.

Ex multis q̃dẽ miraculis in loco quo occubuit vel de puluere loci perpetratis pauca dicamꝰ. non multũ post interfectionē scti: equꝰ cuiusdã iter per locũ facientis subito lacescens caput in terrã declinare: spumasq̃ ex ore demittere in terrã cepit ruere. Desiliuit eques: expectãs horã mortis eq. Sed cũ equꝰ pre dolore diuersas se ĩ partes torq̃ret volutando: deuenit in illũ locũ vbi sctũs rex occubuit statimq̃ sanus cõsurgẽs herbas auidius carpere cepit. Quo viso vir intelligens aliquid mire sanctitatis loco inesse: posito ibi signo ascendit equum deueniensq̃ ad hospitiũ inuenit ibi puellam paralyticam. Ipsoq̃ narrãte factum: ducta est puella ad locum vbi parum dormiens integram recepit sanitatem. Lectio tertia.

Post hec videns alius iter faciẽs spacium illius loci cetero cãpo viridius ex hoc intelligẽs aliquem sanctũ ibi interfectũ: ligauit de puluere loci in lintheo sperãs cum eo infirmis ꝓdesse. Ueniensq̃ ad hospitem: inuenit vicinos cenãtes ĩ domo. Jussusq̃ discumbere cũ eis appendit lintheũ cum puluere in poste parietis. Et accẽso grandi igne domus feno tecta volantibꝰ in altũ scintillis flammis ꝯbusta est. Et postis solummõ in qua puluis ipse lintheo inclusus pendebat: tuta ab ignibꝰ et intacta remãsit. Diuulgata igit causa rei geste: multi de longe ad locum veniẽtes/et sanitatẽ sibi et suis recuperantes paulatiq̃ de puluere sumẽtes fossam ad mẽsurã stature virilis altã reddiderunt. Cetera de cõi vnius mar. ¶ Trãsfiguratio iesu xpi dñi nr̃i. Ad. i. vesp. an. Assumpsit iesus discipulos ⁊ ascẽdit in montẽ et trãsfiguratus est ante

Mat. 17.a. eos. ps. Lau.pue. an. Dum trasfiguraret iesus moyses et helyas cu dno loquentes discipulis apparuerunt
Ibid. ps. Lau. do. o. ge. an. Tunc petrus dixit ad iesum: dne si vis faciamus hic tria tabernacula tibi vnu / moysi vnu et helye vnu. ps. Lauda aia. an. Adhuc eo loquente ecce nubes lucida obumbrauit eos. ps. Lau. do. qm bo. an. De qua vox isonuit. hic est filius meus dilectus in quo michi complacui ipsum audite. ps. Lauda hierusalem dnm. Caplm.
phil. 3.d. Saluatorem expectamus dominu nostru iesum christum qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratu corpori claritatis sue sm operationem qua possit etia subij
Mat. 17.a. cere sibi oia. R. Assumens iesus petru et iacobu et iohanne fratre eius. In monte excelsum cum eis seorsum ascedit ibi se trasfigurans sue glorie claritatem eis ostedit. V. Ne videntes eius passione turbarentur: sed fortiori solliditate firmarentur. In. Gloria. In monte. Hy.

Celestis forma glorie qua spes querit ecclesie: in monte xps indicat / qui supra solem emicat.

Res memoranda seculis / hic cum tribus discipulis cum moyse et helya / grata promit eloquia.

Assistunt testes gratie legis atque prophetie: de nube testimonium / sonat patris ad filium.

Glorificata facie xps declarat hodie quis sit honor credentium / deo pie fruentium.

Uisionis mysterium corda leuat fidelium: vnde solenni gaudio: clamat nostra deuotio.

Pater cum vnigenito / et spu paraclyto: vnus nobis hanc gloria largire p psentia. V. Adoremus patre et filiu cum scto spu. R. Regnantem in maiestate sua
an. Uisione qua vidistis nemini dixeritis: donec filius hominis resurgat a mortuis. ps. Magt. Oro. Mat. 17.b.

Deus qui nos sacru transfigurationis tue die deuotis hodie laudibus preire ccedis tribue nobis qs ad tue diuinitatis cotemplatione ptingere: qui nre huanitatis dignatus es fieri particeps. Qui viuis et reg. cu deo pre in vnitate spussancti deus p oia scla sclorum. amen.

Me. sub silē. de mar. sixto felicissimo et agapito. or.

Deus q̄ nos concedis sctōꝝ martyrū tuoꝝ sixti/felicissimi et agapiti natalitia colere: da nobis q̄s in eterna beatitudine de eorum societate gaudere. p d. Cōpl. dr sicut in festo sctē trini. nisi q̄ in fine hym̄ Saluator. dr v Bñ̄a tibi dñe q̄ na. dr etiā in fine oīm hymnorū ad. i. et ad alias horas. Ad mat.

Inuit. Christū regem regum hodie transfiguratū Uenite adorem⁹ dominū ps. Uenite exultem⁹. hy⁹.

O Sator rerum repara toꝝ eui xp̄e rex reguꝫ metuēde cēsor: ad preces nostras pariterq̄ laudes aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudum pāgimus prestа tibi sint vt apta nosq̄ concentu refoue perēnis luminis auctor.

Inter helyam moysenq̄ vates vt iubar solis facie refulgens candida veste niuis instar albe tu micuisti.

Tu dei patris (p̄re teste) proles cū sis sctōꝝ decus angeloꝝ tu sal⁹ mūdi via vita virtus crederis esse.

Gloria vtrus sit tibi creator cuncta q̄ sol⁹ retinens gubernas i throno regni sine fine regnās trinus et vn⁹ amē. In. i. noc. a. Hodie dñs iesus xp̄s facie vt sol in mōte resplenduit ac vestimētis tanq̄ nix cādid⁹ emicuit. ps Dñi est terra. an Ecce nubes lucida obumbrauit eos paterna vox audita est / hic est fili⁹ me⁹. ps Afferte dño. a. Petrus et q̄ cū illo presentes erant a chr̄o letificati viderūt gl̄iam dei. p̄s De⁹ nr̄ refugiū. v⁹ Celi aperti sunt sup eū. R Et vox patris intonuit: hic est filius meus dilectus. Lectio. i.

Petrus ad p̄dicationē mortis dñice scandalizatus sententia dñi fuerat increpat⁹ puocati discipuli vt abnegarēt se et tollerent crucem suam: et moriētium aīo sequerent magistrum. Grandis terror audientiū/et q̄ posset p̄icipe apl̄oꝝ perterrito etiā aliis metū inferre id circo tristibus leta succedunt: et dixit. Filius hoīs vētur⁹ est in gl̄ia p̄ris sui cū angelis suis. Timens mortē audi gloriā triumphātis. Uereris crucē au

Mat. 17. a.

Ibid.

Ibid.

scultā angelorū mysteria Et tūc inde reddet vnicuiq̄ scd̄m opa ei⁹. Nō est distinctio iudei ⁊ ethnici viri ⁊ mulierꝰ paupis ⁊ diuitis. Ubi nō psone sed opa cōsiderātur. Lu. ℟. Assūptis hodie dn̄s ies⁹ trib⁹ discipulis mōtē vt oraret subijt excelsum/solusq̄ orās corā eis trāsfiguratus est faciesq̃ eius vt sol resplēduit Ac vestimēta ei⁹ vt nix facta sunt cādida. ℣. Ut aūt testioniū haberet a lege ⁊ pphetis hicinde cū eo moyses et helias visi sunt i maiestate. Ac. Lec. ii.

Mat. 17.a.

AMē dico vobis sunt qdā de hic stātibus/ qui non gustabunt morte donec videant filiū hoīs veniētē in regno suo. Terrorē apl'orū spe medicari voluerat pmissorū: dicēs. Filius hoīs vēturus est in gl'ia pris sui: cū angelis suis Insup auctoritate iudicis addita iudiciū addidit: et reddet vnicuiq̄ scd̄m opa sua Poterat aplorum tacita cogitatio istiusmodi scandalū sustinere. Occisionē et mortē nunc dicis esse venturā q̄ autem pmittis te affuturum in gloria patris cū angelorū ministerijs ⁊ iudicis potestate hoc i dies erit/⁊ in tēpora longa differtur. Preuidēs ergo occultorum cognitor quid possent obijcere: psentem timorē psenti ppensat premio. Q̄ð est dicitur. Sūt quidā de hic stantibus q̄ non gustabunt mortē donec videant filiū hois veniētē i regno suo. Ut qualis vēturus sit postea ob incredulitatē nr̄am in pn̄ti tpe demonstret. ℟. Corā trib⁹ discipulis: trāsfiguratus dominus moyse ⁊ helia. Hicinde secū loquētib⁹ ostendit se in maiestate. ℣. Ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbū. Hincinde. Lec. iii. Mat. 17.a.

ET post dies sex assūpsit iesus petrū et iacobum et ioannem fratrē eius. Quare petr⁹ ⁊ iacobus ⁊ ioannes in quibusdā euāgeliorū locis separent a ceteris: aut q̄d plus legij habebāt extra alios apostolos crebro dixim⁹. Nūc q̄ritur quomō post dies sex assūpserit eos et duxerit in montem excelsum cum lucas euangelista octonarium numerum ponat: Sed facilis

responsio est: q2 hic mediu ponunt dies vbi primus additur & extremus. Nõ em̃ dixit. Post dies octo assumpsit iesus petrũ/ iacobum/ et ioãnem sed die octaua. Et duxit eos ĩ mõtem excelsum seorsuz. Ducere ad montana discipulos: pars regni est. Ducũtur seorsum: q2a multi vocati/ pauci electi. Et transfiguratus est ante eos: qualis futurus est tẽpore iudicãdi/ talis apostolis apparuit. ℟. Primogenitus prodiit ex ore patris: fecit vt oriret lumen in terris. Ego ĩ altissimis habitaui et thronus meus in columna nubis. ℣. Priusq2 montes fierent aut formaretur orbis terre: a seculo et in seculum. Ego in alt. Gloria patri. Ego in al. ¶ In secundo noctur. ãn. Respondens petrus ait ad iesum: dñe si vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Oẽs gẽtes. ãn. Accedentes discipuli ad dñm iesuz: patris vocẽ timentes/ ceciderũt in facies suas. ps. Magn⁹ dñs. ãn. Ante duos vates tresq2 discipulos apparuit iesus christus dominus

Eccl'i. 24. a
Mat. 17. a.
Ibid.
Ibid.

vt in ore duorũ vel trium testium stet omne verbũ ps. Quamdilecta. ℣. Adorate dominũ. ℟. In aula sancta eius. Lectio qrta.

Quod autẽ dicit trãsfiguratus est ante eos. Nemo putet pristinam eũ formam & faciez pdidisse: vel amisisse corporis veritatem et assumpsisse corpus spirituale: vel aerum/ sed quomodo transfiguratus sit euangelista demõstrat dicens. Et resplẽduit facies eius sicut sol vestimenta autẽ eius facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostenditur: et candor describit vestiũ: nõ substantia tollitur/ sed gloria cõmutatur. Resplẽduit facies eius sicut sol. Certe trãsformat⁹ est dñs in eã gloriã: q̃ ventur⁹ est postea in regno suo. Trãsformatio splẽdorem addidit: faciẽ nõ subtraxit. Et si corpus spũale fuerit non et vestimẽta mutata sũt: q̃ ĩ tãtũ fuere cãdida vt ali⁹ euãgelista dixerit qualia fullo sup terrã nõ põt facere. ℟. Claruit magnitudo dei & virtus apparuit discipulis. Q. m̃ sic voluit

Mat. 17.
Mat. 17. a.

trāsfigurari excelsus dñs vt i ipa claritate ōnderet maiestatē. V. Assūpsit iesus tres discipłos suos in mōtē: et facta est corā eis facies sicut sol: vestimenta ei⁹ sicut nix. Q. sū. Lc. v.

Et ecce apparuit illis moyses et helias cū eo loquentes scribis ꝛ phariseis tētātibus eū et de celo signa poscentibus dare noluit: sed prauā postulationē ꝯfutauit respōsione prudenti. Hic vero vt apłoꝝ augeat fidē: dat signū de celo. Helia inde descēdēte quo ꝯscēderat: et moyse ab inferis resurgēte. Q. & et achaz ꝑ esaiā ꝓcipit: vt petat sibi signū de excelso/ vel de inferno. Nā quod dictū est: apparuit illis moyses ꝛ helias cū illo loquētes. Et in alio refert euāgelio ꝙ nūciassēt ei ꝙ hierosolymis passurus esset lex ostendit et prophete ꝗ passionē dñi ꝛ resurrectionē crebris vocibus nunciarūt. ℞ Hodie in mōte trāsfigurato
Mat. 17. a.
dño apti sūt celi: et nubes ꝓclara sup eū descendit ꝛ
Mat. 17. a.
vox pr̄is intonuit. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi cōplacui. V. Intonuit de celo dñs et altissimus sup attonitos discipulos dedit vocē suā in nube tonantē. Hic est. Lectio. vi.

Respōdēs aūt petrus dixit ad iesū. Domine bonum est nos hic esse. Q. ui ad mōtana cōscēderat: nō vult ad terrena descēdere: sed sp̄ i sublimib⁹ perseuerare. Si vis faciamus hic tria tabernacła tibi vnū/ moysi vnū et helie vnum. Erras petre sicut ꝛ alius euāgelista testatur nesciśqꝫ q̄d dicas. Noli tria tabernacula q̄rere: cū vnum sit tabernaculū euāgelii/ in quo lex ꝛ ꝓphete recapitulādi sūt. Si aūt q̄ris tria tabernacula: nequaq̄ ꝓuos cum dño ꝯferas/ sꝫ fac tria tabernacula imo vnū p̄ri ꝛ filio et sp̄ui scto: vt q̄rū est vna diuinitas vnū sit ꝛ i pectore tuo tabernaculū. ℞. Discipuli xpi nubis lucide splendore obūbrati: vocēqꝫ dei patris de nube clamātꝭ ꝯturbati In faciē cecidere. V⁹. Tāte tāqꝫ reuerēde visionis nouitatē non ferētes. In. Glia. In. In. iii. no. ā. Celi apti sunt sup eū ꝛ vox p̄ris audita
Mat. 17. a.
est: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹

hunc audite. ℟. Dñs reg.
Mat. ex. an. Uox de celo sonuit
17.a. ꝛ vox pr̃is audita est: hic
est filius meus in q̃ mihi
bñ cõplacui/ ipm audite.
Mat. p. Cãtare. an. Uisionem
17.b. quã vidistis nemini dixe-
ritis: donec fili⁹ homĩs re
surgat a mortuis. ℟. Dñs
reg. ira. ℣. Dñe miserere
nostri. ℟. Intonuit de ce-
lo dñs. Scdm mattheum
Mat. IN illo tpe. Assumpsit
17.a. iesus petrũ ꝛ ioãnẽ ꝛ
iacobum fratrẽ eius ꝛ du
xit illos in montem excel-
sum seorsum. Et reliqua.
Omelia btĩ Leonis pp.
QUm euangelica lectio di
lectissimi que per aures
corporis introsonuit in inte
riorẽ mentiũ nr̃arum au
ditũ ad magni sacramẽ-
ti nos intelligentiã vocat
subtiliter eã indagare la-
boremus. Quã aspirante
gratia dei facili⁹ assequę-
mur si ꝯsiderationẽ nr̃az
ad ea q̃ paulo superi⁹ sũt
Mat. narrata referam⁹. ℟. Ho
17.a. die pr̃ de celis testificat⁹
est filiũ. q̃ audito discipl'i
timuerũt valde ꝓstratiq̃z
sũt ad vocẽ dicentẽ. Hic ẽ
fili⁹ me⁹ i q̃ mihi bñ ꝯpla-
cui. ℣. Celi aperti sunt su-
per eum ꝛ vox patris au

dita est. Hic. Lectio. viii.
SAluator esset humani
gñris chr̃s deus con-
dẽs eã fidẽ: q̃ impios ad
iustitiam reuocat ꝛ mor-
tuos ꝓuocat ad vitã: ad
hoc discipulos suos do-
ctrine monitis ꝛ operum
miraculis ĩbuebat vt idẽ
et vnigenitus dei filius ꝛ
hoīs crederet̃: non vnum
horũ sine alio ꝓderat ad
salutẽ. Et eq̃lis erat peri-
culi dñm iesum xp̃m aut
deũ tm̃mõ sine hoīe / aut
sine deo solũ hoīem deuz
credidisse: cum vtrũq̃z es-
set pariter cõfitẽdũ. Q. ꝛ si
cut deo vera humanitas
ita hoī inerat vera diuini
tas. ℟. Descẽdẽtib⁹ illis Mat.
de mõte. Precepit ies⁹ di- 17.a.
cẽs. nemini dixerit̃ visio-
nem quã vidistis donec fi
li⁹ hoīs a mortuis resur-
gat. ℣. Ne mors ei⁹ aliq̃
modo impediret̃: si hec vi
sio statim in pp'los diuul
garet̃. Precepit. Lect. ix.
ADhuc eo loquente:
ecce nubes lucida
obũbrauit eos ꝛ ecce vox
de nube dicẽs Hic est fili⁹
me⁹ dilect⁹: in q̃ michi bñ
ꝯplacui / ipz audite. Q. ii-
prudẽter interrogauerat
ꝓpterea dñi rationẽ non

merer: sz pr rńder ꝓ filio vt vbū dn̄i cōpleret. Ego testioniū non dico de me: sz pr q̄ me misit ipe ꝓ me dicit testimoniuz. Nubes sūt videt lucida ꝛ obumbrat eos: vt q̄ carnale in frātib⁹/aut tentoriis q̄rebāt tabernaculū: nub⁹ lucide operirētur vmbraculo. Uox q̄q3 de celo patris loquētis audit q̄ testimoniū phibeat filio et petrū errore sublato doceat veritatē: imo p petrū ceťos apl'os. Hic est ait filius me⁹ dilect⁹. Huic fiendū est tabernaculuz huic obtēperādū. Hic est fili⁹ illi

Mat. 17.a.

hui sunt moyses ꝛ helias debent ꝛ ipsi vobiscum in penetralibus cordis sui dn̄o tabernaculū ꝑparare. R. Uidēs petrus moy

Mat. 17.a. sen ꝛ heliā i gl'ia: ꝛ iesū in medio eorū vt solē vtute fulgētē ait. Dn̄e bonū est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula tibi vnū moysi vnuz et helie vnū. V. Petrus vo et qui cū illo erāt valde letificati viderunt maiestatē dn̄i et eos gl'iosos hinc inde cū illo ꝛ ait ad iesum petr⁹. Dn̄e. Gl'ia. Si vis. V. Adorem⁹ patrē et filiū

R. Regnātē. vts. In .x.a.

Accessit ies⁹ ꝛ diuine vocis pauore ꝓstratos tetigit discipl'os suos dicens surgite ꝛ nolite timere. ps. Dn̄s reg. an. Jes⁹ ad discipulos iacentes accessit: tetigit/surgere ꝑcepit/ne timerēt dixit eis. qui surgētes ꝑter iesū neminē viderūt. ps. Jubil. an. Ut testionium haberet a lege ꝛ ꝓphetis in medio moysi et helie trāsfiguratus apparuit iesus. ps. De⁹ de⁹ an. Lex p moysē signata ē et ꝓphetie p heliā: q̄ in maiestate visi sūt cū dn̄o fulgētes in mōte ꝛ loquētes ps. Bn̄. an. Descēdētibus illis de mōte ꝑcepit iesus dicēs nemini dixeritis visionē: donec a mortuis filius hois resurgat. ps. Laudate. cp. Saluatorē. Hy⁹. Mat. 17.b.

O Nata lux de lumīe iesu redēptor seculi dignare clemēs supplicum laudes precesq3 sumere.

Qui carne quondam cōtegi dignatus es pro pditis nos mēbra confer effici tui beati corporis.

Pro sole vultu flāmeus vt nix amictu cādidus: in mōte dignis testibus apparuisti conditor.

Uates alūnis additos
tuis alumnis conferens
vtrisq; te diuinit⁹ deū de=
disti credere.
Te vox paterna celitus
suum vocauit filium: quē
nos fideli pectore regem
fatemur glorie.
Concede nobis q̄sumus
almis micare morib⁹ vt
ad polorū gaudia bonis
vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangi=
mus eterne regū rex de⁹ q̄
trinus es atq; vnus p cū=
cta regnans scl'a amē. ℣.
Sit nomē dn̄i. ℟. Ex hoc
nunc. an̄. Tribus discipu
lis de ei⁹ morte turbatis
ne de sibi p̄dicta resurre=
ctione dubitarēt trāsfigu=
rat⁹ dn̄s gloriā quā predi
cerat ostēdit. ps. Bn̄⁹. Oro
Deus qui vnigenitū
tuum hodierna die
mirabiliter trāsfiguratū
celit⁹ vtriusq; testamenti
patribus reuelasti: da no
bis q̄s beneplacitis tibi
actib⁹ ad ei⁹ semp cōtem
plandā ptingere gloriam
in q̄ tue paternitati opti=
me complacuisse testat⁹
es. Per eūdem dn̄m. Ad
p̄mā. ā. Accessit iesus. ps.
De⁹ innoīe. ℟. Jesu chr̄e
cū alleluia. ℣. Qui de vir=
gine. Ad iii. an. Jesus ad
discipulos. ps. Legē pone
cp. Saluatorē. ℟. Adore=
mus patrē et filiū cū san=
cto spū. All'a all'a. ℣⁹. Re
gnātem in maiestate sua
all'a. ℣⁹. Dies sanctificat⁹
Ad vi. an̄. Ut testi. p̄. De=
fecit in salu. Capitulum.
Notam facim⁹ vobis 2.pe.
dn̄i nostri iesu christi 1.c.
virtutē ꝛ prescientiā: spe=
culatores facti illius ma=
gnitudinis. Deo gratias.
℟. Dies sanctificatus il=
luxit nobis Alleluia alle=
luia. ℣us. Uenite gētes
adorate dn̄z. Alleluia. ℣.
Adorate dominum. Ad
nonam. an̄. Descendenti=
bus illis de monte. ps.
Mirabilia. Capitulum.
Accepit dn̄s iesus a 2.pe.
deo patre honorem 1.d.
et gloriam voce delapsa
huiuscemodi ad eū a ma
gnifica gloria: hic est fi=
lius meus in quo michi
complacui. Deo gratias.
℟. Adoremus dn̄m. Alle
luia alleluia. ℣⁹. Adorate
deum. ℟. Omnes angeli
eius. Ad ii. vesperas. an̄.
Accessit ies⁹. ps. Dixit do.
Confitebor. Beatus vir.
Laudate pueri. In exitu
Cp. Saluatorem. ℟. Con

firmandis et ad veri cultus scientiã prouehendis discipulis Moyses et helias cum domino loquentes apparuere. ℣. Quoniã christi euangeliũ a lege et ꝓphetis testimoniũ constat habere Moyses. Gloria. Ny℣. O nata lux. ℣. Adoremus patrẽ. ℟. Regnãtem. ãn. Hodie ad patris vocem transfigurato dño moyses ⁊ helias affuerunt splendidi excessum eius quẽ ꝯpleturus erat loquẽtes. ps. Magt oõ. Deus qui hodierna.

¶ Festũ dulcissimi nois iesu fiat septimo idus augusti. Festum maius duplex. Ocra. cum regimine chori. Ad .i. vš. sup ps ãn.

ps.112. A solis ortu vsq ad occasum laudabile nomẽ dñi iesu bñdictũ allã. ps. Lau. pu. ã. Ois ei qcũq inuocauerit nomẽ dñi salu⁹ erit allã. ps. Dilexi. ã. Dirupisti dñe vicula mea tibi sacrificabo hostiã laudis: ⁊ nomẽ tuũ inuocabo al. ps. Credidi. ã. Illuc ei ascẽderũt trib⁹ trib⁹ dñi testimoniũ isrl ad ꝯfitẽdũ noi dñi al. ps. Letat⁹ sum. ã. In ꝯspectu angelor psallam tibi adorabo ad tẽplũ sanctũ tuum et cõfitebor nomini tuo dñe allã. ps. Confitebor tibi domine. iiii. Cap.

2.pe. 1.c.

2.pe. 1.d.

Joã. 2.g.

ps.112. ps.115. ps.121. ps.137

Phil. 2.a.

Humiliauit semetipsum dñs iesus / fact⁹ obediens vsq ad mortem mortẽ autẽ crucis ꝓpter qđ ⁊ deus exaltauit illũ et donauit illi nomẽ qđ est sup oẽ nomẽ vt in noie iesu oẽ genu flectatur celestium terrestrium ⁊ infernorũ. Deo grãs. ℟. Magnificate dñm mecum: et exaltem⁹ nomẽ ei⁹ in idipsum. Q. ⁊ in eo letabitur cor nrm. Et in nomie scõ eius sperabimus. ℣. Narrate oĩa mirabilia ei⁹: laudamini in nomie scõ eius. Q. ⁊. Gria. Et. Ny℣. ps. 33

Exultet cor ꝑcordiis sonante iesu nomine precellit in deliciis oĩ plenum dulcedine.

Nomen confortãs miseros / iesus q̃ sanat scelera nomen deterrẽs inferos nomẽ fugans mortifera.

Nomẽ sonans suauiter in metro prosa carmine quod leuat nos alacriter mulcens suo solamine.

Nomen excelsũ resonet / iesus i ore omnium: ⁊ cor cũ voce consonet vt sanet omne vicium.

Iesu salus peccantium adesto nfis precibus sis directoz erranciũ ⁊ parce nostris actibus.
Nomẽ tuũ nos muniat preseruans a periculis ⁊ in bonis perficiat/amoris culpe maculis.
Tibi xp̄e sit gl'ia/fulgẽs hoc sacro nomine: honoz tuus sit latria/iesu benigne domine.
Gl'ia tibi dñe q̄ na. es. ꝟ.
¶ Predict⁹ ꝟ. dicit i fine hymnozũ p totas oct'. qñ
f.65. de oct. fit seruit. ꝟ. Dis terra adozet te de⁹ et psallat tibi. ℞. Psalmũ dicat nomini tuo dñe. ā. Ego autẽ
Luce 2.c. in dño gaudebo et exultabo i deo iesu meo: qz fecit mihi magna: qui potens est/⁊ sanctũ nomen eius. all'a. ps. Magnificat. Oꝛ.
Deus q̄ gl'iosissimum nomen iesu chri vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile: et malignis spiritibus tremendũ atq3 terribile concede ꝓpitius vt oẽs qui hoc nomẽ iesu deuote venerãtur in terris: sctẽ consolationis dulcedinem in presenti pcipiant/et in futuro gaudiũ exultatiõis et interminabilis iubilationis obtineãt. Per eundem ⁊c. Deinde fiat solẽnis memoria de transfiguratione. ãn. Hodie ad patris. ofõ. ꝟ⁹. Adozem⁹ patrem ⁊ filiũ. oro. Deus qui vnigenitum. De domento priuatim fiat memo. si cõtingat de sctõ donato nulla penit⁹ fiat memo. Ad cõpleto. ãn. Misererere mihi dñe: secũdũ iudicium diligentiũ nomen tuũ. ps. Cũ iuo. cpm. Tu in nobis. hy⁹. Alma chorus. ꝟ⁹. Custodi nos. ãn. O rex gloziose. ps. Nunc dimi. qre hec oia ad cõple. post psal. Ad mat. inuit. f.118.
Honozemus exultem⁹ nomen iesus nobile. Exultremus iubilem⁹ est summe diligibile. ps. Uenite. hy⁹.
Iesu dulcis memozia dãs vera cozdis gaudia: sed sup mel et omnia dulcis eius presentia.
Nil cantitur suaui⁹/auditur nil iocũdius: nil cogitat dulcius q̄ iesus dei filius.
Iesu spes penitentibus q̄ pius es petentibus: q̄ bonus te q̄rentibus/sed quid inuenientibus.
Iesu dulcedo cozdium/

fons vite lumen mētium excedis omne gaudium et omne desiderium.
Nec lingua pōt dicē nec lra exprimere expt⁹ nouit credere qd sit iesū diligē.
Iesu rex admirabilis: et triumphator nobilis dulcedo ineffabilis/totus desiderabilis.
ps.118. Mane nobiscū dñe nos tuo replēs lumine pulsa noctis caligine tua pasce dulcedine. Gl'ia tibi do. q̄ nat⁹ es de vir. In .i. noct.
ps.19 a. Hi in curribus et hi in equis: nos autē in nomine dñi dei nostri magnificabimur. ℣. Exaudiat te do.
ps. 44. an. Mēor ero nois tui dñe in oī gñatione ꝛ gñationē ps. Eructa. an. Scdm nomen tuum iesu dñe sic et
ps.47 laus tua in fines terre. ps. Magn⁹ do. ℣. Laudabo
ps.68. nomē dei cū cātico. ℟. Et magnificabo eū ī laude.
Dum festū festo (Lc.i. succedit leta mens trāsfertur ꝛ terra iubilat diffusis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus iesum ī celso mōtis vertice transfiguratū: hodie ī imis terris humiliatū. Heri qualis apud patrem erat iesus ꝓdebat corporis sui candore: hodie celebram⁹ quomodo latens diuinitas opal nostra sub humili natura sacramēta salutꝭ. Heri quales eram⁹ scdm spem: suo ostendit splendore hodie quales scdm fidē btō debemus viuere more. Heri suā nobis charitatē ꝯmēdauit ad ꝑmiū hodie ministrat sua charitas ad meritū. Illa ī pria: ista ī via Illa in gl'ia ꝯsūmāte: ista in doctrina cū gr̄a misericordie cooperāte. Tu. ℟.
Tu es ipse rex me⁹ et de⁹ me⁹ q̄ mādas salutes iacob. In te inimicos nr̄os vētilabim⁹ cornu: ꝛ in nomine tuo spnem⁹ īsurgentes ī nobꝭ. ℣. Exurge dñe adiuua nos et redime nos ꝓpt nomē tuū. In. Lc.ij. ps.43.
In hac solēnitate charissimi nostra spes tota erigitur/fides augetur/charitas diffūditur/ summe ꝛ indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice commendatur. Et iubilantibus celestis curie ordinibus in mentis excessu famulantur etherei ciues. Rosei applaudūt martyres: quia dum iesus est in animo

robur victores sic sclyros noscunt. Et cōfessores cādidi laudāt cū canore iubilo dum iesus vt mel dulcescit in ore iubilo. Ut dū melos suauis ies⁹ pulsat virgineas aures: filie hierusalē canentes cursitāt hymnidice gaudēt / cateruatim exultāt / et insimul oēs pmordia salutis dicētes Jesu nostra redēptio
p.105 amor z desideriū. ℟. Saluos fac nos dñe deus noster z cōgrega nos de nationibus. Ut cōfiteamur noī tuo scō et glorie mur in laude tua. ℣. Et sperēt in te q̄ nouerūt nomē tuū qm̄ nō dereliqsti q̄rentes te dñe. Ut ꝯfiteamur. Lec. iii.

Hec est illa pclara festiuitas quā patres diu suspirarūt / longe ante predixerunt prophete: mystice signauerunt figure. Ac tandem ille paranymphus gabriel celestis nunciauit marie. Q. s enim ex te nascetur sanctum: vocabitur fili⁹ dei z nomen eius iesus. Jesus fons vite signatus q̄ quatuor in riuos se diffundit p plateas Jesus a deo nobis factus est sapientia / iustitia sanctificatio atq̄ redēptio In predicatione sapientia / iustitia in peccatorū absolutione / in conuersatione sanctificatio / i passione redēptio. Unde scriptū est. Tres riui fluxerūt a iesu. verbū doloris in q̄ cōfessio. sanguis aspsiōis i quo afflictio. aqua emūdationis in qua cōpūctio designatur. ℟. Osculetur me osculo oris sui q̄a meliora sunt verba tua vino fragrātia vnguentis optimis. Oleū effusum nomē tuum. Ideo adolescētule dilexerunt te. ℣. Trahe me post te: curremus simul in odorē vnguentorū tuorū. Oleo. Gloria. Ideo. Cāti. I. a.
In. ii. noc. An. Deus in nomine tuo saluum me fac et in vtute tua iudica me ps. Ipsum. aña Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: vt reddam vota mea de die in diem. ps. Exaudi deus deprec. A. Sit nomē eius bñdictū in secula qui natus est de virgine maria. ps. Deus iudiciū. ℣. Bñdic aīa mea dño. ℟. Et oīa q̄ intra me sunt nomini sancto eius. Lectio quarta. p.5 p.6 p.7 p.1

Hoc est nomē q̄d paul⁹ portabat corā gen

ribus et regib⁹ vt lucernã sup cãdelabrũ. Mirabile eni est ac suauissimũ. Unde qdã ait. Si scribas / si conferas/non sapit michi nisi legero ibi iesum. Si disputes aut ꝯferas non sapit michi nisi sonuerit ibi iesus. Jesus ergo nomen dulce et delectabile: nomen cõfortans pctõrẽ et nomẽ bnẽ spei. Ergo iesu esto michi iesus. Rem. In semita iudicioꝝ tuoꝝ domine sustinuimus nomẽ tuũ et memoriale tuũ in desiderio aĩe. Aĩa mea desiderauit te ĩ nocte sed et spũs meus in ꝑcordiis meis de mane vigilabat ad te. ℣. Uere tu es deus absconditus deus israel saluator nr̃. Anima. Le. v.

Nec ꝑtereat nos hui⁹ sacratissimi nomis multa ṽtuositas. Hoc est nomen qd cecis ꝯtulit visum/surdis auditũ/ claudis gressũ / sermonẽ mutis/ vitã mortuis / totãqꝫ diaboli potestatem de obsessis corporib⁹ virtus huius nominis effugauit. Nec profecto minoris excellẽtie ꝛ sublimitatis est q̃ virtutis. Unde scriptũ est. Nomẽ saluatoris mei fratris mei/ carnis mee/ sanguinis mei. Nomẽ seculis abscõditũ: sed in fine seculorum reuelatum. Nomen mirabile/nomen ineffabile/nomẽ iestimabile/immo eo mirabilius q̃ inestimabile/ eo magis gratuz quo gratuitũ. Re. Obsecro autem vos fratres per nomẽ domini nostri iesu chri. Ut idipsum dicatis omnes et non sint in vobis schismata. ℣. Discedat ergo ab iniquitate omnis qui nomiat nomen domini. Ut. Lec. vi.

Hoc autẽ nomẽ impositũ est ei ab etno ab angelo ꝛ a pr̃e ioseph. Ab etno cũ ies⁹ a potẽtia saluãdi saluator interpretat. Ab angelo cũ ab hitu saluãdi saluator dr qd ei cõuenit a sue conceptionis principio. A patre suo ioseph hoc nomen impositum est cũ ab actu passionis et nr̃e redẽptionis future iesus saluator appellat⁹ est. Re. Jes⁹ nazaren⁹ rex iudeoꝝ fili dei viui miserere mei. iesu fili dauid miserere mei. Ut videã voluntatẽ dei. Et visitẽ tẽplũ ei⁹. ℣. Aspice ĩ me ꝛ miserere mei secundũ iudiciũ

Marginalia: Isaie 26.b. | 1. cor. 1. b. | Luce 18. g. | p. 118.

diligentiũ nomẽ tuũ dñe. Ve. Gloria. Et. In. iii. noc. a.
ps. 78. Adiuua nos de⁹ salutarꝫ nr̃ ⁊ ꝓpter gloriã nois tui dñe libera nos ⁊ ꝓpitius esto pctis nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ. ps. De⁹ venerũt. a.
ps. 85. Cõfitebor tibi dñe d⁹ me⁹ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomẽ tuũ ĩ eternũ ps. Inclina dñe. an. Afferte
ps. 95. dño patrie gentiũ: afferte dño gloriã ⁊ honorem: afferte dño gl'iam noĩ eius ps. Cãtate. ℣. Nõ nobis dñe nõ nobis. Sz noĩ tuo da gloriã. Scd̃m mattheũ

Mat. i. c. In illo tẽ. Angelus dñi apparuit ĩ somnis ioseph dicẽs. Joseph fili dauid noli timere accipere mariã cõiugẽ tuã. Et rel. Omelia origenis. Le. vii.

Joseph mariam noluit traducere/noluit eã diffamare: sed voluit eã occulte dimittere. Occulte eã a se dimittere volebat sicut pi⁹/sicut mansuet⁹/sicut misicors. Iste humilians se in oĩb⁹ cauebat ⁊ timebat sibimet illi⁹ tãte sctitatis cõiũctionẽ adhibere. Idcirco dixit. Dimittã eã: et a me lõge faciam eam et a cognatione mea Maior ei ẽ ei⁹ dignitas: supexcellit eius sanctitas nec mee ꝯgruit dignitati. Hec aũt eo cogitãte: angelus dñi ꝓuisũ apparuit illi dicens. Quare dubitas ioseph? Quare ĩprudẽter cogitas? quare irrationabiliter meditaris? De⁹ est eñi q̄ gñat. Qđ eñi nasceť ex ea de spiritu sancto est qr scz hui⁹ natiuitatꝫ cooperator sp̃us sctũs est. Ille q̃dẽ ẽ de quo scriptura prenũciauit dicẽs. Puer natus est nobis ⁊ fili⁹ datus est nobꝫ. Pariet inq̃t filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eius ies⁹. ℟. Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiũ. Et vocabit nomen ei⁹ iesus. ℣. Hic erit magnus et fili⁹ altissimi vocabiť: et dabit illi dñs deus sedez dauid patris eius. Et vocabi. Lec. viii. Luc. i. c.

Ergo gñat: et tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q̄ interp̃tať saluator. Ip̃e eñi saluum faciet pplm suũ a pctis eor̃. Uocabis inq̃t nomẽ eius hoc qđ ante fuit quod ãte secl'a nosatũ est. Nõ tu ei ipones nomẽ: nec ex te ei vocabulum ꝯstitues: sed noia et voca exultãdo iesũ id est saluatorẽ eũ esse restare. Ex t'pe iesuz cepis

se saluare ne ꝯsideres: sed esse antiquissimū saluatorē. Ipse enim saluū faciet ppl'm suū a pctis eoꝝ. ℞.
Mt. 21. Cū appropiquasset iesus hierosolymis: turbe autē que ꝓcedebāt ⁊ q̄ seq̄banł clamabāt dicētes. osanna filio dauid bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i. Rex israel osāna in excelsis. ℣ O dn̄e saluum me fac: o dn̄e bene prosperare bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i. Rex. lc. ix.

Duo etenī p̱ hoc verbū ꝓclara designantur q̄ et de⁹ fuerit et dn̄s pri⁹ ante īcarnationē xp̄s
Luce 1. c. ⁊ q̄ ppl's ei⁹ ab eo saluandus iam tūc annūciabat. Et ideo dictū ē. Ipse saluū faciet ppl'm suum a pctis eoꝝ vt vere de⁹. Dei enim est ꝟtutis a pctō saluare vel pctā dimittere. Juste ergo fili⁹ dei habēs populum suū venit vt dictū est ꝑm liberare a pctis atq̄ saluare siue ex iudeis siue ex gentib⁹. De q̄ ipse p̱ ꝓphetā iā fuerat elocut⁹ dicēs. Dn̄s dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Pete a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā ⁊ possessionē tuā terminos terre. Ipse saluabit ppl'm suū a pctis eoꝝ sanguie videlicet suo cunctos redimēs morte sua: de mortis eos liberās potestate. Tu. ℞. Hec autē scripta sūt Ut credat: q2 iesus ē xp̄s fili⁹ dei. Et vt credētes vitam habeatis In noīe eius. ℣ Cōfitemī
dn̄o et īuocate nomē eius ps. 104.
annūciate īter gētes opa ei⁹. Ut. Gl'a. In. p. Te deū
In lau. ℣ Adiutoriū nostrum ī noīe dn̄i. ℞ Qui ps. 123.
fecit celum et terram. an.
Uocatū est nomen ei⁹ iesus qd vocatū est ab angelo ꝓusq̄ in vtero ꝯciperet Luce 2. c.
all'a. p. Dn̄s re. a. Laudate nomen dn̄i nr̄i iesu xp̄i: p. 99
q̄m suauis ē ip̄e ⁊ in eternū mia ei⁹ all'a. p. Jubil'.
An. Bn̄dicā te dn̄e iesu in vita mea: ⁊ in noīe tuo leuabo man⁹ meas all'a. p. p. 62.
De⁹ de⁹. an. Justi tulerūt spolia impioꝝ ⁊ decantauerunt nomen tuū dn̄e et Sap. 10. d.
victricē manū tuā laudauerunt pariter dn̄e deus noster. ps. Benedicite. an
Juuenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomē domini: quia ps. 148.
exaltatum est nomē eius solius alleluia. p. Laudate dominum. Capitulum.

i. cor. i. a. Omnibus qui inuocāt nomē dñi nostri iesu xpi in oī loco ipsorū et nostro/gratia vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ dño iesu christo. Deo gr̄as. hy⁹.

Iesu auctor clementie totiꝰ spes letitie dulcoris fōs et gratie/vere cordis delitie.

Iesu decus angelicū in aure dulce canticū: in ore mel mirificū/in corde nectar celicum.

Iesu flos matris virginis/fauus mire dulcedinis: decus humani generis/da lucē veri luminis.

Iesu sole serenior ꝛ balsamo suauior / omni dulcore dulcior/pre cunctis amabilior.

Iesu summa benignitas mira cordis iocunditas: incomprehensa bonitas/ nos stringat tua charitas.

Rex virtutum rex glorie rex insignis victorie: iesu largitor gratie / honor celestis curie.

Te celi chorus predicat et tuas laudes replicat/ iesus orbē letificat: ꝛ nos deo pacificat.

Gloria tibi dñe/q̄ natus.

ps. 112. ℣⁹. Sit nomē dñi iesu bñdictū. ℟. Ex hoc nunc et vsqꝫ in seculū. an. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugē tuam: qđ enī ī ea natū est de spū sctō est pariet aūt filiū et vocabis nomē eiꝰ iesum: ipse enī saluū faciet pp̄l'm suū a pctis eor. ps. Bñdꝰ. Mat. i. c.

Oro. Deus q̄ gl'iosissi. Ad. i. an. Uocatū. ps. Deus in noīe. an. Gras tibi. ps. Quicūqꝫ. Cp. Regi seculor. ℟. Jesu xpe. cū Alla. ℣. Qui de virgine. Ad. iii. an. Laudate. Legē pone. Cap. Omnibus qui. ℟. Laudabo nomē dei cū cātico all'a all'a. ps. 68

℣⁹. Et magnificabo eū in laude all'a all'a. ℣⁹ Benedic aīa mea dño. ℟m. Et oīa q̄ītra me sunt noi sancto eiꝰ. Or. Deꝰ q̄ gl'iosissi. ps. 102

Ad. vi. an. Bñdicā. p. Defecit. Capitulum.

Omne quodcūqꝫ facitis in v̄bo aut in ope oīa in noīe dñi nostri iesu christi facite gratias agētes deo et pr̄i ꝑ ipsum. ℟. Bñdic aīa mea dño Alla alla. ℣. Et oīa q̄ intra me sunt noī sctō eiꝰ Alla. ℣⁹. Nō nobis dñe non nobis. ℟. Sed noī tuo da gloriā. Col. 3. c. ps. 102

Ad nonam. an. Juuenes et virgines. ps Mirabilia testimonia. Capitulū.

Denunciamus autem vobis fratres in noie dni nri iesu xpi vt subtrahatis vos ab omi fratre ambulante inordinate: ꝛ nō secundum traditionem quam acceperunt a nobis. R. Non nobis dne non nobis all'a all'a. V. Sz noi tuo da gloriam. All'a. V. Sit nomē dni iesu bndictuz. R. Ex hoc. oro. Deus qui. Ad .ij. vel. ij. Uocatum est. pl. q ad primas vef. ae dicātur p totas oc. cp. Oib⁹ q. R. Hec autē scripta. Hy⁹ Exultet cor p. V. Ois terra. An. Exurgens autem ioseph a somno fecit sicut pceperat ei angelus dni ꝛ accepit coniugē suam: ꝛ nō cognoscebat eā donec peperit filium suum primogenitum/ꝛ vocauit nomē ei⁹ iesum all'a all'a. Mgt. or. De⁹ q glo. Nulla fiet me. i audientia: neqꝫ sub silen. nisi qn hoc fes. in sabba. ptige. tūc fiet mēo. de do. et de trini. sub silē. vel qn hoc fest. in do. ptig. tūc fiet mēo. de do. Ubi tn nō celebratur hoc fes. nois iesu i hac die fiat plenū serui. de sancto donato quacunqꝫ fer. extra do. contige. nisi cōmemo. bte marie/aut festū loci/ vel alia similis cōme. hoc impedierit. Silr fiat de aliis fes. iij. lec. infra octa. hu⁹ fest. ptingē. vbi dicte oc. nō celebrāt cū reg. cho.

¶ Scti donati episcopi et mar. Cp. Ois ponti. Oro.

Deus tuoꝝ gl'ia sacerdotū psta qs: vt scti martyris tui donati atqꝫ pōtificis cuius festa celebram⁹: sentiam⁹ auxiliū. Per do. Ad mat. tres lec. fiāt cū inuitat. simpl. Lc. i.

Beatus donat⁹ nutritus a sctō pigmeneo presbitero in diuinis ꝛ humanis litteris erudit⁹ est. Cū quo iulian⁹ subdiaconus ordinat⁹ reiecto gradu ad imperiū aspirauit. Qui beatū pigmeneū rome in custodia tenens patrē et matrē beati donati gladio occidit. Lectio. ij.

Donatus vero lector habitauit cū hylario monacho seruiens deo orationibus et vigiliis. Defunctoqꝫ btō satyro epō in locum eius donatus successit. Quo missam celebrāte impellētibus paganis calix de manu diaconi corruēs cōfractus est. Quem vir dei donatus edito crucis signo: in statū pristinū re-

integrauit. Lectio tertia. Denique tent⁹ btūs donatus a q̄dratiano augusto simulq; cū illo btūs hylari⁹ iubetur sacrificare. Quibus renuentibus hylarius fustib⁹ cesus spiritū exalauit. Donatus vero ore eius lapidibus contuso i carcere recluditur. Ubi cū dn̄s per eū multa miracula operaretur gladio pcussus est. Cetera de cōi vni⁹ mar ¶ Secunda die ꝛ quotidie infra octa. nois iesu vbi celebrantur cum regi.cho.qn̄ fit seruit. de oc.nisi in do.hoc modo fiat serui. Ad mat. Inuit. hy⁹ āe.ꝑi.sicut in die. ℣.et ℟.secūdū ordinē noct.dicātur. An̄ lau. ℣. Adiutoriū nr̄m. In laud.hec sola an̄. Uocatū est. ꝑi ꝯsueti. cā.hy⁹.et ℣.sicut in.i.die. Quotidie p oc.nisi in do. ꝛ i oc.die sup Bn̄⁹ ꝛ Mḡt. dr̄ vna de quinq; āis sup ꝑos.ad.i.vesp.per ordinē cū frequēti repetitiōe earūdē. Silr̄ fiet ad mēo.de oc.qn̄ de aliquo sctō infra oc.fit seruī.cū ℣⁹ Ois terra.ad ves.ꝛ Sit nomē do. ad ma.me.d° fes.iij.r.ꝓti. ꝛ de.s.laurē post fes.ipsi⁹ celebratū. Ad primā ꝛ ad alias horas oia fiāt sicut in.i.die.ꝑter ā.super ꝑin. Quicūq;. q̄ erit Te iure. et oro. Dn̄e sancte pater. Ad ves.oia fiāt sicut in.i. die ꝑter ℟.qd nō dicetur et ān.sup hm. Mḡt.q̄ erit vt̄s.dictū est. Cōplet.p totas oc.nō mutabit nisi qn̄ de aliquo sctō agitur: tūc eni fiat sicut in festo sancte trini. Si dies do.infra oct.ꝯtige.oia fiāt sicut in feri⁹ in serui.do.infra oc. sunt notata. ¶ Secunda die de constitutione nominis iesu. Lectio prima.

Quoniā libet de cōsolatiōis plenitudine sacri nois iesu diuti⁹ contēplando imorari. Videamus igit de icōphensibili hui⁹ sacratissimi nois institutiōe q̄b⁹ nēpe lr̄is integrat ꝛ fortassis nō videbit inutile/nec deerit deuotis venerabile sacramentū. Duabus ex syllabis iesus cōficit: paucis tn̄ lr̄is syllabe ꝯstituūt. Sz q̄d in hac lr̄aꝝ serie charissime queris: Audi. Si eni (vt ait saluator) oēs capilli vr̄i nūerati sunt quos nature ascribitis: q̄tomagis littere sub numero pauco in quaꝝ adunatione tan

ta copia plenitudis sapiē tie z sciencie dei celi z terre z omniū que i eis sunt non inutilis consideratio putetur: Tu aūt. Lect. ij.
Gloriā prebuit viro i capillis: arbori i foliis. Nec est in obliuione eorū: q̄to magis gloriam nō dabit noī suo i sacri nominis iesu litteris In his duabus syllabis latet totū qd q̄rimus qd adhuc nescimus q̄d est vsq3 iesus fiat oia i oibus. Opera em̄ dei pfecta sunt: nec vnū iota aut vn⁹ apex preteribit/donec oia fiat: q2 oia nūero/pondere/z mēsura fecit z statuit. Hui⁹ ergo nois integratio cuz operis est dei / vnum iota non erit inane Quare hec oia dico: Q2 lr̄e hebreorū oēs pene interptabiles sūt grece aut latine nō sic: neq3 barbarorū lr̄e. Sicut nempe diuinitatis maiestas imensa dignat sub exigua carnis massa latere: ita et inundās sue bonitas dulcedinis/ paucis sub litteris signari: ad nostrū gaudiū meritū z premiū. Lec. iij.
Sacrū fr̄es audite mysteriū. Nr̄is mētr aurib⁹ resonet hoc nomē ies⁹ bn̄dictū qd apd hebreos tribus lr̄is cōphēdit cū titulo pricipiū / vite exemplū cōclusione: et pricipiū est conclusio. Iste principiū in die virtutis dei in splēdorib⁹ sanctorū/ante luciferū genitus: iste v̄bū in principio apud deū. Iste principiū in q̄ creauit deus celū z terrā et oia q̄ in eis sunt. Iste est q̄ iterrogantib⁹ iudeis q̄s esset dixit/pncipiū q̄ z loquor vobis. Iste est cōclusio et finis apud eos: in quos fines sclor deuenerunt/cū verbū dei pncipiū sit/ caro finis hoim factuz. Iste caput et finis q̄ oia morte ɔclusit/cū dixerat cōsūmatum est. Bn̄ hic ait zacharias ꝓpheta. In dieb⁹ illis erit dn̄s vn⁹: z nomē ei⁹ vex. Mēo. de. s. cyriaco sociisq3 ei⁹ mar. Or.
Deus q̄ nos ānua btī cyriaci martyris tui sociorūq3 eius solennitate letificas: concede propicius: vt quorum natalitia colimus/ v̄tutē quoq3 passiōis imitemur. p. Ad vs. de sctō romano fiat mēo. cū hac an. Dixit roman⁹. ꝟ⁹. Gl'ia z hono. oro. Pr̄a q̄s. ere i fe. eiusd. In vīs

nō sium: ocra. nobis iesu cū reg. cho. tūc ad matut. de sctō cyriaco sociisq̃ eius fiāt. iii. l. cū sui. dup. Le. i.

Diocletian⁹ august⁹ fecit cōprehēdi sctm̄ cyriacū romāe eccl'ie diaconū cū aliis sanctis: ⁊ in custodia publica recludi Ubi cū multo tpe positus esset: multas p eū dn̄s virtutes operabatur. Le. ii.

Eodem tpe arthemia filia īperatoris a demonio vexabatur/ clamante demone per os ei⁹. Nisi venerit cyriacus diaconus non exibo. Adductus cyriacus mundauit eā: que mox i chr̄m credidit: que baptizata est in dei seruitio permanēs. Tu. le. iii.

Mortuo diocletiano maximianus fili⁹ eius tenuit cyriacū: ⁊ cōmendauit eū carpasio vicario suo. Ipse vero iussit picem liquari: et sup caput cyriaci infundi. Post hec cyriacus in catasta suspēsus: fustibusq̃ cesus cū aliis multis/ capite truncatus est. Quorū corpora marcell⁹ papa sepeliuit. Cetera de cōi plurimo martyr. ¶ Sctī romani mar. Ad ves. sup psal. Magt an. Dixit romanus ad beatū laurentiū video ante te iuuenē pulcherrimū: festina me baptizare. v. Gloria ⁊ ho. Or.

Presta q̃s oṗs deus: vt qui beati romani martyris tui natalicia colimus: intercessione ei⁹ in tui nomis amore roboremur. p. Ad mat. de s. romano vbi nō fiūt oc. nobis iesu cū reg. cho. iii. lc. fiāt cū noc. ꝓpter vigi. totum seruit. fiat de fest. vsq̃ ad missā q̄ erit de vig. Le. i.

Cum beat⁹ laurētius fuisset a ministris decii cōprehēsus: et eidē presentat⁹ iussit eū deci⁹ i catasta extendi et torq̃ri. Qui dū torqueret: subridens ⁊ grās agēs ait. Bn̄dictus es dn̄e: q̄ nobis miaz quā meriti nō sumus ꝓstitisti Da nobis dn̄e gratiā tuā: vt cognoscant omnes circūstantes/ quia tu cōsolaris seruos tuos. Lect. ii.

Eadē hora roman⁹ miles credidit chr̄o per vba btī laurentii: ⁊ ait illi. Uideo añ te iuuenē pulcherrimū cū lintheo extergētē mēbra tua. Quāobrē adiuro te p chr̄z ne me derelinq̃s Hoc audiēs deci⁹ dixit. Uicti sum⁹ p artē ma

gicam. Et iussit eũ de catasta solui: et hippolyto reddi. Tu aũt. Lectio. iij.
Veniẽs autẽ roman⁹ cũ aq: misit se ad pedes beati laurentii rogans vt baptizaret. Quo facto deci⁹ dixit. Exhibete eũ fustib⁹ Roman⁹ vero nõ interrogat⁹ cepit clamare/christianus sũ. Tũc iussit deci⁹: vt ipsa hora capite puniret. Ductus igitur foras muros porte salarie decollatus est. Cuius corp⁹ iustinus sepeliuit. Cetera de cõi vni⁹ mar. Aũ vbi celebratur oct. nois iesu cũ reg. cho. hac die fiet trĩ mẽo. d̃ s. romano cũ pleno seruit. de. iij. die infra oct. vez de scrificatiõe nois iesu. Lc. i.
Nostra rursum replicat gaudia ista festiuitas sancta: vt cui⁹ animus min⁹ refocillabat in bri nois iesu itegratione: lã adipe et pinguedie scrificationis eiusdẽ repleat aĩa ei⁹: et labiis exultationis laudet nomẽ dñi sanctũ. Ipa nãq felix nois iterptatio sic nos in eo scrificat vt dignissima laude sup oĩa scrificet in nobis. Jesus vo sal⁹ iterptat. Et merito qz dñi ẽ sal⁹ et sup ppl'z suũ bñdictio ei⁹. R. ij.
Iste est vbũ qđ misit deus ⁊ sanauit oẽs de interitiõib⁹ suis. Sic nobꝫ est sal⁹ vt suo actu btõ parit sic nr̃i tmin⁹ doloris: et p deitatẽ in gl'ia tmin⁹ felicitatꝫ etne. Caueam⁹ igit kiũi/ ne sibi degeneres simus Nẽpe sicut p bonos glorificat: ita et p malos ad eius opprobriũ et contẽptũ blasphemat iustus iesus de⁹ nr̃. Scrificemus illũ in nobis/ vt ⁊ ille nos scrificet in se. Qui nõ scrificat iesum/ nõ scrificabit ab eo. Scrificamus iesuz i nobis: qñ sciẽtes eũ scrm̃ timemus eũ ⁊ sollicite vigilamus ne forte violem⁹ sanctitatem nominis ei⁹ per opera mala. Lect. iij.
Spirat opa salutꝫ ⁊ exercet. Jes⁹ intptat salutarꝫ nec sine merito. Clamem⁹ ꝓide singl'i. Cõuerte nos de⁹ salutaris nr̃: ⁊ auerte irã tuã a nobꝫ. Si vo sanguis hircoꝝ aut thauroꝝ ⁊ cinis vitule asps⁹ inqnatos scrificabat ad emũdationẽ carnis peccatricis: quãtomagis sãguis chri quẽ ꝓ nobis effudit abũde/qui ⁊ p spiritũ scrm̃ semetipsũ obtulit imaculã

tum deo patri emūdabit sanctificabitq͂ conscientiam nostrā / ad seruiendū deo viuenti: vt digne famulemur ei: et repromissionē accipiāt qui vocati sunt hereditatis eterne. Lu. Memo. de sacto romano sum oro. supradicta Hac die ves. erūt de scto laurētio. Ad vespe. sup psal. fe. Añ. Puer me⁹ noli timere q: ego sum tecū: si trāsieris per ignē flāma nō nocebit te. Pś ferial'. Capl'm.

2. cor. 9. b. Qui parce seminat / parce ꝛ metet: ꝛ qui seminat in bndictionib⁹ / de bndictionib⁹ et metet.

6. R. Btūs laurenti⁹ di. ℣⁹. Gaudeo. hy⁹. Martyr dei ℣⁹. Dispsit dedit pau. Añ. Beat⁹ laurēti⁹ dū in craticula suprapositꝰ vreret ad ipissimū tirānū dixit assatū est. iā versa ꝛ manduca: nā facultates eccl'ie quas riquiris / in celestes thesauros man⁹ pauperꝫ deportauerūt. ℟. Mḡr. Or.

Da nobis q̄s ops de⁹ vt triumphū bti laurentij martyris tui / quez despectis ignib⁹ cōsumauit in terris: perpetua celorū luce cōspicuū / digno fidei feruore veneremur Per. Mēo. de oct'. nois iesu sola. Tunc eat pces. ad altare eiusdē cātādo. ℟. Meruit esse. ℣. Gl'a ꝛ ho. Or. Da nobis q̄s ops de⁹ vitiorū. qre in die eiusdez ad matu. In redeūdo de scā maria. ¶ Quarta die de sctō laurētio. Ad mat. Inuita. Regē sempitnū pronis mētib⁹ adoremus Qui martyrez suū digne ꝓ meritis coronauit laurētiū. ℣. Ueite. hy⁹. Martyr dei. In. i. noct. ã. Quo ꝓgrederis sine filio pr: q̄ sacerdos sancte sine ministro ꝓperas. ℟. Btūs vir. ℣. Btūs laurēti⁹ dixit. Añ Noli me dereliq̄re pater sctē: qr thesauros tuos iā expendi q̄s tradidisti mihi. ℟. Quare fre. ℣. Quid in me ergo displicuit pat'nitati tue? Añ. Nō ego te desero fili neq͂ dereliquo: sed maiora tibi debent ꝓ fide xp̄i certamia. ℟. Dñe q̄d. ℣⁹. Btūs sixtus dixit. ℣⁹ Gl'ia ꝛ honore. Lect. i.

Post passionem bti sixti milites tenuerūt beatū laurentiū: et duxerunt eū ad deciū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri ecclesie? Quo nō respōdēte tradidit eū valeriano: di-

cens. Exquire thesauros et sacrificet diis. Quod si noluerit: diuersis eũ penis interfice. Ualerianus vero tradidit eum hippolyto qui misit eum in carcerẽ. Tu. ℟. Leuita laurẽti⁹ bonũ opus opat⁹ est: qui p signũ crucis cecos illuiauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperib⁹. ℣. Cũ apud se dem glãiosissimi pr̃iarche diaconatus fungeret offi cio puritate innocẽtis vite fortissimeq̃ mortis triumpho apl'ico se cõsortio copulauit. Et. Alii⁹ ℣. per ebdo. qñ fient medie l. de s. lauren. ℣. Dispsit dedit paupib⁹: iusticia ei⁹ manet i scl'm scl'i. Et. Lecc. ii.

Beatus laurẽti⁹ ponebat man⁹ sup oculos cecorũ: ⁊ illuminabantur Quod vidẽs hippolyt⁹ dixit Ostẽde michi thesauros eccl'ie? Cui laurẽtius ait. O hippolyte si crediderᷤ i xp̃m: ⁊ thesauros tibi oñdo: ⁊ vitã eternã ꝓmitto. Credidit q̃ hippolyt⁹ cuz familia sua ⁊ baptizat⁹. ẽ. ℟. Quo' progrederis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine diacono properas? Tu nunq̃ sine ministro sacrificiũ offerre consueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue? nũqd degenerẽ me ꝓbasti? experire certe vtrũ idoneũ ministrũ elegeris cui cõmisisti dñici corporis et sanguinis consecrationem. Tu aũt. Lecc. iii.

Altera die fecit valerian⁹ p hyppolytuz sibi p̃sentari laurentiũ: et ait illi. Depone ptinaciã ⁊ thesauros ecclesie manifesta. Btũs laurẽti⁹ dixit. Da michi iducias biduũ vel tridui et proferaz tibi thesauros. Ualerian⁹ dixit ad hippolytũ. In tua pollicitatione habeat tridui inducias. ℟. Noli me dereliq̃re pr̃ scẽ: qr thesauros tuos iã expendi. non ego te desero fili / neq̃ derelinq̃. Sz maiora tibi debent ꝓ fide chr̃i certamĩa ℣. Nos q̃si senes leuioris pugne cursum recipim⁹ / te quasi iuuenẽ magnuz gloriosior de tyranno triumph⁹ expectat: post triduum me sequeris sacerdotẽ leuita. Sz. Gl'ia. Sz. In. ii. noc. aï. Btũs laurentius orabat dicẽs: dñe iesu chr̃e deus de deo miserere michi seruo tuo. ps. Cũ inuo. ℣l⁹. Q̃r accusat⁹

nō negaui nomen sanctū tuū: interrogat⁹ te christum cō fessus sū. An. Btūs laurē ti⁹ dixit: mea nox obscurū nō habet: sed oīa iluce cla rescūt. Ps. Uerba. v. Q. ipse dn̄s nouit / q̄a accusat⁹ nō negaui. a. Dixit roma nus ad btm̄ laurentiū: vi deo an̄ te iuuenē pulcher rimū: festina me baptiza re. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. v. Affe rēs auf vrceū cū aqua mi sit se ad pedes ei⁹. v. Po suisti domine. Lectio. iiii.

Tunc beat⁹ laurenti⁹ collegit cecos ⁊ clau dos debiles et paupes: et abscōdit eos in domo hip polyti. Elapsis vo tribus dieb⁹ btūs laurēti⁹ psita uit se decio cū multitudie collecta dicēs Isti sūt the sauri eter̄ni q̄ nūq̄ minuūt R. Btūs laurenti⁹ clama uit ⁊ dixit: deū meū colo: ⁊ illi soli seruio. Et ideo non timeo tormēta tua. v. Mea nox obscurū nō hʒ: sʒ oīa i luce clarescūt. Et. Lect. v.

Deci⁹ igit furore ple nus / iussit euz expo liari et scorpionibus cedi et laminib⁹ ferreis arden tibus latera ei⁹ aduri: et extēsum in catasta plūba tis mactari Sed sanctus martyr diuina gr̄a inflexi bilis mānebat: letusq; grā tias agebat. R. Strinxe rūt corporis mēbra posi ta i craticula. Subiicienti bus prunas insultat leui ta xp̄i btē laurēti martyr xp̄i itcede p nob. v. Car nifices vo vigētes mini strabāt carbones subter cratē ferreā. Sub. Le. vi.

Post oīa tormentorū gn̄a pata iussit deci⁹ lectū ferreū afferri in mo dum craticule: ⁊ beatum laurētiū ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ expoliatū sup illū extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificiū deo in o dorē suauitatꝫ: qr sacrifi ciū deo est sp̄us cōtribula tus. Carnifices vo vigen tes mīstrabant carbones subt cratē ferreā et corp⁹ bti laurētij furcis ferreis cōprimebāt. Qui eleuās oculos ad deciū de crati cula: dixit. Ecce miser as sasti vnā ptē: gira aliā et māduca. Post hec beat⁹ laurenti⁹ dixit. Grās ago tibi dn̄e qr ianuas tuas i gredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui⁹ corp⁹ hip polytus ⁊ iustinus pbr̄ se pelierūt in via tyburtina R. Btūs laurētius dixit

Ego me obtuli sacrificiuz deo. In odorē suauitatis. ℣. Gaudio plane quia hostia chri effici merui. Ego Gl'ia. In odo. In iii. noct. an. Strinxerunt corporis mēbra posita super craticulā ministrātib⁹ prunas insultat leuita chri. ps. In dño pfi. ℣. Carnifices vero vigētes ministrabant carbones super cratē ferream. an. Igne me exami nasti: et nō est inuenta in me iniquitas. ps. Exaudi dñe iu. ys. Probasti dñe cor meū ⁊ visitasti nocte. an. Interrogat⁹ te dñm confessus sū: assat⁹ grās ago ps. Dñe i vir. ℣. Grās tibi ago dñe iesu chre/ qr ianuas tuas īgredi merui. ℣. Iust⁹ vt pal. Scdm iohā.

Ioā. 12. d. In il. t. Dixit ie. di. suis Amen amen dico vobis. Nisi granū frumēti cadēs in terram mortuū fuerit: ipsum solū manet. Si autē mortuum fuerit: multū fructū affert. Et r.

Omelia beati augustini.

Agnoscit fides vr̃a granū quod cecidit i terrā et mortuū multiplicatū est. Agnoscit inq̃ hoc granū fides vestra: quia ipm habitat in mēte vestra. Hoc enim quod de semetipso dixerat iesus: nullus ambigit chrianus: sed plane illo grano mortuo ⁊ multiplicato/ mlta grana sūt sparsa in terra: ex qb⁹ est beatus laurētius: cuius festiuitatē hodie celebramus. ℟. In craticula te deum non negaui: et ad ignē applicatus. Te dñm iesum christum cōfessus sum. ℣. Accusatus nō negaui nomē sanctū tuum/ interrogatus. Te. ℟. viii.

De illis autez granis sparsis toto orbe terrarū quāta pullulauerit seges videmus gaudentes sumus: si tamē ⁊ nos per illi⁹ gratiam ad horreū pertinemus Neq; enī ad horreū pertinet quicqd de segete est. Eadē qppe pluuia vtilis nutritoria: et triticū pascit ⁊ paleā. Absit vt simul vtrūq; in horreo condat vtrunq; in agro nutriat: et simul vtrūq; in area trituretur Nunc tēpus est eligendi añq; veniat vētilatio et fiat morū separatio: sicut i area granū adhuc mūdatione discernit nōdū vēti labro vltio separante. ℟. Gaudeo plane / qr hostia

chri effici merui: accusatꝰ
non negaui nomē sanctū
tuū. Interrogatꝰ te chrm
cōfessus sum: assatꝰ gra=
tias ago. ℣. Ego me obtu
li sacrificium deo in odo=
rem suauitatis. Interro=
gatus te christū. Lect. ix.
Audite grana sancta
que hic esse non du=
bito. Nam si dubito: gra=
num sanctū non ero. Au=
dite inqꝫ me: imo audite
primū granū ꝑ me. Non
ametis aīas vr̄as in hoc
sclo. Qui amat ī hoc sclo
aīam suā: ꝑdet eā. Granū
loquit: qd mortuū multi=
plicat. Loquit/audiatur
qꝛ nō mētit: qd admonu=
it ipe fecit. Instruxit ꝓce=
pto: ꝓcessit exemplo. Non
amauit chrs ī hoc seculo
aīam suā: nō amat beatꝰ
laurētiꝰ in hoc sclo aīam
suā: qꝛ si non cuperet ad ce=
loꝝ palatia migrare sup=
plicia ⁊ icēdia nō tolera=
ret. ℟. Meruit esse hostia
chri leuita laurentiꝰ q̄ dū
assaret nō negauit dn̄m.
Et ideo iuētꝰ est sacrificiū
laudis. ℣. In craticula po
sitꝰ deū nō negauit: et ad
ignē applicatus chrm cō
fessꝰ est. Et. Gl'ia. Et. Hoc
fcā ān. ℟. O hippolyte, non
dicas: nisi qn̄ fest. s. hippo
liti ī do. cuc. et tūc erit. ℣.
℟. nisi octa. de noie iesu
sint cū reg. cho. tunc me=
die ℟. erūt de noie iesu. ℟.
O hippolyte si credideris
ī dn̄m iesū xp̄m. Et thesau
ros tibi ondo. Et vitā eter
nā ꝓmitto. ℣. Si dictis in=
quit facta cōpēses / faciā
qd hortaris. cui btūs lau
rentius dixit. tu michi tm̄
modo ꝓbe assēsū. Et the.
Gl'ia. Et vitā. ℣. Dispsit.
In lau. ān. Laurētiꝰ in=
gressus est martyr ⁊ ꝯfes
sus est nomē dn̄i iesu xp̄i
ps. Dn̄s reg. ān. Lauren=
tius bonū opus opatꝰ est:
q̄ ꝑ signū crucis cecos il=
luminauit. ps. Jubil'. ān.
Adhesit aīa mea post te:
qꝛ caro mea igne crema=
ta est ꝓ te deꝰ meꝰ. ps. De
us deꝰ meꝰ. ān. Misit dn̄s
āgelū suū ⁊ liberauit me
de medio ignis: ⁊ nō sum
estuatꝰ. ps. Bn̄d. ān. Btūs
laurentius orabat dicēs
gr̄as ago tibi dn̄e: qꝛ ianu
as tuas igredi merui. ps.
Laud. cap. Qui parce. hyꝰ.
Deus tuorū. vsꝰ. Justus
ger. ān. In craticula te de=
um nō negaui: et ad ignē
applicatus te xp̄m confes
sus sū: ꝓbasti cor meū et

visitasti nocte igne me ex aminasti: et nō est inuēta in me iniquitas. ℣. Bn̄. Oratio.

DA nobis q̄s ops de⁹ vitiorū nr̄orū flāmas extinguere: q̄ btō laurētio tribuisti tormētorū suorū incēdia superare. Per d. Mēo. de octa. iesu solemniter. Ad primā an̄. Laurētius ingressus. ps. De⁹ in noīe. Ad. iii. an̄. Laurēti⁹ bonū. ps. Legē pone. cap. Qui parce. R. et ℣. de cōmuni vnius marty. Ad. vi. an̄. Adhesit. ps Defecit. Cap.

2. cor. 9.a. POtens autem est deus omnem gratiam abūdare facere in vobis: vt in oīb⁹ semper omnē sufficientiā habētes: abūdetis in omne opus bonū sicut scriptum est: dispersit dedit pauperib⁹: iusticia ei⁹ manet in scl'm scl'i. Ad. ix. an̄. Btūs laurēti⁹. ps Mirabilia. Capitulū.

2. cor. 9.a. QUi autem administrat semen seminā ti: et panem ad manducā dum prestabit: et multiplicabit semē vestrum: et augebit incrementa frugū iustitie vestre. Ad. ii. ves. de sancto laurētio an̄. Laurentius ingressus. Hi feriales. Capm. Qui parce semi. Hy⁹. Deus tuorū militum. ℣⁹. Justus germinabit. an̄. Ueni desiderator bone veni: suscipiēt te angeli mei: quoniā assatus non negasti me: probat⁹ confessus es me. ps. Magt. Oratio vt supra. Memoria de oct. et de sancto tyburtio. a. Inclytus martyr tyburtius cū nudatis plantis super prunas ardentes incederet / fabiano prefecto dixit. videtur michi q̄ super roseos flores incedā: in noīe domini mei iesu christi. ℣ Gloria et honore. Oratio.

BEati tiburtij nos domine faueāt cōtinuata presidia: quia non desinis ppiti⁹ intueri: q̄s talibus auxilijs cōcesseris adiuuari. Per. Deinde fiat mēo. de oct. iesu vbi dicte octa. celebrant cū reg. cho. cū pleno ser. in crast. ¶ Quinta die infra predictas octa. fit de descriptione nominis iesu. Lectio. i.

GAudia festi contemplantes btissimi nominis iesu descriptionem pscrutemur. Ad nr̄az doctrinā mētisq̄ cōsolationē aduertēdū esse arbitror / non ociosum q̄d sub legis

figura preterite factũ est qđ nobiscũ gratiose agit i re que in eternum est permansura. Legimus vtiqꝫ adud hebreos: tetragrãmaton reuerẽtie ꝛ honoris nomẽ dei fuisse dignissimum: summi pontifici s fronti supereminẽs / atqꝫ lamina aurea sculptum. Hoc litteris quatuor hebraicis scriptũ sancti precinere patres magni esse mysteriũ. Tetragrãmatõ nãqꝫ nostra in lingna sonat: iste est ꝓncipiũ vite. Nec ꝑfecto hoc aliud nomen venerabile iesus / ꝙ principiũ vite: hoc est saluatorẽ esse xp̄m iesum designare perhibet. Lect. ij.

Signat ergo in re sub iesus noĩe qđ in figura prefuit sub altero. O nomen cũctis admirabile / terribile peccatoribꝰ / et pamabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cũ scalam vidisset terrã celosqꝫ tãgentem ait. O ꝙ̃ terribilis est locus iste. Sacrum mysteriũ innuens vt malis fieret terribilis / quos spũ oris sui iterficeret / q̃ bonis venerat vt angelꝰ consiliũ: et fieret pr̃ futuri sc̃li chr̄s iesus / q̃ inibi natus est / vbi scalã viderat iacob. Jesus igit est scala celi: quia iesu scandit celũ. Signet in frõte mõtis deuote que aĩa iusti merito nuncupatur. Lect. iij.

Gaude igit gaudio magno scutifer iesu chr̄i qui dũ gurgite sc̃tõ immergeris sacro inungeris chrismate atqꝫ alta fronte crucis signo insignitꝰ fueris / totus i te describit iesus. Impssus aĩe caracter indelebilis iesu nomen gratiose ꝑportat. Hinc in apocalypsim scriptũ est Uidebunt faciẽ eius: et nomen eiꝰ scriptũ in frõtibꝰ suis. Quod laminã auri typice gestabat in fronte pontifex: iã eternaliter iustꝰ q̃sqꝫ sub noĩe gerit in aĩa. O gens sc̃tã / genꝰ electũ / regale sacerdotiũ / populus acq̃sitionis: vobis credẽtibus honor et virtꝰ: vt virtutes eius iesu annũcietis de die in diẽ / donec auferatur luna: q̃a de tenebris vos vocauit in admirabile lumẽ nois sui ꝛ glorie. Mẽo. de. s. tybur. et nua de. s. lau. ãn. Laurentius ingres. q̃re in die sc̃i laurẽtij. Sup laud. ℣ Dispersit dedit pau. oro vis

Hac die ad ves. mẽo. de s. lau. ã. Puer meus. quere ad. i. ves. sup ps. v. et oro. vtã. ℭ In fes. scti tyburtij vbi nõ celebrant oct. nois iesu: ad matu. Inuitatoř. duplex tres lec. fiant. Lec. i.

Beat9 tyburti9 eruditus est in fide chri a btõ sebastião: τ a policarpo glřioso pbřo baptizat9. Qui orõnib9 vacãs: quẽdam hominem de alto lapsum oibus mẽbris suis quassatis dicta super vulnera eius oratione dominica et symbolo / pristine restituit sanitati. Lec. ii.

Fabian9 pfect9 cõprehẽdẽs tyburtiũ iussit añ pedes ei9 carbones ardentes effũdi: τ dixit ei. Thura diis in istis carbonib9 adijce: aut nudis pedib9 superincede. Lectio tertia.

Btũs tyburtius signum crucis faciẽs: nudis pedib9 sup eos igress9 ẽ dicẽs. Uidet mihi q̃ sup roseos flores incedam in nomie dñi mei iesu chri. Irat9 fabianus: iussit euz gladio feriri. Ductus est itaq̃ in viã lauicanã: tertio miliario ab vrbe: fusaq̃ orone ad deum / vno ictu gladii verberatus occubuit: et ibidẽ sepult9 est. Ad ma. mẽo. de scto lau. ãn. Laurentius ingress. q̃re in die scti laure. sup laud. ℣. Dispersit dedit pau. Or. Da nobis q̃s ops de9. Cetera de cõi vni9 mar. Ubi vbi celebrãt oc. nois iesu cũ re. cho. de sctõ tybur. fiet tñ mẽo. ℭ Hac die vbi nõ cele. oc. nois iesu cũ re. cho. erunt ves. de. s. maria: cũ pleno seruit. i crastino nisi do. fue. die. iij. ad quas vesp. fiat mẽo. de sctõ laurẽ. cũ hac ãn. Puer me9. q̃re in vig. sup psal. ℣. Dispersit dedit pau. Or vts. ℭ Tertia die ad mat. fiat mẽo. de sctõ lau. cũ hac ã. In craticula quere i. i. die super psal. Bñd9 ℣. Dispsit dedit. Oro vts. Si dies do. in. iii. die/vel die. s. hippolyti euene. vbi non fiūt octa. nois iesu cum regi. cho. fiant medie lect. de. s. lauren. Ceteris autẽ diebus tñ mẽo. nisi in die assũptõe ma. τ tũc etiã nulla fiat me. de. s. lau. ℭ In do. vel i die. s. hippolyti si do. fue.

Lec. i.

Eo tpe accepta potestate btũs laurẽti9 cepit p regiões curiose q̃rere vbicunq̃ scti cleric i vel paupes essent abscõ-

diti: et portãs thesauros ꝓut cuiqꝫ opus erat/ mi= nistrabat. Qui veniẽs in mõtẽ celiũ: inuenit multi tudinẽ chrianoꝝ in domo cyriace vidue. Tũc cepit lauare pedes eoꝝ: et sana uit cyriacum a multis in firmitatibꝰ capitꝭ sui. L. ii. Veniens etiã in vicũ qui dicit canariꝰ: iuenit mul= tos chrianos i domo mar celli chriani ꝯgregatos: ⁊ introiẽs cũ lachrymis la= uit pedes eorum: ⁊ dedit eis de thesauro quẽ bea= tus sixtus ꝑcipiẽs tradi= dit. Et in eadẽ domo ape= ruit oculos cuiusdã ceci / noie crescentij. Lectio. iii. Tũc exiens inde beatus laurẽtius: et deferens ea q̃ necessaria erãt sanctis: venit in vico patrini i cri= pta nepotiana: et inuenit ibi animas sexagitatres ꝯmiscui sexus. Et introi= uit cũ lachrymis ad eos dans pacẽ oĩbus: ⁊ inue= nit ibi pbr̃m noie iustinũ q̃ fuerat ordinatus a bea to sixto epõ: et misit se ad pedes eius: ⁊ ceperunt se in pauimento ambo vo= lutare: vt inuicem sibi pe= des oscularent. Ibiqꝫ bea tus laurentius lauit oim viroꝝ pedes: ⁊ cõmenda uit se btõ iustino. Re. de. i. noct. de. s. lauren. ita tñ q̃ vi. Re. erit. O hippolyte. Tñ vbi celebrant oct. iesu cũ reg. cho. tũc i. iii. die in= fra oc. s. lauren. fiat plenũ ſuit. de. vi. die. infra oc. no. iesu: vel de do. ifra dictas oct. si ꝯtingat cũ mẽo. tñ de scõ laurẽtio. ¶ Sexta die infra octa. Lectõ pma.

Auida mẽs hominũ dũ scire semꝑ appe= tit: cogimur inserere quõ iesu amenissimum nomẽ ꝑnunciatũ est. Prophetã audi. Reuelabit filiꝰ meꝰ iesus cũ his q̃ cũ eo iocũ= dabũtur. Et sequit. Post paucos annos morietur filius meus iesus: et con= uertetur seculũ. Lect. ii. Satꝭ nãqꝫ ex affectu ma= nifesta patet huiꝰ diuini oraculi ꝑnunciata vitas q̃d manifestiꝰ aptius ve illo prophetico vaticinio: In deo gaudebo: et exul= tabo i deo iesu meo. Quẽ nascendũ corporis nõ vi= derat oculo/ longe nouit ex noie pariter ⁊ re. Nam diuinus ille esaias dicit. Ex vtero mr̃is mee voca= uit me noie meo: meo vti= qꝫ non alieno: qr iesꝰ scõm

carnē saluator appellat⁹
q̄d ab eterno saluator erat
scd̄m diuinitatē. Lect. iii.
A seculo nō est ignotum
sacro sanctum nomen ie:
su cum a tot tātisq̄ viris
fidei testimonio dignis pro:
phetice ac mirifice prenū
ciatū est. Quāq̄ vero in
veteri testamēto nonnul:
li appellati sunt nomie ie:
sus vt iesus naue/qui io:
sue dicebat. Jesus sydrac
et iesus fili⁹ iosedech. Eo:
rum tamē null⁹ futurus
erat: qui saluū faceret po:
pulū suū a pctis eorum.
Lu. Mēo. de. s. laur. ā. In
craticula. q̄re in. i. die sup
ps. Bn̄d⁹. Hac die vespere
erūt de scto ipolito sociisq̄
eius mar. sup p. ān. San:
cti p fidē. hi tef. ch. Justo:
g.R. rum aie. R̄. Expolia. hy⁹.
Sāctorū meritis. v⁹. Leta
mini. ān. Gaudēt in celis.
vel ā. Isti sunt sancti. hy.
Mḡt. or. Da q̄s. quere in
festo eiusdē. Mēo. de oct.
iesu. alia de. s. lauren. ān.
Ueni desiderator. q̄re i. i.
die ad scdas vei. sup pm.
Mḡt. v. Dispsit. Ōro vt s.
C Septima die de s. ipoli
to. Ad matutin. lec. Inui:
tato. hymni āe. et v. de cōi
pluri. martyr. Tres p̄me
lec. de. i. noc. cōis histori
pluri. mart. Medie lec. de
octa. iesu v. et R̄. scd̄m or:
dinem noctur. Lectio. iiii.
Triplici nōie deuote
insignitū et prenun:
ciatū saluatorem nr̄m ex
euangelio didicim⁹. Prio
filius dei appellatur/scd̄o
xp̄s/tertio iesus. Uocat et:
enī fili⁹ dei inquātū est de
deo de⁹. Xp̄s: qr hō a per:
sona diuina quātū ad hu
manā naturā assumpt⁹.
Jesus: vt deus humani:
tati coniunctus. Lectō. v.
Fratres igit charissimi
q̄ in puluere estis exper:
giscimini et laudate. Ecce
dominus venit cū salute
venit cum vnguento/ve:
nit cum gl'ia. Neq̄ enim
sine salute venit ies⁹ neq̄
christ⁹ sine vnctione/neq̄
sine gloria venit fili⁹ dei.
Ipse equidem salus ipse
vnctio/ipse gloria. Lec. vi.
Deū et dn̄z nostrū iesum
xp̄m his modis cognosci:
mus nōie/natura/natiui
tate/potestate/et pfessio:
ne. Hunc iesum saluato:
rem sancti p̄dixerunt pro
phete: de eo testatur pa:
ter / de se ipse profitetur.
Apostoli predicant / re:
ligiosi credunt / demo:

nes confitentur/iudei negant/gentiles in passione cognoscunt. Obmutescat ergo oīs impietas q̄ filiū dei iesum xp̄m esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica q̄ dei filiū iesum xp̄m incarnatū spernit et denegat. Accedas o aīa xp̄iana. Cōfiteamur nos scto dn̄i: ꝛ gloriemur in laudem iesu. Cui est honor et glīa p infinita seculorū secula amen. Tres vltime lec. de ꝓprietate sācti ipoliti sociorūq; eius cū ꝓpriis ℟. et lau. cū mēo. de noīe iesu et de sctō laurētio. āñ. Laurentiꝰ bonū. q̄re in lau. in primo die. Ad .i. sup p̄s Quicūq;. ā. Te iure. ca p. Regi seculorū. Ad alias horas cetera sicut infra fest. notant de eodē. ¶ Sācti ipoliti sociorūq; eius marty. vbi nō celebrāt octa. noīs iesu cū regi. chori cū inde fes. extra do. ꝯtig. Ad ves. āe et p̄i fer. Cp. Iustorū a. ℟ꝰ. d cōi pl. m̄. cū hac oro.

D A q̄s oīps deꝰ vt bti ipoliti martyris tui sociorūq; eiꝰ venerāda solemnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ salutē. Per. Mēo. de sctō laurētio. ān. Ueni desiderator. q̄re ad ii. vesp. super Magt. ℣. Dispersit. or. vt s. Dicantur mēo. cōsuete/scz de cruce/de sctā maria et de oībus sctis. Ad mat. Inuit. Mirabilē deū. p̄. Uenite. hyꝰ. Sāctorū meritis. Ae et p̄s. de cōi pluri. mar. dicāt. ℣. Letamini. Tres lectiōes sine regimine chori. I. vñ.

P Ost tertiū diē sepulture bti laurētii milites tenentes sctm ipolitū perduxerūt eū ad deciū. Cui deciꝰ ait. Nūqd et tu magus effectꝰ es: q2 sepelisse corpus laurentii diceris: ipolitꝰ dixit. Hoc feci: nō quasi magus sz quasi xp̄ianꝰ. Deciꝰ iratꝰ iussit eū denudari: ꝛ lapidibus os eiꝰ tundi. Ipolitꝰ dixit. Nō me denudasti: sed magis vestisti. ℟. Btissimus xp̄i martyr ipolitꝰ dū baptismi grām accepisset a beato laurētio: Ponebat manus sup oculos cecorū ꝛ illuminabant. ℣. Cecis illuminatis a sctō laurentio: ipolitꝰ credidit ꝛ percipere meruit baptismi sacramētū. Pone. Lcō. viii.

D Ecius dixit. Sacrifica diis ne per tormenta moriaris sicut lau

rentius. Ipolit⁹ dixit. Exē plū merear fieri vti laurētij quē tu miser ore polluto nominas. Tunc deci⁹ tradidit eū afflictū valeriano dicens. Accipe oēs facultates eius ꝛ interfice eū. ℟ Requisitus a decio sctūs ipolitus de corpore laurentij vt qd sepelisset. rn̄dens ipolitus dixit. Xp̄ian⁹ ego sum et xp̄i martyrē diligenter sepelui. ℣ Mirum michi valde est: vt quid ore polluto martyrē nominasti. Christianus ego sum. Lect. ix.

Valerian⁹ igit exquisita facultate scti ipoliti: omnē familiā ei⁹ xp̄ianā ante ꝯspectū suū fecit adduci. Inter quos nutricem ipoliti plūbatis cedi iussit donec emitteret spiritū. Ceteros vero numero decem et nouem in conspectu ipoliti fecit decollari. Beatū vero ipolitū pedibus eius ad colla equorum indomitoꝝ ligatis fecit per cardetū ꝛ tribulos trahi: donec emitteret spiritum: taliqꝫ martyrio migrauit ad christum. Quorum corpora iustinus sepeliuit. Tu. ℟ iii. Expoliauit veste ipolitum decius qua īduebat in hītu xp̄iano: et dixit ei. Sacrifica diis et acquiesce p̄ceptis nr̄is ꝛ viue. Et fruere militie palma. ℣ Cesar dixit ad ipolitū quomō factus es insipiēs vt nuditatem tuam non erubescas: Sacrifi. Gl̄ia. Et. ℣ Iusti autem in. In laudibus ana.

Dixit cesar ad ipolitum tu mag⁹ fact⁹ es: rn̄dens ipolitus dixit ad decium nō sum ego mag⁹ sed seruus sū dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ps. Dn̄s reg. an. Dixit ipolit⁹ ad deciū: non me expoliasti sed magis vestisti. ps. Iubilate. ana. Cesar dixit ad ipolitū. quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. ps. De⁹ de⁹ meus. an. Exēplū merear fieri laurētij btissimi martyris. ps. Bn̄dicite. an. Tūc valerian⁹ in cōspectu ipoliti famulos illi⁹ martyrizari precepit. ps. Laudate. Cpm. Iustoꝝ aīe. Hy⁹. Rex gl̄iose mar. ℣. Mirabilis de⁹. a. Orauit sanct⁹ ipolit⁹ voce magna et dixit. gr̄as tibi ago dn̄e mi iesu chr̄e qr famulos meos in ꝯspectu meo pati video. ps. Bn̄d⁹. or. Da. q. o. deus. vt s. Memo. de noīe

festu vbi celebrantur octa.
Et me. de. s. laurē. ā. **Lau-
rentius bonū.** āre in lau.
dici. Deinde dicant mēo.
consuete. Ad pmā ān. **Di-
xit cesar.** ps. **Deus ī noie.** ān.
Gloria tibi tri. ps. **Quicūqz**
Cp. **Dñe miserere.** Ad. iij.
ān. **Dixit ipolitus** ps. **Le-
gē pone.** cp. R. et v. de cōi
pluri. mr. Ad. vi. ā. **Cesar
dixit.** ps. **Defecit.** Ad. ix. ān.
Tūc valerianus ps. **Mira-
bilia.** Si fest. scti ipoliti in
do. eue. totū serui. fiat de
fest. et mēo. de do. et de tri.
et pces. añ crucē. Ad. i. vs.
sup ps. ān. **Sancti per fi
dē** ps. fer. Cp. **Justor aie.**
R. **Expoliauit.** hy. **Sctō-
rum meritis.** V. vrs. Ad
matu. iij. pme lec. cū suis
R. de. iij. noct. cōis histo.
pluri. mar. Et medie l. de
sctō laurē. vbi nō dicit de
octa. iesu lect. iiij. **Eo tpe.**
vt supra cū v. et R. de. i.
noct. ita tñ q. vi. Rm. erit
O ipolite. vltie lec. de pro-
prietate sctōrū q̄ habētur
cū suis R. et laud. supra-
scripts. Uespere in ipa do.
erunt de. s. ipolito sociisqz
eius. Ad. ij. ves. ān. **Dixit
cesar.** ps dñicales. Cp. **Ju-
stor aie.** hy. **Rex gloriose.**
V. **Mirabilis.** ān. **Abster-
get deus.** ps. **Mgt.** oro vrs.
Mēo. de. s. eusebio. et de. s.
laurentio. et de dñica. Si
do. non fuerit dñr vespere
de sancto eusebio vt infra
notatur in festo eiusdem.
¶ Si dies do. infra octa.
cōtige. et vacante a fest. s.
laurē. et s. ipoliti sociorūqz
eius: hoc modo fiat serui.
Ad pmas vespas ān. **Uo
catū est.** Cetera oia sicut in
i. die. ad. i. ves. pter R. qđ
non dicet. Mēo. de. s. tunc
cōtingēte: et alia de. s. lau-
rētio. Si dies dñicus post
fes. scti laurē. cōtige. dein-
de de do. de tri. et pces. fiat
ante crucē. Ad matu. lc. i.

**NOn latet vos dilectis
simi deo et hominibus
quomodo nouissimis die
bus istis deus suā multi-
plicauit miam: vt nobiscū
gratiose magnificaret le-
titiam: qui non solum ad-
uenit dñator dñs: sed qua
lis quantusue fuerat osten-
dit: cū pie et mãsuete ma-
nifestauit nomē suum co-
ram hoibus. Crediderūt
patriarche de xpi futura in
carnatiōe certificati pres
fuere: qbus pfecto hoc de
quo agimus deuotum no
mē manifeste nō est reue
latū. Jacob xpm incarnā**

dū ꝑdixit. Nō auferet in= q̄t sceptrū de iuda et dux de femore eius donec ve= niat q̄ mittēdus est. Lc. ii. Hoc mirabile mysteriū sed mirabilior dei boni= tas vt gloriosum nomē ie su venerandum a nobis sua mediāte passione ex= altet qđ prius fuerat ab scōditū. Uocabulū istud iesu dulce ꝛ gloriosuꝫ om ni adoratu cultuq̄ꝫ digniſ ſimū nomen super omne nomen qđ non decuit ab hoībus appellari neq̄ꝫ ab eis afferri ī mūdū: sed ab excellentiori maioriq̄ꝫ na tura angelica. Gabriel er go ad mariā ait. Ecce con cipies invtero ꝛ paries fi lium: et vocabis nomen eius iesum. Hoc nēpe no men nouum qđ os dn̄i nō hoīs nominauit. Lec. iii. Quāq̄ꝫ enim legifer deo acceptissimus moyses di uina oracula accepat: et vt amic⁹ ad amicū locu= tus est ei deus: tn̄ hoc ve nerabile nomen nō vidit apte. Petēti videre faciē ei⁹ ait. Nō potes videre faciē meā ꝛ viuere: sꝫ po= steriora mea videbꝭ. Po= pulus israel moyse signa fus: incarnationē/circun cisionē/passionē et ascen= sionē q̄ dei posteriora ap= pellantur re ꝛ noīe vidit: quē ille ī rubo ī anteriori b⁹ inuisibilis maiestatis nō potuit cernere viuens Noluit eius nomē nosci ad salutis plenitudinē de celis vsq̄ꝫ dum nasceretur plenitudine tp̄is et noīa= retur in terris. Lect. iiii. In facie nominatꝛ deus ego sum: ī posterioribus iesus appellatur Primū nomen ignoti dei et timo= ris. Jesus nomen ab oī= bus ꝑgustatū est et amo= ris. Jesus amor indicibi= lis / amor delectabilis/a= mor inextinguibilis. Je= sus peccati abluit macu= lam. ne culpa coīquinet: mentē sctificat ne reatus ad penam obliget: ad glo riā iustificat. Unde apo= stol⁹ ait. Abluti estis/san ctificati estis / iustificati estis in noīe dn̄i nr̄i iesu christi. Hoc ergo nomen domini q̄cunq̄ꝫ inuocaue rit saluus erit. Lectio. v. Ueneremur igiꝛ hoc de= uotissimū nomē ꝛ omnia q̄cūq̄ꝫ facim⁹ ī verbo aut opere vt suadet ap̄lus: in noīe iesu faciam⁹. Quip= pe bn̄ erit oīb⁹ inuocanti=

bus eũ in veritate ⁊ volũ tatẽ timẽtiũ se faciet ⁊ de ꝑcationẽ eoꝛ exaudiet ie sus. Jesũ beat⁹ ignacius sue passionis i agone inuo cauit ⁊ bñ sibi erat. Besti as ferocissimas ardẽtissi mos ignes ac cetera gña tormentoꝛũ supauit glo sum mẽoꝛiale vltra hũa nã estimationẽ coꝛde suo inscriptũ suscepit de ma nu dñi iesu sempiternũ. Nã ꝙ coꝛde particulatim scis so: litteris aureis inscri ptus inuenitur iesus: cu ius ob mirabilẽ gratiam plures venerantur eum fideles. Tu autẽ. Lec. vi. Dionysi⁹ atheniẽsis hu ius virtute nõis cecũ illu minauit: euangeliste ioã ni venenũ non nocuit: dia ne in noĩe iesu templũ de fecit. Aristodemus itoxi catos moꝛtuos suscitauit Claudũ sedentẽ in poꝛta petrus et ioannes erexe runt. Enee paralytico pe trus gressuꝫ restaurauit Acthabitam viduã moꝛ tuã vite pristine reduxit viuã. Merito ergo colen dũ ⁊ venerãdũ est tã effi cax nomẽ. ad cuius virtu tẽ grãm ⁊ cõsolationẽ tot tãtaꝗ consistunt miracu la. Tu. Tres vlti. l. de ex poi. euãge. sicut in. i. die Jn l. vna ãn. Me. de. s. cũe cõtingẽte: et de scto lau. si iste dies do. post fest. sctĩ laurẽ. eue. deinde de do. ⁊ de fe. Ys⁹. Uerbũ do. ¶ Jn oc. Ad. i. ves. sup p̃s. vna so la ãn. A solis oꝛ. Cetãa oĩa fiãt sicut i. i. die. Me. de. s. hypo. so. ꝙ ei⁹ ãn Abster get de. ℣. Mirabi. oꝛ. vtꝫ Deinde fi. me. de. s. euse. ã. Confessoꝛ dñi. ℣. Amauit eũ. oro. De⁹ q̃ nos. qre in fe. eiusd. Me. d scto lau. ã. Adhesit. ℣. ⁊ oꝛ. vtꝫ. lc. i.

Confitentibus hoc sa lutiferũ iesu nomen coꝛã hominibus: copiosa merces repꝛomittitur in celis. Ueneremur igit in uocãdo: inuocem⁹ cõfiten do/ ⁊ cõfiteamur nos scto ei⁹ qm̃ bonũ est. O. m̃ qui cõfitetur: confitebit a dño iesu xp̃o coꝛam deo p̃re ⁊ angelis / nõ i terra sed in celis. O vere beata cõfes sio hominis: sed felicissi ma iesu filii virginis. Il la confessio moꝛientis et merentis in via. Ista in eternũ viuentis atꝗ pre miantis in p̃ria. Illa lau dis/ista retributionis. Il la in peregrinatione: ista

in beata quiete. Lectio.ii.
Corde simul et voce iesum venerare et opere ne detractes: quia qui ore aut opere iesum negat fidem negat et est infideli deterior. Nec quisque de fide iesu requisitus celare habet nomen hoc gloriosissimum. Qui enim pro nomine iesu mori paratum non se inuenerit: nec se nouerit fore christianum. Pauli vt testatur miracula amputato capite: palpitans lingua ter iesum confessus est/ ad cuius nominis confessionem tres fontes vbi languidi et infirmi sanantur mirum in modum erupuerunt. Lectio tertia.
Saulus audita voce hac: ego sum iesus quem tu persequeris: cecus cecidit/ ab anania in iesu nomine baptizatur atque a suis oculis squamis cadentibus illuminatur. Gaudeamus igitur euangelizando hoc dulce nomen vt ab ipso laudemur/ et vasa glorie cum paulo simus electa. Unde scriptum est. Uas electionis est michi vt portet nomen meum coram regibus. Hoc deuotissimum nomen fratres mente honoremus dum cogitatur/ voce dum auditur/ verbo dum enunciatur/ oratione dum legitur inspirata visione aut scriptura dum videtur: quia profecto omnibus his modis esse habet iesus. Medie lectiones de sancto eusebio sicut in festo eiusdem. Secundum Lucam. Lectio septima.
In illo tempore. Postquam consummati sunt dies octo vt circunci deretur puer vocatum est nomen eius iesus. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Luce 2.c.
Neque enim querere est christianis cur voluerit dominus circuncidi: propter quid circuncisus est/ propter quid passus propter quid tali ac tanto nomine vocatus. Nichil horum propter se sed omnia propter electos: omnia propter delicta nostra. Quod vocatum est inquit ab angelo priusquam in vtero conciperetur. Uocatum plane non impositum: nempe hoc nomen ei est ab eterno. A natura propria habet vt sit saluator. Innatum est ei hoc nomen non inditum ab humana vel angelica creatura. Lec. viii.
Sed quod dicimus quod egregius ille propheta hunc ipsum petrum multis nominibus appellandum fore predicens hoc vnum

tacuisse videt q solum vt premonuit angelus vt testatur euāgelista vocatū est nomen eius iesus: Exultauit esaias vt videret hūc diē ⁊ vidit ⁊ gauisus est. Deniq ⁊ loquebatur gratulabūdus et laudās deū. Puer nat9 est nobis et fili9 dat9 est nobis / cuius imperiū sup humerū eius: et vocabit nomē ei9 admirabilis et cōsiliari9: de9 fortis / pr̄ futuri secl'i p̄nceps pac. Magna q̄dē noīa: sed vbi est nomē qd est sup oē nomen: Jesū q̄ omē genu flectat: forte in oīb9 vnū illud inuenies/ sz expssū quodāmō ⁊ effusū. Nēpe ipm est de q̄ spōsa i cātico amor. Oleū in qt effusū nomē tuū. Re.ix. Habes vnū ex his oībus appellationib9 iesum: nec omnino/aut vocari posset aut esse saluator si forte horum quippiam defecisset. Nūquid non vere admirabilem eum sumus singuli experti in mutatione vtriq naturarum: Hoc nēpe est saluationis nr̄e principium: cū incipim9 respuere qd diligebam9/dolere vn̄ letabamur amplecti qd timebam9 ⁊ seq̄ qd fugiebamus/optare qd contēnebamus. Admirabilis plane qui hec operatur mirabilia: sz nichilominus ⁊ consiliariū sese exhibeat necesse est in lectione penitentie et vite ordinatione ne forte sit nobis absq scientia zelus vbi tanti boni prudētia desit. Sane opus est deum quoq probemus in remissione videlicet pctōrū: q̄a nec sine hac salus nobis cōstare potest/et nemo pōt dimittere peccata nisi salus deus. ¶ Scti eusebij pbri et confes. Ad ves. āc. ⁊ hi. feria. cap. Justū deduxit. hy9 Iste confessor. ℣ Amauit eum. ā. Cōfessor dn̄i. p. Mḡt. Orō.

Deus q̄ nos bti eusebij cōfessoris sui annua solennitate letificas: cōcede ppitius vt cuius natalitia colim9 per eius ad te exēpla gradiamur Per. Meo. de scto laure. ā. Adhesit. quere in. i. die in laudi. Deinde dn̄r. me. cōsuete. Ad mat. iij. Rc. cū noct. ppter vigi. Lectio. i.

Tempore eo quo liberius de exilio reuocatus fuerat a constantio augusto heretico: vt

vna cõmunione contami
naret plebẽ. Eusebi⁹ pbr
vrbis rome cepit declara
re liberiũ hereticũ ꝛ ami=
cũ constantij. Quo facto
occupant eccl'ie a liberio.
Eiicit felix de epatu: sub
rogat liberi⁹ ꝛ tenet euse
bius. ℟. Euge serue. l. ij.
Post hoc cõstãti⁹ ĩpator
aggreditur cũ liberio eu
sebium presbiterũ dicẽs.
Tu sol⁹ christianus es in
vrbe roma? Eusebius di=
xit. Sic cõfidimus in do=
mino: qꝛ nos fideles inue
nit xp̃s. Sicut et baptiza=
ti sum⁹ ꝛ bñdictionẽ sua=
uim⁹ quã a btõ iulio acce
pim⁹. ℟. Justus ger. l. iij.
Liberi⁹ dixit. Et nos cu=
ius fugimur vice? None
anteri[illegible]s nr̃i? Eusebius
dixit. Ita esses si perseue=
rasses in fide quã ĩ psecu
tione primo tenere visus
fueras. Iratus constan=
ti⁹ subrogatu liberij inclu
sit eusebiũ in quodam cu
biculo domus sue habẽs
in latitudine quatuor pe
des vbi cõstanter in ora=
tione perseuerans post se
ptem mẽses ibidẽ dormi=
tationem accepit decimo
nono kalendas septẽbris
Corpus vo ei⁹ gregorius
et orosius pbr̃i collegerũt
et sepelierunt in cymite=
rio calixti iuxta corp⁹ btĩ
sixti epi ꝛ martyrꝫ. ℟. Ju
rauit dñs. ℣. Justus vt
pal. In l. hec sola. añ. Ju=
stũ ddurit. minor. p̃. Dñs
reg. cp. Just⁹ cor suũ. hy⁹
ꝛc. vni⁹ cofes. ꝛ põ. or. vis
Me. de scrõ laurẽ. añ. Mi
sit dñs. qre i. i. die in lau.
Deide dicant me. cõsuete
Ad. i. añ. Justũ dedu. ps.
De⁹ ĩ noĩe. Ad. iij. cap. Ju
stũ de. Ad. vi. cap. Custo=
diuit. ad. ix. cp̃. Sapia vẽ.
Cetera oĩa de cõi vni⁹ co=
fes. ꝛ põ. cũ orone supradĩ
cta fiãt vsqꝫ ad missam q̃
erit de vi. ¶ In vigi. assũ=
ptionis beate marie vir=
ginis ad. i. ves. sup ps. añ.
Tota pulchra es amica Cãti.
mea ꝛ macula nõ est in te 4. b.
fau⁹ distillans labia tua
mel et lac sub lingua tua
odor vnguẽtoꝝ tuorũ su=
per omnia aromata/ iam
eñ hyẽs transijt hymber
abijt et recessit flores ap=
paruerunt vinee floren=
tes odorem dederunt: et
vox turturis audita est ĩ
terra nostra: surge prope
ra amica mea veni de li=
bano veni coronaberis. ℣.
Laudate pueri. añ. Ansa

Cāti. 5.c. mea liquefacta est vt dile
ctus locut⁹ est q̄siui ꝛ non
inueni illū: vocaui et non
rn̄dit mihi: inuenerūt me
custodes ciuitatis: ꝑcus=
serūt me ꝛ vulnerauerūt
me tulerūt pallium meū
custodes muroꝝ filie hie
rusalem nūciate dilecto/
qꝛ amore lāgueo. ꝓ. Lau.
Cāti. 5.c. do. o. gē. ān. Qualis est di
lectus tuus ex dilectis o
pulcherrima mulierꝝ ami
ctus me⁹ cādid⁹ ꝛ rubicū
dus elect⁹ ex milib⁹ leua
ei⁹ sub capite meo et dex=
tera illi⁹ āplexabit me. ꝓ.
Cāti. 5.d. Lauda aīa. ā. Talis ē di=
lect⁹ me⁹ et ipse est amic⁹
me⁹ filie hierl'm. ꝓ. Laud.
Cāti. 6.d. do. qm̄. ā. Descēdi in ortū
meū vt viderē poma con=
uallium et inspicerē si flo
ruissent vinee ꝛ germinas
sent mala punica: reuer=
tere reuertere sunamitis
reuertere reuertere vt in
tueamur te. ꝓ. Lauda hie
rusalem. Capitulum.
Eccl'i. 24.a In omnibus requiem
quesiui ꝛ in hereditā
te domini morabor tunc
precepit ꝛ dixit mihi crea
tor omnium ꝛ qui creauit
me requieuit in taberna=
culo meo. Rem. Super sa
lutem. Hymnus.

O q̄ꝫ glorifica luce cho=
ruscas stirpis dauiti
ce regia proles sublimis
residēs vgo maria supra
celigenas etheris omnes
Tu cū virgineo mat' ho=
nore angeloꝝ dn̄o pecto=
ris aulā sacris visceribus
casta parasti natus hinc
deus est corpore christus
Quē cūctus venerās or
bis adorat cui nunc rite
genu flectit oē a quo nos
petimus te veniēte abie=
ctis tn̄bris gaudia lucis.
Hoc largire pr̄ luīs oīs
natū p ꝓpriū flamine sa=
cro q̄ tecū nitida viuit in
ethera regnans ac mode=
rās scl'a cūcta amē. ꝟ. Ex
altata es scā. ā. Ascēdit
xp̄s sup celos ꝛ ꝑparauit
sue castissime mr̄i imor=
talitatis locū: ꝛ hec est il=
la ꝑclara festiuitas oīm
sanctoꝝ festiuitatib⁹ in=
cōparabilis ī qua gl'iosa
et felix mirantib⁹ celestis
curie ordinibus ad ethe=
reū ꝑuenit thalamū quo
pia sui mēoꝝ immēoꝝ ne=
quaq̄ꝫ existit. ꝓ. Mḡt. or.
Deus q̄ virginalē au=
lā btē marie in q̄ ha=
bitares eligere dignatus
es: da q̄s vt sua nos defē=
sione munitos iocundes

facias sue interesse festi-
nitati. Qui vi. Memo. de
oct. iesu. ā. Exurgēs autē.
℣. Ois terra. or. viā. Ad
cōpl. ā. Sctā maria ṽgo
intercede ꝓ toto mundo
qͥ genuisti regē orbis. ꝑ.
Cū suo. cp. Tu in no. hy⁹.
Saluator ℣. Custodi nos
ān. Glorificam⁹ te. ps. Nūc
dimit. Hoc cōpl. dr q̄tidie
p oc. Ad mat. Inui. Uenite
adorem⁹ regē regū. Cui⁹
ad ethereū mater ṽgo as
sūpta ē celū. ꝑ. Ueñ. hy⁹.
Q uē terra. In. i. noct. ān.
Cāti. Ecce tu pulchra es ami-
4. a. ca mea: ecce tu pulchra
ocłi tui colūbarū. ps. Dñe
Cāti. dñs nr̄. ā. Sicut liliū inter
2. a. spinas: sic amica mea int
filias. ps. Celi eñ. ā. Fau⁹
distillans labia tua spōsa
Cāti. et odor vestimētorꝫ tuorꝫ
4. c. sicut odor thuris. ps. Dñi
est t̄ra. ℣⁹. Sctā dei geni-
trix ṽgo semꝑ maria. l. i.

Cogitis me o paula
et eustochiū: immo
charitas xp̄i me ꝯpellit vt
exhortatiōis grā sermonē
faciā de assūptione beate
ṽgīs marie vt hēat sctīm
collegiū vr̄m in die tante
solēnitatis munus latini
sermōis in q̄ discat infan-
tia vr̄a tenera lactis expi-
ri dulcedinē et de exiguis
eximia cogitare/ vt fauen
te deo per singulos ānos
tota hec dies expendatꝛ in
laudem ⁊ cū gaudio cele-
bretꝛ. Ne forte si venerit in
manibus vr̄is illud apo-
criphū de transitu huius
btē ṽginis dubia pro cer-
tis recipiatis qđ multi la
tinorꝫ pietatis amore stu
dio legēdi cari⁹ āplectun
tur: precipue cū de his ni
chil aliud expiri possit ni
si ꝙ hodierna die gloriosa
ṽgo migrauit a corpore.
℟. Uidi speciosā sicut co-
lumbā descēdentē desuꝑ
riuos aquarꝫ cui⁹ inesti͂a
bilis odor erat nimis in
vestimētis eius. Et sicut
dies verni circūdabāt eā
flores rosarū ⁊ lilia cōual
liū. ℣. Que est ista q̄ ascē
dit per desertum sicut vir
gula fumi ex aromatib⁹
myrrhe ⁊ thuris. Et. l. ii.

Monstratur autē se-
pulchrū eius cernē-
tibus nobis vsq͂ ad pre-
sens in vallis iosaphat
medio: que vallis est in-
ter montem sion et mon-
tem oliueti posita: quam
et tu o paula oculis aspe
xisti vbi in honore ei⁹ fa-
bricata est ecclesia miro

lapideo tabulatu in qua sepulta fuisse ut scire potestis ab o[m]ibus ibidē p[re]dicatur: sed nūc vacuū esse ōndit cernētib[9]. ℟. Que est ista q̄ p[ro]cessit sicut sol et formosa tāq[ue] hi[e]r[usa]l[e]m. Viderūt eā filie sion: et beatā dixerūt et regine laudauerūt eā. ℣. Sicut dies vni circūdabāt eā flores rosarū et lilia ɔuallīū. Vi. Lc. iii.

Cāti. 6.c.

Hec idcirco dixeri q[uonia]m multi in forū dubitāt vtrū fuerit simul cū corpore assumpta: an obierit relicto corpore. quō autē aut quo t[em]p[o]re aut a q[ui]b[9] personis sc[ra]tissimū corp[9] eius inde ablatū fuerit vel vbi transpositū vtrū ve resurrexerit nescitur: q[uam]uis nō nulli astruere velint eam iam resuscitatā et b[ea]tā cū x[rist]po imortalitate i celestib[9] vestiri. ℟. Ista est speciosa inter filias hi[e]r[usa]l[e]m sicut vidistis eā plenā charitate et dilectione. In cubilib[9] et in ortis aromatū ℣. Ista est q̄ ascēdit de deserto delicijs affluens. In Gl[or]ia. In cu. In .ii. noc. āñ Emissiones tue paradis[9] malor[um] punicor[um] cū pomorū fructib[9]. ℣. Eructauit. ā. Fōs ortor[um]/pute[9] aquarū viuentiū q̄ fluūt impetu de libano. Ps. Deus n[oste]r re. ā. Venit dilect[9] me[9] in ortū suū vt comedat fructū pomor[um] suor[um]. Ps. Fūdamēta. ℣. Post p[ar]tū Lc. iiii.

Cāti. 8.b.

Cātl. 4.d.

Ibid.

Cātl. 5.a.

Beatū quoq[ue] ioānem euangelistā hui[9] b[ea]tē v[ir]ginis ministrū resurrexisse plurimi asseuerant: q[ui]a i sepulchro ei[9] (vt fert) nō nisi māna iuenit. Sed q[uo]d hor[um] veri[9] cēseatur ambigimus. Meli[9] t[ame]n deo totū cui nichil i[m]possibile est cōmittim[9] q[uam] aliq[ui]d temere diffinire velim[9] auctoritate n[ost]ra q[uo]d non probamus. ℟. Ornatā monilibus filiā hier[usa]l[e]m d[omi]n[u]s concupiuit. Et videntes eā filie sion: beatissimā predicauerūt dicētes vnguētū effusū nomē tuū. ℣. Astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et Lc. v.

Cātl. 6.c.

De his quoq[ue] q̄s cum domino (teste euāgelio) resurrexisse credim[9] vtrū vero redierint in terre puluerem certū nō habemus/nisi q[uod] legimus q[uia] multa corpora sanctorū qui dormierāt surrexerūt cū x[rist]po: et venerūt i s[an]ctām ciuitatem hierusalē et ap

paruerũt multis. De qui
bus nõnulli doctores sen
serunt etiã et in suis reli=
querũt scriptis: q iam in
illis perpetua sit cõpleta
resurrectio. Fatent em q
veri testes non essent: ni=
si et vera esset eorũ resur=
Eccl'i. 24.b. rectio. ℟. Sicut cedr9 ex=
altata sum in libano: et si
cut cypressus in monte
sion: quasi myrrha electa
Dedi suauitatem odoris
℣. Sicut cynamomum et
balsamum aromatizans
Dedi suauitatẽ. Lect. vi.

Unde et btũs petrus
dixisse legitur cũ de
dauid loqueret i testimo=
niũ. Et sepulchrũ inqt ei9
apud nos est. quasi nõ sit
aus9 dicere q ipse aut cor
pus ei9 apud nos est: sed
tm̃ sepulchrũ q̃ cõdit9 fue
rat. Hic aũt aiũt resurre=
xisse et ip3 cũ ceteris sctis
et ideo vacuum remãsisse
monumẽtum vti nũc bte
marie cernit. ℟. Sup sa=
lutẽ et omnem pulchritu=
dinẽ dilecta es a dño et re
gina celorũ vocari digna
es. Gaudẽt chori ãgelorũ
Cõsortes et ciues nr̃i. ℣.
Ualde te nos op3 venera
ri: que tã sctã et intacta es
virgo. Gaudẽt. Glia. Con
sortes. ¶ In iii. noc. A. Ue
ni in ortũ meũ. soror mea
sponsa: messui myrrham Cãti. 5.a.
meã cũ aromatib9 meis.
ps. Cãtate. i. añ. Comedi fa
uum cũ melle meo bibivi Ibid.
nũ meũ cũ lacte meo. ps.
Dñs reg. exul. An. Surge
aqlo et veni auster: perfla Cãti. 4.d.
ortũ meũ et fluent aroma
ta illius. ps. Cantate. ii. v9.
Speciosa. Tres vltime l.
legantur in capis sericis
¶ Secundum Lucam.

In il. t. Intrauit iesus Luce 10.g.
in quoddã castellũ: et
mulier q̃dã martha noie
excepit illũ i domũ suam
Et huic erat soror nomie
maria: q̃ etiã sedẽs secus
pedes dñi: audiebat vbũ
illi9. Et r. Omi. ve. be. l. vii.
Adueniẽs cõditor mũdi
p redemptione gñis hu=
mani cũ diues eẽt paup
p nob' fieri voluit vt sua
pauptate nos diuites fa=
ceret Qui etiã de sinu pa
tris descẽdẽs tm̃ p nobis
hũillari dig9 ẽ: vt ppriã
domũ nõ haberet/vbi ca=
put recliaret. ℟. Quã pul
chra es amica mea: q pul
chra es et decora oculi tui
colũba r. Absq3 eo q itrin
sec9 latet. ℣. Sicut vitta
coccica labia tua et eloqũ

tuū dulce. Absq;. Le. viii.

Qui cōceptus est de spū sctō intra vterū virginis vt de⁹ sed nat⁹ hūiliter vt hō. De cuius ortu psalmista loq̄tur. Etenim dn̄s dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructū suum. Dn̄s nēpe dabit benignitatē: qn̄ gen⁹ humanū a reatu pme puaricationis p vnigenitū suū liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatē: quia eius ingressu virginalis vteri tēplum spūsscti gr̄a cōsecrauit. Terra autē nr̄a dedit fructū suū qr eadē virgo q̄ de adā corp⁹ assūpserat filiū genuit: diuinitatē q̄dem deo pr̄i coequalē sed sibi carnis veritate cōsubstātialē. ℟. Br̄a es virgo maria dei genitrix q̄ credidisti dn̄o: pfecta sunt in te que dicta sūt tibi. Ecce exaltata es super choros angelorum/ intercede pro nobis ad dn̄m iesum christū. ℣ Bn̄dicta ⁊ venerabilis es ꝟgo maria que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. Ecce exaltata. Lectio nona.

Cum ergo pgeret dominus p ciuitates et castella atq; vicos euangeliū regni annunciando intrauit bethaniam vbi erat dom⁹ marthe et marie vbi etiam dn̄s quatriduanū lazarū fratrē eay resuscitauit a mortuis. Martha ergo accepit eū in domū suā. Illi nimirū ministratura ī mūdo: cui angeli ministrant in celo. Felices illi: q̄ dn̄m in domū suā suscipere meruerūt. Illi q̄q; dn̄m in domū suā recipiūt q̄ fideliter ei⁹ pcepta audiūt libētiusq; ope adimplent. ℟. Felix nāq; es sacra ꝟgo maria: et omni laude dignissima. Q2 ex te ortus est sol iusticie. Xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora p pp̄lo / iterueni p clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuū leuamē q̄cunq; celebrant tuā assūptionē. Q2. Gl̄ia. Xp̄s. Per octa. ℟. Beatā me dicent oēs gn̄ationes. Quia fecit michi dn̄s magna q̄ potens est: Et sctm̄ nomē ei⁹. ℣. Magnificat aīa mea dn̄m / ⁊ exultauit spūs me⁹ in deo salutari meo. Q2. Gl̄ia. Et. ℣ Exaltata est sācta dei genitrix. In lau. ān. Assumpta est maria in celū gaudēt angeli laudantes bn̄dicunt Luce i. c.

dñm. ps. Dñs reg. an. Maria vgo assumpta est ad ethereũ thalamũ: in quo rex regũ stellato sedet so-
Cãti. lio. ps. Jubila. ãn. In odo
1.a. rē vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adolescentule dilexerũt te nimis. ps. Deus deus ãn. Bñdicta a filio tuo domina qꝛ per te fructũ vite cõmunicauim⁹. ps. Bñ⁹. an.
Cãti. Pulchꝛa es ⁊ decoꝛa filia
6.a. hiꝛl'm terribilis vt castrorũ acies oꝛdiata. ps. Laudate. cp. In oib⁹ req. Hy⁹ O gl'iosa femīa. v. Elegit
Cãti. an. Que est ista q̃ ascēdit si
6.d. cut auroꝛa cõsurgēs: pulcra vt luna electa vt sol. terribilis vt castroꝛũ acies oꝛdiata. ps. Bñ⁹. Oro.

Venerãda nobis dñe hui⁹ diei festiuitas opem ꝯferat sempiternã: in qua sãcta dei genitrix mortē subiit tpalē nec tñ mortis nexib⁹ depmi potuit q̃ filiũ tuũ dñm nřm de se genuit incarnatum Qui te. Ad .i. ãn. Assũpta ps. De⁹ in noīe. Ad .iii. ãn Maria vir. ps. Legē pone. cp. In oib⁹. R. Sãcta dei genitrix. V. Post partum or. Venerãda nobis. Ad sextam. aña. In odoꝛem. ps. Defecit. Capitulum.

Et sic in sion firmata sum: et ciuitate sanctificata similiter requieui: et in hierusalem potestas mea. Rem. Post partum virgo. V⁹. Speciosa Oro. Ueneranda nobis. Ad nonam. ãn. Pulchꝛa. es. ps. Mirabilia. Capim. Eccl'i. 24. b

Et radicaui in pplo honoꝛificato ⁊ i partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sanctoꝝ detētio mea. R. Speciosa. v. Elegit eam. Oro. Uenerãda Supꝛadictus oꝛdo hoꝛaꝝ seruet quotidie p octa. Ad .ij. vesp. ãn. Assũpta est. ps. Dixit dominꝰ. Cõfitebor. Beatus vir. De ꝓfundis. Memēto. Jidem ps. cuz predicta ãn. dicat singulis diebus ad ves. p oct. cp. In omnibus. R. Candida virginitas paradisi chara colonis: ort⁹ cõclusus floꝛenti cespite vernans. Cui merito mũdus celebꝛat Preconia totus. V⁹. Que meruit dñm ꝓgenerare suũ Cui. Gloꝛia pa. Preconia Pro hym. dicat sequentia Eccl'i. 24. b

Exabundus exultet fidelis choꝛus alleluia.

Regē regũ / intacte pro-

fudit chor⁹ res miranda
Angel⁹ cōsilii/natus est
de virgine: sol de stella.
Sol occasū nesciens/ stel
la semp rutilās: sp clara.
Sicut syd⁹ radiū / pfert
virgo filium: pari forma.
Neq̃ sydus radio/ neq̃
mater filio: fit corrupta.
Cedr⁹ alta libani/ cōfor-
matur hysopo: valle nr̃a.
Verbum ens altissimi/
corporari passum est car
ne sumpta.
Esaias cecinit sinagoga
meminit nunq̃ tamen de
finit esse ceca.
Si non suis vatibus cre
dat vel gentilibus sibili-
nis versibus hec pdicta.
Infelix propera.
Crede vel vetera.
Cur damnaberis gens
misera.
Quem docet litera.
Natum considera.
Ipm genuit puerpera.
Amen. ℣. Exaltata es. Añ
Hodie maria virgo celos
ascēdit: gaudete quia cū
christo regnat in eternū.
ps. Magt. or. Venerāda
Quotidie per octa. dr̃ cō-
ple. sicut ad primas ves.
Quotidie infra octa. ni
si in do. hoc modo fiat ser-
uí. Ad matuti. Inuitato.

In honore beatissime ma
rie virginis. Jubilemus
dño. ps. Venite. hy⁹. Q ue
terra. In primis añ Exal
tata es sācta dei genitrix
sup choros āgelorū ad ce
lestia regna. ps. Dñe dñs
nr̃. Añ Sicut myr. ps. Celi
enā. ā. Paradisi porte per
te nobis apte sunt: quas
hodie gloriosa cum ange
lis triūphas. ps. Dñi ē ter.
Añ Specie tua. ps. Eructa
uit. Añ Adiuuabit. ps. De⁹
nr̃. Añ Sicut letantiū. ps.
Fūdamēta. ā. Gaude ma
ria. ps. Cātate. i. Añ. Digna
re me. ps. Dñs re. exul. Añ.
Post partū. ps. Cantate.
ij. ℣. Scā dei geni. Lect. i.
Si querat post ascen-
sionem dñi quid ege
rit btā virgo maria: vnuz
pcerto est q̃ vgo sancta
corpore z mente perman
sit: quā sane angel⁹ gabri
el acsi celestis paranym-
ph⁹ intactā custodiuit/ z
ioānes apl's z euāgelista
cui xp̄s eā de cruce cōmi-
sit virgo virginem serua-
uit: suisq̃ ei deseruiuit ob
sequijs. Reliq̄ de dño noc.
vito. dicuntur. Lectio. ij.
Non q̃ eximius ille cho-
rus apostolorū eam dese
ruerit: inter quos post re

surrectionē intrās et exi=
ens familiari⁹ cōtulit de
xpi incarnatiōe tāto siqui
dē verius quāto ab iītio
plenius per spiritū sctūm cun
cta didicerat et per spexe=
rat oculis vniuersa: licet
et apostoli p eūdē spiritū
sanctum oīa cognouerint
et in omnē edocti puene=
rint veritatem. Lectio .iij.

Hāc sane beatā virginē
etsi oēs venerati sunt di=
scipuli eiq̄ʒ famularentur
officio dilectiōis: ioannes
tamē ampli⁹ ꝛ specialius
vsq̄ʒ ad finem vite qui sibi
ɔmissā accepit in suā qua
si matrē filius cui magi=
ster de cruce mulier/ecce
inquit filius tuus āpliori
sollicitudine famulabat.
℣ Exaltata. Jste ℣. dicat
q̄tidie añ lau. In laudib⁹
hec sola ā Assumpta est.
ps Dñs reḡ. cp. In oib⁹.
hy⁹ O gl'iosa fe. ℣ Elegit.
ā. Uirgo prudētissima q̄
pgrederis quasi aurora
valde rutilās filia sion to=
ta formosa et suauis es
pulchra vt luna/electa vt
sol. ps Bñd⁹. oro vt s̄. O-ī
dies do. in. ij. die ɔtig. tūc
hec pdicta ā. Uirgo pru.
In die. iij. dicat sup Bene=
dict⁹ an Ueneranda. Me.
de. s. laurē. ā Btūs laurē=
tius orabat. reqre hac ā.
ij. ñ. q̄ ē. v. ℣ Disp. oro vt s̄.
Nulla die p oct. fiat mēo.
de cruce nec de oibus san
ctis: qr oc. sūt cū reg. ch. a d
i. ā Assup. e. ps De⁹ i noie.
ā. Te iure. ps Quicūq̄ʒ.
Ad. iij. ꝛ ad alīs ho. āe. cp.
R. ꝛ ℣. sicut in. i. die dicāt
sīr et oro. Ad ves. ān. As=
sūpta. ps Dixit do. cp. In
oib⁹. hy⁹ O q̄ gl'iā. ps Ex=
altata. ā Q-ualē. ps Mḡr.
oro. Ueneranda. Eodē mō
dīr ves. quotidie ifra oct.
cū aliis āis sup ps̄m Mḡt
q̄ mutāt. Me. de. s. lau. ā.
Btūs laurēti⁹ dū in crati=
cu. vt s̄. Ad. i. ves. sup ps̄m.
Magt. ℣⁹ Dispersit. Ora.

Beati laurētij nos do
mine faciat passio ve
neranda letantes: ꝛ vt eā
sufficienter recolam⁹: effi
ciat promptiores. p do. Die
iij. ℣ Sctā dei geni. Lec. i.

Non eni pudicissima
virginitas alicui di=
scipulo rectius q̄ virgini
cōmendat vt esset inuicē
grata societas ꝛ floridus
aspect⁹: necnō et venust⁹
cōuersandi vult⁹ vernās
alternatim pudicitiaꝛʒ
splendore decoratus. R.
de sexto noctur. Lectio ij.

Una siquidē virtus virginitatis in ābob⁹: sed altera proportio in maria. Altera siqdē q₂ fecundior sed ipsa virgo / sed altera q₂ etsi ipsa eademq₃ incorruptio: tamen fecūditas integritatis longe gloriosior q̄ȝ virginitas. Lec. iii. Idcirco et fecunditas in illa tota deificata est ꝛ virginitas. Aliōqn nusq̄ȝ secundū naturā nascēdi virginitas vbi fecūditas predicat̄ neq₃ fecunditas vbi virginitas integra conseruat̄. ān Talis est. ps Bñdictus. Mēo. de. s. lauren. ān In craticula. v̄s. i pri ma die sup Bñd⁹. v̄⁹. Dispersit. or Btī laurē. Quo cūq₃ die oc. s. laurē. etiā si in do. ꝯtig. fiat inde memo. tm̄. Ad ves. ān Descēdi in or. ps Mḡt. Mēo. de s. agapito mar. ān Hic est vere. v̄. Glīa ꝛ hono. Oro.

Letet ecclesia tua dñe btī agapiti martyris tui cōfisa suffragiis / atq₃ eius precibus gloriosis ꝛ deuota pmaneat et secura consistat. Per. ¶ Die iiii. v̄⁹. Speciosa facta es et suauis. Lectio prima.

Hinc quoq₃ iohannes quicqd est qd genuit maria euangelizando suo cōmendauit eloquio verbū qd in pncipio erat verbum et verbū erat apud deū et deus erat verbum ipsum deū genuit beata ꝛ gloriosa virgo maria. R̄. de. iii. noct. ita tn̄ q. iii. R̄. sit Beatam me. Lectio. ii. Uirginitas igitur longe sacratior et fecūditas (vt ita dicam) multo ineffabilior q̄ȝ suo poterat ille explicare eloquio. Ueruntamen quāto virginitati cognatior virginitas: tanto beatus euangelista ceteris est excellentior ꝛ vicinior est verbo. Lectio. iii. Ideo qcqd est qd genuit virgo: totum prout potuit hō per spm̄ sanctū nobis reserauit manifesti⁹ ꝛ docuit. Cui⁹ etiā cōuersatio post ascensionē xpi gñal'r cū apl'is fuit: quousq₃ dispergerent̄ sicut lucas meminit dicens q egressi a monte oliueti hierosolymam venerūt et ascenderūt in cenaculū vbi manebāt. ¶ Hoc die et reliquis diebus infra oc. dñr āe. de noc. scȝ Emissiones. ꝛ alie āe q̄ sequūtur super psos que Bñd⁹. et Mḡt. nisi in do. ad qb⁹ dicet̄ sȝ ān. Ala mea. ves.

si necesse fuer. Mẽo. de s.
agapito mar. ã. Nisi gra-
nũ. ℣. Iust⁹ ger. Oro vts.
Hac die ad ves. fiat mẽo.
de s. magno. ã. Hic est ve-
re mar. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Oro

Adesto dñe supplica-
tionibus nostris: et
intercedẽte beato magno
martyre tuo: ab hostium
nos defende ꝓpitiat⁹ in-
cursu. p. Sequẽtib⁹ vero
dieb⁹ infra oc. seruet' ordo
de vsi. ⁊ R. ad matu. q̄ in
precedẽtib⁹ trib⁹ dieb⁹: si
dies do. nõ īcuenerit ṗter
ã. sup Bñ⁹. et Mḡt. Si vo
dies do. infra oct. ptig. to-
tũ serui. fiat de s. maf. hoc
mõ. Ad. i. ves. sup ṗos. ãn
Assũp. est. ṗ. Dixit do. cp.
In oĩb⁹ re. nõ dr R. hy⁹.
O q̃ gl'ifica. ℣⁹. Exaltata
es. ã. Aia mea. p. Mḡt or.
Uenerãda. Mẽo. de do. de
tri. ⁊ ꝓces. fiat añ crucẽ ni
si aliq do. oĩno differat' ꝓ-
pter ꝓlixitatẽ tpis/ vel qñ
dies do. ij. die ĩfra oc. cõti.
tũc eñi mẽo. de do. de tri. ⁊
ꝓces. ante crucẽ oĩno diffe
rat' vsq ad proximã do. se
quentẽ. In redeũdo de oĩ-
b⁹ sctis. ã. Saluator mun
di. ℣. Letamini. or. Infir
mita. Ad mat. Inuit. Ue
nite adorem⁹. ps. Uenite.

hy⁹ Quem terra. In pri
mo noctur. ã. Ecce tu pul-
chra. ps. Dñe dñs noster.
Cetere ãe. cu suis ps. ℣.
R. sicut in i. die dicuntur
preter R. R. qd erit istud
Candida virginitas. Lc. i.

Bene angelus ad ma
riã virginẽ mittitur:
qz semꝑ est ãgelis cogna-
ta virginitas. Profecto in
carne viuere preter carnẽ
nõ terrena vita est sed ce
lestis. Uñ in carne angeli
cã gloriã acq̃rere maius
est meritũ: q̃z habere. Lc. ij.

Esse eni angelũ felicita-
tis est: esse vero virginem
virtutis/ dum hoc obtine
re viribus nititur cũ gra-
tia quod habet angelus
ex natura. Utrũq3 tamen
et esse virginem vel ange-
lũ: diuini muneris est offi
ciũ/ non humani. Lectio iij.

Aue inquit angelus gra
tia plena. Et bene plena:
quia per partes ceteris
prestatur: marie vero si-
mul se tota infundit pleni
tudo gratie. Lectio iiij.

Hoc quippe est quod da
uid canit. Descendit sicut
pluuia in vellus. Uellus
itaq3 cum sit de corpore
nescit passionem corpo-
ris. Sic ⁊ virginitas cum

sit in carne: vitia carnis nescit. Lectio quinta.

Celestis plane hymber in virgineũ velius placido se effudit elapsu: et tota diuinitas nuda se contulit in carne qñ verbum caro factũ est/ et deide per crucis patibulũ expressum terris oĩb⁹ pluuiã salutis effudit: et stillicidia gratie celestis: humanis prestitit mẽtibus. Tu. Lc. vi.

Dñs inquit tecũ. Mira res etiã ille erat cum virgine qui ad virginẽ mittebat angelũ/ et precessit nũciũ suũ deus: sed a deo non recessit: teneri aũt locis nõ potuit q̃ oĩbus habetur in locis/ et tot⁹ vbiq̧ est sine quo nichil/ et per quẽ totũ. Scd̃m Lucam.

Luce 10. g. In illo tpe. Intrauit iesus in quoddã castellũ: et mulier q̃dã martha nomĩe excepit illũ in domũ suã. Et reliqua. Omelia b. augustini epi. L. vii.

Sctm̃ euangeliũ fratres charissimi cũ legeret audiuimus a religiosa femina susceptum esse dominum hospitio: ab ea que martha vocabatur. Et cũ esset occupata in cura ministrandi: soror eius maria sedebat ad pedes domini: et audiebat verbum illius. Laborabat illa/ vacabat ista: illa erogabat/ ista implebat. Lcõ. viii.

Veruntamen martha laborãs multum in illa occupatione et negocio ministrãdi interpellabat dominũ: et de sorore sua conquesta est q̃ eam laborãtem non adiuuaret. Dñs aũt pro maria respondit marthe: et ipse factus est aduocatus qui iudex fuerat interpellat⁹. Martha inquit circa multa es occupata. Porro vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit: que nõ auferetur ab ea. lc. ix.

Audiuimus enim interpellationem interpellantis: et sententiam iudicis. Que sententia interpellanti respõdit: suspectam defendit. Erat enim maria intenta dulcedini verbi dei. Intenta erat martha: quomodo pasceret dominum/ intenta erat maria quomodo pascere tur a domino. A martha conuiuium domino preparabatur: in cuius conuiuio iam maria iocũdabatur. In laudibus vns

sola añ. dicat. Cap. τc. sicut in .i. die. dicant. Ad .i. et ad alias hor. oĩa hñt sicut infra octa. Ad .ij. vš oĩa hñt sicut in pⁱma die pter R. qd nõ dr cũ hym. **O q̃ gl'iosa.** Deinceps vo no seruet ordo dierũ in V. et R. ad mat. cãtãdis: τ i lec. legẽdis: nec in añ. sup psal. Bñ. τ Mag. dicẽdis Sed supradict⁹ ordo V. τ R. Le. et añ. seruet in seq̃ntibus diebus infra octa. Ita tñ q̃ i. die lune semper dicãtur V. τ R. de .i. noc. hist.

¶ Quinta die. Lectõ pⁱma.

Quia iter salutis nr̃e in laudib⁹ est saluatoris: hortor vos τ cõmoneo in hac sacra solẽnitate genitric; dei marie nolite cessare a laude. Lec. ij.

Qd si virgo es gaude: q2 meruisti esse qd laudas: tantũ cura vt sis q̃ digne laudare possis. Si continens es τ casta venerare et lauda: quia aliũde non constat: vt possis esse casta / q̃ ex gratia dei q̃ fuit plenissime i maria quam laudas. Tu. Lectio tertia.

Quod si ꝯiugata es aut peccatrix: nichilomin⁹ cõfitere et lauda: quoniam inde misericordia profluit omnibus: τ gra ut laudet. Et q̃uis non sit speciosa laus in ore peccatorũ: noli tamen cessare a laude / quia inde ꝓmittit venia.

¶ Sexta die. Lectio pⁱma.

Hinc ergo omnes pariter festiuitatẽ beate marie deuotissime celebremus: quia hec ẽ dies preclara in qua meruit exaltari super choros angelorum: τ peruenire vltra q̃ nostre humilitatis est natura. Tu autẽ. Lectio scd̃a.

Hec est inq̃ dies in qua vsq̃ ad throni celsitudinẽ intemerata mater et virgo processit: atq̃ in regni solio sublimata post chr̃m gloriosa resedit. Sic itaq̃ vbiq̃ confidenter sancta canit ecclesia: qd de nullo aliorũ sctõꝝ fas est credere: vt vltra ãgelorũ vel archangelorũ merita transcenderit. Tu. Lectio .iij.

Hoc q̃ppe priuilegiũ nõ nature est sed grẽ: qua super choros angelorũ exaltata deuotissime hodie p̃dicatur Quia precessit eã dñs ad celos: vt prepararet ei in ethereis sedibus locum vt cum eo regnare possit i perpetuum. Tu.

¶ Septima die. Lectio .i.

Nulli dubiũ enĩ illam celestẽ hierusalẽ tũc exultasse ineffabili leticia tuncq̃ iocundatam esse ĩ estimabili charitate quoniam festiuitas hec que nobis hodie reuoluit annua illis omnibus est facta continua. Lectio scđa.

Credit enim q̃ saluator olim totus festin⁹ occurrit et cũ gaudio eã in throno collocauit. Alias autem quomodo impleuisse creditur: qđ in lege ipse precepit: honora patrẽ tuũ/ ꝛ matrem tuã. Lectio. iii.

Qđ patrẽ honorificauit tẽpore sibi testis est: cum ad iudeos ait. Ego gl'iam meã nõ q̃ro: sed honorifico patrem. De matre vo euãgelista cũ rediret ad nazareth ait. Et erat subdit⁹ illis. Tu. ¶ In octa. assũ. b. ma. Ad. i. ves. sup ps. hec sola ãn. Tota pul. ps. Dixit do. Lecti pi de. i. ma. ꝶ. cp. ꝛ ꝶ. oĩa fiant sic ad. i. ves. i p̃sa die cũ oro. Venerãda. Mẽo. de mar. tymotheo et simph. Oro.

Auxiliũ tuum nobis dñe placatus ĩpẽde ꝛ intercedentibus beatis martyribus tuis tymotheo ꝛ simphorião: dexterã sup nos tue ꝓpiciationis extẽde. p. Ad mat. ix. lc. fiãt. Inui. tri. Tota cãtetur histo. sicut in dñica die. p̃ter. ix. ꝶ. qđ erit. Cãdida virginitas. Lect. i.

Beata v̄go maria cũctis tanto venerabilior q̃to gloriosior/ et q̃to v̄tute altissimi extollitur ad sublimia: tãto clarior resultat in gloria. Plena siquidẽ gratia: plena deo plena virtutib⁹ nõ potest possidere plenius gloriã ꝛ claritatis eterne quã plenissime accepit/ vt mater fieret saluatoris. Lect. ii.

Eã nãq̃ viderũt oẽs filie sion: ꝛ beatã dixerũt: et regine laudauerũt eam. Q̃m tãtã eã viderũt q̃tã nullus narrãdo expleuit mortaliũ. Quantomagis deũ q̃ talẽ ac tantã esse fecit: vt p eã ipse fieret. Vñ dauid. Et hõ inq̃t natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus. Lect. iii.

Btã igit talis ac tãta natiuitas btã ꝛ supernoꝝ ciuiũ societas ꝛ admirabilis charitatis eoꝝ vnanimitas: vbi nemo angelorũ nõ dico btẽ virgĩs marie veꝝ neq̃ alicui⁹ sctõꝝ inuidẽt gloriã: sed totum

in altero vnusquisqꝫ possi
det/ qđ gratis pstat oibꝰ:
vt de oibꝰ et in oibꝰ glificet
tur deꝰ honoretur et ado:
retur ab oibus. Lect. iiii.
Ubi vo non sexus/ non
etas/ non dignitas ge
neris: sed meritoꝝ qlitas
sola discernitur: vbi pluri
mū stella a stella differt i
claritate: quis oēs in suo
sint ordine suscitandi qđ
si est alia claritas solis/ et
alia claritas lune/ et alia
claritas stellarū: vna ta=
men claritas est qua illu=
strantur omnia. Lectio. v.
Idcirco btā dei genitrix
q̄ tātis in terra pdicatur
laudibꝰ nō immerito cre=
ditur hodierna die exal=
tata et glificata / qꝛtū no=
uit ille q̄ eam elegit/ ꝛ sua
sapiētia disponit omnia.
Quod si in domo pris eiꝰ
multe māsiones sunt: cre=
dimꝰ splēdidiorē mri ho=
die filiū mansionē pstitis=
se quā olim edificauit do=
mū subnixam colūnis se=
ptē: in qua nimirū domo
parantur nuptie ecclesia
rum dei/ et federātur ter=
renis celestia. Lectio. vi.
Ideo nāqꝫ in vtero vir=
ginis spōso immortali vir
ginitas consecratur vt sit
totū celeste commercium
Idcirco charissimi cele=
brate solenniter virginis
festū: que celestem nobis
vitam in terris ostendit.
Qm qui non nubent neqꝫ
nubētur: erūt sicut angeli
dei in celo. Nec mirum si
angelis comparatur vir=
ginitas: q̄ angeloꝝ dño fe
dere copulatur nuptiaꝝ.
Et si q̄libet vginitas tātū
erigit vt angelis cōparet:
multomagis btā ꝛ gliosa
vgo q̄ singulari cōmēdat
puilegio ꝛ immenso ditat
mercimonio. Tres vlt. Re.
de expōne euāg. Intrauit
iesus ꝛ legāt sicut in.a.die
Ad lau. oēs ā. dñr. cp. ꝛ c.
sicut in.i.die. Mēo. de mar.
oꝝ vts. Ad.i. ꝛ ad al. hor.
etiā ad.ii. ves. oia fiant si=
cut in do. infra oc. cū mēo.
ad.ii. ves. de mar. tymo. ꝛ
appollinare: cū oꝝ de cōi
plioꝝ mr. nō pōti. Si oct.
assū. sab. ptig. vlt. ves. fiāt
de oct. ꝛ mēo. de do. seqn=
te: scz post mēo. de marty.
Et in do. erunt vespere de
scō bartholomeo/ ꝛ mēo.
de do. sub silentio/ scz ante
mēo. de scō audoeno. No
ta q̄ qñ assūptio: natitas
purificatio: et cōceptio in
sabbato cōtigerint/ nichil

ominitus fiat ɔmẽo. In aliqua fer. eiusdem ebdo. si fer. pcedẽtes a fest. ix. lec. vacauerint. ¶ Lectiõ3 tymothei ꝛ appollinaris mr. iij. lc. cũ vᵉ. et Re. de noct. appter vigi. Cetera oia de cõi plioꝝ mr. vsq3 ad missam q̃ erit de vig. ¶ Sacti bartholomei apli dup. festũ. Ad pimas ves. et ad matu. dicatur hic hymnᵉ.

Bartholomee celi sidᵉ aureum / milies supra solis iubar radiãs erige mentes nostras polo turbidas: egrasq3 nostras sana consciẽtias. Annue christe. Oratio.

Omĩps sempiterne deᵉ: qui huiᵉ diei venerãdã sanctãq3 letitiã in beati bartholomei apli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̃s et amare qđ credidit/ ꝛ pdicare qđ docuit. Per. Ad pimas ves. et ad mat. fiat mẽo. de s. audoeno epõ ꝛ cõfes. Or.

Deus q̃ perennẽ gloriã sctissimi confessoris tui audoeni aie contulisti: tribue q̃s. eiᵉ nos apud te ita patrociniis adiuuari: vt cum eo vitã possideamus eternam. Per. Ad mat. ix. lc. fiat. Lec. i.

In inferiorẽ indiã veniens aplus dei bartholomeᵉ/ ingressᵉ est templũ in q̃ erat idolum noie astaroth: ꝛ quasi pegrinᵉ ibi manere cepit. Manente igit ibi aplo: nulla demon dabat responsa: nec alicui ex his quos leserat poterat subuenire. Templum vero erat plenu3 de languentibus. Lectio. ij.

Perrexerũt ergo ad aliam ciuitatẽ vbi alius demõ co ebat: q̃rẽtes cur deus eoꝝ nõ dabat eis rñsa. Rñdit demon. Q2 psente aplo dei bartholomeo/ loqui non audet. Dicunt ei. Quis ẽ iste bartholomeus? Qui ait. amicᵉ est dei omipotentis: ꝛ ad hoc venit in istã puinciã vt oẽs deos indie euacuet. lc. iij.

Cumq3 reuertentes beatum apostolu3 quesissent per duos dies: quidã plenus demonio clamauit/ dicens. Apostole dei bartholomee: incendunt me orationes tue. Cui aplus dixit. Obmutesce ꝛ exi ab eo: ꝛ statim liberatus est homo. Quod cũ audisset rex polemiᵉ: misit ad eu3 vt veniret et sanaret filiã suam lunaticã. Lec. iiij.

Perrexit igitur apl's dei ad regem. Et vidēs puellam catenis constrictam: iussit eā solui dicēs. Soluite eā: et leuate/ ac reficite: et cras ad me reducite. Fecerūt autem ministri sicut iussit apl's. Quo facto nō vltra vexauit eā demon. Tunc iussit rex preciosa munera dari aplo: sʒ nō potuit inueniri. Cūq3 trāsisset nox (re.v. ꝛ aurora assurgeret apl's soli regi appuit in cubiculo suo clausis ostiis et dicēs. Quare quesiuisti me cū munerib9 terrenis qui bus non indigeo? Lec.vi. Scire te volo/ q̄a dn̄s nr̄ iesus xp̄s misit nos ī oēs ꝓuincias: vt demones q̄ ī statuis sunt expellamus: hoiesq3 qui eis credūt cōuertam9. Si aūt credideris ꝛ baptizat9 fueris: demonē q̄ vob' dabat respōsa faciā vos videre. Rex autē hoc se facturū fideliter promisit. Lectio. vii. Altera igit' die sacrificantib9 cultorib9 idolorū/ aplo ꝛ rege presentibus: cepit demō clamare dicens. Cessate miseri sacrificare michi/ ne peiora patiamini q̄ ego/ q̄ catenis igneis ab angelis iesu chr̄i religat9 sum. Tūc iussit apostol9 demonem exire: et simulachrum cō fringere. Tu. Lectio. viii. Exiens igit' ingens egyptius nigrior fuligine: cōminuit simulachrū. Quo viso/ rex polemius cū vxore/ ꝛ filiis: ac oī pplo ciuitatis baptizat9: cepit apostolo adherere. Quod cū pōtifices idolorum ad astriagem regē fratrē polemii maiorē conquerēdo nunciassent: misit cuʒ eis nūcios/ qui apostolū vinctū ad eū ꝑducerēt. re.ix. Cui rex ait. Sicut fecisti fratrē meū derelinquere deos suos/ et credere deo tuo: ita faciam te relinquere deū tuū/ et credere deo meo. Cui apostol9 ait. Si hoc poter' facere deo meo quod feci deo tuo: poteris me ad sacrificiū prouocare. Si autem ego deos tuos comminuā: et tu crede deo meo. Interea nunciatum est regi deum suum corruisse. Iratus rex iussit apostolum fustibus cedi: et cesum iussit decollari. Tu aūt. Cetera de communi vnius apli. Memo. de scto siudoeno. Dr̄o vt̄.

Ad .ii. vesp. R. Cives apostolorũ. Cetera vt supra.
¶ Sancti ruffi. mar. Oro.
Adesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: vt beati ruffi martyris tui intercessiõib⁹ ↄfidẽtes: nec minis aduersantiũ/ nec vllo ↄturbemur incursu. p d.
Ad matu. iii. l. i. iui. du. l. i.
Ruffus patrici⁹ et ex consul ducatum agebat rauẽne: cui⁹ vnica filia infirmabat. Qui audiens de noĩe appollinaris sacerdotis misit ad eũ rogãs vt veniret et sanaret eam. At vbi ingressus est domũ cũ clericis suis statim defuncta est puella. Cui ruffus ait. Utinã ĩ domũ meã nõ itrasses. Lec. ii.
Beatus appollinaris ait rursũ. Cõsiderer age p̃rici ⁊ modo cognosces virtutẽ dñi nr̃i iesu chr̃i. Cumq; orationẽ ad deũ fudisset ait ad eã. Surge et cõfitere saluatorẽ tuũ. Que ꝓtinus surgẽs clamauit dicens. Magn⁹ est de⁹: quẽ ꝑdicat appollinaris: ⁊ nõ est alius ꝑter eũ. Baptizata est igitur puella cũ patre ⁊ m̃re et familia ꝓmiscui sexus/ aĩe trecẽte triginta quatuor cũ multis aliis ex paganis. Lec. iii.
Ruffus vo p̃rici⁹ timẽs cesarẽ/ occulte diligebat beatũ appollinarẽ: et ministrabat ei. Filia aũt ei⁹ cõsecrata est chr̃o ⁊ ꝑmãsit virgo. Idẽ vero ruffus p̃ricius post aliqđ tẽp⁹ in capuana vrbe sexto kalẽ. septẽbris ꝓ chr̃i noĩe sumpsit martyriũ. Cetera oĩa hñt de cõi vni⁹ martyris.
¶ Sãcti augustini epi et ↄfes. atq; docto. dup. fest.
Ad primas vesp. añ Iustũ deduxit. Capitulum.
Dedit dñs cõfessionez Eccli. 47. b
scõ suo: et excelso in vbo glo̾ie: de oĩ corde suo laudauit dñm: et dilexit deũ q̃ fecit illũ. R. Miles chr̃i. hy⁹. Iste cõfessor. V. Amauit eũ. añ. Confessor domini. ps. Magt. Oro.
Deus qui beatum augustinum eccl̾ie tue ĩ exponẽdis scripture mysteriis doctorem catholicum prouidisti: da nobis eius semper et doctrinis instrui/ et oratione fulciri. Per. Memo. de sancto hermete marty. tam ad has vesperas q̃ ad matutinas/ cum hac oõne.
Deus q̃ beatũ hermetẽ martyrẽ tuũ vir-

tute cõstãtie in passione roborasti: ex ei⁹ nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mũdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. p. Ad matutinas et ad alias horas. oĩa de cõi vni⁹ ɔfes. ꝛ põti. cũ l. ꝛ cp. ĩfra notatis. L. i.

Ex ꝓuincia affricana ciuitate thagastensi honestis parẽtib⁹ ꝛ chr̃ianis btũs augustin⁹ ꝓgenit⁹ est. Qui magna diligẽtia secl'arib⁹ lr̃is eruditus: oĩb⁹ liberalib⁹ sciẽtijs imbuit. Grãmaticam igitur prius in sua ciuitate/ ꝛ rhetoricã in carthagie postea docuit: et postea apud mediolanuz scolas rexit. Tu. Lectio scd̃a.

In illa vrbe tũc sanctus ambrosi⁹ ep̃atũ tenebat: p cuius doctrinã augustinus ab erroris via ɔuersus credidit/ et baptizat⁹ est. Placuitq₃ ei percepta gratia scholasticis quos rhetoricã docuit renũciare: et ad affricam ꝓpriaz domũ remeare. Lect. iij.

Per trienniũ igit ibi deo viuebat ĩ bonis opibus: ꝛ de his q̃ deus sibi reuelabat p̃ñtes ꝛ absẽtes s̃mo nib⁹ ꝛ libris docebat. Factũ est aũt vt sctõ valerio ep̃o iubẽte pbr̃ ordinaret. Ordiat⁹ igit ĩ monasterio cũ seruis dei scd̃m modũ et regulã a sctis ap̃lis cõstitutã viuere cepit. L. iiij.

Sanctus vo valerius ordinator ei⁹: vir pi⁹ et deũ timẽs sciens se corpore et etate ĩfirmissimũ: apud primatẽ ep̃orũ carthaginẽsem pretẽdẽs imbecillitatem corporis sui etatisq₃ grauitatẽ/ secretis litteris egit vt in loco suo ĩ eadẽ eccl'ia augustinus ordinaret ep̃s/ q̃ sue cathedre non tm̃ succederet: sed ɔsacerdos accederet. Quod ꝛ optauit ꝛ rogauit/ atq₃ rescripto ĩpetrauit. Tu aũt. Lectio. v.

Factus igit augustin⁹ iã suit⁹ est ep̃s ordiat⁹. Qui tũc multo instãti⁹ ac ferũẽti⁹ maioriq₃ auctoritate v̾bũ salutis et̃ne ĩ dñi p̃dicabat eccl'ia Uixit aũt btũs augustin⁹ annis septuagita sex: in clericatu aũt vel ep̃atu/ annis fere quadraginta septẽ. l.c. vi.

Ultima vero egritudine lecto suo decũbens / septẽ psalmos penitẽtiales corã se rescriptos habebat. Quos intuens legebat et

vbertim ac iugiter flebat. Sed ne ciuitatis sue ruinã videret / tertio obsidionis mense / quinto kal. septẽbris migrauit ad dñz. Tres vltime lc. de expõne euãge. Secũ mattheum.

Mat. 5.b. In il. t. Di. ie. disc. suis. Uos estis sal tre. q si sal euanuerit / i quo salietur? Et reli. Omelia excerpta de diuer. trac. Le. vii.

Sal appellant apli: q̃a p ipsos vniuersum hoim cõdit gen⁹. Terre enim noie hũana natura significat salis vero verbi sapiẽtia. Q̃d aũt aplos suos celesti ac diuina sapia plenos sal terre saluator nominat ostendit fatuos esse iudicandos / q̃ terrena tm̃ sapiũt: q̃ tpaliũ bonorũ vel copiã sectantes vel inopiã metuẽtes amittunt eterna: q̃ nec dari possunt ab hoib⁹ nec auferri. lc. viii.

Notãdũ aũt q salis natura ifecũditatẽ terre facit. Unde et i psalmo scriptũ est. Posuit terrã fructiferã i falsuginẽ. Quasdã vrbes legimus ita viciorũz sale seminatas: vt nullũ in eis germẽ oriret. Allegorice autẽ hoc bene cõuenit doctrie aplice: vt destructis aduersariorũ munitionibus et peri regno deiecto sale sapientie ↄpescat vitra i carnis humane terra: seculi luxum atq̃ feditatem germinare viciorum. Lectio. ix.

Itẽ q sal ad ↄdiẽdos cibos carnesq̃ siccãdas aptum est / rite demonstrat: q p p̃dicationẽ euangelij fluxus restringit voluptatũ et hũana natura exclusis vermib⁹ et putredine pctõr illesa seruatur suo cõditori: per ei⁹ custodiã mãdatorũ. Q̃d si sal euanuerit: i quo saliet? Ad nichilum valet vltra / nisi vt mittat foras et cõculcetur ab hoib⁹. Id est si vos per q̃s cõdiẽdi sũt quodãmõ ppli metu psecutionũ tẽporaliũ amiseritis regna celorũ: qui erũt hoies per quos vobis terror auferatur / cũ vos elegerit de⁹ per quos errorez auferat ceterorum. Ad. vi. Capm.

Dedit illi dominus cõtra inimicos potentiam: et stare fecit cãtores cõtra altare: et in sono eorum dulces fecit modos. Eccli. 47.b

Ad nonam. Capitulum.

Sapiẽtia laudabit animã suã: et i dño ho Eccli. 24.a.

norabit: et in medio popli exaltabit: et i plenitudine sctā admirabit. Ad. ii. vš. de. s. augu. oia fiat de cōi vt pdictū est. R. Scte augustine chri. v. O scte. Ad has ves. fiat so. meo. de. s. ioh. bap. A. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohannē et vinxit eū i carcerē: qa dicebat ei / nō licz tibi hre vxorē fris tui. v. Glia. or.

Mar. 6. c.

SAncti iohannis baptiste et martyris tui domine q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilii nobis pstet effectū. Per. Meo. fiat sol. de. s. sabina vgine. A. Sile est re. Oro.

BEate sabine virginis tue et martyris dn̄e precibus confidentes q̄s clemētiā tuā: vt eius meritis et pcibus / ad eterna gaudia puenire valeam⁹ Per. Ubi vo dedicata est eccl'ia ī honore decol. scti iohānis / hoc mō fiant ves. de eo. Sup psal. an. Per petuis nos dn̄e scti iohis baptiste tuere presidiis: et q̄to fragiliores sum⁹ / tā tomagis necessariis attolle suffragiis. p. fer. Ca. n.

Eccli. 47. d

Pro. 10. d.

EXpectatio iustor leticia: spes aūt ipiorū peribit. fortitudo simplicis via dn̄i: et pauor his qui operantur malū. R. Perceptūrus. hy⁹. Martyr dei. v⁹. Glia et ho. An. Misit herodes rex man⁹. ps Magr. Oro. Scti iohānis bap. vš. Meo. de scto augustino sol. fiat cū hac A. Iste est. v. Iustus ger. or. vš. et tūc nichil fiat de scta sabina. ¶ In decollatione bti iohānis baptiste. Ad matu. Inuit. Regem precursoris dn̄m. Uenite adorem⁹. p. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In. i. noc. an. Interrogat⁹ iohannes ab herode dixit: illicitum est fris tui cōiugē accipe. ps. Btūs vir. A. Iohānes baptista arguebat herodē ppter herodiadē. p. Quare fre. An. Arguebat herodē iohānes ppter herodiadē quā tulerat fratri suo philippo vxorē. ps. Dn̄e quid mul. v. Glia et ho. Lec. i.

Eccli. 24. d.

Mar. 9. R.

Mar. 6. c.

Mar. 6. c.

Ibid.

ADest nobis fratres kmi dies soēnis: quē cōsecrauit bti iohānis baptiste et precursoris dn̄i purpureus sanguis inocenter pro veritate q̄ chrs est / ab ipso herode profusus martyrio. Qui mirabiliter natus est / sed mirabilius occisus. Tu. R.

Mar. 6.c. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohãnẽ: ⁊ vinxit eũ ĩ carcerẽ: q̃a metuebat eũ ꝓpt̃ herodiadẽ. Quaz tulerat fratri suo philippo vxorẽ. ℣. Arguebat herodẽ iohãnes propter herodiadem. Quam. Lc. ii.

Narus est in ꝓphetia in vitate perempt⁹ est. Nascẽdo enim nũciauit saluatoris aduẽtum / moriẽdo cõdẽnauit illicitũ ⁊ icestũ m̃rimoniũ. Et idcirco carceris obscuritati detrudit: deinde maligne muliercule insidiis preuẽtus / capitalẽ subiit sententiaz. ℟. Iohannes baptista arguebat herodẽ Propter herodiadem quam tulerat fr̃i suo philippo vxorẽ. ℣. Herodes enĩ tenuit iohãnẽ et ligauit eũ: et posuit eũ in carcerẽ. Propter hero. Lc. iii.

Mar. 6.c.

Decollatus est autez btũs iohãnes ĩ quodam castro arabie q̃d macherõte d̃r: et sepult⁹ est ĩ ciuitate sebasten. Caput vero ei⁹ in hierosolymis humatũ est. Tp̃ib⁹ vero iuliani pagani / sepulchrũ eius inuadẽtes ossa eius disperserunt: et iterũ colligentes cremauerunt: et sanctos cineres puluerĩ cõmixtos / per agros ⁊ rura disperserũt. ℟. Metuebat herodes iohannnem Sciẽs eũ virũ iustũ ⁊ sanctũ Et custodiebat eũ. ℣. Et audito eo multa faciebat: et libenter eũ audiebat. Sciens. Glia. Et In ii. noc. an. Dicebat eni regi iohãnes baptista: non licet tibi habere vxorẽ fratris tui. ps. Cũ inuoc. An. Herodes eniz metuebat iohãnẽ sciens eũ viruz iustũ et sctm̃ / ⁊ custodiebat eũ. ps. Uerba. An. Audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eũ audiebat. ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Posuisti. Lc. iiii. Mar. 6.c. Mar. 6.d. Mar. 6.c.

Dei aũt ꝓuidẽtia factũ est quosdam de hierosolymis monachos orõnis illuc causa p idem tẽpus venisse. Qui inuenta mixta ossa que poterãt furtĩ congregãtes ad patrẽ suũ philippũ hierosolymitanorum ep̃m detulerũt. Caput vo ei⁹ in herodis palatio tp̃e martiani imp̃atoris inuentũ est / a duob⁹ monachis orientalib⁹ q̃ venerãt adorare in hierosolymis. Et postea p̃ditũ in quodã specu invrna ignobiliter recõdi

tũ latuit: donec beat⁹ baptista caput suũ marcello abbati in eodem specu degẽti ostẽderet. Quo inuento cepit celebrare decollationẽ ei⁹ quarto calẽdas septembris. ℟. Puelle saltãti iperauit mat. Nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste: et cõtristat⁹ est rex ppt iusiurãdũ / et ppt simul discũbentes. ℣. Ait puella matri sue quid petã: at illa dixit. Nichil. Lectio .v.

Mar. 6.d.

IN pascha nãq decollat⁹ fuit: et anno reuoluto post mysteriũ dñice passionis cõpletũ est. postea iuẽtũ caput / valerius q post iouinianũ iperauit: pcepit cõstãtinopolim deportari. ℟. Petiit puella caput iohannis baptiste. Quo accepto / dedit matri sue. ℣. Puelle saltanti iperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohãnis baptiste. Quo. Lc. vi.

CUmq theodosi⁹ imperator has baptiste reliquias vellet constantinopoli deferre: ãplectens sua purpura thecã / i qua sctm caput erat: portans eã ant ciuitatẽ cõstantinopolitanaz septio milliario recõdidit: ibiq magnam atq pulcherrimã edificauit ecclẽsiam. ℟. Cõtristatus est rex herodes propter iusiurãdũ: et propter simul discũbentes noluit eã cõtristari: sed misso spiculatore / pcepit ãputare caput iohãnis i carcere. ℣. Herodes funest⁹ / pcepit interficere et ãputare. Caput. Gloria. Ca. In iii. noc. ãn. Cũq itroisset filia herodiadis et saltasset, et placuisset herodi ait illi: pete a me qđ vis et dabo tibi. ps. In dño cõ. ã. Jurauit herodes puelle / qcqd eni a me petieris dabo tibi: licet dimidiũ regni mei. ps. Dñe qs ha. ã. Ait puella mři sue: qđ petã: at illa dixit: caput iohannis baptiste. ps. Bonũ est con. ℣. Just⁹ vt pal. Se. marcũ.

IN illo tpe. Misit herodes rex manus ac tenuit iohãnẽ: et vinxit eũ i carcerẽ propter herodiadẽ vxorẽ philippi fratris sui: quia duxerat eã. Et re. Mar. 6.c.

Dme. ve. bede pbři. Lc. vii.

IMpletũ videm⁹ i iohãne qđ de illo angel⁹ zacharie priusq nasceret pdixit. Quia pcederet ant deũ in spũ et vtute helye. Ambo nãq

cõtinẽter viuentes: ambo habitu inculti/ ãbo in solitudine degentes/ ãbo precones veritatis/ ãbo regis et regine persecutionẽ ꝓpter iustitiã perpessi sunt Ille achab ⁊ hiesabel: iste herodis ⁊ herodiadis. Ille ne ab impiis occideret igneo est curru raptus i celũ. Iste ne ab ipsis vinceret: pfecto martyrii certamĩe spũ celestia regna
Mar. 6.d. petiuit. Rẽm. Misso herodes spiculatore/ precepit amputari caput iohãnis i carcere. Quo audito discipuli ei⁹ venerũt/ et tulerũt corp⁹ eius: ⁊ posuerunt illud in monumento ℣. Misit rex incredulus ministrũ detestabilem et ãputare iussit caput iohãn. i carcere. Quo. L. viii.

Querit fortasse aliqs qs sit iste herodes: qsve frater eius: q etiam herodias/ de quib⁹ est sermo. Herodes iste qui ⁊ iohannẽ decollauit: ⁊ in passione redẽptoris nr̃i pilato assensum prebuit: fili⁹ est illius herodis sub quo dñs natus est. Cui⁹ fr̃ philippus/ herodiadẽ filiam arethe reg. arabũ accepit vxorẽ. R̃. Accedentes discipuli scti iohis baptiste Tulerũt corp⁹ eius ⁊ sepelierunt illud. ℣. Jussu herodis amputatum est caput iohãnis in carcere: q audito discipuli eius venerunt. Tulerũt. Lect. ix.

Hanc herodiadẽ idez aretha postmodum ablatam ab eo dedit herodi: eo q ipse maioris esset potestatis ⁊ fame. Factũ est ergo adulteriũ publicũ: quod sicut pfidis causa fuit peremdi: ira fidelissimo preconi nr̃i redẽptoris materia fuit triũphãdi. Qui prohibẽdo regis iniusti scelera: morte quidẽ iniusta meruit plecti. Sed post mortis gustũ a rege iustitie: cui testimoniũ phibebat/ iustaz vite perennis coronã accepit. R̃. Perceptur⁹ iã vir sanctus ꝓ labore requiẽ constãs in cõfessione chr̃iane fidei. Subdit collũ velut agn⁹ mãsuet⁹ gladio. ℣. Corpore dissolui gaudẽs et cũ deo viuere. Subdit. Gl'ia. Sub. ℣. Ora ꝓ nobis btẽ iohã. In laud. an. Herodes enĩ tenuit et ligauit iohẽz ⁊ posuit i carcerẽ ꝓpt' herodiadẽ. ps. Dñs re. an. Puelle saltãti

impauit mr: nichil aliud petas nisi caput iohis baptiste. ps. Jubil. an. Dñe mi rex da michi in disco caput iohis baptiste. ps. De⁹ de⁹. a. Da michi in disco caput iohis baptiste: et ɔtristat⁹ est rex ppt' iusiurãdũ. ps. Bñd. an. Misit rex icredul⁹ ministrũ detestabilẽ/ et ãputare iussit caput iohis baptiste. ps. Laud. cp. Expectatio. ꝟ. De⁹ tuor. ꝟ. Just⁹ germi. an. Misso herodes spiculatore pcepit ãputare caput iohãnis in carcere: q audito discipuli eius venerũt et tulerũt corp⁹ ei⁹/ et posuerũt illud i monumẽto. ps. Bñd. Oro. Sci iohis. Memo. de. s. sabina vgie. oro. Btẽ sabine. Ad i. an. Herodes. ps. De⁹ in noie. Ad. iii. ã. Puelle. ps. Legẽpone. Cpz. Expectatio. R. et ꝟ. de cõi plu. mr. ad oẽs hor. dnr. Ad. vi. ã. Dñe mi. ps. Defecit. Cpz.

Ustus in eternum nõ commouebitur: impii autem non habitabũt in terra. Ad. ix. ã. Misit rex. ps. Mirabilia. Capitulũ.

Ustus de angustia liberatus est: et tradet impius pro eo. Ad ves. ã. Herodes enī. ps. Di fer. Cap. Expectatio. ꝟ. De⁹ tuorũ. ꝟ. Just⁹ ger. an. Accedentes discipuli bti iohis tulerunt corp⁹ ei⁹: et sepelierũt illud. ps. Mgt. Oro. vts. Meo. de scis felice et adaucto. ã. Gaudẽt in celis. ꝟ. Letamini i do. Oro.

Aiestatem tuã dñe supplices depreca: mur: vt sicut nos iugiter sanctorũ tuorũ felicis et adaucti commemoratiõe letificas/ ita semper supplicatiõe defendas. Per.

¶ Sanctorũ felicis et adaucti mart. ad mat. iii. R. fiat cũ inuita. dup. Lec. i.

Um furor diocletiani et maximiani sanctos diuersis penis interficeret: psbyterũ sancte ecclesie catholice nomine et opere felicẽ impietati sue oblatum ad dracũ vrbis pfectũ dirigi iusserũt/ vt si sacrificare cõtemneret puniretur. Cum ergo duct⁹ esset ad tẽplũ serapis et sacrificare cõpelleretur exsufflauit in faciẽ statue erecte q statĩ cecidit. Jterũ ductus est ad alias duas statuas: scilz mercurii et diane/ et exsufflãs in eas statim corruerunt. R. G.

Mar. 6. d.

Deductus igit ad prefectũ in equuleo suspensus est: deinde extra murum ad arborẽ excelsam ducitur: vt ibi sacrificaret: qui fusa oratiõe exsufflauit in eã: et continuo radicit⁹ est euersa. Jussus est igitur in eodem loco decollari: et corpus eius inhumatum relinqui. Lectio tertia.

Cũqʒ ad decollandũ duceret christianus quidaz eidẽ obuiãs clamabat dicens. Et ego ex eadẽ lege sum. Ducti sunt ergo ãbo et in eodẽ loco vbi arbor steterat pariter decollari sunt. Et quia hui⁹ nomen ignorabãt xp̄iani / eũ adauctum vocauerunt: eo q̄ secũ felici auct⁹ sit ad coronã. Tu. Cetera de cõi pluri mar. ¶ Sãcte cuthburge virgi. non marty. Oro.

Deus qui eximie castitatis p̄uilegio famulam tuã cuthburgã multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis ei⁹ promerẽre intercessione vtriusqʒ vite p̄speritatẽ: vt sicut ei⁹ festiuitas nobiscũ agit in terris: ita p ei⁹ interuentũ nr̄i mẽoria apud te sẽp habeat in celis. p d. Tres lec. Cetera oĩa fiant

dupli. Et cetera oĩa fiant de cõi vnius virginis nõ mar. ¶ Sancti egidij abbatis. ix. lec. fiant. Oratio

Deus q̃ hodierna die beatũ egidiũ confessorem tuum atqʒ abbatẽ aulã regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s vt cuius deuote gloriamur meritis ei⁹ nos sentiam⁹ cõfoueri suffragiis. Per. Mẽo. de. s. p̄risco mar. or.

Omnipotens sempiterne de⁹ fortitudo certãtium et martyr̄ palma: solennitatem hodierne diei propici⁹ intuere et ecclesiam tuã cõtinua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui omnium in te credẽtium vota perficias. Per. Ad matutinas. ix. lec. Lectõ. i.

Sanctus igitur egidius natione grecus a preclaris parentibus originẽ duxit. Docili quoqʒ puero doctores summos sciẽtia in breui superanti gr̄a dei nõ defuit ei⁹ vitã oĩ morũ honestate perornans. Quadã vero die dũ ad ecclesiã p̄geret: cuidã egro tunicã suam tribuit: qua idut⁹ eger p̄tinus sanitatẽ accepit. Lectio. ij.

Quidā etiā a serpēte p̄cussus tumente cute fatebat sese mortiferū virus recepisse. Quē vir dei fusa orōne sanitati restituit. Quēdam vero demonia cum totam ecclesiā in die dn̄ica perturbantem a demonio liberauit. Lectio .iii.

Cumq; mira gesta laudū p̄conia seq̄rētur: propriā patriā deserēs transfretauit mare/ et ad quendā locū iuxta rhodanū fluuiū vbi erat antrum iuxta cuius introitum fons pura aqua scaturiebat puenit. Med. lec. de s. prisco nisi qn̄ hoc fest. in do. ptig. Et qn̄cūq; hīt med. lec. de s. prisco: tūc dicāt̄ V. et R. de .ii. noc. vni⁹ mr. Tres viti. lc. legant̄ de pp̄rietate. s. egidii sine expo. euāge. Lc. vii.

Uirēnio igitur mansit holb⁹ incognitus solis herbis et aqua contentus. Excepto q dn̄s ei quandā ceruā p̄parauit: q ei lactis alimoniā prebebat. Quam venatores regis sagittare volentes: virū dei in brachio grauiter vulnerauerūt. Rex vero hoc itelligēs: ab eo veniā petiit et obtinuit. Le. viii. Cumq; virum dei rex frequenter visitaret: monitu eius duas eccl'ias fabricauit. Congregatisq; ibidem viris multis sub regula monachali deo famulaturis: egidius licet ab initio renitens abbas illis preficitur: nō multo post sacerdotii diademate honoratus. Lectio .ix.

Cuius fama ad carolū regē francoꝝ delata: ip̄m ad se vocatū rogauit vt p se oraret. Fecerat nāq; q̄ddā turpe facin⁹ qd nemini vnq; nec ipsi sancto ausus fuerat p̄fiteri. Proxima dn̄ica dum vir sctūs in missa pro iā dicto rege oraret: āngel⁹ dn̄i sup altare cedulā posuit in qua scriptū erat ipsum regis petīn: et egidii p̄cibus hoc ei esse dimissū si penitens tantum ab illo desisteret. Post hec vir sanctus ad monasteriū rediēs: cōfirmat̄ i dei militia fratrib⁹ monasteriiq; rebus dispositis in dn̄o obdormiuit. Tn̄ si hoc fes. in do. cōti. fiat to seruī. de do. et nichil de. s. p̄sco. p̄t me. in ip̄a do. Fes. vero. s. egidii differat̄ in cra. pp̄t iceptionē hist. et tūc legant̄. vi. p̄. l. de p̄prietate. s. egidii. et tres vlti.

opez retributoꝛ almifice
cū ṽtutibus gl'ificauit: de
qb⁹ pauca dicem⁹. Quidā
de equo cadens supꝛa pe
trosam coꝛruit terra: mul
tisq; eius in coꝛpe collisis
mēbꝛis femoꝛeq; confra=
cto moꝛtē sibi adesse pu=
tabat. Cui vir dei modicū
vini bñdicti transmisit: q̄
hausto mox san⁹ effectus
est. Nō multo post bertin⁹
migrauit ad xp̄m. Lec. iii.
Quidā de lōginqua ter=
ra q̄ audiēdi ⁊ ambulādi
vsū amiserat duab⁹ inni=
tēdo fustib⁹ multis pera
gratis sctōꝛū locis tandē
ad sepulchꝛū btī bertini:
ob gratiā recuperāde sa=
nitatis peruenit. Et facta
orōne cū lachꝛimis nocte
resurrectiōis dñice in pñ
tia fratrū diuina psallen
tiū sanitati restitutus est
Nō dicat. p. Te deum. Ce
tera de cōi vnius cōfes. et
abba. ¶ In vigi. nati. btē
ma. virgi. Quacūq; fe. ex
tra do. hec vig. ꝯtig. semꝑ
fiat plenū seruī. de. s. ma.
Et nichil fiat de vigil. nisi
in iie. lec. sa. x. Ad. i. vē. ā.
Dei genitrix virgo semꝑ
maria intercede ꝓ nobis
depꝛecamur. p. Laudate
pueri. ā. Btā ꝓgenies vn
de xp̄s nat⁹ est: q̄ͣ gl'iosa
est virgo q̄ celi regem ge=
nuit. p. Laudate do. oēs
gē. ā. Sctā maria ṽgo in
tercede pꝛo toto mundo
qꝛ genuisti regē oꝛbis. p.
Lauda aīa mea d. ā. Sub
tuā ꝓtectionē confugim⁹
vbi infirmi acceperūt vir
tutem: et pꝛopter hoc tibi
psallim⁹ dei genitrix ṽgo
p. Laud. do. qm̄ bonus. ā.
Btā dei genitrix maria/
virgo ꝑpetua / tēplū dñi/
sacrariū spūs scti / sola si=
ne exemplo placuisti do=
mino iesu xp̄o oꝛa pꝛo po
pulo interueni pꝛo clero
intercede pꝛo deuoto fe=
mineo sexu. p. Lauda hie
rusalem dominum. Cap.
Ego quasi vitis fru= Eccl.
ctificaui suauitatem 24.
odoꝛis et floꝛes mei fru=
ctus honoꝛis et honesta=
tis. R. Stirps iesse. hy⁹. R.
Aue maris stella. ṽ. San
cta dei genitrix. Aī. Nati=
uitas tua dei genitrix vir
go gaudiū āñūciauit vni
uerso mūdo: ex te em̄ oꝛt⁹
est sol iusticie xp̄s de⁹ nr̄ q̄
soluēs maledictionē de=
dit benedictionē ⁊ cōfun
dēs moꝛtem donauit no=
bis vitam sempiternam.
ps. Magnificat. Oratio.

Supplicationē seruorum tuorū deus miserator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis cōgregamur: ei⁹ intercessionib⁹ a te de instātib⁹ piculis eruamur. Per eundē. Ad cōple. an. Btā mr̄ et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede ꝓ nobis ad dn̄m. ℣ Cū inuo. cp Tu in no. hy⁹ Saluator mū. ℣ Custodi nos. ā. Glorificam⁹ te. ps Nūc di. Hoc cōple. non mutatur p totas oct. nisi in exaltatione scē crucis. Ad mat. inui Corde ⁊ voce simul xp̄m regem veneremur. Uirginis et mr̄is iubilet nobilis ortus. ps. Ueñ. hy⁹ Quē terra. In i. noct. ān Hodie nata est btā virgo maria ex progenie dauid p quā sal⁹ mūdi credētib⁹ apparuit. ps Dn̄e dn̄s nr̄. ān Btissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹ vt ipsa ꝓ nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. ps. Celi enar. ā Hodie nata est virgo sacratissima tunc illuminat⁹ est mūdus stirps beata radix sancta et benedictus fructus ei⁹. ps Dn̄i est terra. ℣ Sancta dei genitrix. Lectio prima.

Approbate consuetudinis est apud xp̄ianos sanctorū patrū dies natalicios obseruare diligenter et tunc precipue virtutes eoꝝ assignatas literis in ecclesia recitare ad dei laudem ex cuius munere sunt ⁊ ad instrumenta minoꝝ. Inter oēs sanctos mēoria btissime virginis marie eo frequētius agitur: atq festiui⁹ quo maiorē gratiā apud deū credit inuenisse. ℟. Hodie nata est btā virgo maria ex ꝓgenie dauid p quam salus mūdi credētib⁹ apparuit. Cuius vita gloriosa lucē dedit seculo. ℣ Beatissime ꝟginis marie natiuitatē deuotissīe celebrem⁹. Cuius. Lec. ii.

Unde post alia q̄dā ⁊ ipsi⁹ āntiquiora solēnia nō fuit ꝯtēta deuotio fideliū qn natiuitatis ei⁹ solēne supadderet hodiernum. Hac itaq die peculiariter in ecclesia recitādus esse videret liber ille qui de ortu eius atq vita scriptus inueniebat si nō iudicassent eū pr̄es inter apocripha numerandū. At qm̄ magnis ac sa-

plēcib⁹ viris ita visū est: nos alia q̄dā: sed non aliena legētes ecclesiasticum morē debitis officiis exequamur. ℞. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Ut ipa ꝓ nobis intercedat ad dn̄m iesum christum. ℣. Cū iocunditate natiuitatē beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio iii.

Beata igitur dn̄i mater et ꝑpetua virgo maria ꝓusq̃ nasceret: oraculis enunciata est / et designata miraclis. Nata vero ꝓgenie diuinit⁹ ordiata priuilegio virtutū insignis enituit: saluatorem edidit. A quo gl̄ificata in celo nūq̃ terrigenis patrocinari desistit. ℞. Stirps iesse virgā ꝓduxit virgaq̃ florē. Et sup hunc florē Requiescit sp̄us almus. ℣. Uirgo dei genitrix virga est flos fili⁹ ei⁹. Et super. Gl'ia. Requiescit. In. ii. noc. an. Hodie nata est beata v̄go maria ex semīe abrahe letantur archāgeli exultant omnes sancti ꝛ cōgaudet omnis mundus. ps. Eructauit. an. Dignū nanq̃ est vt ei cū sūma deuotione famulemur: per quam nobis virginitatis insignia pullularunt. ps. De⁹ nr̄ refu. an. Bn̄dicta et venerabilis es sancta maria virgo dei genitrix cuius natiuitatem celebremus vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dn̄m. ps. Fundamenta. ℣. Post partum. Lectio quarta.

Propositionē sequatur ordie suo narratio. Jamq̃ referam⁹ vnū de prefatis oraculis: ac deinde paucis expediamus. Dixit eternus ad veterē: deus ad serpētem Inimicitias ponam inter te ꝛ mulierē: ꝛ semen tuū et semē illi⁹. Ipsa cōteret caput tuū. Tu. ℞. Natiuitas gl'iose virginis marie ex semīe abrahe: orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Cū iocūditate natiuitatem bt̄e marie celebremus. Cui⁹. Lectio. v.

Quid est fr̄es in hoc loco serpētis caput cōterere: nisi ꝑncipalē diaboli suggestionē id est cōcupiscētiā resistēdo superare: Si ergo q̄rat quenā mulier hmōi victoriā opata sit: ꝑfecto nō repit in hi

nea gnationis huane donec perueniat ad illaz de qua nuc agim' sanctarum sanctam. R. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iustitie xps deus nr qui soluens maledictionem dedit bndictionem et confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam. V. Felix namque es que sola genitricis dignitatem obtinuisti et virginalem pudicitiam non amisisti. Et. R. vi.

Et si interrogetur in quo serpentis caput vel ipsa contriuerit: nimirum in eo quod virginitatem simul et humilitatem sacrificauit deo. Uirginitate namque seruata probatur extinxisse concupiscentiam carnis: humilitate que facit pauperem spiritu concupiscentiam mentis. Rem. Ad nutum dni nrm dignitatis honorem. Sicut spina rosam: genuit iudea mariam. V. Ut vitium virtus operiret gratia culpam. Sicut. Gloria. Sicut. In iii. noct. an. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius pulchritudinem respexit de' et visitauit humilitatem suam. ps. Cantate. ana. Ista est speciosa electa a dno cuius natiuitatem celebrem' vt ipsa pro nobis intercedat ad dnm deum nostrum. ps. Dns regnauit. exul. an. Felix namque es beata virgo maria que et genitricis dignitatem obtinuisti et virginalem pudicitiam non amisisti. ps. Cantate. V. V. Speciosa. Tres vltime lect. legantur in cappis sericis.

¶ Initium sancti euangelii secundum mattheum.

Liber generationis iesu chri filii dauid filii abraham. Et reliqua. Mat. i. a.

Omelia venerabilis bede presbyteri. Lectio septima.

Prefationem toti' operis premisit de quo dicturus erat: id est de xpo per quem ascendit ad deum cui dictum est. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Et a dauid vsque ad abraham cui promissum est. In semine tuo bndicentur oes gentes terre ad quem fuit principium promissionis. R. Gratia progenies vnde xps nat' est o quam gloriosa est virgo. Que celi regem genuit. V. Felix certe et omni laude dignissima sacra virgo maria. Que celi. Lectio octaua.

Ideo posuit eum euangelista principium nar-

rationis sue ꝛ ꝑ singulas genealogias descēdit ad xp̄m vt in eo id est in chr̄o series ḡnatiōis terminare tur: ideo i xp̄o initiū libri icipiebat: q: ille est princi piū salutis nr̄e et finis id est pfectio eṫne btitudis. ℟. Corde ꝛ aīo chr̄o cana mus gloriā. In hac sacra solennitate p̄celse genitri cis dei marie. ℣. Omēs in vnū cōgregati: collaude mus dominū iesum chri stum. In hac. Lectio .ix.

Nam et moyses librū creationis celi et ter re se scripsisse testatur: in quo perituri hois origi nē texuerat. Matthe⁹ li briū ḡnationis iesu xp̄i se esse scriptuꝝ ꝓmisit: in q̄ sal⁹ ḡnis hūani oñderet q̄ in noie iesu sonat/qa ie sus saluator iterp̄tat. ℟. Solē iustitie regem pari tura supremū. Stella ma ria maris. Hodie ꝓcessit ad ortū. ℣. Cernere diui nū lumē gaudete fideles Stella. Gloria. Hodie. In fra oct. i ordine ℟. ibide q̄tidie dicendorū loco .iii. vi. et. ix. ℟. dnr ista tria sub seq̄ntia. ℟. fer. ꝟ ordi nē p̄terq̄ in do. in quā di cuntur alia ℟ia Glorio se virginis marie ortum dignissimum recolamus Cui⁹ dn̄s hūilitatē respi ciens. Angelo narrāte cō cepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie nata est virgo ma ria ex ꝓgenie dauid. Cu. Gl'a. Ange. ℟. Regali ex ꝓgenie maria exorta re fulget. Cuius p̄cib⁹ nos adiuuari. Mēte ꝛ spū de uotissime poscim⁹. ℣. Cor de ꝛ aīo xp̄o canam⁹ glo riā in his sacris solennijs p̄celse genitricis dei ma rie. Cui⁹. Gl'a. Mēte. ℟. Natiuitas est hodie scē marie ꝟginis cui⁹ vita in clyta cūctas illustrat ec clesias. Que sola fuit di gna portare dn̄m iesum xp̄m. ℣. Ipsa eni q̄si syd⁹ eximiū inter fluct⁹ scl'i la bētis gr̄a ꝓuilegij specia lis effulsit. Que. Gloria. Que. ℣. Ora ꝓ nob' scā dei genitrix. In laud. an.

Natiuitas est hodie san cte marie virginis cuius vita inclyta cunctas illu strat ecclesias. ꝟ. Dn̄s re gna. a. Natiuitas glorio se virginis marie ex se mine abrahe/orta de tri bu iuda/clara ex stirpe dauid. ꝟ Jubilate. a. Re gali ex ꝓgenie maria ex

oria refulget cui⁹ p̄cibus nos adiuuari mēte ⁊ sp̄u deuotissime poscimus. ps. De⁹ de⁹. an. Corde et aio xp̄o canam⁹ gloriā in hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. ps. Bn̄dicite. an Cū iocūdita te natiuitatem btē marie celebrem⁹ vt ip̄a ꝓ nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. ps. Laudate. ca. Ego quasi. hy⁹. O gl'iosa fe. v. Elegit eā. an. Natiuitatē hodiernā perpetue virgi nis genitricis dei marie solenniter celebrem⁹ qua celsitudo throni processit alle. ps Bn̄⁹. or Supplica tionē. Ad .i. a Natiuitas est. ps De⁹ i noie. Bras ps Quicunqꝫ. Ad .iij. an Natiuitas gloriose. ps Le gem pone. ca Ego q̄si. R Sancta dei genitrix. v⁹ Post partū. oro Suppli cationem. Ad .vi. an Re gali ex progenie. ps De fecit in salu. Capitulum

Eccli. 24. c. TRansite ad me om nes qui cōcupiscitis me: et a generationibus meis implemini: spiritus enī meus super mel dul cis/et hereditas mea su per mel et fauū. R Post partum. v⁹ Speciosa fa.

Ad nonam. aña Cum io cunditate memo. ps. Mi rabilia testi. Capitulum.

QUi audit me nō con fundet: et q̄ operan tur in me nō peccabūt/⁊ qui elucidant me vitam eternā habebūt. R Spe ciosa. v Elegit. Supradi ctus ordo horarū seruet quotidie per octa. nisi in die exaltationis scē cru cis. Ad scdas vesperas a. Natiuitas tua. ps. Dixit do. Confitebor. Btūs vir. De profundis. Memēto. Et dicantur hi ps. ad ves. quotidie cū p̄dicta a. per octa. nō agitur de oct. ch. Ego quasi. Rem. Solem iustitie. p hym. dr seque ti Zerabūdus. v⁹ In as sumptione. v Elegit eam an. Gloriose virginis ma rie ortū dignissimū reco lamus cuius dn̄s humili tatem respiciens angelo narrante concepit redem ptorē mundi alleluia. ps. Magt. oro Supplicatio nē. Ad has ves. nulla fiat memo. de. s. gorgonio in audientia nec etiam sub silentio. Quotidie infra oct. nisi in do. hoc mō fiat seruī. preter. v⁹ vel. R. et an. sup Bn̄dictus et Ma

gnificat. que mutantur.
¶ Scda die infra octa. ad matu. Inuit. In honore. ps. Venite. hy. Que tra. ã. Bñdicta tu. ṽ. Dñe do. nr. et cetere ãe. q sequuntur cũ suis pis. sicut in cõme. eiusd. ṽ. Sctã di. g.

Beata igit maria pn- cipali suggestione vi cta diaboli viciosum eius caput virtutis pede con- triuit: nõ tm̃ hoc loco: sed eo q maxime triũphauit q de sua mundissima car ne corporata sapiẽtia vi- cit vsq quaq maliciã at- tingẽs a fine vsq ad finẽ fortiter et disponẽs omnia suauit. ℟. Hodie na. Hu.

Hec est ergo mulier ad quã diuinũ illud intende bat oraculũ. Hãc qñq na sciturã innuebat: hãc sin- gulariter itimabat. Expe dito q paucis oracl'o vnũ quoq de miraculis absol uatur. Tu. ℟ m. Beatissi me virginis. Lectio iii.

Accepte sunt a sctõ moy se singule virge d singulis tribubus israel nominib' earũ inscripte iubẽte deo et posite sunt in taberna- culo ei'. Inter quas vna que fuerat aaron: inuen- ta est sequenti die germi- nasse/floruisse et fronduis se ac peperisse amigdala ℟. cet. scdm ordinem. ṽ'. Ora pro nobis sctã dei ge nitrix. In lau. hec sola. an Natiuitas. ps. Dñs reg. cp. Ego qsi. hy'. O glorio- sa fe. ṽ. Elegit eã. an. Dei genitrix. ps. Bñd'. et alie ãe. que sequũtur de hist. dicant infra oct. ad Bñ' et Mgt. or. Supplicatio- nem. Mẽo. de sancto gor- gonio mar. ã. Nisi granũ ṽ. Justus germina. Oro.

Sanctus martyr tu' dñe gorgonius sua nos qs intercessione leti- ficet: et pia faciat solenni- tate gaudere. p. Ma die infra octas oẽ fiant mẽo. de cruce: nec de oib' san- ctis/qui sunt octa. cum re gi. chori. Ad. i. ãn. Natiui tas. ps. Deus in noie. an. Te iure. ps. Quicũq. Ad iii. et ad alias horas oĩa fiant sicut in. i. die. pnota tatũ est. Ad ves. ãn. Nati uitas. ps. Dixit do. Cpm. Ego quasi. hy'. Aue ma ris stel. ṽ'. Elegit. ãn. Btã progenies. ps. Magt. oro vt s. Hoc eodẽ mõ dicatur matu. hore et ves. p totas oct. nisi i do. pter ℟. et ṽ. ad mat. ã. sub ps. Bñ'. et

Mag. q mutat. ℭ Tertia die. v. Sctā dei ge. Lec. i.

Sciens ergo dñs hoc opus suū magni esse mysterij: iussit seruare virgam ad monumentū. Monebant enī filij israel presentia virge sollicite querere quid significaret tam mirabile factum. R. Natiuitas gloriose. Lec. ij.

Quod longe post apire per gēs diuinus esaias Egredietur inqt virga de radice iesse: et flos de radice eius ascēdet: et requiescet sup eū sps dñi. R. Natiuitas. L. 3

Ad hec verba tāq̄ auditores ei⁹ dicerēt. O pater esaia obscure loq̄ris. Dic nobis q̄s ipsam rem manifeste. Adiecit claritatē et ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filium: et vocabit nomē eius ēmanuel. Tu.

R. fer. secundū ordinem Cetera oīa vt s. in. ij. die. sup p. Bnd⁹ ā. Sācta maria. Ad. ij. vs. oia nat vt s. i. ij. die pter ā. sup p. Mēt ā. Sub tuā protectionem Memo. de mar. protho et iacincto. ān. Gaudent in celis. V. Letamini. Oro.

Beatorū martyrū tuorum pthi et iacincti nos q̄s dñe foueat preciosa cōfessio: et pia iugiter intercessione tueat. Per.

ℭ Quarta die. V. Speciosa facta es. Lectio prima

Filium quoq̄ virginis id est emmanuelē pclare describēs esaias Puer inquit nat⁹ est nobis: et fili⁹ dat⁹ est nobis. Et vocabitur nomē eius admirabilis consiliarius deus fortis: pater futuri seculi / princeps pacis. R. Beata pgenies. Lect. ij.

Multiplicabit ei⁹ iperiū et regni ei⁹ non erit finis. Quod ergo de⁹ designauit miraculo hoc a secretis prodidit vaticinio. Et q̄d vates cecinit / consequenter rei exitus cōprobauit R. Corde et aio. Lect. iij.

Nā sicut illa virga sine radice sine quolibet nature vsu artis ve adminiculo fructificauit: ita virgo maria sine coniugali opere filium procreauit. Filiū sane flore designatū / et fructu / flore propter speciem: fructu propter vtilitatem. R. fer. secūdū ordinem. Hac die et ceteris sequētibus diebus infra oc. dñr āe. de octa. sicut Hodie nata. vt s. in. i. noc. et alie āe. q̄ sequūtur sup

pos Magn. et Bn⁹. nisi in do. Meo. de mar. pphō. et facto orō vtā. Sequen. ve ro dieb⁹ infra octa. ser. ordo de ꝟ. et ℞. Ad ma. q̄ in pce. trib⁹ dieb⁹ si dies do. nō infue ¶ Quinta die. l. i.

Nata est igitur beatissima virgo maria sicut legim⁹ patre nazareno: matre bethleemitica quas vrbes christi natiuitati vel cōuersationi destinatas esse pphete non tacuerunt. Lectio secūda

Descēdit autem ab radice illius preclari abrahe cui superna promissa fuerat benedictio omniū gētium in semine suo. Et ab stirpe dauid: quem deus propter notam sibi probitatem / egregia laude sublimauit: dicens. Inueni virū scdm cor meū. Le. iii.

De regali nēpe tribu simul et sacerdotali duxit originē q̄ summū regē atq̄ pōtificē erat paritura. Non tamē hec idcirco dixerimus q̄ dn̄s q̄ pctōres vocare venerat dedignatus sit matrē suam pctōres habere cognatos / inter quos speciosa velut inter spinas liliū appareret ¶ Sexta die lectio prima.

Hec itaq̄ electa et insignis inter filias non fortuitu q̄dē aut solo placito parentum vt pleriq̄ sed diuina dispēsatiōe nomē accepit ita vt ipsa q̄q̄ vocabuli sui figura magnū quoddā innueret Interp̄tat ei mar; stella. L. ii

Quid ergo misticum interpretatio gerat p similitudinē ostēdam⁹. Nauitis quippe mare trāseūtibus notare op⁹ est stellā haud lōge a summo celi cardine chorusccantē et ex respectu illi⁹ estimare atq̄ dirigere cursum suū vt portum destinatū apprehendere possint. Lec. iii.

Simili mō ffēs oportet vniuersos xp̄icolas inter fluct⁹ hui⁹ seculi remigātes: attēdere maris stellā hāc / id est mariā q̄ sūmo rerū cardini deo proxima est: et respectu exēpli eius cursum vite dirigere. Q. d̄ q̄ fecerit nō iactabitur vane glorie vēto nec franget scopulis aduersor: nec absorbebit scyllea voragine voluptatū sz ꝓspe veniet ad portū q̄etis eterne. Si dies do. ifra oc. añ. fest. exal. s. crucis cōtig. totū fiat seruit. de s. maria hoc mō.

Ad. i. vs. a. Natiuitas. h. Dixit do. cp. Ego qsi. No dicit R. hy. Aue maris. Idē cāt' dr sup hūc hym. ad vtrasq3 vel. do. ifra oc. et in oc. sicut in pma die vs. Sctā dei ge. ā. Natiuitas tua. b. Mgt. or. Supplicationē. Mēo. de do. et de tri. z pces. hat añ crucē nisi aliq do. omnino differatur. In reuertēdo de omib' sctis. ā. Saluator mū. vs Letami. or. Infirmitatē. Ad mat. tota dr hist. sicut in. i. die absq3 R. Solē et absq3 R. io. Stirps. R. sūt R. erit. Ad nutū. tūc loco R. ioz Stirps iesse. et Ad nutū. dñr. lt. R. ix. fer. suo ordine. Lectio. i.

Abrahā autē genuit isaac isaac autē genuit iacob. Spūaliter per hos pñarchas ad nostrā salutē xps veniēs in mūdum: et horū omniū in se ipso gerēs officiū/in eorū interpretatione noim nostram voluit designare salutē. R. Hodie na. Lec. ii.

In abrahā q2 ipse est pr oīm credētiū: atq3 oībus clamare licitū est et dicere/abba pat. In isaac: q2 gaudiū est oīm fideliū de q āgelus cecinit. Ecce annūcio vobis gaudiū magnum quod erit omni populo. R. Btissime. Lc. iii.

In iacob supplātator q2 ipse subneruauit z ptriuit diabolū vastatorē hūani gñis z vasa eius diripuit Moraliter q3 interpretatiōes noim ad nrām edificationē ptinere multis modis noscuntur. R. Fe. cōm ordinē. Lectio. iiii.

Sicut xps vbiq3 nre salutis gerebat causam: ita z pñarcharū noia nrm designāt profectū. In abrahā vt pres sim' multarū virtutū: et hereditario iure multiplicationem bonorū possideamus. R. Natiuitas gl'iose. Lectio. v.

In isaac vt gaudium habeamus in dño iuxta apostolū. Gaudete in dño sēp iterū dico gaudete. In iacob vt supplantatores simus vicioz nostrorum z carnalium desideriorum ac diaboli potestatē imo sub pede calcemus. R. m. Natiuitas. Lectio sexta.

In iuda: vt pueniamus faciē dñi i cōfessione z cōfiteamur noi eius/ et laudem' eū in scl'a seculorū In phares vero vt diuidam' nos ab ipsis/actus

q̄ nostros ab eorum socie
tate decernamus. Tu au
tem. Rx. iii. fer. secundum
ordinem. Secūdū Lucā.
Luce xi. d. In illo tpe. Loquente
iesu ad turbas extol=
lēs vocem quedā mulier
de turba dixit illi. Beat⁹
vēter q̄ te portauit: ꝛ vbe
ra q̄ suxisti. Et reli. Omel.
vene. bede pbri. Lec. vii.
Magne deuotionis et fi=
dei hec mulier ostēditur
q̄ scribis ꝛ phariseis dn̄m
temptantibus simul ꝛ blas
phemantib⁹ tāta eius in
carnationē pre oībus co=
gnoscit sinceritate tantā
fiducia cōfitetur vt ꝛ pre
sentiū ꝓcerū ꝓuocet calū
niam: ꝛ futurorū confun
dat hereticoꝝ pfidiā. Rx.
Btā progenies. Lec. viii.
Nā sicut tūc iudei spūs
sancti opa blasphemādo
verū cōsubstantialēq̄ pa
tri dei filiū negabant: sic
heretici negādo mariam
semp virginē: spirit⁹ san=
cti operante virtute nasci
turo ex humanis mēbris
vnigenito deo/carnis sue
materiam ministrasse: ve
rum cōsubstātialēq̄ ma=
tri filiū hominis confiteri
non debere dixerunt. Rx.
Corde et animo. Lec. ix.
Sed si caro verbi dei se=
cundū carnē nascentis a
carne virginis matris ꝓ
nunciatur extranea: sine
causa vēter qui eū portas
set / et vbera q̄ lactassent
beatificarentur. Qua eīn
cōsequētia eius lacte cre
datur nutritus: cuius se=
mine negatur esse conce=
ptus. Cū ex vni⁹ eiusdēq̄
fontis origine secundum
phisicos vterq̄ liq̄r ema=
nare ꝓbetur. Rx. Ad nu=
tū. In lau. vna sola ān. di
catur cp. ꝛ c. sicut in. i. die
Ad. i. et ad alias hor. oīa
fiant sicut infra oct. Ad. ii.
vesp. oīa fiāt sicut in prima
die: pter Rx. cū hym. Aue
maris. Deinceps vero nō
seruet ordo dierū in. ℣. et
Rx. ad matu. cātādis: ꝛ in
lec. legēdis / nec in. ān. sup
p. Magt. ꝛ Bn̄⁹. cātādis
sed supradictus ordo. ℣.
lec. Rx. ꝛ ān. seruetur i se=
quen. ferijs infra oct. Ita
tamē q̄ in die lune semp
dicātur ℣. ꝛ Rx. de. i. noc.

¶ In exaltatione sancte
crucis. ad vesp. ān. Dulce
lignū dulces clauos dul=
ce pondus sustinuit que
meruit portare precium
huius seculi. Psalmi fe=
riales. Capitulum.

Gal. 6.c. Michi autem absit gloriari nisi i cruce domini nri iesu xpi: per quē michi mūd⁹ crucifix⁹ est et ego mundo. R. O crux viride lignū: qr sup te pependit redēptor rex isrl: o q̄ dulce lignum/ q̄ dulces clauos/ q̄ dulcia ferēs pōdera. O q̄ speciosum lignū/ q̄ speciosa gēma q̄ xpm meruit sustinere. V. Custodi dn̄e gregē tuū quē redemisti xpe p lignū scte crucis. O q̄. Gl'ia. O q̄. Hy⁹.

Impleta sunt que concinit/ dauid fideli carmine: dicēdo nationibus/ regnauit a ligno deus.

Arbor decora z fulgida/ ornata reg' purpura: electa digno stipite/ tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachiis/ preciū pepēdit seculi: statera facta est corporis/ p̄damq3 tulit tartaris.

O crux aue spes vnica/ hoc exaltationis tpe: auge piis iustitiā/ reisq3 dona veniam.

Te summa de⁹ trinitas/ collaudet ois spūs: q̄s p crucis mysteriū/ saluas rege p scl'a amē. V. Hoc signū crucis. vt. Sr R. sine all'a. A. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorū z dn̄m. Ps Magnificat. Oratio.

Deus qui vnigeniti filij tui dn̄i nostri iesu xpi p̄cioso sanguine hūanū gen⁹ redimere dignatus es: concede q̄pici⁹: vt qui ad adorandam viuificā crucē adueniūt: a peccatorū suorū nexibus liberent. Per eūd do. Meo. fiat de mart. cornelio et cypriano solenniter. Oratio.

Presta q̄s ops deus: vt sicut ppl's xpian⁹ ad sanctorū sacerdotum tuorū cornelij z cypriani/ tēporalē solēnitatem occurrit: ita pfruat eterna/ z qd vot' celebrat/ pio cōprehendat effectu. Per.

¶ Nota q̄ quacunq3 fer. festū exaltationis sancte crucis ptige. fiat pc. ante crucem. ad. i. v. s. cantādo āa. O crux gl'iosa/ o crux adoranda/ o lignū p̄ciosū z admirabile signum per qd z diabolus est victus/ z mūd⁹ xpi sanguie redēptus. que finiat semp cū all'a. V. Dicite in natiōib⁹. z dr R. sine All'a. Oratio

Deus qui p nobis filiū tuū crucis patibulum subire voluisti: vt

inimici a nobis expelleres potestatē. ꝯcede nobis famulis tuis: vt in resurrectionis eiꝰ gaudijs sēp viuamꝰ. p.c. In recessu do de s.maria.an. Sctā dei genitrix. ℣. Elegit. Oro. Supplicationē. Si hoc fest. in do.ꝯti.tūc fiat hic.i.mēo. de do. ꝛ de trini.sub silentio / dū dī.i. Bñdicamus. Deide mēo.solē.de mart. et postea fiat ꝓces.añ crucē vīs. Et mis.do.in cꝑ.dī. Eodē mō fiat tū de mēo. do.ꝙ de mart.qñ in.in fer. idē fes.ꝯtingit. Vespere et matu.de.s.maria dñr extra choꝛū: sicut in p̄dictis fer. infra oc.sine aliq me. Cōpl.sikr extra choꝛ.dī sicut extra octa.cū hac ān. Bīā mat. sup p̄. Ad mat. ℣o de.s.maria extra choꝛū dicēdas. Inuitat.hyꝰ. ℟e et ṗi.sicut i fer.ifra oc. cū le.sicut i fer.extra oct. videlz le. Sctā maria virgo.cū aliis lec.seqn.cū ℣. et ℟. sm oꝛdinē noc.sicut infra oct.cū hyñ.et psal. sicut extra oc.ān.℣o sup Bñꝰ.sicut extra oct.tū ad i.de.s.maria dī ān. Natiuitas. Ṗi. Deꝰ i no. Laud. dñm oēs gē. Confitemini. Cꝑ. In oībꝰ. ℟. Aue maria. ℣. Sctā dei gen. Oro. Supplicationē. Ad.iii.et ad alias ho.oia fiāt sicut extra oc.cū ā.cꝑ.et oro.de mari. Ad ꝯpl᷑ de die oia fiant sicut in fest.trini. Ad matu. Inuita. Regē dñm qui per crucis mysteriū redemit mūdum. Uenite adoꝛemꝰ. ṗ. Uenite. Hyꝰ.

Pange lingua glorioſi prelijs certaminis et super crucis tropheū dic triumphū nobilem qualiter redēptoꝛ oꝛbis immolatus vicerit.

De parentis protoplasti fraude facta cōdolens qñ pomi noxialis moꝛte moꝛsu coꝛruit: ipse lignū tūc notauit damna ligni vt solueret.

Hoc opus nostre salutis oꝛdo depoposcerat multiformis proditoꝛis ars vt artē falleret ꝛ medelā ferret inde hostis vñ leserat.

Qñ venit ergo sacri plenitudo tꝑis missus est ab arce pr̄is natꝰ oꝛbis conditoꝛ atq; ventre virginali caro factus prodijt.

Gloꝛia et honoꝛ deo vsq; altissimo vna pr̄i filioq; inclyto paraclito: cui laus est ꝛ ptās ꝑ eterna secula Amē. In i.noc. ā. Adoꝛa-

mus te xp̄e et bn̄dicimus tibi: q2 p crucē tuā redemisti mūdū. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos de9 nr̄. Ps. Dn̄e in vir. An. Nos aūt gl'iari oportet in crucē dn̄i nostri iesu xp̄i. Ps. Dn̄i ē ter. V9. Hoc signū crucis erit in celo. R. Cū dominus. Lctō. i.

Tempore illo postq̄ cōstantino augusto cōtra marētiū tyrānū ꝓperāti ad bellū signū sancte crucis celitus fuisset ostensum/et ipso feliciter obtinente triūphū ab helena matre dicti cōstantini scrā crux fuisset inuēta regina compos voti effecta: ita salutare lignū fecit secari per mediū/vt et crucē cōstātinopolim deferret ad filium ⁊ crucem hierosolymis thecis argēteis conderet ⁊ seruaret in loco (sapiēti vsa cōsilio) scz vt vbi fuerat mēbris dominicē aptata supplicio: ibidē gl'ificata veneraret a poplo. R. Dulce lignum dulces clauos/ dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare pciū hui9 secl'i. V9. Hoc signum crucis erit in celo: cum dominus ad iudicādū venerit. Que. Lctō. ij.

Multorū itaq3 tēporū labēte curriculo cū exigente mole peccaminū flagellari permitteret dominus populū suum christianū per seuitiā paganorū cosdroe quidā prophan9 et impi9 regnū est adept9 psarū. Qui cū ad sepulchrū dn̄i voluisset accedere territ9 fugit: sed ligni tamē salutaris partē asportauit. R. Hoc signū crucis erit in celo: cū dn̄s ad iudicandum venerit. Tūc manifesta erūt abscondita cordis nostri. V. Cum sederit filius hominis i sede maiestatis sue/ et ceperit iudicare seculū per ignem. Tūc. Lctō. iij.

Fecerat eni sibi turrim argēteā: in qua interlucētib9 gēmis thronū extruxerat aureū: qui filio suo tradito regno in phano huiusmodi residebat/et crucē dn̄icā quasi collegā posuerat: et se ab incolis vt deum coli iubebat. R. Adoram9 te xp̄e/ ⁊ bn̄dicim9 tibi. Q2 p cru cē tuā redemisti mundū. V. Tuā crucē adoramus dn̄e: tuā gloriosam reco-

limus passionē. Ꝟ.i. Bl'ia.
Ꝟ.i. In .ii. noct. añ. Salua
nos xp̄e saluator p virtu=
tē sancte crucis q̄ saluasti
petrum in mari miserere
nobis. ps. Exaltabo. añ.
Saluator mundi salua
nos q̄ p crucē ⁊ sanguinē
redemisti nos auxiliare
nobis te dep̄camur deꝰ nr̄.
ps. Oēs gē. añ. Adoremꝰ
crucis signaculū p qd̄ sa=
lutis sumpsimꝰ sacramē=
tū. ps. Iubil'. l. Medie lec.
fiāt de sīr. cū hoc ꝟ. Exul=
tēt iusti in ꝯspectu. lc. iiii.

TEnuit decius cesar
brissimū papam cor=
neliū cum vniuerso clero
suo: quē p̄cepit per centū
cellas in exiliū deportari.
Quo facto multi christia=
ni ad eum veniebāt/ vna
cum beato cypriano ep̄o.
Decius hoc audito iussit
eum capite puniri si sacri
ficare contenneret. Rn̄.
Sancti tui dn̄e. Lectio. v.

Cumqꝫ duceret ad tēpluū
martis cerialis miles ro=
gauit eū ꝓ vxore sua que
quinqꝫ annis iacuit para
lytica. Ad quā vir dei in=
gressus fusa oratiōe eam
sanauit. Quo viso: ceteri
milites credentes bapti=
zati sunt. Decius hoc au=
diens: iussit omnes capi=
te puniri si sacrificare cō=
tennerēt. Et decollati sunt
vna cū beato cornelio pro=
miscui sexus viginti et vnꝰ
cum ipso et vxore sua: sub
die octauo kalendarum
octobris. Rn̄. Uerbera
carnificum. Lectio sexta.

Cyprianus bis exulās
ab exilio reuocatus capi=
te plecti iubet'. Ductusqꝫ
ad locum: lacernam ⁊ bir
rū q̄bus idutus erat exu=
ens posuit ad genua sua.
Tunicā suam diaconibꝰ
tradidit: ⁊ spiculatori vi=
ginti aureos dari p̄cepit.
Manuqꝫ ꝓpria ocl'os su=
os texit: et sic gladio per=
cussꝰ martyriū cōsumma
uit. Rn̄. O venerāda mar=
tyriū. In .iii. noct. añ. Tuā
crucē adoramus dn̄e tuā
gl'iosam recolimꝰ passio=
nē miserere nr̄i q̄ passus
es ꝓ nobis. ps. Notus in
iud. añ. Crux alma fulget
per quā salus reddita est
mundo: crux vincit/ crux
regnat: crux repellit om̄e
crimē all'a. ps. Cātate. l. añ.
Crux fidelis inter oēs ar=
bor vna nobilis: nulla sil=
ua talē profert fronde flo
re germine dulce lignum
dulces clauos: dulce pon

dus sustinēs. Ps. Dn̄s regnauit ex. V. Adoramus te. Tres vltime lc. de exaltatione sancte crucis. histo. sine expositione euāge. legant. Lectio. vij.

TEmpore illo eracli⁹ fide catholicus / arcem tenebat imperij. Pergēs itaqꝫ fili⁹ cosdroe contra eracliū iuxta danubium cū suo cōsedit exercitu. Tādē inspirāte clemētia saluatoris vtrisqꝫ principibus placuit: vt ipsi singuli in medio pōte fluminis dimicaturi confligerent / ꝛ cui sors victoriam contulisset: ipse sine dāno vtriusqꝫ exercit⁹ imperiū vsurparet. R. Tuā crucē adoram⁹ dn̄e: tuā gl'iosaꝫ recolim⁹ passionē. Miserere nostri q̄ passus es ꝓ nobis. V. Adoramus te chr̄e et benedicimus tibi: quia ꝑ crucē tuā redemisti mūdū. Misere. Lc. viij.

CUmqꝫ p̄dicta pactio vtriqꝫ parti placuisset: i pōtis medio sunt congressi. Tandem fideli suo eraclio christ⁹ concessit de hoste triūphū. Tunc ipse cum suo exercitu / regna q̄ cosdroe tenuerat circūquaqꝫ perlustrās ad sedē ipsius peruenit: eumqꝫ sedentē in throno repperit. Quē cū credere i chr̄ꝫ noluisset eraclius interfecit filiūqꝫ eius paruulum baptizari fecit: et lignū crucis qd̄ ipi⁹ abstulerat assumens hierosolymā proferauit. R. O crux gloriosa: o crux adoranda: o lignū ꝑciosū et admirabile signū. Per qd̄ et diabolus est vict⁹ et mūd⁹ chr̄i sanguie redēpt⁹. V. Mihi autē absit gl'iari nisi i cruce dn̄i nr̄i iesu chr̄i. Per. Lc. ix.

CUmqꝫ ꝑ portā quaꝫ domin⁹ itrauit quando ad passionē vēit ornamentis iperialib⁹ decorat⁹ / eq̄ sedēs voluisset itrare: repente lapides porte descēdētes clauserūt se inuicē ꝛ fact⁹ est paries vn⁹. Cūqꝫ in altū mirantes respicerēt / viderūt signum crucis in celo flāmeo fulgētē. Tūc impator depositis iperialibus insignijs crucē dn̄i i manu suscipiens ꝓperat ad portā vsqꝫ ꝓgrediens. Mox illo humilit' appropiquāte duricia lapidū celeste ꝑsensit imperiū: statiqꝫ porta se subrigēs liberum intrantib⁹ patefecit ingressum. R. Per tuam crucem sal

tia nos chr̄e redēptor: qui mortē nr̄am moriēdo destruxisti. Et vitā resurgēdo reparasti. ℣. Miserere nobis iesu benigne: q̄ passus es clementer pro nobis. Et. Gl'ia. Et. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dominus regnauit a ligno. sine alleluia. In laud. an. O magnū pietatis opus / mors mortua tūc est / q̄n in ligno mortua vita fuit. ps. Dn̄s re. an. Ecce crucē dn̄i fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid all'a. ps. Jubilate. an. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. ps. Deus deus. an. Sup oia ligna cedrorum tu sola excelsior: in q̄ vita mūdi pepēdit: in q̄ chr̄s triūphauit: et mors mortē supauit ieternū. ps. Bn̄d. an. Crux bn̄dicta nitet dn̄s qua carne pependit: atq; cruore suo vulnera nostra lauit. ps. Laud. cap. Michi autē. Hymnus.

Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis / nulla sylua talem profert frōde flore germine: dulce lignum / dulces clauos dulce pondus sustinens. Sola digna tu fuisti ferre p̄ciū seculi / atq; portū preparare nauta mundo naufrago: quē sacer cruor pfūdit / fusus agni corpe. Gl'ia z honor. ℣. Dīs terra ado. an. O crux bn̄dicta q̄ in te pepēdit saluator mūdi: et in te triūphauit rex āgelorum. et oī sine all'a. ps. Bn̄d. Oro. Deus q̄ vnigeniti. Mēo. solen. fiat. de mar. cū orone vt̄ ad ves. Deinde de sctā maria fiat etiā solennis mēo. cum vna an̄. de noc. histo. nat. q̄ erit alia ab an̄. prius dicta ad ves. de sctā maria: ac etiā ab an̄. posterius dicēda ad mat. de sctā ma. scd̄m ordinē noct. Sed si do. sit / dī an̄. sicut in die nat. ei. sup psal. Bn̄d. sicut in do. p̄notat: de do. fiat sub silen. mēo. z de trini. cū in do. hoc fes. ptige. an̄ mēo. de marty. Et cantet tunc mis. do. in ca. p. vt oportet. Ad. i. an. O magnū. ps. Deus in no. an. Gras. ps. Quicūq;. ℟. Jesu chr̄e. cū all'a. Ad. iii. an. Ecce crucē. ps. Legē ponē. cap. Michi autem. ℟. Hoc signū crucis erit in celo. cum all'a. ℣. Cum dn̄s ad iudicādum venerit. ℣. Dicite in nationib9. Or. Deus q̄ vnigeniti.

Ad.vi.ān. O crux. ps. De
fecit in salu. Capitulum.
i.cor. i.c. Verbū enim crucis per-
euntib⁹ stultitia est:
his autem qui salui fiūt/
id est nobis: virt⁹ dei est.
℟. Dicite in nationibus.
Allā allā. ℣. Quia dn̄s re
gnauit a ligno Allā allā.
℣. Adoramus te chr̄e. or.
Deus qui vnigeniti. Ad
nonam ān. Crux bn̄dicta
ps. Mirabilia. Capitulū.
i.cor. i.d. Nos autē predicam⁹
chr̄m crucifixū: iude
is quidē scandalū: genti-
bus aūt stultitiā: ipsis au
tē vocatis iudeis atq; gre
cis chr̄m dei virtutem at
q; sapiētiā. ℟. Adoram⁹
te chr̄e et bn̄dicimus tibi.
Allā allā. ℣. [illegible] crucē.
℣. Ois terra. or. De⁹ qui
vni. Ad ii. ves. ān. O ma-
gnū. ps. fer. cp. Mihi aūt.
9. ℟. ℟. Per tuā crucem. hy⁹.
Crux fidelis. ℣. Ois terra
adoret te de⁹. ān. O crux
splendidior cūctis astris
mūdo celebris hominib⁹
multū amabilis sanctior
vniuersis: que sola fuisti
digna portare talētū mū
di: dulce lignū dulces cla-
uos/ dulcia ferēs ponde-
ra: salua presentem cater
uā in tuis hodie laudib⁹
congregatā. Sine allā. ps.
Magt. or. ptā. Meo. de s.
maria solen. fiat cum hac
ān. Natiuitas tua. ℣. Sā-
cta dei genitrix. or. Sup-
plicationem. Deinde fiat
solen. memo. de sancto ni-
chomede mar. cū hac ān.
Hic est vere martyr. ℣.
Gloria et honore. Oratio.
Adesto dn̄e pplō tuo
vt beati nichomedis
martyris tui merita pre-
clara suscipiēs: ad impe-
trandā miam tuam sem-
per ei⁹ patrocinijs adiu-
uemur. p. Ān si do. fuerit
fiat mēo. de scō nichome-
de sub silentio: cum mēo.
do. Ad cōpl. oīa fiat sicut
in festo scē trini. Uespere
de scā maria extra chorū
dicatur hoc modo. Super
psal. hec sola ān. Dei geni
trix. ps. Dixit do. et ceti ps
de sancta maria. Cp. Ego
quasi vi. ℟. Ad nutū. hy⁹. 6. ℟.
Aue maris stel. ℣. Sācta
dei ge. ān. Natiuitas. ps.
Mgt. or. Supplicationē.
Cōple. sitr extra chorū di-
cat sicut extra oct. cū hac
ān. sup ps. Btā mr. ¶ In
octa. nati. btē marie. Ad
matu. Inuitato. trip. hy⁹.
ān. ps. ℣. ⁊ tota reliqua hi-
sto. cantatur sicut in do-

infra octa. pnotat. Lectiones tn hoc modo dnr. Lec. i.

Notandum aut q ipsi progenitores xpi qui in genealogia eius ponuntur et annumerati sunt: no sine grandi mysterio ab euangelista assumunt maxime cu aplus dicat. Oia in figura contingebant illis. Lec. ii.

Et sicut huanam natiuitatem chri pcesserant tpe: ita q testimoniu illi dabat ex pfiguratioe. Na nullus eorum est q no noie aut actu incarnatione significet chri et ipsum esse demostret q in patriarchis pfiguratus et in pphetis pmissus: atq in aplis pdicatus est. Lec. iii.

Igit abraham interptat pr multaru gentiu: vel pr vides pplm. Que significat hoc noie nisi illum de q sibi ita pmissum est? In semine inqt tuo bndicent oes cognationes terre Et esaias ait. Si posuerit qs p pcto aiam sua: videbit seme logeuu/ et volunta s domini in manu eius dirigetur. Tu aut. Lec. iiii.

Idem etia ait. Tu iquit dne pr redeptor nr a sclo nome tuu: abraham nesciuit nos: et isrl ignorauit nos. Quo aute abraham actu significauerit chrm/ testat illud qd dni precepto exiuit de terra sua/ et de cognatione sua: vt apd exteros locupletaretur: et esset in gete magna. Lec. v.

Hoc eni nuc cernimus veraciter ipletu: cu chrs relicta terra et cognatione iudeoruz prepollet: vt videmus in pplis gentiu. Isaac quoq q interptat risus vel gaudiu: significat illu de quo dixit ad pastores angelus. Annucio vobis gaudiuz magnum quod erit omni populo. Lec. vi.

Quo vero actibus suis isaac significet chrm logu est per totu enarrare: cu pene oes actus eius quos scriptura narrat couenniant mysterio ad chrm/ vt illud est, qd mactadus ipe ad ara portauerat ligna: sicut chrus passionis sue tepore cruce pprio gestauit in corpore. Tres vlti. lec. de expoe euagel. scdm luca vts in do. infra octa. legant ℣. Ora pro nobis. Ad lau. oes ae dnr. Post matu. fiat memo. de sancto nichomede/ et de do. si occ. in do. contigerint. Ad prima et ad alias horas oia fiant sicut infra octa.

Ad scdas vespas oia fiãt sicut in prima die: pͥter ℞. quod non dicetur: cũ hymno. Aue maris stel. Memo. de sancta editha virgine non martyr. Oro.

Deus qui fidelib⁹ tuis castitatis exẽpluz prebuisti: dũ de virgine filiũ tuuz dñm nostrũ nasci voluisti: scte edithe virginis tue pcibus nobis mẽtis et corporis tribue puritatẽ: p quã a te nobis ꝓmissã pcipiam⁹ felicitatẽ Per eũdem. Deinde fiat mẽo. de mart. euphemia cum sociis suis. Oratio.

Presta qs dñe pcibus nrĩs cuz exultatione ꝓuentũ: vt quorũ diẽ passionis annua deuotiõe recolim⁹: etiã fidei constantiã subseqmur. Per dñm.

¶ Sãcte edithe virginis ix. lec. ad matu. Lectio. i.

Interueniẽte sctõ vviltonie pontifice ethelvvaldo sũmo intercedente que fortis est vt mors chri dilectiõe regina vvilfridis venerabilis sancte edithe genitrix demũdiali regno / et thalamo virginali sancte dei genitricis vviltonie successit monasterio. Pro auro texta purpura induitur nigra tunica: et pro regali diademate fusco velatur flãmeolo. Tu. Lectio scda.

Que intantum profecit post habitum religionis vt magistra efficeret castitatis / ꝛ virgineo contubernio eiusdem monasterii mater preficeret. Nuc igitur transfertur eius filia editha de sancta radice: vt virgula thuris ꝛ oliua speciosa propagata. Nuc itaq chrĩanissimus rex edgarus pater sancte edithe aduenit cum principuz patrumq caterua populiq affluentia velut ad christi curiam / et diuina sponsalia. Triumphat ciuitas in aduentu regio: patrẽ patrie et pacis pͥcipem amplectendo. Tu autem dñe. Lectio tertia.

Hic etiam edgarus tanq̃ pignus daturus ad nuptias vel suas oblaturus primitias: accessit coram domio dat manus superno arbitrio: fit melchisedech deuotione cũ regno consulit faciem domini tali officio. Protenditur pauimento insigne pallium ad gradus autẽtici altaris summe dei genitricis

quasi ad thronū et pedes diuine maiestatis. Diuersa infundit opulētia tem poralis et eťna. Tres medie lec. fiant de marty. de cōi histo. pl'iorū martyrū cum v℣. et ℟. de iii. noct. nisi qn̄ hoc festum in. ii. feria tm̄ cōtigerit: tūc eum dñr ℣. et ℟. de p̄mo noct. pl'iorz mar. Tres vltie l'c. de p̄betate scē edithe legunt sine expōe euā. Lec. vii.

Rex coronulas aureas/armillas/anulos monilia/variarūq; rerū radiantia ornamēta virgini p̄posuit. Mater vero nigrū scrimoniale velum psalteriū et calicē cū patena dñice passionis ide sub iūgit. Orant oēs in com muni/vt prescī⁹ oīm deus ostēdere digneť: quam vitā indocilis etas electione libera sortieť. Lec. viii.

Uirgo sacra de medio splendētiū colorz solū velū et sctītatis pignora suscipiēs cetera seculi virginib⁹ intacta reliq̄t. Tunc rex cum sorore de cōiuge facta in cōuentu angelorum et hoim paruulo xp̄o paruu'ā suā desponsauit: vnde se dñicos soceros factos eē ɔgaudebāt. Lc. ix.

Collecta itaq; in ecclesie gremiū in virginale collegium a deo tota vita eius erat charitas benignitas ac hylaritas redolens in omnes: vt nichil aliud q̄ paradisus delectabilis / q̄ odor agri pleni/cui benedixit dñs esse merito videretur. Post matu. nat mēo. de marty. Oro vi. Hac die erunt ves. de sancta editha: et mēo. de scō lāberto ep̄o et mart. Cetera de cōi vni⁹ vgīs nō mart.

¶ Si aliqd festū. ix. lec. in aliqua feria quatuor temporū cōtigerit: totū seruitiū fiat de festo. Sed post missam de festo/ fiat mis. de ieiunio: vtraq; ad p̄cipale altare. Si vero aliquod festū. iii. lecť. in aliqua fe. predictorū quatuor tpm septēbris acciderit: fiat mať. de fes. cū noc. et missa de ieiu. cuz mēo. de festo ad missam ð ieiu. nisi hist. Peto dñe. p̄ ebď. cātāda sit tūc enī nō dicatur de. f. iii. lec. sed de fer. matu. fiant/ vt percanteť histo. et fes. iii. l'c. oīno pretermittať ad seruī. de die et cetera. ¶ Sancti lamberti epī et marty. Capim. Omnis pontifex. Oratio.

Sancti lamberti martyris tui atq pontificis domine q̄s nos tibi cōmēdet oratio: et sicut hūc diem eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsius semꝑ muniamur suffragio. Per. Ad mat. Inuit. hymn9. tres lect. Lectio. j.

Gloriosus vir dei lambert9 sumpto epatu in timore domini perfect9 erat: et quotidie in oībus operibus bonis augebat. Cū igit ꝓ custodia greg; sui multa supplicia tolerasset: insurrexerūt cōtra eū duo pessimi viri / q̄ secular potentia tumētes: res sue ecclesie iniuste inuaserunt. Lectio scđa.

Quoꝝ eorū insolētiā nullus sedare posset: amici pōtificis ira repleti ignorante viro dei / eosdē crudeliter interfecerūt. Erat autem eis quidā consanguineus noīe dodo: opib9 plenus / ac superbia tumidus: qui necē predictorū in ipso sancto dei vlcisci animū apposuit. Lectio. iii.

Hic igitur collecta multitudine armatoꝝ: dū vir sanctus in quadā dyocesis sue sede moraretur / et matutinale officiū noctu cū fr̄ib9 ꝑsoluisset: affuit armatus / q̄ clausas fores cōfrigēs suꝑ sctm̄ viꝝ vbi orabat irruit. Sctūs igit lambert9 letali mox ictu iaculat9 / btīs meritis ditatum celo reddidit spm̄.

Cetera oīa de cōi vni9 mar. et pōti. Qn̄ vo dies do. in crastī. s. lāberti cōtige. tūc in ipsa do. erunt ves. de. s. ma. cū pleno sui. in crast.

¶ Scti mathei aplí ꝛ euāgeliste du p̄. fes. Ad p̄mas ves. a. Placētes deo facti dilecti: qm̄ gr̄a et mia est in sctōs ei9: et respectus ī electos illi9. p̄i fer. Caplm.

Similitudo vult9 q̄tuor animaliū: facies hoīs: ꝛ facies leonis a dextris ipsorū quatuor: facies autem bouis a sinistr; ipsorum quatuor: et facies aquile desuper ipsorū quatuor. Rꝫ Quatuor animalia ibant. Hymn9.

Matthee scte bino pollens munere / sedulis chr̄m īterpella questibus: vt nos in mundi gubernet turbinib9 / ne post etern9 sorbeat interitus. Annue chr̄e. V9. In oēm terrā. an. Ecce ego iohēs vidi ostiū aptū in celo: et ecce sedes posita erat in

eo/et in medio sedis et in circuitu ei⁹ quatuor aialia plena oculis ante ⁊ retro: et dabāt gloriā et honorem et benedictionem sedenti super thronum viuenti in secula seculorum. ps. Magnificat. Oratio.

DA nobis q̄s oṗs de⁹: vt beati mathei apostoli tui ⁊ euāgeliste quā ꝑuenim⁹ btā solēnitas: et deuotionez nobis augeat et salutē. p. Mēo. fiat de scto laudo xp̄o ⁊ cfes. Or.

PResta q̄s oṗs deus: vt q̄ btī laudi confessoris tui atq; pōtificis solēnia agimus: eius intercessione eternam btitudinē cōseq̄mur. p. Ad cple. oīa fiāt sicut in fes. sancte tri. Ad mat. Inuit. Regē euāgelistar dn̄m. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy⁹. Matthee scte. In i. noc. a.

Luce. 9.a. Conuocatis iesus duodecim aplīs misit illos predicare regnum dei: egressi autē euangelizabant ⁊ curabant vbiq;. ps. Celi

Luce. 10.a. eñ. a. Mittēs dn̄s et alios ad predicandū dicebat illis: messis q̄dē mlta: operarij aūt pauci. ps. Bn̄dicam. a. Jesu chrī dn̄i gr̄a credētib⁹ pplīs doctores ⁊ euāgeliste sunt ī mysterium fidei missi. ps. Eructauit. v. In oēm. Lect. i.

ERant duo magi zaroes et arphaxat in ethyopia: q̄ se deos esse dicebant: ⁊ credebat eis rex eglipp⁹ cū oī populo suo/ ita vt ex longinq̄s regionib⁹ ethiopie venirent: et adorarēt eos. Faciebant enī gress⁹ subito hoīm figi ⁊ imobiles stare q̄diu voluissēt. Uis⁹ hoīm ⁊ auditus a suo officio refrenabāt. Impabāt serpentib⁹: vt pcuterēt ⁊ ipsi scātādo curabāt. R. In visiōe dei

Eze. i.a. vidi: et ecce vēt⁹ turbinis vēiebat ab aq̄lone: nubesq; magna ⁊ ignis iuoluēs splēdorq; in circuitu ei⁹. Et ex medio eorum similitudo quatuor aīalium/ ⁊ aspectus hominis erat i eis. v⁹. De medio autem ei⁹ quasi species electri: hoc est de medio ignis Et ex medio eorū. Lectio ii.

Eze. i.c. CUrā ergo de⁹ hoīm gerēs cōtra hos magos misit dn̄s beatū mattheū aplm: q̄ eorū ꝑstigia cepit detegere Dēs em̄ q̄s illi figebāt: hic in noīe iesu christi soluebat. Quos illi ledebāt iste curabat/ in

firmos sanabat: demonesque fugabat. Et non solum
eos curabat quos illi le-
debãt: sed et oẽs q ad eũ fe
rebant ab infirmitatib' di-
uersis / atq; a demonibus
obsessos Suscepit aũt illũ
in domũ suã eunuch' ille
a philippo diacono bapti
zatus. R. Quatuor faci-
Eze. es vni erãt: et quatuor pẽ-
i.b. ne vni: pedes eorũ pedes
recti: planta pedis eoruz
vt vituli. Et scintille qua-
si aspectus eris candẽtis
V. Sub pẽnis eorum ma-
nus hominis in quatuor
partibus. Et. Lect. iii.

IN diebus illis mortu'
est filius eglippi: quẽ
cũ magi suscitare nõ pos-
sent / vocat' est apl's. In-
gressusq; ad defunctũ ex
pãdit man' suas ad celũ
inuocato chri noie / apphẽ-
dẽsq; manũ defũcti eũ su-
scitauit. Q.d vides rex cre
dẽs i dñm baptizat' ẽ cũ
vxore sua et filia ephige-
nia: q virginitatẽ suã deo
Eze. dedicauit. R. iii. Similitudo
i.c. vult' aĩaliũ facies hois: et
facies leonis a dextris ip
sorũ quatuor: facies vero
vituli a sinistris ipsorum
quatuor facies aũt aqui-
le desuper ipsorũ qtuor. Et

facies et pẽne extẽte desu-
per erãt. V. Due pẽne sin-
gulorũ iũgebant: et due te-
gebãt eorũ corpa. Et. Gl'a.
Et. In.ii.noc.ã. Sapiẽtiã
diuini euãgelij eruperũt
abissi: et annũciantes fe-
cũdati rore celesti mũdo
intonãt. P. Dẽs gẽ. An. La
bia eorũ salutarẽ dissemi
nauerũt sciẽtiã: opus san
ctum dignũ benedictione
plenũ fecerũt ministeriuz
sibi traditũ deuote imple-
uerũt. Ps. Exaudi de' de-
preca. An. Elegit eos ex oĩ
carne: et dedit illis prece-
pta et legẽ vite et discipli-
ne. Ps. Exaudi de' ora. V.
Constitues eos. Lect. iiii.

BAptizato igit omni po
pulo / cõstruxit rex ec-
clesiam: in qua sedit btũs
matthe' annis viginti tri
bus. Ordinauitq; epos et
pbros: et ceteros sacri or-
dis mistros. Mortuo vo
rege / regnauit hyrtacus
pro eo qui cepit agere cũ
apostolo / vt ephigeniam
suo copularet coniugio.
Cui apostolus. Iube in-
quit conuenire eam cum
populo: et audias qũta bo-
na loquat de bono coniu-
gio: qm satis deo accepta
sunt cõiugia scta. R. Fa-

Eze. cies et pēnas per quatu=
i.c. or partes habebāt. Ince=
dētes nō reuertebant: sed
vnūquodqz ibat ante faci
em suam. ℣. Pedes eorū
pedes recti: planta pedis
vt plāta vituli. Ince. ℟. v.

Congregato igit populo simul cuz ephygenia: cuz apl's multa de bono cōiugio diceret / adiecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit: viu⁹ tradatur incē diis. Tu ergo rex ephigeniā chr̄o dedicatā / et regis celestis sponsā quō tu poteris copulare matrimo=
Eze. nio? ℣. Similitudo aspe=
i.d. ctus aīaliū vt carbonum ignis ardentium: et velut aspectus lampadax. Ubi erat spūs spēr⁹ illuc gradiebant cū ābularent. ℣. Et vnūquodqz eorū ibat ante faciē suā. Ubi. ℟. vi.

Irat⁹ hyrtac⁹ hoc audiēs abscessit. Cumqz celebrata ab aplo missa / vnusqsqz ad ppa remeasset: apl'us iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dn̄i ab eo confectum ibi consūmaret martyriū. Missus est igit ab hyrtaco spiculator / qui apostolū expāsis manib⁹ orantē ictu gladij a tergo punxit et sic martyrē fecit. Quo audito / discipuli btī apl'i martyriū ei⁹ cum gaudio celebrarūt: et pax famule chr̄i ephigenie et vniuerse eccl'ie hyrtaco mortuo cō firmata est. ℣. Quatuor
aīalia ibāt et reuertebantur in similitudinē fulguris chorusčātis: et erat in medio Splēdor ignis. Et de igne fulgur egrediens. ℣⁹. Erat autē quasi visio discurrēs i medio quatuor aīaliū. Splēdor. Glia. Et de. In .iii. noct. āi. Electi sunt i chr̄o ante mūdi cōstitutionē / vt essent sctī et immaculati i cōspectu dei i charitate. ps. Cōfitebimur. an. Sapentiā eox
narrāt oēs ppl'i: et laudē
eox pnūciat oīs eccl'ia sāctorū. ps. Dn̄s reg. ex. an. Spū intelligētie repleuit eos dn̄s: et ipsi tanqȝ ībres miserunt eloqa sapientie sue. ps. Dn̄s reg. irasc. ℣. Nimis honor. Se. matthei.

Illo tempore. Cum transiret iesus / vidit hominē sedētem in theloneo mattheū noīe: et ait illi. Seqre me. Etc. Omel. venera. bede pbri. ℟. vii.

Vidit saluator hominez

Margin notes (right column): Eze. i.d. (beside "Quatuor aīalia"); Eccl'i. 44. (beside "narrāt oēs ppl'i"); Mat. 9.a. (beside "Illo tempore")

non tam corporeo intuitu q̃ interne miseratiõis aspe ctib⁹: id est miseratus est eum pertinaci videlicet aio humanis tm̃ studijs dedi tũ: ⁊ tpalib⁹ lucris inhiã= tem: necdum euangelico
Eze. noie dignũ. ℟. Cũ aspice=
i.d. rem aialia apparuit rota vna iuxta ea: quatuor ha bens facies. Et vna simi= litudo ipsarũ quatuor. ℣. Aspect⁹ rotarũ ⁊ op⁹ earũ q̃si visio maris. Et. Le. viij.

Quod ob id vtiq3 sup na prouidentia fie= ri disposuit vt nullũ enor= mitas aut innumerositas suorũ scelerũ a sperãda ve nia reuocaret: cũ hũc tan tis mundi nexibus abso= lutũ tã celeste factũ cõspi= ceret: vt cõicato cũ ange= licis spiritibus vocabulo euangelista nominaret ⁊ esset mattheũ inquit no=
Eze. mine. ℟. iij. Statura erat
i.c. rotarũ ⁊ altitudo horribi= lis: totũq3 corpus plenũ oculis. Et aspectus earũ ⁊ opera quasi si sit rota in medio rote. ℣. Per qua= tuor partes ibant et non reuertebãtur cum ambu larent. Et aspe. Lectio. ix.

Mattheus hebraice / latine dicit donat⁹.

Quod profecto nomen il= li apte cõgruit: qui tantũ supne grẽ mun⁹ accepit. Uocabat̃ et leui: qđ inter= pretatur additus siue as= sumpt⁹. Qui per electionẽ assũpt⁹ est a dño: et addi= tus est ad numerũ grad⁹ apostolici. Uidit ergo do= minus publicanũ: ⁊ mise rando ait illi. Seq̃re me. Seq̃re autẽ dixit non tam incessu pedũ: q̃ executio= ne morũ. Et surgẽs / secu= tus est eum. ℟. Cum am
Eze. bularent aialia / ambula=
i.c. bãt ⁊ rote iuxta ea. Quo= cumq3 ibat spiritus Illuc pariter et rote eleuaban= tur sequẽtes eum. ℣. Cũ eleuarentur animalia de terra: eleuabantur ⁊ rote iuxta ea. Quocũq3. Gl'ia. Illuc. ℣. Dedisti heredi tatem. In laudibus aña.

Dilecti deo et hominib⁹ sancti euangeliste: qui or= nauerũt tẽpora xp̃i bono odore: vsq3 ad cõsumina= tionẽ vite. ps. Dñs regñ. aña. Dederunt in celebra= tionem operis sancti dec⁹ ideo memoria eorum est in benedictione in seculũ scl'i. ps. Jubilate deo. aña. Et omni carne laudaue= runt nomen sanctum dñi

vt āplificarēt nomen scti=
tatis. ps. De⁹ de⁹. an. Im
pleuit eos dñs spū sapiē=
tie ⁊ intellect⁹: iocundita=
tē et exultationē thesauri
zauit super eos. ps. Bene
dicite. an. Datū est opus
eoꝝ i veritate: ideo i terra
sua duplicia possidebūt:
et letitia sempiterna erit
eis in chro. ps. Laud. cp.
Silitudo. hy⁹. Exultet ce.
ꝟ. Annūciauerūt. an. In
medio ⁊ in circuitu sedis
dei quatuor aialia senas
alas habentia oculos vn=
diqꝫ plena: non cessant no
cte ac die dicere: sanctus/
sctūs/sctūs dñs de⁹ oīps:
qui erat/et qui est/et qui
ventur⁹ est. ps. Bñd⁹. Or.
Beati matthei aposto
li tui et euāgeliste do
mine pcib⁹ adiuuemur: vt
quod possibilitas nra nō
obtinet: eius nobis inter=
cessione donetur. p. Mēo.
de s. laudo epo ⁊ cfes. oro
vt s. Ad. i. an. Dilecti deo.
ps. De⁹ i no. an. Bras ps.
Quicunqꝫ. Ad. iii. an De=
derūt. ps Legē po. Cap.
Silitudo. R. et ꝟ. de cōi
apostoloꝝ ad oēs horas
dicunt. Ad. vi. an. Ex om=
Eze. ni. ps. Defecit. Cap.
i. d. Similitudo vult⁹ ani=
malium ⁊ aspectus eoꝝ
quasi carbonum ignis ar
dentium: et quasi aspect⁹
lampadarum. Ad. ix. an.
Datum est. ps. Mirabilia
testimonia. Capitulum.
Hec erat visio discur= Eze.
rens i medio anima i. d.
lium splendor ignis: et de
igne fulgur egrediens/et
animalia ibant ⁊ reuerte
bantur in similitudinem
fulguris choruscātis. Ad
ves. an. Iurauit. ps Dixit
dñs. et alie āc cū suis ps
de cōi apostoloꝝ. Cp. Si=
militudo. R. Cū ambula= 9. R.
rēt. hy⁹. Exultet ce. ꝟ. An=
nunciauerunt. an. Sapiē
tiam antiquorū exquisie=
rūt sancti euangeliste/et
prophetarū dictis narra=
tionem suam cōfirmaue=
runt. ps. Magt. Oratio.
Bti matthei. Memo. solē=
nis fiat de sancto mauri=
cio sociisqꝫ eius. Oratio.
Annue q̄s oīps deus
vt nos sctōꝝ mar=
tyrū tuorū mauricii/exu=
perii/cādidi/victoris/vi=
talis/innocentii/ac socio=
rum eorūdem letificet fe=
stiua solēnitas: vt quorū
suffragiis initimur nata=
litiis gloriemur. p. ℭ San
cti mauricii sociorūqꝫ ei⁹

martyrum. ix. lc. or. vt supra. Ad matutinas. Lc. i.
Diocletianus quondam romane reipublice princeps cum maximiano collega imperium tenuit: qui eundem maximianum in galliam persequi christianos destinauit. Cuius in adiutorium: legionem thebeorum ire precepit. Que legio sex milia sexcentos sexaginta et sex viros validos ꝛ armis instructos habebat qui omnes christiani erant. Lectio. ii.
Maximianus autem octodorum venit ibiqꝫ idolis sacrificaturus iussit omnem exercitum suum ad sacrificia conuenire. Quod cum ad noticiam thebee legionis peruenisset: octodorum preteriens ad locum cui agaunum nomen est: celeriter properauit. Tu autem. Lectio. iii.
Erant autem in eadem legione primicerius mauricius signifer exuperius / ꝛ candidus senator. Hi viri in rebus bellicis strenui erant et virtute nobiles sed fide nobiliores. Dictumqꝫ est eis cesarem iussisse omnes milites diis offerre libamina / et vt ipsi octodorum redirent. Lectio quarta.
Tunc hi qui legioni preerant responderunt se ad committenda sacrilegia octodorum nolle redire. Quod cum maximiano nunciatum fuisset ira repletus iussit decimum quemqꝫ funesta morte perire. Traduntur ergo neci: quos ordo reperit numerandi. Lectio. v.
Sanctus vero mauricius paululum a satellitibus regiis segregatus conuocata legione ait. Gratulor virtuti vestre commilitones mei quod amore religionis nullam vobis preceptum cesaris formidinem attulit. Gaudentibus quodammodo animis tradi ad necem gloriosam commilitones vestros vidistis. L. vi.
Milites igitur christi a sancto mauricio confortati: equali omnes animo vna voce cesari renunciant: dicentes Non inquias longius latitantes nos omnes christianos esse cognosce. Cum ergo hec cesari nunciata fuissent: precepit vt iterum decimum quemqꝫ trucidarent. Lectio septima.
Peraguntur igitur iussa crudelia: ꝛ reliqui vt octodorum veniant iubentur ad sacrificandum. Sanctus vero mauricius cesari

nunciauit / dicens. Mili-tes sumus imperator tui: sed tamē seruitutem libe ram cōfitemur deo a quo vite exordiū sumpsimus sequi in hoc imperatorē non possumus vt aucto rem nostrū negem⁹ deū. Christiani sum⁹ persequi christianos nō possum⁹. Insuperabiles huius le-gionis animos cognosce. Tela proiicimus: fide ca-tholicā pect⁹ est firmatū. Occide prosterne: reseca-das gladiis ceruices pre-bem⁹ intrepidi. Lectō. viij.

Cūq; verba legionis ce-sari nūciata essent ille q̄si nichil sceleris perpetra-tum fuisset: ire ꝓpe exer-citum iubet: ꝛ circundari legionē imperat / nullūq; de tanto sanctoꝝ exercitu relinq̄. Ois etas sine dis-cretione a carnificib⁹ peri mitur. Laniant ergo cor-pora sctōꝝ: ꝛ deuote deo aīe fideli mortis ꝓfessio-ne commēdantur. Sicq; interfecta est illa plane bea torum legio. Lectio. ix.

Peracta tādem cede: in-ter oēs sctōꝝ percussores ꝑda diuiditur sic: vt qui-cūq; legiōis illi⁹ militem iugulasset: iugulati spo-lijs vteretur. Hec aūt tm̄ de numero illoꝝ / ꝛ multi-tudine martyꝝ nobis cō-perta sunt noīa: scz mau-ricij / exuperij / cādidi / vi-ctoris / innocentij / atq; vi-talis. Cetera vero nobis incognita ī libro vite sūt scripta. Cetera de cōmu-ni plurimorum martyꝝ.

¶ Scte tecle virgi. iij. lec. cū noct. omnia fiāt de cō-mui⁹ vgi. nō mart. non di Te deū. qñ fest. scte tecle virgi. in sabbō. iiij. tēpoꝝ eueñ. fiāt matu. de sctā te-cla. ꝛ missa de iiij. eptib⁹.

¶ Scti firmini epi ꝛ mar. iij. lec. cū oratione de cō. Cetera omnia fiant de cō-mui⁹ marty. ꝛ pontifi. Ad matu. Inuit. simp. Lec. i.

Firminus vero cum esset decē ꝛ septē fe-re annoꝝ: literis ꝛ catho-lica doctrina instructus cepit religionis studio ꝓ-ficere. Nā ad ecclesiā ho-ris singulis inhianter in-tendēs laudes ꝛ honores deo ꝛ sctis ei⁹ reddere ꝓ-perabat assidue. Lectō. ij.

Cūq; ꝓficeret annos fe-re septē in religionis stu-dijs: ꝛ sapiētie gradibus ad virtutum culmina ꝓ-mineret: ꝛ honest⁹ pbr̄ in

senectutis sue tpe aggrauat⁹ esset: sepe dirigebat eos per vicos ⁊ suburbana ciuitatis vt ꝑdicationis verbo populū iā deo deuotum confirmaret/et ad xpiane religionis studium reuocaret. Lectō iij.

Considerās vero honestus gratiā spiritalem in eo esse dixerit eum ad honoratū Tholosane vrbis epm. q̄ eū in epat⁹ gradū ⁊ grām: imposit; manib⁹ consecrauit. Cōfessus est igit xpm in martyrio beatus firmin⁹ eps ⁊ martyrizat⁹ est i ciuitate ābianesiū: sub die decimo kalendas octobris. Cetera de cōi vnius marty. ⁊ pōti.

¶ Sctōꝝ mr. cypriani ⁊ iustine vgi. iij. lc. iuit. dn ꝑ. cū or. de cōi. Ad mat. l. i.

Cyprianus vero eps scrām iustinā virginē ꝓmouit i monasterio virginū abbatissam: ⁊ cōstituit matrem in monasterio virginum. Multos etiam cyprianus per verbū dei illuminabat ⁊ conuertebat augēs gregem xpo. Sanct⁹ vero cyprianus eps per eplas suas oēs vt paul⁹ apls cōsolabatur ac ꝯfirmabat ⁊ per

ciuitates singulas mltos cōuertebat de errore. L. ij.

Malignus aūt serpēs vt assolet / scilicet diabolus per suos impios homies eutholimio comiti orientis suggessit ꝙ cyprian⁹ eps doctor xpianorū ipse destruit gloriā deorū nostrorū / ⁊ omnē orientem seducit per magicas artes cum quadam virgine nomine iustina suadens dijs non immolare. Lc. iij.

Ducti sūt igit cyprian⁹ ⁊ iustina ad fluuiū q̄ vocat gall⁹/vt decollarētur. Theognitus vero quidā xpianus vidēs cyprianū qr ducit decollari: currēs osculatus est eum. Ferinus quidā regis cognatus hoc vidēs irat⁹ theognitum iussit decollari. Sicq; cyprian⁹ theognit⁹ et iustina martyrium cōsummauerunt. Cetera de cōi plior. mart. ¶ Sctōrū cosme et damiani fratrum marty. iij. lect. Oro.

Magnificet te dn̄e sanctorū martyrū tuorū cosme ⁊ damiani beata solennitas qua et illis glriam sempitnā / ⁊ opē nobis ieffabili tua ꝓuidētia ꝯtulisti. Ad ma. iiij. d. l. i.

Temporibus diocle-
tiani et maximiani
imperatorū: facta est per
secutio xpianorum in ciuita
te egea. Sedēs itaq; pcō-
sul lysias pro tribunali: si
bi cosmā et damianū ius-
sit p̄sentari. Cunq; sacrifi-
care nollent / iussit eos vin
ctos torq̄ri: et sic in mari
iactari. Sed statim ange
lus dn̄i affuit / qui vincu-
la eorum dirupit / ⁊ eiecit
eos de mari illesos. Lc. ij.
Audiens ista proconsul
furore cōmotus: iussit eos
in carcerē recipi. Sequen
ti autē die iussit eos pro-
duci ignēq; copiosum suc
cendi ⁊ in eū sctōs marty
res iactari. Ipsi vero i eo
steterunt illesi: ita vt nec
capillus eorum exustus
esset ab igne. Lectio iij.
Tunc iussit eos in equu
leū suspendi ⁊ torq̄ri: cru-
cifixosq; lapidari: sed an-
gel9 domini eos custodie-
bat illesos. Uidēs autem
proconsul q nichil eis no-
cere posset: turbatus vsq;
ad mortem / capita eoru3
amputari fecit. Et statim
carnifices accedentes gla
dio amputauerūt capita
eorum. Et sic in pace san-
ctas animas deo reddide
runt: suscipiētes victorie
palmam. R. Hec est vera
fraternitas. Cetera de cō-
muni plurimorum marty.
C Scti michaelis archan
geli. Ad vesp. sup pos an.
Excelsi regis filiū collau-
dant ciues celici: quē che
rubin ⁊ seraphin sanctus
proclamant seduli. Psal-
mi feriales. Capitulum.
Significauit de9 que apoc.
oportet fieri cito lo- i.a.
quēs per angelum suum
seruo suo iohanni: qui te-
stimoniū perhibuit verbo
dei / ⁊ testimoniū iesu chri
sti in his quecunq; vidit.
R. Te sctm̄ dn̄m in excel- 9. R.
sis. V. Cherubin. Hymn9.
Tibi christe splendor
patris vita virt9 cor
dium in conspectu ange-
lorum votis voce psalli-
mus alternantes concre-
pando / melos damus vo
cibus.
Collaudemus veneran
tes oēs celi milites s3 pre-
cipue primatem celestis
exercitus michaelē in vir
tute contererētem zabulon.
Quo custode procul pel-
le rex xpe pijssime om̄e ne-
phas inimici mūdo corde
⁊ corpore paradiso redde
tuo nos sola clementia.

Gloriã patri melodis p̄sonemus vocibus gloria ꝛ xp̄o canamus gloria paraclyto q̄ de⁹ trin⁹ et vn⁹ extat añ scl'a amẽ. ℣. In conspectu angelorũ psallã tibi de⁹ me⁹. ℟. Adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuũ ꝛ cõfitebor noĩ tuo. an. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret ioãnes archangelus michael tuba cecinit: ignosce dñe deus nr̃ q̄ apis librũ ꝛ soluis signacula ei⁹ al. Mḡt. or.

Ps. 134.

Apo. 5.b.

Deus qui miro ordine angelorum ministeria hoĩmq̧ dispensas: cõcede p̄piti⁹: vt q̄bus tibi ministrãtib⁹ i celo semper assistit / ab his in terra vita nr̃a muniat. Per. Exceat proces. ad altare eiusdem cantando. ℟. Fidelis sermo. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi ℟. Habens thuribulum aureũ in manu sua. Oro.

Apo. 8.a.

Beati michaelis archãgeli intercessione suffulti te dñe supplices dep̄camur vt quos honore prosequimur: contingamus ꝛ mẽte. p. In redeundo de. s. maria. Ad cõple. oĩa fiãt sicut i fest. sancte cri. Ad mat. inui. Cuncta agmina angelorũ adorãt regem celorum. Et inter eos egregius michael archangelus venite adoremus. ps. Venite. hy. Tibi christe. In primo noct. ana. Introibo in domum tuam dñe et adorabo ad templum sanctũ tuũ. ps. Verba. a. Stetit angelus iuxta aram tẽpli habens thuribulum aureũ in manu sua. ps. Dñe dominus noster. a. Ascẽdit fumus aromatum in conspectu domini de manu angeli. ps. In domino cõfido. ℣. Stetit angelus iuxta arã templi. Lectio prima.

Ps. 5.

Apo. 8.a.

Ibid.

Nouem esse angelorũ ordines testante sacro eloquio scimus. Angelos / archangelos / virtutes p̄tãtes p̄ncipat⁹ dñationes / thronos / cherubin ꝛ seraphin. Enumeratis nunc angelorũ choris eorũdẽ ministeria subtiliter exprimamus. Greca etenim lingua angeli nuncij vocãtur. ℟. Factũ est silẽtiũ in celo dũ cõmitteret bellũ dracho cum michaele archangelo. Et audita est vox milia miliuꝫ dicentiũ. Salus honor et virt⁹ oĩpotẽti deo. ℣. Milia miliũ ministrabãt ei

Apo. 12.

et decies milies centena milia assistebant ei. Salus honor. Lectio secunda.

Sciendum est q angelorum vocabulū nomen officii est non nature Nā illi sctī celestis pr̄ie/ semp q̄dē spūs sūt: sȝ tūc solū angeli vocanł cū per eos aliqua nunciant/sed qui minima nunciant angeli: qui vero summa nūciant archangeli vocātur

Apo. 8.a. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli habens thuribulū aureū in manu sua et data sunt ei incēsa multa. Et ascēdit fumus aromatū de manu angeli in conspectu dn̄i. ℣. Factum est silentium in celo et accepit angelus thuribulū et impleuit illud de igne altaris. Et ascen. Lect. iii.

Sȝ idcirco p̄uatis nominibus censenł vt signetur p̄ vocabula etiā in opatione quid valeant Non enim ideo propria noīa fortiunł ne eoꝝ persone sine nominibus sciri non possint in celo. Sed cū ad nos aliq̄d ministraturi aduenıūt apud nos etiā nomia a ministeriis trahunt. ℟. Hic est michael archāgelus p̄nceps militie āgelorum. Cuius honor p̄stat bn̄ficia pplorū. Et oratio perducit ad regna celorū. ℣. Archāgele chr̄i per grām quā meruisti te dep̄camur vt eripias nos a laqueo mortꝭ. Cuius. Glia. Et. In. ii. no. an. Michael archangele veni in adiutorium populo dei. ps. Dn̄e q̄s ha. an. Michael prepositus paradisi quē honorificāt angelorum ciues. ps. Exaltabo. an. Gl'iosus apparuisti in conspectu dn̄i ꝓpterea decorē induit te dn̄s. ps. Dēs gē. ℣. Ascēdit. Lc. iiii.

Michael quis vt de⁹. Gabriel autem fortitudo dei. Raphael vero dicił medicina dei. Et q̄a angeloꝝ noīa interpretādo pstrinximus: nunc superest vt ipā officiorū vocabula breuiter exequamur. Uirtutes em̄ vocantur illi spūs p̄ quos etiaȝ miracula frequēter fiunt Ptātes etiā vocātur hi q̄ hoc potentius ceteris in suo ordine perceperūt vt eoruȝ ditioni virtutes aduerse subiecte sint et refrenate: ne corda hominum tantū tētare valeāt quantum volunt. ℟. Uenit mi

chael archangelus cum multitudine angeloꝝ cui tradidit deus aīas sacto: rū. Ut ꝑducat eas ī para disū exaltatiōis. ℣. Data ē ptās archāgelo michae li sup aīas sctōꝝ. Ut. ℟. ℣.

PRincipatus etiā vo: cantur ꝙ ipsis bonis angeloꝝ spiritibus ꝑsunt et eis diuina mysteria ex plenda dispōnūt. Dn̄atio nes aūt vocātur ꝙ etiam ptātes ꝑncipatuū dissimi litudine alta trāscendunt Qui cū mira potentia ꝑ: eminēt: ꝓ eo ꝙ eis cetera agmia ad obediendū sub iecta sunt dn̄ationes vo: cant. ℟. In tp̄e illo cōsur: get michael qui stat ꝓ fi: liis vestris. Et veniet tem pus q̄le nō fuit ex eo ex ꝙ gētes esse ceperāt vsq̄ ad tēpus illud. ℣. In tp̄e illo saluabit meus ppl's oīs ꝙ inuētus fuerit script⁹ in libro vite. Et. Lectio sexta

Daň. 12.a.

THroni quoq̄ illa ag mina vocantur qui bus ad exercenda sua iu dicia semper deus presi: det: qui tāta deitatis gra: tia replentur/vt in eis do minus sedeat: et per eos sua iudicia decernat. Che rubin quoq̄ plenitudo sci entie dicitur. Et idcirco cherubin vocant quia tā to perfectiore sciētia ple: na sunt quanto claritatē dei vicinius contēplātur Seraphin vocātur agmi: na: que ex singulari pro: pinquitate cōditoris sui incomparabiliter ardent amore. Quoꝝ ꝑfecto flā: ma amor est. ℟. Fidelis sermo et oī acceptione di: gnus michael archange: lus qui pugnauit cū dia: bolo. Gratia dei ille victor in celis extitit. Et ille ho: stis antiqu⁹ pass⁹ est rui nā magnā. ℣. Gaudēt an: geli et exultant archāgeli et collaudant xp̄m regem virtutes celorū: q2 qui se: ducebat oēs gētes perē: ptus ē a michaele archan gelo. Gratia. Gl'ia. Et ille.

In iii. noc. aň. Cōcussū est mare ꝛ contremuit terra vbi archāgelus michael descēdebat de celo. ꝑ. Dn̄s regna. exul. aň. Data sunt ei incensa multa vt adole ret ea ante altare aureū: qd̄ est ante oculos dn̄i. ꝑs. Dn̄s reg. iras. aň. Laude: mus dominū quē laudāt angeli quem cherubin et seraphin sctūs sctūs san: ctus ꝓclamāt. ꝑs. Bn̄dic.

Apo. 8.a.

℣. In cōspectu angelorum.
Secundum Mattheum.

Mat. 18.a. In il. tp̄e. Accesserunt discipuli ad iesum dicētes. Quis putas maior est in regno celorū: Et aduocās iesus paruulū statuit eū i medio eorū. Et reliq.
Om. b. maximi epi. le. vij.

Si diligēter audistis euāgelicā lectionem: intelligere potestis que ministris dei reuerentia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicem humilitate se oporteat preuenire. Ait enim dn̄s percunctantibus discipulis: qs eorū in regno celorū maior esset futurus: statuto corā eis puero. Quicunq; humiliauerit se sicut paruulus iste: hic maior est in regno celorū. ℟.

Baru 6.a. In conspectu angelorum nolite timere vos enim in cordibus vestris adorate ꝛ timere dn̄z. Angelus enim eius vobiscū est. ℣. Can
p̄o. 32 tate ei canticum nouum bene psallite ei in vociferatione. Angelus. Le. viij.

Ex hoc intelligimus quod humilitate peruenitur ad regnum simplicitate penetratur ad celū quicunq; ergo cupit diuinitatis vestigia apprehēdere: humilitatis imasectetur. Quicunq; vult fratrem suum preuenire regnādo: prius illum preueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Honore inuicem preuenientes

℟. In conspectu angelorum psallam tibi: et adorabo ad templum sanctū tuum et confitebor nomini tuo domine. ℣. Deus meus es tu et confitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. Et. Lectio nona p̄. 137

Vincat ergo eum officiis vt possit vincere sanctitate. Si enim te nō leserit fratris obsequiū meret vt diligas. Quod si forsitā lesit: magis obsequiuz meret vt vincas. Nec enim nostre xp̄ianitatis sūma est vt amantibus vicissitudinē/ledētibus patientiā rependamus. Qui ergo fuerit patiētior ad iniuriā potētior cōstituetur in regno. Non enim ad imperiū peruenitur celorum superbia/diuitiis/prefectura: sed hūilitate/paupertate/lenitate. Arcta enim ꝛ angusta est via: que ducit ad regnū. Tā enim angusta est diuiti porta celestis: quam est camelo acus foramen exib

gnū. Un̄ ait dn̄s Facilius est camelum per foramē acus transire q̄ diuitem intrare in regnū celorum. ℟. Te sctm̄ dn̄m in excelsis laudāt oēs āgeli dicētes. Te decet laus et honor dn̄e. ℣. Cherubin quoq; et seraphin sctūs pclamant et oīs celitus ordo dicēs. Te. Glia. Laus. ℣. Ascēdit fumus. ℟. In cōspectu dn̄i. ¶ In laudi. a.
Apo. 12. Dū pliaret michael archāgel9 cū drachone audita est vox dicētiū sal9 deo
Ibid. nr̄o allā. ps. Dn̄s reg. a. Dū ɔmitteret bellū dracho cū michaele archangelo audita est vox milia milium dicentiū sal9 deo nr̄o. ps. Jubila. an. Archāgele michael cōstitui te principē sup oēs aīas suscipiēdas. ps. Deus deus. a. Angeli dn̄i dn̄m bn̄dicite in eter-
ps. 148. nū. ps. Bn̄9. an. Angeli archangeli throni et dn̄ationes/principatus et potestates virtutes celorum laudate dn̄m de celis allā. ps. Laudate dn̄m de celis. cp. Significauit. Hymn9.

Christe sctōrū decus angelorū rector humani generis / et auctor nobis eternum tribue benignus scandere celum.

Angelum pacis michael ad istam celitus mitti rogitamus aulam nobis vt crebro veniant et crescāt prospera cuncta.

Angelus fortis gabriel vt hostem pellat antiquū volitet ab alto sepius templum veniens ad istud visere nostrum.

Angelum nobis medicū salutis mitte de celis raphael vt oēs sanet egrotos pariterq; nostros dirigat actus.

Hinc dei nostri genitrix maria totus ꝛ nobis chorus angelorum: semper assistat simul ꝛ beata cōcio tota.

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati/ pariterq; sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. ℣. Laudate ps. 148.
dn̄m omnes angeli eius. ℟. Laudate eum oēs virtutes ei9. Ane allā. an. Fa Apo. 12.
ctū est silētium in celo cū dracho committeret bellum ꝛ michael pugnauit cum eo et fecit victoriam alleluia. ps. Bn̄dictus. orō. Deus qui miro. Ad pⁱma an. Dum preliaretur. ps. Deus in no. an. Gras. ps.

Quicūqȝ. ℟. Jesu xp̄e. ℣. alla. ℣. Qui sedes. Ad iii. ā. Dū cōmitteret. ps. Legē pone. cp̄. Significauit. ℟.
Apo. 8.a. Stetit angelus iuxta arā tēpli all'a all'a. ℣. Habens thuribulū aureū i manu sua. ℣s. Ascēdit fumus. oro vt supra. Ad sextam. aña. Archangele. ps. Defecit in sa. Capitulum.
Apo. 12.b. Factū est preliū in celo michael et angeli eius p̄liabāt cū drachone et dracho pugnabat ⁊ angeli ei⁹/et nō p̄ualuerunt neqȝ locus inuēt⁹ est eorū
Apo. 8.a. ampli⁹ i celo. ℟. Ascēdit fumus aromatum. All'a all'a. ℣. In conspectu dn̄i de manu angeli. ℣. In cōspectu angelorū. or. vt s. Ad nonā. añ. Angeli. ps. Mirabilia. Capitulum.
Apo. 12. Factum est silēcium in celo dum dracho cōmitteret bellum: et michael pugnauit cum eo ⁊
p̄.138. fecit victoriam. ℟. In cōspectu angelorū psallā tibi deus me⁹ All'a all'a. ℣. Adorabo ad tēplū sanctū tuū ⁊ cōfitebor noī tuo. ℣. Laudate dn̄z oēs angeli
ps. 148. eius. ℟. Laudate eū oēs vtutes eius. cū all'. Hac die erunt vesp. de s. hieronymo hoc modo. Ad vesp. sup psal. añ. Justū dedu. psi. fer. cp̄. Dedit dominus eulis cp. que in festo scti augustini āte festū decollationis scti ioānis bapt. ℟. Miles xp̄i. ℣y⁹. Iste cōfessor. ℣. Amauit. a. Cōfessor. ps. Magnificat. Oro.

Deus q̄ nobis p btm̄ hieronymū confessorem sacerdotēqȝ tuū scripture scte veritatē et mystica sacramēta reuelare dignat⁹ es: p̄sta q̄s: vt cuius natalicia colimus ei⁹ semp ⁊ erudiamur doctrinis et merit; adiuuemur Per. Mēo. de s. michaele solen. cū hac. ā. Michael/ gabriel/cherubin et seraphin q̄ non cessant clamare q̄tidie dicentes: dignus es dn̄e accipe gloriā. all'a ℣. Laud. dn̄m oēs angeli eius. or. De⁹ q̄ miro. Ad cōple. oīa fiāt sicut in festo sctē tri. Ubi vero dedicata est eccl'ia in honore scti michaelis archangeli: tūc erunt ves. de eo hoc modo. Ad vesp. de sancto michaele ā. Dum preliaretur. ps. fer. capm. Significauit deus. ℟. Fidelis sermo. ℣y⁹ Tibi xp̄e. ℣. Laud. dn̄m oēs angeli ei⁹

an Michael gabriel. vꝰ. ps Magt. oro Deus qui miro ordine. Mẽo. de sancto hieronymo sol. ℭ In festo. s. hieronymi pbri et confessoris atq doctoris. ix. lect. fiant duplex festũ. Ad matu. Inuit. Iustus florebit. ps. Uenite. Hy. Iste cõfessor. ãe ps. et vꝰ. de cõmuni vnius cõfessoris ꝛ pontificis. Lectio. i.

Hieronymꝰ vir in oppido stridõis quod a gothis euersum est dalmatie quondã pãnonieq confinium fuit: patre eusebio natus est. Ueste xpi puer rome suscepit ibiq literis grecis ac latinis a pmeuo eruditus est In arte quidez grammatica donatuz habuit preceptorem. In rhetorica vero victorinum oratorez. ℞. Euge serue. Lectio scda.

Postq em oẽ mũdanarũ literarũ studium adeptus est: pbatissimorum monachorum habituz facttũq imitatus est. Uoluptatẽ corpis perẽni frangens ieiunio. Post triennium quidẽ ex clericoruz monachorũq ordinibus pro perulantia / proq ingluuie discursantes ad effugandum ab vrbe hieronymũ qui vtrorumq eorum scribens vitia repre henderat: insidias parauerunt. ℞. Iustus germinabit. Lectio tertia.

Egressus igit romã ad orientem tendens ad gregorium constantinopolitane vrbis epm pfectus est. Ubi sanctarũ scripturarum studiis sufficienter eruditus: in syriã perrexit. Ad deserta inde loca letus pperauit: ꝛ post quadriẽnium inibi completũ bethleẽ prexit. ℞. Iurauit dñs. Cetera oia festa dicuntur per ordinẽ de cõi vnius confessoris et pontificis. Lectio. iiii.

Bethleem igit manẽs tm nobis in diuine scripture trãslatione pfecit: vt ad hebreoꝝ fontem pene non egeamus accedere. Lris nãq grecis latinis atq hebraicis sufficiẽter edoctus: oẽs veteris testamenti libros ex hebreo in latinum cõuertit. ℞. Lectio quinta.

Danielem quoq caldaico stilo locutum: ꝛ iob iustum arabico in romanã linguam mutauit. Psalterium quoq p ferias di-

stinxit: et vnicuiqз ferie no cturnum dedit. Euangelium mathei ex hebreo fecit esse romanum. Epistolas et euāgelia p anni circulū dicenda: et cetera ad officiū ptinentia: rationabiliter ordinauit. Lec. vi.

Nūq̄ hereticis pepercit Vñ cōtra celsū porphiriū et iulianū augustū aliosqз ꝯtra xp̄m latrātes magno sudabat īgenio. Quātus fuerit iste sctūs: ex testimonio sctī augustini ꝓbatur. Nā in libro primo contra errorē iuliani manichei sic ait. Nec sanctū hieronymū ꝯtennēdū arbitreris: qui ab oriente in occidentē ad instar solis resplenduit. Hic vero sanctus expletis octoginta octo annis in dn̄o requieuit. Tres vltime lec. legātur de expositione euāgelii. Secundum Mattheū

Mat. 5. b. In illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis. Vos estis sal terre: q̄ si sal euanuerit in quo salietur? Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis tractatibus. Lectio septima.

Predixerat dn̄s discipulos suos: pro sui nominis cōfessione persecutionem passuros. Et vt vos consolaret subiūxit dicēs. Vos estis sal terre. Ac si diceret. Illi persequētur vos sed nolite timere: quia sal terre vos eritis. Lec. viii.

Per sal autē celestis sapiētia designat. Sal autē per aquā et ardorē solis et flatū venti ex altera natura cōmutat in alterā. Sic qз apl'i et apl'ici viri per aquā baptismat et ardorē fidei et p flatū venti id est domū sp̄ūsctī ex terrena generatione in sp̄ualē sunt cōmutati. Lectio ix.

Salis natura hec est humores exsiccat/ fetorē aufert/ vermes procreare non sinit. Ita et celestis sapiā carnalium cogitationū et delectationū humores exsiccat/ male conuersationis fetorem aufert/ libidinose cogitatiōis vermes procreare nō sinit. Illum vermem extiguit de quo esaias ait. Vermis eorū nō moriet et ignis eorū nō extinguet. In lau. añ. Justum dedu. ℣. Dn̄s reg. et alie āe. q̄ sequunt cp̄. Dedit do. hy⁹. et ℣. de cōi vni ꝯfes. et pō. cū cp̄. sicut in festo. s. aug. Ad. b. vs. ā. Justū dedu. Sifet. cp̄. Dedit

dñs. ℟. Scte hieronyme
xp̄i ꝯf. Hy. Jesu re. ℣. Ju-
st⁹ ger. an. Iste ē. ps. Magr.
or. vtꝫ. Me. de. s. remigio
sociisqꝫ ei⁹ epis ꝛ ꝯfes. or.

Exaudi q̄s dñe ppl'm
tuū cū sctōꝝ confes-
soꝝ tuoꝝ remigii/germa-
ni/vedasti ꝛ bauonis epi
scopoꝝ tibi p̄ocinio sup-
plicantē: vt ꝛ tp̄alis vite
tribuas nos pace gaude-
re. ꝛ eternū reperire subsi
diū. p. Mē. de. s. meloro
marty. cū an. ꝛ ōro de cōi

¶ Sctōꝝ remigii/germa-
ni/vedasti ꝛ bauonis epi
scopoꝝ. ꝛ ꝯfessoꝝ. Ad ma-
tu: ix. lecc. tres vltime ℟.
de cōi pluri. cōfesso. et. iii.
med. lecc. de sancto melo-
ro de cōi vnius mar. ꝛ. iii.
vltime lec. de expositione
euāg. Sint lū. Et sic hant
ir. ℟. ꝛ cetera de cōi pluri.
ꝯfes. cū supradicta or. scꝫ
Exaudi q̄s dñe. Hac die
erunt vespe de sancto re-
migio sociisqꝫ eius. et me-
moria de sctō thoma her-
fordē. nō sarum. Oratio.

Deus qui ecclesiā tuā
beati pontificis tho
me angelica puritate et
virtutuꝫ gloria decorasti:
ꝯcede nobꝫ famulis tuis.
vt eius suffragantib⁹ me
ritis/angeloꝝum cum ip-
so mereamur agminib⁹
sociari. Per. Meoria de
sancto leodegario episco-
po et martyre. Oratio.

Deus qui hodierna
die beatuꝫ leodega
riū martyrē tuū atqꝫ pō-
tificē gl'ia et honore coro-
nasti: tribue nobis propi-
tius: vt q̄ gloriā non me-
remur: indulgētiā ipso in
teruenīente cōseq̄mur. p.

¶ Sācti thome herforde.
epi ꝛ cōfes. Nota ꝙ hoc fe
stū scti thome est fest. sy-
nodale: ideo dicentur hac
die tm. iii. lecc. de. s. leode-
gario cū inuit. simp. ꝛ cḣ.
Dis pontifex. et nichil di-
cetur de sancto thoma ex
tra dioc. herford. Ad ma-
tu. de sctō thoma. Lec. i.

Beatus thomas na-
tione anglicus. an-
gelicus homo iste de no-
bilibus parētib⁹ ꝛ catho-
licis originem trahens a
primeua etate moꝝū ho-
nestate preclarus. Sic in
studiis literarum sollici-
tus profecit: ꝙ tam in hu
manis scientiis q̄ꝫ in diui
nis honorem magisterii
est adeptus. Lectio scda.

Hic demum in ecclesia
herfordēsi pastor effect⁹

semp studuit de vtute in virtutem ingredi. Qui in virtutũ culmine positus in templo dei sic effulsit: vt merito dici posset presulum gemma. Jura vero ecclesie sue viriliter defendebat indutus iusticia vt lorica. Lectio tertia

Hic pontifex curã inopũ gerens in elemosynis cibor pãnorũq; et semp propriis ministrans manib9 In iustis opibus semp deuot9: corp9 macerabat ppriũ multo ieiunio Obitũ suũ sciens appropinquare: fratribus congregatis in vnum dixit dissolutionem sui corporis imminere. Sociis suis dans osculũ pacis emisit spiritũ.

Medie lc. de sancto leodegario mart. et ponti. Lc. i.

Beatus leodegari9 ex nobilissima francor pgenie exort9: i augustudunẽsi vrbe deo disponente pontifex effectus est. Quẽ ebroinus maior domus regie exosũ habuit qr nec ei adulabat vt ceteri/nec minas eius timuit Mortuo autẽ rege ebroinus plurib9 exosus pcib9 leodegarii liberat9 a morte / in monasterio tonsuratus est. Sz qr xpo militare non potuit: secularia arma arripiẽs totam qd passus fuit i leodegariũ vindicare disposuit. Lc. ii.

Cunq; hostilis ebroini exercit9 irrũpere festinaret: timẽs vir sanctus ne quid damni 9missus sibi grex pateretur: apertis claustris spõte se p omnibus obtulit inimicis: qui mox ab eius capite oculos eruerunt. Lectio. iii.

Post hec in custodia positus fame cruciatur et tamẽ incessanter grãs deo agebat. Qd cũ cognouisset ebroin9: labia ei9 secari fecit. Sed cum nec sic a grar actione cessaret: iussit eũ clã in abscondita siluarũ duci. et ibi decapitari. Quo facto a religiosis viris decẽter est sepultus

Tres vltie lect. de expost. euange. Nõ qdã pe. Cetera de cõi cũ predicta oratione. ¶ Scẽ fidis virginis et marty. iii. lec. cõm. Dñe deus meus. Oratio.

Deus q̃ presentẽ diem beate fidis virginis martyrio facis esse solennẽ: pñta eccl'ie tue: vt cui9 meritis gl'iatur: ei9 precibus adiuuetur. Per. Dñ

mem. inuit. simplex. lc. i.

SAncta fides agenen sium ciuitate fuit oriunda: nobilibusq parentibus procreata. Juuenis quidem etate tñe passionis sed sensu ⁊ ope senex apparuit pulchra facie sȝ pulchrior fide Hanc preses scelératissim⁹ noie dacianus ciuitatē pfatā ingressus suis aspectib⁹ iussit presentari. Lectio secunda.

Preses igitur ab illa interrogauit nomen: et cultum fidei sue. Uirgo respondit. Fides vocor. Preses dixit. Quis est cultus fidei tue? Sancta rñdit. Et ab exordio iuuētut⁹ mee christiana sum et domino iesu xpo deuotissima mēte deseruio. Lectio. iii.

Tunc preses ira accēsus iussit lectum ereum afferri et illā supimponi: ac subter ignem poni. Multi autē sancte fidis videntes constantiam: in xpm crediderunt. Postea vero ducta est btā fides vna cuȝ beato caprasio ac duob⁹ fratribus primo et feliciano qui pariter sub vna christi cōfessione decollati sūt De quorum passione pridie nonas octobris nos gaudere voluit chrs: cui est honor in scla. Tu aũt. Et cetera de cōi vmius virgi. ⁊ mart. ¶ Sanctorum marci/marcelli/et apulei martyrum nouem lectio. de communi plurimorum martyrum cum inuitatorio duplici. Oratio.

SAnctorum martyrum tuorum nos domine marci/marcelli/et apulei beata merita prosequantur: et tuo semper faciāt amore feruentes. Per d. Cetera de cōmuni plurimorum martyrum. ¶ Sancti dionysii sociorumq eius martyrum. Ad vesperas. ā. Sancti per fidem. ps. fer. cp. Justorum anime. ℟. Uir inclytus. Hy⁹. Sanctorum merit⁹. ℣. Letamini. an. Insignes preconiis alme tue nobilitatis consonant voces collaudantes vbo supplici psequamur aue inclyte martyr angelorum cōsors aplorum socius/ pphetarum ↄciuis ⁊ martyrum coheres: scte dionysi cum sociis tuis intercede p nostra omniumq salute. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui hodierna die beatum dionysium virtute constantie

In passione roborasti: q̄qꝫ
filii ad p̄dicādum gētibus
gloriā tuā rusticū et eleu
therium sociare dignatꝰ
es: tribue nobis q̄s ex eo
rum imitatione ꝓ amore
tuo prospera mūdi despi
cere / et nulla eius aduer
sa formidare. per. Ad ma
tutinū. Adoremus regē
magnū dn̄m. Qui in san
ctis suis semper est mira
bilis. ps. Uenite. hy. Sā
ctorum meritis. In p̄mo
noct. a. Sāctus dionysius
qui tradēte beato clemen
te beati petri apostoli suc
cessore verbi diuini semi
na gentibus eroganda su
sceperat. ps. Btūs vir. an.
Quo amplius gentilita
tis feruere cognouit erro
rem: illuc intrepidus ac
calore fidei armatꝰ acces
sit ac parisius dn̄o ducen
te peruenit. ps. Quare fre.
an. Nōveritus incredule
gētis expetere feritatem
quia virtutem suā prete
ritarum penarū recorda
tio roborabat. ps. In do.
cōfi. ℣. Letamini. Lect. i.
PReciosus domini di
onysius athleta post
passionē petri et pauli ro
mā veniēs: a beato [redacted]
clemente honorifice susce
ptus est. Qui dixit ei. In
tui sortē apl'atus oēm gal
liam suscipe / opusqꝫ fac
euangeliste: sociosqꝫ ei ad
hibens data oībꝰ pace di
misit eos a se. ℟. Post
passionem dn̄i in vniuer
sis gētibus p̄dicatio ꝓfu
tura successit: ita vt fide
crescente multi mererent
fieri cōfessores. Quos ca
tholica postmodum gau
det eccl'ia ꝓmeruisse mar
tyres. ℣. Qui cū iminere
suas cernerēt passiōes q̄
dn̄o iesu xp̄o docente didi
cerāt repleti sp̄ūs scti gr̄a
docuerūt. Quos. Lect. ii.
SAnctus igitur diony
sius quo amplius a
pud gallias feruere co
gnouit gentilitatis erro
rem: illuc intrepidus ⁊ fi
dei calore armatus acces
sit ⁊ parisius dn̄o ducēte
ꝑuenit. Ubi cū maximaꝫ
xp̄i gratiā in lucrādis po
pulis fuisset adeptꝰ: eccle
siā ꝯstruxit ⁊ officia cleri
corꝫ dn̄o seruientiū ibi con
stituit ꝓbatasqꝫ ꝑsōas ho
nore scōi ordinis amplia
uit. ℟. Gr̄as ago tibi dn̄e
q̄ infestātis inimici iacula
ꝓbatione fideliū tuorū
ꝑstitisti esse ⁊ nō vulnera
sꝫ talē tuis martyribꝰ tri

buis pro labore mercedem Ut nullū tuorū gaudeat fuisse hostis imbellem. V. Quinimmo perpetuū eis largiris triūphū vt ecclesie tue semper sint in exēplum. Ut. Lectio tertia.

Tantas per illū dñs dignabatur exercere virtutes: vt rebellium corda nō minus miraculis q̄ predicatione obtineret. Dirigitur a domiciano sisinni9 pfectus vt idolis dionysium sacrificare cōpelleret: aut securi percuteret. R. Btissim9 dionysius xpi martyr tradēte beato clemēte erogāda gētib9 semina diuia suscepit. Et quo āpli9 gentilitatis errorē feruere cognouit: Illuc intrepidus et calore fidei armat9 accessit. V. Et parisi9 dño ducente puenit nō verit9 incredule gētis experere feritatē. Et quo. Gloria. Illuc. In secundo nocturno. Añ. Ecclesiam illis que necdū in locis erat: et populus ille nouam construxit ac officia seruientium clericorū ex more constituit probatasq; personas honore secundi ordinis ampliauit. Ps. Dñe quis habitabit. Añ. Cinctus ergo fide et mia z aūpones paulatim sociabat deo q̄s diabolo subtrahebat. Ps. Cōfua. Añ. Miroq; modo inermi viro non valebat plebs armata resistere. Ps. Domini est terra. V. Exultent iusti in cōspectu dei. R. iiii.

Tunc sctūs dionysi9 capit et cum sanctis rustico et eleutherio corā pfecto sistit. Cui pfectus ait. Tu es ne ille senex: q̄ deorū culturas euacuas? Cui sanct9 dionysius ait. Senex quidē sum corpore: sed feruore fidei et salutari confessione domini mei iesu christi mareo sēper nouus: et nouos ei filios gignere non cesso. Tu autem. R. Tantas per illum domin9 dignabatur exercere virtutes Ut rebellium corda nō minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. V. In quo lux celestis grē ineffabilit radiabat. Ut quos. Le. v.

Prefect9 dixit ad beatum dionysium. Dic cuius numinis te profiteris esse cultorem? Tūc hi tres q̄si ex vno ore responderunt. In hoc inquiunt manifestum est nos esse

verissimos xpianos cum corde credam⁹/ore confiteamur/ꝛ opere pio colamus patrē ꝛ filium ꝛ spiritū sanctū trinū ꝛ vnum deū ac dn̄m. R. Dum sacrum mysteriū scūs dionysius celebraret in carcere: apparuit ei domin⁹ iesus xp̄s cū multitudine angelorū. Dansq; illi sancta dixit: accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cum patre meo. V. Mecū enim est maxima merces tua ꝛ his q̄ audierūt te salus ī regno meo. Dansq; illi sancta. R. vi.

Iratus vero prefect⁹ iussit eos variis tormentis affici. Et cum nec sic a laude xp̄i cessarent: in carcerē eos recludi fecit. Ubi cum beatus dionysius sacrū mysterium celebraret: hora qua frangebatur panis sanctus: lux tanta resplenduit sup eū/vt oēs q̄ aderāt mirarentur. R. Mecū est maxima merces tua. ꝛ his q̄ audierūt te sal⁹ in regno meo. Nūc facies fortit: et erit nomē tuū ī laude. V⁹. Dilectio ꝛ bēignitas quā habes semper: et pro quibuscunq; petieris impetrabis. Nunc. Gloria. Ex. In iii noc. an. Tātas per illum dn̄s dignabatur exercere virtutes: vt rebellium corda nō minus miraculis q̄ predicationib⁹ obtineret. Ps. Exultate iusti. A. Dū sacrū mysteriū beat⁹ dionysius celebraret ī carcere: apparuit ei cū multitudine angelorū dn̄s iesus xp̄s. Ps. Benedicam. An. Dansq; illi sancta dixit: accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cū patre meo. Ps. Deus venerunt. V⁹. Justorū anime. Lectio. vii.

In predicta autē luce veniēs dn̄s iesus xp̄s accepit panem sanctum/ ꝛ dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cum patre meo qm̄ mecū est maxima merces tua/ꝛ his q̄ audierunt te salus in regno meo. Nūc facies fortiter: ꝛ erit nomē tuum in laude. Dilectio ꝛ benignitas quam habes semper ꝛ ꝓ quibuscunq; petieris impetrabis. R. Adest nāq; beati dionysii sacratissima dies in qua triumphans agonem expleuit. Et coronam victorie acci

pere meruit de manu dñi
℣. Quē dñs post aposto-
los sic honorauit vt oēm
galliā ei⁹ apostolatu insi-
gniret: q̄ꝗ eā suo sangui-
ne consecrauit. Et. ℟. vii.
Post hec adducti sūt
btī martyres ad pre
sentiā p̄fecti. Qui cum sa-
crificare nollēt ducti sunt
ad locum decollationis.
Ubi cū genib⁹ flexis ora-
tionē fudissēt: ꝓtēsis cer-
uicibus vno eodemq; mo
mēto decollati sunt. Red-
dētesq; terre corpora: bea
tas aīas celo intulerunt.
℟. Uir inclyt⁹ dionysius
martyr dñi p̄ciosus / suc-
cēsus igne diuini amoris
constanter sustinuit sup-
plicia passionis. Et p̄ im-
manitatē tormētoꝝ pue-
nit ad societatē angeloꝝ.
℣. Cuius intercessio no-
bis obtineat veniā q̄ per
tormenta passionis eter-
nam meruit palmā ꝛ sem
piternā coronā. Et. Le. ix.
Quoꝝ etiā capitibus ab
scissis lingue dñm fatebā-
tur. Ad declarāda quoq;
martyris dionysii merita
sanctum cadauer se ere-
xit ꝛ caput proprium bra
chiis pendulis cepit ve-
ctitare / et ad locum vbi
nunc iacet portauit. ℟. ix.
Beatus dionysius rusti-
cus et eleutherius in hac
ergo fidei constantia per
manētes. Reddentes ter
re corpa Beatas animas
celo cū gaudio intulerūt.
℣. Beatorum anime san-
ctorum dionysii / rustici / ꝛ
eleutherii / relictis glebis
secuti sūt saluatorē. Red-
dentes. Gloria. Beatas.
℣. Justi aūt in perpetuū.
In lau. an. Hi sancti viri
a beati dionysii nunq̄ su-
stinuerunt abesse presen-
tia: quos in vnū interro-
gatio percussoris inuenit
ps. Dñs regn̄. An. In hac
ergo fidei cōstantia p̄ma
nētes reddētes terre cor-
pora beatas celo aīas in-
tulerunt. ps. Jubilate. an
Tali nāq; ad dñm merue
runt professione migrare
vt amputatis capitibus
adhuc putaretur lingua
palpitās dño cōfiteri. ps.
Deus de⁹ meus. An. Grā
nimium et deo nr̄o grata
societas: inter quos nec
primus alter potuit esse
nec tertius: sed trinitatē
confitentes: trino merue-
runt coronari martyrio.
ps. Bn̄dicite. an. Et facta
est comes multitudo ce-

lest. exercit⁹ ex animi corporis beati dionysii caput proprium deportãtis laudans deum et dicens gloria tibi dñe. ps. Laud. cp. Justorum anime. Hy⁹. Rex gloriose martyrum. V⁹. Mirabilis de⁹. an. Adest namq beati dionysii sacratissima dies i qua triũphans agonẽ expleuit et coronam victorie accipere meruit de manu dñi. p. Bñd⁹. oro. De⁹ q̃ hodier. Ad. i. an. Hi scti viri. ps. De⁹ in noie. Ad. iii. an. In hac. ps. Legẽ po. cp. R. et V. de cõi pluri. marty. ad oẽs hor. dñr. Ad. vi. an. Tali namq. ps. Defecit. Ad. ix. an Et facta est. ps. Mirabilia. Ad. ii. vesp. an. Hi sancti viri. ps. fer. Cap. Justorum aie. Hy⁹. Rex gloriose mar. V⁹. Mirabilis de⁹. An. O beate dionysi magna est fides tua intercede p nobis ad dñm deũ nostrũ: vt q̃ qualitate tibi sumus dissimiles sua gratia largiẽte faciat esse consortes. ps. Magt. oro. vts. Mẽo. de sctõ gereone sociisq eius marty. Oro.

Presta q̃s ops deus: vt sicut sctõrum martyrum tuorum gereonis/victoris/cassii/florentii/sociorumq eorum: nos natalitia celebrãda nõ deserunt ita iugit suffragia comitẽtur. p. ℂ Scti gereonis sociorumq eius mar. lec. cũ inuit. simp. ola fiant de cõi pluri. marty. cum predicta orone. Pra q̃s ops deus. ℂ Sancti nichasii sociorumq eius mar. Oro.

Deus qui sanctaz nobis huius diei solennitatem: in honore sctõrũ martyrum tuorum nichasii/quirini/et scuuiculi cõsecrasti: adesto familie tue precibus et dona/vt quorum festa celebramus: eorum merito et auxilio subleuemur. Per. Ad matu. iii. lec. cũ inuit. dup. Le. i.

Beat⁹ nichasius eps: et qrin⁹ pbr scuuiculusq diaconus q̃ a beato clemente cũ btõ dionysio ad p̃dicãdũ in gallias directi fuerant ad vrbẽ rothomagẽsiũ voto cõi pergere decreuerũt. Quibus sisinnius a domiciano ad delẽdũ nomẽ xpianitatis directus sic ait. Estis ne vos seductores pessimi: q̃ cũ sene illo quẽ parisius extinxi/ad euertendũ populũ venistis: Lectio. ii.

Tunc sic sanctus nichasius ait. Nō enī sum⁹ seductores: sed reductores hoim ad cognitionez creatoris sui. Sisinnius vo ait. Q.r ergo conuertitis populū: cōuertite vosmetipsos ad culturam deoꝝ nr̄oꝝ. Q.ꝺ si nolueritis: in conspectu oīm quos decepistis male subacti/peribitis de terra. Cui sancti martyres: quasi ex vno ore dixerūt. Ne putes hoim stultissime et sceleratissime nos minis tuis terreri. Quod enim minaris: diu est qꝺ optauimus. Lectō tertia.

Tunc sisinnius fecit eos decollari: et corpora eorū canib⁹ et auibus derelinqui. Succedente vero nocturno silentio/sancti apprehēsis ꝓpriis capitib⁹ peruenerūt ad fluuiū cui vocabulū est etta. Et trāsmeato vado/ qꝺ nunc vadū nichasij dicit/ redeuerūt in insula eiusdem fluminis amenissima/vbi ecclesia ad eorū honorē constructa est in possessione quondam pientie matrone eoꝝ monitis ad fidem cōuerse. Lcta de cōi plꝛiorum marty. ¶ Trāslatio sancti edvvardi regis et cōfes. dup. festū. Ad vesp. an. Amauit eū. ps. fer. cap. Justum dedu. ℟. Miles chri. hy⁹. Jste cōfessor. ℣. Amauit. an. Similabo. ps. Magnificat. Oratio.

Deus q̄ btm̄ edvvardum regem ⁊ confessorem tuū eternitatis gloria coronasti: fac nos q̄s ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare possim⁹ in celis. p. Tunc eat ꝓces. ad altare eius. cātādo. ℟. Scē edvvarde chri ꝯfes. ℣⁹. Ora ꝓ nobis. Oratio.

Deus qui vnigenitū filiū tuum dn̄m nr̄m iesum chr̄m glorioso regi edvvardo in forma visibili demonstrasti: tribue q̄s vt eius meritis ⁊ precib⁹ ad eternam ipsius domini nr̄i iesu chri visionē ꝑtingere mereamur. Qui tecum vi. Jn redeūdo de sancta maria. Ad cōplec. oīa fiant sicut in festo sancte trini. Ad matut. et ad oēs alias hor. oīa fiant sicut de vno cōfes. et abbate exceptis cap. Lectio. i.

Preciosⁱ athleta dn̄i ⁊ rex īsignis edvvardus ex antiq̄s anglorum regibus generosa carnis origine prodijt oriundus

Cui⁹ pater ethheldred⁹ extitit. Emma richardi ducis normannorũ filia mater fuit. Editus ergo puer egregius edvvardus: maxima parẽtum enutritus diligentia: et in etate tenera sancti spũs informatur disciplina. Lec. ii.

Verũ ingruente grandinosa danorũ tempestate ad auos suos in neustriã gloriosus puer traducit̃ ne tam immani ꝓcella seuientium/fluctuũ citius absorberet. Qua cessante a ducibus ꝛ pontificibus reduct⁹ in regno anglorũ chr̃s dñi cõsecrat̃. Lec. iii.

In die festiuitat; gl'iose penthecostes rex edvvardus in ecclesia beati petri apud vvestmonasterium existẽs: circa horã qua victima agni paschalis pcipit̃ a ppl'o/ꝓrupit ĩ risuz: ita vt oẽs mirarent̃ p circuitũ. Post peracta solennia: q̃sita a suis tãti risus causa. Rex inq̃t dacie cui svveyno erat vocubulum volens infinita classe anglie fines inuadere: cũ de scapha ad nauẽ pedẽ extẽderet/in mare demers⁹ mis̃abilit̃ expirauit Quo michi celitus ostenso / in hmõi gaudio tripudiauit mea intentio. Lec. iiii.

Erat etiam aliq̃n dictus rex ĩ eccl'ia predicta ante altare scẽ trinitatis: et cum eo deuot⁹ deo seru⁹ comes leofric⁹. Jn illa quoq; hora q̃ patri sacerdos immolat filium/vidit astare sup mẽsam dominicam eundem iesum christũ. Qui dextera regem benedicens extensa/suam vtrisq; manifestauit speciẽ: speciosus q; visibilem exhibuit maiestatem. Cunq; comes soli sibi visionem hãc ostensam credẽs loco se moueret: vt dño suo tanta gaudia cõmunicaret. Respiciens eum rex premonet vt ster quemadmodum stabat. Sta inquit sta: sustine et expecta. En quem vides video: ꝛ quẽ visibilit̃ cernis visibilẽ adoro. L. v.

Duo viri ex anglia hierosolymam ꝓfecti: obuium habuerunt seniorẽ lactei candoris reuerendiq; admodum vultus. Qui cũ ab eis didicisset cuius essent regionis incole / q̃s ve eorum rex esset: ait illis. Rogo vos fratres ad regẽ vr̃m reuertimini: eiq;

quod per vos mādauero nūciare. Ego sū iohēs apl's et euāgelista: q regē vrm propter castitatem diligo: quia eū proximū deo cognosco. Vice legationis (Lc. vi. mee ad ipm fungi vos postulo: que3 hmōi salutari cōuenit intersignio. Cumque ad celebritatem ecclesie cuiusdam dedicatiōis existere: vt sub nominis mei titulo dedicari debuisset/in peregrini specie eidem regi apparui: et pro sancti iohānis amore bñficiū elemosyne supplicaui. Qui ad vocē meā pietatis motus visceribus/regiū quē gestabat anulu3 de digito suo extraxit: michique munifica largitione consignauit. Lectio. vii.

Nunc igit ob amorē et deuotionē homis dei vsque hodie conseruaui: eique mutus remitto cū gloria: infra tēpus modicu3 dona reddituri gratiora. Nā ifra pñtis anni dimidiū imortali mecū vestietur sindōe: q gl'iosa carnis pfulget itegritate. Lc. viii.

Reuersique ad patriā prospero itiere legati apostolici/regem adeunt. Introductique in cubiculū/salutationem ex parte apostoli premittūt anullū porrigūt et quecūque sibi iniūcta fuerāt/p ordinē exponūt. Quibus auditis: rex sanctus vehementer exultās ait. Gratias inqt ago deo meo / et sancto eius apostolo: qui vos de tam longinqua peregrinatiōe reduxit ad patriā: et me ad palmam vocare dignatus est eternam. Lectio. ix.

Rex vero gl'iosus die3 sue vocatiōis expectabat deuotus: seque ita preparare satagebat ad exitū: vt valla ri psentia sctōrū mereret angelorū. Anno igit dñice incarnationis millesimo sexagesimoquinto/ in ipa nocte qua virgo puerpera sine dolore regem celorum intacta pgenuit aduersa corporis valitudie rex gl'iosus affligit. Et nonis ianuarij: diem clausit extremū: et secus altare bti petri apostoli suis dignā exequijs meruit sepulturā. Ad eius tūbā diuersa fiūt a chro ipo itercedēte miracl'a: et odoris eius suauitas/et fragrantia membra reddit inualida celesti medicamine solidata. ℣. Ora pro nobis. In lau. ch.

Iust⁹ cor suū. Ad .iii. cap. Iustum dedu. Ad .vi. Cp. Custodiuit eū. Ad .ix. cp. Sapiētia vēdi. Ad .ii. vesp. A. Iustū de. memor. pi fer. Cp. Iust⁹ cor suū. R. Sāncte N. chri ɔfes. Hy⁹. Iesu redē. V. Iust⁹ ger. A. Iste est qui ante. Or. De⁹ qui beatum. Mēo. de scō calixto [illegible] z marty. Orō.

DEus qui nos conspicis ex nostra īfirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericorditer per sancti calixti martyris tui atq; pontificis exempla restaura. P. ¶ Nota q̄ qn̄ fest. translationis sancti edvvardi in sab. cōtīge. tunc do. sequēs carebit vtrisq; vesp. ¶ Sancti calixti [redacted] z marty. Ad matu. iii. A. Inui. dup. Lc. i.

TEmporib⁹ maximiani et alexādri / facta est inquisitio in vrbe romana de chrīanis: vt cogerentur idolis īmolare. Tunc palmatius consul cum multitudine militū venit trans tyberim / vbi erāt multi chrīani cū beato calixto ~~papa~~: int̄ quos erat beatus calopodius presbiter senex. Ingressi vero decem milites cenaculū / subito ceci facti sunt dicētes. Accēdite luminaria: quia loc⁹ obscuratus est. Et ait calopodius. Deus qui videt oīa: ipse cecauit oculos vestros. Lc. ii.

PAlpantes igit̄ descēderunt de cenaculo ceca ti. Q̄d videns palmatius / timore perterritus fugiēs nunciauit hec alexandro. Currensq; palmatius ad beatū calixtū / cecidit ad pedes eius rogās eū: vt a cultura demonū eū liberaret. Quo baptizato cū omni domo sua alexāder hoc audiens: calopodiuz gladio feriri fecit: et calixtum incarcerari. Lc. iii.

ERat autē in eadē custodia miles q̄dā noīe priuatus: vlceribus et dolorib⁹ plenus Hic misit se ad pedes sancti calixti petens ab eo baptizari. Qui mox vt baptizatus est: ab omnibus vulnerib⁹ mūdatus est. Hoc audiēs alexāder fecit militē plūbatis deficere: et calixtum per fenestrā dom⁹ p̄cipitari: et ligato ad collū ei⁹ saxo / in puteū demergi iussit. Cuius corpus austeri⁹ pbr̄ noctu cum clericis de puteo eleuauit: et sepelluit i

cymiterio calopodii via aurelia/ pridie idus octobris. Lect. de cõi vni⁹ mr. et põ. cũ oõe supradict. ¶ Scti vulfrãni epi et ꝯf. ix. l. fiãt oĩa de cõi vni⁹ ꝯfes. et põ. etiã cum oratione de cõi scilz Da q̃s ops de⁹. ¶ Scti michaelis in mõte tuba. Ad vesp. super ps. an. Excelsi regis. ps. fer. Cap. Significauit. ℟. Archangeli michaelis interuẽtione suffulti/ te dñe deprecamur. Ut quos honore ꝓsequimur Cõtingam⁹ et mente. ℣⁹. Perpetuũ nobis dñe tue miserationis p̃sta subsidiũ: qb⁹ et angelica p̃stitisti suffragia non deesse. Ut. Gl'ia. Cõ. hy⁹. ℣. et An. sup psal. Mag. cũ orone sicut in alio festo. Mẽo. de scõ vvlfranno. Oro vt s. Ad matu. ix. lc. fiant. tota cantet histor. sicut in alio festo preter. ix. ℟. q̃d erit Archãgeli micha. Lect. i.

Postq̃ gens francorũ chr̃i gratia insignita lõge lateq; vndiq; per ꝓuincias superborum colla perdomuisset. Michael archangelus paradisi prepositus: qui pri⁹ ostẽderat se velle venerari in monte gargano/ multis i dicijs ostẽdit qualiter debet honorari in loco hoc q̃ tumba ab incolis vocat. Tu aũt dñe. Lectio scda.

Hic vero loc⁹ olim opacissima sylua claudebat: sz postea eã flumie oceani vndiq; circundante in arene formã est redact⁹. Sed et mare recessu suo deuotis popl'is bis in die iter p̃bet limina petentib⁹ archãgeli michaelis. Lect. iij.

Iam videndũ est qualit̃ idem locus ãgelica reuelatione dedicat⁹ est. Post q̃ deo amabilis p̃fati loci eps authbert⁹ bis fuisset ammonit⁹ in somnis: vt in dicti sũmitate loci/ edẽ in honore scti michaelis ꝯstrueret: cõtigit thaurum cuiusdam a fure ibi ad tẽpus abscondi. Tertio ãmonit⁹ est eps asperius vt eo loco edem construeret/ q̃ thaurus erat obscõse ligatus. Lect. iiij.

Cumq; de loci req̃reret ãplitudine et q̃titate: r̃nsũ accepit in sõnis edificationis eum debere statuere modũ quem videret iuuencũ pedibus ĩcircuitu ptriuisse iussum q; est vt suo dño restituere retur thaurus. Lectio. v.

Eps vero de visione cer tus pdictū locū ingressus eū purgari fecit et planari. In cui9 medio due pre eminebāt rupes: quas cū mltorū opantiū nō possēt remouere man9: vir qdaz noie hayno celitus admonit9 cū duodecī filiis suis dictū locū adiuit: z sancti michaelis auxilio fretus molē tāte magnitudinis remouit: ita vt nullū pondus ibi esse videret. l. vi.

Cūqz eps de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit sup verticē mōtis: vbi aūt fūdamēta collocāda erāt siccitas fuit. Dictūqz est epo Uade: z sicut signatū videris fundamēta iace.

Nunc eps gratias agēs deo fabricam in culmine mōtis in modū cripte rotundā centū vt estiat hoim capacez ad silitudinē illi9 in mōte gargano ɔstruxit. lc. viij.

Post hec monitu beati michaelis missi sūt nūcij ad montē garganū p pignorib9 bti michaelis deferendis. Qui ab epo loci et abbate venerabilit recepti / causam sui aduēt9 hūiliter exposuerūt. lc. ix.

Traduntur eis pignora pars videlicet rubei palliolo qd ipse btūs michael sup altare qd ipse manu ɔstruxerat posuit z pars marmoris sup quod stetit: cuius vestigia vsqz hodie superexstant dicto loco Authbertus vero eps dicta munera honorifice suscipiēs / opus consummauit: z officia duodecim clericoꝝ ibi cōstituit. Duas villas de episcopatu suo eis p sua tradidit sustentatiōe. Ad lau. oēs aīe dicunt. Ad. i. an. Dum preliaretur. ps. Deus in noie. an. Te iure. ps Quicūqz. R. Jesu chre. cū all'a. v. Qui sedes. Ad alias hor. oīa fiant sicut in alio fest. Ad ves. d. s. etheldreds. or.

Deus q es spons9 virginū / refrigeriū continentiū / z salus oim te diligētiū: concede ppitius vt qui beate virginis tue etheldrede translationis diē veneramur: ei9 patrociniis tue maiestatis clemētiam sentiamus. Per.

¶ Scrē etheldrede virgis non mart. ix. lc. oīa de cōi vni9 vgi. nō mr. cū pdicta or. ¶ Scti luce euāgeliste Ad. i. ves. an. Placentes.

pi lek. capm. Similitudo vultus. R. Quatuor ani malia. hy. Annue. V. In omnem. an Ecce ego. ps. Magt. an hec ola i fest. s. matthei apl'i τ euãg. Or.
Ntereueniat p nobis dñe q̄s sanctus tuus lucas euãgelista/qui crucis mortificationem iugiter in suo corpore pro tui nois honore portauit. p d.
Mẽo. de s. etheldreo. dei de de scto iusto mar. Oro.
Deus q̄ bto iusto talẽ fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosũ pro amore tuo subiret martyrium: concede ppitius: vt ipsi⁹ intercedentib⁹ meritis/ab oĩbus nos absoluas pctis. Per. Ad cõplet. ola fiant sicut in festo sctẽ trinitat. Ad matu. ic. lc. tota cantetur histor. sicut in festo sctĩ matth. apl'i τ euãg. cũ hym. de cõi vni⁹ apl'i. lc. i.
Gloriosissim⁹ euãgelista iesu christi lucas natione syrus: arte medicus: nichilomin⁹ discipulus apostolorum fuit: quorũ almificos actus prout vidit lucido disertoq; sermone prosecutus est in breui libello quem ad charissimum sibi etheophilũ scripsit: cuius quoq; libri pulchra inchoatio videt fore scilicet. Primum quidem sermonem feci de oĩb⁹ o theophile: que cepit iesus facere et docere. Lect. ij.
Deniq; paulum secutus egregiũ doctorẽ gẽtium/ vsq; ad triũphũ passionis eius: quẽ cum coapostolo suo petro rome exceperat indiuid⁹ comes peregrinationis ac tribulationis eius vbiq; constans permansit. Cui⁹ precipue pegrinatiõis τ sacre doctrine gesta cũ gestis aliorũ ãnectẽs apl'orũ librũ vnũ ad laudẽ nois chr'i ad memoriam ipsorum ac vniuersalis eccl'ie sctẽ stabilimentũ cõtexuit. Lect. iij.
Qui cũ eundem gl'iosissimum paulum doctorem gentiũ sequeret per plurimas terre marisq; tribulationes/digne ab eo huiusmodi testionio diligẽtie meruit laudari. Sic enĩ deo scribens corinthiis ait. Salutat vos lucas medicus charissimus me⁹ q̄ est in domino fidelis. Et tymotheo illustri viro scribens dixit. Lucas mecũ est solus. Tu. Lectio. iiij.

Et in alio quoq; epi-
stole sue loco sic ait de
eo inter aliqua salutatio-
nis vba. Ecclesie dei que
est corinthi misimus etiã
fratrẽ nostrũ lucam cui⁹
laus est in euangelio per
omnes sctãs eccl'ias. Uere
omni ore laudabilis est iste
q̃ meruit a tãto aplo lau-
dari et predicari. Lect. v.
Laudem⁹ ergo eũ cũ il-
lo et nos fratres: et consona
voce cordis et oris vene-
remur: et verum medicũ
a deo missum aiarum pdice-
mus: cuius oĩa doctrine
vba nichil aliud resonare
videntur / nisi aie languen-
tis medicinã verã. Lec. vi.
Ab ipso ergo pueritie sue
tẽpore cast⁹ perseuerans
neq; vxorem neq; liberos
dicitur habuisse Sed apo
stolice predicatiõis opus
exercẽs / obijt septuagesi-
moquarto etatis sue ãno
plenus spũ sancto. Cuius
sacrum corp⁹ in bithinia
est humatũ. Sed postea
ad cõstantinopolitanam
vrbem est translatũ. Ibi
multa et magna pdigiorum
miracula ad laudem no-
minis sui per merita san
cti euãgeliste operari di-
gnatur dñs nr̃ iesus chr̃s

Qui viuit et regnat cum
deo patre in vnitate spũs
sancti de⁹ per oĩa secl'a se-
culorũ amen. Scdm lucã.
In illo tpe Designauit Luce. 10. a.
dñs et alios septuagi-
taduos: et misit illos binos
ante faciẽ suã in omnem
ciuitatẽ et locuz quo erat
ipse ventur⁹. Et r. Omel.
beati gregorii [redacted] Lec. vii.
Dñs et saluator nr̃ fra-
tres charissimi aliquãdo
nos sermonib⁹ aliquãdo
operibus admonet. Ipsa
enim facta eius precepta
sunt. Qui dum aliquid ta
citus facit q̃d agere debe-
amus innotescit. Le. viii.
Ecce enim binos in pdi-
cationem discipulos mit-
tit. Quia eni duo sunt pre
cepta charitatis: videlicet
amor dei et pximi: et min⁹
q̃ iter duos charitas ha-
beri non potest. Lect. ix.
Nemo enim proprie ad
semetipsum charitatẽ ha
bere dicitur: sed dilectio se
in alterum extendit / vt es
se charitas possit. Binos
ad predicandum mittit
discipulos: vt hoc tacite
nobis insinuet: quia qui
charitatem erga aliuz nõ
habet: predicationis offi-
ciuz nullatenus suscipere

debet. Ad laud. et ad oēs alias horas oīa fiant vt dictum est cum orone huius diei. Mēo. de .s. iusto. Oro vt s. Ad .ii. vesp. super ps hec sola aā. Dilecti do. ps. Dixit do. et ceteri psi de apłis. Cp. Siłitudo vult9 R. Cū ābu. et c. vt s dictū est. Et mēo. de vg. aā. Siłe est. V. Diffusa. Oro de cōi vni9 vginis nō mart. sm pcā sarū: licet hic sequat oro de ppriētate. Oratio.

DEus qui hodiernam diem venerabilē nobis in beate virginis fredesvvide transitu cōtulisti: concede propitius. vt ipsius intcessione trāsire ad gaudia eterna mereamur. Per. ¶ Sancte fredesvvide vginis nō mar. ix. lc. oīa de cōi vni9 vgis nō marty. cū orone de cōi scdm pcā sarū. ¶ Sctārū xi. milium virginū .iii. lec. fiant: cum oratione. Oro.

DEus q sanctaz nobis huius diei solennitatē pro btārū virginū martyrūqꝫ tuarū gł'iosa passione fecisti adesto familie tue precibus et da: vt quarum hodie festa celebramus: earū meritis et intercessionibus liberemur. P.

Ad matu. inui. dup. Le. i.

FUit in britānie finibus rex quidaz deo deuotus habens filiā nomine vrsulam. Cuius famam gentilis quidā potens tyrannus audiens/ cū muneribus et blādiciis nō proficeret/ minis et terroribus eam accipere voluit in vxorē. Lectio. ii.

COndolens virgo patne sollicitudini ait. Noli mi pater super hac re merore cōtabescere: sed decem prime eue etatis virgines michi perqre: et tā michi qꝫ singulis earū mille vgines deur. Cōparatisqꝫ nobis trierib9 vndenis triēnii nobis dent inducie. Q facto concordi duorū regū studio naues ascendētes basileā applicuerunt vbi relictis trierib9 romā pedestres abierūt. Lc. iii.

PErlustratisqꝫ ibi p aliquot dies sanctorū liminibus basileam reuertētes nauibus ascensis coloniam: vbi nūc corpora earū requiescūt / puenerūt. Et barbari q coloniā obsidebāt/ cognita virginali constantia: in eas irruentes oēm illā gł'iosā multitudinē crudeliter peremerūt

Cetera de cōi plurimarū virginū. Si hoc fest. i sab. contige. totū fiat seruit. de fest. et cōme. btē marie in aliqua fer. preced. in eab. ebdo. vbi conuenientius possit celebrari celebret. Ista regula hz intelligi si fer. vaca. pro cōmēo. celebran. Si fer. nō voca. tunc i sab. fiat seruit. de cōmēo. btē ma. Si hoc fest. in do. eue. fiat mēo. de fest. et me die lc. de vg. ¶ Sctī romani epi et cf. iii. l. cū noc. tē. de cōi vni⁹ cf. et pō. cū hac

Deus cui btūs (Or. romani⁹ pontifex ita sctitatis grā decorat⁹ complacuit: vt tuoꝝ cōsortiū i celis promereret sanctorum: da ecclesie tue q̄s ei⁹ incuētu ꝑpetuā conseq̄ letitiā / cuius depositionis diem gratulādo celebrat solēnē. p. ¶ Sctōꝝ crispini et crisp. mr. ix. l. hāt. or.

Deus q̄ sanctis martyribus tuis crispino et crispiniano ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gratie cōtulisti: da nobis famulis tuis nostrorum veniam peccatorum: vt sanctorū tuorum intercedentibus meritis: ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari. p. Meo. de s. iohā. de beuerla. ān. Cōfessor. vs. Amauit eum. Oro de cōi vnius cf. et pōti. Lec. i.

Crispin⁹ et crispinianus suessionis ciuitatem ingressi / hospitiū sue peregrinationis elegerūt cognitaq̄ꝫ gentilium crudelitate: labore manuum viuere cupientes / artem sutoriam didicerunt. Tu autem dn̄e. Lectio scda.

Maximian⁹ hoc audiens ꝑ eis perq̄rēdis rictiouarū direxit: q̄s in predicta vrbe inuenit calciamenta pauperū sarcientes. Cūq̄ꝫ eos a fide chrī non posset reuocare: fustib⁹ eos cedi fecit: et ad singulorū colla molas suspendi iussit: et i fluuio sub glacie demergi. Tu aūt. Lectio iii.

Post hec i pice / adipe / et oleo feruentib⁹ eos precipitari iussit: quibus ostēsū est eos illucescente die victores a dn̄o coronari. Maximian⁹ aūt satellitꝫ sui rictiouari vtrūq̄ꝫ gladio feriri iussit: et corpora canibus derelinqui: que chr̄o custodiēte māserūt itacta. Cet'a de p̄mo noct. Medie lc. de sctō iohanne

de beuerlaco / scilꝫ de cõi vnius cõfess. ꝛ põti. Tres vltime lect. de expositione euãgelii / scilꝫ. Descendẽs Iesus. Et cetera de cõmuni plurimorum martyrũ.

Simonis et iude apl'orum. Ad vtrasqꝫ vesp. ad matu. et ad. iii. Capitulũ.

Ro. 8. SCimus quoniam dili gentibus deum om=nia cooperant in bonum his qui scd'm propositum vocati sũt sancti. R. Qui sunt isti. Hymnus.

BEate simon ꝛ thadee inclyte: cernite nr̃os gemitus cum fletib⁹: quiqꝫ per lapsuꝫ meruimus baratrum / per vos celorũ mereamur aditum.

Annue chr̃e. Et dicat in hoc hymno per horũ tibi chara merita. Et cetera ꝺ cõi apostolorũ / cũ orone.

COncede q̃s ops de⁹: vt sicut apostoloruꝫ tuorũ simonis et iude gloriosa natalitia ꝑuenim⁹: sic ad tua beneficia ꝓmerenda / maiestatẽ tuã ipsi pro nobis preueniãt. Per do. Ad cõplet. oĩa sicut in fest. sancte trinit. Ad matutinas. Lectio. i.

SImon chananeus et iudas zelothes cuꝫ ꝑsidẽ fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos / zaroen ꝛ arphaxat: q̃ a facie sãcti matthei de ethiopia fugerant. Tẽpore illo dux regis persaruꝫ: alias babyloniorꝫ contra indos qui fines perside inuase=rant / susceperat bellũ. Quo deos suos consulẽte / nullũ ei dabãt respõsum. R. ii.

Tũc indorũ põtifices / in aliã ciuitatẽ perrexerunt Quib⁹ demon ibi manẽs ait. Dii vr̃i vobis respon=sum dare non possunt: q2 apl'i dei viui vnus simõ / et alt' iudas ibi sunt. Nullusqꝫ de⁹ illis ꝑsentib⁹ audet loqui. Tunc dux eos perquiri fecit. Quibus i=nentis / quesiuit q̃ essent: aut quare venissent. R. iii.

Sanctus simõ respõdit. Apostoli sumus iesu chr̃i salutisqꝫ vr̃e causa veĩm⁹: vt deũ qui in celis est possitis cognoscere. Cui dux vvaradag ait. Quoniam audio deos nostros nõ esse ausos vobis presentib⁹ loqui: vos nobis predicite quos belli exitus habituri sumus. Lectio. iiii.

DIxit ei simon. Hodie inĩmitte ꝑfectionẽ: ꝛ cras venient nũcii pacem

nunciantes / et tributum solitum referentes. Jussit ergo dux eos in crastinum custodiri. Crastina vero die hora tertia venerunt quos premiserat cũ legatis idolorum omnia sicut apostoli predixerant nũciantes. Tu. Lectio. v.

Dux igitur duxit ad regẽ aplos. Qui rogatu regis et ducis morabantur in babylonia vno anno et mẽsib⁹ tribus multa miracula faciẽtes. Intra qđ tps vna cũ rege et pmari bus suis: quadragita milia hoim baptizati sũt / exceptis mulierib⁹ ⁊ paruulis. Quo facto fugerunt predicti magi in ciuitatẽ samur / ⁊ oẽm pplm ɔtra aplos incitauerũt. lc. vi.

Quo cũ puenissent apli tenti sunt / ⁊ ducti ad templũ solis. Stabat autez in vna ede templi q̄driga solis: ⁊ in alia quadriga lune. Factoq₃ silentio dixit simon ad simulachrũ solis. Precipio tibi demon exi de simulachro solis: et cõminue illud. Quod cũ iudas simlachro lune dixisset: egressi duo ethyopes horribiles vultu: confringẽtes simulachra vlulatum dire vocis emittebant. Tunc omnes pontifices in apostolos christi irruentes: interfecerunt eos. Tu autem. Tres vltime lectiones legãtur de expositione euãgelij. Secundum Johannem.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Joã. 10. e.
Hec mando vobis: vt diligatis iuicem. Et reliqua. Omelia excerpta ex commentario beati augustini episcopi. Lectio septia.

Merito magister bonus dilectionem sic sepe commendat tanq₃ sola pcipiẽda sit: sine qua nõ possũt cetera bona prodesse / et q̄ non potest haberi sine ceteris bonis quibus nõ efficitur bonus. Lect. viij.

Pro hac autẽ dilectione patienter debemus etiaz mũdi odia sustinere. Necesse est eni vt mũd⁹ nos oderit / quos cernit nolle diligere quod diligit. Sed plurimũ nos de seipso dominus consolatur: qui cũ dixisset. Hec mãdo vobis vt diligatis inuicem: adiecit et ait. Si mund⁹ vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Tu aũt dñe. Lectio. ix.

Cur ergo se membrum
supra verticem extollit?
Recusas esse in corpore:
si non vis odium mundi
sustinere cum capite. Si
de mundo inquit essetis:
mūdus quod suum erat
diligeret. Universe vtiqꝫ
hoc ait ecclesie quā plerū-
qꝫ etiam ipsius mundi no
mine appellat: sicut est il-
lud. Deus erat in christo
mundum reconcilians si-
bi. Itemqꝫ illud. Non ve-
nit filius hominis vt iu-
dicet mundum: sed vt sal
uetur mūdus per ipsum.
Cetera ad matutinas et
ad omnes alias horas de
cōmuni apostolorum dñr
Cp. Scimus quoniā. Oro
Deus qui nos ꝑ bea-
tos apostolos tuos
simonem et iudā ad agni
tionē tui nominis venire
tribuisti: da nobis eorum
gloriam sempiternam et
proficiendo celebrare / et
celebrando ꝑficere. Per.
Ad .ii. ves. ℟. Ciues apo.
vrā. in ꝯmuni apostolor.
¶ Sancti quintini marty
ris. iij. lec. cum noc. ꝑpter
vigi. oīa fiāt de fes. ad ves.
ad matutinas ⁊ ad alias
horas vsqꝫ ad missam q̄
erit de vigilia. Oratio.

Sancti nos q̄s domi-
ne martyris tui q̄nti
ni veneranda festiuitas
muniat: et fragilitati nr̄e
subsidiū exoret. Per do-
minum nostrum iesum.
Ad matutinas. Lectio .i.
Sanct⁹ quintinus ad
predicandū verbum
dei in gallias directus in
vrbe ambianēsiū resedit:
ibiqꝫ dñi fidem annuncia
re cepit. Tunc a domicia-
no direct⁹ est rictiouarus
vt xp̄ianos puniret. ℟. ij.
Veniēs itaqꝫ rictiouar⁹
ad ciuitatē ambianensiū
et famā quintini audiēs
cōprehendi eū fecit et sibi
p̄sentari. Qui dixit. Quid
passus es vt eū q̄ ab hoī-
bus crucifixus est colas?
Quintinus respōdit. Ue-
ra nobilitas est recogno-
scere factorē celi et terre:
et oīm creaturarū. ℟. iij.
Tunc rictiouarus ait.
Quintine sacrifica diis:
alioquin diuersis te pe-
nis faciā interire. Quinti
nus ait. Fac qđ vis: quia
minas tuas non timeo.
Rictiouarus vero iussit
eum cedi: et calcē acetum
et sinapiū in os ei⁹ infun-
di. Et post multas penas
iussit eum decollari. Quo

facto columba cādida ex
eius collo exiens celos pe
netrauit. Cetera de cōmu
ni vnius mar. ¶ In vigi
lia oim sctorū. Ad pmas
ves. an. Sancti dei oēs qui
estis consortes supernorum
ciuium intercedite p no
bis. ps. Laudate pueri. an.
O q̄ gloriosum est regnū
in quo cū xpo gaudēt oēs
scti amicti stolis albis se
quuntur agnū quocunq̄
ierit. ps. Laudate do. oēs
Sap. gentes. an. Fulgebunt iu
3. b. sti et tanq̄ scintille in arū
dineto discurrent: iudica
bunt nationes et regna
bunt in eternum. ps. Lau
da anima mea. an. San
ctum est verū lumē et ad
mirabile ministrans lu
cem his qui permāserunt
in agone certaminis: reci
piēt a christo splendorem
sempiternum in quo assi
due felices letantur. ps.
Laudate dn̄m qm̄. an. Om
nes electi dei nostri me
moramini ante deū vt ve
stris precibus adiuti me
reamur vobis adiūgi. ps.
Lauda hierusalem. Cap.
apoc. Ecce ego iohannes vi
7. a. di angelum ascendē
tem ab ortu solis haben
tem signū dei viui: et cla
mauit voce magna qua
tuor angelis quibus da
tum est nocere terre et ma
ri dicens. nolite nocere ter
re et mari neq̄ arboribus
quoadusq̄ signemus ser
uos dei nostri in frontib⁹
eorum. R. Laudem dicite
deo nostro omnes sancti
eius et qui timetis deum
pusilli et magni. Quoniā
regnauit dn̄s deus noster
oīpotens. Gaudeamus et
exultemus et demus glo
riam ei. V⁹. Genus electū
gens sancta / populus ac
quisitionis memores me
morū laudate deū. Qm̄.
Glria. Gaudeamus. Hy⁹.

IEsu saluator seculi / re
demptis ope subueni:
et pia dei genitrix / salutē
posce miseris.

Cetus omnes angelici /
patriarcharum cunei: et
prophetarum merita / nobis
precentur veniam.

Baptista xpi preuius / et
clauiger ethereus: cum ce
teris apostolis / nos sol
uant nexu criminis.

Chorus sacratus mar
tyrū / cōfessio sacerdotum
et vginalis castitas / nos
a peccatis abluant.

Monachorum suffragia
omnesq̄ ciues celici / annu

ant votis supplicum ⁊ vi-
te poscant premium.
Laus honor virtus glo-
ria deo patri ⁊ filio sancto
simul paraclito in sempi-
terna secula. Amen. ℣. Le
tamini. ã. Beati estis san
cti dei omnes qui merui-
stis cõsortes fieri celestiũ
virtutum et perfrui clari
tatis gloria ideoq̃ preca-
mur vt memores nostri
intercedere dignemini ꝓ
nobis ad dominum deuȝ
nostrũ. ps. Magt. Oratio.
Domine deus noster
multiplica sup nos
gratiam tuam et sancto-
rum tuorũ quorũ preue-
nimus gloriosa solennia
tribue subsequi in sancta
professione letitiam. Per.
Nulla fiat memo. ad has
vesper. nec ad matut. nec
ad. ij. ves. nisi qñ hoc festũ
in do. cõtige. tunc eni fiat
mem. priuatir de do. ⁊ de
trinit. sed non fiat proces.
Similiter fiat ad. ij. vesp.
qñ hoc fes. in sab. contige.
Ad cõple. ã. Sãctorũ pre-
cibus cũctorũ redde salu-
tẽ corporis et aie xp̃e tuis
famulis. ps. Cum inuoca
rem. Capm. Tu in nobis.
hy. Saluator mundi. ℣.
Custodi nos dñe. ãn. Lu-
cem tuã. ps. Nunc dimit-
tis. Ad matu. Inuit. Ue-
nite adoremus dñm Qui
in sanctis suis gloriosus
est. ps. Uenite exultem⁹.
hy⁹. Jesu saluator seculi.
In primo noc. ãn. Adesto
deus vnus oẽs pater ⁊ fi
lius ⁊ spũssctũs. ps. Dñe
dominus noster. ã. Sicut Cãti. 1.a.
liliũ inter spinas: sic ami-
ca mea inter filias. ps. Ce
li enarrant. ãn. Laudem⁹
dominũ quẽ laudant an-
geli quem cherubin et se-
raphin sanct⁹/sanct⁹/san
ctus proclamãt. ps. Bene
dic anima mea dño. ℣.
Letamini in dño et exult.
¶ Sciẽdũ est q̃ in hoc fes.
fiet ordo ꝑposter⁹ in lc. le-
gẽdis ⁊ ℟. cantã. q̃tũ ad
dignitatẽ l. et cãtoꝝ ita tñ
q̃ excellẽtior psona. i. lc. le
gat. Et ita fiet descẽsus si-
cut in aliis fes. du. fit ascẽ-
sus. Primũ ℟ a duobus
excellẽtioribꝫ can. ⁊ ita fi-
at descẽsus mõ l. ipsa ꝓ or
dĩe fuato. viij. l. lega. viij.
℟. cantet sicut ibiđ nota-
tũ sit. ix. lc. legat sacer. ix.
℟. iij. sacer. cãtẽt. cera in
supliori gdu. Bñđ. In cha-
ritate perfecta: confirmet
nos trinitas sctã. l. i. đ tri-
ni legat ab excel. persona

Legimus in ecclesiasticis historiis q sanctus bonifaci⁹ qui quartus a btō gregorio romane vrbis epatum tenebat suis pcibus a foca cesare impetrauit donari eccl'ie christi tēplū rome qd ab antiqs patrib⁹ pantheon vocabat / quia hoc quasi simulachrū oim videret esse deorū. In quo eliminata omni spurcitia fecit ecclesiam sancte dei genitricis atq omniū sanctoꝝ chri / vt exclusa multitudine demonum: multitudo ibi sanctoꝝ a fidelibus in memoria haberetur. Sed fratres charissimi in oim primordijs sanctorū nos noiare laudare et glorificare condecet eū qui cunctos condidit sctōs p quē oia facta sunt ꝛ p quē cūcta subsistunt elementa: cui⁹ maiestas nec incipit nec desinit in seculum vt merito ois principium ac finis creature nominetur. Qm ex ipso et p ipm et in ipso sunt omnia: ipsi honor et gl'ia in secula seculorū amen. ℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas / equalis gloria / coeterna maiestas pri proliq sanctoq flamini. Qui totum subdit suis orbem legibus. ℣. Prestet nobis gratiam deitas beata patris ac nati pariterq spiritus almi. Qui totū. Benedictio. Per intercessionem sue matris: benedicat nos filius dei patris.

Lectio .ij. de sancta maria

Beata quoq dei genitrix et semper virgo maria templum dei viui / sacrariū spūssancti / vgo ante partū / virgo in partu / virgo post partū / presentis diei solennitatē cū suis virginib⁹ expers nullo modo credenda est. Uerum qr nō solū huius sancte genitricis dei sed etiā oim sanctorū honore hec dies dedicata est: nos fratres tātorum patrocinia intercessorū tota mentis intētione q̄ramus: vt eoꝝ pcib⁹ ad etna gaudia perducamur. ℟. Felix nāq es sacra virgo maria: et omni laude dignissima. Qr ex te ortus est sol iustitie xps deus nr. ℣. Ora p populo interueni p clero / intercede pro deuoto femineo sexu sentiant oēs tuū leuamē quicūq celebrāt tuā solennitatē. Qr ex te.

Benedictio Ad societatez ciuiū supernoꝝ perducat nos rex angeloꝝ amen. Lectio tertia. De angelis

OMnipotentē deū itaq3 fratres laudemus et glorificem⁹ q̄ superna celoꝝ regna spiritib⁹ angelicis ad laudē et honorē nois sui atq3 maiestatis i perpetuum miro ordine collocauit. De q̄bus plura loqui pertimescimus / q̄a soli deo scire est quomodo vel queādmodum eoꝝ nobis inuisibilis absq3 contagione seu diminutione in sua sola puritate cōsistat natura sed tātum nouem esse ordines angeloꝝ ad dei iudicia ac ministeria cōplēda: testāte sacro eloquio cognouim⁹. ℟. Te sanctū dn̄m in excelsis laudant oēs āgeli dicentes. Te decet Laus et honor dn̄e. ℣. Cherubin quoq3 ac seraphi sctūs ꝓclamāt: et oīs celic⁹ ordo dicens. Te de. Gl'ia. Laus. In. ij. noc. ān

Mat. xi.b. Inter natos mulierū non surrexit maior ioanne baptista. ℣. Bonū est cōfi. ān Estote fortes i bello et pugnate cum antiquo serpente et accipietis regnū eternū all'a. ℣. Benedicā. ān Isti sunt sancti qui ꝓ dei amore minas hoīz cōtēpserūt sancti martyres in regnū eternū exultant cum angelis: o q̄3 preciosa est mors sanctoruz q̄ assidue assistunt ante dn̄m et ab iuicē nō sunt separati. ℟. Deus venerūt gē. ℣. Exultēt iusti. Benedictio. Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta de patriarchis et prophetis

EST adhuc fratres qd̄ de hac eadē tam pulchra atq3 preclara festiuitate loqui debeamus que non solū angelicis spiritibus verūetiam oib⁹ sctis qui ab exordio mundi in terra sunt procreati honorabiliter dedicata consistit. E q̄b⁹ primi fuerunt pt̄riarche viri religiosi atq3 gloriosi in vita sua patres prophetaꝝ ⁊ apostoloꝝ quoꝝ mēoria non derelinquet: ⁊ nomen eoruz manet in eternum q2 deo digni inuenti sunt: hos sequitur electio prophetarum cū q̄bus locutus est de⁹ / et ostendit illis secreta sua vt vētura tāq3 presentia agnoscerēt et nun=

Mat. xi.b. clarent. ℟. Inter natos mulierū non surrexit maior ioanne baptista. Qui viam dño pparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat ioānes. Qui. Benedictio.
Ioā. i.a.
Apostolorum intercessio nos iungat angelorū consortio. Lectio .v. de aplis.

Ioanni athlete dei electo concordat duodenus apostolorum numerus quos a primis miraculorum christi virtutibꝰ ad componendum noue fidei fundamentum erigēdūqꝫ adhuc tenere statum ecclesie diuina prouidentia ex oībus quos capiebat mundus elegit: vt in oēm terrā sonus eorū predicationis exiret/ ⁊ in fines orbis t̄re eorꝫ procederēt verba. Qui vere vinee id est chr̄o tanqꝫ palmites adheserunt quorū fructꝰ in sempiternū permanēs nō marcescit qbꝰ ipse dñs locutꝰ est dicens Uos estis lux mundi. ℟. Ciues apostolorꝫ ⁊ domestici dei aduenerūt hodie Portantes facem et illuminantes patriam dare pacem gētibus. Et liberare populum dñi. ℣. Audi te preces supplicum vite eterne poscētes p̄mia qui fertis in dextris manipulos iustitie: quiqꝫ gaudentes aduenistꝭ hodie Portantes. Benedictio. Martyrum constantia nos ducat ad celi gaudia. Lectio sexta de martyribus.

Apostolis subiunctū est triumphale martyrū nomē q̄ per diuersa tormētorꝫ genera xp̄i passionē nō lacescētibus mētibus p̄cordiorꝫ imitabantur. Alij siquidem ferro perēpti: alij flammis exusti. Alij flagellis vberati: alij vectibus perforati. Alij cruciati patibulo alij pelagi periculo demersi. Alij viui excoriati: alij vinculis mancipati: alij linguis p̄uati: alij lapidibꝰ obruti. Alij frigore afflicti: alij fame cruciati/ alij vero truncatis manibus siue ceteris cesis mēbris spectaculū ꝯtumelie i populis nudi propter nomē dñi portātes. ℟. O cōstātia martyrꝫ laudabilis/ o charitas inextiguibilis/ o patiētia inuicibilis q̄ licet inter p̄ssuras psequētium visa sit despicabilis Inuenietꝛ in laudē et glo-

riam et honorem. In tpe retributionis. V. Nobis ergo petimus piis subueniant meritis honorificati a pre qui est i celis. Inue. Gl'ia. In tēpore. In. iii noc. añ. Sint lūbi vri precincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ vris: et vos similes hoibus expectātibus dñm suum qñ reuertatur a nuptiis. ps. Exultate. i. a. Uirgines sancte dei orate ꝓ nobis vt scelerū veniā ꝑ vos accipe mereamur. ps. Eructa. ā. Laudē dicite deo nro oēs scti eius: et qui timetis deū pusilli et magni: qm regnabit dñs de⁹ nr ops/gaudeam⁹ et exultem⁹ ⁊ demus gl'iam ei. ps. Quādile. V. Iustorū aie in manu dei sūt. Bñdictio. Sācti euāgelii lectio sit nobis salus et protectio. Secundū Mattheū.

Luce xii.c.

Mat. v.b.

In illo tpe. Uidens iesus turbas: ascendit in mōtem. Et cū sedisset: accesserunt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suuz docebat eos. Et reł. Omelia venerabilis bede pñbiteri. Lectio septima. Christi vero sacerdotibus atqꝫ doctoribus siue confessoribus huius diei festiuitatem nō ignoram esse credim⁹: Qui corda fideliū spiritualiter quasi hymbribus irrigant celestibus vt proferre feliciter immarcessibilē bonorū operū possint fructuz. Qui talenta sibi tradita non solū reddere verum etiam cū vsura sine fraude amplificare curauert. Quia bonum quod per gratiam spūssancti intelligendo didicere: nō sibimet tātum ꝓfuturum: sed aliis subiectoꝝ mētibus secundum apl'i ꝑceptū arguendo/obsecrādo/increpādo curāqꝫ faciendo inserere nitebantur. R. Sint lūbi vri precincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus vris. Et vos similes hoibus expectantib⁹ dñm suū qñ reuertatur a nuptiis. V. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dñs vester ventur⁹ sit. Et. Bñdictio. Chorus sctārū virginū: intercedat pro nobis ad dñm. Lectio viii. de virginibus

Luce xii.e.

Uidentur michi quinqꝫ virgines significare quinqꝫ partitā cōtinentiā a carnis illecebris. Continend⁹ est eni animi appetitus a voluptate oculoꝝ

et auriũ/a voluptate olfaciendi gustandi/siue tangendi. Sed qr ista cōtinētia partim coram deo fit vt illi placeatur interiori gaudio partim corā hoībus tm̄: vt gloria humana capiat. Quinq; dicuntur sapiētes/et qnq; stulte: qa vtraq; ꝯtinentia est q̄uis diuerso fomite gaudeat. Lampades autem sunt q̄ manib⁹ portantur opa q̄ scd̄m istā continentiam fiunt. Dictū est eīn Luceant opera vestra: corā hoīb⁹. Ista lec. legatur ab vno solo puero in superpellicio. Et interim procedant quinq; pueri de vestiario ordinatim in superpelliciis capitibus velati amictis albis ꝛ cereos ardētes in manibus portātes ad gradū chori tenentes accedant. Finita itaq; lec. simul incipiant ad altare versi. ℞. Audiui vocem de celo venientem venite oēs ꝟgines sapiētissime. Oleum recondite in vasis vestris: dum spōsus aduenerit. Et percantet a cho. quo facto ṗdic. pueri simul cātēt. ℣. Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit. Chorus Oleū. His finitis eodēmodo ꝛ ordine quo accesserunt vsq; ad vestibulum redeant. Benedictio Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis. Lectio .ix. de omnibus sanctis

Ergo agite fratres aggrediamur itervite: reuertamur ad ciuitatem in qua scripti sumus et decreti ciues. Non sumus hospites sed ciues sctōrū et domestici dei: et illius heredes coheredes aūt xp̄i. Huius nobis ianuas aperiat fortitudo ꝛ fiducia latū ṗbeat ingressum. Cōsiderem⁹ ergo inclytam vrbis illius felicitatē inquātū cōsiderare possibile est Ut enim vere est cōprehēdere null⁹ sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodam loco sic ꝙ aufugiet ab ea dolor/tristicia /et gemitus. Quid hac vita beati⁹/vbi nō est pauptatis met⁹/non egritudinis imbecillitas: Nemo ibi ledit nemo īuidet cupiditas nulla iardescit nullū ibi desiderium/nulla honorꝫ pulsat aut ptātis ābitio. Nullus ibi diaboli metus: insidie demonū nulle/ terror gehenne

procul. Mors neq corporis neq aie. sed imortalitatis mũera iocũda Nulla erit tunc vsq discordia sed cũcta ɔsona / cũcta cõueniẽtia qr oiz sctõꝝ ũ vna cõcordia. Pax certa et leticia cõtinua: tranquilla sũt oia et quieta. R. Cõcede nobis dñe qs veniam delictoꝝ: ⁊ itercedẽtibus sctis quoꝝ ũ hodie solẽnia celebram⁹. Talẽ nob tribue deuotionẽ. Ut ad eorũ ꝑuenire mereamur societatẽ. V. Adiuuent nos coꝝ merita: qs ꝓpria ipediũt scelera excuset intercessio accusat quos actio et q eis tribuisti celestis palmã triũphi / nobis veniã non deneges peri. Talẽ. Glia. Ut. V. Justi autẽ in ppe. In l. an. Uidi tur
Apo. 7.c. bã magnã quã dinumerare nemo poterat ex oibus gẽtibus stãtes ante thronũ. ps. Dñs re. an. Et oẽs angeli stabãt in circuitu throni: ⁊ ceciderũt in conspectu ei⁹ i facies suas et
Apo. 5.c. adorauerũt eũ. ps. Jubilate. an. Redemisti nos dñe deus in sanguie tuo ex oi tribu et lingua et populo et natiõe ⁊ fecisti nos deo nostro regnum. ps. Deus de⁹. an. Bñdicite dñm oẽs angeli eius agite diem le- Tho. 13.b. ticie ⁊ confitemini ei. ps. Bñdicite. a. Hymn⁹ oib⁹ sctis eius filijs israel po- Ps. 148. pulo appropinquãti sibi. gloria hec est oibus sctis eius. ps. Laudate. Hym. Ecce ego ioãnes. Hymn⁹

Christe redẽptor omnium conserua tuos famulos beate semp virginis placat⁹ sctis ꝑcib⁹.

Beata quoq agmina celestium spirituum preterita presentia futura mala pellite.

Uates eťni iudicis apostolicq domini: suppliciter exposcimus saluari vris precibus.

Martyres dei inclyti cõfessoresq lucidi: vestris orationibus / nos ferte in celestibus.

Chorus sanctarum virginum clericorũq oim simul cũ sanctis omnibus consortes christi facite.

Gentẽ auferte perfidam credentium de finibus vt christo laudes debitas ꝑsoluamus alacriter.

Gloria patri ingenito / eiusq vnigenito: vna cum sancto spiritu in sempiterna secula amen. Ũsus.

Mirabilis. a. Te gl'iosus apl'or chor⁹/ te pphetar laudabilis numerus: te martyr candidatus laudat exercitus: te omnes electi voce cōfitentur vnanimes btā trinitas vnus deus. ps. Bñdictus. Oro.

Omnipotēs sempiterne deus: qui nos omnium sanctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: quesumus vt desideratā nobis tue propiciationis abundantiam multiplicatis intercessorib⁹ largiaris. Per. Ad primā. a. Uidi turbā ps. Deus in noie. Ad iii. an. Et oēs angeli. ps. Legē po. cā. Ecce ego. R. de cōi pl'or mar. ad oēs hor. bnr Ad. vi. ān. Redemisti. ps. Defecit. Capitulum.

Apo. 7. a. Audiui numerum signatorum centum quadragita quatuor milia signati ex oi tribu filiorum israel. Ad nonā. ān. Hymnus. ps. Mirabilia testimonia. Capitulum.

Apo. 7. a. Uidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oibus gentibus & tribub⁹: & ppl'is & linguis stantes ante thronū in cōspectu agni amicti stolis albis & palme in manibus eorum. Ad. ii. vesp. ān. Uidi turbam. ps. Confitebor. Credidi. In cōuertendo. Eripe me. ps. Lauda hierusalē. cap. Ecce ego ioannes. R. Justi in ppetuū viuent: & apud dominū est merces eorū. Et cogitatio eorū. Apud altissimum. V. Ideo accipiēt regnū decoris: & diadema speciei de manu domini. Et cogitatio eorum Gloria laus & honor deo⁹ potestas et iubilatio pri ac nato et spiritui sancto Apud. hy⁹. Xpe redēptor V⁹. Mirabilis deus. aña. Saluator mundi / salua nos omnes sancta dei genitrix virgo semper maria ora p nobis precibus quoq sanctor apostolor martyrum / & cōfessorum atq sanctarum virginum supppliciter petimus vt a malis oib⁹ eruamur bonisq oibus nūc & sp pfrui mereamur. ps. Magt. or. Ops sempit. de⁹. ¶ Finita his vespis omniū sāctorū stati incipiant: festiue vespas mortuorū in cōuentu. ān. Placebo domino in regione viuorum. ps. Dilexi. versus. V. scilicz Placebo Sap. 5. c.

bu... ps. non psallat: sed in loco añe. cantetur o visum saru. añ. Heu
ps. 9. me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dñm cum tribularer. añ.
ps.120 Dñs custodit te ab omni malo custodiat animam tuam dñs. ps. Leuaui. añ.
ps.129 Si iniquitates obseruaueris domine: domine qs sustinebit. ps. De profundis. añ. Opera manuum
ps.137 tuaꝝ dñe ne despicias. ps. Confitebor. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine aias eorum. Sub silentio dicitur. añ. Audiui vocem de
Apo. 14.c. celo dicentem: beati mortui qui in dño moriuntur. ps. Magnificat. Kyrie eleison. Christe eleisõ. Kyrie eleison. Pater noster. et Aue maria. sine pnũciatione. Et ne nos. dicitur iste ps. Lauda aia mea d. Finito ps. tunc enim dicat sacerd. executor officij. ℣. cum oroñe loco nec habitu mutato. ℣. Requiem eternã dona eis domine. ℟. Et lux ppetua luceat eis. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorũ. ℣. Credo videre bona domini. ℟. In terra viuẽtium. ℣. Dñs vobiscum.

Sap. 5.c.

Et cuz spũ tuo. Oremus. Fideliũ deus oim cõditor et redemptor aiabus omniũ fideliũ defunctorũ: remissionẽ cunctorum tribue peccatoꝝ: vt indulgẽtiã quam semper optauerunt: piis supplicationibus consequantur. q termienur sic. Qui cum deo patre et spũ sctõ vi. ⁊ reg. deus: per oia secula seculoꝝ amẽ. Nõ dicatur hic Dñs vobiscum. sed statim idem sacer. dicat Requiescant in pace Chorus Amen. Deinde dicatur capl'. de die. vt supra ad. i. vespas. ã. Sctõrum precibus. ps. Cum inuocarẽ. hy. Saluator. ℣. Custodi nos. ã. Lucẽ tuã ps. Nũc di. Pro corpore pñti cuiuscũqꝫ fu. dr oro. ista tã ad Placebo. qͣ ad Dirige. oro. maior videlz Deus cui ppriũ ẽ misereri semp et pcere te supplices depcamur. p aia famuli tui. N. quã hodie de hoc secl'o migrare iussisti vt nõ tradas eam in manus inimici nec obliuiscaris i finẽ: sed iubeas illã ab angelis sctis suscipi: atqꝫ ad regionẽ viuorũ pduci ⁊ qꝛ in te sperauit

et credidit/sanctorum tuorum mereatur societate letari. Per dñm. ¶ In die tricenali de quocumq; fue. vel ꝯmemo. unius defuncti dicatur ista oratio ad Placebo. tantum. oratio.

Deus cui proprium est misereri semp et parcere: propiciare aie famuli tui vel famule tue ꝛ omnia eius peccata dimitte vt mortis vinculis absolutus vel absoluta: transire mereat ad vitam. p. ¶ In anniuer. de quocunq; fue. dr ista. or. ad Placebo. tantum.

Deus indulgentiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue. N. cuius anniuersarium depositionis diem cõmemoramus refrigerii sedẽ/quietis beatitudinẽ/luminis claritatẽ. per. ¶ Pro epi. defunctis dr ista oro ad Placebo. tantum oratio.

Deus q inter aplicos sacerdotes famulos tuos pontificali dignitate cẽseri fecisti presta quesumus vt quorum vicem ad horam gerebant i terris: eor perpetuo ꝯsortio letẽt in celis. p. ¶ Pro fribus ꝛ sororib9 defũctis dr ista or. ad Placebo. tantum

Deus venie largitor et humane salutis auctor quesumus clementiam tuam: vt nostrarum cõgregationum fratres/et sorores qui ex hoc seculo transierunt/intercedẽte beata maria semp virgine: beato michaele archangelo/cum omnibus sanctis ad perpetue beatitudinis consortium peruenire cõcedas. Per oro. ñnalis ad Placebo. tantum. Fidelium. vt supra sic terminetur Qui cũ deo. vel non dicat Dñs vobiscum nec Requiescant in pace Sed excep. cõmemo. anniuer. statim sine inuitato. ꝛ sine. ps. Uenite exul. incipiat añ. sup ps. tantum añ. Dirige. nõ dicatur tamẽ post Placebo. vt. i. xl. et quãdo orones pdic. dicunt in lau. vt ab hac die aiarum vsq ad iiii. fer. ante pasch. tũc oro. Fidelium. sic terminat Qui cũ deo. vrs. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amẽ. sine Dñs vo. post or. ¶ In die animarum ante matu. pulsatis campa. more dñicali. Ad matuti. sine Dñe labia. Deus i adiutoriũ. et sine ps. Uenite. incipiat in su

periori gradu. an. et fiant
Ps.5. nouem lect. a. Dirige dn̄e
deus meus: in conspectu
tuo viā meā. ps. Uerba. a.
Ps.6. Cōuertere domine ⁊ eripe
animā meā: quoniā non
est i morte qui memor sit
tui. ps. Dn̄e ne. an. Nequā
Ps.7. rapiat vt leo aīam meam
dū nō est qui redimat ne=
qꝫ q̄ saluū faciat. ps. Dn̄e
deus me⁹. ℣. A porta ifer=
ni. ℟. Erue do. Pater nr̄.
Et ne nos. nō dicat. Jube
dn̄e. nec Tu autē. Nunqꝫ
b̄ndictio a lectore petat
in istis lectionib⁹. Lect. i.
Job. 7.d. Parce michi domine:
nihil enim sunt dies
mei. Quid est hō q̄a ma=
gnificas eū. aut q̄d appo=
nis erga eū cor tuū? Uisi=
tas eū diluculo: et subito
ꝓbas illū? Usqꝫ q̄ nō par=
cis michi nec dimittis me
vt glutiā saliuam meā?
Peccaui. Quid faciā tibi
o custos hoīs? Quare po=
suisti me ꝯtrariū tibi ⁊ fa
ctus sū michimetipsi gra=
uis? Cur non tollis pctm̄
meū ⁊ q̄re nō aufers iniq̄
tatē meā? Ecce nūc in pul
uere dormio ⁊ si mane me
q̄sierꝭ nō subsistā. ℟. Cre
Job. do q̄ redēptor me⁹ viuit
14.d. ⁊ i nouissīo die d̄ t̄ra resur

rectur⁹ sū. Et i carne mea
videbo deum saluatorem
meū. ℣. Quē visur⁹ sū ego
ipse ⁊ nō ali⁹ et oculi mei
ꝯspecturi sunt. Et in. ℟. ij.
Tedet aīam meam vi Job.
te mee dimittam ad 10.a.
uersum me eloquiū meū
Loquar i amaritudīe aīe
mee dicā deo: noli me con
dēnare. Indica mihi cur
me ita iudices? Nūquid
bonū tibi videt si calūnie
ris ⁊ opprimas me opus
manuū tuarꝫ ⁊ ꝯsiliū ipio
rū adiuues? Nūq̄d oculi
carnei tibi sunt / aut sicut
videt hō ⁊ tu vides? Nū=
quid sicut dies hoīs dies
tui ⁊ anni tui sicut huma
na sunt t̄pa. Ut q̄ras ini=
quitatem meā et peccatū
meū scruterꝭ. Et scias q̄a
nihil impium fecerim: cū
sit nemo q̄ de manu tua
possit eruere. ℟. Qui la= Joā.
zarum resuscitasti a mo= 11.f.
numēto fetidum. Tu eis
domine dona requiem ⁊
locū indulgentie. ℣. Qui
venturus es iudicare vi
uos et mortuos et scl'm p
ignem. Tu eis. Lectio. iij.
Manus tue dn̄e fece= Job.
runt me: et plasma 10.b.
uerunt me totum in cir=
cuitu: et sic repente p̄cip

pitas me. Memẽto queso q̄ sicut lutum feceris me et in puluerem reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me/ ⁊ sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Vitam et mīam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spm̄ meū. ℟. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscōdā a vultu ire tue. Q2 peccaui nimis ī vita mea ℣. Cōmissa mea pauesco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me cōdēnare. Q2. Sciēdum est q̄ qn̄ corp⁹ adest presens cuiuscūq̄ fue. ⁊ ī anniuersa. epor tm̄ ⁊ in die a̅ia̅rū repetātur. iii. vi. et. ix. ℟. Et qn̄cūq̄ ℟. a. ii. cantat In. ii. noct. an̄. In loco pa-
fo.22 scue ibi me collocauit. ps. Dn̄s regit. An. Delicta iu-
p.24 uētut; mee et ignorātias meas ne memineris dn̄e p. Ad te leuaui. an̄. Credo
p.26. videre bona dn̄i in terra viuētiū. p. Dn̄s illumina. ℣. In memoria. Lect. iiii.
Job. Quantas habeo ini-
13.d. quitates et peccata scelera mea atq̄ delicta ostēde michi. Cur faciem tuam abscōdis ⁊ arbitraris me inimicū tuū? Contra foliū quod vēto rapitur ostēdis potētiā tuā. et stipulā siccā persequeris. Scribis enim cōtra me amaritudines. ⁊ consumere me vis peccatis adolescentie mee. Posuisti ī neruo pedem meum: et obseruasti oēs semitas meas ⁊ vestigia pedum meorū cōsiderasti. Qui quasi putredo cōsumēdus sum: ⁊ quasi vestimētū qd̄ comeditur a tinea. ℟. Heu michi domine: q2 peccaui nimis ī vita mea quid faciam miser vbi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei Dū veneris in nouissimo
die. ℣. Aı̅a mea turbata ps.6.
est valde s3 tu dn̄e succurre ei. Dū veneris. Lec. v.
Homo natus de mu- Job.
liere breui viuēs tē- 14.a.
pore: repletur multis miseriis. Qui q̄si flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et nunq̄ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos meos: et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundū de immūdo cō

ceptum semine? Nōne tu
qui sol⁹ es? Breues dies
hoīs sunt: numerus men
sium eius apud te est. Cō
stituisti terminos ei⁹ qui
preteriri non poterūt. Re
cede ergo paululū ab eo
vt quiescat donec optata
veniat: et sicut mercenna=
rij dies eius. ℟. Ne re=
corderis peccata mea do
mine. Dum veneris iudi
care seculum per ignem.
fo.5. ℣. Dirige dñe deus me⁹
in conspectu tuo viā meā
Dum veneris. Lectio. vi.
Job. Quis michi hoc tri=
14.c. buat vt in inferno
protegas me: et abscon=
das me donec pertranse=
at furor tuus: et constitu
as michi tempus in quo
recorderis mei? Putas ne
mortu⁹ homo rursum vi=
uat? Cunctis diebus qui
bus nunc milito expecto
donec veniat immutatio
mea. Uocabis me: et ego
respondebo tibi. Operi ma=
nuū tuarū porriges dex=
teram. Tu quidē gressus
meos dinumerasti: sꝫ par
ce peccatis meis. ℟. Do=
mine secūdū actū meum
noli me iudicare: nichil
dignum in conspectu tuo
egi. Ideo deprecor maie=
statem tuā. Ut tu de⁹ de=
leas iniqtatē meā. ℣. Am fo 50
plius laua me dñe ab in=
iustitia mea / et a delicto
meo mūda me: qa tibi so=
li peccaui. Ideo. ¶ In .iii.
noct. an. Complaceat tibi fo.39
dñe vt eruas me dñe ad
adiuuādū me respice. ps.
Expectans. an. Sana dñe fo.40
animā meā: qa peccaui ti
bi. ps. Btūs qui intelligit
a. Sitiuit anima mea ad fo.41.
deum viuum quando ve
niam ⁊ apparebo ante fa
ciem dñi. ps. Quemadmo=
dum. ℣. Requiem eternā
dona eis dñe. Lectio. vii.
Spūs meus attenua Job.
bitur: dies mei bre= 17.a.
uiabūtur: et solum michi
superest sepulchrum. Nō
peccaui: ⁊ in amaritudini=
bus moratur ocul⁹ me⁹. Li=
bera me dñe et pone me
iuxta te: et cuiusuis ma=
nus pugnet contra me.
Dies mei transierūt cogi
tatiōes mee dissipate sūt
torquētes cor meum. No
ctem verterunt in diem: ⁊
rursus post tenebras spe
lucē. Si sustinuero infer=
nus domus mea est ⁊ in te
nebris straui lectulū me
um. Putredini dixi. Pat
meus es: mr mea ⁊ soror

mea vermib⁹. Ubi est er-
go nunc ꝑstolatio mea: et
patiētia mea. Tu es dñe
de⁹ me⁹. ℟. Peccātē me
quotidie ⁊ non penitentē
timor mortis conturbat
me. Quia in inferno nul-
la est redemptio: misere-
re mei deus et salua me.
Ps. 53 ℣. Deus in nomīe tuo sal
uū me fac: ⁊ ī virtute tua
libera me. Quia. Lec. viii
Job. 19. c. Pelli mee cōsumptis
carnibus adhesit os
meū: ⁊ derelicta sunt tan
tummodo labia circa dē-
tes meos. Miseremi mei
miseremini mei saltē vos
amici mei/ q: manus dñi
tetigit me. Quare ꝑsequi
mini me sicut deus/ ⁊ car
nibus meis saturamini?
Quis michi tribuat vt
scribātur sermones mei?
Quis michi det vt exarē-
tur ī libro stilo ferreo aut
plūbi lamīa vel celte scul-
pantur in silice? Scio em̄
ꝙ redēptor meus viuit: ⁊
in nouissimo die de terra
surrecturus sum: ⁊ rursū
circundabor pelle mea: ⁊
in carne mea videbo deū
saluatorem meum. Quē
visur⁹ sum egoipse ⁊ ocu-
li mei conspecturi sunt et
non ali⁹. Reposita est hec
spes mea in sinu meo. ℟.
Requiē eternā dona eis
dñe. Et lux ꝑpetua luceat
eis. ℣. Qui lazarū resusci Joā. 11. f.
tasti a monumēto fetidū
tu eis dñe dona requiem
Et lux perpetua. Lecc. ix.
Job. 10. d. Quare de vulua edu
xisti me? Qui vtinā
ꝯsumpt⁹ essē ne ocul⁹ me
videret. Fuissem q̄si non
essem de vtero trāslatus
ad tumulū. Nūqd nō pau
citas dierū meorū finiet
breui? Dimitte me vt plā-
gā paululū dolorē meum
anteq̄ vadā ⁊ non reuer-
tar ad terrā tenebrosā: ⁊
opertam mortis caligine
Terram miserie et tene-
brarum vbi vmbra mor-
tis et null⁹ ordo: sed sem-
piternus horror inhabi-
tat. ℟. Libera me domīe
de morte eterna in die il-
la tremenda. Quando ce
li mouendi sunt et terra.
Dum veneris iudicare se
culum per ignē. ℣. Dies Sopho. 1. d.
illa dies ire calamitatis
et miserie dies magna et
amara valde. Quādo ce.
Et dicatur vsq; Dum ve-
neris. ℣. Ardētes anime
flent sine fine ambulātes
per tenebras: dicūtq; sin-
gule ve ve ve quante sunt

tenebre. Dum veneris. ℣. Creator omnium rerum deus qui me de limo terre formasti et mirabiliter sanguine proprio redemisti corpusq; meū licet modo putrescat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari/exaudi/exaudi me vt animam meaz in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dum veneris. Deinde repetatur ℟. Libera me dn̄e. quandocūq; corpus adest presens: et in oībus anniuer. et trigintaī. et qn̄ vltimo fit seruiī. mor. ante pacha semper erit vlti. ℟. Libera me. cū his. iii. ℣. Dies illa. Quando. et dicit vsq; Dum veneris. ℣ᵒ. Quid ergo miserrimᵒ q̄d dicam vel quid faciā/dū nil boni perferā ante tātū iudicē. Dum. ℣. Nūc xp̄e te petimus miserere q̄s q̄ venisti redimere perditos noli damnare redemptos. Dū. Deinde repetat ℟. Libera. qd̄ p totū annum obseruetur qn̄cūq; d̄r ℟. Libera. Idem modus et ordo seruetur hic qui in anniuersa. episcoporum per omnia de quorū anniuersa. supradictū est in do. i. aduē. do post. ii. vef. Lec. vero ī pulpito legāt. In oi. iii. ⁊ vi. fer. p annū qn̄ fiūt. vi. mor. cū. ix. p̄is. et. iii. ℟. tātū: tunc erit. iii. ℟. Libera me dn̄e de vijs īferni: Qui portas ereas confregisti et visitasti infernū ⁊ dedisti eis lumen vt viderent te qui erāt in penis tenebrarum. ℣sus. Clamātes ⁊ dicentes aduenisti redemptor noster. Qui. Non repetatur ℟. Et notandū est q semp in vigi. mor. cū. ix. p̄is. et. iii. lec. tātū dicit hec sola ān. sup pos. cū ℟. scz. Dirige. et tunc d̄r hic ℣. tm̄ scz. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me. ℟. Dn̄e ad adiuuandū me respice. Ante ℟. vo dicat sacerd. ℣ᵒ. Requiescant in pace. Amen. Iste ℣. d̄r semper ante laud. supradicto mō: nisi ab hac die animarū vsq; ad. iiii. fer. ante pasch. Nam tūc nō sequetur lau. cōtinue sicut in hac die animarū. Ab hac die vsq; ad quartam feriā ante pasch. non sequant lau. cōtinue siue corpᵒ p̄sens fuer. siue non sed semp post vlt. ℟. stati d̄r Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Adieto mō. Pr nr. sine

Et ne nos. Deinde dicitur
Exaltabo. sine nota mo-
re solito cum ℣. et oratiõe
que dicture sunt ad laud.
alio tẽpore lau. vero tunc
dicunt post matut. de die
et de sancta maria. et tūc
post p̄m. Unde dicit Ky-
rie eleisõ. Christe eleison.
Kyrie el. more solito. et
Pat noster. et. Et ne nos.
cum psal. Uoce mea. et cū
℣. et orõne q̄ dicebātur ad
Placebo. Deinde dicitur
p̄s. Ad te leuaui. A pasc.
vero vsq̄ ad festū omniū
sanctorū dicuntur Place-
bo. et Dirige. et laud. stati
post vesperas de die et de
sancta maria quando in
conuentu dicūtur. Jn pa-
schali tpe dicunt tres lec.
cū iii. ℟. et iii. p̄. et cū iii.
ãis sup p̄. ante lau. qualis
cūq̄ noc. dicitur et oẽs ãe
sup p̄os ad vesp. s. Place-
bo. dicūtur et oẽs ãne sup
p̄. in lau. dñr. Post oc. pa-
sche in quacūq̄ fer. sc hoc
officiū mortuorū incipiat
a primo nocturno et com-
pleantur duo seque. noct.
in eadem ebdoma. si fieri
potest siue aūt possit siue
non. Deinceps non serue
tur ordo noc. sed fe. in hoc
tẽpore: ita tamẽ q̄ corpo-
re presenti cuiuscūq̄ fue.
et in anniuersario et in tri
gint. epor in predicto tpe
semper dicitur ãe. p̄i. ℣.
℟. de p̄mo noc. Sciēdum
est q̄ in tpe pasch. semper
erit iii. ℟. Libera me dñe.
cū his tribus versib⁹ scilz
Dies illa. Quid sum. Nunc
christe. Jn die aiarū ante
laud. ℣. Requiescat in pa
ce. Amē. Jn lau. ãn. Exul- p̄s. 50.
tabunt dño ossa humilia-
ta. p̄s. Miserere. ãn. Exau p̄s. 64
di domine orationē meā
ad te omnis caro veniet.
p̄s. Te decet. ãn. Me susce
pit dextera tua domie. p̄s.
Deus deus meus. ãn. A
porta inferi erue domine
animā meā. p̄s. Ego dixi.
ãn. Ois sp̄us laudet dñm.
p̄s. Laudate do. ℣. Requiē
eternā. ãn. Ego sum resur Joã.
rectio et vita qui credit in 11. c.
me etiam si mortuus fue
rit viuet: et omnis qui vi
uit et credit in me non mo
rietur in eternum. p̄s. Be
nedictus. Kyrie eleison.
Christe eleison. Kyrie el.
Pater noster. sine pronū-
ciatione. Et ne nos. p̄s. Ex-
altabo. l. Deinde dicat sa-
cerdos loco nec habitu
mutato. ℣. Requiē eter-
nā. A porta inferi. Credo

videre. Dñe exaudi. Dominus vobiscum. oṙo Fidelium. tantū; nec habitu mutato eodem modo per oīa quo prenotatū est ad Placebo. quib⁹ dictis statim dicunt̄ matut. de scā maria in cōuētu more solito. et post primā collectā videlicet Cōcede nos fa. fiat mēo. de marty. eusta chio sociisqȝ eius cum añ. Istoꝝ ē. ℣ Mirabilis. oṙ.

DA nobis q̄s dñe sanctoꝝ martyrū tuorū eustachij cum socijs suis intercessione leticiā ꝛ pacem: vt quoꝝ gaudemus triumphis: protegamur subsidijs. Per. Nō dr pe. Ad te leuaui. nec vlla prostra. fiat in choro hac die q2 quasi festiuū festū habetur. Ad p̄mam nec ad alias hōras dr Deus in adiuto. nec hy⁹ sed statim incipiat̄ in supiori gradu aña. Requiē eternā dona eis dñe et lux ppetua luceat eis. ps Deus in noīe. Beati immaculati. Retribue. Finitis ps̄is iste Gloria. repetita añ. post p̄os. statim sequitur Kyrie eḱ. Xp̄e eḱ. Kyrie eḱ. Pat̄ nr̄. Et ne nos. Sȝ libera. Requiē eternā. A porta infe

ri. Erue do. Credo videre. Dñs vo. oṙ Fideliū. que terminetur. Qui cuȝ deo. Requiescant in pace. Amē. Nō dicit Dñs vob. Post orationē. Hoc modo dicunt̄ et finiūtur oēs hore hui⁹ diei. Post primā vero in cap. intrent more solito. et post lec. de martyrologio dicat sacerd. ℣⁹ Preciosa est in conspectu dñi. cum hac orone tm̄ Sācta maria mater. q̄ termineẗ sic. Qui in trinitate perfecta viuis et regnas de⁹. Per oīa secula seculoꝝ. amen. Dñs vo. Et cum. Benedicamus dño. Deo gratias. Hac die dnr oēs hore ante miss. Si hec cōmēo. aiarū in do. contig. differat̄ vsqȝ in crastiñ. ꝛ histo. Uidi do. inchoetur in ipsa do. cum memo. tm̄ de mar. eustachio sociisqȝ ei⁹ ad matu. et ad miss. Orones mor. post k. pro corpe pnti. oṙo. Deus cui propriū. maior. In anniuersa. vo de quocunqȝ fuer. dr oṙo. Deus cui proprium. minor. In trigintali vero quocunqȝ fuerit dicat̄ ad laud. Oṙo.

OMnip̄s sempiterne de⁹ cui nunq̄ȝ sine spe misericordie supplicat̄: pro

piciare anime famuli tui vel famule tue/ vt qui de hac vita in tui nois cōfes-sione decessit: sanctor tuorū numero facias aggregari. Per dnm. Pro epis defunctis ad laudes. oro

Deus cuius mīe non est numer⁹ suscipe p animabus famulor tuorum pōtificum preces nostras et lucis eis letitieq regionem in sanctor tuorū societate cōcede. Per.

Pro fratrib⁹ et sororibus ad laudes dicitur Oratio

Inclina dñe aurem tuam ad preces nostras quibus miam tuā supplices deprecamur: vt aias famulor famularūq tuarum quas de hoc seculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione constituas/ et sctōr tuorū iubeas esse cōsortes. Et sic terminet Per christū dnm nostrem⁹. Deinde dr oratio pro familiarib⁹ priuatim ad placitum: quib⁹ expletis sequitur oratio generalis in audiēcia. Oratio

Animabus q̄s domine oīz fideliū defunctor oro proficiat supplicantiū vt eas et a peccatis oibus exuas/ et tue redēptionis facias esse participes. Qui cū deo pre. Requiescāt i pa. Amē. sine Dñs vob. Sciēdum est q qñ corp⁹ est pñs nisi fuerit eps vl aliqs magn⁹: semp dnr qtuor oratiōes tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. sub vna conclusione. Prima pro corpore presenti scda p epis/ tertia p frībus et sororib⁹ / qrta gnal. Itē in oib⁹ anniuersa. semper dnr qtuor oratiōes tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. sub vna terminatione prima anniuersal. oro. ii. oro p epis. iii. p fratribus et sororib⁹. iiii. gnal. Silr fiat in tricenal. ita tm q. i. oro fit pro tricenali. Item qñ vigil. mortuorū fiunt cū. ix. lcc. et. iii. lecc. tantū dnr tres orones tam ad Placebo. q̄ ad Dirige. Prima pro epis. ii. p fratribus et sororibus. iii. generalis ¶ Sancte vvenefrede virgis et marty. Ad omnas vesp. ā. Hec est vgo. Hi. fer. ad Dñe de⁹. R. Regnū mūdi. hy⁹. Virginis proles. v⁹ Diffusa. Cetera oia de coi vni⁹ vginis et marty. sm ptcam. fer. tam ad ves. q̄ ad matutī. licet hic sequat In. sup

Magt. cu oi. z lec. de pro prietate. An. Aue gemma claritatis ad istar carbu- cl'i: aue rosa paradisi mo- re fragrans balsami: vve nefreda vgo felix gloriosa meritis / assistentes tuis festis celi iunge gaudiis. ps. Magnificat. Oratio.

OMps sempiterne de- us: qui beatã vvene- fredaz virginitatis pmio decorasti: fac nos qs eius intercessiõe mũdi huius blãdimẽta post ponere: et cũ ipsa perẽnis glie sedẽ obtinere. Per. Ad matu. ix. lc. fiant. Lectio prima.

VEnerabilis dei seru⁹ bennous a nobilib⁹ viris scilicet bengo patre: et perhen matre iuxta sa brinam in puincia q̃ dicit povvis oriũdus a pmor- diis ifantie duos vel tres dies cũ noctib⁹ ieiunans peruigil in orõib⁹ vir ad prãdiũ ab eccl'ia poterat diuelli. Qui parentibus relictis monach⁹ effect⁹/ diuersis in locis ecclesias construxit: et fratres deo dignos diuinis obsequiis mãcipauit sibi prouisam a deo quesiturus mansio nem. Ducente vero illum spũ sctõ/ peruenit ad pre- diũ cuiusdaz nobilissimi viri noie tenith. Qui fili⁹ vnius potentissimi sena- toris a rege sicut eius no- mine/ et honestate conspi cuus apparebat. Ad hũc vir dei cũ aduenisset / qd secreto voluebat in pecto- re/ nobili viro aduocato / secreti⁹ propalauit. Dñe ad te sum celesti instictu destinatus: nõ sine certa causa tue tuorumq3 salu tis/ si meis acqueueris pe- titionib⁹. Peto itaq3 qua- tenus de possessione tibi a progenitoribus deriua- ta/ partẽ deo et michi con cedas: vt tibi ecclesiam fa bricẽ pro te et oib⁹ chricoe- lis deo seruituris. Lec. ii.

Cuius petitionibus vir nobilis q̃si celitus admo- nit⁹ benigne annuẽs vil- lam in qua ad eum vene rat dei seruitiis liberam: z de se z de oib⁹ successo- ribus ei⁹ cõcessit ab oi ex- pectatione solutam Sicq3 nutu dei vir sctũs in bre- ui animũ illi⁹ obtinuerat vt statim de illo loco ad a- liũ sua suppellectili a trãs- ferret: et filiam noie vve- nefredam / quam sue po- steritatis spẽ habebat vni cam ad christi honorez et

ad morum honestatē illi committeret informādā. Sancto dei itaq; basilice cōstruēde opus diligentissime accelerante: et christi mysteria dietim deuotissime celebrante: ille nobilis vir tenith ex aduerso non longe inde sua figens tabernacula mēte sincera christi seruitio adherebat cū prole deuota. Lectio .ii.

Wenefreda vero celesti dogmate mox inebriata: omnia christi mandata q̄ a doctore suo predicabantur: ardenti desiderio / et auribus patulis hauriebat tenaci memoria recōdebat i proximo operibus exhibitura quod tunc in animo congerebat. Omnem vero virum abdicare disponebat / sed hoc parentibus suis innotescere formidabat. Illos offendere non sibi idoneum fore credebat: deo funditus coniungi salutiferum esse sciebat. In hoc igit certamie spirituali virginis animus nō modico distrahebatur anfractu. Non immemor tamen virgo doctoris sui predicantis renunciare patri et matri et christum sequi: eum consciū sui audacter fecit esse secreti. Tu. Lectio .iii.

O Pater inquit sanctissime / impetra michi ab vtroq; parente omnem seculi luxum amodo licere abdicare: et virginitatem meam celesti sponso integram cōseruare. Hec audiens vir sanctus: facillime quod petebat obtinuit ab vtroq; parēte. Tū q: illius funditus inhiabant consilio. Tum etiam quia illos imbuerat diuini nectaris plenitudo. Parētes igit onere deposito illā nubendi seculo ceperunt rerum suarū opulētiā christi pauperibus erogare. Puella desideriū suum adepta: se semp extendēs ad interiora soli deo inhihians: nullaq; admittēs terrena pedibus beati viri assidebat votiua sitibūdo hauriēs corde: que desponsi sui moribus audiebat. Cum autem in exercitiis que ad salutem anime pertinent studiosissime inuigilaret: cernēs diabolus in illa prouincia virtutem suam eneruari totus contra eam insurgere cepit. Tu. Lectio .v.

Quadam aūt die ostīs

virginis parentib⁹ ad ec=
clesiā pergentibus vt dei
mysterijs et sancti viri in
teressēt ꝑdicationib⁹ vir=
gine vvenefreda quodaʒ
corporis incōmodo domi
remanere coacta: ecce q̄=
dā iuuenis nōie cardodo
cus regis alani fili⁹ pala
tiū pr̄is ingrediens: eam
solā repperit statimq̄ȝ de
cōcubitu sermonē īseruit:
dicens se regis filium di=
uitijs et honoribus refer=
tū: ꝛ illā affluēter locuple=
taturā si sue volūtati da=
ret assensū. Illa vultu de
misso rubore suffusa dissi
mulans animi ꝓpositum
simulauit ōmo se grauit
ferre ꝙ incōptā inuenisset
Petijt vt saltem modicū
pateret donec a thalamo
decētius redisset. Nec di=
cēs solūmodo ad horam
euelli ab eo querebat. Q̄d
tādem procus temerari⁹
concessit. Tu. Lectio. vi.

Illa vero mox thalamū
īgressa ex altera parte ca
mere versus ecclesiā iter
arripuit: q̄ fuga mox iu=
ueni īnotuit. Ille vero ar
repto gladio velociter in=
sequens apprehendit eā
in descensu cuiusdā mon=
tis ante ostium ecclesie: ꝛ
his vbis eā allocutus est
Oli te amaui: ꝛ legalibus
āplexib⁹ te michi coniun=
gere desideraui. Quare
te petentē cōtemnis / aut
stati michi cōsenties: aut
vitā isto gladio ꝯsumma=
bis: Illa prius ad ecclesi=
am lumina vertens / ꝛ ne
minē aspiciens: furibun=
do confidenter respondit
Regis eterni filio iuncta
matrimonio nullū alium
admissura suȝ dū vixero.
Exime gladium et vt pla=
cet vtere: nec mine nec blā
dicie separabūt me ab il=
lius amore. Ille vero ex=
tracto gladio caput eius
amputauit. Mox vo vbi
caput virginis ad terraȝ
corruit: fons hominibus
ꝛ pecoribus saluberrim⁹
vbertim emanauit. Tu.
Sine expositione. Lc. vii.

Corpore vero v̄ginis
in loco quo ceciderat
remanente caput ipsi⁹ de
procliui ruit in ecclesiam
inter pedes astantiū. Un=
de stupefacti ꝛ attoniti tā
parentes q̄ȝ alij accurrūt
q̄ȝ totius rē certius cogni=
turi / virginemq̄ȝ deuotaȝ
comperiētes esse decolla=
tā: lamentabilē ꝓdiderūt
clamorē Quē vir scūs au

diens ad cetum peruenit astantiū. Uirgunez quecq̄ quam deo cōsecraturus erat: peremptā cernēs et peremptorē illi⁹ gladium suū per herbā tergentem adhuc madidū cruore cō spiciens his vbis impiuz est aggressus. O ꝑfīs in: q̄t regie dignitatis homi: cida celestis cur nō peni: tet te tātū scel⁹ ꝑpetrasse pacē cōturbasti et ecclesi: am tuo sacrilegio fedasti nec diei dñice reuerentiā exhibuisti. Nunc ipsum deū meū dep̄cor quaten⁹ que tu indigne cōmisisti digna recōpensatione re: cipias. His dict̄ iuuenis ad terram corruēs / illico expirauit. Mirūq̄z dictu corpus defuncti liquefa: ctū i cōspectu astātiū dis: paruit multis asserētib⁹ tellure dehiscēte fuisse ab sorptū: et cum spū suo in baratro demersū. ℭ. viij.

Dehinc sctūs / caput vir: ginis deosculās: et suo or: dine componens / reliquo corpori adegit: et palliuz suum supersternens ad altare missam celebratu: rus accessit. Qua peracta ad corpus remeans: hoc sermone ad populū vsus est. Scitote kmi hanc dei virginem votū sanctimo: nialis fecisse: ⁊ intercepta morte tempus exsoluen: di nō habuisse. Unde cō: decet nos humi ꝓcūben: tes deuoti⁹ deū pro ea in terpellare: multas in po: ster per eā habituri com moditates. Ipse vero ma nus ad celū expandēs di xit. Dñe iesu chre pro cui⁹ amore hec virgo terrena respuens / celestia concu: piuit: q̄q̄ nō ignoremus ipsam ꝓ tuo noīe passam in celestis gaudii finib⁹ re positā nostro vlterius nō indigere contubernio: tñ votorum bonorū affector clementissime precipe: vt aīa huius puelle rediui: ua grā tue mīe nomē tuū magnificet adhuc in tua plebe: ⁊ post lōga vite spa tia multiplicato bone cō: uersationis fenore: ad te redeat spōsum suū vnicū dei patris filiuz: cū quo et cū spū sctō viuis et glīa: ris de⁹ ꝑ īfinita scl'a secu: lor. Cūq̄z oēs rñdissent amen: puella q̄si a somno educta resedit tergens ⁊ emūdans faciē suā a pul uere / et sudore / surgensq̄z in eccl'iam intrauit: ⁊ deo

gnas inde libauit. Porro vbi caput ipsius collo terenus resectu: et postea virtute diuina compactu fuerat: albedo quedam in modum fili locum sectionis semper obducebat. Lectio .ix.

Homines autem illius prouincie qui nondum deum cognouerant / videntes infausti iuuenis confusionem et gloriose virginis resuscitationem pedibus beati viri bennoi prouoluti dei mysteriis petierunt imbui. Quos ille deuote suscipiens: sacri baptismatis vnda purificauit / et diuinis sermonibus instructos in dei seruitio confirmauit. At dei virgo vvenefreda tota die sancti viri pedibus adherens: illius sermonibus sedula intendebat / et se velare cum suis parentibus obnixe deposcebat. Vir autem sctus coram parentibus et multis aliis eam sacro velamine indutam consecrauit / atque regularis propositi disciplinis plenissime informauit: que statim totius virtutis arcem aggrediens / in breui totius ordinis adepta est peritiam. Unde vir dei admodum letificatus: parentes in vnum conuocatos / et alios dei seruos sic est affatus. Uos inquit hactenus meis petitionibus et consiliis promptos exhibuistis: nunc vero in vobis exuberantibus dei beneficiis incedite vigilanter preostensam vobis viam salutis. Et quoniam alias vocat me deus / et me ad presens carituri estis filie vestre admonitionibus solerter intendite et exemplis. Ad virginem conuersus ait. Te meis exerciciis succedere precepit deus / et virgines in dei seruitio hic tecum mansuras congregare. Hic vero annis septem peractis te diuinitus admonitam: oportebit alium inuisere locum. Cetera de com. vni. vg. et mar. Sancti leonardi cf. et ab. ix. l. nat.

Preces nostras quesumus Oratio. domine celesti dono prosequere vt qui de beati leonardi confessoris tui atque abbatis patrociniis gloriamur: eius meritis atque suffragiis apud te semper adiuuari mereamur. Per. Lec. i.

Beatus igitur leonardus temporibus anastasii imperatoris in prouincia gallicana claris parentibus

collateralib⁹ clodouci re=gis francie extitit oriun=dus. Quē clodoue⁹ quō=dā pagan⁹: sed p p̄dicatio=nē scti remigii remensiuz archiepi ad fidē ꝯuersus de sacro fōte leuauit. Lc. ij.

Puer aūt leonardus fa=ctus adolescēs / relicta re=gali militia spiritu tact⁹ diuino sequi voluit archi=episcopi remigii vestigia. Cuius doctrinam et mor̄ honestatem sequens plu=rimis miracl'is choruscaba=bat. Tu aūt. Lectio. iij.

Hic cū a rege impetras=set: vt omēs quos in erga=stulis visitaret / soluerē=tur: vbicunqꝫ incarcera=tos audisset / ad eorū libe=rationē ipiger currebat. Crescēteqꝫ fama ei⁹ / mul=ti ad eū cōfluentes grā re=cuperādē sanitatis redi=bant ab eo sani. Lect. iiij.

Volens ergo famam hominū declinare: ⁊ soli deo s̄uire: adiit syluā noīe pauū. Quo cum rex et regina venandi causa aduenissent: contigit regi=nā partu piclitari. Cui cū medici nō possent subue=nire: satellites syluaz vlu=latibus repleuerunt. Lc. v.

Vir dei hoc audiēs mor̄ aduenit. Cūqꝫ ꝑ ea orōnē ad deum fudisset / regina illico ⁊ optatum partū ha=buit: et remediū a dolori=bus sensit. Quo viso rex munera preciosa viro dei obtulit: q̄ oīa vir sctūs re=cusauit. Dedit igit̃ sibi rex tantū de eadē sylua q̄tū vni⁹ noctis spatio cū asel=lo suo circuire potuisset.

Sctūs ergo leonar Lc. vi. dus cōstruxit i eodē loco oratorium in honorē btē marie qd̄ appellauit no=biliacū eo q̄ a nobili rege donatū esset. Cōgregatis=qꝫ ibi f̃rib⁹: mł'to tp̄e vixit. Ubi ꝑpter aque penuriā fontē idefiectētis aq̄ a deo suis precib⁹ impetrauit. Multisqꝫ clarus miracu=lis i dn̄o obdormiēs: in eo=dē loco sepult⁹ est. Tres vltie lc. de expōe euāgel'. Nemo accē. Et cet'a d' cō=vni⁹ ꝯf. ⁊ ab. Sctōꝝ. iiij. coronatoꝝ mar. iij. l. Or.

Presta q̄s op̄s deus: vt qui gl'iosos mar=tyres tuos claudium / ni=costratum / simphorianū castoriū / atqꝫ simpliciū / fortes i sua cōfessione co=gnouim⁹: pios apud te in n̄ra int'cessione sentiam⁹. p. Ad mat'. Inui. d'u. Lc. j.

Tempore quo diocle=tianus prexit in pãnonia ad metalla de montibus abscindenda inter montes metallicos inuenit claudiũ/nichostratuz simphorianũ/castorium atq3 simpliciũ magna peritia artis illi⁹ imbutos: sed occulte chrianos Qui bus inuidentes socii/ac=cusarũt eos ꝙ essent christiani. Tu aũt. Lectio. ii.

Imperator hoc audiẽs: iussit lampadio tribuno eos audire: ⁊ in ꝗ reatus ĩueniret pena ferire. Qui iussit scõs dei sibi presentari: ⁊ ondit eis oĩa gña tormẽtoꝝ dicẽs. Nisi anti ꝗs nũinib⁹ sacrificaueri=tis his penis pibitis Scti martyres dixert. Minas tuas nõ timem⁹. Iratus lãpadi⁹ iussit eos iã scor=pionib⁹ mactari. Lect. iii.

Eadem hora lãpadi⁹ arreptus a demonio expirauit. Hoc audiẽs impator iussit loculos plũbeos fieri: et sanctos dei viuos inclusos in fluuiuz precipi=tari. Quos nichodemus chrian⁹ post ꝗdragita dies leuauit: et etiam in domo sua reposuit. Cetera d cõi plurimorũ martyruz.

Sancti theodori martyris. iii. lc. ñant. Oratio.

Deus qui nos bti theodori martyr⁊ tui cõfessione gloriosa circũdas et protegis: presta quesumus eius nos imitatione proficere/ et oratione fulciri. Per. Ad matutinas Inuitato. simp. Lectio. i.

Temporib⁹ maximiani et maximi impe=ratorũ tentus est theodorus: et cũ eo multi alii ad militandũ in legione ma=ritimorũ. Qui cuz idolis sacrificare cõtẽnerent/adduct⁹ est ad brincã prepositũ: ⁊ ait. Ego chrian⁹ sũ et immolare simulachris ꝑceptũ nõ accepi. Lect. ii.

Irat⁹ preses brícas: plu=ribus eũ tormentis affe=cit. Sed cũ eũ sic supera=re nõ posset: dictauit sen=tentiã dicẽs. Theodorum preceptis ĩperatorũ non obtẽperantẽ: sed in chrm credentẽ/ igni iubeo tra=di: qd et factũ est. Lec. iii.

Magnũ ei miraculũ/flãma in specie camere fctã/ corpus circumuallauit ⁊ erat ꝗsi nõ corp⁹ ardens/ sed quasi panis ꝗ coquit Btũs vero martyr erat ĩ medio flamme: et sine af=

fictione laudās deum/ ꝛ
ita reddidit celo spiritum
Cetera de cōi vnī⁹ mart.
¶ Scti martini epi ꝛ ꝯfes.
Ad.i.ves. ān. O beatū pō-
tificē qui totis visceribus
diligebat chr̄m regē: ꝛ nō
formidabat īperii princi-
patum: o martīe dulcedo
medicamētū et medice: o
sctissima aīa: quā ꝛ si gla-
di⁹ ꝑcussoris nō abstulit
tā palmam martyrii non
amisit. ps. de fer. Cap. Ecce sa-
3.R. cer. R. Btūs marti. Hy⁹.
Iste ꝯfes. V. Amauit. āña
O martine o pie/ q̄ pium
est gaudere de te: o mar-
tine ꝓphetis ꝯpar: apl̄is
ꝯsert⁹: ꝓsulū gēma: fide et
meritis egregie: pietate/
mia/ charitate ineffabilis:
succurre nobis nūc et an-
te deum. ps. Magt. Orō.
Deus qui cōspicis/ quia
ex nulla nostra vtu-
te subsistimus: cōcede ꝓ-
pitius: vt itercessiōe bea-
ti martini confessoris tui
atq3 pontificis cōtra om-
nia aduersa muniamur.
Per dnm. Mēo. de sancto
menna martyre. Oratio.
Presta quesumus oi-
potens deus: vt qui
beati mēne martyris tui
natalitia colimus: inter-
cessione eius in tui nomi-
nis amore roboremur. p.
Tunc dat ꝓcessio ante al-
tare sancti martini/ cantā-
do. R. Martinus abrahe
si⁹. Ora pro nobis. Orō.
Deus qui es bonitatis
auctor et bonorū di-
spensator concede propi-
tius. vt qui beati martini
confessoris tui atq3 ponti-
ficis solennitatē venera-
mur/ ei⁹ patrocinio atq3
suffragio maiestatis tue
ꝓpitiationē ꝯsequamur.
Per chr̄z. In redeūdo de
sancta maria. Ad matu.
Inuita. Martin⁹ ecce mi-
grat hic paup celo diues.
Quē sctōr̄ concētus xp̄o
psallēs deduxit nos cele-
stibus hymnis laudem⁹
in hūc deum. ps. Uenite.
Hy⁹. Iste ꝯfes. In.i.noct.
ān. Sctūs martinus obi-
tū suū3 longe ante ꝓsciuit
qui ꝛ discipulos in vnum
congregauit: atq3 sui dis-
solutionē3 imminere ꝓdi-
xit. ps. Beatus vir. ān. Cū
repente viribus corporis
cepit destitui: tunc meror
et luctus omniū vox plā-
gentium/ vnaq3 precanti-
um/ ne pastor oues dese-
ras. ps. Quare frem. ān.
Scimus quidem te pater

desiderare christũ: sed sal ua sunt tibi p̃mia tua: nostri poti⁹ miserere quos deseris pater. Re. Dñe q̃d mul. ℣ Amauit eũ. Lec. i.

Martinus sabarie pānoniorũ oppido oriundus fuit: sed itra italiā ticini alit⁹ est parentibus non infimis/gentilib⁹ tamen. Quiq; militie cingulo a perfido iuliano addictus est/licet inuitus. Ipse enim armatā militiam in adolescentia secut⁹ est sub rege constantio. Deinde sub perfido iuliano iuxta parentũ suorum nobilitatem non tamē sponte fruebatur. Nam cũ decē esset annoꝝ: inuitis parētibus ad ecclesiā confugiens/seq; cathecuminum fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire/q̃ sub imꝑatore militare terreno. ℟. Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dominus post apostolos tātam gratiam conferre dignatus est: vt in virtute trinitatis deifice mereretur fieri trium mortuorũ suscitator magnificus. ℣. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est. Cui dominus. Lectio ii.

Hic etiā martinus benignus/patiēs/atq; humilis: nondum in christo renat⁹/opem ferebat miseris. Alebat egentes: nudosq; vestiebat. Quodam aũt tempore cũ adhuc esset cathecuminus: maximo hyemali frigore cum nihil haberet preter chlamydem qua idutus erat/media eiusdē chlamydis parte abscissa/nudũ pauperē quendā vestiuit. Qua etiā nocte seq̄nte dominũ iesum christũ inter angelicos exercit⁹ vestitum aspexit audiuitq; dominũ voce clara dicentem. Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste contexit. ℟. Dum sacramēta offerret beatus martinus. Globus igne⁹ apparuit super caput ei⁹ visus. Dum enim preces ad deum emitteret: et ꝓ vniuerso grege sibi commisso deprecaretur. Globus igneus. Lectio tria.

Cum autem esset annorum duo de viginti: ad baptismum conuolauit: nec tamē statim militie renunciauit tribuni sui precibus deuictus

cui cõtuberniũ familiare prestabat/ q̃ transacto tribunatus sui officio renũciaturũ se seculo pollicebatur. Quia expectatione martinus suspẽsus p biẽnium fere postea q̃ est baptisma consecut⁹/ solo scilicet nomĩe militauit. Tu

℟. Beat⁹ martinus obitum suum longe ante presciuit: dixitq̃ fratrib⁹. Dissolutionẽ sui corporis imminere. Quia ĩdicauit se iam resolui. ℣. Uiribus corporis cepit repente destitui: conuocatisq̃ ĩ vnũ discipulis dixit. Diss. Gloria. Quia. In iii. noct. an. Dñe iam satis est q̃ hucusq̃ certaui: sed quoad ipse iusseris militabo: a cũ parcis etati/ bonũ est michi hos quibus timeo ipse custodias. Ps. Cum inuocarẽ. A. Artus febre fatiscẽtes spiritui seruire cogebat stratuq̃ suo illo nobili cilicio recubans/ nec terrã videre iam dignat⁹ celo tot⁹ inhiabat. Ps. Uerba mea. An. Sinite me inquit celũ videre: vt spiritus dirigatur ad dñm: nichil in me reperiet inimicus: sed sinus abrahe me suscipiet. Ps. Dñe dñs nr.

℣. Justũ deduxit. Lectio iiii.

Relicta tandem militia: hylarium pictauis vrbis ep̃z adiit: et apud eum aliquãdiu cõmoratus est. Eo tpe ei quidam cathecumin⁹ adhesit/ cupiens sanctissimi viri instrui disciplinis. Paucis quippe interpositis diebus/ graui languore correptus: absente sancto viro/ subita morte preuentus est. ℟. iii. Dixerunt discipuli ad beatũ martinũ cur nos pater deser/ aut cui nos desolatos relinquis: Inuadent enĩ gregem tuũ lupi rapaces. ℣. Scim⁹ quidem pater desiderare te chr̃m: sed salua sunt tibi p̃mia tua nec dilata minuent: nostri potius miserere quos deseris. Inuadent. Lectio. v.

Reuersus post triduũ martinus exanie corpus inuenit: et fusa ad deum oratione eum vite restituit. Qui et baptizatus est ab eo: et postea multis vixit annis. Sub eo tempore martinus ad episcopatũ turonice ecclesie petebatur. Tu. ℟. Domine si adhuc populo tuo sum necessari⁹: non recuso p

pter eos subire laborem. Fiat volūtas tua. Vs. Iā enim dn̄e satis est q̄ hucusq̄ certaui: sed quoad ipse iusseris militabo / acsi parcis etati bonū est michi. Fiat volū. Lectio. vi.

Tamq̄ sumpto episcopatu qualez sibi deus gratiā prestitit: nō est nr̄e facultatis euoluere. Idē ipse constantissime perseuerabat / qui pri⁹ fuerat. Eadem in corde eius humilitas: eadem in vestitu ei⁹ vilitas erat. Adeo vero oīa scilicet maiora sunt in eo: q̄ vt verbis explicari queant. Nam nulla hora / momentūq̄ preterijt / quo nō aut orationi / aut lectioni vacaret. R. Oculis ac manibus in celum semper intētus. Inuictū ab oratione spiritum non relaxabat. V. Nichil enim terreni aliquando negocij diuino anteponens officio: semperq̄ semetipsū ad ea que superna sūt extendens. Inuictum. Gloria. Inuictū. In iii. noct. an. Media nocte dominica sanctus discessit: quez celi ciues mox obuiāt: młti audierunt voces in sublimi / qui et vitro purior: lacte cādidior: carne quoq̄ mōstratus est gemma sacerdotum. ps. Domine quis habita. an. Glorificati hominis viderunt gloriam qui affuerunt: nam caro quā cinis semp obtexerat ita resplenduit: vt quoddā resurrectiōis decus et extincta proferret. ps. Dn̄e in vir. an. Adest multitudo monachoꝝ ac virginum qui speciali gloria precipue flebāt: cū sentirent magis esse gaudendum si rationem vis doloris admitteret. ps. Dn̄i est terra. V. Iust⁹ vt. lc. vii.

Martinus autem obitum suum longe ante presciuit. Dixitq̄ fratribus suis dissolutionez sui corporis imminere Interea causa extitit / qua condatensem diocesim visitaret. Nam clericis illi⁹ ecclesie inter se discordantibus pacem reformare cupiēs: licet finē dierū suoꝝ nō ignoraret: proficisci tn̄ ob illā causam nō recusabat. Bonā hāc vtutū suarū consummationē existimans: si pacem reddita z ecclie reliqsset. Igit aliqādiu sanctus martinus in ecclia ad quā ierat cōmo

ratus pace inter clericos restituta / cũ iam regredi ad monasterium cogitaret / viribus corporis cepit repente destitui. Conuocatisq discipulis in vnũ indicauit se iam resolui. ℟. O beatũ virũ in cuius trãsitu sanctorũ canit numerus Angelorũ / exultat chorus: oĩmq celestiũ virtutũ occurrit psallẽtium exercitus. ℣. Ecclesia illi⁹ virtute roboratur: sacerdotes dei reuelatione glorificantur: quem michael assumpsit cũ angelis. Angelorum exul. Lectio. viii.

TUnc vo mero: et luct⁹ omniũ: vox vna plangẽtium. Cur nos pater deseris / aut cui nos desolatos relinquis? Inuadẽt enim gregẽ tuum lupi rapaces. Tunc ille motus his fletibus vt totus semper in dño misericordie visceribus affluebat lachrymasse perhibetur. Conuersusq ad dñm: hac tãtum flentibus voce respondit. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius nõ recuso pro eis laborez: fiat volũtas tua. ℟. O q̃ntus luctus erat oĩm: q̃nta precipue merẽtiũ lamẽta monachorũ. Quia et pium est gaudere martino: et piuz est flere martinũ. ℣. Beati viri corpus vsq ad locuz sepulchri hymnis canora turba prosequitur. Quia et piũ est gau. Lectio. ix.

CUmq in orationib⁹ et vigiliis fatiscẽtes art⁹ spiritui seruire cogebat: nobiliq stratu suo in cinere et cilicio recubãs: a discipulis rogaretur vt saltem vilia sineret stramenta supponi. Non decet inquit filii christianuz nisi in cinere mori. Et ego si aliud vobis exemplũ relinquo / ipse peccaui. Post hec vidit diabolum prope assistere: cui ait. Quid hic stas cruenta bestia? Nichil in me funestũ reperies: sed sinus abrahe me suscipiet. Et hec dicẽs octogesimoprimo etatis sue anno media nocte dominica / inuictum ab oĩone spirituz dño exalauit. ℟. Martin⁹ abrahe sinu letus excipitur. Martinus hic pauper et modic⁹. Celũ diues igreditur hymnis celestibus honoratur. ℣. Martin⁹ eṗs migrauit a sclo: viuit in chrõ gẽma sacerdotuz. Martin⁹. Gl'ia.

Celum. ℣. Ora pro nobis. In laudibus an. Dixerũt discipuli ad beatũ martinum cur nos pater deseris/aut cui nos desolatos relinquis? inuadẽt enim gregem tuum lupi rapaces. ps. Dñs regnauit. an. Domine si adhuc populo tuo sum necessari⁹ non recuso laborẽ fiat voluntas tua. ps. Jubilate. an. O virũ ineffabilẽ/nec labore victum nec morte vincendũ: qui nec mori timuit/nec viuere recusauit. ps. Deus deus. a. Oculis ac manibus i celum semper intẽtus: inuictũ ab oratione spm̃ nõ relaxabat all'a all'a. ps. Benedicite. aña. Martinus abrahe sinu letus excipitur: martinus hic pauper ꝛ modicus/celũ diues ingreditur/hymnis celestibus honoratur ps. Laudate dominum de celis. Caplm. Ecce sacerdos. Hy⁹ Jesu redemptor. ℣. Justus germinabit. a. O q̃tus luctus omniũ: q̃ta precipue lamenta monachorum ac virginum chorus quia ꝛ pluꝫ est gaudere martino: et pium est flere martinum ps. Bñdictus. Oro. Deus qui conspicis. Memor. de sancto menna marty. oro vt s. Ad primã ã. Dixerũt discipuli. ps. Deus in nomine tuo. Ad tertiã aña. Dñe si adhuc. ps. Legem pone. Cap. Ecce sacerdos R. ꝛ ℣. de cõi vnius cõfes. ꝛ pontifi. ad oẽs hor. dñr. sic ꝛ caplm. Ad sextã ãn. O virum. ps. Defecit. cp. Benedictionem. Ad ix. ã. Martinus. p. Mirabilia. Cap. Cognouit eũ. Ad ii. ves. ãn. Dixerũt discipuli. vt. fer. Cp. Ecce sacer. hy⁹. Jesu redẽptor. ℣. Justus germiñ. ãn. O beatũ virũ cuius anima paradisum possidet: vnde exultãt angeli/letantur archangeli chor⁹ sctõꝝ pclamat turba virginum inuitat/mane nobiscũ in eternũ. ps. Magt. oro vt s. Hoc eodẽ mõ dñr ves. quotidie per octa. qñ de. s. martino fit seruit. excepto q ãe. super ps Magt. ꝛ Benedictus mutãt. Quotidie ifra octaua. sctĩ martini quando de eo agitur: hoc mõ fiat seruitiũ. Ad mat. inui. Martinus ecce. ps. Uenite. hy⁹. Iste cõfessor. In i. nocturno. ãn. Martinus adhuc cathecumin⁹: hac me ve-

ste contexit. ps. Beat⁹ vir. añ. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est: et baptismi gratiã recepit. ps. Quare fremuerunt. ã. Beat⁹ martinus dixit iuliano christi enim sum miles / pugnare michi non licet. ps. Domine quid multi. ãn. Ego signo crucis non clypeo protectus aut galea hostiũ cuneos penetrabo securus. ps. Cum inuocarem. aña Cõfido in domino q̃ filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. ps. Uerba. ãn. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptismi gratiã peruenit. ps. Dñe dñs noster. ãn Dñs iesus xp̃s non se inquit purpuratũ nec diademate renitẽtem venturum esse predixit. ps. Domine quis habitabit. ãn. Dũ sacramẽta offerret beatus martinus: globus igneus apparuit super caput eius. ps. Domine in virtute. ãn. O ineffabilem virũ per quem nobis tãta miracula choruscant. ps. Dñi est terra. ℣. Amauit eũ dominus. ¶ Lectio de miraculis vel de vita sancti martini legantur p totas oct. qñ de eo fit seruitium. Lectio .i.

Accidit autẽ dñ beatus martinus iter ageret: vt cuiusdam gẽtilis corpus quod ad sepulchrum supsticioso funere ferebatur obuiũ haberet qui cũ videret lintheamina corpori supiecta vento volitari prophanos sacrificiorũ ritus agi credidit. Eleuatoq̧ crucis signo iussit plebem stare/ onusq̧ deponere. Cuius mandatũ plebs preterire non poterat: donec cognita virtute corporis dedit eis abeundi et tollẽdi potestatem. Ita eos et cum voluit stare compulit et cum libuit abire p̃misit. ℣. Tu autem. ℟. Scdm ordinem nocturnorum dñr. Lectio scda.

Item dum in vico quodam templũ antiquũ diruisset: ⁊ arborem pinum phano proximã vellet excidere obstitit ei loci antistes cum turba gẽtilium qui dixit eam succidi non debere: quia domui erat dedicata. Tũc ait ei vn⁹. Nos eam succidemus tu ruentem accipe: et si tecũ est deus tuus / euades. Ipso autem hoc promittente: succidunt ipsi leti.

Martinus vero eo loco li
gatus erat: quo arborem
casurã nemo dubitabat.
Quã super se ruentem si=
gno crucis opposito diuer
sam in partẽ ruere fecit:
que oẽs circunstantes pe
ne prostrauit. Quo viso
oẽs baptizati sunt. Rc. iij.
Cum in vico quodã pha
no antiquo ignẽ immisis=
set: agente vento in proxi=
mã domũ flammarum globi
ferebãtur. Quod vidẽs mar
tinus tectũ ascendẽs flã=
mis se opposuit. Cuius vir=
tute cõtra vim vẽti reuer
sus ignis: tecta innocua
nõ ledebat. Ps. Te deũ. V.
Ora pro nobis. In laud.
quotidie hec sola. ãn. Di=
xerunt discipuli. Ps. Dñs
regñ. Cap. hy9. et V. sicut in. i.
die. Ne sequentes ãe dñr
quotidie infra oct. super
ps Bñd9. et Mgt. vel ad
mẽo. de. s. martino cuz de
aliq fes. fit seruit. ã Sacer=
dos dei martine: aperti
sunt tibi celi/et regnũ pa=
tris mei. ã. Sacerdos dei
martine / pastor egregie:
ora pro nobis deum. añ.
Sanctus mar. ã. Cũ repẽ
te. Alle ãe. q sequũtur de
noct. infra octa. scti mar=
tini: quãdo fit de com mẽo.

semp fit cũ hoc V. tam ad
ves. q̃ ad matu. scz Ora pro
nobis. Pter q̃ ad. ij. ves. s.
huguonis: tũc enĩ dicat V9.
Amauit. videlz ad mẽo.
de. s. martino cfo. De9 qui
cõspicis. Mẽo. cõsuete di=
cantur qz chor. non regit.
¶ Notandũ est vbi infra
oct. s. martini de eo plenũ
ser. fieri nõ poterit propter
fe. loci: vl' propter aliquã aliã
rõnabilẽ causam: tũc ãn.
Martinus adhuc catecu.
et oẽs ãe ibid de noc. sequn.
scz post ãn. Sacerdos dei
mar. apti. et post ãn. Sa=
cerdos dei marti. pastor.
Ad mẽo. de. s. martino di=
cat infra oct. et sp cũ pdi.
V. et oione tã ad ves. q̃ ad
matu. Ad pmã ãn. Dixe=
rũt discipuli. Ps. Deus in
nomine. Ad iij. et ad alias
ho. oia fiãt sicut i. i. die rc.
¶ Scti bricii epi et cõfes.
Ad ves. ãe. et ps fer. Cap m.
Ecce sacerdos. hy9. et cete
ra de cõi vnius cõfessoris
et pontificis cũ hac oione

Conserua q̃s dñe po=
pulũ tuũ intercessio=
ne bti bricij confessoris tui
atq; põtificis i tuo amore
cõfisũ vt mereamur ipo in
tercedẽte consortes fieri ce=
lestiũ gaudiorum. Me. de. s.

martino. ā. Sacerdos dei
mar. pastor. Deinde me.
ɔsuete dñi. Ad mag. iii. Rc.
Nāt sine reg. cho. ℣. Ama
uit eum dñs. Lectio pma
Bricti⁹ cū esset prime
ue etatis btō marti=
no multas inferebat insi=
dias. Vñ cuidā ifirmo sā=
ctū martinū q̄rēti ait. Si
delirū illū q̄ris ecce celum
solito sicut amēs respicit.
Quod cū postea se dixisse
negasset. ait ei martinus
Obtinui apd deū vt post
me eps fias: sȝ scias te in
epatu multa aduersa pas
surū. Bricti⁹ hoc audiēs
deridebat eum. Multaq̄
opprobria martin⁹ pass⁹
est ab eo. Sȝ nō mouebat
sepe illd ɔmēorās. Si xps
iudā pass⁹ est. cur ergo nō
patiar bricciū? Lectio. ii.
Igit post decessū beati
martini adept⁹ brictius
epatū orōni vacabat. Qꝛ
q̄uis supbus esset ⁊ van⁹
castus tñ erat. Tricesimo
aūt ordinatiōis sue anno
mulier ad quā cubicula=
rii vestimenta abluenda
portabant concepit et pe=
perit: et omne crimen tu=
ronēses sup epm referūt
volentes eum lapidare.
Ille viriliter hoc negans
afferte inquit mihi infan
tem. Oblatoq̄ triginta di
es ab ortu habēte ait. Ad
iuro te per christū / si ego
te generaui: corā cunctis
edicas. Qui ait. Nō es tu
inquit pater me⁹. Lcō. iii.
Cumq̄ ppl's hoc magicis
artibus ascriberet: bricti⁹
prunas ardentes in byr=
ro suo vsq̄ ad sepulchrū
beati martini portauit.
Quib⁹ piectis vestis in=
usta appruit et ait. Sicut
hoc vestimētū ab igne est
illesum: sic corp⁹ meū a ta
ctu mulieris est impollu=
tū. Ppl's vero nō creden
tibus multis affect⁹ iniu
riis ab epatu deiicitur: ro
mā petēs / et [redacted] cuncta
referēs. Septio igit anno
cū auctoritate [redacted] in se
de sua turonis receptus
post septē annos i dño q̄e=
uit. Cetera de cōi vnius
confesso. et pontifi. ℣. Iu=
stū deduxit. In laud. an.
Post excessū beati mar=
tini epi btūs bricti⁹ cathe
drā epalem suscepit. ps.
Dñs regn. an. Tricesimo
ordinatiōis sue anno ori=
tur cōtra eum lamentabi
le crimē nā quedā mulier
q̄ cubiculariis vestimen=
ta abluebat: cōcepit et pe=

perit/ ⁊ oẽ crimẽ ep̃o obij=
ciunt. ps. Jubila. an. Illo
quoq; negãte iussit affer=
ri sibi infantem cũq; fuis=
set oblatus trigita ab or=
tu hũs dies: ait ad eũ bri=
cti⁹: adiuro te p deũ vt si
ego te gñaui corã cunctis
edicas. p. De⁹ de⁹. ã. Rñ=
dẽs aũt ifãs corã oĩ pplo
beato viro dixit. tu nõ es
inq̃t pat me⁹. ps. Bñd. ãn
Sctũs brici⁹ satisfaciẽs
pplo: prunas ardẽtes ab
vrbe in byrro suo deferẽs
et ante sepulchrũ bti mar
tini corã pplo ꝓiciens ve
stimẽtũ suũ inustũ appa
ruit. ps. Laud. cp. Ecce sa
cer. hy⁹. Jesu redẽ. v. Ju=
stus ger. ã. Pplis aũt nõ
credẽtibus ⁊ ab ep̃atu eũ
proiiciẽtibus romã petiit
flens et eiulãs atq; dicẽs
merito hec patior q̃a pec
caui in sctm̃ dei. ps. Bñd⁹
oro. Cõserua q̃s dñe. mẽo.
de. s. martino. Ad pmã. ã.
Post excessum. p. De⁹ in
noie. Ad tn. a. Tricesimo
ps. Legẽ pone. Cap. Ecce
sacerdos. R. et v⁹. de cõi
vnius cõfesso. ⁊ põtifi. ad
oẽs horas dñr. Similiter
et cpa. Ad vi. ãn. Illo q̃q;
ps. Defecit. Capm. Bene=
dictionem. Ad nonam. ã.

Sctus brici⁹. p. Mirabi=
lia. Cap. Cognouit eũ. Si
hoc fest. sãcti bricij in do.
cõtige. totũ fit offm̃ de fes.
et memo. de do. Ad. i. ves.
sup ps. ãn. Justũ de. ma
ior psalm. cpm. Ecce sacer
dos. R. Miles xpi. Hy⁹.
et cetera de cõi vt supra or.
Conserua q̃s dñe. Me. de
sctõ martino et postea de
do. Deinde de tri. et ꝓces.
ante crucẽ. Ad mat. iii. l.
lc. de ꝓprijs lc. scti bricij
cũ v. et R. de. i. noct. cõis
hist. vnius cõfes. ⁊ ponti.
Et. iii. medie lec. de sancto
martino: cũ v⁹. Justũ de=
duxit. et cũ R. de. i. noct.
hi. sancti martini. Tres
vltime lec. de expositione
euange. Homo quidã no
bilis. cũ v. et R. de. iii. no.
cõis histo. vnius cõfesso.
et põti. v. Ora pro nobis.
Ad lau. oĩa fiant vt s. Ad
i. ã. Te iure. p. Quicunq;
Ad oẽs alias horas oĩa
fiant vt s. dictũ est. Ad. ij.
ves. ãn. Post excessum. p.
Dixit dñs. et ceteri ps. de
do. cp. Ecce sacerdos. hy⁹.
Jesu redẽptor. v. Justus
germinabit. ã. Iste est. p.
Magt. oratio vt s. Si dies
do. in. iii. die vel in die san
cti bricij: aut in. iiij. die

ene. fiat mem. lc. de. s. martino ceteris aût dieb⁹ infra me. Tñ in fest. s. machuti epi fiat mem. lc. de. s. martino quocunq₃ die contig.

¶ Lectões de. s. marti. lc. i.

Tetradius quidã cõsularis habens seruum demoniacũ ad quẽ nullus ausus fuit accedere: rogauit martinum ad domũ suã in qua erat demoniacus descẽdere: qui dixit. Si seruum videro liberatũ xp̃ianus ero Quo promisso: martinus seruum liberauit: ⁊ tetradiũ in christũ credẽtem postea baptizauit. Lectio. ii.

Cũ martinus domũ cuiusdã ingrederetur: in limine restitit videns in atrio demonẽ. Qui ei⁹ iussu egress⁹ de familia quẽdã arripuit: q̃ dẽtibus obuios q̃sq₃ laniare cepit. Populo in fugam verso: martinus in eius os digitos intulit dicens. Tu si potes hos deuora. Quo non valente cũ per os exire demõ non posset: fluxu vẽtris eiectus est. Lec. iii.

Cũ portã ciuitatis parisiẽsis martinus ingrederetur: leprosum deformẽ osculando ⁊ benedicendo a sua mũdauit lepra sed et fimbriã vestimẽti eius vel fila cilicii multos sanare morbos sepe cõpertũ est. ¶ Sancti machuti epi ⁊ cõfes. ix. lec. fiat. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹ populi tui preces exaudi: vt intercessione beati machuti cõfessoris tui atq₃ pontificis cuius hodie annuã festiuitatez recolimus cũ tẽporalib⁹ incremẽtis eterne prosperitatis capiamus augmẽtũ. Per. Ad matu. Lectio. i.

Gloriosus cõfessor xp̃i machut⁹ britannica p̃sapia generos⁹: gnosior sanctis extitit moribus. Qui cũ in pueritia literatorie traderet discipline sub brandano eo tp̃e viro sctitate ⁊ sciẽtia famosissimo ⁊ sup̃iores industria ⁊ inferiores hũilitate supabat. Nihil q̃ppe voluptati cõsentiens: creber in vigiliis assiduus in orationibus et in ieiuniis: precipuus persistebat. Lec. ii.

Interea defuncto regionis illius episcopo audita machuti fama: populi vndiq₃ confluunt machutum rapiunt: et licet inuitũ / licet obnixe reclamãtẽ

tē licetq̧ sese ad hoc opus indignū ⁊ inutilem dicentem gunini castri tamen vrbis in qua pater ei⁹ comes fuit epm factū. Lec. iii.

Hoc igitur pōdus vt dictū est inuitus suscipiēs: tamen honorem dicit esse contumeliam et sublimitatem cathedre violentiam sibi factam. Accersitis itaq̧ paucis secretorū ɔsociis nauim furtim ascendit: et ventis se pelagoq̧ committēs prout nutui diuino placeret nauigauit. Tres medie lec. de scto martino cū hoc ℣. Iustum deduxit do. et cū ℟. ℟. secūdū ordinē noc. hist. sancti martini. Lec. iiii.

Multi sunt qui virtutes bti martini scripserūt: e quibus primus fuit sulpitius q̄ martino adhuc viuente librū vnū de miraculis eius et duos post mortem scripsit/ quos dialogos voluit vocitari. Tu. Lectio quinta.

In quibus nonnulla de virtutibus heremitarum anachoritarum veidem sulpitius inseruit: sed in nullo inferiorem nostrū potuit reperire martinū. Paulinus vo nolane vrbis epus in quinq̧ libris illa comprehendit miracula: q̄ post eius transitū demonstrantur. Lec. vi.

Ait enim paulinus. Cuz energumini per cācellos basilice aero veherentur volatu: et sepe in puteum qui in ipsa habetur basilica impulsu demonis iactarētur inde extracti videntibus pplis sani sunt reperti. Tres vltime lec. de proprietate sancti machuti legantur sine expositione euāge. Lectio. vii.

Beato igitur machuto mor dum in altuz tenderet, angelica legatio occurrit: et quo tendat quem ve portum teneat/ et a quo suscipi debeat indicauit. Monstrat enim eū fines gallicane britannie petere: ⁊ ad isulam in qua aarō vir angelice vite erat applicare: ⁊ cū eo aliq̄ṁdiu habitare mādauit. Quibus incūctāter vt indicata sūt impletis: letatur aaron de tanto hospite machutus de amica societate: volat fama per vrbem / fit cōcursus populi nouū hoiem visuri noua verba audituri. Lec. viii.

Sed dū sermo pdicatio

nis protendis: ecce defunctus quidā āte ecclesiam deportatur. Quē vir dei aspiciēs accedens ad corpus orauit. Orone finita simul surgunt et sctūs de puluere ꝛ mortuꝰ de morte. Baptizatis igit ciuibꝰ machutus velit nolit ibi eps cōsecrat. Interea surrexit cōtra eū ppl's dicēs ꝙ ɔtra auctoritatem mutauit sedem suā. Sed non mutauit sedem: qꝛ nō augit cupiditatem: lugetq; britānia exulem quē sanctimonia gaudet habere hospitem. Lectio nona.

Terra quoq; oīm fertilitate puata: gens fame oppressa clamat merito se perire: qꝛ patronū sanctū nesciuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidam eorū adeūt / miseriā exponunt et vt eis misereatur gemitibꝰ depcant. Quo reuerso totius ꝓsperitatis integritas populo reformabatur. Qui tādem triduo correptus febre in cilicio et cinere recubās. in celū totus suspēsus deo spm̄ exalauit. Cetera de coi vnius cōfesso. et ponti. ¶ Sācti edmūdi epi ꝛ ɔfessoris. ix. lc. Oro.

Deus q̄ largiflua bonitatis consilio ecclesiam tuā bti edmūdi confessoris tui atq; pōtificis pclare vite meritis decorasti: et gl'iosis lecificasti miraculis / cōcede ꝓpitiꝰ nobis famulis tuis: vt et ipsiꝰ i meliꝰ reformemur exēplis / et ab oibus eius pcinus ꝓtegamur aduersis. p. De. nat d. s. machu. ex. vid. Et deide memo. d. s. martino. Tūc eat pces ad altare. s. edmūdi cātādo. ℟ Sctē edmūde epi ɔf. Dū. v. canit thurificet sacer. altare. s. edmūdi. deide imaginē et postea dicat sacerd. modesta voce sine ℣. Ora ꝓ no. or.

Plenam i nobis eterne saluator tue virtutis operare medelam. vt qui beati edmundi confessoris tui atq; pōtificis merita veneramur: ipsiꝰ adiuti suffragiis a cūctis animarum nostrarum lāguoribꝰ liberemur. Per. In redeūdo de sācta maria. Ad matuti. Lectio. i.

Nouum mr̄is ecclesie gaudium noui sancti celebritate leti referimus grande a celesti collegio de college noui consortio

agi festum exultanti aio nūciamꝰ. Gaudet q̄dē ecclesia se talē ac tm̄ produxisse filiū q̄ et alios sacro ꝯuersationis dirigat exē=plo: et pcepto iā bistudis premio firmā eis spē tribuat de salute. Lectio.ii.

Gaudet celestis pr̄ia nobilis habitatoris aduētu exultant ciues celibes de celebris aggregatione cōciuis/ de cōdigno celi consorte nup ipsis adhibito psallūt scti. Exurgite igit et vos fidei zelatores: et vna cū eccl'ia m̄re nr̄a ingēti leticia exultate q nouellus nobis apud deuz patronus accreuit. Lc.iii.

Hic siquidē iste est btūs edmūdꝰ archiep̄s cātuariēn̄. q̄ salubriter pensans ad factorē suū facturam affectu dirigi naturali: naturā q̄ȝ lapsaȝ reparatorē debere cognoscere primū creatorē et redēptorē suū affectuose quesiuit. Recte nāq̄ȝ intētionis lumen baiulās ad ipsum creatorē perfectorū operū ꝓcessit gressibus salutis semitā aliis et splendorē vite ac doctrine claritatē demonstrans. Etenim vt de suis actibus aliquid referamus q̄to maiore proficiebat etate: tanto pleniore cognitione in amore dei exarsit. Et ne feruor spiritus socie carnis extingueretur ardore carneȝ asperitate cilicij edomans districtiꝰ eam macerauit ieiuniis dum a multis permissis elegit cibarijs abstinere. Lectio quarta.

Somni quoq̄ȝ ꝓlixitatē odiens diuturnis vacabat vigiliis: et excusso torpore orōni sedule insistebat. Contriuitq̄ȝ fragile carnis vasculum: vt in eo thesaurū aīe sibi creditū cautius conseruaret. Doctor vo p̄clarus ac p̄dicator eximiꝰ ꝛ auditorum mentibꝰ sciētie lumē infudit: et pectoribꝰ fideliū amoris vitiorū tribulis semina virtutū iniecit. Lec.v.

Hic iesuȝ credulitate firma cognoscēs: studuit se suo noī coaptare. Ut sicut vocabatur edmūdus sic se vel a criminū labe mūdū/ vel e mūdo abdicatū seu extra mundi amplexus positus operuȝ testistificatione probaret. L.vi.

Unde tanq̄ȝ spiritualis omnino edmūdus a carnis cōtagijs in extremis

agens: ꝛ corp⁹ xp̄i sibi de-
latum reuerēter adorās
hec verba ꝓtulisse demō-
stratur. Tu es in quē cre
didi/ quē p̄dicaui/ quem
docui: et tu testis es mi-
chi q: nichil aliud volo q̄
tu vis: fiat voluntas tua.
Secundum Mattheum.
Mat. 25.a. In illo tp̄e. Dixit iesus
discip̄lis suis parabolā
hāc. Hō quidā pegre pro
ficiscens vocauit seruos
suos: et tradidit illis bo-
na sua. Et reliq. Nō lega-
tur expo. sed de ꝓprio. sic
Uerū cum adhuc viuēs
dei ecclesiā preclaris illu-
strasset meritis beat⁹ ed-
mūd⁹: mortu⁹ sue sibi cla
ritatis radios nō subtra-
xit. Sed cū fuer⁹ hac vita
veri⁹ viueret q̄ vixisset:
eā postmoduz illustrauit
fulgure lumīs plenioris
Nō ei voluit dn̄s scrutatē
mūdo supp̄mi tāti viri: q̄
sicut pluralitate innotue-
rat meritorū: sic miracu-
lor̄ diuersitate pareret vt
q̄ tota ip̄m deuotione co-
luerat: iā secū regnans ve
nerabilit̄ coleret. Rc. viii.
Nam ꝛ cecis lumē/ clau
dis restituit gressum/ et
aliī cuius linguā natura
diutina taciturnitate li-
gauerat: liberā loquendi
tribuit facultatē leprosū
quendā mundauit/ para
lytici membra firmauit/
hidropicūq; curauit. His
ꝛ q̄pluribus aliis choru
scauit miraculis: quoru3
seriē nō duximus p̄ntib⁹
inserendā. Exultet pleno
gaudio fertilis cātuaria
q̄ ab ecclie sue area tam
purū granū trāsmisit ad
horreū sūmi regis. Rc. ix.
Uetet ꝛ pōtiniacēse mo-
nasteriū q̄ talium et tāto
rū patrū meruit honora
ri presentia: dū vnus ibi
diu degens illud sue vi-
te nobilitauit moribus.
Et alter illuc accedens ip
sum celo reddita aīa sui
corporis thesauro ditauit
vt q̄si impleretur qd̄ [illegible]
[illegible] post lon
gam morā quā exilii sui
tp̄e in eodem cōtraxerat
monasterio cu3 ip̄sis mo
nachis de multa honori-
ficentia sibi ab eis exhibi
ta rn̄dere nō valeret dixis
se asserit q̄ ibi aliqs esset
successur⁹ q̄ digna3 ip̄sis
retributionē rependeret
ꝓ eodē. cet. oīa d̄ cōi vni⁹
ꝯfes. ꝛ pōti. ꝛ tm̄. me. de. s.
martino. ¶ Sācti hugōis
ep̄i ꝛ cōfesso. ix. lect. Ora.

DEus q̄ beatū hugonē confessorē tuū atq pontificē eminētia meritoꝝ et claritate signorū excellēter ornasti: cōcede propitius. vt eius exēpla nos ꝓuocent/ et virtutes illustrent. p. Mēo. de scto ramūdo cofes. cū ista. ān. Iste est. ℣ Iust⁹ ger. oro. vts. Deinde fiat mēo. de scto aniano epo et ꝯfes. ān. Similabo eū viro. quere hāc a. ad. i. vs. vni⁹ abba. ℣ Iustum deduxit. Oro.

DEus q̄ nos bti aniani ꝯfessoris tui atq pōtificis natalicia gloriosa celebrare concedis tribue q̄s ei⁹ nos semꝑ et beneficiis preueniri et orōnibus adiuuari. Per xp̄z Postea fiat meo. de sacto martino. Ad mat. Lec. i.

SAncte recordationis hugo quondam lincolniensis ep̄s de remotis finibus ī partib⁹ burgundie non procul ab alpibus extitit oriūd⁹ nobilitate generis satis clar⁹ et originem ducens a parentibus ordinis militaris. Qui ab ānis teneris literis addictus: cum decennium attigisset monasterio traditus est disciplinis regularib⁹ imbuēdus. Factus vero cano- 2.
nicus regularis cū quindecim esset annoꝝ officiū priorat⁹ cuiusdā celle suscepit: que sub eius regimine tā in temporalibus q̄ī spiritualibus floruit eleganter. Lectio secūda

DOmare dum voluisset 3.
amplius carnē suā ad ordinē carthusiēsium dn̄o disponente transiuit: vbi cuz extraneis se benignū et affabilem exhiberet: post modicum tēpus domus curator est effectus

Interea rex anglie henri- 4.
cus domum carthusiēsis ordinis construxit in anglia: ad cuius regimē vir precib⁹ regis multiplicatis assumpt⁹ est curator memorat⁹. Qui scitatez priorē nouis meritis ampliens regis grām obtinuit: ita vt ad ecclesie lincolnie regimē qd idē rex ī manu sua diu tenuerat rege procurante per electionem canonicam vocaretur. Lectio tertia.

PResentata igit̄ sibi ele- 5.
ctione ait se pōtificalis officii dignitatē nō suscipere: nisi ꝑoris carthusie assensus ꝑueniret. Quo ob-

tento cũ sibi de vnanimi cõsensu capituli lincolnie constaret: tunc primo con sentiens episcopus conse cratur. Nocte vero sequẽ ti audiuit vocem dicẽtem sibi. Egressus es in salutẽ populi tui et in salutem
6. cum christo tuo. Potesta tis autem secularis in ec clesiã seuientis impetus adeo cõstanter elidere cõ sueuit: vt et rerũ et corpo ris sui periculũ contẽne re videretur: vnde et ec clesiam a seruitute libera uit et iura amissa pluri ma recupauit. Tres mes &c. de sctõ aniano cũ v⁹. et &c. m. de .ii. noc. cõis nisto. vni⁹ cõfe. ꝛ põti. &c. ru. vbi festũ sctĩ hugonis est du. festũ nunꝙ̃ fiet medie &c. de sancto aniano: et tunc diuidantur tres prime le ctiones in .vi. Lectio .iiii.

In illo tẽpore cum hũ norũ exercitus a par tibus oriẽtalibus ad de populãdam oẽm prouin ciam exisset: et cum scele ris eorũ aduersus galliã dira procella detonaret: btũs anianus episcopus aurelianẽsis ciuitatis vt bonus pastor ouiũ amo re tenebat. Qui celestis tramitis tenẽs ingressus atq; per omnipotentis in fusionẽ paraclyti que eue nire deberẽt prescius me tuẽs sue plebis excidium diuinũ nutũ exorans suo ouili petit suffragiũ: qui sibi credentibus omnia prestat. Lectio quinta.

Cum btũs evvrcius an tistes ecclesiam aurelia nensem a pauimentis in magnam ecclesie fabricã cõstruxisset visuz est huic sancto aniano eius succes sori post multum tempo ris multisq; episcopis de cedentibus pro tante fa brice decore tectis depo sitis fabricam ipsam al tius sublimare. Quo ince pto ellio vir quidam qui reliquis artificibus pre erat dum per tegmen cur reret pede lapso ita cor ruit vt nullo modo potu it resopire. Lectio sexta.

Sactus anianus hoc vi dens festinanter ad eum cucurrit: et vbi vidit eum vsq; ad mortis crudelita tem deductum imposito signo crucis ori ei⁹ ꝛ cor pori: apprehendit manũ eius. Qui statim omnino sanus surgens: locum de quo cecidit iterato cõscen

dit. Postea sanctus ania nus multis vtutibus cla rus in dño obdormiuit. Tres vltime lectiones de proprietate sancti hugo nis sine expõe euãg. Lc. vij.

Sanctus iste hugo dum viueret domos leprosorũ per quas transibat ingre di cõsueuit: et cum eo iu bẽte viri fuissent a femis separati: oẽs viros lepro sos quantumcũqz deformes osculari solebat. Lec. viij.

Uidens hanc humilita tem vvilhelmus quondã lincolnie ecclesie cancella rius: vir vtiqz valde litte ratus et bonus voluit ex periri si ex hoc opere ela tio tãgeret animũ viri iu sti: dixitqz ei. Martin[9] le prosum osculando sana uit: vos leprosos quos os culamini nõ sanat[is]. Qui statim rñdit. Osculũ mar tini carnẽ leprosi sanauit osculũ vero leprosi aiam mea[m] sanat. Lectio nona.

Solebat autẽ pontifex il le dũ viueret sepeliendis mortuis diligens huma nitatis officiu[m] exhibere: vnde dñs retributione cõ digna honorabilem ei tri buit sepulturam. Nonan qz die quo corpus eius se peliendum ad lincolnien sem ecclesiam est delatũ: rex anglie [et] rex scotie cu[m] tribus archiepis / baroni bus et populi multitudi ne apud lincolniam huic sepulture specialiter cõue nerunt. Meo. fiat de san cto amano cũ hac. ã. Iste est qui ante. ℣. Justus vt pal. oro. vt[supra]. Meo. de scto martio cetera oia ad vtras qz vs. [et] ad mat. [et] ad alias hor. de cõi vnius cõfesso. et põtifi. Ad. ij. ves. de sctõ hugone fiat memoria de sancto martino. ã. O mar tine. ℣. Amauit. Oratio.

Concede q̃s ops de[us] vt beati martini con fessoris tui atqz põtificis frequẽtata solennitas ad perpetuã populo tuo pro ficiat salutẽ: [et] quẽ sepius veneramur i terris semp habeam[us] patronũ i celis p. C. In oct. scti marti. ad mat. inv. hy[9]. Le. [et] psi sicut in die. ℣. Amauit eũ dñs Tres lec. fiant. Lectio. i.

Miracula que dñs nr̃ ies[9] xp̃s p btm̃ mar tinũ antistitẽ suũ i corpe positũ opari dignat[us] est: quotidie ad corroborãdã fidẽ credentiũ cõfirmare dignatur. Ille nunc exor

tento cū sibi de vnanimi cōsensu capituli lincolnie constaret: tunc primo consentiens episcopus consecratur. Nocte vero sequēti audiuit vocem dicētem sibi. Egressus es in salutē populi tui et in salutem
6. cum christo tuo. Potestatis autem secularis in ecclesiā seuientis impetus adeo cōstanter elidere cōsueuit: vt et rerū et corporis sui periculū contēnere videretur: vnde et ecclesiam a seruitute liberauit et iura amissa plurima recupauit. Tres me⁹ &c. de sctō aniano cū v⁹. et Rēm. de .ii. noc. cōis histo. vni⁹ cōfe. z pōti. &c. tñ vbi festū scti hugonis est du. festū nunq̄ fiet medie &c. de sancto aniano: et tunc diuidantur tres prime lectiones in .vi. Lectio .iiii.

IN illo tēpore cum hūnorū exercitus a partibus oriētalibus ad depopulādam oēm prouinciam exisset: et cum sceleris eorū aduersus galliā dira procella detonaret: btūs anianus episcopus aurelianēsis ciuitatis vt bonus pastor ouiū amore tenebat. Qui celestis tramitis tenēs ingressus atq; per omnipotentis infusionē paraclyti que euenire deberēt presciūs metuēs sue plebis excidium diuinū nutū exorans suo ouili petit suffragiū: qui sibi credentibus omnia prestat. Lectio quinta.

Cum btūs evurcius antistes ecclesiam aurelianensem a pauimentis in magnam ecclesie fabricā cōstruxisset visū est huic sancto aniano eius successori post multum temporis multisq; episcopis decedentibus pro tante fabrice decore tectis depositis fabricam ipsam altius sublimare. Quo incepto ellio vir quidam qui reliquis artificibus preerat dum per tegmen curreret pede lapso ita corruit vt nullo modo potuit resopire. Lectio sexta.

Sanctus anianus hoc videns festinanter ad eum cucurrit: et vbi vidit eum vsq; ad mortis crudelitatem deductum imposito signo crucis ori ei⁹ z corpori: apprehendit manū eius. Qui statim omnino sanus surgens: locum de quo cecidit iterato cōscen

dit. Postea sanctus ama nus multis virtutibus cla rus in dño obdormiuit. Tres ultime lectiones de proprietate sancti hugonis sine expõe euãg. Lec. vij.

Sanctus iste hugo dum viueret domos leprosorũ per quas transibat ingre di cõsueuit: et cum eo iubẽte viri fuissent a femis separati: oẽs viros leprosos q̃tumcũq3 deformes osculari solebat. Lec. viij.

Uidens hanc humilitatem vvilhelmus quondã lincolnie ecclesie cancellarius: vir vtiq3 valde litteratus et bonus voluit experiri si ex hoc opere elatio tãgeret animũ viri iusti: dixitq3 ei. Martin9 leprosum osculando sanauit: vos leprosos quos osculamini nõ sanatis. Qui statim rñdit. Osculũ martini carnẽ leprosi sanauit osculũ vero leprosi aiam mea 3 sanat. Lectio nona.

Solebat autẽ pontifex ille dũ viueret sepeliendis mortuis diligens humanitatis officiu3 exhibere: vnde dñs retributione cõdigna honorabilem ei tribuit sepulturam. Eonanq3 die quo corpus eius sepeliendum ad lincolniensem ecclesiam est delatũ: rex anglie 7 rex scotie cu3 tribus archiepis / baronibus et populi multitudine apud lincolniam huic sepulture specialiter cõuenerunt. Meo. fiat de sancto amano cũ hac. ã. Iste est qui ante. ℣. Justus vt pal. oro. vt̃. Meo. de scõ martio cetã oia ad vtras q̃ vs. 7 ad mat. 7 ad alias hor. de cõi vnius cõfesso. et põtifi. Ad. ij. ves. de scõ hugone fiat memoria de sancto martino. ã. O martine. ℣. Amauit. Oratio.

Concede q̃s oms de9 vt beati martini confessoris tui atq3 põtificis frequẽtata solennitas ad perpetuã populo tuo proficiat salutẽ: 7 quẽ sepius veneramur i terris semp habeam9 patronũ i celis p. ¶ In oct. scti marti. ad mat. inuit. hy9. ãc. 7 ps sicut in die. ℣. Amauit eũ dñs Tres lec. fiant. Lectio. i.

Miracula que dñs nr̃ iesu9 xps p btm̃ martinũ antistitẽ suũ i corpe positũ opari dignat9 est: quotidie ad corroborãdã fidẽ credentiũ cõfirmare dignatur. Ille nũc exor-

nat ṽtutibus ei⁹ tumulū qui in eo operatus est cū esset in mūdo. Et ille etiā pbet p eū beneficia rōia: nis: qui tunc misit eū pre sulem gētibus perituris ℟. Hic est martinus ele: ctus dei. Lectio secunda. Nemo ergo de anteact virtutib⁹ dubitet cū pre: sentiū signorū cernit mu: nera dispensari dū videt claudos erigi/ cecos illu: minari/ demones effuga: ri et alia quecꝫ morborū gñā ipso medicante cura: ri. ℟. Dū sacramēta. Lectio iii. Beatus igitur martin⁹ apud sabariā pānonie or tus ad saluationē gentiū gallicarū dño disponente dirigit. Quas virtutibus et signis illustrans: in vr: be turonica epatus hono rē inuitus pplo cogente suscepit. In qua gloriosā agens vitā per quinquē: niū qnqꝫ bis insup gemi: natis mēsib⁹ cū decē die: bus octogesimo etat⁹ sue anno media nocte dñica deuit in pace. ℟. O beatū virū martinum antistitē Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. Bea tus martinus obitū suū longe ante pscuit: dixitqꝫ fratribus suis dissolutio: nem sui corporis imminere Qui nec. Gl'ia. Qui. ¶ Si oct. s. marti in sab. cōtige hoc fi'i. ℟. O btm. in illo anno oino ptermittat. ℣. Ora p. In lau. hec sola. an Dixerunt. ps. Dñs regnauit. cp. ℟. sicut i. i. die cū oro. Cōcede qs. ¶ Sctī edmū: di regis ⁊ mart. ad vesp. sup ps fes. añ. Iste sctūs tamē si hoc fes. ⁊ fes. s. cle: mētis i vna ebd. ptig. tūc ad has ves. dr a. Beatus vir q suf. cp. Iste sanctus. ℟. Perceptur⁹. ys. Mar tyr dei. ℣. Gl'ia et honore añ. Aue rex gentis anglo rū miles regis āgelorum o edmunde flos martyꝝ velut rosa vel lilium fun: de pces ad dñm p salute fideliū. ps. Magt. Oratio

Deus ineffabilis mie qui beatissimum re: gem edmūdum tribuisti pro tuo noie inimicū mo: riendo vincere. concede ppitius huic familie tue vt eo interueniēte merea tur i se antiqui hostis in: citamēta superādo extin guere. Per. Tūc eat pro: ces. ad altare eiusdē can: tādo. ℟. Beatus vir qui suffert. ℣. Ora pro nobis.

Or. Presta quesumus omnipotens deus
Quere in com. vnius mar.
In redeundo de s. maria
Ad matu. ix. lec. fiat. Lc. i.

PRouincie que et anglia nuncupatur prefuit sanctus edmundus ex antiquo rum saxonum nobili prosapia oriundus: qui a primeuo etatis tempore cultor vacissimus fidei extitit christiane. Eodem tempore impius hynguar cum altero hubba nomine conatus est in exterminium adducere omnes fines britanie. L. ii.

Inde vero hynguar post multorum interfectionem euocans quosdam plebeios quos suo gladio credidit esse indignos: suscitatus est ab eis vbi eorum rex tunc vitam degeret. Audiuit enim quod rex edmundus florenti etate et robustus viribus bello per omnia strenuus esset. Qui eo tempore morabatur in villa que eglisdone nominatur. Lectio tertia

COnsueuit enim eadem danorum natio nunquam palam cum hoste contendere: nisi insidijs preuento. Quapropter vnum de commilitonibus dirigit ad edmundum qui exploret quam sit ei summa rei familiaris. Ipse autem cum multo comitatu subsequitur: vt improuisum facilius suis legibus subiugaret: mandauerat autem inique legationis baiulo tyrannus iniquior: vt incautum taliter alloquatur. Lectio quarta.

TErre marisque metuendus dominus noster hinguar terras subiugando sibi armis ad huius prouincie optatum littus cum multis nauibus hyematurus applicuit: mandans vt cum eo antiquos thesauros et paternas diuitias / sub eo regnaturus diuidas vel morte morieris. Lectio quinta.

AUdito nuncio rex ingemuit consulens vnum de episcopis suis quid super his respondere deberet. Qui timens pro vita regis ad consentiendum plurimis exhortabatur exemplis. Rex paululum conticuit et sic demum post multa deuota verba nuncio respondebat. Hoc dicas domino tuo Noueris quod pro amore vite temporalis christianus rex edmundus se non subdet pagano duci: nisi prius compos effectus fuerit nostre religionis. Lectio sexta.

Uix egresso nuncio. Ec=

et hynguar obuius illi iubet breuiloquio vti. Quo verba regis referēte: imperat tyrānus circunfundi oēm turbam seruorū interius solumq; regem teneant: quē suis iniquis legibus cognouerat iam rebellem. Tunc sanctus edmūdus capitur: et vinculis constrictus sistitur ante ducem. Lectio. vii.

Tandē fatigat⁹ acri instantia pducitur ad arborē vicinā ad quā aduersarii eū ligantes sagittis confodiunt: in quo vulnera vulneribus locū dabāt / dū iacula iaculis imprimebant. Cumq; nec sic a laude dei cessaret: inter verba orationis capite trūcatus est. Lec. viii.

Dani vero relinquentes corpus caput i siluam recedentes asportauerunt: atq; inter densa veprium frutecta occultarūt. Quibus abeuntibus christiani corpus inueniētes caput quesierunt / atq; vbi es aliis ad alios in silua clamātibus caput respondit her / her / her: quod est hic / hic / hic. Nec ea repetere destitit donec omnes ad se perduxit. Lectio. ix.

Huic etiam miraculo domin⁹ addidit aliud dū celesti thesauro insolitū custodē dedit. Immanis siquidē lup⁹ caput sctm̄ inter brachia cōplectēs: ab ossibus feris ⁊ aliis intactū custodiuit: ⁊ deferētes illud ad corpus vsq; ad locū sepulchri hūiliter sequebatur. Quo cū corpore sepulto lupus nullū ledens ad siluā rediit festināter. ℟. Percepturus. Cetera de cōi vni⁹ mar. ¶ Sctē cecilie virg. ⁊ mar. Ad. i. ves. su̇ p̄s fe. a. Triduanas a dn̄o poposci inducias: vt domū meā ecclesiā cōsecrarē. Ca. vnius virg. et mar. ℟. Cecilia me misit 3. ℟. Hy. Uirginis proles. ℣. Diffusa est grā. an. Uirgo gloriosa semper euangelium christi gerebat in pectore suo: et nō dieb⁹ neq; noctibus a colloquiis diuinis ⁊ oratione cessabat. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos annua beate cecilie vginis et martyris tue solennitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie cōuersationis sequamur exemplo. Per do. Ad matut. Inuita. Christum ve

nerātes. ps. Uenite. hy⁹. Uirginis ꝓles. In .i. noct. A. Cecilia virgo almachiū exuperabat tyburcium ꝛ valerianum ad coronas vocabat. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An. Expansis manib⁹ ora- bat ad dn̄m vt eam eripe- ret de inimicis. ps. Celi e- narrāt. An. Cilicio cecilia mēbra domabat deū ge- mitib⁹ exorabat. ps. Dn̄i est t'ra. ℣. Diffusa est. l. i.

Beata cecilia v'go cla rissima abscōditum euangelium christi sem- per gerebat ī pectore suo et non diebus neqꝫ nocti- bus a colloquijs diuinis et oratione cessabat. Hec valerianū habebat spon- sum qui etiam in amorē eius perurgēs animū diē ꝯstituit nuptiarū. Cantā- tibus igitur organis ceci lia in corde soli deo decan tabat dicens. Fiat domi- ne cor meū ꝛ corpus meū immaculatum vt nō con- fundar. ℟. Cantantibus organis cecilia virgo in corde suo soli dn̄o decanta bat: dicens. Fiat dn̄e cor meū ꝛ corp⁹ meū imacu- latum vt non confundar. ℣. Biduanis ac tridua- nis ieiunijs: orans suam dn̄o pudicitiam commen dabat. Fiat dn̄e. Lectio. ij.

Uenit ergo nox ī qua cum suscepisset vna cum sponso suo cubilis se creta: ait ad eum. O amā tissime iuuenis: est secre- tum quod tibi confiteor. Angelum dei habeo ama torem: qui nimio zelo cu- stodit corpus meum. Hic etiam si senserit ꝙ tu me vel leuiter polluto amo- re contingas: statim cir- ca te suum furorem exa- gitabit / ꝛ amittes florem tue gratissime iuuētutis. Si autem cognouerit ꝙ me immaculato amore di ligas: ita te quoqꝫ diliget sicut et me. ℟. Uirgo glo- riosa semper euangelium christi gerebat in pectore. Et non diebus neqꝫ nocti- bus cessabat a colloquijs diuinis et oratione. ℣. Ci- licio cecilia membra do- mabat: deum gemitibus exorabat. Et. Lectio. iij.

Ualerianus igitur ti- more domini corre- ptus dixit. Si vis vt cre- dam sermonibus tuis o- stende michi ipsum ange lum dei. Qui ait. Si pur- gatus fueris: poteris eū videre. Qui ait. Quis

me purgabit vt videã angelum: Cui illa. Uade ad vrbanũ epm hic te purgabit et iduet te vestimẽtis nouis cũ quib⁹ mox vt ingressus fueris cubiculuz meũ / videbis sctm angelum etiã effectũ amatorẽ tui et oĩa que ab eo poposceris ĩpetrabis. ℟. Cecilia me misit ad vos / Ut ostẽdatis michi sanctum vrbanũ. Q2 ad ipsum habeo secreta q̃ perferã. ℣. Tũc valerian⁹ prexit: ⁊ inuẽtis paupib⁹ dixit: cecilia me misit ad vos. Ut. Gl'ia. Q2. In ii. noctur. A. Biduanis ac triduanis ieiuniis orãs: suã dño pudicitiã commẽdabat. Ps. Eructa. An. Fiat dñe cor meũ et corp⁹ meũ immaculatũ vt nõ cõfundar. Ps. Deus nr̃ refu. An. Dñe Iesu xp̃e seminator casti cõsilij suscipe seminum fructus quos in cecilia seminasti. Ps. Fundamẽta. ℣. Specie tua. Lctõ quarta

Pergẽs ergo ad epm valerianus: oĩa verba cecilie dixit ei. Episcopus grãs agens deo ipm baptizauit: et in fide diligẽter instructum remisit ad ceciliam. Ueniẽs ergo valerian⁹ indut⁹ cãdidis vestimentis: ceciliã intra cubiculũ orãtẽ inuenit et iuxta eam angelũ stãtem duas coronas ferẽtem in manib⁹ suis rosis ⁊ liliis albescentes / quarũ vnam dedit cecilie et alterã valeriano dicens. Istas coronas mũdo corde ⁊ corpore seruate. Ualeriano quoq3 dixit. Tibi deus cõcessit petitionẽ tuã. Qui ait. Peto vt saluetur frater meus. Angel⁹ hoc audiẽs ait. Sicut et p famulã suã ceciliã lucratus est dñs: ita per te quoq3 tuũ lucrabit fratrẽ: et cum eo ad martyrij palmã attinges. ℟. Btã cecilia dixit tyburtio: hodie te fateor meum esse cognatum Q2 amor dei te fecit esse contemptorem idolorum. ℣. Sicut enim amor dei fratrẽ tuũ michi coniugẽ fecit: ita te mihi cognatum fecit. Quia. Lectio quinta.

Cum igit de fide sermocinarẽt: supuenit tyburti⁹ frat' valeriani: et osculãs caput sctẽ cecilie ait. Miror hoc tpe rosarũ et lilior odor vñ respiret. Cui valerian⁹ ait. Nũc odorẽ me iterpellãte sẽtire

meruisti vñ modo credēs angelū videre potis. Qui ait. Si pōt fieri vt angelū dei videā: q̄ mora credendi? Cui cecilia. Hodie te fateor meū esse cognatuȝ et sicut amor dei michi fratrē tuū cōiugē fecit: ita te michi cognatū faciet contēptorē idolorꝝ. ℟. Dñe iesu xp̄e pastor bone seminator casti ꝯsilij suscipe seminū fruct⁹: quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Nā spōsum quē quasi leonem ferocē accepit ad te quasi agnū mansuetissimū destinauit. Ceci. ℟. vi.

Tunc iussu cecilie: valerianus duxit eū ad vrbanū. Qui in dño gaudēs: baptisauit eū. Qui ēt postea tm̄ in fide profecit: vt angelos sepe videret: et eorū colloquijs multotiens frueretur: ꝛ vt multa miracula deo fauente operaretur. ℟. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitib⁹ exorabat. Almachiū exuperabat. Tyburtium ꝛ valerianū ad coronas vocabat. ℣. Non diebus neq̄ noctib⁹ cessabat a colloquijs diuinis ꝛ oratione. Almachiū. Gloria. Tyburtiū. In iii. noc. an. Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie te fateor meum esse cognatū quia amor dei te fecit esse contēptorē idolorꝝ. ps. Cantate. i. an. Credimus xp̄m filium dei verū deū esse qui sibi talē elegit famulā. ps. Dñs reg. exul. an. Nos sciētes sctm̄ nomen dñi: oīno negare nō possum⁹. ps. Cātate. ii. ℣. Adiuua. ℟. vii.

Cum igit almachius vrbis p̄fect⁹ christianos varijs penis afflictos occidere fecit. Tyburtius vero et valerianus corpora eorꝝ sepelierunt. Unde tenti et diuersis penis afflicti in carcere recludunt. Cumq̄ aurora finē daret venit ad eos cecilia dicēs. Eya milites xp̄i: abijcite opera tenebrarꝝ: et induimini arma lucis. Cuȝ ergo coram prefecto presentati non potuit eos cogere vt ioui thura ponerēt: gladio eos aīaduerti p̄cepit. ℟. Ceciliā intra cubiculū orātē inuenit ꝛ iuxta eā stātē āgelū dei. Quē videns valerianus nimio terrore corrept⁹ est. ℣. Angelus domini descēdit de

celo: et lumē refulsit in habitaculo. Que. Lectio. viij.

His vero duobus fratrib⁹ p martyrii palmam ad celū transmissis fit inquisitio de eoꝝ facultatib⁹. Unde ceciliā tanꝗ valeriani cōiugem teneri pses iussit. Quā cū sacrificare nollet iussit i domū suā perduci: et ibidē flammis balnearib⁹ cōcremari: quibus inclusa die integro ꝛ nocte/ quasi in frigido loco integra illibataqꝫ permansit. ℟. O beata cecilia Que duos fratres cōuertisti almachium iudicē superasti vrbanū epm in vultu angelico demonstrasti. ℣. Beata es vgo ꝛ gloriosa ꝛ benedictus sermo oris eius. Que. Lc. ix.

Quo audito iussit pses vt in eisdem balnearibus decollaret. Spiculator eam tertio percutiēs caput eius amputare non potuit: sed semineceem eā reliquit: qꝛ quartā percussionē decollandus accipere non debuit. p triduū aūt supuiuens: puellas suas beato vrbano cōmendauit dicens. Ad hoc triduanas a domino poposci inducias: vt istas puellas tibi cōmēdarem: et domū meā ecclesie cōsecrarē/ et his dictis reddidit spiritū. Cuius corpus vrban⁹ sepeliuit: et domū suam ecclesiā consecrauit ℟. Dum aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites christi. Abiicite opera tenebrarum: ꝛ induimini arma lucis. ℣. Cecilia valedicens fratrib⁹ ꝛ exhortans eos ait. Eya. Gloria patri. Abiicite. ℣. Ora p nobis. In laudibus aña.

Cantantibus organis cecilia domino decantabat dicēs. Fiat cor meū immaculatū vt non confundar. ps. Dñs regnauit. An. Est secretum valeriane quod tibi volo dicere/ angelum dei habeo amatorem: qui nimio zelo custodit corp⁹ meum. ps. Jubilate. aña. Ualerianus in cubiculo ceciliā cum angelo orantem inuenit. ps. De⁹ deus meus. An. Benedico te pater dñi mei iesu christi qꝛ per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. ps. Benedicite. An. Cecilia famula tua dñe quasi apis tibi argumētosa deseruit. ps. Laudate. Cap. vnius virgis ꝛ marty. hy⁹. Jesu

corona. ℣. Adducētur. An. Dū auroꝛa finē daret cecilia exclamabat dicens / eia miles christi / abijcite opera tenebꝛarū ꝛ induimini arma lucis. ps. Bñdictus. or. Deꝰ q̄ nos. Ad. i. an. Cantantibꝰ. ps. Deꝰ in no. Ad. iii. an. Est secretū. ps. Legē pone. cp. ℟. ꝛ ℣. de cōi vniꝰ virgīs ꝛ mar. ad oēs ho. dñr. Ad. vi. an. Ualerianus. ps. Defecit. Ad. ix. ā. Cecilia. ps. Mirabilia. ¶ Scti clementis pape ꝛ mar. ad vesp. sup ps. fer. ān. Iste sanctus. ps. fer. cp. Dis pōtifex. ℟. Oꝛemus. hy. Martyꝛ dei qui. ℣. Glia ꝛ honoꝛe. ān. Dedisti dñe habitaculum martyꝛi tuo clementi in mari in modū tēpli marmoꝛei: angelicis manibꝰ pparatū iter pꝛebēs pplo terre / vt enarrēt mirabilia tua. ps. Magt. Oꝛatio.

DEus qui nos annua beati clemētis martyꝛis tui atq̃ pōtificis solennitate letificas: concede pꝛopitius: vt cuius natalitia colimus / virtutem quoq̃ passiōis imitemur. Per. Memo. de scta cecilia. a. O beata cecilia que duos fratres conuertisti almachium iudicem superasti vꝛbanum episcopum in vultu angelico demonstrasti. ℣. Adducentur regi virgines. Oꝛatio vt supꝛa. Memoꝛia de sācta Felicitate virgine et martyꝛe. Oꝛatio.

PResta quesumꝰ omnipotēs deus: vt beate felicitatꝭ martyꝛis tue solennia recensentes meritis ipsius pꝛotegamur et pꝛecibus. Per. Ad matutinas inuitato. Hymnꝰ. ℟e. ps. ꝛ ℣. in singulis no. de cōmuni vnius martyris dicūtur. Lectio pꝛima

BEatus clemēs romane ecclesie episcopus disciplinā beati petri apostoli secutus: ita moꝛum oꝛnamentis pollebat / vt omnibus populis cōplaceret. Et quos baptizauit publice mendicitati subiectos esse non sinebat. Hic domicellam virginem nepotem domiciani imperatoꝛis sacro velo imposito: virginem consecrauit / et theodoꝛā sisinnij cōiugē conuersam castitatis pꝛopositum pꝛofiteri admonuit. ℟. Iste sctūs. Lcō. ij. Irratꝰ sisinniꝰ clemētem in ecclesiā inseqtur. Qui

mox oratione clementis: surdus et cecus efficitur. Post missaz btūs clemēs rogatu theodore ad domum sisinnii pergens: fusa oratione restituit ei visum. Qui videns clemen tem: iussit eum teneri. ℟.
2 Iust⁹ germinabit. Lc. iii.
Serui putātes ligare clementem: colūnas ligauerunt. Post hec precibus theodore sisinnius cōuersus: ⁊ a beato clemēte baptizatus est: ⁊ cum eo trecentitrigintatres. Et sicut per clementem sisinnius: ita per sisinniū multi nobiles et amici regis nerue conuersi sunt ad christum. Traianus imperator hoc audiēs: iussit sanctum clementem in heremo quod adiacet ciuitati cherdone subire exiliū.
3 ℟. Oremus oēs ad dn̄m iesum christum: dixit beatus clemens. Ut confessoribus suis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto syna petram ⁊ fluxerunt aque in abundantia ipse nobis laticem affluētem impartiatur. Ut confessoribus. Gloria. Ut de. Lectio. iiii.

Inueniens autem sibi multos christianos: diutina relegatione damnatos: ait Non meis meritis / ad vos me misit dominus⁹ vt particeps factus passionis vestre etiā consolationis efficiar. Qui cū ab eis dedicisset q a sexto miliario aquā suis deportarent humeris: ait. Oremus omnes ad dn̄m iesum christum vt confessoribus suis fontis venas aperiat. Finita oratione beatus clemens circunspiciens vidit agnū stantem: qui dextro pede leuato: quasi locum sibi ostenderet. In quo beatus clemēs breui sarculo percutiens fontē aperuit: q̄ suo impetu euomēs fluuium fecit. ℟. Desideriū. Lc. v. 4
Ad tanti igitur miraculi famā concurrit oīs prouincia: et per doctrinā clementis conuersi sunt ad dn̄m ita vt ī vna die plusq̄ quingēte anime baptizate sunt. Infra annū vero facte sunt ibi a credentibus septuagintaquinq; ecclesie: et oīa idolorū templa destructa sunt. Tunc insistentib⁹ paganis: missus est ibi dux arsidian⁹

Qui cũ videret oẽs chri-
stianos mori paratos cess
sit multitudini: ⁊ solũ cle-
mentẽ cogebat sacrificare
5 ℟. Dñe preueni. Lctõ. vi.
Qui cum a fide moueri
non posset: ligata ancho-
ra ad collũ eius in medio
maris precipitatur. Flen
te igitur ad littus maris
multitudine xp̄ianorum:
phebus ⁊ cornelius dixe-
rũt. Oremus oẽs ad dñm
vt ostendat nobis marty-
ris sui corpus. Quibus
orantibꝰ recessit mare per
tria fere miliaria ⁊ ingres
si populi per siccũ inuene
rũt in modũ templi mar-
morei habitaculuz a deo
paratũ / ⁊ in archa saxea
corpus beati clementis:
et anchorã iuxta eũ posi-
tam. Reuelatũq; est disci
pulis eius ne eũ tollerent
q2 omni anno die depositio
nis eiꝰ recedet mare per
septẽ dies populis siccuz
prebẽs iter. ℟. Orãte san-
6 cto clemente apparuit ei
agnus dei. De sub cuius
pede fons viuus emanat
Fluminis impetus letifi-
cat ciuitatẽ dei. ℣ꝰ. Cunq;
orationẽ cõplesset et hinc-
inde circunspiceret: vidit
agnum stantem. De sub.

Gloria. Fla. Tres vltime
lec. de expõne euange. Ho
mo quidã nobilis. legan-
tur. ℟. Dedisti dñe habi- 7
taculũ martyri tuo clemẽ
ti in mari: in moduz tẽpli
marmorei / angelicis ma-
nibus preparatũ: iter pre
bens pp̄lo terre. Ut enar-
rẽt mirabilia tua. ℣. Hoc
dñe ad laudẽ ⁊ gloriã no-
minis tui fieri voluisti. Ut.
℟. Phebus et cornelius 8
discipuli beati clementis
dixerunt ad populũ. Ore-
mus oẽs ad dñm vt osten
dat nobis martyr. sui cor
pus. ℣. Cũq; venisset tur-
ba fideliũ discipuli eiꝰ ex-
hortabantur eos dicẽtes.
Oremus. ℟. Ora pro nobis
beate clemens. Ut digni 9
efficiamur promissionibꝰ
xp̄i. ℣. Tu aũt martyr xp̄i
beate clemens ora pro no
bis. Ut digni. Gloria pa-
tri. Ut digni. ℣ꝰ. Ora pro
nobis beate clemens. In
laudibus. an. Non meis
meritis ad vos me misit
dominus vestris coronis
participem me fieri. ps.
Dominus regnauit deco.
an. Orante sancto clemen
te apparuit ei agnus dei.
ps. Jubilate. An. Uidi su-
pra montẽ agnũ stãtẽ: de

sub cuiꝰ pede fons viuus
emanat. ℟. Deꝰ deꝰ. Añ. De
sub cuiꝰ pede fons viuus
emanat flumīs impetꝰ le-
tificat ciuitatē dei. ℟. Bñd
Añ. Oēs gētes per gyrū cre
diderūt xp̄m dñm. ℟. Lau
date. cap. Ois pōtifex. hyꝰ.
Deꝰ tuorū. ℣. Justus ger
minabit. Añ. Orenꝰ oēs ad
dñm iesuz xp̄m vt cōfesso-
ribꝰ suis fōtis venas ape-
riat. ℟. Bñdꝰ. or. Deꝰ qui
nos. Memo. de .s. felicitate
virgi. or. vrā. Ad .i. añ. Nō
meis. ps. Deꝰ in noīe. Ad
iij. añ. Orante. ps. Legē po-
ne. cap. ℟. et ℣. de cōi virtꝰ
mar. et ponti. ad oēs hor.
bñr. Ad .vi. añ. Uidi supra
montē. ℟. Defecit. Ad .ix.
añ. Oēs gentes. ℟. Mira-
bilia. Ad .ij. vesp. añ. Non
meis. ps. fer. cap. Ois ponti
fex. hyꝰ. Deꝰ tuorū. ℣. Ju-
stus ger. añ. Jnuenerūt in
modū tēpli marmorei ha
bitaculū a deo paratū. ps.
Magt. or. vrā. Memo. de
sctō grisogono mar. Oro.

A Desto quesumꝰ do-
mine supplicationi-
bus nostris: vt q̄ ex iniqui
tate nostra reos nos esse
cognoscimus/ beati griso-
goni martyris tui interces
sione liberemur. Per.

¶ Sancti grisogoni mar-
tyris inuitato. simplex. ℣.
Gl'ia et honore. iij. lc. Lcō. j.

D Joclerianus impera
tor in aquilee parti-
bus positus: dum interfi-
ceret christianos: relatio
cucurrit ad eum de omni
bus xpianis a prefectura
vrbana. Eo tēpore in vin-
culis erat rome iussu dio-
cletiani quidam vir dei/
nomine grisogonus: qui
per biennium multa pro
christi noīe perpessus fue
rat. Hic rescripsit diocle-
tianus ad prefectū vrbis
vt oēs christianos inter-
ficeret: grisogonum vero
ad se destinaret. Lcō. ij.

C Umq3 ei presentaretur
ait. Accipe prefecture di-
gnitatem adorans deos
nostros. Qui ait. Deū ce-
li colo deorum simulacra
execrās: et potestates a te
promissas velut lutū abii
ciens. Jratus diocletianꝰ
iussit eum duci ad aquas
gradatas et ibi decollari.
Corpusq3 eius iactum est
ad littus in quo tres so-
rores christianissime cuz
zoillo sene presbytero mo-
rabantur. Lectio tertia.

H Ic igitur presbyter cor
pus beati grisogoni in lo-

cello condigno collocauit et recondiuit cum omni diligẽtia in domo sua. Indicatumq; est ei per reuelationem vbi mare caput eius iactasset. Pergensq; ad locum ita illud inuenit quasi eadem hora fuisset abscisum. Et afferens corpori eius compaginauit. Cetera de cõi vnius mar. cũ predic. or. Adesto domine. vrs. Si hoc festum scti grisogoni: & festuz scti clemẽtis in vna & eadem ebdo. cõtigerit: dñr hic de sctõ grisogono. R. de. iij. noctur. vnius marty. ita tamẽ q R. Percepturus sit. iij. R. nisi qñ hoc festũ in do. contig. tunc enĩ dicẽtur R. de. i. noc. ¶ Katherine virginis & marty. ad vespas super ps. ferial. Añ. Aue virginum gemma katherina aue sponsa regis reguz gloriosa / aue viua xp̄i hostia tua venerantibus p̄ocinia implorata non deneges suffragia. ps Cõfitebor. R. O mater nr̃a ter sctã quaterq; btã. Cũ p̄ce deuota famulãtũ suscipe vota. V. Iã xp̄o iũcta sponsoq; tuo sociata. Cũ p̄ce deuota famulan. Nõ dr vlti? sz incipit p̄sa.

Eterne virgo memorie quã sibi despondit rex glorie. E. V. Uirginis proles egregie sponsusq; virginis ecclesie. E. V. Tu gaudes hodie de dono gratie. E. V. Et cantas in celo carmen leticie. E. V. Te laudantes in terra respice. E. V. Atq; nostra clementer suscipe. Chorus respõdeat sic. Uota. Gloria. Cum prece. R. hy. Uirginis p. V. Diffusa est gratia. Añ. Inclyta sancte virginis katherine solennia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo deo digna / aue dulcis et benigna / obtine nobis gaudia / q possides cũ gl'ia. ps. Magt. Oratio

Omnipotẽs sempiterne deus qui corp? gloriose virginis tue katherine in montem sinay / ab angelis deferri iussisti: cõcede propitius: eius obtẽtu nos ad arcem virtutũ prouehi: vbi visionis tue claritatem mereamur intueri. Per dominum nostrũ iesum. Tunc eat processio ad altare eiusdem cantando R. Uirgo flagellatur. V. Ora p̄ nobis beata katherina. Oratio.

DEus qui dedisti legem moysi i summitate montis sinai: ꝛ in eodem loco ꝑ angelos tuos corpus beate Katherine virginis et martyris tue/ mirabiliter collocasti: presta q̄sumus. vt eius meritis ꝛ intercessione ad mōtem q̄ xp̄s est valeam⁹ peruenire Per xp̄m. In redeūdo de scta maria. Ad matutinas. Inui. Adoretur virginū rex in seculorū secula. Uirgini q̄ katherine contulit celestia. ps. Uenite. hy. Uirgis p. In .i. noct. aña. Uirgo sancta katherina grecie gemma vrbe alexandrina costi regis erat filia. ps. Domine dominus noster. añ. Specie corpor decora nimis enituit: sed fide pulchrior spōso superno placuit. ps. Celi enarrāt gloriā. añ. Traditur ergo a patre doctoribus eximiis imbuenda liberalibus studiis. ps. Domini est terra. V. Diffusa est gratia. Lectio .i.

MAxenci⁹ imꝑator in alexādria iussit oēs regni sui incolas ad templū deorū suorū conuenire/ ꝛ eis solenne sacrificiū offerre. Erat aūt in eadē vrbe quedā puella nomīe katherina annis duo de viginti: costi quōdam regis filia/ liberalibus studiis erudita. Hec itaq̄ in palatio patris residēs cū audiret mugitum animalium/ et quid hoc esset didicisset corde doluit. R. Nobilis et pulchra prudēs katherīa pucila. Flagrat amore dei spernit vana gaudia mundi. V. Cui rex carne pr̄ fuerat/ reginaq̄ mater. Flagrat. R. ii. I

TUnc vgo signo crucis se muniens: audacter ad cōspectum imperatoris ꝓrupit. Cui sic ait. Salutationem tibi o imperator proferre dicerer: si hec q̄ cultib⁹ demonuz exhibes creatori tuo impenderes / et solam illius maiestatem adorandam intelligeres. Admirans vero imperator eius sensum ꝛ constantiam iussit eam custodiri. Misit igitur nuncios: vt omnes rhetoricos et grammaticos ad eum conuocarent Ueniunt itaq̄ quinquaginta: qui in omni sciencia doctissimos se asserebant. R. Martyrium sitiens spreuit sa cesaris hor 2

rens. Exclamat christum preter quem nil venerandum. ℣. Demonsis plena sunt hec ait idola templi. Exclamat xp̄m. Lectio. iii.

SEdente igitur imperatore pro tribunali: assunt oratores astat et puella confidens in dn̄o et conuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei: fateor me nichil aliud scire nisi christū verum deum esse: et hūc crucifixū. Cūq; plura de fide dissereret: stupefacti oratores obmutuerunt. Quibus imperator ait. Quid vos ignaui et degeneres velut elingues sic obmutescitis? Unus eorū ait. Scias nos oēs ad xp̄m cōuerti. Iratus igitur imperator: iussit eos igne cremari. In qbus illud mirabile contigit: q nec in vestimentis: nec in capitib9 eorū vlla ignis lesio appa-
3 reret. ℟. Hec quinquagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. ℣. Efficiēs testes fidei quos pertulit hostes. Dirigit. Gloria patri. Dirigit. In secundo noctur. An. Cum esset adhuc in annis vgo puerilibus charis orbata parentibus mundi renūciauit opib9. Ps. Eructa. An. Maxentius instat impius cum idolorum cultibus puella voce libera hec sunt clamat demonia et deum te christe solum predicat os virgineū. Ps. Deus noster refugiū. An. Cesar electos cōuocat rhetores et grammaticos aduersus illam disputaturos: quos vincens virgo xp̄i/fidē docuit/et martyres fide dignos exhibuit. Ps. Fundamenta eius. Vsus. Specie tua et pulchritudine. Lectō quarta.

HIs itaq; gestis: iubet tyrannus virginem scorpionibus cedi: dehinc in obscuro carcere claudi ibidē per duodecim dies fame et siti cruciari. Contigit autem eum extrema regionis petere. Regina vero cum quodam milite porphirio nomine: prima vigilia noctium ad carcerem veniens vt colloquio virginis potiretur vidit claritatem magnā et āgelos dei plagas puelle aromatico vnguēto cōfouere. ℟. O q̄ felices 4
per te sanctissima plures. Quos iubet occidi p chri

sto turbidus hostis. ℣. Cū duce porphirio firmar tyr: cesaris vxor. Quos iu bet occidi pro xp̄o. Lectio v.

Tunc virgo reginā ti mentē cōsolans ait. Forti aīo esto: q: post tri duū itura es ad dn̄m. Cū igit regina et dux porphi rius ei⁹ sermonib⁹ exhila rati fuissent procedūt de carcere media nocte pa rati ad oīa pro xp̄i noīe su stinēda. Sed ⁊ ducēti mi lites porphirio obseq̄ntes ei⁹ monitis ad christū cō

5 uersi sunt. ℟. Impi⁹ hanc cesar sisti iubet ante tribu nal. Hanc vt peruertat si cut dracho vel leo certat. ℣. Illa manet cōstans nil blanda vel aspera curās. Hanc vt per. Lectio sexta.

Reuersus deniqꝫ impe rator cum sanctam virginem tormentis non posset superare: iussit fie ri quatuor rotas quaruꝫ orbes ⁊ intimi circuli cla uis ꝓminētibus prefige rentur. Et due vno ordi ne voluerentur: ⁊ alie due contrario impetu ageren tur. Has int mediās vir go christi exposita tacite orationis verba fudit ad dn̄m. Et ecce angelus do mini ita molem illā cōcus sit: vt partes auulse qua tuor milia hominū neca

rent. ℟. Uirgo flagellat 6 cruciāda fame relegatur carcere clausa manet lux celica fusa refulget. Fra grat odor dulces cantant celi agmina laudes. ℣. Spōsus amat spōsam sal uator visitat illā. Fragrat Glia. Fragt. In iii. noc. a. Gl'iosam vginē tyrannus flagellari imperat et cru ciandā fame in carcere re cludi: cui escā p columbaꝫ xp̄s fecit ministrari. ps. Cā tate. i. aā. Illa deo dn̄ agit grās in tenebris lux emi cat: fragrat odor vincens balsama adest ⁊ cōcio an gelica lacero corpori cele stia adhibēs medicamīa ps. Dn̄s regna. ex. a. Cū ce tu virgineo aduenies sal uator spōsus spōsam pie visitat consolatur ⁊ robo rat constans esto ait filia tecū ego sum nil paueas. ps. Cātate. iii. ℣. Adiuua bit eam. Lectio septima.

Tunc regina impera tori se opponens de seuitia eum redarguebat et ad fidem christi exhor tabatur. Quod audiens tyrānus iussit vt extortis

primo a pectore suis mā-
millis: longo cruciatu tor
queretur et sic caput eius
a ceruice rescinderetur:
vt et carnes eius feris et
volatilibus proicerētur.
Quo facto cū porphirius
corpus eius sepelisset/ et
rex illud cognouisset: pre-
cepit illū cū militibꝰ suis
xp̄m pariter cōfitentibus
extra ciuitatem duci: et ibi
7 dē decollari. R. Horrēdo
subdēda rotarū machina-
mēto virgo deum clamat
de celis angelus astat. Ec
ce repentinā dant plebsq
roteq ruinam. V. Tanq
caldeis quōdā fornax ba-
bylonis. Ecce. Lectio. viii.

Postera autē die ma-
xentius sedens pro
tribunali sanctā virginē
iussit sibi presentari. Quā
cū superare nō posset: ius-
sit extra portam ciuitatis
decollari. Que cum ad lo
cum passionis peruenis-
set orauit: et dixit. Expe-
cto pro te gladiū iesu rex
bone tu meum accipe spi
ritum/ et fac misericordiā
meam agentibus memo
riam. Et ecce vox de celo
venit ad eam dicens. Ue-
ni dilecta mea / ecce tibi
beatitudinis aperitur ia-
nua: et ne soliciteris de do
nis que postulas: quod
postulas impetrasti. R. 8
Percussa gladio dat lac
pro sanguine collo. Quā
manus angelica sepeliuit
vertice sina. Vsus. Mem
bris vgineis olei fluit vn-
da salubris. Quam ma-
nus angelica. Lectio nona.

Acta ergo hac voce
tunc virgo christi la
cteam ceruicem proten-
dens a spiculatore percus
sa est. Statimq lac de cor
pore eius pro sanguine ef
fusum terram vberius ir
rigauit. Angeli quoq as-
sumptum corpus: eius in
montem synai deportaue
runt. In quo loco innu-
mera ad laudem dei fiūt
miracula. De sepulchro
eius riuus olei indeficiē-
ter manare videtur. Sed
et de minutis ossibus que
de sarcophago cum oleo
effluunt vbicunq aspor-
tantur/ stillat oleū ex quo
peruncta debilium corpo
ra celeri medicina sanan-
tur. Rn O mater nostra
ter sancta. vt supra ad ve
speras. et dicitur hic sine
prosa. Vsus. Ora pro no-
bis beata katherina. R. 9
Ut digni. In laudibꝰ. An.

Passionē gloriose virginis katherine deuote plebs celebrat fidelis q̄ sui memores deo cōmendat meritis et iuuat beneficiis. ps. Dominus regnauit. an. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celum man⁹ oculos tendens collum sub iugulo orat dans gloriam deo. ps. Jubilate deo. a. Expecto pro te gladiū: iesu rex bone tu meū da paradiso spiritū: z fac misericordiam/ meā agentibus memoriā. ps. Deus deus meus. a. Uox de celo insonuit: veni dilecta mea/ veni intra thalamū sponsi tui quod postulas impetrasti ꝑ quib⁹ oras salui erunt. ps. Benedicite oia. an. Quia deuotis laudibus tua solēnia pie recolimus o beata katherina ora pro nobis quesumus. ps. Laudate. cp. Cōfitebor tibi dn̄e. hy⁹. Jesu corona virginū. v⁹. Adducentur regi virgines post eam. an. Benedictus dn̄s rex celestis qui per merita beate katherine virginis medelā languidis prestat sanitatis ipsi⁹ corporis oleo fideliter punctis. ps. Bn̄dictus. or. Omnipotens sempiterne de⁹ vt s. Ad. i. an. Passionē. ps. Deus in noīe. Ad. iii. an. Post plurima. ps. Legē pone. cpm. R. v. de cōi vni⁹ virgis et mart. ad oēs hor. dn̄r. Ad vi. an. Expecto ꝑ te gla. ps. Defecit. Ad. ix. an. Q: deuotis lau. ps. Mirabilia. Ad. ii. ves. an. Passionem gloriose vir. ps. i. f. ria. cpm. Confitebor tibi. hy⁹. Jesu corona virginū. v. Adducentur regi virgines. aña. Prudens z vigilans virgo qualis es cum spōso illo qui te elegit de mundo q̄ pulchra/ q̄ mirabilis/ q̄ra luce spectabilis inter sion iuuēculas z hierusalē filias thalamo gaudēs regio cōiūcta dei filio. ps. Magt. ofo vt s. Memo. de sancto lino [redacted] z marty. or. de cōi vni⁹ mar. z pō.

¶ Sancti lini [redacted] z martyr. cp. Dis pōtifex. Cetera oia fiāt de cōi vni⁹ mart. et pontif. cum. iii. lc. de cōi.

¶ Sanctorum saturnini et sisinnii mar. iii. lc. fiant cū noct. ꝓpter vigil. Or.

Deus q̄ nos beatorum martyrū tuorū saturnini atq̄ sisinnii cōcedis natalicijs ꝑfrui: eorū nos

tribue meritis adiuuari. Per. Si hoc fest. infra aduentum dñi contige. nichil fiat de fest. nec etiã me. nisi tm̃ ad ves. ⁊ ad matut. beate marie virginis. Ad matut. iii. lec. Lectõ prima

Beatus saturnin⁹ senex cũ esset in custodia vna cũ beato sisinnio diacono: veniebant ad eũ multi gẽtiles ⁊ baptizati sunt ab eo. Quod audiẽs laodicius vrbis prefect⁹: iussit tribunal sibi preparari ⁊ eos sibi pñtari. Lec. ii.

Ducti sunt igitur vincti nudis pedib⁹ corã p̃fecto. Qui ait illis. Deponite vanas superstitiones vr̃as: et adorate deos immortales nostros quos imperatores augusti nostri adorant. Cui sisinni⁹ ait. Nos adoram⁹ dñm iesum christum dei filium. Nam demonibus ⁊ lapidib⁹ nũq̃ humiliabimur. Lectio. iii

Iratus aũt laodici⁹: iussit militibus vt flammas ad eorũ latera ponerent: et in equuleo truderẽtur. Quo facto illi alacri vultu gratias deo reddebãt. Jussit igitur prefectus vt ambo capite punirentur. Depositi igitur de equuleo: ducti sunt in via numentana secũdo miliario ab vrbe / ⁊ ibidem decollati sunt. Tu autem. Cetera de cõi plurimorũ marty.

¶ Hec sunt dñice per annũ in quibus vltimum ℞. m. ad matu. a duobus cãtabitur in superpellicüs ad gradum chori: scilicet omnibus dñicis ab octauis pasche vsq ad ascensionẽ dñi: quando de dñica agitur tantum: ⁊ dñica infra octa. ascẽsionis dñi: ⁊ dñi. infra ebdomadã natiuit. dñi: ⁊ dñica infra octauas epiphanie / assumptiõis ⁊ natiuitatis beate marie et dedicationis ecclesie.

¶ Hec sunt festa simpli. cũ regimine chori: in quibus vltimum ℞. ad matuti. a duobus cãtetur in superpellicüs ad graduz chori scilicet sãcti siluestri [illegible] / et etiam in omnib⁹ festis cum regimine chori que contigunt infra octa. ascẽsionis domini ⁊ infra octa. dedicationis ecclesie

¶ Hec sunt dñice per annũ in quibus ℞. ad primas vespas a duobus de superiori gradu cãtabitur in cappis sericis ad graduz

chori: scilicet dñica prima aduentus dñi. et dñica in ramispalmarũ: et in festo sancti vincentii et sancti clementis. In oībus aliis festis simplicibus et dominicis per annum dicitur R. ad primas vesperas si R. habeat a duob⁹ de secunda forma loco et habitibus predictis.

¶ Hec sunt festa maiora dupli. in quibus tres vltime lectiones in cappis sericis legantur in pulpito: et fiat processio quacunqȝ die contigerint. Primus dies pasche. Dies ascensionis. Primus dies pentecostes. Festum sancte trinitatis. Festum de corpore christi. Festum reliquiarum. Festum annunciationis / assumptionis / et natiuitatis beate marie. Festum dedicationis ecclesie. Et festum loci. In festo vero omniũ sanctorum tres prime lectiones in cappis sericis a dignioribus personis legantur.

¶ Hec sunt festa noue lectionũ q̄ nō habent expositionem euāge. ad matutinas secũdũ vsum Sar. Sancti nicolai / Lucie virginis / Thome apostoli / Fabiani / et Sebastiani / Agnetis virginis / Sancti vicētii martyris / Agathe virginis / Gregorii [redacted] / Cuthberti episcopi Benedicti abbatis / Aldelmi martyris / Barnabe apostoli / Albani martyris / Johannis et Pauli licet dominica fuerit. Margarete virginis / Inuentio sancti stephani sociorũqȝ ei⁹ / Ipoliti sociorumqȝ eius licet dominica fuerit. Bartholomei apostoli / Egidii abbatis nisi quando differatur a dominica ī secũdam feriam propter inchoationem historie: tunc enim legatur euangeliũ. Nemo accendit lucernā. Exaltatio sancte crucis / Edithe virginis / Mauricii sociorumqȝ eius / Dionysii sociorũqȝ ei⁹. Translatio sancti edvvardi regis et cōfessoris. Michaelis in monte tumba / Martini episcopi Machuti episcopi / Edmundi archiepiscopi / Hugonis episcopi / Edmundi regis et martyris / Cecilie virginis / Sancte katherine virginis et martyris.

¶ Finis.

¶ Collectio codicum partis estiue.
¶ Temporale. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K.
Omnes sunt quaterniones pter K. qui est duernio.
¶ Deinde Calendarium cum psalterio et communi.
✠. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. Omes sunt quaterniones.
¶ Sctõrale. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. SS. TT. VV. Omnes sunt quaterniones.

¶ Finis partis Estiualis breuiarij insignis ecclesie Sar/ mellifluis biblie cõcordantijs locupletate. et nuper Parisijs/ arte et impensis/ vidue spectabilis viri Thielmanni Keruer impresse. Anno. M. D. xxx. tertio calendas Nouembres.

RERVER

